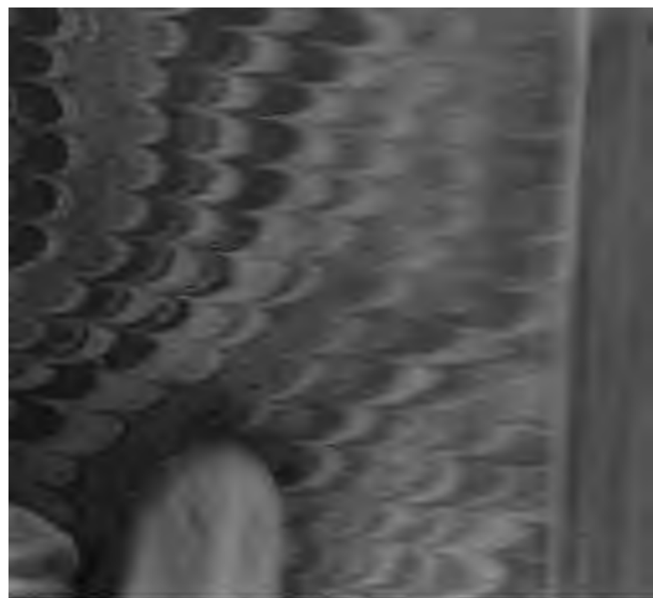

W.I,B.

BREVIARIUM LUMBARIENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris D. D. JACOBI RICHIER DE CERISY, Episcopi & Domini Lumbariensis auctoritate, ac Venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli consensu editum.

PARS HYEMALIS.

TOLOSÆ,

Sumptibus suis ejusdemque BIBLIOPOLÆ U[illegible] Lumbariensium.

M. DCC. LXX.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

NOMINA BIBLIOPOLARUM,

J. FRANCISCUS FOREST,
ANTONIUS BIROSSE,
JOSEPHUS DALLES.

JACOBUS RICHIER DE CERISY,

MISERATIONE DIVINA, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ, Episcopus & Dominus Lumbariensis, Regi à Consiliis,

CLERO LUMBARIENSI.

Salutem & benedictionem in Christo Jesu.

ULLUM sanè, FRATRES CHARISSIMI, *congruentius rationali hominis naturæ munus esse potest, quàm si illius, a quo ductam habet originem, assiduum se præconem ac laudatorem præstiterit. Cùm enim omnia propter semetipsum operatus sit Dominus, idemque creatarum quarumcumque rerum, sicut princi-*

pium, ita ſit & finis, pronum eſt ut ad ejus honorem & gloriam referri cuncta & ordinari debeant. Hoc quippè tota, quà patet, mundi machina inceſſanter peragit: hoc cœlum enarrans gloriam Dei, hoc firmamentum opera manuum ejus annuntians vociferatur & clamat: hoc ipſa etiam muta & inſenſibilia mundi elementa, ſuo quæque modo, ſuâ quæque linguâ diſertè loquuntur & prædicant: hoc demùm univerſa rerum natura ſuadet & inculcat, monet & imperat.

Si verò cuncta quæ poſſidet homo, quæque propter hominem facta ſunt, Creatoris laudi ſubſerviunt, quidni & quantò magìs homo ipſe, cui dedit Dominus, & intelligere ut benè ageret, & amare poſſe ut diligeret, &, facultatibus ſibi conceſſis rectè utendo, mereri ut æternùm viveret? Hoc quippè totus homo eſt ut ob eum vivat propter quem factus eſt, & ad quem deſtinatus eſt, & ut id faciat in tempore peregrinationis, quod facturus eſt in æternitate manſionis. Hanc niſi diſpenſationem impleverit, numquàm in hâc etiam vitæ præſentis ærumnâ felicitatem aſſequetur ad quam tendit: adhærere enim tibi, nobis, Domine, bonum eſt, & quid à te volumus ſuper terram? Aug. in Conf. Feciſti *nempè* nos ad te, Deus, & irrequietum eſt cor

nostrum, donec requiescat in te; *nec misericordias Domini cantabit in patriâ, nisi qui viator & exul de plenitudine cordis dixerit cum Psalmista*, Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intrà me sunt nomini sancto ejus. Psal. 102. ℣. 1.

Fortunatam hanc destinationem aliquandiù secuti sunt primi omnium mortales. Vitam mali nesciam placidissimè decurrebant narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, & mirabilia ejus quæ fecit. Psal. 77. ℣. 5. *Sed vitiatâ semèl & adulteratâ humanæ speciei massâ, quam tristes, Eheu, rerum vices! audax Protoparentis in Omnipotentem rebellio id posteris meruit, ut purissima vivendi voluptas miserè ipsis verteretur in longam quasi pœnam & perenne piaculum.* Ostendisti *scilicèt, Deus*, populo tuo dura, *& quia illicito fructu satiavimus famem nostram*, potasti nos *fellis amaritudine &* vino compunctionis. Psal. 59. ℣. 3.

Protinùs quippè incubuit humano generi terræ sudoribus fœcundandæ, vitæque labore improbo sustentandæ importuna necessitas, &, ingravescente in dies curarum & egestatis mole, ad terrena mens humana depressa est, corporisque ministerio veluti mancipata à meliori distracta & impedita fuit precationis exercitio, ita ut refrigeſ-

ceret & penè omninò languesceret felix terrarum & cœli commercium.

Quâlibet autem mundi ætate certos quosdam homines, & in Mosaïcâ præsertim lege Levitarum genus destinavit sibi Dominus, qui sibi pro seipsis ac pro populo preces ac sacrificia laudis offerrent; destructâ verò Synagogâ, priorum ætatum exemplis edocta divinique Spiritûs afflatu constanter impulsa quemdam virorum ordinem selegit Ecclesia, cui peculiare munus incumberet septiès in die laudem Deo dicendi, votaque ac preces ad supremæ Majestatis thronum deferendi in gratiam totius orbis, illiusque præsertìm societatis, cujus caput & princeps Christus esse voluit & dignatus est; ideò
Tob. *namque* dispersit vos *Dominus* inter gen-
13. ℣. 3. tes, ut vos enarretis mirabilia ejus.

Attendite, ó Sacerdotes, ad conditionem vestram, agnoscite dignitatem vestram, ministerium vestrum implete, mediatoresque Deum inter & homines constituti, nolite in mundanam vilitatem degeneri conversatione redire. Immò verò quotiès in templum vobis conveniendum est, summoperè cogitate, quis ut Deus, quàm enixè sit rogandus, & quid à vobis apud ipsum expectet societas pro quâ

legatione fungimini. Non aliâ quippè de causâ, stantes sunt in atriis Jerusalem pedes vestri, & in propiori conspectu Domini, quàm ut interpretes & legati societatis fidelium, vicariam ipsi vocem pietatemque commodetis. Pensate cum Augustino quia vobis Christiani facti estis, aliis autem Sacerdotes & quasi publici oratores; positamque in manu vestrâ populi, qui vos delegavit, salutem nolite negligere, sed potiùs de Cœlo accersite, de Cœlo accipite, quod ipsi refundere & redonare possitis.

Hæc omnia si sedulò mente volveritis, hæc si cogitatio vestram comitetur orationem & alat, quanta per vos in populum Christianum derivabit benedictionum seges! quanta in vosmetipsos meritorum copia! quanta Cœlo accedet lætitia! quanta Deo veniet gloria! Dixit veritas
Dominus, petite & dabitur vobis, & Lu
iterùm dixit : omnia quæcumque petie- 11. v. Matt.
ritis in oratione credentes, accipietis : 21.)
fidelis est, qui dixit, in omnibus verbis 22.
suis, & ipse faciet, & quidquid petieritis Patrem in nomine ejus, credite quia dabit vobis, immò & per vos populo suo.

Satagite ergò, ô Sacerdotes, ut oran-

tibus vobis rorent Cœli desuper , nubes pluant gratiam , & per vos in humanis cordibus germinet Salvator. Si vivida , si fervens fuerit oratio vestra , qualem decet Ministros Dei vivi & dispensatores mysteriorum ejus , sperate in Domino & confidite , quia , vobis inter vestibulum & altare plorantibus , parcet vobis in misericordiâ , parcet & populo suo Deus qui , cùm bonitatis ejus infinitus sit thesaurus , non vult mortem peccatoris , sed magìs ut convertatur & vivat.

Orandi porrò methodum non judicavit sapientissima mater Ecclesia uniuscujusque arbitrio esse permittendam , nec voluit à variâ privatæ pietatis mensurâ pendere laudum vectigal universi generis humani nomine quotidiè persolvendum ; sed hoc in se recepit muneris ut Ministrorum suorum preces dirigeret , earum ordinem , numerum ac formam determinaret , cunctasque Sacerdotalis ministerii partes disponeret ; quatenùs ore uno Deum honorificaret particularis quælibet Ecclesia , sicque junctis in unum & consonis vocibus Cœlo inferretur vis efficacior , Majestatique divinæ gratior fieret Sacerdotalis corporis oratio.

Sic ergò adornandum curavit Ecclesia

officium suum, ut plurimis Vatis Regii carminibus, clarissimis virorum quos peculiari cultu veneratur, quorumque nobis virtutes proponit æmulandas, exemplis, præsertim verò ac frequentiùs selecto sacrarum Scripturarum contextu quotidiè coalesceret.

Talem porrò esse novi hujus Breviarii tenorem futuramque utilitatem vestrâ ut confidimus experientiâ, compertum habebitis, FRATRES CHARISSIMI; *quod quidèm non ut nostrum & proprii ingenii fœtum vobis damus, sed à Metropolitanâ hujus Provinciæ Ecclesiâ mutuatum penè totum libenter gloriamur: immò verò quidquid continet optimum & laude dignum, totum illud eruditissimo & illustrissimo Tolosani gregis Pastori adscriptum volumus, qui quidem, pro notâ ingenii sui rectitudine ac perspicaciâ, ex diversis hujusmodi libris novissimè editis succos omnes exquisitissimos expressit, mirâque arte collectos in singulas hujus operis partes felicissimè transfudit.*

Hic quippè elucet officii recitandi ordo pulcherrimus. Psalmi quorum, præ humanâ fragilitate, tractus uno recitatus haustu ab aliquo mentis gravamine ser-

votisque detrimento securus non erat, in duas aut plures sectim partes distincti sunt, atque ita inter se dispositi, ut unaquæque Hebdomada (saltèm ut plurimùm, & nisi aliud postulet intercidentium Festorum solemnitas) totam illorum seriem percurrat & complectatur. Hìc nitet flos & decor hymnorum eximius, qui Festorum pompam maximè deceant intimaque diversorum Mysteriorum viscera plenè vobis (quantùm hominibus in hac ænigmatum regione datum est) aperiant. Hìc oculis subjiciuntur adumbrati Sanctorum mores, quorum egregiè facta gestaque fortia certissimis incorruptissimisque testimoniorum autoritatibus innixa fateri cogatur hodierna ipsamet incredulitas. Hìc mirè congestum habetis quidquid in illustrioribus Patribus, quidquid in tota retrò Traditione utilius ac efficacius judicari potuit, sive ad excitandam & confovendam vestram pietatem, sive ad erudiendos in scientiâ fidei populos sollicitudini vestræ commissos, ita ut in quotidianâ Officii vestri recitatione copiosam æquè ac pretiosam supellectilem habeatis, undè populis per vos pascendis condimentum fiat, quod priùs vobis alimentum fuit.

Nullibi verò pleniùs haustum est ac

felicius quàm in Scripturæ sacræ fontibus. Hinc nimirùm appositè excerpta habetis quæcumque accommodatissima visa sunt ad exprimendam Ecclesiæ mentem de variis Mysteriis & exemplis quæ fidelium vel imitationi vel fidei proposita sunt.

Huic demùm novo Breviario, quasi in complementum, accessit selecta, (quæ certè Romano deerat) collectio Canonum, qui quidèm potissimùm ex variis Galliarum partìmque ex peculiaribus nostræ hujus Provinciæ conciliis ita deprompti sunt, ut regulas, quarum ad normam mores vestros debetis componere, in familiari quâdam & domesticâ tabulâ delineatas & exaratas usquequaquè ob oculos & inpromptu haberetis.

Novam porrò illam precationis dispositionem eò libentiùs vobis in medium afferimus, quod ex unanimi Venerabilis nostri Capituli consensu, nec non concordibus universi Cleri nostri expressè hâc de re convocati, votis fluxerit ut in totius Diœcesis usum veniret. Felix certè alieni Officii adoptio illa, quæ nos Ecclesiæ nostræ Metropolitanæ, cunctisque propemodùm Suffraganeis ejus Diœcesibus consonos faciet & consimiles!

Quod in præsenti negotio Episcopalis erat nostri muneris, id abundè peractum confidimus, Fratres charissimi. *Ecce vobis præstò sunt quæ vobis debuimus pietatis & caritatis incitamenta, eaque vobis ex præstantissimis ac velut maximè divinis Scripturarum locis ministravimus. Nunc ergò vestras implete vices, thesaurumque vobis appositum non ad vestram tantùm sed & ad totius Ecclesiæ nobis concreditæ utilitatem pro viribus impendite.*

Ad tremendum Divinæ Majestatis templum eâ habitûs gravitate eoque præsertim animi sensu accedite qui populorum legatis & mediatoribus congruit.
Psal. *Mementote* quoniam Rex omnis terræ
46. ℣. 7. *Deus est quem colitis, illiusque vos præ-*
Psal. *cones estis quem* decet hymnus in Sion,
64. ℣. 1. *& cui incessabili voce redditur votum in eâ quæ sursùm est Jerusalem.* Psallite
Psal. *ergo illi* sapienter. *Numquàm orantes vos*
46. ℣. 7. *vividæ fidei lumen & fervidæ pietatis ardor deficiat, sed potiùs ori vestro cor vestrum concinat, & quod sonuerit in ore*
Aug. *ruminetur priùs in corde.* Si orat Psal-
in Psal. mus, orate, si gemit, gemite, si gra-
30. tulatur, gaudete, si sperat, sperate. *Sic quippè orantes eructabitis verbum bonum; non enim verborum sonitu, sed*

animi amore flagrantis & piè gementis affectu exoranda est Supremi Numinis benignitas. Orate *igitur* pro invicèm ut sal- Jac.
vemini ; *sed ita orate ut ad neminem* 5. ℣. 16.
vestrûm hæc pertineant ; populus hic la- Matth.
biis me honorat , cor autem eorum 15. ℣. 8.
longè est à me. Dilexerunt eum in ore Psal. 77. ℣.
suo , & linguâ suâ mentiti sunt ei. Ore 40.
suo benedicebant , & corde suo maledi- Psal. 61. v. 4.
cebant. *Immò verò ita orate , ut in oratione mereamini gustare quàm suavis & propè sit Dominus omnibus invocantibus eum in veritate , quàmque melior sit dies una in atriis ejus super millia. Sic nempè Ministerio vestro dignè Deo fungentes , iratum in scelera nostra Judicem exarmabitis , Moysenque in monte deprecantem feliciter æmulati , ea de Cœlo arma , ea gratiarum auxilia populo Dei in plano decertanti depluere facietis , quibus duces cum totâ Christi militiâ in optatam Patriam , quibus Pastores cum universo ejus grege in ovile Patris-Familias victores remeare valeant.*

Gratia Domini nostri Jesu Christi , & 2. Cor.
caritas Dei , & communicatio sancti 13. ℣. 13.
Spiritûs sit cum omnibus vobis. . . . .
Testis enim mihi est Deus quomodò Phil. 1.
cupiam omnes vos in visceribus Jesu ℣. 8.
Christi.

id. 1. Gratias ago Deo meo in omni memo-
. 2. & ria vestrî semper in cunctis orationibus
meis pro omnibus vobis cum gaudio
Rom. deprecationem faciens. . . Et ego obse-
i. V. cro vos, Fratres, per Dominum nos-
o. trum Jesum Christum, & per caritatem
sancti Spiritûs, ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me ad Deum.

Quocircà ut in nostrâ Diœcesi debita servetur unanimitas, & , sicut una est omnium fidès, ita & omnium una sit oratio & recitandi formula, districtè mandamus ac præcipimus omnibus Capitulis, Ecclesiis, Monasteriis, Presbyteris, Beneficiariis, aliisque obedientiæ nostræ Clericis, qui ordinis gradu aut ratione Beneficiorum ad Officium tùm privatìm tùm publicè recitandum tenentur, ut inposterùm utantur hoc Breviario nostrâ autoritate, & Venerabilium Fratrum Ecclesiæ nostræ Cathedralis Canonicorum consensu munito; declarantes insuper, & notum omnibus facientes quodlibet aliud deinceps Breviarium interdictum fore prohibitum & illicitum, nisi in certis quibusdam casibus gravibusque de causis circà hoc à nobis aut à Vicariis nostris Generalibus dispensatum fuerit.

DATUM Lumbariis, in Palatio nos-

JACOBUS, Episcopus Lumbariensis.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Domin. post Epiphan.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Marr.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	*17*	*xxvj.*	*5*	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.

In sequenti Calendario, quantùm licuit, notatum est tempus quo quisque Sanctus obiit : ann. *significat anno :* c. ann. *circa annum :* s. *seculo :* c. med. s. *circa medium seculi :* c. fin. s. *circa finem seculi.*

Festa quæ majusculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsariensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus* : obiit 1. Jan. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semidup.* ann. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Rigoberti, Remensis Episc. *Simplex :* ann. 743.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *sine jejunio*, cum *commemorat.* S. Simeonis Stylitæ Anachoretæ : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI, Solemne-majus. Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxij	b	v	9	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxj	c	iv	10	De Oct. Epiph. *Semid.* cum *commemor.* S. Pauli primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Oct. Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Oct. Epiph. *Semid.*
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptismus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi & Eccles. Doct. (è 13.) *Duplex-min.* c. an. 368. cum *commem.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
				S. Felicis, Presbyt. Nolani: c. ann. 265.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofoliensis Abbatis, *Semid.* c. fin. VI. s.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Episcopi & Doctor. *Semid.* ann. 533. (è 1.)
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Duplex-majus:* an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedr. S. Petri Apost. quâ Antiochiæ primùm sedit deindè Romæ, *Semid.* *Prima sedes Septuagesimæ.*
xij	e	xiv	19	Sulpitii, Bituricensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 644. (è 17.)
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Martyris, *Dupl. maj.* circa ann. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Papæ & Mart. ann. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Duplex-maj.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Cyrilli, Alexandrini Episcop. & Doctoris, *Semid.* ann. 445.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretensis Episc. I. s.
vj	d	viij	25	Conversio Sancti Pauli, Apostoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simpl.* ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro libris sacris interierunt, *Semid.* ann. 303.
iij	g	v	28	Caroli-Magni, Imperat. & Regis Franciæ, *Semid.* ann. 814.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. *Semid.* (è 28 Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, San-Papulensis, instit. Ordin. B. Mariæ de Mercede, *Semid.* ann. 1256.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi & Martyris, (è 20. Dec.) *Semid.* ann. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRG. Solemne-majus.*
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebast. Episcopi & Martyris, *Semid.* c. ann. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	Gilberti, Sempringhamensis Abb. *Semid.* an. 1189. [In Quadrag. *commem.* & sic de sequentib.] *Prima sedes diei Cinerum.*
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis & Martyris, *Semiduplex:* ann. 251.
xxiij	b	viij	6	Amandi [sive Alani], Trajectensis Episcopi, Vaurensium Patroni, *Semid.* c. ann. 679.
xxij	c	vij	7	Vedasti, Atrebatensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 539.
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Instit. Ord. SS. Trinitatis, *Semid.* (è 21. Dec.) ann. 1213.
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandr. Virg. & Mart. *Semid.* an. 249.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, *Simpl.* c. ann. 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianensis Abbatis, *Semid.* ann. 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	Sylvini Tolosæ Nati, Episcopi, *Semid.* ann. 728.
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolymitani Episcopi & Mart. *Semid.* ann. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima sedes Septuagesimæ.*
vij	d	viij	22	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Mathiæ, Apostoli, *Dupl. maj.* I. f.
iv	g	v	25	*In anno Bissextili.* (Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer. 2. post Domin. Quinquag.)
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum, qui obierunt in caritatis officio erga Pestilentiâ afflictatos, Alexandriæ, *Semid.* III. f.
*	*	*	29	*In anno Bissextili.*

In annis Bissextilibus (ii sunt quibus in Tabula temporaria Festorum mobilium, assignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempè, die 24. & 25. undè illi anni Bissextiles vocantur : & Festum S. Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Bissextili die 25. celebratur. Littera Dominicalis quæ fuit assumpta mense Januario mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. post Cineres fit Officium de Quinque Plagis Christi, Duplex-minus.

Feriâ vj. post Dominicam tertiam Quadragesimæ fit Officium de sancta Corona spinea Domini, Duplex-minus.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, *Semid.* ann. 550.
xxix	e	vj	2	Translatio S. Majani, Episcopi, *Duplex-majus* : IX. f. (Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer. 3. post Domin. Quinquag.)
xxviij	f	v	3	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	SS. Perpetuæ & Felicitatis, thaginensium Martyrum, *miduplex*: c. ann. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima sedes Novilunii Pa lis.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyn *Semidup.* c. ann. 320. *Ultima sedes diei Ciner*
xxj	f	vj	10	
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apo *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolym. & Mart. *commem.* ann.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes Paschæ.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCAR TIONIS DOMINI AD B. RIAM VIRG. Solemn.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ sextâ post Domi Passionis fit Officium de Co sione B. Mariæ Virg. Dupl.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Instit. Ordin. Minim. *Semid.* ann. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur post Pascha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultima sedes Novilunii Pasch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Religionis Apologistæ & Martyris, *Semiduplex*: ann. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus*: 1. f.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *Semid.* c. ann. 303.
v	b	viij	24	Phœbadii, Aginnensis Episcopi, *Semidup.* c. fin. iv. f.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima sedes Paschæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (seu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semiduplex*: c. ann. 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrn. Episc. &

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis		APRILIS.
				Mart. (è 26. Mart.) *Semid.* ann. 169.
i	f	iv	28	Martyrum pro Solemnitate Paschali occisorum in Africa, *Semid.* ann. 459. (è 5.)
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnit. *Semi-duplex :* c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Mart. *Semid.* III. s.

				MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apostolorum, *Duplex-majus :* I. s.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Episc. & Eccles. Doct. *Duplex-min.* ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis, *Solemne-min.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagastensis, *Simplex :* ann. 387.
xxiv	f	iij	5	Orientii, Auscitani Episc. *Semid.* IV. s. (è 1.)
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, ante Portam Latinam, *Semid.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	Justini, Tarbiensis Episc. *Semid.* ante ann. 420. fortè III. vel IV. s.
xxj	b	viij	8	Theodardi, *(è territorio Tolosano)* Narbonensis Episc. *Semid.* ann. 893.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Ecclesiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 391.
xix	d	vj	10	*Prima sedes Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Semid.* ann. 475.
xvij	f	iv	12	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, (è 9.) *Semid.* circ. ann. 350.
xvj	*g*	*iij*	*13*	

Germerii,

L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
A	Prid.	14	
b	Idib.	15	
c	xvij	16	Germerii, Tolosani Episc. *Duplex-minus* : c. ann. 560.
d	xvj	17	
e	xv	18	
f	xiv	19	Petri Cœlestini, Papæ, Congregat. Cœlestin. Instit. *Semid.* ann. 1296.
g	xiiij	20	Hilarii, Tolosani Episc. *Dupl. min.* IV. f.
A	xij	21	
b	xj	22	Quitteriæ, Virginis & Mart. *Semid.*
c	x	23	
d	ix	24	Francisci Regis, Presbyt. *Simpl.* ann. 1642.
e	viij	25	
f	vij	26	
g	vj	27	
A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolos. demùm Monachi, *Semid.* ann. 812. cum Commem. S. Germani, Parisiensis Episcopi : ann. 576.
b	iv	29	
c	iij	30	
d	Prid.	31	Sylvii, Tolosani Episc. *Dupl. min.* IV. f.

Dominicâ post Pentecosten fit pro Octava hujus festi Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, *Solemne-minus.*

Feriâ quintâ sequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, *Annuale, cum Octava.*

Dominicâ tertiâ post Pentecosten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS *Domini nostri* JESU CHRISTI, *Solemne-min.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	Majani, Episcopi, *Solemne-minus* in Eccles. Cathedr. *Duplex-majus* in Diœcesi: VI. s.
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ & quadraginta sex aliorum Martyrum, *Semiduplex*: ann. 177
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex*: ante med. VI. s.
xxiij	A	Prid.	4	Marcellini & Petri, Martyrum, *Semid.* ann. 304.
xxij	b	Non.	5	Bonifacii, Moguntini Episc. & Mart. *Semid.* ann. 754. vel 755.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episcopi, Institut. Ordin. Præmonstratensis, *Semiduplex*: ann. 1134.
xx	d	vij	7	Eulogii, Presbyteri & ceterorum Cordubensium Martyrum, *Semid.* IX. s.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, *Duplex-maj.* I. s.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima sedes Pentecostes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Episcopi Tolosani, *Duplex-minus*: c. initium V. s. (*translatio hâc die*: VI. s.)
xij	e	xvij	15	Aniani, Aurelianensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 453.
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semiduplex*, init. IV. s.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	

cl. ct.	L.D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
j	b	xiij	19	SS. Gervaſii & Protaſii, Mediolanenſium Mart. *Semid.* I. vel II. ſ.
	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Inſtitut. Ord. Camaldulenſis, *Semid.* c. ann. 1027.
	d	xj	21	Raymundi, (*ex Priori Eccleſ. S. Saturnini,*) Barbaſtenſis Epiſc. *Semiduplex* : XII. ſ.
	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semid.* ann. 431.
	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS - BAPTISTÆ, *Solemne-maj.*
	A	vij	25	Tranſlatio S. Saturnini, Mart. Toloſ. Apoſt. & Protopræſulis, *Dupl. min.* ann. 1283.
	b	vj	26	SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyr. *Semid.* c. ann. 362.
	c	v	27	Creſcentis, primi Viennenſis Epiſc. *Semid.* I. ſ.
x	d	iv	28	Irenæi, Lugdunenſis Epiſc. & Doctoris, & Sociorum ejus, Martyrum, *Dupl. min.* c. ann. 202. cum *commem.* Vigiliæ, *cum jejunio.*
ij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* c. ann. 66.
ij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli, *Dup. maj.* cum *commem.* S. Petri, Apoſt.

JULIUS.

j	g	Cal.	1	Martialis, Lemovicenſis Epiſc. (è 30. Junii) *Semid.* III. ſ. cum *commem.* Octavæ SS. Apoſt.
xv	A	vj	2	Viſitatio B. Mariæ Virginis, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. SS. Apoſt.
v	b	v	3	*Raymundi,* Preſbyt. & Canon.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
				Ecclef. S. Saturn. *Semid.* XI. vel XII. f. cum *comm.* Octavæ SS. Apost.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Apostolorum, *Semid.*
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava Petri & Pauli, Apostolorum, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Prosperi, Aquitani Doct. *Semid.* v. f.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Semiduplex* : c. ann. 150. (è 29. Dec.)
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21. Mart.) *Semid.* ann. 543. [*Translatio hâc die* : c. ann. 653.]
xv	d	iv	12	Honesti, Presbyter. socii S. Saturnini, *Semid.* III. f.
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episcopi & Doct. *Semiduplex* : ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. *Semid.* ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Mart.) *Duplex-min.* ann. 1274. [*Canonisatio hâc die* : ann. 1323.]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Mission. Instit. *Semiduplex* : 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. min.* I. f.

[illegible]	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
	A	x	23	
	b	ix	24	
	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apost. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Christophori, Mart. in Lycia: III. f.
	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. min.*
	e	vj	27	Pantaleonis, Nicomediensis Martyris, *Semid.* ann. 305. vel 306.
:	f	v	28	Nazarii & Celsi, Mediolan. Mart. *Semid.* I. vel II. f.
ij	g	iv	29	Lupi, Trecensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 479.
i	A	iij	30	Germani, Autissiod. Episcopi, *Semid.* ann. 448. (è 31.)
xvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Presbyt. *Semid.* ann. 1556.

AUGUSTUS.

xiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Dupl. min.* ann. 44. cum *commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. ann. 167. ante Christum natum.
i	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 257.
i	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Duplex-minus*: ann. 415.
	f	Prid.	4	Dominici, Presbyt. Instit. Ordinis Fratrum Prædicat. 1221. *Semid.* (è 6.)
	g	Non.	5	Memmii, Catalaunensis Episc. *Simplex*: c. ann. 306.
:	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-maj.* ann. 28. vel 32.
ij	b	vij	7	Xisti, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 258. (è 6.).

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xvij	c	vj	8	Cajetani, Presbyt. Institut. Ord. Theatin. *Semiduplex* : ann. 1547.
xvj	d	v	9	Romani, Mart. *Semid.* ann. 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart. *Dupl. maj.* ann. 258.
xiv	f	iij	11	Claræ, Virginis, Clariss. Abbatissæ, *Semidup.* an. 1253.
xiij	g	Prid.	12	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xij	A	Idib.	13	Hyppolyti, Concordiæ & Sociorum Mart. *Semid.* ann. 258.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS. Solemne-majus* : I. f. 9. lectio Officii Noct. pro commem. de voto Ludovici XIII.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Pessulanum, *Duplex-majus* : ann. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	} De Octava, *Semidup.*
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	Ludovici, Tolosani Episcopi, *Dupl. min.* c. fin. f. XIII. cum *commem.* Oct.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallensis Abbatis, & Ecclesiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	Joannæ-Franciscæ, Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Visitationis B. Mariæ Fundatricis, *Semidup.* ann. 1641. cum *commem.* Oct.
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex - min.*
ij	d	x	23	Felicis, Gerundæ in Hispania, Mart. *Semid.* ann. 304.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apostoli, *Dupl. maj.* I. f.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.

	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
i	g	vij	26	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Doct. *Duplex - minus* : ann. 542.
ij	A	vj	27	Licerii, Episc. Conseranensis, *Semid.* c. med. VI. f.
j	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episc. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 430.
	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptistæ, *Dupl. min.* ann. 32.
xv	d	iij	30	Gaudentii, Martyris, apud Convenas, *Semid.* VIII. f.
	e	Prid.	31	

				SEPTEMBER.
j	f	Cal.	1	Lupi, Senonensis Episc. *Semid.* ann. 628. cum commem. S. Ægidii, Abbatis in Occitan. ann. 547. vel 558.
	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamiensium Patroni, *Semiduplex* : III. f.
	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 604. (è 12. Mart.) *Ordinatio hac die* : ann. 590.
	b	Prid.	4	Lazari, à Christo suscitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum, Christi hospitum, *Dupl. min.*
	c	Non.	5	Taurini, Auscitan. Episc. & Mart. *Semid.* IV. f.
j	d	viij	6	
j	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyt. *Simplex* : ann. 568.
	f	vj	8	*NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, Civitatis, necnon Eccles. Cathedr. totiusque Diœcesis Patronæ & titularis, *Annuale*.
	g	v	9	De Octava, *Semiduplex*.

Cycli Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
xiv	A	iv	10	De Octav. *Semid.* cum *commem.* S. Salvii, Albigensis Episc. ann. 584.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semidup.*
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semidup.*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semidup.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Solemne-minus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constant. Episc. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 407. (è 14.)
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 252. (è 14.)
vj	b	xiv	18	Camillæ *vel* Cameliæ, Virginis & Mart. (*è territorio Mirapiscensi*,) *Semiduplex* : XII. l.
v	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginensis Episc. Ecclesiæ Doctoris & Mart. *Semidup.* ann. 258. (è 14.)
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. l.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *Semidup.* ann. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Protomart. *Semid.* c. fin. I. l.
*	A	viij	24	Ysarni, (*è territorio Tolos.*) Massil. Abbatis, *Semid.* ann. 1048.
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambian. Episc. & Mart. *Semid.* c. ann. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum Mart. *Semid.* c. init. IV. l.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Solemn. min.* Hoc festum in Apulia sumpsit initium : ann. 493. vel 536.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 420.

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. *Semid.* (è 13. Jan.) ann. 533.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex min.* Instit. Paris. 1680.
xx	c	v	3	Trophimi, primi Arelatensis Episc. *Semidup.* III. f. (è 29. Dec.)
xix	d	iv	4	Francisci, Assisinatis in Umbria, Instit. Ordinis Fratrum Minorum, *Semiduplex*: ann. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Instit. Ordin. Carthusianorum, anno 1101. *Semidup.*
xvj	g	Non.	7	Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. *Semid.* ann. 287. vel 290. (è 6.)
xv	A	viij	8	Nicasii, Neustriæ Apostoli, & Sociorum Mart. ac S. Melloni, Ecclesiæ Rothomagensis Fundatorum, *Semid.* c. II. f.
xiv	b	vij	9	Dionysii, Parisiensis Episc. & Socior. Mart. *Semid.* III. f.
xiiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, Laïci, *Simplex*: ann. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Virg. Instauratricis Ordin. Carmel. *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16	Bertrandi, Convenarum Episc. *Semid.* ann. 1120.
vj	c	xvj	17	Gauderici, Agricolæ, [*in territorio Mirapisc.*] Simplex: IX. f.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		OCTOBER.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. f.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Caprasii, Martyris Aginnensis, *Semid.* c. fin. III. f.
ij	g	xij	21	Ursulæ & Soc. Virg. & Mart. *Dupl. maj.* ann. 450.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	Romani, Rothomagensis Episc. *Semid.* ann. 646.
xxix	c	ix	24	Eremberti, Episc. Tolos. *Dupl. min.* c. ann. 678.
xxviij	d	viij	25	
xxvij	e	vij	26	Rustici, Narbonensis Episc. *Semid.* 460.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apost. *Duplex-maj.* I. f.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Quintini, Mart. *Semid.* c. ann. 387. (è 31.)
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio.*

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM*, *Solemne-majus* : institut. c. ann. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, *Dupl. maj.* institut. an. 998. *Si sit Dominica transfertur in diem sequentem.*
xix	f	iij	3	Papuli, Martyr. *Dupl. min.* III. f. cum *commem.* Octavæ.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan. Episc. & Card. (è 3.) *Dup. min.* ann. 1584. cum *commem.* Octav.
xvij	A	Non.	5	De Octava, *Semid.*
xvj	b	viij	6	De Octava, *Semid.*
xv	c	vij	7	De Octava, *Semid.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-min.*
xiij	e	v	9	Stremonii, primi Arvernorum Episcopi, *Semidupl.* III. ſ.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. *Dupl. min.* ann. circiter 461.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſc. *Dupl. min.* ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 655. (è 16. Sept.)
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviij	14	Claudii, Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorii & Simplicii, Mart. *Semid.* III. ſ.
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Aſciſcli & Victoriæ, Fratr. Mart. *Semid.* III. vel IV. ſ.
iv	g	xiv	18	Odonis, Cluniacenſis Abb. *Semiduplex :* ann. 942.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Viduæ, *Simplex :* ann. 1231.
ij	b	xij	20	Eadmundi, Angliæ Regis, Mart. *Semid.* ann. 870.
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	d	x	22	Ceciliæ, Virginis & Martyris, *Semid.* II. vel III. ſ.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, Mart. *Semid.* ann. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semid.* IV. ſ.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semidup.* c. ann. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima ſedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Martyris, Toloſanorum Apoſt. & Protopræſulis, *Solemne-minus :* III. ſ.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apoſtoli, *Duplex-maj.* I. ſ.

DOMINICA penultimâ poſt Pentecoſten, celebratur Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Lumbarienſis, quæ ex conſtanti Majorum traditione ante erectionem præfatæ Eccleſiæ in Cathedralem facta eſt. Et Conſecrationis Altaris Majoris dictæ Eccleſiæ ab Illuſtriſſ. ac Reverendiſſ. D. D. JACOBO RICHIER DE CERISY, Lumbarienſi Epiſc. die 24. Junii 1753. ac omnium Eccleſiarum Diœceſis. Solemne - majus *cum Octava.*

Dominicâ ultimâ poſt Pentecoſten, Octav. Dedicationis Eccleſ. Lumbar. Dupl. maj.

DECEMBER.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſc. (è 30. Nov.) *Semid.* ann. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Preſbyteri, Indiarum Apoſt. *Semiduplex:* ann. 1552.
xviij	A	iij	3	Petri Chryſol. Ravennenſis Epiſc. & Doct. *Semid.* c. ann. 447. *Ultima ſedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semid.* III. ſ.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, My[illegible]ſis Epiſç. *Semid.* ann. 320. (è 6. Nov.)
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-minus.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damaſi, Papæ, *Semid.* ann. 384.

Pauli,

cl. ...ct.	L.D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
x	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonenſis Epiſc. *Semid.* III. ſ.
ij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſanæ Virg. & Mart. *Semid.* init. IV. ſ.
j	e	xix	14	Honorati, Toloſ. Epiſc. *Dupl. min.* III. ſ.
	f	xviij	15	
	g	xvij	16	
	A	xvj	17	
j	b	xv	18	Gatiani, primi Turonenſ. Epiſc. *commem.* III. ſ.
	c	xiv	19	
	d	xiij	20	
	e	xij	21	Thomæ, Apoſt. *Dupl. maj.* I. ſ.
x	f	xj	22	
iij	g	x	23	Anaſtaſiæ, Viduæ, *commem.* ann. 304.
ij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.* *Si dies 25. 26. 27. aut 28. incidant in Dominicam, illis diebus, nihil fit de Dominica, ſed tunc de Dominica intra Octavam Nativitatis Domini, fit Officium ritu ſemiduplici die 30. ſine commemoratione Octavæ, ut notatur in Proprio.*
j	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, *Annuale.*
xv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI, PROTO-MARTYRIS, *Solemne-minus*, ann. 33. cum *comm.* Octav. Natal. Dom.
v	d	vj	27	JOANNIS, APOST. & EVANG. *Dupl. maj.* initio II. ſ. cum *commem.* Octav. Natal. Dom.
ij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl. maj.* I. ſ. cum *commemorat.* Octav. Natal. Domini.
iij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex*, cum *commemorat.* *S. Thomæ*, Cantuarienſis *Epiſcopi* & *Mart.* ann. 1170.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex*, cum *commemoratione* S. Silvestri, Papæ: ann. 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

E Typis JOSEPHI DALLES.

PSALTERIUM

DOMINICA,

OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

ẗer noster, qui es in
:cœlis ; sanctificétur
aomen tuum : advé-
egnum tuum : fiat
tas tua sicut in cœlo
terra : panem nos-
quotidiánum da no-
die : & dimitte no-
bita nostra, sicut &
imittimus debitóri-
ostris : & ne nos in-
in tentatiónem ; sed
nos à malo. Amen.
e, María grátiâ ple-
ıa ; Dóminus tecum :
licta tu in muliéri-
& benedictus fructus
is tui Jesus.

cto, natus ex María Vír-
gine : passus sub Póntio
Piláto, crucifixus, mór-
tuus, & sepultus : descen-
dit ad ínferos : tértiâ die re-
surrexit à mórtuis : ascen-
dit ad cœlos, sedet ad
déxteram Dei Patris om-
nipotentis : inde ventúrus
est judicáre vivos & mór-
tuos. Credo in Spíritum
sanctum, sanctam Ecclé-
siam cathólicam, Sanctó-
rum communiónem, re-
missiónem peccatórum,
carnis resurrectiónem, vi-
tam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur.

Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto : Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia. *etiam ad alias Horas.*

(*A Septuagesima ad Pascha, loco* Alleluia. *dicitur :* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.)

Per Adventum, & à Natali Domini ad Præsentationem ejus, Officium fit in Dominicis & Feriis, ut habetur in Proprio.

A Præsentatione verò ad Septuagesimam, ut sequitur.

Invitatorium. Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus. *Gen.* 1. *Eph.* 2.

PSALMUS 94.

Christus Rex : ipsi parendum.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, & procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secúndùm diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi : Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

* Veníte, adorémus.

Repetitur, Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus.

HYMNUS.

Jam ſe diérum príncipe
Lux è tenébris éruta:
Chriſtus ſepulchri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.
Et mors, & horrendum cahos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos ſurdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbſequi?
Umbris ſepulta dum ſtupet
Natúra, lucis filii
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.
Legem, Prophétas, & ſacro
Pſalmos calentes lúmine,
Profána dum ſilent loca,
Divína templa pérſonent.
Cœleſtis hæc vincat tuba
Cordis ſopórem lánguidi,
Novique mores éxprimant
Vitam reſurgentis novam.
Hoc cõſequémur, te duce;
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem Spíritum.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat meditationem & pauſam.*

PSALMUS I.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in conſílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra *peſtiléntiæ non ſedit;*

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecùs decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii; non ſic; * ſed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi verſus Glória Patri. *&* Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Chriſtus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli me-

ditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, *& exultáte ei: apprehéndite* disciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indú-

i tentatiónem; ℟. Sed a nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protector meus & cornu salútis meæ, & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum: * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spiritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit

me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis;* & ab his qui odérunt me: quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtitiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtitiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Elóquia Dómini.

Altera diviſio Pſalmi 17.

Deus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec potuerunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum ; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odiéntes me dispérdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret : * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentiti sunt mihi : * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine ; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo *suo David,* & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Elóquia Dómini igne examináta ; protector est ómnium sperántium in se.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblitus :
℟. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adversa, spes resurgendi.

AD te, Dómine, clamábo ; Deus meus, ne síleas à me : * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera manuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

Resurrectionis Psalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem:

Avertisti fáciem tuam à me; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audivit Dóminus, & misértus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítia;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Venite.

PSALMUS. 65.

Canticum Resurrectionis.

JUbilate Deo, omnis terra; psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

te Deo : Quàm ter-
sunt ópera tua, Dó-
! * in multitúdine
s tuæ mentiéntur
imici tui.
nis terra adóret te,
lat tibi : * psalmum
nómini tuo.
te, & vidéte ópera
* terríbilis in consi-
er fílios hóminum.
convertit mare in
; in flúmine per-
unt pede : * ibi læ-
ur in ipso.
dominátur in vir-
a in æternum ; óculi
uper gentes respí-
: * qui exásperant,
xaltentur in seme-

dicite, gentes, Deum
m ; * & audítam fá-
ocem laudis ejus :
ósuit ánimam meam
m, * & non dedit in
otiónem pedes meos.
niam probasti nos,
: * igne nos exami-
sicut examinátur ar-
m.
xisti nos in láqueum,
ti tribulatiónes in
nostro : * impo-
hómines super cápita
.
nsívimus per ignem
am ; * & eduxisti
refrigérium.
oibo in domum tuam
ocaustis : * reddam
ota mea,
e distinxérunt lábia
& locútum est os

meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta óffeream tibi cum incenso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte, ℟. Et non sum deceptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium, dicitur : Te Deum. *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætemum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli ; * tibi cœli, & univeríæ potestátes ;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.
Patrem * immensæ majestátis:
Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,
Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ, Christe,
Tu Patris * sempitérnus es Fílius:
Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:
Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:
Tu, ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.
Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;
Et rege eos, * & extolle illos usque in ætérnum.
Per singulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi; * non confúndar in ætérnum.
℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.
Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater & Ave.

AD LAUDES.

Deus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.
Glória Patri, &c.
Ant. 8. *G.* Deus.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum desiderium.

tus, Deus meus, *
ad te de luce vigilo.
Sitívit in te ánima
uàm multipliciter
mea * in terra
& invia, & ina-

sancto appárui
ut vidérem virtu-
a & glóriam tuam.
am mélior est mi-
a tua super vitas, *
a laudábunt te.
nedicam te in vita
& in nómine tuo
anus meas.
ídipe & pinguédi-
tur ánima mea, *
exultatiónis lau-
meum.
nor fui tuî super
ncum, * in ma-
neditábor in te.
ifti adjútor meus,
elamento alárum
exultábo.
it ánima mea post
e suscépit déxtera

rò in vanum quæ-
nimam meam, *
nt in inferióra

ntur in manus glá-
partes vúlpium

verò lætábitur in
audabuntur omnes
nt in eo; * quia
um est os loquén-
qua.
Deus, Deus meus,
luce vigilo: siti-
ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia tua.

PSALMUS 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indutus est: * indutus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servíte Dómino.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra; servíte Dómino in lætítia: * introíte in conspectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætitia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedíctus es.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anania, Aza-

℣. Misael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sǽcula.

Hic, loco Glória Patri. *dicitur* :

Benedicámus Patrem, & Filium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sǽcula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sǽcula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; & superlaudábilis, & superexaltátus in sǽcula. *Dan.* 3.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sǽculum sǽculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & univérsa pécora; * serpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

CAPITULUM. Deut. 6.

AUdi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

AD templa nos rurſùs vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novaſque pro læto monet
Referre grates múnere.
At victor auróram ſuo
Fulgóre Chriſtus óbruit:
Huic, magna cujus pars ſumus,
Juvat triumpho pláudere.
Quòd evolútus fáſciis
Repentè mundus éxtitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!
Quòd tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!
Æternus ut rerum Sator
Aſpexit orbem, prótinus,
Colóre depictum ſuo,
Probávit excellens opus.
At lætius quanto óbtulit
Seſe Patri ſpectáculum
Cœleſtis Agni cándido
Ablútus orbis ſánguine!
Cum luce nobis rédditur
Mundi renaſcentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens ſurgit ad magnália.
At ſplendor æterni Patris,
Lumenque Chriſtus córdium,
Deum dat in ſe, quantus eſt,
Sub nube carnis cérnere.
Præſta, beáta Trinitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas;
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ.
Luc. 1.

De Redemptoris adventu gratiarum actio.

BEnedictus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et eréxit cornu ſalútis nobis * in domo David púeri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophætárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtitia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam

lebi ejus, * in re-
m peccatórum eó-

scera misericórdiæ
tri, * in quibus
nos Oriens ex

náre his qui in té-
c in umbra mor-
t, * ad dirigen-
s nostros in viam

Patri.
iona & Oratio, ut
io; posteà dicitur:
nus vobiscum. ℟.
spiritu tuo.
icámus Dómino.
grátias.
uamlibet Horam,
Officium non se-
dicitur secretò:
n ánimæ per mi-
iam Dei requies-
pace. Amen.
Pater noster.
PRIMAM.
is, † in adjutó-
&c.
YMNUS.
ucis orto sidere,
m precémur sup-
:es,
ut ipse dirigat,
reáta, sémitas.
ingua, nil peccet
nus;
ns ináne cógitet:
simplex véritas,
e regnet cáritas.
pta dum fluet dies,
iste, custos pérvi-
,
cyus hostis óbsidet,

Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter imperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas.
Qui nos creávit, laus
Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spiritus.
Amen.

Ant. 7. *d.* In toto corde.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob salvatoris manifestationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, benè prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ

d custodiendas
nes tuas!
n confundar, *
éxero in ómni-
tis tuis.
oor tibi in di-
ordis; * in eo
i judicia justítiæ

iónes tuas custó-
non me derelin-
quáquè.
córrigit adolesc-
am suam? * in
o sermónes tuos.
corde meo ex-
: * ne repellas
dátis tuis.
: meo abscondi
i, * ut non pec-

tus es, Dómi-
e me justificatió-

is meis * pro-
mnia judicia oris

testimoniórum
elećtátus sum, *
nnibus divítiis.
dátis tuis exercé-
consíderábo vias

ificatiónibus tuis
r! * non oblivis-
nes tuos.
Psalmi 118.
ue servo tuo, vi-
i me; * & custó-
iónes tuos.
óculos meos, *
erábo mirabília
a.
go sum in terra;

* non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti supérbos: * maledićti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebántur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatásti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Filii, * ália Spiritûs sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spíritûs sancti una est divinitas, * æquális glória, coætérna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres filii: * unus Spiritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; *

ta de Trinitate

essárium est ad
ılútem, * ut in-
:m quoque Dó-
:ri Jesu Christi
'edat.
› fides recta, ut
& confiteámur
minus noster Je-
us Dei Fílius,
omo est.
st ex substántia
e sécula génitus,
› est ex substántia
século natus.
ıs Deus, per-
no; * ex ánima
& humána car-
:ns.
s Patri secundùm
m, * minor Pa-
ıdùm humanitá-

cèt Deus sit &
non duo tamen,

tris omnipoténtis, inde
ventúrus est judicáre vivos
& mórtuos:

Ad cujus adventum omnes
hómines resúrgere habent
cum corpóribus suis,
* & redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam;
* qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter
firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine: doce me justificatiónes tuas.
Ps. 118.

CAPITULUM. Ephes. 5.

Erátis aliquándo ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, &

quandoquè mutandus est, ut notatur in Proprio.) * Miserére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, cium capituli incipit solutè sic.

℣. Pretiósa in con Dómini, ℟. Mors S rum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & nes Sancti ádjuve in oratiónibus suis p bis ad Deum; ut secu eum qui vocávit nos ctum, & ipsi in omn versatióne sancti sim Amen. *Rom.* 15. 1. *P*

Deinde ubi legitur logium, post ejus nem dicitur Psalmu profundis. *& in fine* quiem. *cum* ℣℣. Re cant in pace. Dón exaudi. Dóminus cum. *& Orat.* Ab quæsumus. *ut habe fine III. Nocturni Defunctorum.*

Posteà dicitur: ℣. in adjutórium meu tende: ℟. Dómin adjuvandum me f *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjut meum intende: ℟. ne, ad adjuvandu festína.

℣. Deus, in adjut meum intende: ℟. ne, ad adjuvandu festína. Glória Pat Filio, & Spiritui sa Sicut erat in princípi nunc, & semper, sécula seculórum. Kyrie, eléison. Ch eléison. Kyrie, elé

ɔpera mánuum
lirige super nos,
ínuum nostrá-
Ps. 89.
atri, &c.
émus..
& sanctificá-
gere & guber-
re, Dómine
cœli & terræ,
& córpora no-
s, sermónes &
s, in lege tua,
bus mandató-
ı: ut hîc, &
, te auxiliante,
ri esse mereá-
vátor mundi;
t regnas in sé-
rum. ℟. Amen.
Jube, domne,
[*Lectrix di-*
] *Solus vel sola*
it absolutè Be-
t.
Det Dóminus

pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se; per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Posteà, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mutui
Arctis coapta néxibus.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio,

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis *tuis in conspéctu* regum, * *& non confundébar.*

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine dixi, * custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non

turbátus, * ut custó- mandáta tua.
omnes peccatórum circumplexi sunt me; * & tuam non sum oblítus.
Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * custodiéntium mandáta tua.
Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divísio Psalmi 118.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndùm verbum tuum.
Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.
Priusquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi quia humiliásti me; * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.
Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.
Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.
Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, * & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. Joan. 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandata ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est: qui autem servat verbum ejus, verè

in hoc cáritas Dei perfecta est.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne videant vanitátem: * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * ...ficatiónes tuas non oblitus.

Quot sunt dies serv... * quando fácies de p... quéntibus me judíciu...

Narravérunt mihi i... fabulatiónes; * sed n... lex tua.

Omnia mandáta tu... ritas: * iníquè per... sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consu... vérunt me in terra: ... autem non dereliqui... dáta tua.

Secundùm misericó... tuam vivífica me, ... custódiam testimóni... tui.

In ætérnum, Dóm... * verbum tuum pérm... in cœlo.

In generatiónem ... neratiónem véritas t... fundasti terram, & ... manet.

Ordinatióne tuâ ... vérat dies; * quónian... nia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua ... tátio mea est, * tun... tè periissem in humi... mea.

In ætérnum non ... viscar justificatiónes * quia in ipsis vivi... me.

Tuus sum ego, s... me fac; * quóniam ... ficatiónes tuas exqui...

Me expectavérun... catóres ut pérderen... * testimónia tua inte...

consummatiónis
m : * latum man-
um nimis.
sio Psalmi 118.
modò diléxi legem
m, Dómine ! * totâ
meditátio mea est.
nimícos meos pru-
me fecísti man-
; * quia in ætér-
hi est.
omnes docéntes me
: * quia testimónia
itátio mea est.
senes intelléxi, *
ndáta tua quæsívi.
mni via mala prohí-
s meos ; * ut cu-
verba tua.
ciis tuis non decli-
quia tu légem po-
hi.
a dúlcia fáucibus
quia tua ! * super
meo.
dátis tuis intelléxi :
éreà odívi omnem
iquitátis.
rna pédibus meis
tuum, * & lumen
meis.
i & státui * custo-
cia justítiæ tuæ.
liátus sum usque-
Dómine : * viví-
secúndùm verbum

itária oris mei be-
a fac, Dómine, *
ia tua doce me.
a mea in mánibus
nper ; * & legem
on sum oblítus.
runt peccatóres la-
Hyemalis.

queum mihi ; * & de man-
dátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi te-
stimónia tua in ætérnum ;
* quia exultátio cordis mei
sunt.

Inclinávi cor meum ad fa-
ciendas justificatiónes tuas
in ætérnum, * propter re-
tributiónem.

Divisio Psalmi 118.

Iníquos ódio hábui, *
& legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus
es tu ; * & in verbum
tuum supersperávi.

Declináte à me, ma-
ligni ; * & scrutábor man-
dáta Dei mei.

Súscipe me secúndùm
elóquium tuum, & vivam ;
* & non confúndas me ab
expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus
ero ; * & meditábor in
justificatiónibus tuis sem-
per.

Sprevísti omnes discé-
dentes à judíciis tuis, *
quia injústa cogitátio eó-
rum.

Prævaricántes reputávi
omnes peccatóres terræ : *
ídeò diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo car-
nes meas : * à judíciis enim
tuis tímui.

Feci judícium & justí-
tiam : * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in
bonum : * non calum-
niéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in

salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

HÆc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *br.* Testimónia tua intelléxi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Testimónia. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Testimónia tua.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam c
Festínat ad metam g
O Christe, dum cruci
Expandis orbi brách
Amáre da crucem; 1
Da nos in amplexu
Qui nos creávit Patri;
Laus, qui redémit l
Qui caritáte nos fo
Par sit tibi laus, Sp
Amen.

Ant. 4. E. Omnia

Ex Psalmo 118

MIrabília testi tua; * ide táta est e ma mea.

Declarátio serm tuórum illúminat, intelléctum dat párv

Os meum apérui, traxi spíritum; * mandáta tua desider

Aspice in me, & rére meî, * secundù dícium diligéntium 1 tuum.

Gressus meos diri cundùm elóquium t * & non dominétu omnis injustítia.

Rédime me à calı hóminum, * ut cust mandáta tua.

Fáciem tuam ill super servum tuum doce me justificatióne

Exitus aquárum d runt óculi mei; * qu custodiérunt legem t

Justus es, Dómin & rectum judícium t

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.

Ignitum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblitus.

Justítia tua, justítia in ætemum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætemum: * intelleꝺum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè *es tu, Dómine;* * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRincipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem

dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábā salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Ant. Omnia mandáta tua *æquitas: pax multa* diligéntibus legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conspectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & testimónia tua, * In conspectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Custodívit ánima mea testimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ant. 7. *c.* Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Christi divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis:

confrègit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. *a.* Fidélia.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob sua per Christum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus : * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum * miséricors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se : * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo ; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium ; * fidélia omnia mandáta ejus :

Confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. *f.* Qui timet Dóminum.

PSALMUS 111.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus; * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Disperfit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem : * & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum liberatio : idolorum vanitas.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis convérsus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia convérsus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes? * & colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob;

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes : * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos ha-

bent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aáron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israël: * benedixit dómui Aáron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

HYMNUS.

O Luce qui mortálibus
Lates inaccessâ, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:

Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.

Hunc nempè nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat spléndida
Flammantis astri cláritas.

Moráris heu! nimis diù
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.

His cùm solúta vínculis
Mens evolârit, ô Deus!
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.

Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine

tuo confitébimur in sécu-
lum. *Ps.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, & reliqua usque ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis per Annum, paginâ 170.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine,

Dedisti lætítiam in corde meo: * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiéscam: * quóniam tu, Dómine, singuláriter, in spe constituisti me.

ALMUS 90.
Dei tutela, nihil per
l noctem timendum.
hábitat in adjutó-
Altíssimi, * in
otectióne Dei cœli
rábitur.
Dómino: Suscep-
us es tu, & refú-
eum: * Deus meus,
in eum;
iiam ipse liberávit
áqueo venántium,
erbo áspero.
ilis suis obumbrá-
, & sub pennis ejus
: * scuto circúm-
véritas ejus.
timébis à timóre
o, * à sagitta vo-
die:
gótio perambulante
bris, * ab incursu
ónio meridiáno.
nt à látere tuo mil-
decem míllia à dex-
: * ad te autem
propinquábit.
mtamen óculis tuis
rábis, * & retribu-
peccatórum vidé-

iam, Tu es, Dómi-
mea, * Altíssimum
refúgium tuum;
ccédet ad te malum,
gellum non appro-
bit tabernáculo tuo.
niam Angelis suis
it de te, * ut cus-
te in ómnibus viis

ánibus portábunt te,
rtè offendas ad lá-
pedem tuum.

Super áspidem & basilis-cum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

In Advent. & à Vigil. Natal. Domini ad Præsentat. ejusdem inclusivè, Hymnus ut in Proprio.

A crastino autem Præsentat. Domini ad Fer. IV. Cinerum exclusivè.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;

Pronóque, dum nox incipit,
Prostérnimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hostis vúlnera.
Infestus usquè circuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.
O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

In Advent. & à Natali Dom. ad ejus Præsentat. Antiph. habetur in Propr.

Post Præsentat. Domini.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, ✝ & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

ã dicitur una ex An-
s de B. Maria Vir-
quæ habentur infrà
em Psalterii.
completum Officium
secretò, Pater. Ave.

IA SECUNDA.
OFFICIUM NOCT.
ne, lábia. *suprà*, 1.
. Deum, qui prior
nos * venite, ado-
1. *Joan.* 4.
14. Venite.
unamquamque hujus
Strophen vel divi-
, dicetur alternatim
orium integrum, &
ima pars, ut habe-
rà in Dominicâ. Et
equentibus Feriis.

HYMNUS.

i canámus glóriam,
Cœlum secundo qui
e
dit, admirábile
libus spectáculum.
stupémus álveo
ire pénsiles lacus:
mbre terras fértili
is irrórat Pater.
m præparas nobis,
eus,
c imágo grátiæ:
ore stillans úberi
penétrat intima.
c qui fidéli cómbi-
unt
n salúbrem péctore,
ad æternas domos
resultat ímpetu.
a gens, quam prodigâ
e non cessas manu!
is hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.
Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trinitas,
Sit summa laus, summum
decus
In sempiterna sécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témp[...] * sol cognóvit occá[...] suum.

Posuisti ténebras, facta est nox; * in [...] pertransibunt omnes bé[...] sylvæ.

Cátuli leónum rug[...]tes, ut rápiant, * quærant à Deo escam [...]

Ortus est sol, & c[...]gregáti sunt; * & in c[...]libus suis collocabuntu[...]

Exíbit homo ad o[...] suum, * & ad opera[...]nem suam usque ad [...]perum.

Divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta [...] ópera tua, Dó[...]ne! * ómnia in sap[...]tia fecisti; impléta est te[...] possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, spatiósum mánibus; * [...]lic reptília, quorum [...] est númerus, anim[...] pusilla cum magnis.

Illìc naves pertransíbu[...] * draco iste quem form[...] ad illudendum ei.

Omnia à te expectant ut des illis escam in té[...]pore.

Dante te illis, có[...]gent: * aperiente te m[...]num tuam, ómnia imp[...]buntur bonitáte.

Avertente autem te [...]ciem, turbabuntur: * [...]feres spíritum eórum, deficient, & in púlver[...] suum revertentur.

Emittes Spíritum tuu[...]

lucrabuntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis ;

Qui réspicit terram , & facit eam trémere ; * qui tangit móntes , & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo , quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra , & iniqui , ita ut non sint : * bénedic , ánima mea , Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti , Dómine : impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

COnfitémini Dómino , & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei , & psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum , & confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit , * prodígia ejus , & judícia oris ejus ,

Semen Abraham servi ejus ; * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testamenti sui , * verbi quod mandávit in mille generatiónes ,

Quod dispósuit ad Abraham ; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum , * & Israel in testamentum ætérnum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan , * funículum hæreditátis vestræ ;

Cùm essent número brevi , * paucíssimi , & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem , * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis , * & corrípuit pro eis reges.

Nolite tángere christos meos , * & in prophétis meis nolite malignári.

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram , * & omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * fer-

num pertransiit animam ejus.

Donec veniret verbum ejus, * eloquium Domini inflammavit eum.

Misit rex, & solvit eum: * princeps populorum, & dimisit eum.

Constituit eum dominum domûs suæ, * & principem omnis possessionis suæ;

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægyptum; * & Jacob accola fuit in terra Cham.

Et auxit populum suum vehementer, * & firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, * & dolum facerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

Misit [Dominus] Moysen servum suum, * Aaron quem elegit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occidit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœno-

myia, & cinifes
nibus finibus eo
Posuit pluvias
grandinem, * ign
comburentem in ter
rum.
Et percussit vi
neas, & ficulneas e
& contrivit lignum
eorum.
Dixit; & venit
& bruchus, * c
erat numerus:
Et comedit omn
in terra eorum,
medit omnem fruct
ræ eorum.
Et percussit om
mogenitum in terr
* primitias omni
eorum.
Et eduxit eos
gento & auro;
erat in tribubus e
firmus.
Lætata est Æg
profectione eorum
incubuit timor e
per eos.
Expandit nuber
tectionem eorum
ignem ut luceret
noctem.
Petierunt, & v
turnix; * & pane
turávit eos.
Dirupit petram,
runt aquæ: * ab
sicco flumina;
Quóniam mem
verbi sancti sui,
hábuit ad Abraham
suum.
Et eduxit pópul

in exsultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Vísita nos.

PSALMUS 105.

Misericordia Dei celebranda. Israëliticus populus peccata sua agnoscens & recolens, salutem poscit.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est: * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inímici.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitudinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro nihílo habuérunt terram deſiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto,

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis; * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phinees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus; * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt filios ſuos * & filias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocentem, * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, & hu-

miliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnituit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Visita nos in salutári tuo, Dómine, ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tribuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus suis magnificus, justus in judiciis.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cithara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altissimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimici tui, Dómine, quòniam ecce inimici tui peribunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

tuo confitébimur in sécu- lum. *Ps.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, & reliqua usque ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis per Annum, paginâ 170.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dedisti lætítiam in corde meo: * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiéscam: * quóniam tu, Dómine, singuláriter, in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis: * scuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre noctúrno, * à sagitta volante in die:

A negótio perambulante in ténebris, * ab incursu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuísti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

In Advent. & à Vigil. Natal. Domini ad Præsentat. ejusdem inclusivè, Hymnus ut in Proprio.

A crastino autem Præsentat. Domini ad Fer. IV. Cinerum exclusivè.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die, Deus, tibi persólvimus;

xit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 72.

Dùm improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd sua quemque maneant præmia, consolatione levantur.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia: * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * &, Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causâ justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejécisti eos, dum allevarentur.

nodò facti sunt in
ónem! * subitò de-
t; periérunt prop-
uitátem suam.
sómnium surgén-
Dómine, * in civi-
a imáginem ipsó-
l nihilum rédiges.
inflammátum est
im, & renes mei
táti sunt; * & ego
um redactus sum,
vi.
mentum factus sum
; * & ego semper

o *Psalmi* 72.
isti [Dómine] ma-
n déxteram meam,
luntáte tua dedu-
, * & cum glória
i me.
enim mihi est in
' & à te quid vólui
rram?
it caro mea, & cor
* Deus cordis mei,
mea, Deus, in
n.
ecce qui elongant
períbunt: * per-
omnes qui forni-
abs te.
utem adhærére Deo
est, * pónere in
o Deo spem meam;
nnúntiem omnes
tiónes tuas * in
íliæ Sion.
In voluntáte tua
ti me, Dómine, &
oria suscepisti me.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & impleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce.
℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 1. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiducialiter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómi-

ne, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & justus, * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quiá Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

Dominus custos animæ fidelis & universæ Ecclesiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab ómni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylóne, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

* Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum.

HYMNUS.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes úna de cœlis nitet:
Illùc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.

Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.

Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.

Quin vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

Felix labor quem récreas
Tam spléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacísci gáudium?

Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

ſcant & contur-
ehementer omnes
nei : * convertan-
ubeſcant valde ve-

ALMUS 7.
pro nobis patientis
Adjutorium noſ-
ómino.
ine Deus meus, in
perávi : * ſalvum
x ómnibus perſe-
s me, & líbera

ndo rápiat ut leo
neàm, * dum non
dimat, neque qui
ſciat.
e Deus meus, ſi
; * ſi eſt iníqui-
nibus meis ;
idi retribuéntibus
la, * décidam
b inimícis meis

ítur inimícus áni-
am, & compre-
& conculcet in
m meam, * &
meam in púlve-
icat.
, Dómine, in
* & exaltáre in
nimicórum meó-

ge, Dómine Deus
in præcepto quod

góga populórum
it te ; * & prop-
in altum regré-

us júdicat pópu-
ica me, Dómi-ne, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum : * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum tetendit, & parávit illum ;

Et in eo parávit vaſa mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà poſt Completorium*

Sabbati: & sic in cæteris feriis.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum pacis & dilectiónis, * Veníte, adorémus. 2. *Cor.* 13.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JUbes: &, in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedisti fíliis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles: hoc genus
Cœlestis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudùm labórans sústinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Diffúsâ per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.
Amen.

Ant. 7. d. Quis requiéscet.

PSALMUS 1

Dilectio proximi salutis aperit.

DOmine, quis tábit in tal culo tuo? quis requiéscet in sancto tuo?

Qui ingréditur sine la, * & operátur just

Qui lóquitur veri in corde suo; * qu egit dolum in lingu

Nec fecit próxin malum, * & oppró non accépit adversù ximos suos.

Ad níhilum deduct in conspectu ejus nus: * timentes Dóminum glorificat

Qui jurat próxim & non décipit; * qui niam suam non dec usúram, & múnera innocentem non acc

Qui facit hæc, movébitur in ætern

PSALMUS 1

Natura & lex, C & Evangelium, di nem proximi comme

CŒli enarrant gl Dei, * & óper nuum ejus annúntia mamentum.

Dies diéi eructat bum, * & nox nocti cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ que sermónes, * qu non audiantur voce rum.

In omnem terram

sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente , * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium , superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël , * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra Fiat , fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi , qu cunctos in proximum ini quos disperdet , describitur

Misericórdiam & judicium * cantábo tibi Dómine.

Psallam , & intélligam in via immaculáta, * quan do vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei , * i médio dómûs meæ.

Non proponébam ant óculos meos rem injustam * facientes prævaricatió nes odívi.

Non adhæsit mihi cc pravum : * declinantem me malignum non cogno cébam.

Detrahentem secrétò pró ximo suo , * hunc pers québar.

Superbo óculo, & insa tiábili corde , * cum ho non edébam.

Oculi mei ad fidéles te ræ , ut sédeant mecum * ámbulans in via imm culáta , hic mihi ministra bat.

Non habitábit in méd domûs meæ, qui facit s pérbiam : * qui lóquitu iníqua, non direxit in cor pectu oculórum meórum

In matutíno interfici bam omnes peccatór terræ , * ut dispérderem civitáte Dómini omn operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secretò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda, sub diversis emblematibus pingitur.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes ; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem *satiávit bonis.*

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

SUscèpit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominata est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos ; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * &

mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.

Posuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim;

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esuriéntes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis: ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Magnificáte

Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cœlos ducit, ubi Christus Rex gloriæ ingressus est.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & eleváamini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & eleváamini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

Regnum Christi expectatum & promissum, regnum pacis.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus:

* ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cælo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam , & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. *a.* Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Chriſtus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit ; exultet terra , * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet , * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit , & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini , * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília , * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum , * omnes Angeli ejus.

Audívit , & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua , Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum , odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto , * & rectis corde lætítia.

Lætámini , juſti , in Dómino , * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum , odíte malum : cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis , CANTICUM EZECHIÆ. *Iſ.* 38.

Qui inter homines vivit , Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum noſcant.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aſpíciam hóminem ultrà , & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo: * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspiciéntes in excélsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Festis, CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

Miserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, * & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immítte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, &

effunde iram : * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israël quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

MAndátum novum scribo vobis, quod verum est & in Christo, & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem summo, Deus,
Jubes amóre díligi :
Tibi secundum prótinùs
Jubes amári próximum.

Amóre fundátam tuo
Communiónem réspice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens sumus.

Illam fides & véritas
Amábili stipant choro :
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.

Tu, pacis auctor, mútuos

Aſtringe nexus : da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.
Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui moris uníus ſacrâ
Nos pacis in domo locat. Amen.

℣. Deus in médio civitátis ſuæ ; non commovébitur : ℟. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Cùm mihi.

PSALMUS 34.

Chriſtus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me ; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego ſum.

Confundantur & reveantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem *venti,* * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini perſequens eos ;

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui ; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat ; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum ; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : * Dómine, quis ſímilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam ; * quaſi

lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt : * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne : * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies ? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum ; * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne ſíleas : * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

Exurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis : Euge, euge, ánimæ noſtræ; * nec dic[...] Devorávimus eum.

Erubeſcant & reve[...]tur ſimul, * qui gra[...]tur malis meis.

Induantur confuſi[...] reveréntiâ, * qui [...] loquuntur ſuper me.

Exultent & lætent[...] volunt juſtítiam mea[...] & dicant ſemper, m[...]ficétur Dóminus, q[...]lunt pacem ſervi eju[...]

Et lingua mea med[...]tur juſtítiam tuam, [...] die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi m[...] eſſent, quaſi próxim[...] quaſi fratrem noſtru[...] complacébam.

AD TERTI[...]

Ant. 1. f. Cum [...] non ſedébo.

PSALMUS

Anima fidelis inte[...] quos innocentiam ſua[...]vat.

Júdica me, Dóm[...] quóniam ego in[...]céntia mea ing[...] ſum; * & in Dómin[...]rans, non infirmáb[...]

Proba me, Dómin[...] tenta me : * ure[...] meos & cor meum;

Quóniam miſeric[...] tua ante óculos meo[...] * & complácui in ve[...] tua.

Non ſedi cum co[...] vanitátis; * & cu[...]qua geréntibus no[...]troſbo.

Odívi eccléſiam [...]

nántium ; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine ;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam ; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum : * rédime me, & miserére meî.

Pes meus stetit in directo : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Christi adventus prænuntiatur. Non ex cæsis victimis, sed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus est ; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus : Deus manifestè véniet ; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desúrsùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar ; Israel, & testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos ;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli ; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enarras justítias meas, &

assúmis testamentum meum per os tuum ?

Tu verò odisti disciplínam, * & projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti iníquè, quòd ero tuî símilis : * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum ; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me ; * & illìc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo : inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

SAcrifícium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte : & propitiatiónem litáre sacrifícii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus Quis ascendet. ℣. Innoce mánibus * & mundo cor * Stabit in loco sanc ejus. Glória Patri. Qu ascendet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dómi sanctos ejus, ℟. Qui órc nant testamentum ejus s per sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTAM

Ant. 4. c. Justus.

PSALMUS 36.

Lex Dei perseveranter o servanda : bonorum & m lorum quàm dispar stat & exitus.

NOli æmulári in m lignántibus, * n que zeláveris f cientes iniquitátem ;

Quóniam tanquam fo num velóciter arescent, & quemádmodùm ólei herbárum citò décident.

Spera in Dómino, fac bonitátem ; * & inh bita terram, & pascér in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes co dis tui.

Revéla Dómino via tuam, & spera in eo ; * ipse fáciet.

Et edúcet quasi lume justítiam tuam, * & jud cium tuum tamquam m rídiem.

Súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo q prosperátur in via sua,

in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelínque furórem : * noli æmulári, ut malignéris ;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur : * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor ; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum ; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum suum ; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas ;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur : * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum ; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur ; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet : * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram ; * maledicentes autem ei dispeṙíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur ; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui ; * & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat ; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum ; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos : * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur ; * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur, & cómmodat; & semen illíus in benedictióne erit.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur, & cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur, * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit paupéribus: ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

PSALMUS 108.

Christus inimicos suos diligens, injustum eorum odium arguit, & imminentem Dei in ipsos vindictam prænuntiat.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant

detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

CONstítue [Dómine] super eum peccatórem ; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu , Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui insurgunt in me , confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur , qui détrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo , * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia ástitit à dextris páuperis , * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

NOlíte esse prudentes apud vosmetipsos , nulli malum pro malo reddentes , providentes bona non tantùm coram Deo , sed étiam coram ómnibus homínibus : si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala , ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Ps.* 7.

AD VESPER

Ant. 3. b. Multù cola fuit.

PSALMUS 1

Justus , cum his qu runt pacem , manei ficus.

AD Dóminum tribulárer , vi ; * & e vit me.

Dómine , líbera mam meam à lábi quis , * & à lingu lósa.

Quid detur tibi quid apponátur tibi linguam dolósam ?

Sagittæ potentis a * cum carbónibus d tóriis.

Heu mihi , quia i tus meus prolongátu habitávi cum habitá Cedar : * multùm fuit ánima mea.

Cum his qui o pacem , eram pacífic cùm loquébar illis pugnábant me grati

Ant. Multùm ínco ánima mea , Dón cum his qui odéru cem , eram pacíficu

Ant. 1. f. Propte tres meos.

PSALMUS 1

Justus , propter fra proximos suos , quærit.

LÆtátus sum quæ dicta sunt * In domum Dómi mus.

irant pedes nos-
riis tuis, Jerúsa-

m quæ ædificá-
tas, * cujus par-
ius in idipsum.
i ascendérunt tri-
s Dómini; * tes-
Isráël, ad confi-
mini Dómini.
c sedérunt sedes
, * sedes super
avid.
quæ ad pacem
lem, * & abun-
géntibus te.
in virtúte tua, *
itia in túrribus

fratres meos &
meos, * loqué-
de te.
domum Dómini
* quæsívi bona

ropter fratres
róximos meos,
icem de te, Je-

Quàm bonum.
MUS 132.
concordiæ bea-

àm bonum, &
jucundum * ha-
es in unum!
guentum in cá-
lescendit in bar-
bam Aáron; *
endit in oram
jus.
s Hermon, *
lit in montem

vernalis.

Quóniam illic mandá-
vit Dóminus benedictió-
nem, * & vitam usque in
séculum.

Ant. Quàm bonum, &
quàm jucundum habitáre
fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

Orat justus ut sit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

Dómine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áu-

dient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me : óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

Justus, humanâ ope destitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine : * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra : vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!

Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu
Inferre vim gratam tibi!

Hanc quisque díligat domum;
Hanc pace concors récreet

qui spargit malus
num fémina.
mna cedunt in lu-
n
hriste, diligénti-
s
coróuas prælia;
que, dùm nocent,
l.
unda sævit trístiùs,
ctus incautum sit-
e cæco dúlcibus
venénis ínficit.
, beáta Trínitas,
te mútuâ
alter álteri,
is & polo simul.
n.
Dómino laudábi-
la mea: ℟. Au-
insuéti, & læten-
33.
Magníficat.
. G. Respéxit Deus
tem áncillæ suæ:
beátam me dicent
enerationes. *Luc.* 1.
MPLETORIUM.
. ç. Tu remisísti.
L M U S 12.
*e fidelis in tribula-
Deum deprecatio.*
quequò, Dómine,
obliviſceris me in
finem? * úſque-
rtis fáciem tuam à
diù ponam consí-
ima mea,* dolórem
meo per diem?
quò exaltábitur *
meus super me?
e & exaudi me,
Dómine Deus meus: * il-
lúmina óculos meos, ne
unquàm obdórmiam in
morte:
Nequandò dicat inimí-
cus meus, Præválui adver-
sùs eum: * qui tríbulant
me, exultábunt, si motus
fúero.
Ego autem in misericór-
dia tua sperávi: * exultá-
bit cor meum in salutári
tuo.
Cantábo Dómino, qui
bona tríbuit mihi, * &
psallam nómini Dómini
altíssimi.

P S A L M U S 31.

*Misericordia Dei homi-
nem peccatorem per gra-
tiam suam justificantis com-
mendatur.*

Beáti quorum remissæ
sunt iniquitátes, * &
quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir cui non im-
putávit Dóminus peccá-
tum, * nec est in spíritu
ejus dolus.
Quóniam tácui, invete-
ravérunt ossa mea, * dùm
clamárem totâ die.
Quóniam die ac nocte
graváta est super me ma-
nus tua: * conversus sum
in ærumna mea, dùm con-
fígitur spina.
Delictum meum cógni-
tum tibi feci, * & injustí-
tiam meam non abscondi.
Dixi: Confitébor adver-
sùm me injustítiam meam
Dómino; * & tu remisísti
impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poſcunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum ſanctum tuum: * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúſalem; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen túum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum: * citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimìs.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum; * ne fortè dicant in géntibus: Ubi eſt Deus eórum?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris, * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt.

Intróeat in conſpectu tuo gémitus compeditórum: * ſecundùm magnitúdinem bráchii tui, póſſide fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum

impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum spei, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Mirámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

Ut sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet :
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

At ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos :
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Ferantur & reddunt diem :
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

Turbáta quid mens fluctuet ?
Curâ paternâ nos regis :
Æterna si cordi salus,
Æterna nos salus manet.

Suprema laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu.
Amen.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

Ecclesia de victoriis jam reportatis grates agit & spem sumit, pro reportandis opem poscit.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te ; * psallam nómini tuo, Altíssime :

In convertendo inimícum meum retrórsum ; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam : * sedisti super thronum, qui júdicas justitiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum delesti in ætérnum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu ; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * ad

jútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis:

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion; * exultábo in salutári tuo.

Infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt: * in láqueo isto quem abscondérunt, comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Ant, 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israëlitis à Deo præstita in parabolis enarrantur, ut indè discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab início:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël:

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognóscat generátio áltera:

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans,

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non

est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo : * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt :

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit : * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israël;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

Tránstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non cre-

t in mirabílibus

efécérunt in vani-
s eórum, * & anni
cum festinatióne.
occíderet eos, quæ-
eum; * & reverte-
, & dilúculo venié-
eum.
memoráti sunt quia
ljútor est eórum,
us excelsus redemp-
um est.
lexérunt eum in ore
& linguâ suâ men-
: ei.
autem eórum non
tum cum eo, * nec
ábiti sunt in testa-
ejus.
autem est miséri-
t propítius fiet pec-
órum, * & non
et eos.
Fílii qui nascen-
rrábunt fíliis suis,
ant in Deo spem

7. d. Abstulit.
Psalmo 77. Et.
dávit [Dóminus]
vérteret iram suam,
n accendit omnem
am.
ecordátus est quia
nt, * spíritus va-
& non rédiens.
ies exacerbavérunt
deserto ? * in iram
vérunt eum in ina-

nversi sunt, & ten-
t Deum; * & Sanc-
ël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti ma-
nûs ejus, * die quâ redé-
mit eos de manu tribu-
lantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe,

& non timuérunt : * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes ; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum ; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit ; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et.

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit ;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum, * in terra quam fundávit in sécula :

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, & deduxit eos in spe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, ℟. Qui custódit Israël. *Ps.* 120.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo ; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Ps.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiducialiter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus: * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè astábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium: * virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te; in æternum exultábunt, & habitábis in eis: * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo: * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; justitia Dei; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes

Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine ; * quemadmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adversa, Ecclesia in Dei promissis spem suam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt,

étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In feriis, CANTICUM. *Is.* 12.

Anima fidelis in Christo spem suam ponit, & nihil ab homine timet.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ant. Ecce Deus salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis*, CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat: in ipso sperandum.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sǽcula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspéctu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispérsit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum,

omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum est in eis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Is.* 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

HYMNUS.

PRomittis, & servas datam
Immóbilis fidem, Deus:
Hanc mane primo sédulâ
Repóscimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo;
Sic quassa, si incumbas super,
Arundo transfiget manum.

Beátus ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu :
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus:
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prensat bona.

Jam mente præsúmens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium

Prælibat undas flúminum.
Fons ô perennis grátiæ,
Colenda semper Trínitas,
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam;
℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Jurávit Dóminus datúrum se nobis, ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *Luc.* 1.

A D P R I M A M.

Ant. 8. c. Ego.

P S A L M U S 30.

Vox Christi in cruce morientis, & spiritum suum Patri fiducialiter commendantis.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas *commendo* spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observantes vanitátes supervácuè: * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexísti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valdè; & timor notis meis: * qui vidébant me foràs, fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi,

Dómine ; * dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum , * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine , non confúndar, quóniam invocávi te : * erubéscant ímpii , & dedúcantur in inférnum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem , in supérbia , & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ , Dómine , quàm abscondísti timéntibus te , * perfecísti eis qui sperant in te, in conspectu filiórum hóminum !

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus , * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam veritátem requíret Dóminus , & retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite , & confortétur cor vestrum , * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino sperávi : exultábo , & lætábor in misericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

PSALMUS 41.

In Deo sperandum. Justus in domo Dei epulans exultabit.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum ; * ita desíderat ánima mea ad te , Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem , vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte , * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , & effúdi in me ánimam meam , * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis , usque ad domum Dei ,

In voce exultatiónis & confessiónis , * sonus epulantis.

Quare tristis es , ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * sa-

lutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo sperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente *non sancta*: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℞. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto. ℣. Hæc me consoláta est, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum;

℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Qui ſperat in Dómino.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævenifti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei : * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in populum ſuum beneficia benedicendus : & inde ſpes confirmanda.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno & usque in æternum, * super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus ; * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

NUnc fílii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm appárúerit, símiles ei érimus ; quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas : * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli ;

℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Factus est.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelsior Deus, omnium Judex : ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & fílii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet;

...usque justítia con-
in judícium, * &
illam omnes qui
t corde.
consurget mihi ad-
alignántes ? * aut
it mecum advérsùs
s iniquitátem ?
uia Dóminus adjú-
* paulò minùs ha-
in inferno ánima

ibam : Motus est
is ; * misericórdia
ómine, adjuvábat

dùm multitúdinem
meórum in corde
* consolatiónes
ficavérunt ánimam

uid adhæret tibi
iquitátis, * qui
bórem in præcepto ?
ibunt in ánimam
& sánguinem inno-
condemnábunt.
ctus est mihi Dómi-
refúgium, * &
eus in adjutórium
æ.
ddet illis iniquitá-
órum ; & in ma-
rum dispérdet eos :
rdet illos Dóminus
oster.
Factus est mihi Dó-
in refúgium, &
eus in adjutórium
æ. *Ps.* 93.
ULUM. *Hebr.* 10.
íte amíttere confi-
ntiam vestram, quæ
n habet *remunera-*
tiónem : patiéntia enim vobis necessária est ; ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ :

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî ; * quia multùm repléti sumus despectióne ;

Quia multùm repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela : iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion : * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum ;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum ; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax ſuper Iſraël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion : non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere : * ſúrgite, *poſtquam ſedéritis*, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis ſuis ſomnum : * ecce hæréditas Dómini, fílii ; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis ; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum : non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum poſcentis.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervaveris, Dómine ; * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus : * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino ;

Quia apud Dóminum miſericórdia.

a , * & copióſa
n redémptio.
rédimet Iſraël * ex
iniquitátibus ejus.
Suſtínuit ánima
erbo ejus : ſperá-
ı mea in Dómino.
. 4. a. Speret.
L M U S 130.
ſe , ſed in Deo ,
m eſt.
ine , non eſt exal-
ım cor meum , *
áti ſunt óculi mei ;
ambulávi in mag-
ıeque in mirabíli-
r me.
. humíliter ſentié-
l exaltávi ánimam
* ſicut ablactátus
: matre ſua , ita
o in ánima mea.
: Iſraël in Dómino ,
c nunc , & uſque
ım.
Speret Iſraël in Dó-

U L U M. *Rom.* 15.
s ſpei répleat vos
ıni gáudio & pace
ndo ; ut abundétis
& virtúte Spíritûs

Y M N U S.
es ſuperbos , nec
tuam
eri laudem , Deus :
a nil iſthinc ſibi
ıt arrogántia.
ta quippe mens tuæ
ſiſtit grátiæ ;
ıe marceſcit ſtatim ,
men exuſtum ſiti.
rvus in *manus heri*
s Hiemalis.

Intenta figit lúmina ;
Sic ora ſacris móntibus
Non dimovémus ánxii.
Deſiderátam ſi dare
Opem moráris ; ſpes tamen,
Tenácis inſtar ánchoræ ,
Immóta fundat péctora.
Sit ſumma Patri glória :
Sit ſumma Nato , qui dedit
Nobis futúræ Spíritum
Hæreditátis óbſidem.
Amen.
℣. A cuſtódia matutina
uſque ad noctem. ℟. Speret
Iſraël in Dómino. *Pſ.* 129.
Ad Magníficat.
Ant. 8. G. Miſericórdia
ejus à progénie in progénies
timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.
P S A L M U S 10.
Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confído ; * quómodò dícitis ánimæ meæ : Tránſmigra in montem ſicut paſſer ?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum , paravérunt ſagittas ſuas in pháretra ; * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.
Quóniam quæ perfeciſti , deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit ?
Dóminus in templo ſancto ſuo : * Dóminus in cœlo ſedes ejus.
Oculi ejus in páuperem reſpíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat juſ-

tum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolósè agébant : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt : illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor ; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 15.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

COnserva me, Dómine ; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * quóniam bonorum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui

ihi intellectum : *
k usque ad noctem
runt me renes mei.
débam Dóminum
ɛctu meo semper ; *
à dextris est mihi,
ıóvear.
ɛr hoc lætátum est
n, & exultávit lin-
: * ínsuper & caro
uiescet in spe ;
am non derelin-
mam meam in in-
* nec dabis Sanc-
m vidére corrup-

mihi fecisti vias
dimplébis me lætí-
vultu tuo : * delec-
in déxtera tua us-
nem.
Conserva me, Dó-
quóniam sperávi in
s.

A QUINTA.
FFICIUM NOCT.
Deum ex fide jus-
m : * Veníte, ado-
Rom. 3.
94. Veníte. 2.
Y M N U S.
ı creáti flúctibus
:s natant, volant
s :
ue mortáli genus
esca córpori.
i sed ætérnæ cibus
r alter : hæc Dei
e vivit : hanc fovet
; & nutrit fides.
íta Christi sánguine
t in terras fides,
árum péctora
subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.
Sancti leónum, per fidem,
Mulsêre rugítus : truces
Fregêre regnantûm minas ;
Risêre stridentes rogos.
Hâc luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.
Incomprehensa Trínitas,
Quam credit & colit fides,
Tibi decus, laus, glória,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo *sancto suo* : * in potentáti-

bus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut eruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua,

Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usquè ad ultimum ejus adventum.

Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuleutur, & exultent in conspectu Dei,* & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspectu ejus. Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo:* Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto;

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

Dominus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ; * & postérióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die

quotídiè : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi ; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris ;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Altera divisio Psalmi 67.

VIdérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus in mentis excessu : * príncipes Juda, duces eórum ; príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúsalem : * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis ; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes q
volunt : * vénien
ex Ægypto ; Æ
prævéniet manus ej

Regna terræ,
Deo ; psállite Dón
psállite Deo, qui
super cœlum cœli a
tem.

Ecce dabit voci
cem virtútis : * d
riam Deo.

Super Israël mag
tia ejus, * & virtu
núbibus.

Mirábilis Deus in
suis ; Deus Israël ip
virtútem & fortit
plebi suæ : * be
Deus.

Ant. Dóminus
verbum evangelizá
Deus Israël ipse da
titúdinem plebi suæ

Ant. 8. G. Dó

PSALMUS

Misericordia &
Dei in populum sui
brandæ. Promissione
Christo & Ecclesiæ fe
mutabiles sunt, nec
sis hujus vitæ del
hinc firmatur fides.

MIsericórdias D
in ætérnum c

In generatiónem
ratiónem * annunti
ritátem tuam in ore

Quóniam dixisti : i
num misericórdia æd
tur in cœlis, * pr
bitur véritas tua in

Dispósui tes
tum eléctis meis

* jurávi David servo meo:
Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.
Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?
Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti;
Aquilónem & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.
Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.
Justítia & judícium præparátio sedis tuæ; * misericórdia & véritas præcédent *fáciem tuam.*

Divisio Psalmi 88.

Beátus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;
Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur;
Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israël regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convertam.
Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum

ponam illum, * excelſum præ régibus terræ.

In æternum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi;

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fìlii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint;

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meam non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo,

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui: * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus: * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram depriméntium eum: * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus: * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem? * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituiſti omnes fìlios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obscurabuntur à te, Dómine; ℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra. *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israël si in viis meis ambulasset;

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

PSALMUS 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

UT liberentur dilecti tui, [Dómine:] * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM ANNÆ. 1. *Reg.* 2.

Supremam Dei potestatem laudans de Ecclesia & Christo prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te: * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore vestro;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturáti sunt:

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ mul-

tos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat : * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat : * humíliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum príncipibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis*, CANTICUM. 1. *Paral.* 29.

Canticum fidei de suprema Dei majestate.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab æterno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum ; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob sua in populum suum beneficia.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te ;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus ;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſraël: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

HYMNUS.

DIgnas, quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monſtras viam?

Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præeſt tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda ſursùm dírigit.

Te deſtitúta ſpíritu
Nil pompa ſacrórum juvat:
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

Vox inde cordi cónſona
Vectígal exolvet ſuum,
Et ad ſalútem líbero
Prométur ore véritas.

O, qui ſuperbos réſpuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut creſcat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

Sit ſumma Patri glória:
Sit ſumma Nato, qui fidem
Cruóre fundávit ſuo:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Pſ.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis, ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Chriſtum adducet.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * lætentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos, Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi vicissitudines & adversa, fides Deo æterno adhæret, & inde solatium sumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis; * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixisti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt: * mane sicut herba tránseat.

Mane flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & arescat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni; * si autem in potentátibus, octoginta anni:

Et ámplius eórum labor & dolor: * quóniam supervénit mansuetúdo, & corripiemur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum suum super nos; ut cognoscámus in terra viam tuam, Dómine. *Ps.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

PSALMUS 26.

Deus in Christo fidelium lumen & salus. Auxilium ejus adversùs hostes poscitur.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo.

Dóminus protector vitæ *meæ*; * à quo trepidábo?

Dum appróṗiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, n[e] derelinquas me, * nequ[e] despícias me, Deus salu[-]táris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérun[t] me: * Dóminus auten[em] assumpsit me.

Legem pone mihi, Dó[-]mine, in via tua; * & dírige me in sémitam rec[-]tam propter inimícos meos

Ne tradíderis me in áni[-]mas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt i[n] me testes iníqui, & men[-]títa est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómi[-]ni * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viri[-]liter age; * & confortétu[r] cor tuum, & sústine Dó[-]minum.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacul[a] unicum animæ fidelis desi[-]derium.

QUàm dilecta taberná[-]cula tua, Dómin[e] virtútum! * concu[-]piscit & déficit ánima me[a] in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vi[-]vum.

Etenim passer invénit sib[i] domum, * & turtur ni[-]dum sibi, ubi ponat pul[-]los suos.

Altária tua, Dómin[e] virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in

sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui ;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

EST fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti timéntibus te ! Quàm magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te. * Quàm abscondisti. Glória Patri. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; ℟. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, fílii.

PSALMUS 22.

Mensam in conspectu fidelium suorum paravit Deus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo *Dómini*, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidér[e] bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua n[e] loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. br. Gressus meos dírige, Dómine; * Secundùm elóquium tuum. Gressus meos. ℣. Ut custódiam * mandáta tua, * Secundùm elóquium tuum. Glória Patri. Gressus meos.

℣. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Adjútor meus.

PSALMUS 69.

Inter adversa hujus mundi, auxilium & salutem à Deo fides instanter petit.

DEus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvandùm me festína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statìm erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Christi adventum fides poscit.

QUi regis Israël, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos, & osténde fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousquè irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potùm dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos, & osténde fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspectu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos

usquè ad mare, * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuã; * & salvi érimus.

Ant. Adjútor meus & liberátor meus es tu: Dómine, ne moréris.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

Credenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 1. Crédidi.

PSALMUS 115.

Calix salutaris accipiendus: vota Domino reddenda.

Crédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

PSALMUS 137.

Dei misericordia & veritas in populum suum celebrandæ.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultabunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

COrde créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum.

HYMNUS.

O Fortis, ô clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Nostris potenter ínsere,
Germen salútis, córdibus.
Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.
Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbra nóminis,

itur spes ómnium
itis pígnore.
tus illó nómine,
bus feres opem;
ıe, sanctam dége-

deturpet fidem.
ıs Patri, laus Fílio:
ibi laus, Spíritus,
ıer quem córdibus
imis véritas.
ıen.
s meum annuntiá-
tiam tuam, ℟. Totâ
táre tuum. *Ps.* 70.
|*d* Magníficat.
7. G. Potens est Dó-
, & sanctum nomen
uc. 1.
ƆMPLETORIUM.
. 1. f. Salvum me fac,
ıe.
S A L M U S 11.
ɔrum paucitas : elo-
m Domini summa fi-
:.
ılvum me fac, Dó-
nine, quóniam de-
ẽcit sanctus; * quó-
ɪiminútæ sunt veritá-
fíliis hóminum.
a locúti sunt unusquis-
l próximum suum : *
dolósa, in corde &
locúti sunt.
sperdat Dóminus uni-
lábia dolósa, * &
am magníloquam;
ıi dixérunt : Linguam
am magnificábimus,
nostra à nobis sunt: *
noster dóminus est?
opter misériam ino-
, & gémitum *páupe-*

rum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

P S A L M U S 38.

Hujus vitæ vanitas & miseria : Divinum postulatur subsidium.

DIxi : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardéscet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verùmtamen universa vá-

nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priusquàm ábeam, & ámplius non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum adjutórem in tribulatiónibus, * Veníte, adorémus. *Ps.* 45.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm sánctius moves opus,
Tecum, Deus, delíberans:
Mundo recenti príncipem,
Tibíque præcónem paras.

Homo creátur: hunc sacro
Cœlestis oris hálitu
Succendis, & vivam tui
Spiráre das imáginem.

Ergo per omnes æquoris,
Tellúris omnes & sinus
Regnábit: at memor sui
Deo minórem se gerat.

Heu, cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo superbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.

Hinc quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Christe, ni feras opem,
Spes tota fontes déserat.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Flamen labóres súblevans,
Par sit tibi laus & decus.
Amen.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus, justos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua:

* sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa: * proptéreà Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra viventium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Justus ab iniquis vexatus & ab ipsis familiaribus maledictus, in Deo spem suam ponit.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos ; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes ;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo ; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab h[illegible] propinquant m[illegible] niam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus ; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam ; & ipse te enútriet : * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suo[s] * ego autem sperábo in t[e] Dómine.

Ant. Contristátus sum i[n] exercitatióne mea, & co[n]turbátus sum ; quóniam d[e]clinavérunt in me iniqu[i]tátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insurgénti[bus] in me.

PSALMUS 58.

Christus morti traditus Patrem suum orat : Judæi incredulis dispersionem præ nuntians, regnumque suum super gentes.

ERipe me de inimíci[s] meis, Deus meus ; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me ;

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine ; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide ; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum ; *

...runt ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos : * ne occídas eos, nequando oblivíſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum ; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne ; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum ; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo mane miſericórdiam tuam ;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes noſtra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam ; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam, * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei : * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine ; quia irruérunt in me fortés. *Pſ.* 58.

Ant. 4. a. In conspectu.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ passionis ejus circumstantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & regrínus fíliis matris m

Quóniam zelus dc tuæ comédit me, * & próbria exprobrántium cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio mam meam; * & fa est in oppróbrium mih

Et pósui vestimer meum cilícium: * & f sum illis in parábolam

Adversùm me loque tur qui sedébant in po * & in me psallébant bibébant vinum.

Ego verò oratió meam ad te, Dómine tempus beneplácici, I

In multitúdine mi córdiæ tuæ exáudi me in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto non infígar; * líbera ab iis qui odérunt me de profundis aquárum.

Non me demergat t pestas aquæ, neque ab beat me profundum neque úrgeat super me teus os suum.

Divisio Psalmi 68

EXaudi me, Dóm quóniam benigna misericórdia tua: * se dùm multitúdinem mi tiónum tuárum réspic me.

Et ne avertas fá tuam à púero tuo: * niam tríbulor, veló exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum juſtis non ſcribantur.

Altera diviſio Pſalmi 68.

Ego ſum pauper & dolens : * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & lætentur : * quærite Deum, & vivet ánima veſtra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

℣. Die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua : ℟. Converſus ſum in ærumna mea, dum confígitur ſpina. *Pſ.* 31.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, ut salvum me fácias; * quóniam firmaméntum meum & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me

meus, in auxílium
ꞏſpice.
undantur & defi-
etrahentes ánimæ
ꞏ operiantur con-
& pudóre qui quæ-
la mihi.
autem ſemper ſpe-
& adjíciam ſuper
laudem tuam.
Deus meus, éripe
manu peccatóris;
a tu es patiéntia

a. Lingua mea.
iſio Pſalmi 70.
neum annuntiábit
ítiam tuam, * totâ
táre tuum.
iam non cognóvi
ram, introíbo in
as Dómini: * Dó-
memorábor juſtí-
ſolíus.
, docuiſti me à ju-
mea; * & uſque
ronuntiábo mirabí-
:
ſque in ſenectam &
, * Deus, ne de-
as me;
ec annúntiem brá-
tuum * generatióni
uæ ventúra eſt,
ntiam tuam & juſ-
tuam, Deus, uſque
ſima quæ feciſti mag-
* Deus, quis ſími-
?
itas oſtendiſti mihi
tiónes multas, &
* & converſus,
ſti me, & de abyſſis
erſum reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam; * & converſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus: * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM HABACUC. *Cap.* 3.

Prophetia de Chriſti & Eccleſiæ paſſionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & *laudis ejus plena eſt terra.*

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Is.* 33.

DOmine, miserére nostrî; te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULtrícibus nos úndiquè
Dum sáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solácium?

Mundus facessat: nil opis
Favóre præstat fútili :
Fallácibus quin ásperat
Alitque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime :
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.

Quid ergo cessas? ingruunt
Intùs forìsque prælia;
Hosti-ne præda mens erit
*Christi redemp*ta sánguine?

Audis precantes
Spes blanda jan
redit :
O Christe, tetros
Mortis pavóres dis

Sit Trinitáti gló
Quæ sic flagellis q
Exercet, ut clemé
Rursùm recordétu
Amen.

℣. Exultábo m
sericórdiam tuam;
factus es susceptor
die tribulatiónis.

Ad Benedict

Ant. 8. *G.* Pe
misericórdiæ Dei
sitávit nos Oriens
illumináre his qui
bris & in umbra m
dent. *Luc.* 1.

AD PRIM

Ant. 3. g. Ex

PSALMUS

Ecclesia priora
beneficia recolens
rioraque exponen
opem sibi à Deo p

DEus, áuri
tris audív
tres nostr
tiavérunt nobis *
operátus es in
rum, & in diébus

Manus tua gen
didit, & plantast
afflixisti pópulos,
listi eos.

Nec enim in g
possedérunt terra
bráchium eórum
vávit eos.

Sed déxtera tu
chium tuum, &

tio vultûs tui, * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos opprobrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciei meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec obliti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictionis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI obliti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum,

Nonne Deus requiret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulationis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare ob-

dormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Circumdedérunt.

PSALMUS 39.

Christus mortis & inferi victor Deo jam pro se gratias agit, pro membris suis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum *est de me*, ut fácerem voluntátem tuam: ⁝
meus, vólui, &
tuam in médio corc

Divisio Psalmi

ANnuntiávi ji
tuam in ecclé
na; * ecce lábia n
prohibébo: Dóm
scisti.

Justítiam tuam n
condi in corde meo
ritátem tuam & 1
tuum dixi.

Non abscondi mi
diam tuam & ve
tuam * à concílio :

Tu autem, Dóm
longè fácias miser
tuas à me: * mi
dia tua & véritas t
per suscepérunt me.

Quóniam circumd
me mala, quorum
númerus; * compre
runt me iniquitátes
& non pótui ut vid

Multiplicátæ sun
capillos cápitis mei
cor meum derelíquit

Compláceat tibi
mine, ut éruas n
Dómine, ad adjuv
me réspice.

Confundantur &
reantur simul, * qu
runt ánimam mean
áuferant eam.

Convertantur retrc
& revereantur, * q
lunt mihi mala.

Ferant confestim
siónem suam, * qui
mihi: Euge, euge

Exultent & læten

[illegible] omnes qui quærunt te ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

1 *Christus inimicorum suorum injustitiam arguit, & Dei vindictam in ipsos prænuntiat.*

Si verè útiquè justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo : * útiquè est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quórum non est númerus : compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

Supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit ; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti sunt, * Qui odérunt me gratis. Multiplicáti sunt. ℣. Confortáti sunt * qui persecúti sunt me injustè, * Qui odérunt me gratis. Glória Patri. Multiplicáti sunt. *Ps.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : ℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tòtâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & *indignatió*nis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtú-

tis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miscébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens : Fili mi, noli negl. gere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris : quem enim díligit Dóminus, castígat ; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper : * In flagella. Glória Patri. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum ; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. Deus meus.

Psalmus 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat ut sibi pro nobis adsit.

DEus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquisti ? * longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum; univérsum semen Jacob, glorificáte eum: * tímeat eum omne semen Israël.

Quóniam non sprevit, neque despexit deprecatiónem páuperis; nec avertit fáciem suam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & converténtur ad Dóminum universi fines terræ: * & adorábunt in conspectu ejus univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justí-

tiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquisti? longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

CAPITULUM. *Thren.* 5.

QUare in perpétuum oblivisceris nostri? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulisti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Usquequò, Dómine, Oblivisceris me in finem? Usquequò. ℣. Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivisceris. Glória Patri. Usquequò. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne oblivíscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concidit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. Posuisti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præsentis & omnia cognoscentis mirabilis scientia.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confor-

táta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illìc es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuisti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimìs.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimìs honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimìs confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognosce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoscit nimìs.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Ecclesia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas si-

cat serpentis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxtà iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen *justi confi*tebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelínquas me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen; aspicientes in auctórem fidei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustinuit crucem, confusióne contemptâ.

HYMNUS.

LUgéte, pacis Angeli:
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm sústinet.
Amóris ô miráculum!
O cordis humáni stupor!
Insons Deus neci datur;
Pigébit & sontes pati!
Nos sempitemis crux tua,
O Christe, flammis éruit:
Hîc ure vindex, hîc seca,
Parcas in æternum modò.
Caro reclámat; sed Patris
Urget voluntas: nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.
Livóre sanátos tuo,
Tuóque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. *Clamávi* ad te, Dó-

mine, totâ die : ℟. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo : dispersit superbos mente cordis sui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo sperans, nihil ab homine timet.

MIserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

*Sicut sustinuérunt áni*mam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi, * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua ; * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Ant. Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

TAndem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.
At dum perenni séptimam

Lucem quiéti cónsecras,
En te repoſcit dénuò
Alter creatórem labor.
Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus díſſonat.
Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.
Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónſonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majeſtas prece.
Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutúque ſervat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

Chriſtus propter nos egenus; morti traditus reſurrectionem ſuam petit & impetrat.

Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forás, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Homo de priſtino ſuo ſtatu per peccatum lapſus, divitiis non redimitur; nil contra infernum poſſunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem ſuam, & prétium redemptiónis ánimæ ſuæ,

Et laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem: * non vidébit intéritum, cùm víderit ſapientes morientes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua *in terris ſuis.*

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus;

& confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Fruſtrà oppugnatur, qui Deo ſubjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérſi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, * duo hæc audívi:

Quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei juſtitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & in-

[illegible] sunt contra eos lin-
guæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos; * & tí-
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei; * & facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, & sperábit in eo; *
& laudabuntur omnes recti
corde.

PSALMUS 74.

Frustrà extollunt se iniqui : Deus judex est.

Confitébimur tibi, Deus,
confitébimur, & invo-
cábimus nomen tuum : *
narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, *
ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, &
omnes qui hábitant in ea :
* ego confirmávi columnas
ejus.

Dixi iníquis, Nolíte iní-
què ágere; * & delinquén-
tibus, Nolíte exaltáre cor-
nu.

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum : * nolíte
loqui adversùs Deum ini-
quitátem ;

Quia neque ab oriente,
neque ab occidente, * ne-
que à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est :
* hunc humíliat, & hunc
exaltat.

Quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus mix-
to; * & inclinávit ex hoc
in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non
est exinaníta : * bibent om-
nes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in
sæculum : * cantábo Deo
Jacob.

Et ómnia córnua pecca-
tórum confringam; * &
exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, con-
fitébimur, & invocábi-
mus nomen tuum : narrá-
bimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis est Deus in judiciis suis super iniquos.

Notus in Judæa Deus :
* in Israël magnum
nomen ejus.

Et factus est in pace lo-
cus ejus, * & habitátio ejus
in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter
à móntibus æternis : * tur-
báti sunt omnes insipientes
corde.

Dormiérunt somnum
suum; * & nihil invenérunt
omnes viri divitiárum in
mánibus suis.

Ab increpatióne tua,
Deus Jacob, * dormitavé-
runt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis
resistet tibi? * ex tunc ira
tua.

De cœlo audítum fecisti
judícium : * terra trémuit,
& quiévit,

Cùm exúrgeret in judí-
cium Deus, * ut salvos

fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera :

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Ecclesiam motus, ipsorumque confusio & interitus.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Ja
torrente Cisson.

Disperiérunt in E
* facti sunt ut stercus

Pone príncipes eó
cut Oreb, & Zeb
Zébee, & Sálmana

Omnes príncipes e
* qui dixérunt : H
táte possideámus sa
rium Dei.

Divisio Psalmi 8

DEus meus, por
ut rotam, * s
stípulam ante fáciem

Sicut ignis qui co
sylvam, * & sicut f
combúrens montes;

Ita persequéris il
tempestáte tua, * &
tua turbábis eos.

Imple fácies eórun
míniâ; * & quærent
tuum, Dómine.

Erubescant & cont
tur in sǽculum sǽculi
confundantur, & pé

Et cognoscant qu
men tibi, Dóminus
solus Altíssimus in
terra.

Ant. Tu terríbili
Deus Jacob, & qui
tet tibi? *Ps.* 75.

℣. Confiteantur tib
mine, ómnia óper
℟. Et sancti tui bene
tibi. *Ps.* 144.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Reple
meum laude, ut c
glóriam tuam, ℟.
die magnitúdinem
Ps. 70.

AD LAUDES.

Ant. 4. a. Pérfice.

PSALMUS 16.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

EXaudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti; & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ * custódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eorum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. f. Parátum.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis patientis oratio; resurrectio & ascensio ejus prænuntiantur.

MIserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & supi terram glória tu:

Ant. Parátum c Deus, parátum c cantábo, & psa cam.

Ant. 5. a. Da ficéntiam.

In Feriis, A L

M O Y S I C A N

Deut. 3

Populi sui inf. Deique vindictas tiones prænuntia

AUdíte, cœli quor: * áı verba oris mei.

Concrescat ut r trína mea: * sl elóquium meum.

Quasi imber i bam, * & quasi per grámina.

Quia nomen D vocábo: * dat ficéntiam Deo n

Dei perfecta si & omnes viæ ej * Deus fidélis, ulla iniquitáte, rectus.

Peccavérunt e fílii ejus in sórdil nerátio prava a versa.

Hæccine reddis * pópule stulte &

Numquid non ter tuus, * qui p & fecit, & creá

Memento dié quórum: * cóg tiónes síngulas.

Intérroga pat

& annuntiábit tibi : * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jácob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum adipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit *Deum factó*rem suum, * & recessit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquisti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui, & fíliæ.

Et ait : Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala : * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi : Ubinàm sunt ? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum;

Et dícerent : Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia : * útinàm sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonnè ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonnè hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis; * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo : * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam :

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfécta sunt ópera.

(*In Festis*, CANTICUM. *Judith* 16.

Maria Christum pariens inimicum nostrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis: cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminі illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erí-peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intelléctu spiritáli; ut ambulétis digne Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

RErum Creátor ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.

Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.
O meta felix, pax ubì
Et vera nos manet quies;
Ubì voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!
Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Ætérna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 85.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

Justus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * *factus sum* sicut homo sine *adjutório, inter* mórtuos *liber:*

Sicut vulneráti dormiéntes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ

tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ficut aqua totá die; * circumdedérunt me fimul.

Elongafti à me amícum & próximum, * & notos meos à miféria.

PSALMUS 142.

Oratio Pœnitentis auxilium & falutem à Deo pofcentis.

DOmine, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obfecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juftítia.

Et non intres in judícium cum fervo tuo ; * quia non juftificábitur in confpectu tuo omnis vivens.

Quia perfecútus eft inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obfcúris ficut mórtuos féculi ; * & anxiátus eft fuper me fpíritus meus : in me turbátum eft cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus fum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ficut terra fine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit fpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te fperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divifio Pfalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in misericórdia tua difperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego fervus tuus fum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine, *Pf.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Chrifti prænuntians.

AFferte Dómino, filii Dei ; * afferte Dómino filios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio fancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas; Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis deſertum; * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Chriſti & Eccleſiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſæculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fim-

briis áureis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus qui exaltabit mansuetos in salutem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psaltério psallant ei ;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

*Ad alligandos reges eó*rum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi ; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea : ℟. Psallam Deo meo, quámdiù fúero. *Ps.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

PSALMUS 45.

Ecclesia in se habens Deum inhabitantem non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætifi-

cat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimìs, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleçtímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

Ecclesiæ Dei dilatatio : ipse fundavit eam Altissimus.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion

ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; proptéreà non timébimus. *Pſ.* 45.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus ſemper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Pſ.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

Chriſtus mala gentis ſuæ deflet: regnique ſui dilatationem prænuntiat.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraim fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonnè tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt: * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper

& inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Ps.* 73.

CAPITULUM. *Philipp.* 4.

QUæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandasti justítiam * Testimónia tua. Mandasti. ℣. Et veritátem tuam * nimìs. * Testimónia tua. Glória Patri. Mandasti.

℣. Feci judícium & justítiam: ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Deus timendus: hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia *manducábis*: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Ephráta : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam ; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam ; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos ;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illúc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Christus pro populo sibi subdito gratias agit : Ecclesia sibi opem postulat.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum ; * susceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus , misericórdia mea , & suscéptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus ; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno , éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum , quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ , * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena , * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis ; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ , neque tránsitus , * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus , cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis , ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUpréme motor córdium,
Tu sanctitátis frugibus
Justos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.

Hic spes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præsentis ævi post diem ,
Manébit una cáritas.

O cáritas ! ô véritas !
O lux perennis ! en erit ,
Post tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.

Hîc mille per discrímina
Semen gementes spárgimus:
Illîc ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.

Tu trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis :
Mox dona , justus árbiter ,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio , ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére meî.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiã tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Chriſtus in anguſtia mortis à Deo Patre ſibi pro nobis ſalutem poſcit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te:

Miſerére meî, Dómine; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam ſervi tui; * quóniam ad te,

Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & misericors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Feriis Adventus, dicuntur flexis genibus PRECES *sequentes.*

KYrie, éleiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, éleiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro univerſa Eccléſia. ℟. Memor eſto congregatiónis tuæ, Dómine, quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo. ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Pſ.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflíctis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Pſalmus De profundis. *qui habetur ſuprà p.* 96 *& in fine*, Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco dicitur Pſ.* Miſerére. *ſuprà*, *p.* 159, *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et

ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens. Quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt

SUFFRAGIA,

seu Commemorationes communes, (in Officio Feriali tantùm) ut sequitur.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra conclusio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, &c.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium sequens.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matt.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & glorióſâ semper Vírgine Dei genitríce María,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi*

Ephráta : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam ; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam ; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & sancti tui exúltent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos ;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exult[...]

Illùc prodúcam [...] David : * parávi l[...] Christo meo.

Inimícos ejus índu[...] fusióne ; * super ip[...] tem efflorébit sanc[...] mea.

Ant. Sion réquie[...] séculum séculi : sa[...] exultatióne exultá[...]

Ant. 2. Deus m[...]

PSALMUS [...]

Christus pro po[...] subdito gratias agit[...] sia sibi opem postul[...]

BEnedictus [...] Deus meus, [...] manus meas ad pra[...] & dígitos meos ad [...]

Misericórdia me[...] fúgium meum ; * [...] meus, & liberáto[...]

Protector meus, [...] sperávi : * qui su[...] pulum meum sub [...]

Dómine, quid e[...] quia innotuísti ei ? [...] lius hóminis, quia [...] eum ?

Homo vanitáti sím[...] tus est : * dies e[...] umbra prætéreun[...]

Dómine, inclí[...] tuos, & descende [...] montes, & fumig[...]

Fúlgura corusca [...] & dissipábis eos : [...] sagittas tuas, & c[...] bis eos.

Emitte manum [...] alto : éripe me, [...] me de aquis mult[...] manu filiórum ali[...]

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus , misericórdia mea , & suscéptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus ; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno , éripe me ,

Et érue me de manu filiórum alienórum , quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ , * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena , * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis ; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ , neque tránsitus , * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus , cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus , cujus Dóminus *Deus ejus.*

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis , ut nos redímeret ab omni iniquitáte , & mundáret sibi pópulum acceptábilem , sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUpréme motor córdium,
Tu sanctitátis frugibus
Justos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.

Hîc spes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præséntis ævi post diem ,
Manébit una cáritas.

O cáritas ! ô véritas !
O lux perennis ! en erit ,
Post tot labóres , ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.

Hîc mille per discrímina
Semen gementes spárgimus:
Illîc ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.

Tu trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis :
Mox dona , justus árbiter ,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio , ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére meî.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus , * secundùm magnam misericórdiã tuam.

sint,) *præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Deindè, Pater. *& sic ad alias Horas.*

Antè Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Vesperas, ubi separantur ab Hora præcedenti, ut & antè Laudes cùm Officium Nocturnum immediatè non sequuntur, dicitur secretò, Pater *&* Ave.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas,
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimìs caro
Menti licenter imperet,
Carnis domet supé[...]
Potûs cibíque párc[...]
Qui nos creávi[...]
Patri;
Laus, qui redémit [...]
Qui caritáte nos fo[...]
Par sit tibi laus, S[...]
Amen.

[*In Feriali Offici[...] mi & Antiph. dicu[...] cundùm Feriam, u[...] lis diebus assignant[...]*

In Festis verò, [...] semper sumitur de P[...] vel de Communi, [...] mi tantùm dicuntur [...]ria, nisi aliter note[...]

CAPITULUM. *E[...]*

VIdéte, fratres [...] modò cautè am[...] non quasi insipiente[...] ut sapientes; redi[...] tempus, quóniam di[...] sunt.

℟. *br.* Christe, F[...] vivi, * Miserére [...]

Repet. Christe, Fi[...] vivi, * Miserére [...]

℣. Qui sedes * ad[...] ram Patris, [*Hic [...] sæpè mutandus est, u[...] tur in Proprio, & i[...] muni.*] * Miserére [...]

Glória Patri, & F[...] & Spirítui sancto. [...] Christe, Fili Dei [...] Miserére nobis. *Ma[...] Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómi[...] juva nos; ℟. Et [...] nos propter nomen [...] *Ps.* 43.

In Festis Simplicib[...] suprà, necnon intrà [...]

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ., præponitùr Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò ſit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit: & poſt ejus lectionem, dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatìm poſt præcedentem Orationem de Sanctis, ſit Suffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. *p.* 96. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio*, Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

In Feriis & Feſtis à populo non feriatis dicuntur ſequentes

PRECES

ad opus manuum.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſ-

tra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, sic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Feriali Officio Psalmi & Antiphonæ dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.*

In Festis verò, Ant. semper sumitur de Proprio, vel de Communi, & Psalmi tantùm dicuntur de Feria, nisi aliter notetur.]

Capit. & ℟. *breve sumuntur ubi sumitur Antiph. super Psalmos; & sic ad alias Horas.*

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, éleison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.* ℣. Et

ne

Ne nos indúcas in tentatiónem : ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuū. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.
Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Doxologia & Antiph. ut in Proprio. Psalmi ut in Psalterio.

Capit. ℟. *br.* & ℣. *ut in Proprio. Preces, si dicendæ sint, dicuntur ut suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in ampléxu mori.

Doxol. & Ant. ut in Proprio. Psalmi ut in Psalterio.

Capit. ℟. *br.* & ℣. *ut in Proprio. Preces, si dicendæ sint, dicuntur ut suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Laudes. 162. *In iis, loco Ps.* De profundis. *dicitur Ps.* Miserére. 159.

SUFFRAGIA, in Officio Feriali tantùm.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat.* 6.

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Ps.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignatus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequantur Vesperæ de B. Maria, tunc fit integra conclusio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen. *& post* Benedicá-

mus. *dicitur*, Deus, † in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum, fit continuò Suffragium sequens.

De omnibus Sanctis.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In ætérnum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus ((beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,)) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus universis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eundem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

[*Nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joseph, si nominandi sint, præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vob
℟. Et cum spíritu
℣. Benedicámus D
Secretò : Fidéli
Pater. *si Completor mediatè non sequat*

AD COMPLETO

Lector : Jube, D benedícere, *Bene* cumque hanc rég cúti fúerint, pax los, & misericórdi ℟. Amen.

Tùm fit lectio n tamenti, ut hab singulis diebus ad Breviarii : in fine L dicitur : Tu autem mine, miserére ℟. Deo grátias.

Signando pollic Hebdomadarius di Converte nos, † lutáris noster; ℟. iram tuam à nobi

Hìc facienda est sio peccatorum, u suprà ad Primam licet mediocri voc fíteor, &c.

Postea elevans

℣. Deus, † in rium.

Ant. ut in Prop mi de Psalterio.

Hymnus ut in I

CAPITULUM. 1.

SObrii estóte, láte; quia ad vester diábolus, leo rúgiens, círc rens quem dévo resístite fortes in

℟. *br.* In man

Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus.
℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. ut in Proprio.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Isráël.

In Festis Simplicibus, & suprà, necnon intrà Octavas, continuò dicitur : Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *& Oratio* Vísita. *infrà.*

In Feriis verò adduntur sequentes

P R E C E S.

Quandò dictæ sunt Preces in Vesperis, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. *Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum;* ℟. Et laudábilis, & glorióśus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum *Fílium* tuum, qui tecum

vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria, ut sequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA,

In Adventu.

Alma Redemptóris mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & stella maris, succurre cadenti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuisti,
Natúrâ mirante, tuum sanctum genitórem:
Virgo priùs ac postériùs, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

℣. Deus in médio ejus:
℟. Non commovébitur. *Ps.* 45.

Orémus.

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde; ut qui, Angelo nuntiante, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

A Completorio Vigil. Natalis Domini ad Præsentationem ejusdem inclusivè, Ant. Alma. *suprà.*

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Orémus.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti; tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

A crastino Præsentationis Domini ad Feriam III. majoris Hebdomadæ,

Ave, Regína cœlórum,
Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Orémus.

COncéde, misséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES,

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.
Et pro II. & V. Feria.

Absolutio. 2. Mach. 1.

A Dapériat Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.

℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.
Et pro III. & VI. Feria.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omn vento doctrínæ. *Ephes.* 4
9. Deus spei répleat n[illegible] omni gáudio & pace credendo; ut abundém in spe & virtúte Spíri sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione [illegible]gatur aliud Evang. [illegible] Homilia, tunc nona [illegible]nedictio erit : Eva[illegible]lium non sit in ser[illegible] tantùm, sed & i[illegible]túte. 1. *Thess.* 1. 5

Si tria legantur Evan[illegible] septima Benedicti[illegible]

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.
9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

[*Quando D. Archiepiscopus, vel Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Archiepiscopus, vel Episcopus respondet :* Oro ut cáritas vestra magìs ac magìs abundet in sciéntia & in omni sensu. *Philipp.* 1. *Chorus*, ℟. Amen. *Idem observatur, ubi unicus est Presbyter.*]

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.
2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei ; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo ; ut abundémus in spe & virtúte Spirítûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit : Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS B. MARIÆ V. *quæ sunt ix. Lectionum.*

Absolut. & Benedict. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà : in II. verò Nocturno, ut sequitur.

Absolutio. Judith 13.

NObiscum sit Deus, qui in Ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël.

BENEDICTIONES.

4. Deus, à quo missus est Angelus Gábriël ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.
5. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis fílios Dei fíeri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.
6. Spíritus sanctus, de quo est, quod in María natum est, sanctíficet nos

per ómnia. *Matth.* 1. *Theſſ.* 5.

Eædem Abſolut. & Benedictiones dicuntur in omni Officio trium Lectionum B. M. V.

In Feriis Adventus, & à Septuageſima ad Quadrageſimam, diebus intrà octavas Domini; ac B. Mariæ, nec-non Anniverſarii Dedicationis, ſi tertia Lectio ſit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fíeri. 2. *Theſſ.* 1.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ ſunt ix. Lectionum.*

Abſol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut ſuprà; in II. autem, ut ſequitur.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

BENEDICTI

4. Deus det nol nátos óculos c ſciámus quæ ſ catiónis ejus i *Epheſ.* 1.

5. Dignos nos fá tem ſortis Sa qui erípuit no táte tenebráru

6. Aperiantur óc ut convertámu bris ad lucem cipiámus ſort Sanctos. *Act.*

IN FESTIS SAN *quæ ſunt triu tionum tan*

Abſolutio dici dùm Feriam; I nes verò ut ſequi

1. Deus det, &c

2. Dignos nos, &

3. Aperiantur, &c

Si pro tertia legendum ſit E cum Homilia, Benedictio erit.

Evangélium non móne tantùm virtúte. 1. *Th*

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

SABBATIS.

Ante Dominicas Adventûs.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 1. a. Dómine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem, & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Capitulum proprium ut infrà in unoquoque Sabbato.

HYMNUS.

CReátor alme síderum,
Intende votis súpplicum:
Tuæ memor cléméntiæ,
Veni, redemptor ómnium.
Delúsus hostis fráudibus,
Mundus jacébat pérditus:
Quid non tuus potest amor!
Fis pérditi mundi salus.
Ut tu piáres sánguine
Quod nos scelus commísimus,
Te Vírginis claudis sinu
Patri Deo par víctima.
Salútis auctor vix ades,
Et cœlites & ínferi,
Tremente curvári genu,
Subdunt tuo se Númini.
Te deprecámur sécnli
Olim futúrum júdicem;
Tuâ potenti grátiâ
Duc per tuas nos sémitas.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. *& Ant.* ad Magníficat. *propria, infrà cum Oratione Dominicæ sequentis.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio. Ant. & Hymnus, ut infrà in Dominicis.

Capitulum & ℟. *ut in Psalterio pro Feriis. Ad* Nunc dimittis. *Ant. ut infrà in Dominicis.*

Cetera ut in Psalterio, omissis Precibus.

DOMINICIS

Adventûs.

AD OFFIC. NOCT.

Invitatorium. Dôminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

INstantis adventum Dei
Poscámus ardenti prece;
Festísque munus ínclytum
Præoccupémus cánticis.
Æterna Proles féminæ

Non horret inclúdi sinu :
Fit ipse servus, ut jugo
Nos servitútis éximat.
Mansuétus & clemens venit,
Occurre, festína, Sion :
Ultrò tibi quam pórrigit,
Ne dura pacem réspuas.
Mox nube clarâ fúlgurans
Mundi redíbit árbiter
Suíque membra córporis
Cœlo triumphátor vehet.
Fœtus tenebrárum, die
Cedant propinquo crímina;
Adam reformétur vetus;
Imágo succédat novi.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

Ant. 1. a. Expectábo Dóminum, qui abscondit fáciem suam à domo Jacob, & præstolábor eum. *Is.* 8.

Ant. 8. G. Deus judícii Dóminus: beáti omnes qui expectant eum. *Is.* 30.

℣. Anima nostra sústinet Dóminum, ℟. Quóniam adjútor & protector noster est. *Ps.* 32.

Lectiones ut infrà.

℟. *j.* Audíte, domus David : dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; * Et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ℣. Ne tímeas, María : ecce concípies in útero, & páries fílium. * Et vocábitur. *Is.* 7. *Luc.* 1.

℟. *ij.* Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet : * Et requiescet super eum Spíritus Dómini. ℣. Scriptura dicit : Quia ex sémine David, venit Christus. * Et requiescet. *Isaiæ* 11. *Joan.* 7.

℟. *iij.* Vox clamantis in deserto : Paráte viam Dómini : omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; * Et revelábitur glória Dómini, & † Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. ℣. Scriptum est : Erunt prava in directa, & áspera in vias planas. * Et revalábitur. Glória. † Vidébit. *Is.* 40. *Luc.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Miserére, Deus, plebi tuæ : reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, & glóriâ tuâ pópulum tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 3. *a.* Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres. *Eccli.* 36.

Ant. 6. Da mercédem sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniantur; & exaudi ora-

tiónes servórum suórum. *Eccli.* 36.

℣. Adjútor meus & liberátor meus es tu : ℟. Dómine, ne moréris. *Ps.* 69.

Lectiones ut infrà.

℟. *iv.* Ecce servus meus, suscípiam eum ; eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : * Dedi spíritum meum super eum. ℣. Hic est fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. * Dedi. *Isaiæ* 42. *Matt.* 3.

℟. *v.* Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem : annuntiantis bonum, prædicantis salútem : dicentis Sion : * Regnábit Deus tuus. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Regnábit. *Is.* 52. *Luc.* 1.

℟. *vj.* Omnes sitientes, veníte ad aquas ; & qui non habétis argentum, properáte, émite & comédite : * Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. ℣. Qui sitit, véniat ; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. * Ecce. Glória. * Ecce. *Is.* 55. *Apoc.* 22.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quarè mœróre contráheris, fília Sion ? numquid Rex non est tibi ? aut consiliárius tuus périit ? *Mich.* 4.

Ant. 8. a. Liberáberis ; rédimet te Dóminus : de manu inimicórum tuórum. *Mich.* 4.

Ant. 8. c. Scies quia ego Dóminus, super quo non confundentur qui expectant eum. *Is.* 49.

℣. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Ps.* 144.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in qualibet Dominica. Non dicitur, Te Deum.

℣. *Sacerdotalis proprius unicuique Dominicæ, infrà.*

AD LAUDES.

Antiphonæ propriæ unicuique Dominicæ ut infrà. Psalmi de Psalterio. Loco Cantici Benedícite. *dicitur Canticum sequens.*

CANTICUM. *Sophoniæ* 3. *De Salvatoris adventu spes & lætitia.*

LAuda, fília Sion ; júbila, Israël ; * lætáre & exulta in omni corde, fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judícium tuum ; * avertit inimícos tuos.

Rex Israël, Dóminus in médio tuî : * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem : Noli timére : * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuî : * Fortis, ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætítia; silébit in dilectióne sua ✠ exultábit super te in laude.

Glória Patri.

[Dicitur tantùm in Offic. de Tempore.]

Capitulum proprium unicuique Dominicæ, infrà.

HYMNUS.

JOrdánis oras prævia
Vox ecce Baptistæ quatit:
Præcónis ad grandes sonos
Ignávus abscédat sopor.

Auctóris adventum sui
Tellus, & æther, & mare
Prægestiente séntiunt,
Et jam salútant gáudio.

Mundémus & nos péctora:
Deo propinquanti viam
Sternámus: & dignam domum
Tanto parémus hóspiti.

Tu nostra, tu Jesu, salus;
Tu robur & solátium:
Arens ut herba, te sine
Mortále tabescit genus.

Ægris salutárem manum
Extende: prostrátos leva:
Ostende vultum, jam suus
Mundo reflorèscet decor.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. *Ant. ad* Benedictus.
℟ *Oratio., ut infrà in qualibet Dominica.*

AD HORAS.

Hymni ut in Psaltèrio, præter Doxologiam sequentem.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi ut in Psalterio. Cetera ut notantur infrà in qualibet Dominica.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio. Antiphonæ & Capitulum, ut infrà in qualibet Dominica.

HYMNUS.

STatúta decréto Dei
Tandèm propinquant témpora:
Emptus tot annórum morâ
Affulget è cœlo dies.

Patris nefando crímine
Proles jacébat sáncia:
In mortis umbra cónditum
Sedébat humánum genus.

Morti secundæ débitos
Et sempiternis ígnibus
Horrenda justi Júdicis
Manébat expectátio.

Heu! quis ruínæ tàm gravis
Sarcíre damna, quæ manus
Afferre tàm grandi queat
Parem medélam vúlneri?

Tu, Christe, tu solus tuo
Delapsus è throno Deus,
Imágini potes tuæ
Formam decusque réddere.

Roráte, cœli, désuper;
Justumque fœcundo sinu
Complexa tellus pérdito
Orbi salútem gérminet.

Sit sempitérna laus tibi,
Verbum Patris factum caro;
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

℣. & *Ant. ad* Magnificat. *propria cuilibet Dominicæ infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. 6. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

HYMNUS.

IN noctis umbra désides
Dùm somnus artus óccupat;
Ad te, Deus, fidélibus
Mens éxcubat suspíriis.
Desideráte géntibus
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces geméntium,
Tandèmque lapsos éxcita.
Adsis, Redemptor, & tuæ
Plebis relaxans crímina,
Adæ scelus quas cláuserat
Reclúde cœlestes domos.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Capitulum & ℟. breve, ut in Psalt.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutáre tuum expectábo, Dómine. *Gen.* 49.

Cætera ut in Psalterio.

FERIIS Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis. 178.

Psalmi ut in Psalterio, Antiphonæ ℣. & ℟℟. ex Officio Dominicarum præcedenti: scilicet,

Feriâ II. IV. & VI. è primo Nocturno Dominicarum.

Feriâ III. V. & Sabbato, è secundo Noct.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos; ℟. Et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum. *Cantic. Eccli.* 36.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico, Lauda. ut suprà in Dominicis, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 5. a. Dícite pusillánimis: Confortámini; Deus ipse véniet, & salvábit vos. *Is.* 35.

CAPITULUM. *Zach.* 6.

HÆc ait Dóminus exercítuum, dicens: Ecce vir, Oriens nomen ejus; & subter eum oriétur, & ædificábit templum Dómino.

Hymnus, ut suprà in Dominicis. 180.

℣. Tu exurgens, Dó-

mine, miseréberis Sion; ℟. Quia tempus miserendi ejus; quia venit tempus. *Ps.* 101.

Ad Benedictus. *Antiphona propria ut infrà in qualibet Feriâ.*

Preces, flexis genibus, ut suprà, 162.

Oratio Dominicæ præcedentis, nisi propria assignetur.

AD HORAS.

Doxologia, Qui liberátor ádvenis. *ut suprà in Dominicis*. 180.

[*Dicitur etiam in Offic. SS. ad Horas, præterquam in Offic. B. Mariæ Virg.*]

AD PRIMAM.

Ant. 2. Consurge, consurge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini; consurge sicut in diébus antíquis. *Is.* 57.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum. *Joan.* 6.

[*Hic* ℣. *dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Preces, flexis genibus, ut suprà. 165.

AD TERTIAM.

Ant. 4. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

CAPITULUM. *Isaiæ* 62.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. *br.* Memento nostri, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Memento. ℣. Vísita nos * in salutári tuo. * In. Glória. Memento. *Ps.* 105.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster. ℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos. *Ps.* 78.

Preces, flexis genibus, ut suprà. 168.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Ostende, Dómine, fáciem tuam; inclína, Deus meus, aurem tuam, & audi; áperi óculos tuos, & vide. *Dan.* 9.

CAPITULUM. *Isaiæ* 46.

AUdíte me, duro corde, qui longè estis à justítia: propè feci justítiam meam; non elongábitur, & salus mea non morábitur.

℟. *br.* Ostende nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Ostende. ℣. Et salutáre tuum * da nobis. * Misericórdiam. Glória. Ostende. *Ps.* 84.

℣. Miríﬁca misericórdias tuas, ℟. Qui salvos facis sperantes in te. *Ps.* 16.

Preces, flexis genibus, ut suprà. 168.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Expectátio Israël, salvátor ejus in témpore tribulatiónis, ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

CAPITULUM. *Jerem.* 50.

IN témpore illo, ait Dóminus, quærétur iniquitas Israël, & non erit:

im Juda, & non
; quóniam pro-
eis quos relí-

Propè timentes
, * Salutáre ip-
. ℣. Ut inhábitet
in terra noſtra,
. Glória. Propè.
ítia ante eum
, ℟. Et ponet
ſus ſuos. *Pſ.* 84.
flexis genibus,
168.
ESPERAS.
ut in Pſalterio
tiphona ſequenti.
Exaudi, Dó-
care, Dómine;
fac: ne moréris
metipſum, Deus
2. 9.
UM. *Habacuh* 2.
bit in finem, &
entiétur: ſi mo-
, expecta illum;
ens véniet, &
bit.
, *ut ſuprà in*
. 180.
ítor meus, &
meus tu es; ℟.
is, ne tardáve-
.
agníficat. *Ant.*
ut infrà in qua-
i.
flexis genibus,
162.
IPLETORIUM.
ut in Pſalterio,
Hymnus ut ſuprà
cis. 181.
um & ℟. br. ut in

Pſalterio. Ad Nunc dimittis, *Ant. ut ſuprà in Dominicis.* 181.

Preces, flexis genibus, & cetera ut in Pſalterio, 171.

SABBATO.

Ante Dominicam I. Adventûs.

AD VESPERAS.

Pſalm. Beáti omnes. *cum ceteris de Pſalterio.* 157.

Ant. Dómine exercítuum, *ut ſuprà in Sabbatis Adventûs.* 177.

CAPITULUM. *Jerem.* 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum; & regnábit rex, & ſápiens erit, & fáciet judícium & juſtítiam in terra. ℟. Deo grátias.

℟. Roráte, cœli, déſuper, & nubes pluant Juſtum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem; & juſtítia oriátur ſimul. ℣. Spíritus & ſponſa dicunt; Veni: & qui audit, dicat, Veni. * Aperiátur. Glória Patri. * Aperiátur. *Iſ.* 45. *Apoc.* 22.

Hymnus, Creátor. *ut ſuprà in Sabbatis Adventûs.* 177.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia, ℟. Et abundántia pacis. *Pſ.* 71.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Sicut terra profert germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat; ſic Dóminus Deus

germinábit justítiam & laudem coram univérsis géntibus. *Is.* 61.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut dictum est suprà pro Sabbatis Adventûs.*

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis Adventûs. 178.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis Adventûs.

Pater noster. *Absol. & Benedict. ut suprà post Psalterium.*

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VIsio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli; & áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est: Fílios enutrívi, & exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, & ásinus præsépe dómini sui; Israël autem me non cognóvit, & pópulus meus non intelléxit. Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis sceleràtis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israël, abalienáti sunt retrorsùm. Super quo percútiam vos ultrà, addentes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem, non est in eo sánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens, non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Terra vestra desérta; civitátes vestræ succensæ igni: regiónem vestram coram vobis alièni dévorant, & desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion, ut umbráculum in vínea, & sicut tugúrium in cucumerário, & sicut cívitas quæ vastátur. ¶ Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & salvi éritis.

[*Sic terminantur omnes Lectiones ex Isaïa per Adventum, nihil respondendo.*]

Hodiè tantùm dicitur ℟. *sequens.*

℟. Attende, Dómine, de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo: * Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos: † Tu, Dómine, redemptor noster; § A sǽculo nomen tuum: ¶ Utinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Adjuva nos, misértus nostri, Dómine: * Tu enim pater noster,

& Abraham nescívit nos: tu, Dómine, redemptor noster; à século nomen tuum: útinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Non áliud nomen est sub cœlo datum, in quo opórteat nos salvos fieri. † Tu, Dómine, redemptor noster; à século nomen tuum: útinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Fílius Dei; § A século nomen tuum: útinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. ¶ Utinàm dirúmperes cœlos, & descénderes! *Repetitur* ℟. Attende. *usque ad primum* ℣. *Is.* 63. *&* 64. *Marc.* 9. *Act.* 4. *Joan.* 6.

Lectio ij.

NIsi Dóminus exercítuum reliquisset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, & quasi Gomorrha símiles essémus. Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum: percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomorrhæ. Quò mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? plenus sum: holocausta aríetum, & ádipem pínguium, & sánguinem vitulórum, & agnórum, & hircórum nólui. Cùm venirétis ante conspectum meum, quis quæsívit hæc de mánibus vestris, ut ambularétis in átriis meis? Ne offerátis ultrà sacrifícium frustrà: incensum abominátio est mihi. Neoméniam, & sábbatum, & festivitátes álias non feram; iníqui sunt cœtus vestri. Calendas vestras & solemnitátes vestras odívit ánima mea: facta sunt mihi molesta, laborávi sústinens. Et cùm extendéritis manus vestras, avertam óculos meos à vobis: & cùm multiplicavéritis oratiónem, non exáudiam; manus enim vestræ sánguine plenæ sunt. Lavámini, mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere perversè, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, defèndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur; & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedétis. Quòd si noluéritis, & me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos; quia os Dómini locútum est. Hæc dicit. *Is.* 1.

℟. Egrediétur. *suprà in Dominicis Adventûs,* 178.

Lectio iij.

QUómodò facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argentum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mixtum est aquâ. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequuntur retributiónes. Pupillo non júdicant; & causa víduæ non ingréditur ad illos. Propter hoc ait Dóminus Deus exercítuum, Fortis Israël: Heu, consolábor super hóstibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convertam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & consiliários tuos sicut antíquitùs: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in justítia. Hæc dicit.

℟. Vox clamántis. 178.

IN II. NOCTURNO.

Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis Adventûs.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 4. n. 1. 4. & 5. de Adv. Domini. *Lectio iv.*

DIgnum est, fratres, ut totâ cum devotióne Dómini celebrétis Adventum, delectári tantâ consolat[illegible] stupefacti tantâ dig[illegible] ne, inflammári tan[illegible] lectióne. Nec verò [illegible] cogitétis adventum [illegible] venit quærere & s[illegible] fácere quod períerat & illum nihilóminùs véniet & assúmet n[illegible] seipsum. Utinàm circ[illegible] duos adventus jugi [illegible] tatióne versémini, [illegible] nantes in córdibus [illegible] quantùm in prióre p[illegible] terit, quantùm pro[illegible] rit in secundo. Adve[illegible] enim Salvátor refor[illegible] corpus humilitátis [illegible] træ, configurátum c[illegible] claritátis suæ, si t[illegible] priùs fúerit cor ref[illegible] tum, & configurátu[illegible] militáti cordis ipsíus [illegible] ter quod & dicébat: [illegible] cite à me quia mitis & húmilis corde. [illegible] illam virtútum fo[illegible] teneámus, quam [illegible] & exemplo commen[illegible] Christus præsens in c[illegible] síquidèm omnis virtu[illegible] tra tàm longè est à virtúte, quàm long[illegible] ab ea forma. ¶ Tu [illegible] tem, Dómine, mi[illegible] nostri. ℟. Deo grátias.

[*Sic terminantur* [illegible] *tiones per annum, n*[illegible] *ter notetur.*]

℟. Ecce servus [illegible] 179.

Serm. 5. n. 1. *Lect*[illegible]

TErtius quidam a[illegible] tus est médius

illos, in quo delectabíliter dórmiunt qui eum nôrunt. Illi enim duo manifesti sunt, sed non iste. In prióri quidèm, In terris visus, & cum homínibus conversátus est, quandò, sicut ipse testátur, & vidérunt eum, & odérunt. In posterióre verò, Vidébit omnis caro salutáre Dei nostri; &, Vidébunt in quem transfixérunt. Médius occultus est, in quo soli eum in seipsis vident electi, & salvæ fiunt ánimæ eórum. In primo ergò venit in carne & infirmitáte; in hoc médio, in Spíritu & virtúte; in último, in glória & majestáte. Per virtútem enim pervenítur ad glóriam, quia Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ; & adventus iste médius via quædam est per quam à primo venítur ad últimum. In primo Christus fuit redémptio nostra; in último apparébit vita nostra; in isto réquies est & consolátio nostra.

℟. Quàm pulchri. 179. n. 2. & 3. *Lectio vj.*

DE hoc adventu médio ipsum audíte: Si quis díligit me, inquit, sermónes meos servábit; & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus. Legi álibi: Qui timet Deum, fáciet bona; sed plùs áliquid dictum séntio de diligente, quia sermónes Dei servábit. Ubi ergò servandi sunt? Haud dúbium quin in corde, sicut ait Prophéta: In corde meo abscondi elóquia tua, ut non peccem tibi. Sic serva sermónem Dei, quómodò méliùs serváre potes cibum córporis tui. Nam & ille panis vivus est, & cibus mentis. Ergò trajiciátur in víscera quædam ánimæ tuæ, tránseat in affectiónes tuas & in mores tuos. Si sic verbum Dei serváveris, haud dúbium quin ab eo servéris. Véniet enim Fílius ad te cum Patre: véniet Prophéta magnus, qui renovábit Jerúsalem; & ille nova fáciet ómnia. Hoc enim fáciet hic adventus; ut sicut portávimus imáginem terréni, sic portémus & imáginem cœlestis. Sicut fuit vetus Adam effúsus per totum hóminem, & totum occupávit; ita modò totum obtíneat Christus, qui totum creávit, totum redémit, totum & glorificábit.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO.

Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis Adventûs.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, &

luna, & stellis; & in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 1. in Evang.

DOminus ac Redemptor noster, fratres caríssimi, parátos nos inveníre desíderans, senescentem mundum quæ mala sequantur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compescat. Appropinquantem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotescit; ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, vicínum ejus judícium, vel percussiónibus attríti timeámus. Hæc nos, fratres caríssimi, idcircò dícimus, ut ad cautélæ stúdium vestræ mentes evígilent, ne securitáte tórpeant, ne ignorántiâ languescant, sed semper eas & timor sollícitet, & in bono ópere sollicitúdo confirmet, pensantes hoc quod Redemptóris nostri voce subjúngitur: Arescéntibus homínibus præ timóre & expectatióne, quæ supervénient universo orbi.

℟. Erunt signa in sole, & luna, & stellis; & in terris pressúra géntium: * Tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in nube cum potestáte magna & majestáte. ℣. Sol convertétur in ténebras, & luna in sánguinem, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis: * Tunc. *Luc.* 21. *Joel.* 2.

Lectio viij.

VIrtútes cœlórum movebuntur. Quid étenim Dóminus Virtútes cœlórum, nisi Angelos, Archángelos, Thronos, Dominatiónes, Principátus & Potestátes appellat? quæ in adventu districti Júdicis nostris tunc óculis visibíliter apparébunt, ut districtè tunc à nobis éxigant hoc, quòd nos modò invisíbilis Cónditor æquanímiter portat. Ubi & súbditur: Et tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cum potestáte magna & majestáte. Ac si apertè dicerétur: In potestáte & majestáte visúri sunt, quem in humilitáte pósitum audíre noluérunt; ut virtútem ejus tantò tunc districtiùs sentiant, quantò nunc cervícem cordis ad ejus patiéntiam non inclínant. Sed quia hæc contrà réprobos dicta sunt, mox ad electórum consolatiónem verba vertuntur. Nam & súbditur: His autem fieri incipiéntibus, respícite, & leváte cápita vestra; quóniam appropinquat redémptio vestra.

℟. Deus manifestè véniet, Deus noster, & non silébit. Ignis in conspectu

ejus exardeſcet : advocábit cœlum & terram diſcérnenere pópulum ſuum.* Congregáte illi ſanctos ejus. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem ; quia venit hora judícii ejus : * Congregáte. *Pſ.* 49. *Apoc.* 14.

Lectio ix.

LEváre cápita eſt mentes noſtras ad gáudia pátriæ cœleſtis erígere. Qui ergò Deum díligunt, ex mundi fine gaudére atque hilaréſcere jubentur; quia vidélicèt eum quem amant, mox invéniunt, dùm tranſit is quem non amavérunt. Abſit enim ut fidélis quiſque qui Deum vidére desíderat, de mundi percuſſiónibus lúgeat, quem finíri eiſdem ſuis percuſſiónibus non ignórat. Scriptum namque eſt : Quicumque volúerit amícus eſſe ſeculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur. Qui ergò appropinquante mundi fine non gaudet, amícum ſe illíus eſſe teſtátur, atque per hoc inimícus Dei eſſe convíncitur. Sed abſit hoc à fidélium córdibus ; abſit ab his qui & eſſe áliam vitam per fidem credunt, & eam per operatiónem díligunt. Ex mundi enim deſtructióne lugére eórum eſt, qui radíces cordis in ejus amóre plantavérunt, qui ſequentem vitam non quærunt, qui illam neque eſſe ſuſpicantur. Nos autem qui cœleſtis pátriæ gáudia æterna cognóvimus, feſtináre ad ea quantóciùs debémus.

℟. Lætentur cœli, & exultet terra, & dicant in natiónibus : Dóminus regnávit. * Tunc laudábunt ligna ſaltûs coram Dómino ; quia venit judicáre terram. ℣. Expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat ; quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis. * Tunc. Glória. 1. *Paral.* 16. *Rom.* 8. ¶ *Repetitur* ℟. Lætentur. *uſque ad* ℣. Expectátio.

[*Is ritus obſervatur in omni Officio ix. Lect. in quo non dicitur* Te Deum.]

℣. *Sacerd.* Surge, Deus, júdica terram ; ℟. Quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus. *Pſ.* 81.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. ECce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat ; & Antíquus diérum dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum. *Dan.* 7.

Ant. 3. a. Omnes pópuli, tribus, & linguæ ipſi ſérvient. *Dan.* 7.

Ant. 7. *d.* Poteſtas ejus, poteſtas æterna quæ non auferétur, & regnum ejus quod non corrumpétur. *Dan.* 7.

Ant. 5. C. Fluent ad eum pópuli, & judicábit inter pópulos multos, & corrí-

piet gentes fortes usque in longinquum. *Mich.* 4.

Ant. 4. *E.* Ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri ; & regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & usque in æternum. *Mich.* 4.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium : qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem : quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest : cui honor, & impérium sempiternum.

Hymn. Jordánis oras prævia. *suprà* 180.

℣. Intende, prósperè procéde, & regna, ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. *Ps.* 44.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Scitóte quóniam propè est regnum Dei : amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. *Luc.* 21.

Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni ; ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberante salvári : Qui vivis & regnas cum Deo Patre in

unitáte Spíritû
per ómnia sé
rum. ℟. Amen
Oratio cuju
nicæ Adventû
Horas per He
nisi aliter no
A D H O
Doxologia, u
Antiphonæ
Laudibus, qu
missâ ; quod s
vatur, nisi ali
A D P R
Ant. 1. D.
In ℟. *br.* ℣.
rus es in mund
Cetera ut in
A D T E R
Ant. 3. a. O
CAPITULUM.
ERit Dómi
per omne
in die illa er
unus, & erit
unum.
℟. *br.* Tim
* Nomen tuum
Timébunt. ℣
reges terræ
tuam, * Nor
Patri. Timébu
℣. Omnes
cumque fecist
℟. Et adorá
te, Dómine.
A D S E
Ant. 7. *d.* P
CAPITULUM.
JUdícium se
ferátur po
conterátur,
usque in fine
autem, & p

ido regni quæ est
›mne cœlum, de-
ulo sanctórum Al-
; cujus regnum,
sempiternum est.
·. Regnum tuum,
:, * Regnum óm-
culórum. Regnum
℣. Et dominátio
omni generatióne
ratiónem, * Reg-
ilória Patri. Reg-
f. 144.
óminus in cœlo pa-
lem suam, ℟. Et
ipsíus ómnibus
bitur. *Ps.* 102.
NONAM.
. *E*. Ambulábimus.
ULUM. *Ezech.* 39.
am glóriam meam
géntibus: & vidé-
mnes gentes judí-
ieum quod fécerim,
um meam quam po-
super eos; & scient
Israël quia ego Dó-
Deus eórum à die
& deinceps.
r. Lætentur & exul-
ntes; * Quóniam
pópulos in æqui-
ætentur. ℣. Et gen-
terra dírigis;*Quó-
Glória Patri. Læ-
. *Ps.* 66.
ubiláte in conspectu
Dómini; ℟. Quó-
venit judicáre ter-
Ps. 97.
VESPERAS.
mi de Dominica.
ECce Dóminus
Deus in fortitú-
dine véniet, & bráchium ejus dominábitur, allelúia. *If.* 40.

Ant. 5. C. Ecce merces Dómini cum eo, & opus illíus coram illo, allelúia. *If.* 40.

Ant. 7. a. De Jerúsalem dabit vocem suam Dóminus, spes pópuli sui, & fortitúdo filiórum Israël, allelúia. *Joel.* 3.

Ant. 3. a. Replébitur terra, ut cognoscant glóriam Dómini, allelúia. *Habac.* 2.

Ant. 4. *D.* Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit; quia in monte Sion erit salvátio, allelúia. *Joel.* 2.

CAPITULUM. *Apocal.* 22.

QUi justus est justificétur adhuc, & sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua.

Hymn. Statúta. *suprà*, 180.

℣. Excita poténtiam tuam, & veni, ℟. Ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Vigiláte, omni témpore orantes; ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis, allelúia. *Luc.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

ERit in novíssimis diébus præparátus mons domûs Dómini in vértice móntium, & elevábitur super colles; & fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus; quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Et judicábit gentes, & árguet pópulos multos, & conflábunt gládios suos in vómeres, & lánceas suas in falces: non levábit gens contrà gentem gládium, nec exercebuntur ultrà ad prælium. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. Projecisti enim pópulum tuum, domum Jacob; quia repléti sunt ut olìm, & áugures habuérunt ut Philísthiim, & púeris aliénis adhæsérunt. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 3.

ECce dominátor Dóminus exercítuum áuferet à Jerúsalem & à Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem, & virum bellatórem, júdicem, & prophétam, & aríolum, & senem; príncipem per quinquaginta, & h rábilem vultu, & c liárium, & sapienten architectis, & pruder elóquii mystici. Et púeros príncipes eórl & effemináti dominal tur eis. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap.

IN die illa erit ger Dómini in magnifi tia & glória, & fru terræ sublímis, & exı tio his qui salváti fúe de Israël. Et erit: Or qui relictus fúerit in S & resíduus in Jerúsal sanctus vocábitur, or qui scriptus est in vit Jerúsalem: si ablúerit minus sordes filiárum S & ságuinem Jerúsalem verit de médio ejus in ritu judícii, & spíritu dóris. Et creábit Dómi super omnem locum m tis Sion, & ubì invoca est, nubem per diem, fumum & splendórem ig flammantis in nocte; per omnem enim glóri protéctio. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 17

Ad Benedictus.

Ant. 2. Non tardat minus promissiónem sua advéniet dies Dómini. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Ecce præ vobis ómnia; cùm vid tis hæc fieri, scitóte q

in próximo sit in óstiis.
Marc. 13.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CAntábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam eléctam, & ædificávit turrim in médio ejus; & tórcular extrúxit in ea; & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labruscas. Nunc ergò, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, judicáte inter me & víneam meam. Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? An quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas? Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

ET nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: Auferam sepem ejus, & erit in direptiónem; díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem. Et ponam eam desertam: non putábitur, & non fodiétur; & ascendent vepres & spinæ: & núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israël est, & vir Juda germen ejus delectábile: & expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas; & justítiam, & ecce clamor. Væ qui conjúngitis domum ad domum, & agrum agro copulátis usque ad términum loci; numquid habitábitis vos soli in médio terræ? In áuribus meis sunt hæc, dicit Dóminus exercítuum. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

VÆ qui consúrgitis mane ad ebrietátem sectandam, & potandum usque ad vésperam, ut vino æstuétis. Cíthara, & lyra, & tympanum, & tíbia, & vinum in convíviis vestris, & opus Dómini non respícitis, nec ópera mánuum ejus considerátis. Proptéreà captívus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam; & nóbiles ejus interiérunt fame, & multitúdo ejus siti exáruit. Proptéreà dilatávit infernus ánimam suam, & apéruit os suum absque ullo término; & descendent fortes ejus, & pópulus ejus, & sublímes, gloriosíque ejus ad eum. Et incurvábitur homo, & humiliábitur vir, & óculi sublímium deprimentur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus sanctus sanctificábitur in justítia. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Quales opor-

tet vos esse in sanctis conversatiónibus, expectantes & properantes in adventum diéi Dómini? 2. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Atténdite ne graventur corda vestra in crápula, & ebrietáte, & curis hujus vitæ. *Luc.* 21.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

VÆ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, & quasi vínculum plaustri peccátum: qui dícitis: Festínet, & citò véniat opus ejus, ut videámus; & appròpiet, & véniat consílium Sancti Israël, & sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponentes ténebras lucem, & lucem ténebras: ponentes amárum in dulce, & dulce in amárum. Væ qui sapientes estis in óculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietátem: qui justificátis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufertis ab eo. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

PRopter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ

exúrit; sic
quasi favilla e
men eórum i
cendet. Abje
legem Dómin
& elóquium
blasphemavér
tus est furor
pópulum suum
manum suam
& percussit e
turbáti sunt
facta sunt m
rum quasi ste
dio plateárum
nibus non est
ejus, sed ac
ejus extenta.
signum in nat
cul, & sibilá
de fínibus ter
festínus velóc
Hæc dicit.

℟. Egrediét

Lectio iij.

DOminum
ipsum s
ipse pavor ves
terror vester.
bis in sanctific
lápidem auten
& in petram s
bus dómibus
láqueum & in
bitántibus Je
offendent ex e
& cadent, 8
tur; & irretie
piéntur. Lig
nium, signa l
discípulis meis. I
Dóminum qu
fáciem suam

cob, & præstolábor eum. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Satágite immaculáti & inviolári ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 3. c. Vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, conféstìm apériant ei. *Luc.* 12.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

ET erit in die illa: non adjíciet resíduum Israël, & hi qui fúgerint de domo Jacob, inníti super eo qui pércutit eos; sed innitétur super Dóminum Sanctum Israël in veritáte. Relíquiæ converténtur, relíquiæ, inquam, Jacob ad Deum fortem. Si enim fúerit pópulus tuus Israël quasi aréna maris, relíquiæ converténtur ex eo: consummátio abbreviáta inundábit justítiam. Consummatiónem enim & abbreviatiónem Dóminus Deus exercítuum fáciet in médio omnis terræ. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: Noli timére, pópulus meus, habitátor Sion, ab Assur: in virga percútiet te, & báculum suum levábit super te in via Ægypti. Adhuc enim páululùm modicùmque, & consummábitur indignátio & furor meus super scelus eórum. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio ij. Cap. 11.

IN die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus secundò manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, quod relinquétur ab Assýriis, & ab Ægypto, & à Phetros, & ab Æthiópia, & ab Elam, & à Sénnaar, & ab Æmath, & ab ínsulis maris. Et levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israël, & dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij. Cap. 14.

MIserébitur Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Israël; & requiéscere eos fáciet super humum suam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum suum: & possidébit eos domus Israël super terram Dómini in servos & ancillas; & erunt capiéntes eos qui se céperant, & subjícient exactóres suos. Et erit in die illa: cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concussióne tua, &

à ſervitúte dura quâ antè ſerviſti, ſumes parábolam iſtam contrà regem Babylónis, & dices: Quómodò ceſsávit exactor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædentem pópulos in indignatióne, plagâ inſanábili, ſubjicientem in furóre gentes, perſequentem crudéliter. Conquiévit & síluit omnis terra, gavíſa eſt & exultávit. Hæc dicit.

℟. Omnes ſitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Grátia vobis & pax à Deo, ut nihil vobis deſit in ulla grátia expectántibus revelatiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti. 1. *Cor.* 1.

Ad Magníficat.

Ant. 5. F. Ecce vénio: beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtimenta ſua, ne nudus ámbulet. *Apoc.* 16.

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 16.

EMitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deſerti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avolantes, ſic erunt fíliæ Moab in tranſcenſu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quaſi noctem umbram tuam in merídie. Abſconde fugientes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab, eſto latíbulum eórum à fácie vaſtatóris: finítus eſt enim pulvis, conſummátus eſt miſer: defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in miſericórdia ſólium, & ſedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & quærens judícium, & velócitèr reddens quod juſtum eſt. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 17.

ET erit in die illa: Attenuábitur glória Jacob, & pinguédo carnis ejus marceſcet. Et erit ſicut cóngregans in meſſe quod reſtíterit, & bráchium ejus ſpicas leget: & erit ſicut quærens ſpicas in valle Ráphaïm. Et relinquétur in eo ſicut racémus, & ſicut excúſſio óleæ duárum vel trium olivárum in ſummitáte rami, ſive quátuor aut quinque in cacumínibus ejus, fructus ejus, dicit Dóminus Deus Iſraël. In die illa inclinábitur homo ad factórem ſuum, & óculi ejus ad Sanctum Iſraël reſpícient; & non inclinábitur ad altária quæ fecérunt manus ejus; & quæ operáti ſunt dígiti ejus, non reſpíciet, lucos & delúbra. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

ctio iij. Cap. 19.
die illa erit altáre
mini in médio terræ
ti ; & títulus Dómi-
tà términum ejus erit
num & in testimó-
Dómino exercítuum
ra Ægypti. Clamá-
enim ad Dóminum à
tribulantis, & mit-
salvatórem & pro-
tórem, qui líberet
Et cognoscétur Dó-
ab Ægypto, & cog-
it Ægyptii Dómi-
n die illa, & colent
s hóstiis & in munè-
; & vota vovébunt
no, & solvent. Et
iet Dóminus Ægyp-
plagâ, & sanábit
& reverténtur ad
num ; & placábitur
sanábit eos. In die
it via de Ægypto
yrios, & intrábit
s in Ægyptum, &
us in Assyrios, &
t Ægyptii Assur. In
erit Isráël tértius
io & Assyrio : bene-
n médio terræ, cui
cit Dóminus exer-
, dicens : Bene-
pópulus meus Ægyp-
opus mánuum meá-
ssyrio : hæréditas
mea Isráël. Hæc

ox clamantis. 178.
d Benedíctus.
1. D. Integer spíri-
ter, & ánima, &
sine queréla in ad-
ventu Dómini nostri Jesu
Christi servétur. 1. Thess. 5.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sicut fulgur
coruscans de sub cœlo in
ea quæ sub cœlo sunt,
fulget ; ita erit Fílius hó-
minis in die sua. *Luc.* 17.

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 28.

IN die illa erit Dómi-
nus exercítuum coróna
glóriæ, & sertum exul-
tatiónis resíduo pópuli sui ;
& spíritus judícii sedenti
super judícium, & forti-
túdo reverténtibus de bel-
lo ad portam. Verùm hi
quoque præ vino nescié-
runt, & præ ebrietáte er-
ravérunt : sacerdos & pro-
phéta nesciérunt præ ebrie-
táte, absorpti sunt à vino,
erravérunt in ebrietáte,
nesciérunt videntem, ig-
noravérunt judícium. Om-
nes enim mensæ replétæ
sunt vómitu, sordiumque,
ita ut non esset ultrà lo-
cus. Quem docébit scién-
tiam ? & quem intellígere
fáciet audítum ? ablactá-
tos à lacte, avulsos ab ubé-
ribus. Hæc dicit.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio ij.

PRopter hoc audíte ver-
bum Dómini, viri il-
lusóres, qui dominámini
super pópulum meum qui
est in Jerúsalem. Dixistis
enim : Percússimus fœdus
cum morte, & cum infer-

no fécimus pactum. Flagellum inundans cùm transíerit, non véniet super nos; quia posúimus mendácium spem nostram, & mendácio protecti sumus. Idcircò hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundamento fundátum; qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra: & subvertet grando spem mendácii, & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum, cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cùm transíerit, éritis ei in conculcatiónem. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij. Cap. 29.

VÆ qui profundi estis corde, ut à Dómino abscondátis consílium; quorum sunt in ténebris ópera, & dicunt: Quis videt nos, & quis novit nos? Perversa est hæc vestra cogitátio: quasi si lutum contrà fígulum cógitet, & dicat opus factóri suo: Non fecisti me; & figmentum dicat fictóri suo: Non intélligis. Nonnè adhuc in módico & in brevi convertétur Líbanus in Charmel, & Charmel in saltum reputábitur? Et áudient in die illa surdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in Sancto Israël exultábunt; quóniam defécit qui prævalébat, consummátus est illúsor, & succísi sunt omnes qui vigilábant super inquitátem. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus sanctus sanctificábitur in justítia. *Is.* 5.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Ant. Dómine exercítuum. *ut suprà in Sabbatis Adventûs.*

CAPITULUM. *Deut.* 18.

PRophétam de gente tua, & de frátribus tuis sicut me, suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum áudies.

Hymnus, Creátor. 177.

℣. Accédite ad eum, & illumináminí; ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Míserans miserébitur tuî Dóminus, & non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum; & erunt óculi tui videntes præceptórem tuum. *Is.* 30.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA II.

ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventûs, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 32.

ECce in justítia regnábit rex; & príncipes in judício præerunt. Et erit vir sicut qui abscónditur à vento, & celat se à tempestáte, sicut rivi aquárum in siti, & umbra petræ prominentis in terra desérta. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligenter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. Non vocábitur ultrà is qui insípiens est, princeps; neque fraudulentus appellábitur major. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 33.

AUdíte, qui longè estis, quæ fécerim; & cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devorante? Quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempiternis? Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem: qui próiicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus suas ab omni múnere: qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, & claudit óculos suos ne videat malum; iste in excelsis habitábit, munimenta saxórum sublímitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli & Saron. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperientur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus, claudus, & aperta erit lingua mutórum; quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum; & sítiens, in fon-

tes aquárum. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis in deserto. 178.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 11. de Jejunio decimi mensis, & Collectis, 1.

Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapienter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideò ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis quasi in quodam spéculo divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídiè nos útiquè réparat grátia Salvatóris, dùm quod cécidit in Adam primo, erígitur in secundo. Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi nos prior ipse dilígeret, & ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio v.

QUod quómodò implétum sit, Joannes Apóstolus commémorat, dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verumDeum, & simus in vero Fílio ejus. Et íterùm: Nos ergò diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligendo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat; & ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat undè ipsi quoque quod operátur, operémur: accendens scílicèt méntium nostrárum lucernas, & igne nos suæ caritátis inflammans; ut non solùm ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demùm firma amicítia est, quam morum similitúdo sociârit, cùm tamen parílitas voluntátum sæpè in réprobos tendat affectus; quantùm nobis optándum atque nitendum est, ut in nullo ab iis quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatióne ejus, & vita in voluntáte ejus; quia non áliter in nobis erit dígnitas divínæ majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Quàm pulchri. 179.

Cap. 2. *Lectio vj.*

DIcente ítaque Dómino, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota mente tua; &, Díliges próximum tuum sicut teipsum: suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem caritátem, totamque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judí-

tiis nihil vacat à veritáte justítiæ, nihil à miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus & multis fatigétur incómmodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel córrigi intélligit, vel probári. Caritátis verò istíus píetas perfecta esse non póterit, nisi diligátur & próximus. Quo nómine non ii tantùm intelligendi sunt qui nobis amicítiâ aut propinquitáte junguntur, sed omnes prorsùs hómines, cum quibus nobis natúra commúnis est, sive illi hostes sint, sive sócii, sive líberi, sive servi. Unus enim nos Cónditor finxit, unus nos Creátor animávit. Dedit autem nobis majóres diligendi próximi causas christiánæ grátiæ latitúdo.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Joannes cùm audisset in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2. C. 11.

JOannes non quasi ignórans intérrogat; ipse enim céteris ignorántibus demonstráverat, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; & Patris vocem audíerat intonantis: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. Sed quómodò Salvátor intérrogat ubi sit pósitus Lázarus, ut qui locum sepulchri indicábant, saltèm sic pararentur ad fidem, & vidérent mórtuum resurgentem; sic & Joannes interficiendus ab Heróde, discípulos suos mittit ad Christum, ut per hanc occasiónem videntes signa atque virtútes, créderent in eum, & magistro interrogante sibi díscerent.

℟. Deus ipse véniet, & salvábit vos: tunc aperientur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt: tunc * Sáliet sicut cervus, claudus; & aperta erit lingua mutórum. ℣. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundantur, surdi áudiunt. * Sáliet. *Is.* 35. *Matth.* 11.

Lectio viij.

JOannes interrogáverat per discípulos, Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Christus signa demonstrat; non ad ea respondens quæ interrogátus fúerat, sed ad scándalum nuntiórum. Ite, inquit, & dícite Joanni signa quæ cérnitis; cæcos videu-

tes, & claudos ambulantes, & réliqua. Et quod his non minus est, Páuperes evangelizantur. Vel páuperes spíritu, vel certè ópibus páuperes; ut nulla inter nóbiles & ignóbiles, inter dívites & egénos, in prædicatióne distántia sit. Hæc magistri rigórem, hæc præceptóris cómprobant veritátem; quandò omnis apud eum qui salvári potest, æquális est. Quòd autem ait: Et beátus qui non fúerit scandalizátus in me; internúntios pércutit, sicut in consequéntibus demonstrábitur.

℟. Audient in die illa surdi verba libri, & * De ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; & páuperes hómines in Sancto Israël exultábunt. ℣. Mórtui resurgunt, páuperes evangelizantur: * De ténebris. *Is.* 29. *Matth.* 11.

Lectio ix.

Si supérior senténtia contrà Joannem prolára fúerat in eo quod ait, Beátus est qui non fúerit scandalizátus in me, quómodò nunc Joannes tantis láudibus prædicátur? Sed quia turba circumstans interrogatiónis mystérium nesciébat, & putábat Joannem dubitáre de Christo, quem ipse monstráverat dígito; ut intellígerent Joannem non sibi interrogasse, sed discípulis suis:

Quid, inquit, exi desertum? Numqu hoc, ut hóminem tis cálamo símilem omni vento circums & levitáte mentis ambígeret, quem prædicârat? An fe stímulis contrà me i cógitur, & prædicát vanam sectátur glói ut ex ea quærat l Cur divítias cúpia áffluat dápibus? L véscitur, & melle tri. An ut móllibus tur? Pili camelórun men ejus sunt. Istiu cibus & vestis cárcer pítio recipiuntur; & dicátio veritátis ta bet habitáculum. Q tem adulatóres sun sectantur lucra, & runt divítias, & c áffluunt, & móllib tiuntur; isti in dó regum sunt. Ex qu ténditur rígidam vi austéram prædicat vitáre debére aulas r & móllium hóminu látia declináre. Sec exístis vidére? proph Etiam dico vobis, & quàm Prophétam. Joannes Prophétis major est, quòd qu prædicáverant esse rum, hic venisse demonstrávit.

℟. Beátus hom audit me: qui me in rit, invéniet vitam

háuriet salútem à Dómino; * Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. ℣. Beátus qui non fúerit scandalizátus in me. * Qui autem. Glória. *Repet.* ℟. Beátus homo, *usque ad* ℣. *Prov.* 8. *Matth.* 11.

℣. *Sacerd.* Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

AD LAUDES.

Ant. 1. DOminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, dixit: Ecce dedi te in lucem géntium. *Is.* 49.

Ant. 8. c. Evangelizáre paupéribus misit me, prædicáre captívis remissiónem, & cæcis visum. *Luc.* 4.

Ant. 3. g. Misit me ut prædicárem annum placábilem Dómino, ut consolárer omnes lugentes. *Is.* 61.

Ant. 4. *D.* Ducam cæcos in viam quam nésciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam. *Is.* 42.

Ant. 5. a. Ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta. *Is.* 42.

CAPITULUM. *Isaïæ* 50.

QUis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum.

Hymn. Jordánis *suprà*, 180.

℣. Emitte lucem tuam, Deus, ℟. Et veritátem tuam. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Multos curávit Jesus à languóribus, & plagis, & spirítibus malis, & cæcis multis donávit visum, & dixit: Euntes renuntiáte Joanni quæ audistis & vidistis, allelúia. *Luc.* 7.

Oratio.

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparandas Unigéniti tui vias, ut per ejus adventum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Evangelizáre.

CAPITULUM. *Is.* 48.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus Sanctus Israël: Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubernans te in via quâ ámbulas.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam * Dóminus Deus. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Díriget mansuétos in judício; ℟. Docébit mites vias suas. *Ps.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Misit me.

CAPITULUM. *Isaïæ* 54.

P Onam universos fílios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis fíliis tuis, & in justítia fundáberis.

℟. *br.* Benedíctus es, Dómine, * Doce me justificatiónes tuas. Benedíctus es. ℣. In via testimoniórum tuórum * delectátus sum. * Doce me. Glória. Benedíctus es.

℣. Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra : ℟. Justificatiónes tuas doce me. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ponam.

CAPITULUM. *Isaïæ* 60.

E Rit tibi Dóminus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi : in perpétuum hæreditábunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum.

℟. *br.* Qui sperant in te, Dómine, * In ætérnum exultábunt. Qui. ℣. Et habitábis * in eis. * In. Glória. Qui. *Ps.* 5.

℣. In lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Ps.* 88.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. E Cce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam : & statim véniet Dominátor, allelúia. *Malach.* 3.

Ant. 5. C. Ecce super montes pedes evangelizántis & annuntiantis pacem: célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua, allelúia. *Nahum* 1.

Ant. 2. Præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & velóciter reddens quod justum est, allelúia. *Is.* 16.

Ant. 4. E. Dóminus diléxit eum, fáciet voluntátem suam. Ego, ego addúxi eum, & directa est via ejus, allelúia. *Is.* 48.

Ant. 7. a. Veníte in conspectu ejus : commoveátur à fácie ejus omnis terra, quia venit, allelúia. 1. *Paral.* 16.

CAPITULUM. *Isaïæ* 40.

S Uper montem excelsum ascende tu, qui evangelízas Sion : exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem : exalta, noli timére. Dic civitátibus Juda : Ecce Deus vester.

Hymnus, Statúta. 180.

℣. Justítia & judícium præparátio sedis tuæ, Dómine : ℟. Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dixit Jesus ad turbas de Joanne : Hic

est de quo scriptum est, ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te, allel. *Matth.* 11.
Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.
De Isaía Prophéta.
Lectio j. Cap. 41.

TAceant ad me ínsulæ, & gentes mutent fortitúdinem: accédant, & tunc loquantur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab oriente justum, vocávit eum ut sequerétur se? Dabit in conspectu ejus gentes, & reges obtinébit; dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus & novíssimus ego sum. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.
Lectio ij.

ET tu, Israël, serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei, in quo apprehendi te ab extrémis terræ, & à longinquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxiliátus sum tibi, & suscépit te déxtera Justi mei. Ecce confundentur & erubescent omnes qui pugnant adversùm te: erunt quasi non sint, & períbunt viri qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebelles tuos; erunt quasi non sint; & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.
Lectio iij.

EGo Dóminus Deus tuus, apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te. Noli timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israël: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, & redemptor tuus, Sanctus Israël. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes, & commínues; & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo dispérget eos; & tu exultábis in Dómino, in Sancto Israël lætáberis. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.
Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In die salútis auxiliátus sum tuî; & dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui in ténebris: Revelámini. *Is.* 49.
Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Dedi te in lu-

cem géntium, ut edúceres de domo cárceris sedentes in ténebris. *Is.* 42.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

ECce servus meus, suscípiam eum: electus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum; judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fúmigans non extinguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbulentus, donec ponat in terra judícium; & legem ejus ínsulæ expectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, & extendens eos: firmans terram, & quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo qui est super eam, & spíritum calcántibus eam. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

EGo Dóminus vocávi te in justítia, & apprehendi manum tuam, & servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium; ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedentes in ténebris. Ego Dóminus, hoc est nomen meum: glóriam meam álteri non dabo, & laudem meam sculptílibus. Quæ prima fuérunt, ecce venérunt: nova quoque ego annúntio: ántequàm oriantur, audíta vobis fáciam. Cantáte Dómino cánticum novum; laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, & plenitúdo ejus; ínsulæ, & habitatóres eárum. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

ET ducam cæcos in viam quam nésciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam, ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta: hæc verba feci eis, & non derelíqui eos. Conversi sunt retrorsùm: confundantur confusióne qui confídunt in sculptili, qui dicunt conflátili: Vos dii nostri. Surdi, audíte; & cæci, intuémini ad videndum. Quis cæcus, nisi servus meus? & surdus, nisi ad quem núntios meos misi? Quis cæcus, nisi qui venúmdatus est? & quis cæcus, nisi servus Dómini? Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Congregábo eos ab extrémis terræ, inter quos erunt cæcus &

claudus; quia factus sum Israéli pater. *Jerem.* 31.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Salvábo claudicantem, & dabo vos in laudem, cùm convértero captivitátem vestram, dicit Dóminus. *Sophon.* 3.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

ET nunc hæc dicit Dóminus creans te, Jacob, & formans te Israël: Noli timére, quia redémi te, & vocávi te nómine tuo; meus es tu. Cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te. Quia ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israël, Salvátor tuus, dedi propitiatiónem tuam Ægyptum, Æthiópiam, & Saba pro te. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, & gloriósus, ego diléxi te; & dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

NOli timére, quia ego tecum sum: ab oriente addúcam semen tuum, & ab occidente congregábo te. Dicam aquilóni: Da; & austro: Noli prohibére; affer fílios meos de longinquo, & fílias meas ab extrémis terræ. Et omnem qui ínvocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formávi eum, & feci eum. Educ foràs pópulum cæcum, & óculos habentem; surdum, & aures ei sunt. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

EGo sum, ego sum Dóminus, & non est absque me salvátor. Ego annuntiávi & salvávi: audítum feci, & non fuit in vobis aliénus. Vos testes mei, dicit Dóminus, & ego Deus. Et ab inítio ego ipse, & non est qui de manu mea éruat: operábor, & quis avertet illud? Hæc dicit Dóminus redemptor vester, Sanctus Israël: Propter vos misi in Babylónem, & detráxi vectes universos, & Chaldæos in návibus suis gloriantes. Ego Dóminus, Sanctus vester; creans Israël, Rex vester. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Derelinquam in médio tuî pópulum páuperem & egénum; & sperábunt in nómine Dómini. *Sophon.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 4. A. Ego Dóminus exáudiam páuperes: Deus Israël, non derelinquam eos. *Is.* 41.

FERIA QUINTA.
De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 44.

ET nunc audi, Jacob serve meus, & Israël quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus: Noli timére, serve meus Jacob, & rectíssime quem elégi. Effundam enim aquas super sitientem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum super semen tuum; & benedictiónem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas quasi sálices juxtà præterfluentes aquas. Iste dicet: Dómini ego sum: & ille vocábit in nómine Jacob; & hic scribet manu suâ: Dómino; & in nómine Israël assimilábitur. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego sum Dóminus, fáciens ómnia, extendens cœlos solus, stabíliens terram, & nullus mecum; írrita fáciens signa divinórum, & aríolos in furórem vertens; convertens sapientes retrorsùm, & sciéntiam eórum stultam fáciens; súscitans verbum servi sui, & consílium nuntiórum suórum complens; qui dico Jerúsalem: Habitáberis; & civitátibus Juda: Ædificabímini, & deserta ejus suscitábo; qui dico profundo: Desoláre, & flúmina tua arefáciam; qui dico Cyro: Pastor meus es, & omnem voluntátem meam complébis; qui dico Jerúsalem: Ædificáberis; & templo: Fundáberis. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij. Cap. 45.

EGo suscitávi eum ad justítiam, & omnes vias ejus dírigam: ipse ædificábit civitátem meam, & captivitátem meam dimittet, non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus Deus exercítuum. Hæc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ & Sábaïm, viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt: post te ambulábunt, vincti mánicis pergent; & te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvátor. Confúsi sunt, & erubuérunt omnes: simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israël salvátus est in Dómino salúte ætérnâ: non confundémini, & non erubescétis usque in sæculum sæculi. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Benedictus.
. Domus Jacob,
& ambulémus in
ómini. *Iſ.* 2.
Magníficat.
ç. De Sion egre-
, & verbum Dó-
rúſalem. *Mich.* 4.
A SEXTA.
aía Prophéta.
. Cap. 46.
fractus eſt Bel,
ıtrítus eſt Nabo:
ta ſunt ſimulácra
ſtiis & jumentis,
ra gravi póndere
ıſſitúdinem. Con-
, & contríta ſunt
ın potuérunt ſal-
ntem, & ánima
:aptivitátem ibit.
: domus Jacob,
resíduum domûs
portámini à meo
i geſtámini à mea
que ad ſeneſtam
& uſque ad canos
ɔo: ego feci, &
: ego portábo,
. Cui aſſimilaſtis
quaſtis, & com-
e, & feciſtis sí-
Hæc dicit.
te. 178.
ectio ij.
prævaricatóres
r. Recordámini
:uli, quóniam
Deus, & non eſt
, nec eſt símilis
úntians ab exór-
mum, & ab iní-
:dùm facta ſunt,
Conſílium meum
ſtabit, & omnis voluntas
mea fiet: vocans ab Oriente
avem, & de terra longin-
qua virum voluntátis meæ,
& locútus ſum, & addú-
cam illud: creávi, & fá-
ciam illud. Audíte me duro
corde, qui longè eſtis à
juſtítia. Propè feci juſtí-
tiam meam, non elongá-
bitur, & ſalus mea non mo-
rábitur. Dabo in Sion ſa-
lútem, & in Iſraël glóriam
meam. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij. Cap. 47.

Redemptor noſter, Dó-
minus exercítuum no-
men illíus, ſanctus Iſraël.
Sede tacens, & intra in té-
nebras fília Chaldæórum:
quia non vocáberis ultrà
dómina regnórum. Irátus
ſum ſuper pópulum meum,
contamινávi hæreditátem
meam, & dedi eos in manu
tua: non poſuiſti eis miſe-
ricórdias: ſuper ſenem ag-
gravaſti jugum tuum valdè.
Et dixiſti: In ſempiternum
ero dómina: non poſuiſti
hæc ſuper cor tuum, ne-
que recordáta es novíſſimi
tui. Et nunc audi hæc de-
licáta, & hábitans confi-
denter, quæ dicis in corde
tuo: Ego ſum, & non eſt
præter me ámpliùs: non
ſedébo vídua, & ignorábo
ſterilitátem. Vénient tibi
duo hæc ſúbitò in die una,
ſterílitas & vidúitas. Hæc
dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Fílii Sion, exultáte & lætámini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joel.* 2.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. *Is.* 55. [*Nisi dicenda sit Antiph.* O Sapiéntia.]

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 48.

AUdíte hæc domus Jacob, qui vocámini nómine Israël, & de aquis Juda existis, qui jurátis in nómine Dómini, & Dei Israël recordámini non in veritáte, neque in justítia. De civitáte enim sancta vocáti sunt, & super Deum Israël constabilíti sunt: Dóminus exercítuum nomen ejus. Prióra ex tunc annuntiávi, & ex ore meo exiérunt, & audíta feci ea: repentè operátus sum, & venérunt. Scivi enim quia durus es tu, & nervus férreus cervix tua, & frons tua ærea. Prædíxi tibi ex tunc: ántequàm veníret indicávi tibi, ne fortè díceres: Idóla mea fecérunt hæc, & sculptília mea, & conflatília mandavérunt ista. Hæc dicit.

℞. Ecce servus. 179.

Lectio ij.

AUdi me Jacob, & Israël quem ego voco: ego ipse, ego primus, & ego novíssimus. Manus quoque mea fundávit terram, & déxtera mea mensa est cœlos: ego vocábo eos, & stabunt simul. Congregámini omnes vos, & audíte: quis de eis annuntiávit hæc? Dóminus diléxit eum, fáciet voluntátem suam in Babylóne, & bráchium suum in Chaldæis. Ego, ego locútus sum, & vocávi eum: addúxi eum, & directa est via ejus. Hæc dicit.

℞. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus sanctus Israël: Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubernans te in via, quâ ámbulas. Utinàm attendísses mandáta mea: facta fuísset sicut flumen pax tua, & justítia tua sicut gúrgites maris, & fuísset quasi aréna semen tuum, & stirps úteri tui ut lapilli ejus: non interísset, & non fuísset attrítum nomen ejus à fácie mea. Egredímini de Babylóne, fúgite à Chaldæis, in vóce exultatiónis annuntiáte: audítum fácite hoc, & efferte illud usque ad extréma terræ. Dícite: Redémit Dóminus servum suum Jacob. Hæc dicit.

℞. Omnes sitientes. 179.

Si incœptæ fuerint Ant. majores O. tunc ad Laudes & per Horas dicuntur Antiphonæ propriæ, ut ordinantur infrà, ante Officium Vigiliæ Natalis Domini.

Ad Benedictus.

Ant. 7. c. Ponam verba mea in ore ejus; loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi. *Deuteron.* 18.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio.

Ant. Dómine exercítuum. *ut suprà in Sabbatis Adventûs.*

Capitulum. *Isaïæ* 59.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini; & qui ab ortu solis, glóriam ejus; cùm vénerit quasi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor.

Hymnus, Creátor. 177.

℣. Visitasti terram, Dómine, ℟. Et inebriasti éam. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris, & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus. *Is.* 12. [*Nisi dicenda sit Ant.* O.]

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA III. ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventûs, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

AUdíte, ínsulæ, & atténdite, pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manûs suæ protéxit me, & pósuit me sicut sagittam electam, in pháretra sua abscondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israël, quia in te gloriábor. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

ET nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, & Israël non congregábitur: & glorificátus sum in óculis Dómini, & Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob, & fæces Israël convertendas. Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Hæc dicit Dóminus redemptor Israël, Sanctus ejus, ad contemptíbilem ánimam,

ad abominátam gentem, ad servum dominórum: Reges vidébunt, & consurgent príncipes, & adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, & Sanctum Israël qui elégit te. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, & in die salútis auxiliátus sum tuî: & servávi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas: ut díceres his qui vincti sunt: Exíte; & his qui in ténebris: Reveláminì. Super vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & sémitæ meæ exaltabuntur. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 16. de Jejunio decimi mensis, & de Eleemosynis, 6.

Lectio iv.

EVangélicis sanctiónibus, dilectíssimi, multùm auctoritátis præbet doctrína legális; cùm quædam de mandáto véteri ad novam observántiam transferuntur; & ex ipsa ecclesiástica devotióne demonstrátur, quòd Dóminus Jesus Christus non venit legem sólvere, sed adimplére. Cessántibus enim significatiónibus quibus Salvatóris nostri nuntiabátur adventus, & peractis figúris quas ábstulit ipsa præséntia veritátis; ea quæ vel ad régulas morum, vel ad símplicem Dei cultum rátio pietátis instítuit, in eádem apud nos forma in qua sunt cóndita, persevérant: & quæ utríque testamento erant cóngrua, nullâ sunt commutatióne variáta. Ex iis autem est étiam décimi mensis solemne jejúnium, quod à nobis nunc ánnuâ est consuetúdine celebrandum; quia plenum justítiæ est atque pietátis, grátias divínæ ágere largitáti, pro frúctibus quos in usus hóminum secundùm summæ providéntiæ temperamentum terra prodúxit. Quod ut prompto ánimo nos fácere monstrémus, non solùm continéntiam jejúnii, sed étiam eleemosynárum curā oportet assúmi; ut de terra quoque cordis nostri germen justítiæ & fructus caritátis oriátur, & misericórdiam Dei, páuperum ipsíus miserendo, mereámur.

Ecce servus meus.

Lectio v.

cacíssima enim est
exorandum Deum
tio , cui pietátis
suffragantur ; quó-
qui suum ab ínope
ertit ánimum , citò
Dómini convertit
n , dicente Dómi-
tóte misericordes ,
Pater vester misé-
est : Dimíttite , &
tur vobis. Quid hâc
benígnius ! Quid
tributióne clemén-
ubì senténtia judi-
n potestáte pónitur
di ! Date, inquit,
itur vobis. Quàm
fidéntiæ sollicitúdo,
rítiæ est amputáta
io ; ut quod reddi-
è promittit véritas,
expendat humáni-
onstans esto , chris-
argítor : da quod
s , sere quod me-
arge quod cólligas.
etúere dispéndium ,
dúbio suspiráre pro-
Substántia tua ,
nè erogátur , augé-
concupíscere jus-
isericórdiæ lucrum ,
quæstûs est sectári
rcium.

Quàm pulchri. 179.

Lectio vj.

ergò pecúnias a-
at , & multiplicáre
as immódicis optat
atis , hoc pótiùs
sanctum fenus exérceat ,
& hâc usurárum arte di-
tescat , ut non hóminum
laborántium captet neces-
sitátes. Sacratíssimus pro-
phéta David cùm díceret :
Dómine , quis habitábit
in tabernáculo tuo , aut
quis requiescet in monte
sancto tuo ? responso diví-
næ vocis instrúitur , &
eum ad æternam réquiem
pertinére cognoscit , qui
inter álias piæ conversatió-
nis régulas pecúniam suam
non dedit ad usúram : & à
tabernáculo Dei osténditur
aliénus , & à sancto monte
ejus extráneus , qui doló-
sum quæstum de pecúniis
suæ captat usúris : & dùm
per aliéna cupit damna
ditári , ætérnâ dignus est
egestáte puníri. Vos íta-
que , dilectíssimi , qui ex
toto corde promissiónibus
Dómini credidistis , fu-
gientes avarítiæ lepram
immundíssimam , donis
Dei piè & sapienter utí-
mini. Et quóniam de ip-
síus largitáte gaudétis ,
date óperam ut possítis
gaudiórum vestrórũ habére
consortes. Multis enim ,
quæ vobis súppetunt , de-
sunt ; & in quorumdam in-
digéntia , matéria vobis
data est divínæ bonitátis
imitandæ ; ut per vos
étiam in álios benefícia
divína transírent , & benè
dispensantes temporália ,
acquirerétis ætérna.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Misérunt Judæi ab Jerosólymis Sacerdótes & Levítas ad Joannem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 7. in Evang.

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríssimi, Joannis humílitas commendátur: qui cùm tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuisset, elégit sólidè subsístere in se, ne humánâ opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, & non negávit; & conféssus est: Quia non sum ego Christus. Sed quia dixit, Non sum; negávit planè quod non erat, sed non negávit quod erat; ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret. Cùm ergò non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi; quia, dùm infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Hoc est testimónium Joannis, quandò misérunt Judæi ad eum: * Non sum ego Christus, no[n] Elías, non sum Pr[o...]

℣. Dómine, non e[st exal]tátum cor meum, [neque] eláti sunt óculi m[ei]. Non sum. *Joan. 1. I*

Lectio viij.

INquisítus à di[scípulis] Dóminus de E[líæ] ventu, respondit: [Elías] jam venit, & non [cognó]vérunt eum, sed f[ecérunt] in eum quæcumque [volué]runt. Et, si vultis [scire], Joannes ipse est Elí[as]. [Re]quisítus autem Joan[nes, di]cit: Non sum Elías. [Quid] est hoc, fratres car[íssimi], quia quod Véritas af[fírmat], hoc Prophéta Veritá[tis ne]gat? Sed si subtíli[ter ve]ritas ipsa requirátu[r, id] quod inter se cont[rárium] sónuit, quómodò c[ontrá]rium non sit, inv[enítur]. Ad Zacharíam nam[que de] Joanne Angelus dici[t: Ipse] præcédet ante illum [in spí]ritu & virtúte Elíæ. [Qui] idcircò ventúrus in [spíritu] & virtúte Elíæ díc[itur], quia sicut Elías sec[úndum] Dómini adventum [præve]niet, ita Joannes [præve]nit primum. Sicu[t ille] præcursor ventúrus [ju]dicis, ita iste præcu[rsor] factus Redemptóris. [Joan]nes ígitur in spíritu [Elías] erat, in persóna Elí[as non] erat. Quod ergò Dó[minus] fatétur de spíritu, ho[c Joan]nes dénegat de per[sóna].

℟. Conféssus est

non negávit ; &
s est : Quia non
Christus. * Ipse
post me ventúrus
ante me factus est.
e Dóminum qui
e, vílior fiam pluf-
ctus sum : * Ipse
. 1. 2. *Reg.* 6.
Lectio ix.
es vocem se esse
: , quia Verbum
. Adventum ista-
mínicum præcur-
ox dícitur ; quia
ministérium Pa-
oum ab homínibus
Qui étiam in de-
nat ; quia dere-
ftitutæque Judææ
. Redemptóris an-
Quid autem cla-
ínuat , cùm sub-
Dirígite viam Dó-
icut dixit Isaías
. Via Dómini ad
tur , cùm veritá-
humíliter audí-
Dómini ad cor
, cùm ad præcep-
is vita præpará-
è scriptum est : Si
it me , sermónem
rvábit ; & Pater
iget eum ; & ad
iémus , & mansió-
l eum faciémus.
s mihi testimó-
hibétis quòd díxe-
on sum ego Chris-
quia * Missus sum
n. Qui accépit ejus
um , signávit quia
ax est. ℣. Præpa-

ráte viam , planum fácite iter : ecce Salvátor venit ; * Missus sum. Glória. *Repet.* ℟. Vos, *usque ad* ℣. *Joan.* 3. *Is.* 62.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo : ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. *D.* VÉniet ex Sion qui erípiat , & avertat impietátem à Jacob : & hoc illis à me testamentum , cùm abstúlero peccáta eórum. *Rom.* 11.

Ant. 2. Dabo eis cor unum & viam unam , ut tímeant me univérsis diébus , & benè sit eis. *Jerem.* 32.

Ant. 3. *a.* Fériam eis pactum sempitérnum , & non désinam eis benefácere : & timórem meum dabo in corde eórum , ut non recédant à me. *Jerem.* 32.

Ant. 4. *D.* Salvos eos fáciam , & emundábo eos ; & erunt mihi pópulus , & ego ero eis Deus. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Pastor unus erit ómnium eórum : in judíciis meis ambulábunt , & mandáta mea custódient , & fácient éa. *Ezech.* 37.

CAPITULUM. *Jerem.* 30.

REvertétur Jacob , & quiescet , & cunctis áfluet bonis , & non erit quem formídet ; quóniam

tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te.

Hymnus, Jordánis. 180.

℣. Deus in dómibus Sion cognoscétur, ℟. Cùm suscípiet eam. *Ps.* 47.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ego baptízo in aqua; médius autem vestrûm stetit, quem vos nescítis: ipse est qui post me ventúrus est. *Joan.* 1.

Oratio.

EXcita, Dómine, quæsumus, poténtiam tuam, & veni; ut hi qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítiùs adversitáte liberentur; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Véniet ex Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Dabo eis.

CAPITULUM. *Jerem.* 33.

ERit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audíerint ómnia bona quæ ego factúrus sum eis: & pavébunt, & turbabuntur in univérsis bonis, & in omni pace quam ego fáciam eis.

℟. *br.* Emittes spíritum tuum, Dómine, * & creabuntur. Emittes. ℣. Et renovábis * fáciem terræ. * Et creabuntur. Glória. Emittes. *Ps.* 103.

℣. Pópulus qui[...] tur, laudábit Dón[...]

℟. Quia prospéxit [...] celso sancto suo. *P*[...]

AD SEXT[...]

Ant. 3. *a.* Feria[...]

CAPITULUM. *He*[...]

HOc est testa[...] quod dispóna[...] Israël post dies illo[...] Dóminus: Dand[...] meas in mentem [...] & in corde eórum[...] scribam eas; & e[...] Deum, & ipsi eru[...] in pópulum.

℟. *br.* Cùm con[...] Deus captivitátem [...] suæ, * Exultábit [...] Cùm. ℣. Et lætábi[...] raël. * Exultábit. Cùm. *Ps.* 52.

℣. Converte, D[...] captivitátem nos[...]

℟. Sicut torrens in[...] *Ps.* 125.

AD NONA[...]

Ant. 5. a. Pastor [...]

CAPITULUM. *M*[...]

COngregatióne [...] gábo, Jacob, [...] te: in unum condú[...] líquias Israël; pári[...] nam illum quasi gre[...] ovíli, quasi pecus [...] dio caulárum: tur[...] buntur à multitúd[...] minum.

℟. *br.* Qui regis [...] intende: * Qui ded[...] lut ovem Joseph. [...] gis. ℣. Qui sedes [...] Chérubim, * mani[...]

* Qui dedúcis. Glória. Qui. *Ps.* 79.
℣. Nos pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in sǽculum. *Ps.* 78.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. DIcit Dóminus redemptor tuus, Isräël: Ego sum Dóminus, súscitans verbum servi sui, & consílium nuntiórum suórum complens, allelúia. *Is.* 44.

Ant. 2. D. Locútus sum super Prophétas, & ego visiónem multiplicávi, & in manu Prophetárum assimilátus sum, allelúia. *Os.* 12.

Ant. 3. C. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa; quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum, allel. *Is.* 52.

Ant. 4. A. Bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra; & habitábo vobíscum, allelúia. *Jerem.* 7.

Ant. 6. Scient omnes gentes quia est qui rédimat, & líberet Isräël, allel. 1. *Mach.* 4.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 4.

NUnc clamémus in cœlum; & miserébitur nostrî Dóminus, & memor erit testamenti patrum nostrórum.

Hymnus, Statúta. 180.

℣. Misericórdia Dómini ab ætérno & usque in ætérnum, ℟. His qui servant testamentum ejus. *Ps.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Qui post me ventúrus est, ante me factus est; cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrígiam calceamenti. *Joan.* 1. [*Nisi dicatur Ant.* O.]

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum. Et áfferent fílios tuos in ulnis, & fílias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges nutrítii tui, & regínæ nutríces tuæ: vultu in terram demisso, adorábunt te, & púlverem pedum tuórum lingent. Et scies quia ego Dóminus, super quo non confundentur qui expectant eum. Numquid tollétur à forti præda? aut quod captum fúerit à robusto, salvum esse póterit? Quia hæc dicit Dóminus: Equidem, & captívitas à forti tollétur; & quod ablátum fúerit à robusto, salvábitur. Eos verò qui judicavérunt te, ego judicábo; & fílios tuos ego salvábo. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij. Cap. 50.

HÆc dicit Dóminus: Quis est hic liber repúdii matris vestræ, quo dimísi eam? aut quis est

créditor meus, cui véndidi vos? Ecce in iniquitátibus vestris vénditi estis, & in scèléribus vestris dimísi matrem vestram. Quia veni, & non erat vir: vocávi, & non erat qui audíret. Numquid abbreviáta & párvula facta est manus mea, ut non possim redímere? aut non est in me virtus ad liberandum? Ecce in increpatióne mea desertum fáciam mare, ponam flúmina in siccum: computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

JUxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condemnet me? Ecce omnes quasi vestimentum conterentur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Reversus sum ad Sion, & habitábo in médio Jerúsalem; & creábitur cívitas veritátis. *Zach.* 8.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Hæreditábunt terram electi mei; qui requisiérunt me; & vos qui dereliquistis Dóminum, omnes corruétis. *Is.* 65.

FERIA TERTIA.

Lectio j. Cap. 51.

AUdíte me, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram undè excísi estis, & ad cavernam laci de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram quæ péperit vos; quia unum vocávi eum, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. Consolábitur ergò Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus; & tribus mea, me audíte: quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiescet. Propè est Justus meus, egressus est Salvátor meus, & bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ expectábunt, & bráchium meum sustinébunt. Leváte in cœlum óculos vestros, & vidéte sub terra deorsùm; quia cœli sicut fumus liquescent, & terra sicut

vestimentum atterétur, & habitatóres ejus sicut hæc interíbunt: Salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea non defíciet. Hæc dicit.

℞. Ecce servus 179.

Lectio ij.

AUdíte me, qui scitis justum; pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestimentum, sic cómedet eos vermis; & sicut lanam, sic devorábit eos tínea. Salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea in generatiónes generatiónum. Consurge, consurge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini: consurge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus seculórum. Numquid non tu percussísti supérbum; vulnerásti dracónem? Numquid non tu siccásti mare, aquam abyssi veheméntis: qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Hæc dicit.

℞. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

EGo autem sum Dóminus Deus tuus, qui conturbo mare, & intuméscunt fluctus ejus: Dóminus exercítuum nomen meum. Pósui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ *protéxi te, ut* plantes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion: Pópulus meus es tu. Eleváre, eleváre, consurge, Jerúsalem, quæ bibísti de manu Dómini cálicem iræ ejus: usque ad fundum cálicis sopóris bibísti, & potásti usque ad fæces. Non est qui sustentet eam ex ómnibus fíliis quos génuit; & non est qui apprehéndat manum ejus ex ómnibus fíliis quos enutrívit. Duo sunt quæ occurrérunt tibi: quis contristábitur super te? Vástitas & contrítio, & fames & gládius: quis consolábitur te? Hæc dicit.

℞. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Ego, ego ipse consolábor vos: Dóminus exrcítuum nomen meum. *Is.* 51.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *a.* Clama ad me, & exáudiam te: & suscitábo verbum bonum quod locútus sum ad domum Israël. *Jerem.* 33. [*Nisi dicatur Ant.* O.]

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUdi hoc, paupércula, & ébria non à vino. Hæc dicit dominátor tuus Dóminus, & Deus tuus, qui pugnábit pro pópulo suo: Ecce *tuli de manu* tua cálicem

sopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ; non adjícies ut bibas illum ultrà. Et ponam illum in manu eórum qui te humiliavérunt, & dixérunt ánimæ tuæ, Incurváre, ut transeámus; & posuisti ut terram corpus tuum, & quasi viam transeúntibus. Hæc dicit.

℞. Jejúnium décimi erit dómui Juda in gaúdium & in solemnitátes præcláras: * Veritátem & pacem dilígite. ℣. Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi. * Veritátem. *Zach. 8. Ep. Jud.*

Lectio ij. Cap. 52.

QUàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: Regnábit Deus tuus! Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia óculo ad óculum vidébunt, cùm convérterit Dóminus Sion. Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium: & vidébunt omnes fines terræ Salutáre Dei nostri. Recédite, recédite, exíte indè, pollútum nolíte tángere: exíte de médio ejus, mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis; præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israël. Ecce intélliget servus meus, exaltábitur, & elevábitur; & sublímis erit valdè. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. Iste asperget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum: quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contempláti sunt. Hæc dicit.

℞. Hoc est jejúnium quod elégi, dicit Dóminus: Frange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam; * Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet; clamábis, & dicet: Ecce adsum. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis. * Tunc. *Is. 58. Luc. 11.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriël à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam vi-

iómen erat Jo-
domo David; &
ginis, María. Et

enerábilis Bedæ
esbyteri.
t. Luc. in Festo
tiat. tom. 7.
ım nostræ re-
iónis, fratres ca-
ıodierna nobis
ıgélii léctio com-
ıuæ Angelum à
lis missum nar-
ginem; ut no-
ne nativitátem
ırædicáret; per
, abjectâ vetus-
, renovári atque
Dei computári
Aptum profec-
e restauratiónis
fuit, ut An-
o mitterétur ad
artu consecran-
) ; quia prima
humánæ fuit
n serpens à diá-
bátur ad mulíe-
supérbiæ deci-
imò ipse in ser-
olus veniébat,
ıumánum, de-
ntibus primis,
átis glóriâ nu-

grátiâ plena;
cum: * Spíri-
supervéniet in
irtus Altíssimi
: tibi. Ideóque
ıascétur ex te
ocábitur Fílius
ávit Dóminus

novum super terram: Fémina circúmdabit virum. * Spíritus sanctus. Glória Patri. † Quod. *Luc.* 1. **Jerem.* 31.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Ne tímeas, María; concípies in útero, & páries Fílium: hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur. *Luc.* 1.

Preces, ut in Psalterio, 162.

Oratio.

PRopè esto, Dómine, ómnibus expectántibus te in veritáte; ut in adventu Fílii tui Dómini nostri, plácitis tibi áctibus præsentémur; Per eumdem. *Et dicitur ad Laudes & ad Horas tantùm.*

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum; & regni ejus non erit finis. *Luc.* 1. [*Nisi dicatur Ant.* O.]

Oratio Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 54.

LAuda, stérilis, quæ non paris: decanta laudem, & hinni, quæ non pariébas; quóniam multi fílii desertæ magìs quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles taberna-

culórum tuórum extende, ne parcas: longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit, & civitátes desertas inhabitábit. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubesces: non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris, & oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tuî qui fecit te: Dóminus exercítuum nomen ejus; & redemptor tuus, Sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur. Quia ut mulíerem derelictam & mœrentem spíritu vocávit te Dóminus, & uxórem ab adolescéntia abjectam, dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miseratiónibus magnis congregábo te. In momento indignatiónis abscondi fáciem meam parumper à te, & in misericórdia sempiterna misertus sum tuî, dixit Redemptor tuus Dóminus. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

SIcut in diébus Noë istud mihi est, cui jurávi ne indúcerem aquas Noë ultrà supra terram; sic jurávi ut non irascar tibi, & non íncrepem te. Montes enim commovebuntur, & colles contremiscent; misericórdia autem mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus. Paupércula, tempestáte convulsa, absque ulla consolatióne. Ecce ego sternam per órdinem lápides tuos, & fundábo te in sapphíris; & ponam jáspidem propugnácula tua, & portas tuas in lápides sculptos, & omnes términos tuos in lápides desiderábiles, univérsos fílios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis fíliis tuis, & in justítia fundáberis. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ecce ego vénio, ait Dóminus: & applicabuntur gentes multæ ad Dóminum, & erunt mihi in pópulum. *Zach.* 2.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Domini.*

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 54.

REcéde procul à calúmnia, quia non timébis: & à pavóre, quia non appropinquábit tibi. Ecce áccola vé-

niet, qui non erat mecum, ádvena quondàm tuus adjungétur tibi. Ecce ego creávi fabrum sufflantem in igne prunas, & proferentem vas in opus suum, & ego creávi interfectórem ad disperdendum. Omne vas, quod fictum est contrà te, non dirigétur: & omnem linguam resisténtem tibi in judício, judicábis. Hæc est hæréditas servórum Dómini: & justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 220.

*Si hâc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ij. Cap. 55.

QUærite Dóminum, dùm inveníri potest: invocáte eum, dùm propè est. Derelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum; & miserébitur ejus: & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ; neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltantur cœli à terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus vestris. * Et quómodò descendit imber & nix de cœlo, & illùc ultrà non revértitur, sed inébriat terram, & infundit eam, & germináre eam facit, & dat semen serenti, & panem comedenti; sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcumque vólui, & prosperábitur in iis ad quæ misi illud. Quia in lætítia egrediémini, & in pace deducémini: montes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtíca crescet myrtus: & erit Dóminus nominátus in signum æternum, quod non auferétur. Hæc dicit.

℟. Hoc est jejúnium. 220.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2.

COntuendum est quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur; María ad Elísabeth, Christus ad Joannem. Déniquè étiam pósteà, ut sanctificáret baptismum Joannis,

Dóminus venit ad baptiſmum. Citò quoque adventûs Maríæ & præſéntiæ Domínicæ benefícia declarantur. Simul enim ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elíſabeth, exultávit infans in útero ejus; & repléta eſt Spíritu ſancto. Vide diſtinctiónem, ſingulorumque verbórum proprietátes. Vocem prior Elíſabeth audívit, ſed Joannes prior grátiam ſenſit. Illa natúræ órdine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii; illa Maríæ, iſte Dómini ſenſit adventum. Iſtæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatiſque myſtérium maternis adoriuntur proféctibus; duplicíque miráculo prophétant matres ſpíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta quàm fílius; ſed cùm fílius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℟. Undè hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? * Et beáta quæ credidiſti, quóniam † Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. ℣. Benedictus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum; * Et beáta. Glória Patri. † Perficientur. *Luc.* 1. *Judith* 13.

AD LAUDES & per Horas, Antiphonæ propriæ, ut infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Domini; & ſic in ſequentibus Feriis.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Oratio.

AUrem tuam, quæſumus, Dómine, précibus noſtris accómmoda; & mentis noſtræ ténebras grátiâ tuæ viſitatiónis illuſtra; Qui vivis.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *infrà*, 238. *Oratio Dominicæ præcedentis.*

SABBATO.

QUATUOR TEMPORUM.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 56.

HÆc dicit Dóminus: Cuſtodíte judícium, & fácite juſtítiam; quia juxtà eſt ſalus mea ut véniat, & juſtítia mea ut reveléťur. Beátus vir qui facit hoc & fílius hóminis qui apprehendet iſtud: cuſtódiens sábbatum, ne pólluat illud; cuſtódiens manus ſuas, ne fáciat omne malum. Et non dicat fílius ádvenæ qui adhæret Dómino, dicens: Separatióne dívidet me Dóminus à pópulo ſuo. Et non dicat eunúchus: Ecce ego lignum áridum. Quia hæc dicit Dóminus eunúchis: Qui cuſtodíerint sábbata mea, & elégerint quæ ego

vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum, & nomen melius à fíliis & filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 220.

*Si hâc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ij.

ET fílios advenæ qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, ut sint ei in servos; omnem custodientem sábbatum ne pólluat illud, & tenentem fœdus meum; addúcam eos in montem sanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ. Holocausta eórum & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo; quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. * Ait Dóminus Deus qui cóngregat dispersos Israël: Adhuc congregábo ad eum congregátos ejus. Omnes béstiæ agri, veníte ad devorandum, universæ béstiæ saltûs. Speculatóres ejus cæci omnes, nesciérunt universi: canes muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, & amantes sómnia. Et canes impudentíssimi nesciérunt saturitátem: ipsi pastóres ignoravérunt intelligéntiam: omnes in viam suam declinavérunt, unusquisque ad avarítiam suam à summo usque ad novíssimum. Hæc dicit.

℟. Hoc est jejúnium. 220.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 1.

INítium Evangélii Jesu Christi Fílii Dei, sicut scriptum est in Isaía prophéta: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 6. in Evang.

QUod Græcè Angelus, hoc Latínè núntius dícitur. Rectè ergò qui nuntiáre supernum Júdicem míttitur, Angelus vocátur; ut dignitátem servet in nómine quam explet in operatióne. Altum quidèm nomen est, sed vita nómine inférior non est. Utinàm, fratres caríssimi, non ad judícium nostrum dicámus; quia omnes qui sacerdótii nómine censentur, Angeli vocantur, Prophétâ attestante qui ait: Lábia sacerdótis custódiunt sciéntiam, & legem requírunt ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercítuum est. Sed hujus altitúdinem nóminis étiam vos,

ſi vultis, poteſtis meréri. Nam unuſquiſque veſtrûm in quantùm ſúfficit, in quantùm grátiam ſupernæ aſpiratiónis accépit, ſi à pravitáte próximum révocat, ſi exhortári ad benè operandum curat, ſi æternum regnum vel ſupplícium erranti denúntiat, cùm ſanctæ annuntiatiónis verba impendit, profectò Angelus exiſtit.

℟. Fuit Joannes in deſerto baptízans, & prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum: * Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, & Jeroſolymítæ univerſi. ℣. Ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis: * Et. Glória. * Et. *Marc.* 1. *Eccli.* 49.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Prædicábat Joannes, dicens: Venit fórtior me poſt me, cujus non ſum dignus procumbens ſólvere corrígiam calceamentórum ejus. *Marc.* 1.

Oratio.

Deus, qui cónſpicis quia ex noſtrâ pravitáte afflígimur: concéde propítius, ut ex tua viſitatióne conſolémur. Qui vivis & regnas.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio.

Antiphonæ Laudum hujus Sabbati, id eſt, quæ habentur infrà pro Sabbato incidente poſt 15. *Decembr.*

CAPITULUM. *Geneſ.* 49.

Non auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus eſt; & ipſe erit expectátio géntium.

Hymnus, Creátor. 177.

℣. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: ℟. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Pſ.* 109.

Ad Magníficat.

Ant. O. 238. *Oratio*, Excita quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA IV.

ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Dominicis Adventûs, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 57.

Juſtus perit, & non eſt qui recógitet in corde ſuo: & viri miſericórdiæ colliguntur, quia non eſt qui intélligat, à fácie enim malítiæ collectus eſt juſtus. Véniat pax, requieſcat in cubíli ſuo qui ambulávit in directióne ſua. Vos autem accédite huc fílii auguratrícis: ſemen adúlteri, & fornicáriæ. Super quem luſiſtis? ſuper quem dilataſtis os, & ejeciſtis linguam? numquid non vos fílii ſceleſti, ſemen mendax? Qui conſolámini in diis ſubter omne lignum frondóſum, immolantes párvulos in torrén-

tibus, subter eminentes petras? In pártibus torréntis pars tua, hæc est sors tua: & ipsis effudísti libámen, obtulísti sacrifícium: numquid super his non indignábor? Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

PRo quo sollícita timuísti, quia mentíta es, & meî non es recordáta, neque cogitasti in corde tuo? quia ego tacens, & quasi non videns, & meî oblíta es. Ego annuntiábo justítiam tuam, & ópera tua non próderunt tibi. Cùm clamáveris, líberent te congregáti tui, & omnes eos áuferet ventus, tollet aura: Qui autem fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. Et dicam: Viam fácite, præbéte iter, declináte de sémita, auferte offendícula de via pópuli mei. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

QUia hæc dicit excelsus, & sublímis hábitans æternitátem: & sanctum nomen ejus in excelso & in sancto hábitans, & cum contríto & húmili spíritu: ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. Non enim in sempiternum litigábo, neque usque ad finem irascar; quia spíritus à fácie mea egrediétur, & flatus ego fáciam. Propter iniquitátem avarítiæ ejus irátus sum, & percussi eum: abscondi à te fáciem meam, & indignátus sum: & ábiit vagus in via cordis sui. Vias ejus vidi, & sanávi eum, & redúxi eum, & réddidi consolatiónes ipsi, & lugéntibus ejus. Creávi fructum labiórum pacem, pacem ei, qui longè est, & qui propè, dixit Dóminus, & sanávi eum. Impii autem quasi mare fervens, quod quiéscere non potest, & redundant fluctus ejus in conculcatiónem & lutum. Non est pax ímpiis, dicit Dóminus Deus. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

De Idolorum vanitate.

Lectio iv.

QUòd Christus sit, & quómodò per ipsum nobis salus vénerit, sic est ordo, sic rátio. Judæis primùm erat apud Deum grátia: sic olìm justi erant, sic majóres eórum religiónibus obediébant. Indè illis & regni sublímitas flóruit, & géneris magnitúdo provénit. Sed illi negligentes & indisciplináti & superbi póstmodùm facti, & fidúciâ pa-

trum infláti, dùm divína præcepta contemnunt, datam sibi grátiam perdidérunt. Quàm verò fúerit illis profána vita, quæ contracta sit violátæ religiónis offensa, ipsi quoque testantur, qui etsi voce tacent, éxitu confitentur. Dispersi & palabundi vagantur, soli & cœli sui prófugi per hospítia aliéna jactantur. Necnon Deus antè prædíxerat fore ut, vergente século, & mundi fine jam próximo, ex omni gente & pópulo & loco cultóres sibi allégeret Deus multò fideliores & melióris obséquii, qui indulgéntiam de divínis munéribus hauríreut, quam acceptam Judæi, contemptis religiónibus, perdidissent. Hujus ígitur grátiæ disciplinæque árbiter & magister, Sermo & Fílius Dei míttitur, qui per Prophétas omnes retrò illumináתor & doctor humáni géneris prædicabátur.

℟. Ecce servus. 179.

Lectio v.

HIc est virtus Dei, hic rátio, hic sapiéntia ejus & glória. Hic in Vírginem illábitur; carnem, Spíritu sancto cooperante, indúitur. Deus cum hómine miscétur. Hic Deus noster, hic Christus est, qui mediátor duórum, hóminem índuit, quem perdúcat ad Patrem. Quod homo est, esse Christus vóluit, ut & homo possit esse quod Christus est. Sciébant & Judæi Christum esse ventúrum: nàm hic illis semper, Prophétis admonéntibus, annuntiabátur; sed significáto dúplici ejus adventu, uno qui exercítio & exemplo hóminis fungerétur, áltero qui Deum faterétur, non intelligendo primum adventum qui in passióne præcessit occultus, unum tantùm credunt qui erit in potestáte manifestus. Quòd autem hoc Judæórum pópulus intellígere non pótuit, delictórum méritum fuit. Sic erant sapiéntiæ & intelligéntiæ cæcitáte multáti, ut qui vitâ indigni essent, habérent vitam ante óculos, nec vidérent.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio vj.

ITaque cùm Christus Jesus, secundùm à Prophétis antè prædicta, verbo & vocis império dæmónia de homínibus excúteret, paralyticos restríngeret, lepróſos purgáret, illumináret cæcos, claudis gressum daret, mórtuos rursùs animáret, cógeret sibi elementa famulári, servíre ventos, mária obedíre, ínferos cédere; Judæi qui illum credíderant hóminem tantùm de humilitáte carnis & córporis, existimábant magum de licéntia potestátis. Hoc eos factúros & ipse prædíxerat,

& Prophétarum ómnium testimónium: sic antè præcésserat, oportére illum pati, non ut sentíret tantùm mortem, sed ut vínceret; & cùm passus esset, ad súperos dénuò régredi, ut vim divínæ majestátis osténderet. Fidem ítaque rerum cursus implévit. Hunc comitámur, hunc séquimur, hunc habémus itíneris ducem, lucis príncipem, salútis auctórem, cœlum páriter & Patrem quæréntibus, & credéntibus pollicentem. Quod est Christus, érimus Christiáni, si Christum fuérimus imitáti.

℟. Omnes sitientes. 179.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

ANno quinto-décimo impérii Tibérii Cæsaris, procurante Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 20. *in Evang.*

REdemptóris nostri Præcursor quo témpore prædicatiónis verbum accéperit, memoráto Románæ Reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui & ex Judæa quosdam, & multos ex Géntibus redemptúrus erat, per regem Géntium & príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designantur. Quia autem gentílitas colligenda erat, & Judæa pro culpa perfídiæ dispergenda, ipsa quoque descriptio terréni principátûs ostendit; quóniam & in Romána República unus præfuisse descríbitur, & in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabantur. Voce étenim Redemptóris nostri dícitur: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur. Liquet ergò quòd ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Aptè quoque non solùm quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur: quia illum Joannes Baptista prædicáret, qui simul rex & sacerdos exísteret, Lucas Evangelista prædicatiónis ejus témpora per regnum & sacerdótium designávit.

℟. Suscitábit Deus cœli regnum quod in æternum non dissipábitur: * Comminuet autem & consúmet universa regna. ℣. Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sécula seculórum: * Commínuet. *Dan.* 2. *Apoc.* 11.

Lectio viij.

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem pec-

catórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joannes non solùm baptismum pœniténtiæ prædicávit, verùm étiam quibusdam dedit; sed tamen baptismum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptismo Christi tribúitur. Notandum ítaque quod dícitur: Prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum; quóniam baptismum quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptismum pœniténtiæ quo peccáta solvuntur, præcúrreret suo baptísmate quo peccáta solvi non possunt.

℟. Consurge, consurge, indúere fortitúdine tuâ, Sion: * Indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem cívitas Sancti; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat per te immundus. ℣. Deus secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum, prædicante Joanne antè fáciem adventûs ejus baptismum pœniténtiæ: * Indúere. *Is.* 52. *Act.* 13.

Lectio ix.

Sicut scriptum est in libro sermónum Isaíæ Prophétæ: Vox clamantis in deserto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Omnis qui fidem rectam & bona ópera prædicat, quid áliud quàm venienti Dómino ad corda audiéntium viam parat? Ut hæc vis grátiæ pénetret, ut lumen veritátis illustret. Omnis vallis implébitur, & omnis mons & collis humiliábitur. Quid hoc loco vállium nómine, nisi húmiles? quid móntium & cóllium, nisi superbi hómines designantur? In adventu ergò Redemptóris valles implétæ, montes verò & colles humiliáti sunt; quia nimírùm in fide Mediatóris Dei & hóminum hóminis Christi Jesu, & Gentílitas plenitúdinem grátiæ accépit, & Judæa per errórem perfídiæ hoc undè tumébat, pérdidit. Et erunt prava in directa, & áspera in vias planas. Prava directa sunt, cùm malórum corda per injustítiam detorta, ad justítiæ régulam diriguntur: & áspera in vias planas immutantur, cùm immítes atque iracundæ mentes per infusiónem supernæ grátiæ ad lenitátem mansuetúdinis rédeunt.

℟. Constítuit Deus humiliáre omnem montem excelsum, & convalles replére in æqualitátem terræ; * Ut ámbulet Israël diligenter in honórem Dei.

℣. Scriptum est in libro sermónum Isaíæ prophétæ: Erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas; * Ut. Glória. Ut. *Repet.* ℟. Constítuit. *usque ad* ℣. *Baruch* 5. *Luc.* 3.

℣. *Sacerd.* Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

AD LAUDES.

Ant. 7 d. LAudáte, cœli: jubiláte, extréma terræ: resonáte, montes, laudatiónem; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Israël gloriábitur, allelúia. *Is.* 44.

Ant. 1. D. Ego levávi manum meam, ut ramos germinétis, & fructum afferátis pópulo meo; propè enim est ut véniat, quia ecce ego ad vos, allelúia. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Erit ibi sémita & via, & via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus; & ambulábunt qui liberáti fúerint, allelúia. *Is.* 35.

Ant. 2. Omnia ligna regiónis plaudent manu; & erit Dóminus nominátus in signum æternum, quod non auferétur, allelúia. *Is.* 55.

Ant. 3. a. Revelábitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est, allelúia. *Is.* 40.

CAPITULUM. *Isaíæ* 62.

VIdebunt gentes Justum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum; & vocábitur tibi nomen novum quod os Dómini nominábit.

Hymnus, Jordánis. 180.

℣. Ibunt de virtúte in virtútem: ℟. Vidébitur Deus deórum in Sion. *Ps.* 83.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Vidébit omnis caro Salutáre Dei. *Luc.* 3.

Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni & magnâ nobis virtúte succurre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Laudáte, cœli.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Ego.

CAPITULUM. *Isaïæ* 35.

SOlitúdo gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data est ei, decor Carméli & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri.

℟. *br.* Gaudébunt campi: * Exultábunt ligna sylvárum. Gaudébunt. ℣. A fácie Dómini, * quia venit. * Exultábunt. Glória

Patri. Gaudébunt. *Ps.* 95.

℣. Flúmina plaudent manu, ℟. Simul montes exultábunt à conspectu Dómini. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Erit ibi.

CAPITULUM. *Jerem.* 4.

SI revérteris, Israël, ait Dóminus, ad me convértere. Si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis; & jurábis, vivit Dóminus, in veritáte, & in judício, & in justítia; & bénedícent eum gentes, ipsumque laudábunt.

℟. *br.* Apud Dóminum misericórdia, * Et copiósa apud eum redémptio. Apud. ℣. Et ipse rédimet * Israël. * Et. Glória. Apud. *Ps.* 129.

℣. Líbera, Deus, Israël, ℟. Ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Revelábitur.

CAPITULUM. *Philipp.* 4.

GAudéte in Dómino semper: íterùm dico, Gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus; Dóminus propè est.

℟. *br.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, * omnes recti corde. * Et. Glória. Lætámini. *Ps.* 31.

℣. Exultáte, justi, in Dómino: ℟. Rectos decet collaudátio. *Ps.* 32.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. AUdíte me, domus Jacob, qui portámini à meo útero: ego feci, & ego feram: ego portábo, & salvábo, allelúia. *Is.* 46.

Ant. 3. a. Ego scio cogitatiónes quas ego cógito super vos, cogitatiónes pacis, & non afflictiónis, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 7. a. Cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis; & redúcam captivitátem vestram, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 4. A. Congregábo vos de univérsis géntibus & de cunctis locis, & reverti vos fáciam, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 5. C. Vobíscum sum ego, ut salvos vos fáciam: & dabo vobis misericórdias, & miserébor vestrî, allelúia. *Jerem.* 42.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

IN odórem suavitátis suscípiam vos, cùm edúxero vos de pópulis, & congregávero vos de terris in quas dispersi estis, & sanctificábor in vobis in óculis natiónum.

Hymnus, Statúta. 180.

℣. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ℟. Et cóngrega nos de natiónibus. *Ps.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 1. O. *ut infrà*, 238.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 58.

CLama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt, quasi gens quæ justítiam fécerit, & judícium Dei sui non derelíquerit. Rogant me judícia justítiæ; appropinquáre Deo volunt. Quarè jejunávimus, & non aspexisti; humiliávimus ánimas nostras, & nescisti? Ecce in die jejúnii vestri invenítur volúntas vestra, & omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites & contentiónes jejunátis, & percútitis pugno ímpiè. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

NOlíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. Numquid tale est jejúnium quod elégi, per diem affligere hóminem ánimam suam? Numquid contorquére quasi círculum caput suum, & saccum & cínerem sternere? Numquid istud vocávi jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonnè hoc est magìs jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes; dimitte eos qui confracti sunt, líberos, & omne onus dirumpe. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

FRange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur, & anteíbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet; clamábis, & dicet: Ecce adsum. Si abstúleris de médio tuî caténam, & desíeris exténdere dígitum, & loqui quod non prodest. Cùm effúderis esurienti ánimam tuam, & ánimam afflictam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Próteget Dóminus Jerúsalem, prótegens & líberans, tránsiens & salvans. *Is.* 31.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini ut salváre nequeat,

neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat : sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos & Deum vestrum, & peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis ne exaudíret. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, & dígiti vestri iniquitáte : lábia vestra locúta sunt mendácium, & lingua vestra iniquitátem fatur. Non est qui ínvocet justítiam, neque est qui júdicet verè : sed confídunt in níhilo, & loquuntur vanitátes : concepérunt labórem, & peperérunt iniquitátem. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

CONversum est retrorsùm judícium, & justítia longè stetit : quia córruit in platéa véritas, & æquitas non pótuit íngredi. Et facta est véritas in obliviónem : & qui recessit à malo, prædæ pátuit : & vidit Dóminus, & malum appáruit in óculis ejus, quia non est judícium : & vidit quia non est vir : & aporiátus est, quia non est qui occurrat : & salvávit sibi bráchium suum, & justítia ejus ipsa confirmávit eum. Indutus est justítiâ ut lorícâ, & gálea salútis in cápite ejus : indútus est vestimentis ultiónis, & opertus est quasi pállio zeli. Sicut ad vindictam quasi ad retributiónem indignatiónis hóstibus suis, & vicissitúdinem inimícis suis : ínsulis vicem reddet. Hæc dicit.

℟. Quàm púlchri. 179.

Lectio iij.

ET timébunt qui ab occidente, nomen Dómini : & qui ab ortu solis, glóriam ejus : cùm vénerit quasi flúvius violentus, quem spíritus Dómini cogit : & vénerit Sion redemptor, & eis, qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus. Hoc fœdus meum cum eis, dicit Dóminus : Spíritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ pósui in ore tuo, non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui, & de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, ámodò & usque in sempitérnum. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ, cùm convértero captivitátem vestram. *Sophon.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 61.

SPíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me : ad annuntiandum mansuétis

:, ut medérer con-
rde, & prædicá-
:ívis indulgéntiam,
s apertiónem; ut
rem annum placá-
Dómino, & diem
Deo nostro; ut
ter omnes lugen-
ónerem lugéntibus
t darem eis coró-
o cínere, óleum
ro luctu, pállium
ro spíritu mœróris:
puntur in ea fortes
, plantátio Dómini
ificandum. Et ædi-
t deserta à século,
s antíquas érigent,
aurábunt civitátes
:, dissipátas in ge-
nem & generatió-
Hæc dicit.
udíte. 178.

Lectio ij.

stabunt aliéni, &
cent pécora vestra:
peregrinórum agrí-
: vinitóres vestri
Vos autem sacer-
Dómini vocabímini:
i Dei nostri, dicé-
bis. Fortitúdinem
n comedétis, & in
eárum superbiétis.
nfusióne vestra dú-
rubóre, laudábunt
suam: propter hoc
ı sua duplícia pos-
it, lætítia sempi-
erit eis. Quia ego
us díligens judí-
& ódio habens ra-
in holocausto; &
pus eórum in veri-
táte, & fœdus perpétuum
fériam eis.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

ET scient in Géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos; quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, & indumento justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum corónâ, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram univérsis géntibus. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Captívitas à forti tollétur; & quod ablátum fúerit à robusto, salvábitur. *Is.* 49.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 62.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, & salvátor ejus ut lampas accendátur. Et vidébunt

Gentes justum tuum, & cuncti reges ínclytũ tuum: & vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Non vocáberis ultrà Derelicta: & terra tua non vocábitur ámpliùs Desoláta: sed vocáberis Voluntas mea in ea, & terra tua Inhabitáta: quia complácuit Dómino in te: & terra tua inhabitábitur. Habitábit enim júvenis cum vírgine, & habitábunt in te fílii tui. Et gaudébit sponsus super sponsam, & gaudébit super te Deus tuus. Hæc dicit.

℟. Ecce servus meus. 179.

Lectio ij.

SUper muros tuos Jerúsalem constítui custódes totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, & ne detis siléntium ei, donec stabíliat, & donec ponat Jerúsalem laudem in terra. Jurávit Dóminus in déxtera sua, & in bráchio fortitúdinis suæ: Si dédero tríticum tuum ultrà cibum inimícis tuis: & si bíberint fílii aliéni vinum tuum, in quo laborasti. Quia qui cóngregant illud, cómedent, & laudábunt Dóminum: & qui comportant illud, bibent in átriis sanctis meis. Hæc dicit.

℟. Quàm pulchri. 179.

Lectio iij.

TRansíte, transíte per portas, præparáte viam pópulo, planum fácite iter, elígite lápides, & eleváte signum ad pópulos. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ, dícite fíliæ Sion: Ecce salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos: Pópulus sanctus, redempti à Dómino. Tu autem vocáberis: Quæsíta cívitas, & non derelicta. Hæc dicit.

℟. Omnes sitientes. 179.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Pópulus Dei, citò vidébis perditiónem inimíci tui. *Baruch* 4.

Ad Magníficat.

Ant. 2. O. *ut infrà*, 238.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

QUis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, & propugnátor sum ad salvandum. Quarè ergò rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, & de géntibus non est vir me-

rum : calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea : & aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea ; & ómnia indumenta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, & non erat auxiliátor : quæsívi, & non fuit qui adjuváret ; & salvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea, & detráxi in terram virtútem eórum. Hæc dicit.

℟. Audíte. 178.

Lectio ij.

MIserationum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonórum dómui Israël, quæ largítus est eis secundùm indulgéntiam suam, & secundùm multitúdinem misericordiárum suárum. Et dixit : Verúmtamen pópulus meus est, fílii non negantes ; & factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, & Angelus faciéi ejus salvávit eos : in dilectióne sua, & in indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus séculi. Ipsi autem ad iracúndiam provocavérunt, & afflixérunt Spíritum Sancti ejus ; & conversus est eis in inimícum, & ipse debellávit eos. Hæc dicit.

℟. Egrediétur. 178.

Lectio iij.

ET recordátus est diérum séculi Móysi, & pópuli sui. Ubi est qui edúxit eos de mari cum pastóribus gregis sui ? ubi est qui pósuit in médio ejus spíritum Sancti sui ? Qui edúxit ad déxteram Móysen bráchio majestátis suæ ; qui scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempitérnum ; qui edúxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem ? Quasi ánimal in campo descendens, Spíritus Dómini ductor ejus fuit : sic adduxisti pópulum tuum, ut fáceres tibi nomen glóriæ. Hæc dicit.

℟. Vox clamantis. 178.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *E.* Dominábitur tuî, qui fecit te, & redemptor tuus Sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur. *Is.* 54.

ANTIPH. MAJORES.

Inchoantur die 15. *Decembris vespere ; & unaquæque dicitur ter,* 1. *ante* Magníficat. 2. *ante* Glória. 3. *post* Sicut erat.

Si Vesperæ fiant de Festo, tunc pro Commemoratione Adventûs, dicitur Ant. O. *occurrens, hoc modo : Ant. integrè dicitur : tum* Gló-

noſter quem expectávimus? *Jerem.* 14.

Ant. 8. G. Vetus error ábiit: ſervábis pacem, Dómine; pacem, quia in te ſperávimus. *Iſ.* 26.

Ant. 7. *d.* Cùm féceris judícia tua in terra, juſtítiam diſcent habitatóres orbis: Dómine, exaltétur manus tua. *Iſ.* 26.

Ant. 1. f. Dómine Deus noſter, poſſedérunt nos dómini abſque te: tantùm in te recordémur nóminis tui. *Iſ.* 26.

Ant. 6. Inclína, Dómine, aurem tuam, & audi: áperi, Dómine, óculos tuos, & vide: Deus noſter, ſalva nos. *Iſ.* 37.

FERIA QUINTA
poſt xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 1. *a.* MItte, Dómine, ſapiéntiam de cœlis ſanctis tuis, & à ſede magnitúdinis tuæ. *Sap.* 9.

Ant. 6. Nunc ſéquimur te, Dómine, in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: ne confundas nos. *Dan.* 3.

Ant. 7. c. Dómine rex omnípotens, non eſt qui poſſit tuæ resíſtere voluntáti, ſi decréveris ſalváre Iſraël. *Eſther* 13.

Ant. 3. c. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo; & confundantur qui oſtendunt ſervis tuis mala. *Dan.* 3.

Ant. 2. Cóngrega omnes tribus Jacob; ut cognoſcant quia non eſt Deus niſi tu, & enarrent magnália tua. *Eccli.* 36.

FERIA SEXTA
poſt xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 4. A. EMitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deſerti ad montem fíliæ Sion. *Iſ.* 16.

Ant. 8. c. Non eſt in témpore hoc ſacrifícium coram te, ut poſsímus inveníre miſericórdiam tuam; ſed in ánimo contríto, & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur. *Dan.* 3.

Ant. 5. a. Si iniquitátes noſtræ reſpónderint nobis, Dómine; fac propter nomen tuum, quóniam tibi peccávimus. *Jerem.* 14.

Ant. 3. c. Dómine, nomen tuum invocátum eſt ſuper nos; ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

Ant. 7. *d.* Cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis: Deus ab auſtro véniet, & Sanctus de monte Pharan. *Habac.* 3.

SABBATO
poſt xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* ELeváre, eleváre, Jerúſalem, quæ bibiſti de manu Dómini cálicem iræ ejus. *Iſ.* 51.

Ant. 5. a. Ecce tuli de manu tua cálicem ſopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ: non adjícies

dies ut bibas illum ultrà. *If.* 51.

Ant. 2. Noli timére, quia non confundéris; quia dominábitur tuî; qui fecit te. *If.* 54.

Ant. 7. b. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miserationibus magnis congregábo te. *If.* 54.

Ant. 4. A. Misericórdia mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur. *If.* 54.

Die xxiv. Decembris.

IN VIGILIA NATALIS DOMINI.

[*Si venerit in Dominica, Officium fit hoc modo:*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. de Vigilia, ut infrà. Hymnus, Instantis adventum. *ut suprà*, 178.

Ant. Psalmi, ℣℣. & ℟℟℟. *ut suprà, in Dominicis Adventûs.*

In I. & II. Noct. Lectiones de Dominicâ IV. Adventûs.

In III. Nocturno, ℣. Propè es. *ut infrà. Lectiones de Homilia Vigiliæ, divisionibus factis ad ** Asteriscos; & nihil legitur de Homilia Dominicæ.*

℟. *vij.* Quod in María. *sine* Glória Patri. ℟. *viij.* Hâc ipsâ horâ. ℟. *ix.* Sanctífica. *cum* Glória Patri. *infrà, ut in Vigilia. Et repetitur.* ℟. Sanctífica. *usque ad* ℣. *exclusivè.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Deus. *infrà* 243.

Reliqua de Vigilia, sine Commem. Dominicæ.

Ad LAUDES & HORAS, Pf. de Dominica, omisso tamen ad Primam Symbolo Quicumque. *Ant. Capit. &* ℟℟℟. *brev. cum Versic. ut infrà.*]

¶ *Si autem Vigilia ista venerit in Feriis, Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Dóminus propè est: * Veníte, adorémus. *Philip.* 4. *Pf.* 94. Veníte 2.

Hymnus, Instantis. 178.

Antiph. è Feriis Adventûs & Psalmi de Feria.

℣. Propè es tu, Dómine; ℟. Et omnes viæ tuæ véritas. *Pf.* 118.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

Attende de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo, & glóriæ tuæ: ubi est zelus tuus, & fortitúdo tua, multitúdo víscerum tuórum, & miserationum tuárum? Super me continuérunt se. Tu enim pater noster, & Abraham nescívit nos, & Israël ignorávit nos: tu, Dómine, pater noster, redemptor noster, à século nomen tuum. Quarè erráre nos fecisti, Dómine, de viis tuis: indurasti cor nostrum, ne timerémus te? Convértere propter servos tuos, tribus hære-

ditátis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum hostes nostri: conculcavérunt sanctificatiónem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominaréris nostrî, neque invocarétur nomen tuum super nos. Hæc dicit.

℞. Hâc ipsâ horâ quæ nunc est, * Cras mittam ducem super pópulum meum, & salvábit pópulum meum; venit enim clamor éorum ad me. ℣. Dedit Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò: * Cras mittam. 1. *Reg.* 9. *Apoc.* 1.

Lectio ij. Cap. 64.

ET nunc, Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satìs, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ & glóriæ nostræ, ubì laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, & ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas. Numquid super his continébis te, Dómine, tacébis & affliges nos vehementer? *Hæc* dicit.

℞. *Sanctífica* pópulum, & dic eis: * Sanc
ni in cráſtinum.
nunc tempus acce
ecce nunc dies
* Sanctificámini.
officium fit in Do
Glória. * Sanctific
Josue 7. 2. *Cor.* 6.

Léctio sancti Evan
cundùm Matth

Lectio iij.

CUm esset de
mater Jesu M
seph, ántequàm c
rent, inventa est
habens de Spíritu
Et réliqua.

Homília sancti Hi
Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in*
Matth.

QUærat díligens
& dicat: Cùm
non sit pater Dón
vatóris, quid pér
Dóminum generati
do deductus usque
seph? Cui respon
primùm, non esse
túdinis Scripturárı
mulíerum in gene
bus ordo texátur;
ex una tribu fuisse
& Maríam: undè
eam accípere cogel
propinquam; & q
mul censentur in
hem, ut de una
stirpe generáti. [*
autem dícitur, An
convenírent, non
tur ut pósteà conve
sed Scriptúra quod
non sit, ostendit.

autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur. Et in lege præceptum est, non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodò Joseph, cùm crimen celet uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quòd Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat celat siléntio cujus mystérium nesciébat. [**] Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Jam & suprà díximus sponsas uxóres appellári, quod plénius liber adversùs Helvídium docet; & blandientis affectu, ei per sómnium Angelus lóquitur, ut justítiam siléntii comprobáret. Simulque notandum quòd Joseph fílius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur. Et vocábis nomen ejus Jesum. Jesus Hebráico sermóne Salvátor dícitur. Etymológiam ergò nóminis ejus Evangelista signávit, dicens: Vocábis nomen ejus Jesum; quia ipse salvum fáciet pópulum suum.

℟. Quod in María natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem Fílium, & vocábis nomen ejus Jesum; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum.

℣. Júbila, fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi justus & Salvátor. * Ipse. [Cùm Officium sit in Feriis, Glória. † Salvum.] *Matth.* 1. *Zach.* 9.

℣. *Sacerd.* Deus illúminet vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostri. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. g. Confidenter state, & vidébitis auxílium Dómini super vos, ô Judá & Jerúsalem. 2. *Paral.* 20.

Ant. 8. c. Vésperè sciétis quòd Dóminus edúxerit vos; & manè vidébitis glóriam Dómini. *Exod.* 16.

Ant. 6. Nolíte timére, nec paveátis; cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum. 2. *Paral.* 20.

Canticum de Adventu.

Ant. 7. c. Cánticum erit vóbis sicut nox sanctificátæ solemnitátis, & lætítia cordis. *Is.* 30.

Ant. 5. a. Sanctificámini; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. In hoc sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestrî est. *Jos.* 3.

CAPITULUM. *Os.* 6.

Sciémus, sequemurque ut cognoscámus Dómi-

num : quasi dilúculum præparátus est égressus ejus, & véniet quasi imber nobis temporáneus & serótinus terræ.

Hymnus, Jordánis. ℣. Tu exurgens. 180.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Christi generátio sic erat : Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matth.* 1.

Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnuâ expectatióne lætíficas : præsta, ut Unigénitum tuum, quem redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD HORAS.

Duplex-minus.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Confidenter.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vésperè.

CAPITULUM. *Amos* 4.

PRæparáre in occursum Dei tui, Israël ; quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini elóquium suum.

℟. *br.* Veni, Dómine, * *Ut salvos fácias* nos. Veni.

℣. Ostende * fácien
* Ut. Glória. Ve
79.

℣. Quæ est ex[
mea ? ℟. Nonnè Dó
Ps. 38.

A D SEXT[

Ant. 6. Nolíte ti[

CAPITULUM. 2. [

DIcit Deus : Q[
inhabitábo in
inambulábo inter eo
illórum Deus, & ip
mihi pópulus.

℟. *br.* Exurge, I
Deus, * Exaltétur
tua. Exurge. ℣. Ne
cáris * páuperum :
tétur. Glória Patri. I
Ps. 9.

℣. Citò antícipe
misericórdiæ tuæ ; ℟
páuperes facti sumus
Ps. 78.

A D NONA

Ant. 5. a. Sanctific[

CAPITULUM. *Mi*

STabit, & pascet
titúdine Dómini
blimitáte nóminis I
Dei sui : & conver[
quia nunc magnifi
usque ad términos te
erit iste pax.

℟. *br.* Exultent,
tentur * Qui quær[
Dómine. Exultent.
dicant semper : * M
cétur Dóminus. * Q
ria Patri. Exultent.

℣. Dóminus virtú
pulo suo dabit : ℟.
nus benedícet póp
in pace. *Ps.* 28.

DIE XXV. DECEMBRIS.

IN NATALI DOMINI.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. LEváte cápita vestra; quóniam appropinquat redémptio vestra. *Luc.* 21.

Ant. 2. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur. *Is.* 43.

Ant. 6. Nolíte timére: state & vidéte magnália Dómini quæ factúrus est hódiè. *Exod.* 14.

Ant. 5. C. Pósuit David púero suo excitáre regem ex ipso fortíssimum, & in throno honóris sedentem in sempiternum. *Eccli.* 24.

Ant. 7. a. Erípiet vos de manu inimicórum: redúcet autem vos cum gáudio & jucunditáte in sempitérnum. *Baruch* 4.

CAPITULUM. *Agg.* 2.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc unum módicum est, & ego commovébo cœlum & terram, & mare & áridam: & movébo omnes gentes: & véniet desiderátus cunctis géntibus.

℟. Ecce Deus noster iste: expectávimus eum, & salvábit nos; iste Dóminus, * Sustinúimus eum; † Exultábimus & lætábimur in salutári ejus. ℣. Gaudéte in Dómino, gaudéte; Dóminus propè est: * Sustinúimus. Glória Patri. † Exultábimus. *Repetitur* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. *Is.* 25. *Philipp.* 4.

HYMNUS.

MIssum Redemptórem polo,
Novumque totus, quà patet,
Adóret orbis Príncipem
Natum Maríâ vírgine.

Rerum Creátor ómnium
Servíle corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Quod ante mundi témpora
Verbum Patris prodit sinu,
Obnóxius nunc témpori
Mortális infans náscitur.

Fœno cubáre sústinet,
Præsépe non horret Deus,
Et índiget lactis cibo
Cibus perennis Cœlitûm.

Quæ cárdines mundi rotant,
Manus ligantur fáſciis :
Imbellis & plorans jacet,
Ut nos jacentes érigat.
Judex futúrus ſéculi,
Nunc blandus ad cunas vocat;
Amóre tanto, mútui
Amóris expoſcit vices.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Expectans expectávi Dóminum, ℟. Et inténdit mihi. *Pſ.* 39.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Béthlehem Ephratha, párvulus es in míllibus Juda : ex te mihi egrediétur qui ſit dominátor in Iſraël; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Oratio.

Concéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetuſta ſérvitus tenet; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Feria.

Ant. 1. *f.* Conſurge, fília Sion; lauda in nocte, in princípio vigiliárum, allelúia. *Thren.* 2.

Hymnus, Mundi ſalus. *infrà poſt II. Veſperas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Egrediátur ut ſplendor Juſtus Sion, & Salvátor ejus ut lampas accendátur, allelúia. *Iſ.* 62.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtus natus eſt nobis : * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Jam déſinant ſuſpíria;
Audívit ex alto Deus :
Cœli pateſcunt; en adeſt
Promiſſa pax mortálibus.
Profunda noctis ótia
Cœleſtis abrumpit chorus;
Natumque feſto cármine
Annúntiat terris Deum.
Specum ſacrátam pérvigil
Dum turba paſtórum ſubit,
Eámus, & caſtis pia
Cunis ferámus óſcula.
At quale nobis pánditur
Intrántibus ſpectáculum!
Præſépe, fœnum, fáſciæ,
Parens inops, infans puer.
Tu-ne ille, Chriſte, Fílius
Et ſplendor æterni Patris?
Illum-ne cerno qui levi
Orbem pugillo ſúſtinet?
Sic eſt : verenda queis lates,
Fides penétrat núbila :
Agnoſco quem proni vident,
Tremunt, adórant Angeli.
Agis magiſtrum vel tacens :
Ex hac cathédra nos doces
Vitáre quod carni placet,
Caro quod horret pérpeti.

Castos amóres nútriens,
Sanans tumentes spíritus,
Divíne, nostris, ô Puer,
Præcórdiis innáscere.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalm. Quarè fremuérunt. 3.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

Ant. 8. c. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione*, 58.

Christus sol justitiæ: lex evangelica commendatur.

Ant. 8. G. Tanquàm sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalm. Eructávit. 152.

Christus sponsus Ecclesiæ: fœdus ejus celebratur.

Ant. 1. D. Speciósus formâ præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℣. Recordátus est misericórdiæ suæ & veritátis suæ, ℟. Dómui Isräël. *Ps.* 97.

Pater noster, &c.

Absolutiones & Benedictiones, suprà post Psalterium.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

PRimo témpore alleviáta est terra Zabúlon, & terra Néphthali: & novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris; vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicasti gentem, non magnificasti lætítiam. Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quandò dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactóris ejus superasti sicut in die Mádian. Quia omnis violenta prædátio cum tumultu, & vestimentum mistum sánguine erit in combustiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & Fílius datus est nobis; & factus est principátus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, & pacis non erit finis: super sólium David, & super regnum ejus sedébit; ut confirmet illud, & corróboret in judício & justítia, ámodò & usque in sempitérnum. Tu autem.

℟. Per víscera misericórdiæ Dei nostri, visitávit nos Oriens ex alto; * Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. ℣. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ

mortis, lux orta est eis: * Illumináre. Glória Patri. * Illumináre. *Luc.* 1. ℣. 9.

Lectio ij. Cap. 40.

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimissa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in direéta, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, & cécidit flos, quia Spíritus Dómini sufflávit in eo. Verè fœnum est pópulus: exsiccátum est fœnum, & cécidit flos; verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Gaudéte, & laudáte simul, quia consolátus est Dóminus pópulum suum: * Parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. ℣. Misit Deus Fílium suum in mundum, ut salvétur mundus per ipsum: * Parávit. Glória. * Parávit. ℣. 52. *Joan.* 3.

Lectio iij. Cap. 52.

Consurge, consurge, indúere fortitúdine tuâ, Sion; indúere vestimentis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas Sancti; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat per te incircumcísus & immundus. Excútere de púlvere, consurge; sede, Jerúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus: Gratìs venúmdati estis, & sine argento redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Ægyptum descendit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi; & Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hìc, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratìs? Dominatóres ejus iníquè agunt, dicit Dóminus; & júgiter totâ die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa; quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

℟. Prophetissa péperit fílium; & dixit Dóminus: * Voca nomen ejus, Accélera spólia detráhere, festína prædári. ℣. Universa arma fortis armáti áuferet, & spólia ejus distríbuet: * Voca. Glória.

* Voca. *Repetitur* ℟. Prophetissa. *usque ad* ℣. *Is.* 52. *Luc.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Magnus Dóminus, 154. *Ecclesiæ dotes, in cujus sinu misericordia Dei suscipitur.*

Ant. 5. C. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ps. Deus, judícium. *cum sua divisione*, 59. *Christi regnum, in cujus diebus abundantia pacis promittitur.*

Ant. 3. a. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

Psalm. Benedixisti, 63. *Captivitas aversa: veritas orta.*

Ant. 7. *d.* Véritas de terra orta est, & justítia de cœlo prospéxit.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm.* 1. *de Nat. Domini.*

Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim locum fas est ibi esse tristítiæ, ubi natális est vitæ: quæ consúmpto mortalitátis timóre, íngerit nobis de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio; quia Dóminus noster, peccáti mortisque destructor, sicut nullum à reátu líberum réperit, ita pro liberandis ómnibus venit. Exultet sanctus, quia propinquat ad palmam: gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam: animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secundùm plenitúdinem témporis, quàm divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliandam Auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni; ut inventor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret; * Ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Egressus es in salútem pópuli tui, Dómine, in salútem cum Christo tuo; * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 3. *Habac.* 3.

Lectio v.

IN quo conflictu pro nobis ínito, magno & mirábili æquitátis jure certátum est, dùm omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste, non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte, objíciens ei camdem formam, eamdemque natúram, mortalitátis quidèm nostræ partícipem, sed peccáti totíus expertem. Aliénum quippè

ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus à sorde, nec infans cujus est unius diéi vita super terram. Nihil ergò in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divínam humanamque prolem priùs concíperet mente, quàm córpore. Et ne superni ignára consílii ad inusitátos pavéret effectus, quod in ea operandum erat à Spíritu sancto, collóquio discit angélico: nec damnum credit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℟. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes: * Unde † Débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fieret, ut repropitiáret delícta pópuli. ℣. Deus in terris visus est, & cum homínibus conversátus est: * Undè. Glória Patri. † Débuit. *Hebr.* 2. *Baruch* 3.

Lectio vj.

AGámus ergò, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu sancto: qui propter multam misericórdiam suam, quâ diléxit nos, misertus est nostrî: & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo; ut essémus in ipso nova creatúra novumque figme tum. Deponámus ergò v terem hóminem cum ác bus suis: & adepti pa ticipatiónem generatió Christi, carnis renunti mus opéribus. Agnosce, Christiáne, dignitáte tuam; & divínæ cons factus natúræ, noli in v terem vilitátem degén conversatióne redíre. M ménto, cujus cápitis cujus córporis sis mei brum. Reminíscere, qu érutus de potestáte ter brárum, translátus es Dei lumen & regnum.

℟. Deus ipse prior di xit nos, & misit Fíli suum propitiatiónem p peccátis nostris; * Et n cognóvimus, & credí mus caritáti quam hal Deus in nobis. ℣. Di Dóminus: Pópulus me est, & factus est eis sal tor; in dilectióne sua i redémit eos: * Et nos. G ria Patri. * Et nos. *Repe tur.* ℟. Deus. *usque* ℣. 1. *Joan.* 4. *Is.* 62.

IN III. NOCTURN

Ps. Cantáte .... om terra 49.

In Deo lætandum Christi adventum.

Ant. 4. A. Lætentur c li, & exultet terra à fá Dómini, quóniam veni

Ps. Dóminus regnávi lætentur. 64.

Christus mundum ing ditur: lux oritur justo.

Ant. 2. Lux orta est justo, & rectis corde lætítia, allelúia.

Ps. Cantáte Dómino... quia. 50.

Deus laudandus ob Salvatoris adventum.

Ant. 6. Notum fecit Dóminus salutáre suum, allelúia.

℣. Deus rex noster ante secula, ℞. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Pater noster, &c.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 8. *in Evang.*

QUia, largiente Dómino, Missárum solémnia ter hódiè celebratúri sumus, loqui diù de evangélica lectióne non póssumus. Sed nos áliquid vel bréviter dícere Redemptóris nostri Natívitas ipsa compellit. Quid est quòd nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc quod appertè monstrátur, quia ille veniéba in carne, qui elecțos suos ascríberet in æternitáte? Quò contrà de rébro is per Prophétam dícitur: Deleantur de libro vivéntium, & cum justis non scribantur. Qui benè étiam in Béthlehem náscitur: Béthlehem quippè domus panis interpretátur. Ipse namque est qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi. Locus ergò in quo Dóminus náscitur, domus panis ánteà vocátus est; quia futúrum profectò erat ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes internâ satietáte reficeret. Qui non in parentum domo, sed in via náscitur; ut profectò osténderet quia per humanitátem suam quam assúmpserat, quasi in alieno nascebátur.

℞. Impléti sunt dies Maríæ ut páreret; * Et pépérit fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium. * Et. Glória Patri. * Et. *Luc.* 2. *Is.* 7.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio viij. Cap. 2.

IN illo témpore; Pastóres loquebantur ad invicèm: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. *n.* 53.

VIdes festináre pastóres; nemo enim cum

L vj

desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo eredidisse; & tu Patri, Fílio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis, & Apóstolis crede. Vide quàm signátè Scriptúra singulórum libret momenta verbórum: Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caró Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius. Non mediocre fídei tibi hoc videátur exemplum, non vilis persóna pastórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapientûm, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur. Nec contemnenda putes quasi vília verba pastórum: à pastóribus étiam María fidem cólligit: à pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur.

℟. Natus est vobis hódiè salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David; & hoc vobis signum: * Inveniétis infantem pannis involútum, & pósitum in præsépio. ℣. Nolíte metúere, quia Dóminus Deus vester in médio vestri est, ut éruat vos: * Inveniétis infantem pannis. Glória Patri. * Inveniétis. *Luc.* 2. *Deut.* 20.

Léctio sancti Evange[lii se]cundùm Joanne[m]

Lectio ix. Ca[p. 1.]

IN princípio erat [Ver]bum, & Verbu[m erat] apud Deum; & Deu[s erat] Verbum. Et réliqua.

Homília sancti Augu[stini] Epíscopi.

Ep. ad. Honor. 140. 120. *C.* 3. & 4.

QUem Fílium Dei [esse dixe]rit, fieríque e[tiam fi]líere volúerit, [...]tus ille Deus sit, qui humilitátem pro sal[ute fi]délium suscípere dig[natus] fúerit, ut agnoscas, attende Evangélium [In] princípio erat Verbu[m, &] Verbum erat apud D[eum], & Deus erat Verbum [...] ergò Deus Verbum [...] per quod facta sun[t om]nia, Fílius Dei est. [Ut] esset Fílius Dei, ve[...] fíeret fílius hóminis [...]naretque nobis qui e[...] fílii hóminum, fílio[s Dei] fíeri. Descendit ergò ut nos ascenderémus participátâ natúrâ fíli[i] hóminum, ad partic[ipan]dam étiam suam na[turam] adoptáret fílios hómi[num]. Quapropter cùm dix[it] Dedit eis potestátem [filios] Dei fíeri, modumqu[e ad]junxisset, ne carnál[is in]telligerétur natívitas, scillicèt eis id præstí[tum] qui credunt in n[omine] ejus, & per grátiam [...]cuntur spiritálem,

commendávit quasi hujus vicissitúdinis sacramentum. Tanquàm enim miráti tantum bonum non auderémus optáre, statìm subjunxit; Et Verbum caro factum est, & habitávit in nobis, tanquàm díceret: O hómines, nolíte desperáre vos fíeri posse fílios Dei; quia & ipse Fílius Dei, hoc est, Verbum Dei, caro factum est, & habitávit in nobis. Réddite vicem: efficímini spíritus, & habitáre in illo qui caro factus est, & habitávit in nobis. Neque enim jam desperandum est participatióne Verbi fíeri posse hómines fílios Dei, quandò Fílius Dei participatióne carnis factus est fílius hóminis.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Cùm nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus sédibus prosilívit: * Et vídimus. Glória Patri. * Et vídimus. *Repetitur* ℟. Verbum. *usque ad* ℣. *Joan.* 1. *Sap.* 18.

Post ℟. *dicitur, juxtà morem antiquum, Genealogia Domini nostri Jesu Christi secundùm Matthæum, ut sequitur.*

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

[*Solus recitans incipit absolutè:*]

Inítium sancti Evangélii secundùm Matthæum.

℟. Glória tibi, Dómine.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam & fratres ejus. Judas autem génuit Phares & Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naasson. Naasson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achas. Achas autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manassen. Manasses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, & fratres ejus in Transmigra-

tióne Babylónis. Et post Transmigratiónem Babylónis: Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abíud. Abíud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Elíud. Elíud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Posteà dicitur Te Deum. *quo finito sine* ℣. *Sacerd. celebratur Missa in galli cantu : & factâ communione Sacerdotis, inchoantur Laudes absolutè ab impositione Antiphonæ* Pastóres. *ut infrà, Sacerdote interìm juxtà altare remanente.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 4. E. PAstóres erant vigilantes, & custodientes vigílias noctis super gregem suum; & ecce Angelus Dómini stetit juxtà illos, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Cláritas Dei circumfulsit illos, & timuérunt timóre magno; & dixit illis Angelus : Nolíte timére, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ecce evangelizo vobis gáudium mag-

-num, quod erit om
pulo; quia natus est
hódiè Salvátor, al
Luc. 2.

Ant. 7. *d.* Facta e

CANTICUM. *Isa*

De Salvatoris adve

COnfitébor tibi
mine, quóniam
es mihi : * conver
furor tuus, & cons
es me.

Ecce Deus sa
meus; * fiduciáliter a
& non timébo.

Quia fortitúdo m
laus mea Dóminus,
factus est mihi in sal

Hauriétis aquas i
dio de fóntibus Sa
ris; * & dicétis in di
Confitémini Dómin
invocáte nomen ejus.

Notas fácite in p
adinventiónes ejus : *
mentóte quóniam
sum est nomen ejus.

Cantáte Dómino,
niam magnífice fecit :
nuntiáte hoc in un
terra.

Exulta & lauda,
tátio Sion : * quia m
in médio tuî sanctus I

Ant. Facta est cur
gelo multitúdo milíti
lestis laudántium D
& dicéntium : Glória
tíssimis Deo, & in
pax homínibus bon
luntátis, allelúia. *L*

Ant. 8. G. Pastóre
quebantur ad ínvic
Transeámus usque

lehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis; allel. *Luc.* 2.

Finitâ istâ Ant. incipit Sacerdos ad altare Antiphonam sequentem.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Venérunt pastóres festinantes; & invenérunt Maríam, & Joseph, & Infantem pósitum in præsépio. Videntes autem, cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de Púero, allelúia. *Luc.* 2.

Oratio.

DEus, qui panem Angelórum in præsépi Ecclésiæ cibum fecisti fidélium: da nobis, quæsumus, in præsenti sǽculo degustáre cœléstium dulcédinem gaudiórum; ut in futúro perdúcas nos ad satietátem æternórum præmiórum; Per eumdem Dóminum.

Sic hodiè dicuntur Laudes, etiam extrà Chorum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

Psalmi de Dominica cum Ant. de Laudibus.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Oratio Concéde, *ut infrà ad Vesperas*, 257.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Pastóres.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Cláritas.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CUm iterùm introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Adoráte eum, * omnes Angeli ejus: * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. Audívit, * & lætáta est Sion: * Allelúia. Glória Patri. Adoráte. *Ps.* 96.

℣. Jubiláte Deo, omnis terra: ℟. Cantáte, & exultáte, & psállite. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere.

℟. *br.* In humilitáte nostra * memor fuit nostrî Dóminus: * Allelúia, allelúia. In humilitáte. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris: * Allelúia. Glória. In humilitáte.

℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, ℟. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Pastóres.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

CUm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes: at ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Dóminus virtútum * nobíscum: * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Suscéptor noster * Deus Jacob: * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 45.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Christi divinitas, regnum & sacerdotium.

Ant. 1. D. TEcum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: ex útero ante lucíferum génui te.

Ps. Confitébor .... in concílio, 29.

Laus Deo ob Redemptoris adventum.

Ant. 2. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ps. Beátus vir. 29.

Christi laus, quo adveniente, lux oritur.

Ant. 5. C. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde; miséricors, & miserátor, & justus Dóminus.

Ps. De profundis. 96.

Spes pœnitentis copiosa per Christum redemptio.

Ant. 4. E. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio.

Ps. Meménto. *cum sua divisione*, 157.

Ecclesiam suam elegit Deus, ipsam inhabitaturus per Christum Davidi promissum.

Ant. 6. c. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

IN hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Allelúia, allelúia. ℣. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis. Allelúia. *Joan.* 1.

HYMNUS.

JEsu, Redemptor ómnium,
Summi Parentis único,
Qui solus ante sǽcula
Patri Deo par násceris.

Tu nostra pax & glória,
Spes una tu mortálium,
Intende quas tibi preces,
De cordis ara fúndimus.

Qui córporis nostri volens
Nascendo formam súscipis,
Divinitátis nos simul
Das esse consórtes tuæ.

Ad illud evectos decus
Tuére fratres; dégener
Ne vita fontes prístinam
In vilitátem déprimat.
Hoc sancta te poscit dies,
Ortûs dies tui memor,
Quâ lúcido surgens thoro
Sol verus orbem visitas.
Nunc ergò terra, nunc polus,
Vastíque tractus æquoris,
Qui te dedit, festis Patrem
Laudáre certant cánticis.
Et nos, perennis ô quibus
Salútis auctor náisceris,
Faustum triumpháli juvat
Ornáre concentu diem.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Hic est Deus, Deus noster in ætemum: ℟. Ipse reget nos in sécula. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *duplicanda.* Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus: hic est verus Deus, & vita æterna, allelúia. 1. *Joan.* 5.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem Dóminum.

Pro Commemoratione sancti Stephani, Ant. Mitto ad vos prophétas, & sapientes: & ex illis occidétis & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini; ut véniat super vos omnis sanguis justus qui effúsus est super terram. *Matth.* 23.

℣. Misit Deus ante eos virum: ℟. Elóquium Dómini inflammávit eum. *Ps.* 104.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere, quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 2. Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat, allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

Mundi salus qui násceris,
Jesu puer, nos réspice:
Da móribus castis tuam
Referre nos infántiam.
Fessos diurno dùm levat
Labóre nocturnus sopor,

Defende, Paſtor, béſtiis
Tuas ab infeſtis oves.
O Virgo, quæ paris Deum,
Foveſque lactentem ſinu,
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna Mater, grátiâ.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíriti
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. Erat lux veri quæ illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum; & lux in ténebris lucet, allelúia *Joan.* 1.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI STEPHANI PROTO-MARTYRIS.

SOLEMNE MINUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum quem vidit Stéphanus stantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. *Act.* 7.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Qui tuo, dux Mártyrum,
Præfers corónam nómine,
Non de cadúcis flóribus
Tibi corónam néctimus.

Tuo cruenta sánguine
Quàm saxa fulgent púlchriùs!
Aptáta sacro vértici
Non sic micárent sídera.

Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo monstrat parem,
Quod prodit è vultu, jubar.

Tu prima Christo víctimæ
Vitam rependis víctima,
Primusque testis múnido
Deum fatéris fúnere.

Tu primus ostensam tibi
Maris rubri sulcas viam:
Quot te sequentur Mártyrum
Quibus præis, exércitus!

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. *D.* Convocantes duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. *Act.* 6.

Ant. 2. Consideráte viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos

constituámus super hoc opus. *Act.* 6.

Ant. 3. a. Plácuit sermo coram omni multitúdine, & elegérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 6.

IN diébus illis, crescente número discipulórum, factum est murmur Græcórum adversùs Hebræos, eò quòd despicerentur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocantes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt : Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. Consideráte ergò, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos constituámus super hoc opus. Nos verò oratióni & ministério verbi instantes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto, & Philippum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspectum Apostolórum; & orantes, imposuérunt eis manus. Tu autem.

℟. Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto * Statuérunt ante conspectum Apostolórum; & orantes, imposuérunt ei manus. ℣. Locutus est Dóminus ad Móysen, dicens : Státues Levítas in conspectu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. * Satuérunt ante conspectum Apostolórum. *Act.* 6. *Num.* 8.

Lectio ij.

STéphanus autem plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Asia, disputantes cum Stéphano : & non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui qui loquebátur. Tunc summisérunt viros, qui dícerent se audivisse eum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. Commovérunt ítaque plebem, & senióres, & scribas : & concurrentes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium, & statuérunt falsos testes, qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem; audívimus enim eum dicentem : Quóniam Jesus Nazarénus hic déstruet locum istum, & mutábit tradi-

...nt nobis
...tuentes eum
...lébant in con-
...ar fáciem ejus
...em Angeli.
...s præpósitus
...sponte offere-
...no; * Univer-
...údini fidéliter
...itur. ℣. Quot-
...óres agrórum
...dentes. afferé-
...: dividebátur
...lis prout cui-
...at; * Univer-
...údini fidéliter
...ntur. 2. *Paral.*

Cap. 7.
...m esset plenus
...sancto, inten-
...um, vidit gló-
...& Jesum stan-
...s Dei, & ait:
...cœlos apertos,
...óminis stantem
...ei. Exclaman-
...voce magnâ,
...t aures suas,
fecérunt una-
...um. Et ejicien-
...tra civitátem,
& testes depo-
...imenta sua se-
...dolescentis qui
...Saulus. Et la-
...éphanum invo-
...dicentem: Dó-
..., súscipe spí-
...m. Pósitis au-
...us, clamávit
...i, dicens: Dó-
...státuas illis hoc
...Et cùm hoc

dixisset, obdormívit in Dómino.

℟. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, sicut scriptum est: * Dispersit, dedit paupéribus; † Justítia ejus manet in séculum séculi. ℣. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum. * Dispersit, dedit paupéribus. Glória Patri. † Justítia. 2. *Cor.* 9. *Eccli.* 31.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine faciébat prodígia & signa magna in pópulo. *Act.* 6.

Ant. 5. a. Erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 6. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

℣. Confirmátum est cor ejus: ℟. Non commovébitur, donec despíciat inimícos suos. *Ps.* 111.

Benedictiones de Sanctis.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Sermo 3. de S. Stephano.

Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem sempiterni Regis nostri natálem: hódiè cele-

brámus triumphálem mílitis passiónem. Herì Rex noster trábeâ carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum: hódiè miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cœlum. Glória in excelsis Deo herì sancti Angeli exultantes cantavérunt: hódiè Stéphanum lætantes in suum consórtium suscepérunt. Herì Christus pro nobis pannis est involútus: hódiè Stéphanus stolâ est ab eo immortalitátis indútus. Herì præsépis angústia Christum portávit infantem: hódiè imménsitas cœli suscépit Stéphanum triumphantem.

℟. Potens in Scriptúris erat, edoctus viam Dómini; & * Fervens spíritu loquebátur, & docébat diligenter ea quæ sunt Jesu. ℣. Sápiens tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: * Fervens spíritu loquebátur. *Act.* 18. *Eccli.* 39.

Lectio v.

NEcessárium nobis est, fratres caríssimi, agnóscere quibus armis præcinctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruisset felíciter triumpháre. Invictæ in eò enítuit insigne virtútis, quæ nec freméntium sævítiam formidávit, nec lapidántium íctibus devicta succúbuit. Usque ádeò enim inter frementes permansit intérritus, & inter lápidum fuit cruciamenta secúrus, ut incredulitátem Judæórum fidenter argúeret, & benignus pro lapidántibus exoráret. Quod est ergò tàm magnum atque insuperábile genus armórum? Procul dúbio, munímine régio septus, nullátenùs est ab adversáriis superátus; quóniam Rex noster, cùm sit Altíssimus, pro nobis húmilis venit, sed inánis veníre non pótuit. Magnum quippè donatívum suis milítibus áttulit, quo eos non solùm copiósè ditávit, sed étiam ad certandum invictíssimè confortávit. Attulit namque donum caritátis, quo perdúceret hómines ad consórtium deitátis.

℟. Cœpit fiduciáliter ágere in synagóga; * Vehementer enim Judæos revincébat públicè, ostendens per Scriptúras esse Christum Jesum. ℣. Surréxit quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat; * Vehementer enim Judæos revincébat públicè. *Act.* 18. *Eccli.* 48.

Lectio vj.

CAritas ergò quæ de cœlo ad terras depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terra elevávit ad cœlum. Cáritas quæ præcessit in Rege, ipsa subsequenter

refulsit in milite. Stéphanus ergò, ut nóminis sui corónam meruisset accípere, caritátem pro armis habébat, & per ipsam ubíquè vincébat. Per caritátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit: per caritátem próximi, pro lapidántibus intercessit. Per caritátem arguébat errantes, ut corrigerentur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne punirentur. Caritátis virtúte subnixus vicit Saulum crudéliter sævientem; & quem hábuit in terra persecutórem, in cœlo méruit habére consortem.

℟. Surrexérunt quidam de synagóga disputantes cum Stéphano; * Et non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui † Qui loquebátur. ℣. Obstructum est os loquéntium iníqua; * Et non. Glória. † Qui loquebátur. *Act.* 6. *Ps.* 62.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *D.* Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. *Act.* 13.

Ant. 8. G. Summisérunt viros qui dícerent se audivisse Stéphanum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. *Act.* 6.

Ant. 7. c. Commovérunt plebem, & senióres, & scribas; & concurrentes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Lăbia dolósa loquuntur advérsus justum iniquitátem, ℟. In supérbia & in abusióne. *Ps.* 30.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23.

IN illo témpore; Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapientes, & scribas; & ex illis occidétis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. *Comment. in Matth.*

HOc quod ánteà dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eò quòd occidendus esset ab eis, potest & ad discípulos ejus referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapientes, & scribas; & ex illis occidétis, & crucifigétis, & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini de civitáte in civitátem, ut impleátis mensúram patrum vestrórum. Simulque obsérva, juxtà Apóstolum scribentem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios prophétas, qui ventúra prædícant: álios sapientes, qui nóverint quandò débeant

proferre sermónem : álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Adduxérunt Stéphanum in concílium, & * Statuérunt falsos testes qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem. ℣. Adductis viris fíliis diáboli, fecérunt eos sedére contrà eum. * Statuérunt falsos testes qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem. *Act.* 6. 3. *Reg.* 21.

Lectio viij.

JErúsalem, Jerúsalem, quæ occídis prophétas, & lápidas eos qui ad te missi sunt. Jerúsalem, non saxa & ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat, quam plangit patris affectu, sicut & in álio loco légimus, quòd videns eam fléverit. In eo autem quod dicit, Quóties vólui congregáre fílios tuos; omnes retrò prophétas à se missos esse testátur. Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam antè díxerat : Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam : facta est mihi hæréditas mea quasi spelunca *hyænæ.* Desertam Judæórum domum, id est, Templum illud quod fulgébat augústius, óculis comprobámus; quia habitatórem Christum pérdidit, & hæreditátem prærípere géstiens, occídit hærédem.

℟. Intuentes Stéphanum omnes qui sedébant in concílio, * Vidérunt fáciem ejus tanquàm fáciem Angeli. ℣. Símilem illum fecit Deus in glória sanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum. * Vidérunt fáciem ejus tanquàm. *Act.* 6. *Eccli.* 45.

Lectio ix.

DIco enim vobis, non me vidébitis ámodò, donec dicátis, Benedictus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo & párvuli atque lactentes in ingressu Jerúsalem Dómini salvatóris usi sunt, quandò dixérunt : Benedictus qui venit in nómine Dómini, hosanna in excelsis; sumpsit de centésimo décimo-séptimo Psalmo, qui manifestè de adventu Dómini scriptus est. Et quod dicit, hoc vult intélligi : Nisi pœniténtiam egéritis, & confessi fuéritis ipsum me esse de quo Prophétæ cecinérunt, Fílium omnipoténtis Patris, meam fáciem non vidébitis. Habent Judæi datum sibi tempus pœnitentiæ;

r; confiteantur be-
m: qui venit in nó-
ómini, & Christi
spícient.
ùm esset Stéphanus
Spíritu sancto, in-
s in cœlum, vidit
i Dei, & ait: * Ecce
cœlos apertos, &
hóminis stantem à
Dei. ℣. Ecce in
stis meus, & consc-
ɪus in excelsis. * Ec-
ória. *Repetitur* ℟.
set. *usque ad* ℣. *Act.*
. 16.
Te Deum.
acerd. Ad te levávi
meos, ℟. Qui há-
ı cœlis. *Ps.* 122.
L A U D E S.
almi de Feria.
E Go replétus sum
ı fortitúdine Spíri-
mini, judício & vir-
ut annúntiem Israël
ım suum. *Mich.* 3.
3. a. Suscitátur fal-
s adversùs fáciem
. contradícens mihi:
t furórem suum in
ob 16.
7. ç. Cómminans
nfrémuit contrà me
ıs suis: terribílibus
ne intúitus est. *Job*

1. a. Aperti sunt.
TICUM. *Isaiæ* 33.
ıa fidelis Deum vi-

ámbulat in justí-
s, * & lóquitur ve-
ítem;

Qui obtúrat aures suas
ne áudiat sánguinem, * &
claudit óculos suos ne ví-
deat malum:
Iste in excelsis habitá-
bit; * munimenta saxó-
rum sublímitas ejus;
Panis ei datus est, *
aquæ ejus fidéles sunt;
Regem in decóre suo vi-
débunt óculi ejus, * cer-
nent terram de longè.
Ant. Aperti sunt cœli,
& vidi visiónes Dei; &
ecce ignis & splendor in
circúitu ejus. *Ezech.* 1.
Ant. 2. Dicunt: Lapi-
détur, & aspíciat óculus
noster; ipsi autem non
cognovérunt cogitatiónes
Dómini. *Mich.* 4.
CAPITULUM. *Jerem.* 26.
DOminus misit me, ut
prophetárem ad do-
mum istam & ad civitátem
hanc ómnia verba quæ au-
distis. Nunc ergò bonas fá-
cite vias vestras & stúdia
vestra, & audíte vocem
Dómini Dei vestri.
H Y M N U S.
QUid, obstináta péc-
tora,
Verbo Dei resístitis?
Qui vos Deo plenus docet,
Hunc destinátis fúneri!
Omnes in unum sæviunt,
Saxis gravant truces ma-
nus:
Hunc párticeps Saulus ne-
cis
Per ómnium dextras peti*.
Quid hoc? repentè pár-
ditur

Stelláta cœli régia :
Ad déxteram Patris videt
Sublímè stantem Fílium.
Non déseris, dux, mílitem
Quem, Christe, spectans róboras;
Stas árbiter certáminis,
Futúrus ipse præmium.
Deo mori sub júdice
Pugnantis est victória :
Dum grando saxórum pluit,
Nil sentit affíxus polo.
Mens nempè largo vívida
Torrente lucis ébria,
Nil córporis memor sui,
Jam se beátis ínserit.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu;
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt : ℟. Ego autem in te sperávi, Dómine. *Ps.* 30.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Exclamantes voce magnâ, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejicientes eum extra civitátem, lapidábant invocantem & dicentem : Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. *Act.* 7.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrá[mus] novit étiam pro [persecutó]ribus exoráre, [Dóminum] nostrum Jesum [Christum] Fílium tuum; [qui tecum] vivit & regnat [in unitáte] Spíritûs sancti D[eus]...

Deinde fit Co[mmemora]tio de Natali D[omini, ut] sequitur.

Ant. Egressus [est salva]tor meus; & m[...] dempti sunt à [...] reverentur, & [venient in] Sion laudantes [...] *Is.* 51.

℣. Ipse tanq[uam sponsus] suis ℟. Procéde[ns de tha]lamo suo. *Ps.* 1[8].

Oratio.

CONcéde, q[uæsumus] omnípotens [Deus, ut] nos Unigéniti tu[i nova per] carnem Natívita[s líberet,] quos sub peccáti [jugo vetus]ta sérvitus t[enet. Per] eumdem Dómin[um...]

AD HO[RAS.]

Doxologia, Q[ui natus es] de Vírgine, *ut i[n Nata]lis Domini. Psal[...]ria.*

AD PRI[MAM.]

Ant. 1. f. [...]

In ℟. *br.* ℣. [...] ès * de Mari[a...] *Matth.* 1.

AD TER[TIAM.]

Ant. 3. a. Su[...]

CAPITULUM.

DIxit ad me [...] Domus Isr[ael...] audíre te, quia [...] díre me; omnis [...]

sus Israël atterità fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *br.* Príncipes * persecúti sunt me gratis, * Allelúia, allelúia. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidábit cor meum, * Allelúia. Glória Patri. Príncipes.

℣. Sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; ℟. Servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. ç. Cómminans mihi.

CAPITULUM. *Ezech.* 3.

FIli hóminis, ut adamantem, & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

℟. *br.* Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos, * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 117.

℣. Dóminus à dextris est mihi, ne commóvear; ℟. Propter hoc lætátum est cor meum. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. Dicunt.

CAPITULUM. *Isaiæ* 50.

JUxtà est qui justíficat me: quis contradícet mihi? Stemus simul: quis est adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me?

℟. *br.* Ecce Deus * ádjuvat me, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Et Dóminus * suscéptor est ánimæ meæ, * Allelúia. Glória Patri. Ecce. *Ps.* 53.

℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea; ℟. Quem timébo? *Ps.* 26.

AD II. VESPERAS.

Antiph. & Ps. ut ad II. Vesperas de Natali Domini, suprà. 256.

CAPITULUM. *Job* 16.

PAssus sum absque iniquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Allelúia, allelúia. ℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Allelúia. *Ps.* 20.

HYMNUS.

MIris probat sese modis
Suos in hostes cáritas;
Et blándiens & íncrepans,
Amíca semper cáritas.

Dùm Saxa corpus ópprimunt,
Ad astra mens attóllitur:
O Christe, dixit, súscipe,
Quem pono pro te, spíritum.

Qui stans perorábat sibi,
Cadens & expírans humi,
Linguâ diserti sánguinis,
Suis perórat hóstibus.

Audívit è cœlo Deus
Supréma verba Mártyris;

Dux Saulus, & testis necis,
Necis fit ipse præmium.
Tum blanda mors amábili
Sopóre clausit lúmina;
Ad lucis æternæ jubar,
Exútus artus, évolat.
Servíre mensis páuperum
Id múneris quondàm tui;
Convíva nunc dignus Deo,
Mensis supernis ássides.
Tu nuptiáli spléndidus
Tui cruóris púrpurâ,
Ad immoláti tránsvolas
Admissus Agni núptias.
Quid non, Deus, si réspicis,
Humána possunt péctora?
Cujus triumphum pángimus,
Fac nos & exemplum sequi.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Posuérunt adversùm me mala pro bonis, ℟. Et ódium pro dilectióne mea. *Ps.* 108.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Pósitis génibus, clamávit voce magnâ: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixisset, obdormívit in Dómino. *Act.* 7.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio de sancto Joanne, Ant ... norábilis factus es in ... lis meis, & gloriósus ... diléxi te, noli timér... 43.

℣. Ecce tu, Dóm... veritátem dilexisti: I... certa & occulta sapi... tuæ manifestasti mih... 50.

Oratio, ut infrà ad ... des.

Posteà de Natali ... ni, Ant. Fílius De... Hic est. *Oratio,* Co... 257.

AD COMPLETOR...

Psalmi & Capituli ... Feria. Reliqua ut ... Natalis Domini; s... 257. & sic ceteris ... usque ad Circumcis... Domini inclusivè.

DIE XXVII. DECEM...

In Festo

S. JOANNIS APOS...
ET EVANGELIS...

Duplex - majus

AD OFFICIUM N...

Invitator. Jesum ... jus sinu recúbuit Joa... * Veníte, adorémus. 13.

Ps. 94. Veníte.

HYMNUS

TU, quem pra...quis
Christus amáverat
O dulces hómini...
ciæ Dei,

Christum sócius, fúneris
& comes,
Et testis quóque glóriæ.
Fortunáte nimis, cui lícitum fuit
Attrectáre manu Verbum
hóminem Deum,
Hunc audíre, óculis cérnere, mútuo
Quin & collóquio frui!
Hæc dos quanta fuit, cùm
tibi crédidit
Sensus Christus amans
péctoris íntimos,
Quandò monte super totus homo Deus
Sese númine véstiit!
Jesu tu plácido dùm récubas sinu,
Potas plena Deo vívida
flúmina;
Illapsu tácito se própiùs
tuis
Numen sénsibus ínserit.
Ex hoc fonte Deum pléniùs háuseras;
Corpus destítuit mens velut ébria:
Dic, cùm blanda quies
lúmina cláuserit,
Quæ cœléstia víderis.
O sacros áditus! ô benè
mútui
Hâc ignóta tenùs gáudia
péctoris!
Quæ non tela jacit divus
amor sacris
His fornácibus íncubans!
Hinc tu semper amans,
semper amábilis:
Hinc & frontis honos,
virgíneus pudor;
Hinc cœleste jubar, quod
súperos decet,
Toto vértice fúnditur.
Hinc creber répetis, creber idem sonas;
Quidquid faris, amor,
sic amor ímperat:
Vix sese cápiens æstuat,
& suis
Pectus rúmpitur ígnibus.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Vidit Jesus duos fratres, Jacóbum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus in navi cum Zebedæo patre eórum. *Matth.* 4.

Ant. 2. Vidit ipsos componentes rétia in navi: & vocávit illos. *Marc.* 1.

Ant. 8. c. Illi, statìm relictis rétibus & patre, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ, ℟. Et cálicis mei. *Ps.* 15.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

QUæsiérunt me qui antè non interrogábant; invenérunt qui non quæsiérunt me. Dixi, Ecce ego, ecce ego, ad gentem quæ non invocábat nomen meum. Expandi ma-

nus meas totâ die ad pópulum incrédulum, qui gráditur in via non bona post cogitatiónes suas. Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me, ante fáciem meam semper: qui ímmolant in hortis, & sacríficant super láteres: qui hábitant in sepulcris, & in delúbris idolórum dórmiunt: qui cómedunt carnem suillam; & jus profánum in vasis eórum. Qui dicunt: Recéde à me, non appropinques mihi, quia immundus es; isti fumus erunt in furóre meo, ignis ardens totâ die.

℟. Stupor circumdéderat Petrum in captúra píscium, simíliter Jacóbum & Joannem; * Et relíctis ómnibus, secúti sunt Jesum. ℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo; * Et. *Luc.* 5. *Ps.* 106.

Lectio ij.

Ecce scriptum est coram me: non tacébo, sed reddam & retríbuam in sinum eórum iniquitátes vestras, & iniquitátes patrum vestrórum simul, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi; & remétiar opus eórum primum in sinu eórum. Hæc dicit Dóminus: Quómodò si inveniátur granum in botro, & dicátur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est; sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edúcam de Jacob semen, & de Juda possidentem montes meos: & hæreditábunt eam elécti mei, & servi mei habitábunt ibi.

℟. Vocávit Jesus ad se quos vóluit ipse; & fecit ut essent duódecim cum illo: & * Impósuit Jacóbo & Joanni nómina Boanerges, quod est, Fílii tonítrui. ℣. Dóminus Deus servos suos vocábit nómine álio: * Impósuit. *Marc.* 3. *Is.* 65.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce servi mei cómedent, & vos esuriétis: ecce servi mei bibent, & vos sitiétis; ecce servi mei lætabuntur, & vos confundémini: ecce servi mei laudábunt præ exultatióne cordis, & vos clamábitis præ dolóre cordis, & præ contritióne spíritûs ululábitis. Et dimittétis nomen vestrum in juramentum eléctis meis: & interfíciet te Dóminus Deus, & servos suos vocábit nómine álio. In quo qui benedíctus est super terram, benedicétur in Deo, amen; & qui jurat in terra, jurábit in Deo, amen: quia oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, & quia abscónditæ sunt ab óculis meis.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem, & ascendit in montem ut oráret: & * Facta est, dum oráret, spécies vultûs ejus áltera; & † Vidérunt majestátem ejus. ℣. Pósuit óculum suum super corda illórum, osténdere illis magnália. * Facta est. Glória Patri. † Vidérunt. *Luc.* 9. *Ecclj.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Accédunt ad Jesum Jacóbus & Joannes, dicentes: Da nobis ut unus ad déxteram tuam, & álius ad sinistram tuam sedeámus in glória tua. *Marc.* 10.

Ant. 4. D. Respondens Jesus, dixit; Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. *Matth.* 20.

Ant. 5. a. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est. *Matth.* 20.

℣. Cálicem salutáris accípiam, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Benedictiones de Sanctis.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *C.* 9.

Lectio iv.

JOannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimùm, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini decolláverat, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsùs Cerinthum aliósque hæréticos, & máximè tunc Ebionitárum dogma consurgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuisse. Undè & compulsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Amantíssimus Dómini habitábit confidenter in eo: * Quasi in thálamo totâ die morábitur, & inter húmeros illíus requiéscet. ℣. Erat recumbens unus ex discípulis Jesu in sinu ejus, quem diligébat Jesus: * Quasi. *Deut.* 33. *Joan.* 13.

Lectio v.

QUarto-décimo ígitur anno, secundam post Nerónem persecutiónem movente Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus martyr, & Irenæus. Interfecto autem Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem à Senátu rescissis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexitque Ecclésias; & conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxtà eámdem urbem sepultus est.

℟. Dixit Jesus : Unus ex vobis tradet me. Unus ex discípulis, quem diligébat Jesus, * Dicit ei : Dómine, quis est ? Respondit Jesus : Ille est cui ego intinctum panem porréxero. ℣. Sapiéntia denudábit absconsa sua illi qui illam díligit. * Dicit ei. *Joan.* 13. *Eccli.* 4.

Ex Commentáriis ejusdem in Epístolam ad Gálatas.

Lib. 3. *C.* 6. *Lectio.* vj.

BEátus Joannes Evangelista, cùm Ephesi moraretur usque ad últimam senectútem, & vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura verba vocem contéxere, nihil áliud per síngulas solébat proferre collectas, nisi hoc : Filíoli, dilígite altérutrum. Tandèm discípuli & fratres qui áderant, tædio affecti, quòd éadem semper audírent, dixérunt : Magister, quarè semper hoc lóqueris ? Qui respondit dignam Joanne senténtiam : Quia præceptum Dómini est ; &, si solum fiat, súfficit.

℟. Stabat juxtà crucem Jesu mater ejus. * Cùm vidisset ergò Jesus matrem, & discípulum stantem, quem diligébat, † Dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus ; deindè dicit discípulo : Ecce mater tua. ℣. Omni témpore díligit qui amícus est, & frater in angústiis comprobátur. * Cùm vidisset. Glória Patri. † Dicit. *Joan.* 19. *Prov.* 17.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Stetit Jesus in líttore ; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. Dixit discípulus ille quem diligébat Jesus : Dóminus est. *Joan.* 21.

Ant. 6. Exiit sermo inter fratres, quia discípulus ille non móritur. *Joan.* 21.

Ant. 8. *G.* Non dixit Petro Jesus, Non móritur ; sed, Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te ? *Joan.* 21.

℣. Magna est glória ejus. ℟. In salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Conversus Petrus, vidit illum discípulum quem diligébat Jesus, sequentem. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. 124. *in Joan. n.* 5.

DUas vitas sibi divínitùs prædicátas & commendátas novit Ecclésia, quarum est una in fide, áltera in spécie : una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis : una in labóre, áltera in réquie : una in via, áltera in pá-

tria : una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat à malo, & facit bonum : áltera nullum habet à quo declínet malum, & magnum habet quo fruátur bonum. Una cum hoste pugnat : áltera sine hoste regnat. Una fortis est in advérsis : áltera nihil sentit advérsi. Una carnáles libídines frænat : áltera spirituálibus delectatiónibus vacat.

℟. Loquéntibus Petro & Joanne ad pópulum, supervenérunt sacerdótes & magistrátus templi, doléntes quòd annuntiárent in Jesu resurrectiónem; & * Posuérunt eos in custódiam. ℣. Inclúsos custodiébant, per quos incipiébat incorruptum legis lumen século dari. * Posuérunt. *Act.* 4. *Sap.* 18.

Lectio viij.

Ergò una bona est, sed adhuc mísera : áltera mélior, & beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joannem. Tota hìc ágitur ista usque in hujus séculi finem, & illic ínvenit finem : differtur illa complenda post hujus séculi finem, sed in futúro século non habet finem. Ideò dícitur huic, Séquere me : de illo autem, Sic eum volo manére donec véniam. Quid enim est hoc, nisi, Tu me séque, re per imitatiónem perferendi temporália mala, ille máneat donec sempitérna vénio redditúrus bona? Quod apértiùs ita dici potest : Perfecta me sequátur áctio, informáta meæ passiónis exemplo : inchoáta verò contemplátio máneat donec vénio, perficienda cùm vénero.

℟. Videntes Petri constántiam & Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris & idiótæ, * Admirabantur, & nihil póterant contradícere. ℣. Dixit Dóminus : Ecce ego addam ut admiratiónem fáciam pópulo huic miráculo grandi; períbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus. * Admirabantur. *Act.* 4. *Is.* 29.

Lectio ix.

Nemo tamen istos insignes Apóstolos séparet. Et in eo quod significábat Petrus, ambo erant; & in eo quod significábat Joannes, ambo futúri erant. Omnibus sanctis, ad Christi corpus inseparabíliter pertinéntibus, propter hujus vitæ procellosíssimæ gubernáculum, ad ligánda & solvénda peccáta, claves regni cœlórum primus Apostolórum Petrus accépit : eisdemque ómnibus sanctis, propter vitæ illíus secretíssimæ quietíssimum sinum, super pectus Christi Joannes Evange-

lista discúbuit. Quóniam nec iste solus, sed universa Ecclésia ligat, solvitque peccáta; nec ille de Christi divinitáte sublímia, quæ in illo regno fácie ad fáciem contemplanda, nunc autem in spéculo atque in ænígmate contuenda sunt, de fonte Domínici péctoris solus bibit; sed ipse Dóminus ipsum Evangélium pro sua cujusque capacitáte ómnibus suis bibendum toto terrárum orbe diffúdit. Sunt qui sénserint à Christo Joannem proptéreà plùs amátum, quòd neque uxórem dúxerit, & ab ineunte pueritia castíssimus víxerit. Id quoque multùm ádjuvat congruéntiam hujusce senténtiæ, quòd illa vita per eum significáta est, ubi non erunt núptiæ.

℟. Denuntiavérunt ne omnínò docérent in nómine Jesu; Petrus verò & Joannes dixérunt ad eos: * Non póssumus quæ vídimus & audívimus non loqui. ℣. Sacramentum regis abscóndere bonum est; ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum est: * Non póssumus. Glória. * Non póssumus. *Act.* 4. *Tob.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. Ego Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula Patmos propter verbum Dei & testimónium Jesu. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te iterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10.

Ant. 1. a. Deus.

CANTICUM. *Isaiæ* 52.

Laudantur prædicatores Evangelicæ pacis.

Quàm pulchri super montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem:

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem: * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum; * levavérunt vocem, simul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, deserta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus brachium sanctum suum in

oculis omnium gentium : * & vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Ant. Deus spirítuum Prophetárum misit Angelum suum, osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. *Apoc.* 22.

Ant. 6. Beátus qui custódit verba prophetiæ libri hujus ; & ego Joannes audívi & vidi. *Apoc.* 22.

CAPITULUM. *Apocal.* 14.

VIdi álterum Angelum volántem per médium cœli, habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum, dicens voce magnâ : Timéte Dóminum, & date illi honórem.

HYMNUS.

QUem nox, quem ténebræ, dénsaque núbila
Circumfúsa tegunt lúmine spléndidum,
Imbelles óculos terríficis Deus
Ne fulgóribus óbruat,
O dilecte Deo, quàm tibi clárius,
Dùm tu vivis adhuc, se dedit áspici!
Tu secréta Dei, mentis & íntimæ
Rimáris penetrália.
Ceu pennis áquilæ, raptus in æthera
Cœlum mente petis, sídera tránsvolas;
Nil obstant rútili fúlgura lúminis,
Nudo Número pásceris.
Ætérno génitum de Patre Fílium,
Demptâ nube, vides, æque Deo Deum
Descendisse sacros de pátrio sinu
Castæ Vírginis in sinus.
In nos hoc pótuit tantus amor Dei!
Terris ipse sui núminis ímmemor,
Nobis factus homo se facit éxulem,
Ut cœlo trahat éxules.
Per te sacra patent ábdita vátibus :
Quæ lux in ténebris fúlgeat, índicas :
A quo vita fluit, princípium petis,
Et primórdia lúminis.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini :
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usque in altíssima quæ fecisti magnália. *Ps.* 70.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Quod audívimus, quod vidimus, quod manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobiscum. 1. *Joan.* 1.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, benignus illustra; ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelistæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempiterna; Per Dóminum.

Commém. de Natali Domini, *Ant.* Egressus, &c. ℣. Ipse tanquàm, &c. *Orátio*, Concéde, quæsumus, &c. *suprà*, 266.

AD HORAS.

Doxologia. Qui natus es de Vírgine, *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Ego Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Audívi.

CAPITULUM. *Apocal.* 1.

POsuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus & vivus, & fui mórtuus, & ecce sum vivens in sécula seculórum; & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergò quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fíeri post hæc.

℟. *br.* Lingua mea * cálamus scribæ, * Allelúia, allelúia. Lingua. ℣. Velóciter * scribentis, * Allelúia. Glória. Lingua. *Ps.* 44.

* . ℣. In generatiónem & generatiónem, ℟. Annuntiábo veritátem tuam. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus.

CAPITULUM. *Apocal.* 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris; conservus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra.

℟. *br.* In conspectu Angelórum * adorábo, * Allelúia, allelúia. In conspectu. ℣. Et confitébor nómini tuo * super misericórdia tua, * Allelúia. Glória. In conspectu. *Ps.* 137.

℣. Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, ℟. Novíssima & antíqua. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 6. Beátus.

CAPITULUM. *Apocal.* 1.

BEátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est.

℟. *br.* Mirabília * testimónia tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. Mirabília. ℣. Ideò scrutáta est ea * ánima mea, * Allelúia. Glória. Mirabília. *Ps.* 118.

℣. Servus tuus custódit ea: ℟. In custodiendis illis retribútio multa. *Ps.* 18.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in Natali Domini, pag. 261.

CAPITULUM. *Apoc. 1.*

Dedit Jesu Christo Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò: & significávit mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit.

HYMNUS.

Sit qui ritè canat te modò vírginem,
Te scriptis célebrem dicat Apóstolum,
Jungat veridícis te quoque Vátibus,
Christi te cano Mártyrem.

Diri testis eras fúneris, & comes,
Votis cum Dómino fixus eras cruci;
Hoc tantùm lícuit tunc tibi mútuis
Respondére dolóribus.

Pendens funéreâ Christus ab árbore,
Te matri míseræ jam sine fílio,
Natum substítuit. Crédere Vírginem
Quàm par est tibi vírgini!

Tali depósito quid pretiósius?
Mater vera Dei jam tua dícitur,
Natus jure pari dícere; mórtui
Jactúram réparas Dei.

Christus vocis egens, ac moriéntibus
Quà fas est, óculis discípulum docet;
Ex illa cáthedra, quam cruor ímbuit,
Terris prædicat ómnibus.

Christi fide comes, pássibus æmulis,
Quò te duxit amor, te líceat sequi:
Ingens ille mihi sit favor, & pati
Cum Christo, simul & mori.

Sit laus summa Patri, summaque Fílio;
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Testimónia tua, Dómine, ℟. Credibília facta sunt nimis. *Ps.* 92.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Quem diligébat Jesus, qui & recúbuit in cœna super pectus ejus; hic est discípulus ille qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: & scimus quia verum est testimónium ejus. *Joan.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes, 276.

Fit Commem. de SS. Innocentibus, Ant. Contemplámini, & vocáte lamentatríces: assúmant super nos lamentum; quia mors ingressa est domos nostras,

dispérdere párvulos desóris. *Jerem.* 9.

℣. Captábunt in ánimam Justi; ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Posteà de Natali Domini, *Ant.* Fílius, &c. *ut suprà,* 257.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut in die Natalis Domini, suprà, 257.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.

In Festo

SS. INNOCENTIUM.

Duplex-minus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum complexantem & benedicentem párvulos, * Veníte, adorémus. *Marc.* 10.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Salvéte, flores Mártyrum,
In lucis ipso límine
Quos sævus ensis méssuit,
Ceu turbo nascentes rosas.

Vos prima messis quam recens
Nato Deo tellus dicat:
Ejus rigáta sánguine
Quos indè fructus prófe-ret!

O vos, pusilli mílites,
Vestro statis pro Príncipe:
Necdùm scientes vívere,
Duci potestis præmori.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Consurget rex ímpudens fácie, & interfíciet pópulum sanctórum. *Dan.* 8.

Ant. 2. Dirigétur dolus in manu ejus, occídet plúrimos, & contrà príncipem príncipum consurget. *Dan.* 8.

Ant. 3. g. Non roborábitur homo ex impietáte; & radix justórum non commovébitur. *Prov.* 12.

℣. Peccátor stridébit super justum déntibus suis; ℟. Dóminus autem irridébit eum. *Ps.* 36.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

Ecce ego creo cœlos novos, & terram novam: & non erunt in memória prióra, & non ascendent super cor. Sed gaudébitis & exultábitis usquè in sempitérnum in his quæ ego creo; quia ecce ego creo Jerúsalem exultatiónem, & pópulum ejus gáudium. Et exultábo in Jerúsalem, & gaudébo in pópulo meo: & non audiétur in eo ultrà vox fletûs & vox clamóris.

℟. Heródes, clàm vocátis Magis, * Diligenter dídicit ab eis tempus stellæ quæ appáruit eis. ℣. Mul-

... fuit insídiis dolósi ; bona enim in mala convertens insidiátur. * Diligentem. Matth. 2. Eccli. 11.

Lectio ij.

NOn erit ibi ámpliùs infans diérum, & senex qui non ímpleat dies suos ; quóniam puer centum annórum moriétur ; & peccátor centum annórum maledíctus erit. Et ædificábunt domos, & habitábunt : & plantábunt víneas, & comédent fructus eárum. Non ædificábunt, & álius habitábit : non plantábunt, & álius cómedet : secundùm enim dies ligni, erunt dies pópuli mei ; & ópera mánuum eórum inveterábunt.

℟. In lábiis suis indulcat inimícus, & * In corde suo insidiátur ; & si invénerit tempus, non satiábitur sánguine. ℣. Dixit Heródes Magis : Ite & interrogáte diligenter de púero, & renuntiáte mihi ; ut & ego véniens, adórem eum. * In. Eccli. 12. Matth. 2.

Lectio iij.

ELecti mei non laborábunt frustrà, neque generábunt in conturbatióne ; quia semen benedictórum Dómini est, & nepótes eórum cum eis. Eritque ántequàm clament, ego exáudiam : adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. Lupus & agnus pascentur simul, leo & bos cómedent páleas ; & serpenti pulvis, panis ejus : non nocébunt, neque occídent in omni monte sancto meo, dicit Dóminus.

℟. Reges terræ & * Príncipes convenérunt adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus. † Qui hábitat in cœlis, irridébit eos. ℣. Cùm recessissent Magi, Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Futúrum est ut Heródes quærat púerum ad perdendum eum : * Príncipes. Glória. † Qui. Ps. 2. Matth. 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Heródes videns quóniam illúsus esset à Magis, irátus est valdè. Matth. 2.

Ant. 5. a. Sónitus terróris semper in áuribus ímpii ; & cùm pax sit, insídias suspicátur. Job. 15.

Ant. 7. d. Tetendit adversùs Deum manum suam, & contrà Omnipotentem roborátus est. Job. 15.

℣. Ecce partúriit injustítiam ; ℟. Concépit dolórem, & péperit iniquitátem. Ps. 7.

Sermo sancti Leónis Papæ. In Epiph. 1. Lectio iv.

HEródes áudiens Judæórum Príncipem natum, successórem suspicátus, expávit ;

& molítus necem salútis Auctóri, falsum spondet obséquium. Quàm felix foret, si Magórum imitarétur fidem, & convérteret ad religiónem quod disponébat ad fraudem! Reversis Magis in regiónem suam, translatóque Jesu in Ægyptum ex admonitióne divína, exardescit frustráta in meditatiónibus suis Heródis insánia. Necári omnes Béthlehem párvulos jubet: & quóniam quem métuat, nescit infantem, generálem sævítiam in suspectam sibi tendit ætátem. Sed quos rex ímpius éximit mundo, Christus ínserit cœlo.

℟. Rex, efferátis ánimis, jussit milítibus interfícere, nec párcere. * Fiébant ergò natórum extermínia & parvulórum neces. ℣. Heródes occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem & in fínibus ejus, à bimátu & infrà, secundùm tempus quod exquisíerat à Magis. * Fiébant. 2. *Mach.* 5. *Matth.* 2.

In Epiph. 2. *Lectio v.*

QUæ ista, Judæi, tàm imperíta in vobis sciéntia est? Interrogáti ubi Christus nascerétur, veráciter dícitis quod legistis, In Béthlehem Judæ. Locum nativitátis de Scripturárum testimónio *demonstrátis*, præséntiam témporis de cœli & terræ attestatióne cognóscitis; & tamen ubi ad persequendum ánimus Heródis exarsit, ibi ad non credendum vester sensus obdúruit. Felícior ergò ignorántia infántium quos persecútor occídit, quàm vestra sciéntia quam in sua perturbatióne consúluit. Vos noluistis regnum ejus recípere, cujus óppidum potuistis osténdere. Illi potuérunt pro eo mori, quem nondùm póterant confitéri. Itaque Christus, ne ullum ei tempus esset absque miráculo, ante usum linguæ potestátem Verbi tácitus exerébat; & quasi jam díceret, Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cœlorum, novâ glóriâ coronábat infantes, & de inítiis suis parvulórum primórdia consecrábat; ut discerétur néminem hóminum divíni incapácem esse sacramenti, quandò étiam illa ætas glóriæ esset apta martyrii.

℟. Adimplétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicentē: * Vox in Rama audíta est; plorátus & ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, & nóluit consolári, quia non sunt. ℣. Invocábant Dóminum, ut vocem sánguinis ad se clamantis audíret, memorarétur quoque iniquíssimas mortes

parvulórum innocentûm; *Vox. Matth. 2. 2.Mach. 8. In Epiph. 7. Lectio vj.

AMat Christus infántiam, quam primùm & ánimo suscépit, & córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magistram, innocéntiæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dírigit mores, ad quam senum redúcit ætátes; & eos ad suum inclínat exemplum, quos ad regnum sublímat ætérnum. Ad hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem parvulórum mystérium hodiernæ festivitátis invítat; & hanc vobis humilitátis formam adorátus à Magis puer Salvátor insínuat; qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortûs sui témpore éditos martyrio consecrávit; ut in Béthlehem, ubi Christus natus est, géniti, per communiónem ætátis consórtes fíerent passiónis.

℟. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: * Revertentur fílii ad términos suos. ℣. Agnus reget eos, & abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: * Reverten-tur. Glória. * Reverten-tur. Jerem. 31. Apoc. 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Sínite párvulos veníre ad me; tálium est enim regnum cœlórum. Matth. 19.

Ant. 7. g. Hi empti sunt ex homínibus, primítiæ Deo & Agno; sine mácula sunt ante thronum Dei. Apoc. 14.

Ant. 8. G. Non inquinavérunt vestiménta sua: ambulábunt mecum in albis; quia digni sunt. Apoc. 3.

℣. Novit Dóminus dies immaculatórum; ℟. Et hæréditas eórum in ætérnum erit. Ps. 36.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Heródes videns quóniam illúsus esset à Magis, irátus est valdè: & mittens, occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem, & in ómnibus fínibus ejus, à bimátu & infrà, secundùm tempus quod exquisíerat à Magis. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 9. in Matth.

HEródem certè non oportúerat irásci, sed cómprimi pótiùs ac timére, atque intellígere quòd rem stultam conarétur. Sed coercéri nequit ánimus pravâ semèl voluntáte vitiátus, jamque immedicabíliter ægrótans; neque cedit, magnis quámlibet à Deo remédiis indultis. Consídera igitur

istum prióribus malis áddere posterióra certantem, & homicídia homicídiis jungentem, perque ómnia furibundum in præcipítia labentem: quasi enim ab áliquo dæmonum, irâ, iracúndiâ invidiâque vexátus, nullâ prorsùs ratióne frænátur, sed contrà ipsam furit natúram: & iram quâ adversùs Magórum illusiónem fremébat, in párvulos innocentes vertit; talę quiddam in Palæstína fácere aggressus, quale Phárao in Ægypto perpetrârat.

℟. Jerúsalem, lætáberis in fíliis tuis, quóniam * Omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dóminum. ℣. Oves meæ non perîbunt in æternum, & non rápiet eas quisquam de manu mea: * Omnes. *Tob.* 13. *Joan.* 10.

Lectio viij.

QUo, Heródes sævíssime, colóre ratiónis irátus es, cùm te à Magis illúsum vidéres? Non cognóveras ortum illum esse divínum? Non tu príncipes convocáveras Sacerdótum? Non ipse congregáveras Scribas? Non étiam illi qui à te fúerant convocáti, Prophétam secum in judícium illius consílii protulérunt, qui olim ista prædíxerat? Non intellexisti nova vetéribus consonáre? Non audisti quóniam Magos stella dedúxerit? Cur non erubuisti tà laudábile stúdium barbar rum? Cur non es revé tus veritátem? Cur non præcedéntibus étiam extr ma pensitasti? Cur non his omnibus collegisti n quáquàm Magórum ill sióni deputandum esse qu factum est, sed divínæ vi túti ómnia próvidè & u liter ordinanti? Quòd si sès étiam Magórum frau deceptus, quid hoc præj dicáret innocéntibus?

℟. Gaudébo in pópu meo; & * Non audiét in eo ultrà vox fletûs, vox clamóris. ℣. Mors u trà non erit, neque luctu neque clamor, neque d lor. * Non audiétur. *Is.* 6 *Apoc.* 21.

Lectio ix.

TUnc adimplétum quod dictum est p Jeremíam prophétam, d centem: Vox in Rama a díta est; plorátus & ulul tus multus: Rachel pl rans filios suos, & nolu consolári, quia non sun Admirábilis consequénti quia enim auditórem ma nitúdine horrôris implév rat Evangelista, crudéle illam mactatiónem descr bens, rursùs eum consol tur, & dicit quòd non i circò illa facta sint, qu ea Deus prohibére nequ verit, aut futúra non v derit; sed quæ certè præscíerit, & per Proph

tam longè antè prædíxerit. Ne ígitur turbéris & cóncidas, ad ineffábilem providéntiam ejus profpíciens, quam, & per illa quæ operátur ipse, & per ista quæ ab áliis fieri finit, perfpícuè póffumus intuéri.

℟. Convertam luctum eórum in gáudium; * Et † Confolábor eos, & lætificábo à dolóre fuo. ℣. Ego dabo de fonte aquæ vitæ gratis: * Et. Glória Patri. † Confolábor. *Jerem.* 31. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Senes cum junióribus laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum eft nomen ejus folíus. *Pf.* 148.

AD LAUDES.

Pfalmi de Feria.

Ant. CONfurge, Sion, effunde ficut aquam cor tuum ante confpectum Dómini; leva ad eum manus tuas pro ánima parvulórum tuórum. *Thren.* 2.

Ant. 2. Cùm cogitárent injuftórum occídere infantes, uno liberáto, fufcepta eft à pópulo sánitas. *Sap.* 18.

Ant. 3. a. Púeri tui tanquàm agni exultavérunt, magnificantes te, Dómine, qui liberafti illos. *Sap.* 19.

Ant. 4. *E.* Victrícem.

CANTICUM. *Sap.* 3.

Gloria Martyrum celebratur.

JUftórum ánimæ in manu Dei funt, * & non tanget illos tormentum mortis.

Vifi funt óculis infipiéntium mori, * & æftimáta eft afflíctio éxitus illórum.

Et quod à nobis eft iter, exterminium; * illi autem funt in pace.

Et fi coram homínibus tormenta paffi funt, * fpes illórum immortalitáte plena eft.

In paucis vexáti, in multis benè difponentur: * quóniam Deus tentávit eos & invénit illos dignos fe.

Tamquàm aurum in fornáce probávit illos, & quafi holocaufti hóftiam accépit illos; * & in témpore erit refpectus illórum.

Ant. Victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit difertas. *Sap.* 10.

Ant. 5. a. Lætítia fempiterna fuper caput eórum; gáudium & lætítiam obtinébunt; & fúgiet dolor & gémitus. *If.* 35.

CAPITULUM. *Sap.* 4.

GRátia Dei & misericórdia eft in fanctos ejus, & refpectus in electos illíus; condemnat autem juftus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs confummáta longam vitam injufti.

HYMNUS.

MOlles in agnos ceu lupus

Amens tyrannus fævit,

Et déstinat promíscuâ
In strage Christum pérdere.
Cunæ redundant sánguine;
Sed in Deum frustrà furit:
Unum petit tot mórtibus,
Mortes tot unus éffugit.
Matres, querélis párcite;
Quid rapta fletis pígnora?
Agnum salútis óbsidem
Denso sequuntur ágmine.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ex ore infántium & lacténtium, Deus, perfecisti laudem ℟. Propter inimícos tuos. *Ps.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Sérviunt Deo die ac nocte in templo éjus: non esúrient, neque sítient ámpliùs. Agnus qui in médio throni est, dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7.

Oratio.

DEus, cujus hodiernâ die præcónium Innocentes Mártyres, non loquendo, sed moriendo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Natali Domini, per Ant. Egressus *est, &c.* ℣. Ipse tanquàm sponsus, &c. *Oratio*, Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, &c. *suprà*, 266.

AD HORAS,

Doxologia, Qui natus es de Vírgine, *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Consurge, Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Cùm cogitárent.

CAPITULUM. *Dan.* 3.

SIcut in holocausto aríetum & taurórum, & sicut in míllibus agnórum pínguium; sic fiat sacrifícium nostrum in conspectu tuo, Dómine.

℟. *br.* Propter te, Dómine, * mortificámur totâ die, * Allelúia, allelúia. Propter te. ℣. Æstimáti sumus * sicut oves occisiónis, * Allelúia. Glória Patri. Propter te.

℣. Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos: ℟. Et odiéntes nos confudisti. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Puéri tui.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ, non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum & grátiam.

℟. br. Anima nostra si-

cut passer erepta est * de láqueo venántium, * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus, * Allelúia. Glória. Anima.

℣. Benedictus Dóminus, ℟. Qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum. Ps. 123.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Lætítia.

CAPITULUM. *Sap.* 5.

IN perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum: ídeò accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini.

℟. *br.* Edúxit pópulum suum * in exultatióne, * Allelúia, allelúia. Edúxit. ℣. Et eléctos suos * in lætítia, * Allelúia. Glória Patri. Edúxit. *Ps.* 104.

℣. Exultent & lætentur super te ℟. Omnes quærentes te, Dómine. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut ad II. Vesperas diei Natalis Domini, 256.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

HI sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti; vírgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumquè íerit.

HYMNUS.

VOs prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palmâ & corónis lúditis.
Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúnè Christus tóllitur.
Inter coævi sánguinis
Fluenta solus ínteger
Ferrum quod orbábat nurus,
Partus fefellit Vírginis.
Sic dira regis ímpii
Edícta quondàm fúgerat,
Christi figúram præferens
Moses receptor cívium.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Deus noster miserétur: ℟. Custódiens párvulos Dóminus. *Ps.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sérvient Deo & Agno, & vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

Oratio, Deus, cujus hodiernâ. *ut suprà ad Laudes.*

Deinde (*nisi sit Sabbatum*) *fit Commem. de Nat. Domini.* *Ant.* Fílius Dei venit. ℣. Hic est Deus. *Oratio*, Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos unigéniti tui nova per carnem, &c. *suprà*, 257. *postremò de S. Thoma Cantuariensi, Episc. & Mart.*

Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix.
Orat. Omnípotens. xiij.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut suprà in Natali Domini. 257.

OFFICIUM DOMINICÆ Intrà Octavam Natalis Domini.

Si Dominica intrà Octavam Natalis Domini inciderit in diem S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, vel SS. Innocentium, aut si nulla fuerit Dominica intrà dictam Octavam; tunc ejus Officium ponetur die 30. Decembris, & fiet ut ibi notatur.

Si inciderit in diem 29. Dec. de ea fiet Commemoratio ad II. Vesperas SS. Innocentium, per Ant. Tu, Dómine. ℣. Tu es, Deus. *& Orationem*, Omnípotens. *ut infrà.*

Si inciderit in diem 30. vel 31. pridie ad VESPERAS, Antiph. & Psalmi erunt de Natali Domini, suprà. 256.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo quæ in cœlis, & quæ in terra sunt in ipso.

Hymn. Jesu, Redemptor. 256.

℣. Tu es, Deus, Salvátor meus, ℟. Et te sustínui totâ die. *Ps.* 24.

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Tu, Dómine, Pater noster, Redemptor noster: à sæculo nomen tuum. *Is.* 63.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit alia Commemoratio de Octava Natalis Domini.

Si Sabbatum sit die 30. Decembris, fit Commemoratio S. Sylvestri Papæ, ut ibidem notatur.

COMPLETORIUM, *ut in die Natalis Domini, suprà.* 257.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut in die Natalis Domini, omisso ritu Annuali in toto Officio.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex fémine David, secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Ant. 2. In útero habens de Spíritu sancto, péperit María Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 8. G. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo. *Ephes.* 2.

℣. In splendóribus Sanctórum, ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente juxta diem

minica infra, juxta divisionem ad aperiendum ... ut in I. Nocturno Natalis Domini; omisso ritu solemni, in his & sequentibus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Grátias Deo qui nos tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem remissiónem peccatórum. *Coloss.* 1.

Ant. 4. *B.* In ipso cóndita sunt univérsa; & ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant: complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum. *Col.* 1.

Ant. 3. d. Sicut accepístis Jesum Christum, in ipso ambuláte; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Col.* 2.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Natali Domini 9.

Lectio iv.

EXcédit quidèm, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo; & indè óritur difficultas fandi, undè adest rátio non tacendi; quia in Christo Jesu Filio Dei non solùm ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utramque enim substántiam in unam convenísse persónam; nisi fides credat, sermo non éxplicat: & ideò nunquàm matéria déficit laudis, quia nunquàm sufficit cópia laudatóris. Gaudeámus igitur quòd ad eloquendum tantæ misericórdiæ sacraméntum impares sumus; & dum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse quòd víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quàm qui intélligit in rebus divínis, etiamsi multùm profíciat, semper sibi superesse quod quærat. Nam qui se ad id in quod tendit, pervenisse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne defécit.

℟. Sic Deus. *in II. Noct. Nat. Domini*, 249.

Lectio v.

NE autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos & prophéticæ ádjuvant voces, quibus ita accéndimur & docémur, ut nobis Nativitátem Dómini, quâ Verbum caro factum est, non tàm prætéritam recólere, quàm præséntem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Ange-

gelus, étiam nostrum implévit audítum: & ideò Domínicis óvibus præsúmus, quia verba divínitùs édita cordis aure servámus; tanquàm & in hodierna festivitáte dicátur: Evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo; quia natus est vobis hódiè Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Cujus prædicatiónis summitáti exultátio innumerabílium júngitur Angelórum, ut excelléntius fíeret testimónium, cui milítiæ cœlestis multitúdo concíneret in honórem Dei, unâ benedictióne dicéntium: Glória in excelsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Dei ergò glória est ex matre Vírgine Christi nascentis infántia: in terra autem illa pax concéditur, quæ hómines éfficit bonæ voluntátis. Quo enim spíritu de intemerátæ matris viscéribus náscitur Christus, hoc de sanctæ Ecclésiæ útero renáscitur Christiánus, cui vera pax est, à Dei voluntáte non dívidi, & in his solis quæ Deus díligit, delectári.

℟. Qui sanctíficat. 250.

Lectio vj.

NAtálem ígitur, dilectíssimi, diem Dómini celebrantes, qui ex ómnibus præteritórum témporum diébus eléctus est, licèt dispensátio actiónum corporálium, sicut æterno consílio fúerat præordináta, transíerit, tótaque Redemptóris humílitas in glóriam paternæ majestátis evecta sit, ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus in glória est Dei Patris: indesinenter tamen ipsum partum salutíferæ Vírginis adorámus, & illam Verbi & carnis indissolúbilem cópulam non minùs suscípimus in præsepe jacentem, quàm in throno paternæ altitúdinis considentem. Dignum est enim atque convéniens, ut dicente Apóstolo: Si compátimur, & conglorificábimur, sint humilitátis Christi compartícipes, qui sunt futúræ glóriæ cohærédes. Honorétur in infántia sua Dóminus, nec ad deitátis referantur injúriam exórdia & incrementa corpórea; quóniam natúræ incommutábili nec áddidit áliquid nostra natúra, nec mínuit: sed qui in similitúdinem carnis peccáti dignátus est homínibus esse conformis, in unitáte deitátis Patri pérmanet æquális: cum quo & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Deus ipse. 250.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Deus Fílium suum misit benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque à nequítia sua. *Act. 3.*

Ant. 5. a. Hic est lapis qui factus est in caput ánguli; & non est in álio áliquo salus. *Act. 4.*

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem factus est lapis offensiónis & petra scándali. *1. Petr. 2.*

℣. A Dómino factum est istud: ℟. Et est mirábile in óculis nostris. *Ps. 117.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedíxit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. Cap. 2. L. 1.

PAtrem Salvatóris appellat Joseph, non quòd verè juxtà Photiniános pater fúerit ejus, sed quòd ad famam Maríæ conservandam pater sit ab ómnibus æstimátus. Neque enim oblítus Evangelista, quòd eam de Spíritu sancto concepisse & vírginem peperisse narrârit; sed opiniónem vulgi éxprimens, quæ vera históriæ lex est, patrem Joseph núncupat Christi. Quamvis & eo modo pater illíus váleat dici, quo & vir Maríæ rectè intellígitur sine commixtióne carnis, ipsâ copulatióne conjúgii, multò vidélicet conjúnctiùs, quàm si esset aliundè adoptátus. Neque enim proptéreà non erat appellandus Joseph pater Christi, quia eum non genúerat, quandóquidèm rectè pater esset étiam ejus, quem non ex sua cónjuge procreátum alícubi adoptasset.

℟. Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo: * Et benedíxit illis Símeon. ℣. Miráti sunt in illo, & honoravérunt Deum. * Et. *Luc. 2. Eccli. 11.*

Lectio viij.

ECce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël, & in signum cui contradicétur. Benè in resurrectiónem, quia lumen est, quia glória plebis Israël, quia dicit: Ego sum resurréctio & vita. Quómodò autem in ruínam? nisi quia & lapis offensiónis est, & petra scándali, id est, ruínæ, his qui offendunt Verbum, nec credunt. De quibus ipse dicit: Si non venissem & locútus eis fuissem, peccá-

tum non habérent: nunc autem excusatiónem non habent de peccáto suo. Qui non in seipso tantùm, sed in suis quoque prædicántibus in ruínam pósitus est resurrectionemque multórum, testante Apóstolo qui ait: Christi bonus odor sumus Deo in his qui salvi fiunt, & in his qui péreunt. Qui enim verbum quod audit amando séquitur, bono odóre resurgit, & salvátur. Qui odiendo inséquitur, eódem ipso bono odóre córruit, & móritur. Signum autem cui contradicétur, fidem Domínicæ crucis áccipe, de qua Apóstolo Paulo dicunt Judæi: Nam de secta hac notum est nobis quòd ubíque ei contradícitur.

℟. Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël, & in signum cui contradicétur; * Ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Dóminum sanctificáte: & erit vobis in sanctificatiónem; in lápidem autem offensiónis, in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem; * Ut revelentur. *Luc.* 2. *Is.* 8.

Si sit dies 29. Decembris, Lectio ix. erit de S. Thoma Cantuariensi, infrà die 29. si verò sit dies 31. Lectio ix. erit de S. Sylvestro, infrà, die 31.

Lectio ix.

Ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. Incertum erat quondàm, qui Judæórum grátiam Christi, quam ventúram útique nóverant, recípere, qui autem respúere mallent. At ejus nativitáte audítâ, revelátis mox córdium cogitatiónibus, Heródes rex turbátus est, & omnis Jerosólyma cum illo. Pastóres cum timóre & gáudio Deo laudem résonant, homínibus pacis núntium pandunt. Ejus doctrínâ & virtúte diffamátâ, álii ad eum quasi magistrum veritátis cónfluunt, álii ab eo quasi seductóre refúgiunt. Ejus signo crucis erecto, hi quasi justè morti dari blasphemantes irrídent, illi quasi vitæ auctórem mori ácriter dolent. Sed & usque hódiè, & usque ad consummatiónem sæculi, præsentis Ecclésiæ ánimam gládius duríssimæ tribulatiónis pertransíre non cessat, cùm signo fídei ab ímprobis contradíci, cùm audíto Dei verbo multos cum Christo resúrgere, sed plures à credulitáte rúere gemebunda pertractat, cum revelátis multórum córdium cogitatiónibus, ubi óptimum Evangélii sevit semen, ibi zizánia vitiórum vel plùs justò prævalére, vel étiam, quod dictu grave est, sola ger-

mináre ac regnáre cónspicit.

℟. Israël in legem justítiæ non pervénit; offendérunt enim in lápidem offensiónis, sicut scriptum est: Ecce pono in Sion lápidem offensiónis: * Et † Omnis qui credit in eum, non confundétur. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundamento fundátum: * Et omnis. Glória. † Omnis. *Rom. 9. Is. 28.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps. 95.*

AD LAUDES.

Psalmi cum Cantico & Ant. ut in die Natalis Domini, 254.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 8.

SCitis grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cùm esset dives; ut illíus inópiâ vos dívites essétis.

HYMNUS.

UMbrâ sepultis lux óritur nova:
Mundo stupenti se simul éxhibent
Infans Creátor, Virgo mater,
Seque minor Deus ipse factus.
Numen suprémum de Patre Númine,
E matre prodit passíbilis Deus:
De fonte lucis lux perennis,
Carne suos rádios obumbrat.
Compressa strictis bráchia fásciis,
Libráta mundi póndera sústinent:
Lactante nutrítur parente
Cœlícolûm cibus ipse jugis.
Homo superbus corrúerat miser;
Se deprimendo nos Deus érigit;
Fit Numen infans, nostra forma;
Jamque Deum licet æmulári.
Ergò per orbem Rex novus ímperet,
Quondàm timendus víndice dexterâ;
Inermis ardet nunc amári:
Corda tuis, Puer, ure flammis.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit sancte, compar laus tibi, Spíritus;
O Numen infans, spes quiéta,
Víndice te, rédeat salútis. Amen.

℣. Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? ℟. Aut fílius hóminis, quia réputas eum? *Ps. 143.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israël, & in signum cui contradicétur. *Luc.* 2.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine dilecti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per, &c.

Non fit alia commemoratio de Octava Natalis Domini.

Si sit dies 29. *Decembris, additur commemor. de S. Thoma, si verò sit dies* 31. *additur commemor. de S. Sylvestro Papa.*

AD HORAS, ut in die Natalis Domini; Oratio, ut suprà.

AD VESPERAS.

Ut in die Nat. Domini, 256. *exceptis quæ sequuntur.*

Post Capitulum, omittitur Allelúia *cum suo* ℣.

Post Hymnum dicitur:

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Anna vídua confitebátur Dómino, & loquebátur de illo ómnibus qui expectábant redemptiónem Israël. *Luc.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Non sit alia commem. de Oct. Natalis Domini.

Si sit dies 30. *Decembris, additur comm. de S. Sylvestro Papa.*

COMPLETORIUM, *ut in die Natalis Domini.* 257.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM

Natalis Domini.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Pss. de Feria in toto Officio, exceptis Vesperis.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ, ℣. *Lectiones &* ℟℟℟. *ut notantur infrà in qualibet die.*

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Quinque Ant. & Cantic. ut in Festo Nat. Domini, 254.

Capitulum & Hymnus, ut in præcedenti Officio Dominicæ.

℣. Ipse tanquàm sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Egressus est Salvátor meus; & nunc qui redempti sunt à Dómino,

revertentur, & vénient in Sion laudantes, allelúia. *Is.* 51.

Oratio.

CQncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, ut in die.

AD VESPERAS.

Ut in die Natalis Domini, suprà, 256. omisso. Allelúia. *cum suo* ℣. *Ant. ad* Magníficat. *non duplicatur.*

COMPLETORIUM, *ut in die Natalis Domini*, 257.

¶ *Si Dominica inciderit in diem sequentem, ex Lectione prima sequenti fient tres Lectiones, divisionibus factis ad Asteriscos **; & sic diebus 30. & 31. Decemb.*]

DIE XXIX. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Antiphonæ & ℣. *è I. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.*

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

HÆc dicit Dóminus: Cœlum sedes mea, terra autem scabellum pedum meórum. Quæ est ista domus quam ædificábitis mihi? & quis est iste locus quiétis meæ? Omnia hæc manus mea fecit; & facta sunt universa ista, dicit Dóminus. Ad quem autem respíciam, nisi ad paupérculum, & contrítum spíritu, & trementem sermónes meos? [*] Qui ímmolat bovem, quasi qui interfíciat virum: qui mactat pecus, quasi qui excérebret canem: qui offert oblatiónem, quasi qui sánguinem suillum offerat: qui recordátur thuris, quasi qui benedícat idólo. Hæc ómnia elegérunt in viis suis, & in abominatiónibus suis ánima eórum delectáta est. Undè & ego éligam illusiónes eórum; & quæ timébant, addúcam eis: quia vocávi, & non erat qui respondéret; locútus sum, & non audiérunt: fecerúntque malum in óculis meis; & quæ nólui, elegérunt. [**] Audíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus. Dixérunt fratres vestri odientes vos, & abjicientes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia vestra; ipsi autem confundentur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddentis retributiónem inimícis suis.

℟. Per víscera. *è I. Nocturno Natalis Domini*, 247. *omisso ritu solemni, & sic de sequentibus.*

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 3. de Nativ. Dómini.

Lectio ij.

NAscitúrus Dei Fílius, cujus in arbítrio erat, quodcumque vellet elígere tempus, elégit quod moléstius est, præsertìm párvulo, & páuperis matris fílio, quæ vix pannos habéret ad involvendum, præsépe ad reclinandum. Non est tale judícium mundi: aut iste fállitur, aut mundus errat. Sed divínam falli impossíbile est sapiéntiam. Méritò proindè & carnis prudéntia inimíca est Deo, & sǽculi quoque prudéntia, stultítia nominátur. Quid enim? Christus utíquè, qui non fállitur, elégit quod carni moléstius est. Id ergò mélius, id utílius, id pótiùs eligendum: & quisquis áliud dóceat, vel suádeat, ab eo tanquàm à seductóre cavendum.

℞. Gaudéte. 248.

De S. Thoma Cantuariensi.

Lectio iij.

THomas, Londíni Gilberto & Matilde paréntibus ortus, litterárum stúdia Parísiis felíciter absolvit. Repetítâ deindè Angliâ, públicis munéribus cum laude gestis, Archidiáconus Cantuariensis ac Regis Cancellárius creátus est. Mox Henríco ejus fílio instituendo admótus, tùm Theobaldo Cantuariensi Epíscopo successor destinátus, repudiáto Cancellárii múnere, ad severiórem disciplínam vitam cœpit exígere. Magnátum in se vehemens ódium concitávit, quòd opes Ecclésiæ, quas inváserant, restitúere coëgisset. Henríco, qui Epíscopos ad servandas regni consuetúdines júribus Ecclésiæ contrárias, sacramento præstito, volébat adígere, fórtiter réstitit. Ob eam rem sede dejectus, Sénonas ad Alexandrum Papam se cóntulit; à quo cùm in ejus manus, depósito ánnulo, Episcopátu cédere vellet, in suo gradu consístere jussus est. Cantuáriam pósteà reversus, ab Epíscopis, quos ob violáta Ecclésiæ jura à censúris sólvere recusábat, novis calúmniis appétitur. His Henrícus plùs æquo tríbuens, cum per unum Sacerdótem stare dixisset, quóminùs pace fruerétur, áulici quátuor gratum se regi factúros rati, trajecto mari, Thomam in Ecclésia aggrediuntur: qui flexis génibus, se Deo ac beátæ Maríæ commendans, caput ímpiis mánibus præcidendum óbtulit, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo. Henrícus tàm atróci facinore perculsus, tríduo ab omni penè cibo abstínuit, austeriúsque pro

eo egit pœniténtiam.

℟. Propherissa. 248.

AD LAUDES fit Commemoratio de sancto Thoma Episcopo & Martyre. Ant. Bonum certámen certavi. ℣. Adjútor. *Oratio* Omnípotens. xiij.

DIE XXX. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Antiphonæ & ℣. è II. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

ANtequàm parturíret, péperit: ántequàm veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit unquàm tale? & quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit, & péperit Sion fílios suos? Numquid ego qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? [*] Lætámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio, universi qui lugétis super eam; ut sugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus; ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem glóriam géntium quam sugétis: ad úbera portabímini, & super génua blandientur vobis. [**] Quómodò si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos; & in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinábunt; & cognoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, & quasi turbo quadrígæ ejus, réddere in indignatióne furórem suum, & increpatiónem suam in flamma ignis; quia in igne Dóminus dijudicábit, & in gládio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti à Dómino. Qui sanctificabantur, & mundos se putábant in hortis post jánuam intrínsecùs; qui comedébant carnem suillam, & abominatiónem, & murem, simul consumentur, dicit Dóminus.

℟. Sic Deus. 249.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 2. de dupl. Nat. Christi.

Lectio ij.

DIlectíssimi fratres, atténdite magnitúdinem

gratiæ, & agnóscite quid Deus hómini dignátus est prærogáre. Christus enim Dei Fílius, de vero Deo Deus verus, & unus cum Patre naturáliter Deus, semper ex seipso sanctos Angelos pascit; sed tamen angélicam natúram Dei Fílius non accépit. Ut autem suam caritátem Deus commendáret in nobis, Fílius ejus natúram nostram suscépit ex nobis; & Deus unigénitus, qui panis est Angelórum, ut étiam hóminum seipsum fáceret panem, simul hóminis & ánimam suscépit & carnem. Accépit utramque veram, utramque sanctam, utramque mundam. Accépit ánimam nostram sine iniquitáte: accépit carnem nostram cum mortalitáte. Accépit ánimam justam per quam nostris animábus justítiam rédderet; carnem verò proptéreà dignátus est habére mortálem, ut secundùm ipsam móriens, mortem vínceret; secundùm ipsam étiam resúrgeret, per quam nostra quoque córpora suscitáret.

℟. Qui sanctíficat. 250.

Lectio iij.

MAgnum mystérium, dilectíssimi fratres, magnum divínæ dilectiónis indícium. Homo Deum contemnens, à Deo discessit: Deus hóminem díligens, ad hómines venit. Diléxit ímpium, ut fáceret justum: diléxit infírmum, ut fáceret sanum: diléxit perversum, ut fáceret rectum: diléxit mórtuum, ut fáceret vivum. Et quid ampliùs dicam? Quandóquidèm Deus unigénitus humánam natúram tantùm diléxit, ut eam non solùm à potestáte mali ángeli liberáret, verùm étiam in seipso super omnes bonos Angelos in Patris déxtera collocáret. Natúra enim quæ in primo hómine à malo ángelo captiváta fúerat, ipsa nunc in secundo super omnes bonos Angelos regnat. Primus homo de terra terrénus, secundus homo de cœlo cœlestis. Primum hóminem múlier, corruptâ mente, decépit: secundum hóminem virgo, incorruptâ virginitáte, concépit. In primi hóminis cónjuge, nequítia diáboli seductam depravávit mentem; in secundi autem hóminis matre, grátia Dei & mentem íntegram servávit & carnem. Menti cóntulit firmíssimam fidem: carni ábstulit omnínò libídinem. Quóniam ígitur miserabíliter pro peccáto damnátus est homo, ídeò sine peccáto mirabíliter natus est Deus homo.

℟. Deus ipse prior. 250.

[*Si nulla occurrat Dominica in triduo post Fes-*

tum SS. Innocentium, hâc die, omissâ præcedenti Lectione, legitur ejus loco Evangelium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini, cum prima ex tribus lectionibus Homiliæ, suprà, 289. cum ℟. Ifraël in legem. 291.

AD LAUDES, post Hymnum ℣. Dómine. *Ad* Benedictus. *Ant.* Ecce pófitus eft. *Oratio*, Omnípotens, fempiterne Deus, dírige actus noftros in beneplácito tuo, &c. 292.]

AD VESPERAS, fit Commemoratio de sancto Sylvestro Papa, per Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. & *Orat.* Deus, qui facrum. *infrà*, 299.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Antiphonæ & ℣. *è III. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.*

De Ifaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

VÉnio ut cóngregem cum ómnibus géntibus & linguis: & vénient, & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis fignum; & mittam ex eis qui falváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam & Lydiam, tendentes fagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínfulas longè; ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam: & annuntiábunt glóriam meam Géntibus. [*] Et addúcent omnes fratres veftros de cunctis géntibus donum Dómino in equis, & in quadrígis, & in lectícis, & in mulis, & in carrúcis, ad montem fanctum meum Jerúfalem, dicit Dóminus; quómodò fi ínferant fílii Ifraël munus in vafe mundo in domum Dómini. [**] Et affúmam ex eis in facerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia ficut cœli novi & terra nova, quæ ego fácio ftare coram me, dicit Dóminus, fic ftabit femen veftrum & nomen veftrum. Et erit menfis ex menfe, & fábbatum ex fábbato: véniet omnis caro, ut adóret coram fácie mea, dicit Dóminus. Et egredientur, & vidébunt cadávera virórum qui prævaricáti funt in me: vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguétur; & erunt ufque ad fatietátem vifiónis omni carni.

℟. Impléti funt. 251.

Sermo fancti Hilárii Epifcopi.

L. 2. de Trin. n. 24. & 25.

Lectio ij.

DEi imágo invisíbilis pudórem humáni exórdii non recusávit, & per conceptiónem, partum, vagítum, cunas, omnes na-

túræ nostræ contumélias transcucurrit. Quid tandèm dignum à nobis tantæ dignatiónis afféctui rependétur? Inenarrábilis à Deo oríginis unus unigénitus Deus, in corpúsculi humáni formam sanctæ Vírginis útero insertus accrescit. Qui ómnia cóntinet, & intrà quem & per quem cuncta sunt, humáni partûs lege profertur; & ad cujus vocem Archángeli atque Angeli tremunt, cœlum & terra, & ómnia mundi hujus resolvuntur elementa, vagítu infántiæ audítur. Qui invisíbilis & incomprehensíbilis est, non visu, sensu, tactúque moderandus, cunis est obvolútus. Hæc si quis indigna Deo récolet, tantò se majóris benefícii obnóxium confitébitur, quantò minùs hæc Dei convénerint majestáti. Non ille éguit homo éffici, per quem homo factus est: sed nos egúimus, ut Deus caro fíeret, & habitáret in nobis. Humílitas ejus nostra nobílitas est, contumélia ejus honor noster est: quod ille Deus in carne consistens, hoc nos vicissìm in Deum ex carne renovári.

℟. Natus est. 252.

De S. Sylvestro.

Lectio iij.

SYlvester, Ecclésiæ Romanæ Présbyter, tanta cum laude in eo múnere se gessit, ut post Melchíadem Póntifex fúerit electus. Hujus tempóribus Concílium Areláte coactum est è diversis Gálliæ, Itáliæ, Africæ, Hispániæ, Britanniæque Provínciis; in quo inter ália statútum est, ut uno eodemque die Pascha per orbem universum peragerétur. De non repetendo hæreticórum baptísmate lex quoque sancíta est contrà Donatistas; cui Concílio cùm Sylvester adesse non potuisset, ad eum hisce verbis Patres scripsérunt: Utinam, frater dilectíssime, interesse tanti fecisses! te páriter nobiscum judicante, cœtus noster majóre lætítiâ exultasset. Rogábant ínsuper ut quæ in Concílio gesta essent, necnon éditi cánones, per eum qui majóres Diœcéses tenébat, ómnibus insinuarentur. Ipso étiam Pontífice, datâ orbi per Constantínum pace; cùm in Christi divinitátem Arii impíetas erupisset, Concílium œcuménicum apud Nicæam Bithyniæ coactum est, cui synodo Sylvester interesse non pótuit; sed qui ab eo missi sunt, ejus vice præfuérunt. Sylvester deindè per plures adhuc annos offício perfunctus, óbiit circà annum Dómini trecentésimum trigésimum quintum.

℟. Verbum. 253.

AD LAUDES, *fit Commemoratio S. Sylvestri. Antiph.* Ego sum. ℣. Elégit Dóminus. xxvj.

Oratio.

DEus, qui sacrum ministérium fidéliter exequentes, in gáudium Dómini sui tríbuis benignus intráre: da nobis, intercessióne beáti Sylvestri Pontíficis tui, ut in módico fidéles, mercédem magnam, quæ ipse es, cónsequi mereámur; Per Dóminum.

VESPERÆ de Festo sequenti.

[*Si autem in aliqua Ecclesia Vesperæ non sint hodie de Circumcisione, propter occursum majoris Solemnitatis, Psalmi & Antiphonæ sunt de Natali Domini, ut in reliquis diebus intrà Octavam: Capitulum verò & reliqua, de Festo Annuali aut Solemni-majore occurrente, cum Commemoratione de Circumcisione tantùm.*]

DIE I. JANUARII.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI, IMPOSITIONIS NOMINIS JESU ET OCTAVA NATALIS EJUS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. PArvulus natus est nobis, & Fílius datus est nobis: & factus est principátus super húmerum ejus. *Is.* 9.

Ant. 5. C. Vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis. *Is.* 9.

Ant. 1. g. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit; ut confírmet illud, & corróboret in justítia usque in sempitérnum. *Is.* 9.

Ant. 3. a. Israël salvátus est in Dómino salúte ætérnâ: non confundémini usque in séculum séculi. *Is.* 45.

Ant. 4. E. Dóminus judex noster, Dóminus légifer noster: ipse salvábit nos. *Is.* 33.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

QUod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem, Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne; ut justificátio legis implerétur in nobis, qui non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum.

℟. Habitávit in nobis Verbum plenum grátiæ & veritátis: & de plenitúdine ejus nos omnes accépimus; quia lex per Móysen data est: * Grátia & véritas per Jesum Christum facta est. ℣. Legem mandávit Móyses in præceptis justitiárum, & hæreditátem dómui Jacob: * Grátia. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Habitávit. *usque ad* ℣. *Joan.* 1. *Eccli.* 24.

HYMNUS.
bilis cessent elementa legis:
diù mentes timor occupávit;
edus æterni stabilíre Jesus
cœpit amóris.
de vero rádius, paterni
lúminis purus sine nube splendor,
Probra peccáti puer ecce tinctus
Sánguine præfert.
tillat excísos púeri per artus
Éfficax noxas abolére sanguis:
Obligat morti pretiósa totum
Stilla cruórem.
Hæc dies nomen tibi comparávit,
O Puer, pronus quod adóret orbis;
Et simul dici, simul ipse Jesus
Incipis esse.
Summa laus Patri; simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.
℣. Exaltábitur Deus fortis salútis meæ: ℞. Proptéreà nómini tuo cantábo. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Propter nímiam caritátem suam, quâ diléxit nos Deus, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salvári, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. *Ephes.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Nulla fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Feria; reliqua ut in die Nat. Dom. 257.

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Fílium Dei factum ex mulíere, factum sub lege, * Veníte, adorémus. *Galat.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FElix dies, quam próprio
Jesus cruóre cónsecrat!
Felix dies quâ géstiit
Opus salútis ággredi!
Vix natus; ecce lácteum
Profundit Infans sánguinem:
Libámen est hoc fúneris,
Amóris hoc prælúdium.
Intrans in orbem, jam Patris
Mandáta promptus éxequi,
Statum præóccupat diem,
Et quà potest fit víctima.
Amóre se facit reum,
Pœnasque solvit ínnocens;
Sub lege factus légifer,
A lege nos ut éximat.
Quo Christus ictu læditur,
Lex abrogáta cóncidit;
Et íncipit lex sánctior,
Mansúra semper cáritas.
Tu, Christe, quod non est tuum
Nostro recíde péctore;

Inscríbe nomen, íntimis
Inscríbe legem córdibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine, Dóminus noster. 46.

Filius hominis per carnem minor Angelis effectus.

Ant. 6. Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? Minuisti eum paulò minùs ab Angelis.

Ps. Salvum me fac, Dómine. 117.

Hominibus post dolores & gemitus salus in Christo data.

Ant. 4. *D.* Propter gémitum páuperum nunc exurgam, dicit Dóminus: ponam in salutári.

Ps. Expectans. *cum sua divisione.* 130.

Christus ingrediens mundum seipsum pro nobis hostiam offert.

Ant. 2. Holocaustum & pro peccáto non postulasti; tunc dixi: Ecce vénio.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 17.

DIxit Deus ad Abraham: Et tu ergò custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te: Circumcidétur ex vobis omne masculínum; & circumcidétis carnem præpútii vestri, ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne masculinum in generatiónibus vestris. Tàm vernáculus, quàm emptítius circumcidétur, & quicumque non fúerit de stirpe vestra; eritque pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. Másculus cujus præpútii caro circumcísa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Semen Abraham servi Dómini, fílii Jacob electi ejus: ipse Dóminus Deus noster. * Memor fuit verbi quod dispósuit ad Abraham, & státuit illud Jacob in præceptum, & in testamentum æternum. ℣. Dico Christum Jesum ministrum fuisse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmandas promissiónes patrum: * Memor. *Ps.* 104. *Rom.* 15.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio ij. Cap. 2.

CIrcumcísio quidèm prodest, si legem observes; si autem prævaricátor

legis sis, circumcísio tua præpútium facta est. Si ígitur præpútium justítias legis custódiat, nonnè præpútium illíus in circumcisiónem reputábitur? & judicábit id quod ex natúra est præpútium, legem consummans, te qui per lítteram & circumcisiónem prævaricátor legis es? Non enim qui in manifesto, Judæus est; neque quæ in manifesto, in carne, est circumcísio: sed qui in abscóndito, Judæus est; & circumcísio cordis in spíritu, non litterâ: cujus laus non ex homínibus, sed ex Deo est.

℟. Novus homo renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus qui creávit illum. * Ubi non est Gentílis & Judæus, circumcísio & præpútium; sed ómnia & in ómnibus Christus. ℣. Dicit Dóminus Deus: Quæ prima fuérunt, ecce venérunt; nova quoque ego annúntio. * Ubi. *Coloss.* 3. *Is.* 42.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 3.

SI data esset lex quæ posset vivificáre, verè ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus. Priùs autem quàm veníret fides, sub lege custodiebámur conclúsi in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. At ubi venit fides, jam non sumus sub pædagógo; omnes enim filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber: non est másculus, neque fémina; omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. Si autem vos Christi, ergò semen Abrahæ estis, secundùm promissiónem hærédes.

℟. Ille est caput omnis principátûs & potestátis, * In quo & circumcísi estis circumcisióne non manufactâ, in expoliatióne córporis carnis, sed † In circumcisióne Christi. ℣. Non adjíciet ultrà, Sion, ut pertránseat per te incircumcísus: redimémini, dicit Dóminus, * In quo. Glória. † In circumcisióne Christi. *Coloss.* 2. *Is.* 52.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster. 153.

Ecclesia in se habens Deum in Christo inhabitantem, non commovebitur.

Ant. 7. *d.* Dóminus virtútum nobiscum, suscéptor noster Deus Jacob.

Ps. Deus misereátur. 108.

Deus in toto orbe per Christum in terris natum cognoscendus.

Ant. 3. c. Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: terra dedit fructum suum.

Ps. Ut quid. *cum sua divisione.* 156.

Inter hujus mundi calamitates spes in Christo Rege & Salvatore nostro collocanda.

Ant. 1. g. Deus rex noster operátus est salútem in médio terræ.

℣. Ipse rédimet Israël,
℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *in Circumcis. n.* 2.

Lectio iv.

MAgnum & mirábile sacramentum! Circumcíditur Puer, & vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcísio nempè salvandi pótiùs quàm Salvatóris esse vidétur; & Salvatórem circumcídere decet, quàm circumcídi. Sed agnosce Mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex mulíere, sed cui fœcunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis: pannis invólvitur, sed panni ipsi angélicis láudibus honorantur: abscónditur in præsépio, sed próditur radiante stellâ de cœlo. Sic & circumcísio veritátem susceptæ probat humanitátis; & nomen quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis.

℟. Deus novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio; * Qui cùm sit splendor glóriæ Patris, portansque ómnia verbo virtútis suæ, tantò mélior Angelis est effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit. ℣. Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini; * Qui cum. *Hebr.* 1. *Is.* 50.

Lectio v.

CIrcumcíditur, tanquàm verus Abrahæ fílius; Jesus vocátur, tanquàm verus Fílius Dei. Neque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitùs síquidèm índitum nomen Evangelista testátur, Quod vocátum est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Et attende verbi profunditátem. Postquàm natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus, quo nómine vocátus est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Idem quippè & Angeli salvátor & hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ.

℟. Christus Jesus semetipsum exinanívit, formam servi accípiens: * Propter

od & Deus exaltávit il-
n, & donávit illi nomen
od est super omne no-
n ; ut in nómine Jesu
ne genu flectátur. ℣. De-
se ut liberáret pópulum
um, & acquíreret sibi
men æternum : * Prop-
. *Philipp.* 2. 1. *Mach.* 6.
Lectio vj.
T nos, fratres, cir-
cumcídi necesse est, &
nomen salútis accípere :
cumcídi sanè, non lít-
râ, sed spíritu & veri-
te ; circumcídi, non uno
embro, sed toto córpore
nul : à planta enim pedis
que ad vérticem non est
nobis sánitas. Propté-
à, sicut párvulus adhuc
fide & dilectióne pópu-
s cóngruum sibi mandá-
m exíguæ circumcisiónis
cépit ; sic, ubi crevit in
rum perfectiórem, toto
bétur córpore baptizári,
æ totíus est hóminis ín-
gra circumcísio. Hinc est
iòd Salvátor noster & cir-
mcídi octávo die, & post
num tricésimum digná-
s est crucifígi : cujus si-
ilitúdini mortis complan-
mur & nos, ut scribit
óstolus, nimirùm quod
víssimè tráditum est, ob-
vantes. Quæ est ergò
orális circumcísio nostra,
si quam commendat idem
óstolus ? Victum, ín-
iens, & vestítum haben-
s, his contenti sumus. Op-
nè *prorsùs circumcídit*

nos, & supérflua résecat
univérsa, voluntária hæc
paupertas, pœniténtiæ la-
bor, reguláris obsérvátio
disciplínæ.

℟. Nos sumus circum-
císio, qui spíritu serví-
mus Deo, & gloriámur in
Christo Jesu, * Non in
carne fidúciam habentes.
℣. Salvos nos fac, Dó-
mine Deus noster, ut
confiteámur nómini sancto
tuo, & gloriémur in laude
tua, * Non. Glória Patri.
* Non. *Philipp.* 3. *Ps.* 105.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Qui regis. *cum sua divisione.* 113.

Christi qui Ecclesiam suam tanquam vineam transtulit & plantavit nomen invocandum.

Ant. 8. G. Non discédimus à te : vivificábis nos, Dómine, & nomen tuum invocábimus.

Ps. Cantáte Dómino... omnis terra. 49.

Nomini Christi benedicendum : salus ejus annuntianda.

Ant. 5. C. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ps. Dóminus regnávit, irascantur. 51.

Humanitas Christi propter Deum inhabitantem adoranda.

Ant. 3. a. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pe-

dum ejus, quóniam sanctum est.

℣. Lætábimur in salutári tuo: ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Postquàm consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus, Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Alexandríni Epíscopi.

Homil. in Occ. Domini, inter diversas.

VIdimus nuper infántulum in præsépi jacentem Emmánuël, & humáno more fásciis involútum, sed à sancto Angelórum exércitu divínis láudibus celebrátum; ii namque pastóribus ortum ejus annuntiárunt. Deus enim & Pater exímium hunc véluti honórem cœléstibus tríbuit, ut primi Christum prædicárent. Hácteniùs autem per ea quæ modò lecta sunt, videámus Mosáicis cedentem légibus; quin pótiùs eum qui divíná legem majestáte sanxit, suis ipsum légibus subjectum. Quam ob causam doctíssimus est sapientíssimus Paulus; dicens: Cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus; at ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret. Itaque redémit Christus de maledícto legis eos qui sub lege erant, non tamen eos qui legem serváverant.

℟. Ecce vénio, Deus: in cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei. ℣. Descendi de cœlo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus qui misit me: * Deus meus. *Ps.* 39. *Joan.* 6.

Lectio viij.

REdémit autem: quonam modo? Illam adimplens. Item álio modo, se Deo & Patri in ómnibus pro nobis obediéntem éxhibens, quò nostræ ex Adam prævaricatiónis crimen dilúeret. Scriptum est enim; Sicut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita & per uníus obediéntiam justi constituémur multi. Subjécit itaque nobíscum legi cervícem; atque id, prudenti consílio benignâque accommodatióne: decébat enim eum implére omnem justítiam. Nam & cùm servi formam assumpsísset, eam ob causam velut in servórum númerum ascriptus ratióne humanitátis, tributórum

óribus unà cum áliis chma solvit, quamvis -â liber esset, ac nulli gális ut fílius.

Per inobediéntiam hóminis peccatóres itúti sunt multi, & níus obeditiónem justi ituentur multi; * Ut regnávit peccátum in em, ita & grátia regper justítiam in vitam nam. ℣. Benedictiónem t Legislátor: ibunt de te in virtútem; * Ut . *Rom.* 5. *Ps.* 83.

Lectio ix.

Jm ergò illum víderis serváre legem, cave ldáris; nec inter serlíberum cólloca, sed ii consílii altitúdinem lis mente réputa. Igicùm octáva dies advet quâ die carnis circumex legis præscripto solébat, nomen áccinimírùm Jesus, quod initur, Salus pópuli. enim Deus & Pater noári Fílium suum vóluit ulíere secundùm cargénitum. Tunc enim è factus est salus pó-; nec uníus tantùm, nultórum, quin & ómn géntium, ac univerterræ. Eódem ígitur pore circumcísus est, & en accépit.

. Non est in álio áli- salus; * Nec enim l nomen est sub cœlo n homínibus, *in quo* opórteat nos salvos fíeri. ℣. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit; * Nec. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Non est. *usque ad* ℣. *Act.* 4. *Joël.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Afferte Dómino glóriam & honórem: ℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica; Canticum de Nat. Domini, 254.

Ant. 8. G. ANgelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Páriet María Fílium; & vocábis nomen ejus, Jesum. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Non cognoscébat eam, donec péperit Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 1. f. Consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer. *Luc.* 2.

Ant. 7. a. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum. *Act.* 10.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópu-

lum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

NOxium Christus simul introívit
Innocens orbem: Pater, inquit, adsum;
Víndices poscat (vénio parátus)
Ultio pœnas.

Non placet fusus cruor hostiárum:
Quod mihi aptasti, Pater, ecce corpus;
Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.

Dixit; & Patris venerátus iram,
Sústinet vulnus sílicis cruentæ:
Et jugum legis subit ipse, servis
Ut juga demat.

Jam nihil carnem spoliáre prodest;
Sed malas cordis resecáre fibras,
Hoc opus: tali nova sanciuntur
Fœdera lege.

Summa laus Patri; simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Cùm mórtui essètis in delict[...] & præpútio carnis [...] træ, convivificávit vos c[...] Christo, donans vobis ó[...] nia delicta, allelúia. *Col.* 2.

Oratio.

DEus, qui pro no[...] homo factus, hodi[...] nâ die circumcídi, & S[...] vatóris nomen accípere [...] luisti: concéde propíti[...] ut carnis renuntiantes op[...] ribus, salútis ætérnæ pr[...] mium per invocatióne[...] sancti tui nóminis conse[...] quámur. Qui vivis & reg[...] nas, &c.

AD HORAS.

Doxologia, Qui natus e[...] de Vírgine, *ut in die Nat[...] lis Domini.*

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Angelus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non cognoscébat.

CAPITULUM. *Is.* 62.

DIcite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos, Pópulus sanctus, redempti à Dómino.

℟. *br.* Misit verbum suum, * & sanávit eos, * Allelúia, allelúia. Misit. [...] erípuit eos * de inte[...] nibus eórum, * Al[...]

ia. Misit. *Ps.* 106.
Ipse est Deus miséri-
; ℟. Et propítius fiet
itis eórum. *Ps.* 77.
D SEXTAM.
it. 1. f. Consummáti

ITULUM. *Ephes.* 1.
Ratificávit nos Deus in
dilecto Fílio suo, in
habémus redemptió-
per sánguinem ejus,
siónem peccatórum se-
ùm divítias grátiæ ejus
superabundávit in no-

br. Salvávit eos Dó-
is * de manu odién-
, * Allelúia, alle-
Salvávit. ℣. Et redé-
eos * de manu inimí-
* Allelúia. Glória. Sal-
t.
. Salvávit eos propter
ien suum, ℟. Ut notam
ret poténtiam suam.
105.
AD NONAM.
nt. 3. a. Omnes Pro-
tæ.
APITULUM. *Rom.* 10.
Mnis qui credit in il-
lum, non confundé-
Non enim est distínc-
Judæi, & Græci: nam
n Dóminus ómnium,
es in omnes qui ínvo-
t illum. Omnis enim
cumque invocáverit no-
n Dómini, salvus erit.
℟. *br.* Sperent in te * qui
vérunt nomen tuum, *
elúia, allelúia. Sperent.
. Quóniam non dereli-

quisti * quærentes te, Dó-
mine, * Allelúia. Glória
Patri. Sperent. *Ps.* 9.
℣. Propter glóriam nó-
mini tui, Dómine, líbera
nos; ℟. Et propítius esto
peccátis nostris, propter
nomen tuum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.
Christi divinitas, regnum & sacerdotium.
Ant. 1. D. CHristum Jesum propósuit Deus propitiatiónem per fidem in sánguine ipsíus. *Rom.* 3.
Ps. Confitébor... in concílio. 29.
Laus Deo ob Redemptoris adventum.
Ant. 2. Redémit nos de maledícto legis, ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu. *Galat.* 3.
Ps. Beátus vir. 29.
Christi laus, quo adveniente, lux oritur.
Ant. 3. a. Ipse est pax nostra, legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hóminem. *Ephes.* 2.
Ps. Laudáte, púeri, Dóminum. 30.
Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.
Ant. 4. d. Cognóvit Dóminus qui sunt ejus; & discédat ab iniquitáte, omnis qui nóminat nomen Dómini. 2. *Tim.* 2.

Ps. Confitébor.... quóniam. 115.

Superexaltatum Christi nomen celebrandum.

Ant. 5. C. Nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. 1. *Cor.* 12.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

Allelúia, allelúia. ℣. Vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Allelúia. *Matth.* 1.

HYMNUS.

VIctis sibi cognómina
Sumant tyranni géntibus:
Tu, Christe, quantò dígniùs
Ab his capis quos líberas!

Non álterum mortálibus
Ægris quod ínvocent datum,
Resúrgerent quo mórtui,
Perennè per quod víverent.

Tanti quod illi cónstitit,
Toto quod emptum sánguine,
Nostro-ne rursùm crímine
Insána gens delébimus?

Sacro pati pro nómine,
Summi sit instar múneris:
Amára non mors ámpliùs,
Fit mors per hoc amábilis.

Tu, qui vocári sústines,
Jesu, salus mortálium,
Audi vocantes nos, tuo
Qui gloriámur nómine.

Qui natus es de Vírgin
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Sp
ritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Confitébor nómini tu Dómine; ℟. Quóniam b num est. *Ps.* 53.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicand* Vitam ætérnam dedit n bis Deus: & hæc vita Fílio ejus est; ut sci quóniam vitam habétis ternam, qui créditis in n mine Fílii Dei. 1. *Joan.*

Oratio, ut suprà ad La des.

Comm. de sancto Basili Episcopo & Doct. A Beátus, qui. xxx. ℣. Be tus homo. xxix. *Ora* Éxcita. xxxiv.

[*Si sit Sabbatum, Commemoratio de Dom nica inter Circumcisione & Epiphaniam. Ant.* Je mías. 319. ℣. Vidérunt. *i frà*, 311. *Oratio*, Deu qui in Unigénito. 321.]

AD COMPLETORIU

Omnia ut in die Natal Domini. 257.

SABBATIS
ANTE DOMINICA
à Circumcisione ad Septu
gesimam.

IN VESPERIS.

Psalmi de Psalterio, s sola Antiphona sequenti.

Ant. 3. a. Christus Jes

factus est nobis sapiéntia à Deo, & justítia, & sanctificátio & redémptio. 1. *Cor.* 1.

CAPITULUM. *Isaïæ* 48.

IN voce exultatiónis annuntiáte: audítum fácite hoc, & efferte illud usque ad extréma terræ. Dícite: Redémit Dóminus servum suum Jacob.

HYMNUS.

VErbum quod ante sécula
Sinu paterno náſceris,
Recens homo sub témpore
E Vírginis prodis sinu.
Fatále rumpis vínculum,
Quo nos Adámus néxuit:
Reddes quod ille pérdidit:
Spes illa tecum náſcitur.
Jam dura diſcis pérpeti
Quæ ferre par sontes fuit:
Orbis salúti, flétibus
Prælúdis in cunis puer.
Fis pauper, indigéntiâ
Et nos tuâ ditéſcimus:
Luges, tuis & lácrymis
Totum lavas mundi scelus.
Pannis opertus vílibus
Lates, recumbens in specu:
Homo, superbis & Deum
Panni, specus non dédecent.
A Patre missus, pérditi
Qui factus es mundi salus,
Jesu, períre non sinas
Tot quos emis labóribus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes términi terræ ℟. Salutáre Dei nostri. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Antiph. & Oratio, ut infrà in quolibet Sabbato.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio. Ant. & Hymnus, ut infrà in Dominicis.

Capitulum & ℟. br. ut in Psalterio pro Feriis. Ad Nunc dimittis. *Ant. ut infrà in Dominicis.*

Cetera ut in Psalterio, omissis Precibus.

DOMINICIS

à Circumcisione ad Septuagesimam.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FAc, Christe nostrî grátiâ
Defuncte tot labóribus,
Ut mente gratâ, sic piis
Hos prædicári cánticus.
Castæ parentis in sinu
Inclúsus ardébas pati:
Æternus ut diſcas mori,
Mortále corpus índuis.
Vix natus, imbellis puer
Acúta sentis frígora;
En vile pro molli thoro
Fœnum tibi suppónitur.
Amóre te facis reum:
Fers sponte pœnas ínnocens;
Nec éximis te légibus,
Suprémus ipse légifer.

Qui primus excísâ cruor
E parte stillat córporis
Membris micans ex ómnibus,
Torrentis instar próruet.
Qui mucro latentes necat,
Idem tuum pectus fodit;
Et quo cadébant párvuli,
Hoc tu cadébas vúlnere.
Exul Deus promptâ fugâ
Tuæ salúti cónsulis;
Intras Pharon verax Deus,
Mistus diis mendácibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex sémine David secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Ant. 2. In útero habens de Spíritu sancto, péperit María Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 8. G. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo. *Ephes.* 2.

℣. In splendóribus sanctórum, ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

Lectiones ut infrà in qualibet Dominica.

℟. j. Ecce nos venímus ad te, Dómine: tu enim es Dóminus Deus noster:

* Verè in Dó[...]
nostro salus Isra[...]
ter misit Fílium [...]
vatórem mundi.
Jerem. 3. 1. *Joa*[...]

℟. ij. Dómin[...]
rus est: ipse D[...]
& Rex sempiter[...]
indignatióne eju[...]
vébitur terra, [...]
tinébunt gentes [...]
tiónem ejus. ℣[...]
Verbi procédet [...]
utráque parte a[...]
in ipso percútia[...]
& ipse reget eas [...]
férrea. * Ab ind[...]
Jerem. 10. *Apoc*[...]

℟. iij. Ecce die[...]
dicit Dóminus, [...]
tábo David ge[...]
tum: & fáciet j[...]
justítiam in ter[...]
diébus illis, † [...]
Juda, & Israël [...]
confidenter. ℣. [...]
ex ramis fracti s[...]
ter incredulitát[...]
sunt: sed & illi [...]
mánserint in inc[...]
inserentur. * I[...]
Glória. † Salvát[...]
rem. 23. *Rom.* 11

IN II. NOCT[...]

Ant. 7. d. Gr[...]
qui nos tránstul[...]
num Fílii dilecti [...]
in quo habémus r[...]
nem, remissióne[...]
tórum. *Coloss.* 1

Ant. 4. *E.* In [...]
dita sunt univers[...]
est ante omnes, [...]
in ipso constant.

er eum reconciliáre
i in ipsum. *Coloss.* 1.
. 3. *a.* Sicut accepis-
sum Christum , in
ambuláte ; quia in
nhábitat omnis ple-
i divinitátis corporá-
Coloss. 2.
Jnxit te, Deus, Deus
leo lætítiæ , ℟. Præ
rtibus tuis. *Ps.* 44.
tiones ut infrà in qua-
Dominica.
:v. Ecce dies vénient,
Dóminus , & fériam
i Israël & dómui Juda
novum ; non secun-
pactum quod írritum
int ; * Sed hoc erit
m quod fériam cum
Israël post dies illos:
i legem meam in vis-
us eórum, & in corde
n scribam eam. ℣. Si
priùs culpâ vacasset ,
útique secundi locus
rerétur. * Sed. *Jerem.*
Hebr 10.
v. In diébus illis, &
mpore illo, ait Dómi-
vénient fílii Israël,
c fílii Juda simul: am-
ntes & flentes prope-
nt , * Et Dóminum
n suum quærent. ℣.
convérsus fúerit Is-
ad Dóminum, auferé-
velámen. * Et Dómi-
. *Jerem.* 50. 2. *Cor.* 3.
. *vj.* Adinvénit Deus
er omnem viam disci-
e, & trádidit illam Ja-
púero suo , & Israël
:to suo : post hæc * In

terris visus est, & cum ho-
mínibus conversátus est.
℣. Deus erat in Christo
mundum reconcílians sibi.
* In terris. Glória. * In
terris. *Baruch* 3. 2. *Cor.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Deus Fílium suum
misit benedicentem vobis,
ut convertat se unusquis-
que à nequítia sua. *Act.* 3.

Ant. 5. a. Hic est lapis
qui factus est in caput án-
guli, & non est in álio áli-
quo salus. *Act.* 4.

Ant. 3. c. Vobis honor
credéntibus ; non credén-
tibus autem factus est lapis
offensiónis & petra scán-
dali. 1. *Petr.* 2.

℣. A Dómino factum est
istud, ℟. Et est mirábile in
óculis nostris. *Ps.* 117.

Lectiones & ℟℟℟. ut in-
frà in qualibet Dominica.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Fílii Sion exul-
tent in Rege suo ; ℟. Lau-
dent nomen ejus in choro.
Ps. 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. C. VEnit Fílius hó-
minis quærere &
salvum fácere quod perie-
rat. *Luc.* 19.

Ant. 2. In própria venit,
& sui eum non recepérunt.
Joan. 1

Ant. 1. a. Quotquot re-
cepérunt eum, dedit eis po-
testátem fílios Dei fíeri,
his qui credunt in nómine
ejus. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Non confúnditur.

CANTICUM. *Isaïæ.* 12.
De Salvatoris adventu.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tuî Sanctus Israël.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Tempore.*]

Ant. Non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis. *Hebr.* 2.

Ant. 8. c Partícipes Christi effecti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usquè ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi; ut jam non simus párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ.

HYMNUS.

Divíne, crescebas, Puer;
Crescendo discébas mori:
Hæc destináta tunc erant
Mortis tuæ prælúdia.

Satus Deo, volens tegi,
Elégit obscúrum patrem:
Qui fecit æternas domos,
Domo latet sub páupere.

Cœlum manus quæ sústinent,
Fabríle contrectant opus;
Suprémus astrórum parens
Fit ipse vilis ártifex.

Tremenda cujus præpetes
Mandáta portant Spíritus,
Cui pronus orbis súbditur,
Se sponte fabro súbjicit.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Intende, prósperè procéde, & regna, ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. *Ps.* 44.

Ad Benedictus.

Ant. & Oratio, *infrà in qualibet Dominica.*

Deindè, à die ij. Januarii usquè ad Præsentationem Domini, exceptis Festo & Octavâ integrâ Epiphaniæ, & Festis Annualibus

& Solemnibus, (si quæ occurrant) eorumque Octavis, fit Commem. de Virgine Deipara, per Ant. ℣. & Orat. ut sequitur.

Ant. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

℣. Confiteantur tibi, Deus, pópuli omnes: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ humáno géneri præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

A D   H O R A S.

Doxologia, Qui natus es de Vírgine, *ut suprà ad Laudes.*

[*Dicitur etiam in Offic. SS. ad Horas.*]

A D   P R I M A M.

Ant. 5. C. Venit.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Tempore, & de B. Maria V.*]

A D   T E R T I A M.

Ant. 2. In própria venit.

CAPITULUM. *Jerem.* 14.

EXpectátio Israël Salvátor ejus in témpore tribulatiónis, quarè quasi colónus futúrus es in terra, & quasi viátor declinans ad manendum! Quarè futúrus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salváre?

Ante Epiphaniam, sequens ℟. *br. dicit. cum duplici Allelúia in fine; & sic ad Sextam & Nonam.*

℟. *br.* Salvábis me, Dómine, * A contradictiónibus pópuli mei. Salvábis. ℣. Custódies me * in caput géntium, * A contradictiónibus. Glória Patri. Salvábis. 2. *Reg.* 22.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: ℟. In médio Ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

Oratio, ut infrà in quàlibet Dominica, nisi aliter notetur.

A D   S E X T A M.

Ant. 1. a. Quotquot.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

PRædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secundùm propósitum voluntátis suæ in laudem glóriæ grátiæ suæ.

℟. *br.* Ipse invocábit me: * Pater meus es tu. Ipse. ℣. Deus meus * Et suscéptor salútis meæ. * Pater. Glória Patri. Ipse.

℣. Ego primogénitum ponam illum, ℟. Excelsum præ régibus terræ. *Ps.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Partícipes.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

PRimus homo de terra, terrénus: secundus homo de cœlo, cœlestis: qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœlestis, tales & cœlestes. Igitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœlestis.

℟. *br.* Exultávit ut gigas * Ad currendam viam. Exultávit. ℣. A summo cœlo * egréssio ejus, * Ad. Glória Patri. Exultávit.

℣. Occursus ejus usque ad summum ejus; ℟. Nec est qui se abscondat à calóre ejus. *Ps.* 18.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. *G.* NOn misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. *Joan.* 3.

Ant. 5. C. Quem misit Deus, verba Dei lóquitur; non enim ad mensúram dat Deus Spíritum. *Joan.* 3.

Ant. 4. E. Pater díligit Fílium, & ómnia dedit in manu ejus. *Joan.* 3.

Ant. 7. d. Quæcumque Pater fécerit, hæc & Fílius simíliter facit; Pater enim ómnia demonstrat ei quæ ipse facit. *Joan.* 5.

Ant. 2. Qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Act.* 10.

VErbum misit Deus fíliis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

HYMNUS.

CHristus tenébris óbsitam
Lustrando Judæam docet:
Gens obstináto péctore
Christum docentem réspuit.

Sese Deum signis probat:
Surgunt sepulcris córpora;
Erepta muto vox redit,
Claudo gradus, cæco dies.

Gens dura, flecti néscia,
Aures sacris sermónibus
Obtúrat; & solem fugit,
Amóre noctis pérdita.

Nos lumen ambímus, Patris
In quo refulget cláritas:
Ne méntibus subrépere
Tetram sinas calíginem.

Nunquàm recédas à piis,
Lux sempiterna, córdibus;
Te veritáte fúlgeant,
Te caritáte férveant.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Tu es ipse rex meus & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. & Oratio infrà, in qualibet Dominica.

Deinde fit Commem. de Virgine Deipara, ut dictum est in Laudibus, per Ant. ℣. & Orat. sequentes.

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. Quinimmò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam : ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Oratio, Deus, qui salútis. *ut suprà in Laudibus.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. *Joan.* 8.

HYMNUS.

Virgo Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera,
factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam :
Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres :
Annue, sollícitâ quam
prece poscit opem.
Cujus Virgo parens, laus sit
tibi summa, Redemptor :
Compar sit Patri, Spirituíque decus. Amen.

[*Dicitur etiam in Officio B. Mariæ V.*]

Capitulum & ℟. breve ut in Psalterio.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Adhuc módicum lumen in vobis est : ambuláte dùm lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehendant. *Joan.* 12.

Cetera ut in Psalterio.

FERIIS

à Circumcisione ad Septuagesimam.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Psalmi ut in Psalterio.

Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ex Officio Dominicarum præcedenti : scilicet,

Feriâ II. IV. & VI. è primo Nocturno Dominicarum.

Feriâ III. V. & Sabbato, è secundo Nocturno.

Te Deum.

℣. *Sacerd. ut suprà in Dominicis.*

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico Confitébor. *ut suprà in Dominicis, sub sola Antiphona sequenti.*

Ant. 7. d. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti : omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. *Joan.* 18.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà in Dominicis.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus, dedit redemptió-

nem semetipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentat. Dom. fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà, 315. Nec alia fiunt suffragia.

AD HORAS,

Doxologia, Qui natus es de Vírgine, *ut suprà in Dominicis.*

[*Dicitur etiam in Offic. Sanctorum ad Horas.*]

Psalmi de Psalterio.

Antiphonæ ut suprà in Dominicis.

Ad Primam, in ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

[*Dicitur tantùm in Offic. de Temp. & de B. Maria V.*]

Non dicuntur Preces.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Capitula, ℟℟℟. *brevia &* ℣℣℣. *ut suprà in Dominicis.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 3. g. Hæc est vita ætema, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. *Joan.* 17.

Capitulum, Hymnus & ℣. *ut suprà in Dominicis.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Omnis qui credit quóniam Jesus est Christus, ex Deo natus est. 1. *Joan.* 5.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentationem Domini fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà in Dominicis, 317. Nec alia fiunt Suffragia.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.

Ant. & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Capitulum & ℟. *br. ut in Psalterio.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. ut suprà in Dominicis.

Cetera ut in Psalterio, exceptis Precibus.

DOMINICA

INTER CIRCUMCISIONEM & Epiphaniam.

[*Si hæc Dominica incidat in diem ij. Januarii fiet Officium de ea; & Officium de Sancto Basilio transferetur in diem sequentem.*

Si inciderit in diem iij vel iv. fiet Officium de ea cum Commem. Sanctorum occurrentium.

Quod si alicubi fieri debeat Officium de Sancto in eo fiet Commemoratio de Dominica in utrisque Vesperis & Laudibus, & pro ultima Lectione legetur Evangelium cum Homilia ejusdem Dominicæ.

Si verò venerit die v. in Vigilia Epiphaniæ, Officium fiet ut eo die notatur infrà. Et anticipabitur die iv. Officium Dominicæ, ut

dicetur infrà. 321. Idem fiet si nulla occurrat Dominica.

SABBATO AD VESPERAS, Psalmi de Psalterio.

Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà in Sabbatis.

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Jeremías à ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm ædificáre, & renováre. *Eccli.* 49.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Completorium ut suprà dictum est pro Sabbatis.

Totum Officium DOMINICÆ, ut suprà dictum est pro Dominicis, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occurrente secundùm diem Mensis, divisionibus factis ad ** asteriscos.*

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lectio iv. Lib. 1. C. 1.

CÆteri Prophétæ, ut Isaías, Osée, Joël, fuérunt ante captivitátem decem tríbuum Israël, sive duárum tríbuum Juda & Bénjamin: alii post captivitátem, ut Dániel, Aggæus & Zacharías: Jeremías autem & Ezechiel, imminente captivitáte vaticínium texuérunt; sed alter eórum in terra Juda, alter in Babylóne. Jeremías, cùm esset adhuc puer, prophetáre cœpit anno tértio décimo Josíæ fílii Amon regis Juda: prophetavítque in império ejus annis decem & novem; & pósteà sub Jóachim fílio ejus annis úndecim; & sub Sedecía, qui últimus fuit Regum Juda, annis úndecim, usque ad quintum mensem, quandò à Babylóniis capta est Jerúsalem. Admirábilis cleméntia Dómini, quòd jam captivitáte vicína, & Babylónio exércitu vallante Jerúsalem, nihilóminùs pópulum ad pœniténtiam próvocat; malim salváre convérsos, quàm pérdere delinquentes.

℟. Ecce dies vénient. 315.

Lectio v.

FActum est, inquit Jeremías, verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te; & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te: prophétam in géntibus dedi te. Non quò ante conceptiónem, ut hæresis suspicátur, fúerit Jeremías; sed quò præscíret eum futúrum Dóminus, cui necdùm facta, facta sunt; secundùm illud quod Apóstolus lóquitur: Qui vocávit ea quæ non erant; quasi ea quæ essent. Quòd autem sanctificátur in útero, juxtà illud

Apóstoli debémus accípere: Postquàm autem plácuit ei qui me segregávit de útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus. Joannes quoque Baptista sanctificátur in útero, & sanctum Spíritum áccipit, & movétur in vulva, & per os matris lóquitur.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

QUòd autem dixit: Prophétam in géntibus dedi te; illud vult intélligi, quod in ipso pósteà Prophéta lectúri sumus, quòd non solùm Jerúsalem, sed & multis in circúitu géntibus prophetáverit. Quidam hunc locum super Salvatóre intélligunt, qui própriè Prophéta géntium fuit, & per Apóstolos vocávit omnes natiónes. Iste enim verè priusquàm in útero virgináli formarétur, & ántequàm exíret de vulva matris, sanctificátus in útero est, & notus Patri, quippè qui semper in Patre, & in quo semper Pater.

℟. Adinvénit Deus. 313.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: *Surge*, áccipe Púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 8. in cap. 2. Matth.

NOs scrutári dignum est cur non & Magi præsentes salventur, & puer; sed illi quidèm in Pérsidem revertantur, hic autem cum matre in Ægyptum transfúgiat, cùm multò pótiùs fuisse videátur in manus eum Heródis incídere, nec tamen, cùm incidisset, intérfici, sed claro prorsùs divinitátis auxílio vindicári. Verùm hoc modo rebus implétis, créditum non fuisset verè illum suscepisse carnem, tantíque hódiè mystérii sacramenta nutárent.

℟. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & * Esto ibi usque dùm dicam tibi. ℣. Descende in Ægyptum: ego descendam tecum illùc, & indè addúcam te reverténtem. * Esto. [*Cum Officium fit in Feriis*, Glória Patri. * Esto.] *Matth. 2. Gen. 46.*

Lectio viij.

MAgos verò celériter emittit, simul & Persárum regióni mittens magistros, & inefficácem reddens furórem tyranni; ut discat se impossibília mo-

lici, & concéptam exstinguat iram, séque ab stúdio noxii labóris abdúcat. Est autem divinitátis virtúte dignum; non modò apertè contérere inimícos, verùm étiam cum omni illos facilitáte decípere.

℟. Consíderat peccátor justum; & quærit mortificáre eum; * Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. ℣. Futúrum est ut Heródes quærat Púerum ad perdendum eum: * Dóminus. *Ps.* 36. *Matth.* 2.

Lectio ix.

ET cujus tandèm, inquies, rei grátiâ in Ægyptum párvulus míttitur? Prima quidèm illa causa est, quam Evangelista signávit, ut impleré-tur, inquit, quod scriptum est: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Simul étiam toti orbi denuntiantur óptimæ spei in pósterum prooœmia. Quia enim Bábylon atque Ægyptus præ ómnibus terris flammâ impietátis ardébant, & ab ipsis statìm princípiis ostendit quòd utramque emendatúrus esset, & igne pótiùs fídei succensúrus; ex his útiquè persuádens étiam de áliis mundi pártibus sperenda esse melióra. Nam Pérfidi quidèm Magos remittit, ipse verò cum matre in Ægyptum descendit.

℟. Consurgens noctè * Joseph accépit Púerum, & matrem ejus, & † Sécessit in Ægyptum. ℣. Pertransiérunt ad pópulum álterum: non relíquit Deus hóminem nocére eis. * Joseph. Glória. † Secessit. *Matth.* 2. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. *ut suprà*, 313.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Erat Joseph in Ægypto usque ad óbitum Heródis. *Matth.* 2.

Oratio.

DEus, qui in Unigénito tuo novam creatúram nos tibi esse fecisti: custódi ópera misericórdiæ tuæ, & ab ómnibus nos máculis vetustátis emunda; ut per auxílium grátiæ tuæ; in illíus inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia; Qui tecum vivit.

AD HORAS, omnia dicuntur ut in Dominicis à Circumcisione, suprà, 315.

AD VESPERAS.

Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. *ut suprà*, 316.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Dictum est à Dómino per Prophétam: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. *Matth.* 2.

Oratio, suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 317.

[*Si nulla occurrat Dominica inter Circumcisio-*

nem & Epiphaniam, vel si Dominica incidat in diem v. scilicet in vigiliam Epiphaniæ, tunc die iv. fit Officium de Tempore, ut in Feriis à Circumcisione ad Septuag. 317. *& in eo legitur pro ultima Lectione Evang. cum Homilia hujus Dominicæ, & Responsorio* Angelus. 320. *in cujus fine additur* Glória Patri.

Ad Benedictus.

Ant. Erat Joseph. *Oratio*, Deus, qui in Unigénito, *ut suprà*, 321. *Deinde fit commem. de Sancto Rigoberto Episcopo: ultimò de Virgine Deipara.*

AD HORAS, Omnia ut in Feriis à Circumcisione ad Septuages. 318. *Oratio*, Deus, qui in Unigénito. *supra*, 321. *quæ etiam ad Vesperas dicitur.*

AD VESPERAS, Omnia, ut in Feriis à Circumcisione, suprà. 318. *Deinde fit Commemoratio de S. Simeone Stylita: ultimò de Virg. D.*

DIE II. JANUARII.

In festo

S. BASILII MAGNI, Cæsariensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, *Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Relígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impietas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndiquè críminum,
Hi gliscens vítium prótinùs ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenū révehunt diem.
Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Mónstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, pérmanet usquè ad conspectum Dei. Eccli. 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. Eccli. 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tanquàm inundátio abundábit, & consilium illíus sicut fons vitæ pérmanet. Eccli. 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Ps. 36.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Jeremíæ filii Helcíæ: de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usquè ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usquè ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te, & prophétam in Géntibus dedi te.

℟. j. Sápiens apériet os suum in oratióne: * Si enim Dóminus magnus volúerit, Spíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Déo qui dat ómnibus affluenter. * Si. Eccli. 39. Jac. 1.

Lectio ij.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: & universa, quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum: & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódiè super Gentes, & super regna ut evellas, & déstruas, & dísperdas, & díssipes, & ædífices, & plantes.

℟. ij. Ipse tamquàm imbres mittet elóquia sapientiæ suæ: * Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Israël convertet ad Dóminum Deum ipsórum. * Ipse. Eccl. 39. Luc. 1.

Lectio iij.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens:

Quid tu vides, Jeremía? Et dixi: Virgam vigilantem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Benè vidisti, quia vigilábo ego super verbo meo ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secundò ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego vídeo, & fáciem ejus à fácie Aquilónis. Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ: quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: & vénient & ponent unusquisque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, & super omnes muros ejus in circúitu, & super universas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, & libavérunt diis aliénis, & adoravérunt opus mánuum suárum.

℟. iij. Omnis scriba doctus in regno cœlórum * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesauro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiéscit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet. * Símilis. Glória. † Profert. Matth. 13. Prov. 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & dispérdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. Depósitum custódi, divítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuisti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

Lectio iv.

BAsílius Cæsaréæ in Cappadócia natus, propter doctrínæ & morum excelléntiam cognomento Magnus, cùm Cæsaréæ & Bizántii lítteris óperam dedisset, Athénas venit; ubi cum Gregório Theólogo sanctæ amicitiæ fœdus íniit. Reversus in pátriam, cùm sanctæ Macrínæ vírginis soróris suæ consílio mundo renuntiáre statuisset, in Ægyptum, Palæstínam, Cœlesyriam & Mesopotámiam iter fecit, solitários invisúrus. Deindè in erémum Ponti secessit: ubi cóndito Monastério, & collocátis juxtà Anachorétas Cœnobítis, monásticas régulas constítuit. Tùm ab Eusébio Cæsaréæ in Cappadócia Epíscopo Présbyter, licèt invítus, consecrátur. Ob ej-

s pósteà malévolum in se
imum íterùm in Ponti
litúdinem se recépit :
dè Cæsaréam revocátus
aliquantò pòst, ut Eu-
bium in persecutióne Va-
ntis Imperatóris Ariáni
borantem, in Ecclésiæ
ministratióne adjuváret.
summa annónæ caritáte
úperes Cæsaréæ in unum
actos sustentávit, suis
iam mánibus cibos mi-
strans, quos verbi divíni
ibulo condiébat. Eusébio
ter manus ejus defuncto,
nitente Gregório Gregó-
i Nazianzéni patre, sub-
gátus est, & anno trecen-
simo septuagésimo ante
tumnum ordinátus.

℟. iv. Qui habet sermó-
em meum, loquátur sér-
iónem meum verè. * Num-
uid non verba mea sunt
uasi ignis, & quasi mál-
us cónterens petram ? ℣.
i quis volúerit voluntátem
icere ejus qui misit me,
ognoscet de doctrína,
trùm ex Deo sit. * Num-
uid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

Lectio v.

V Alente íterùm in Ca-
thólicos sæviente, Mo-
estum ejus præfectum ex-
éma sibi minitantem tan-
libertáte repressit, ut
ertérritus ille díxerit :
emo me ad hanc usque
iem ita allocútus est. Cui
asílius : Neque enim for-
n in Epíscopum incidisti.

Admirátus tantam ánimi
fortitúdinem Modestus,
Valentem ádit : Imperá-
tor, inquit, ab hujus Ec-
clésiæ Antístite victi sumus :
minis supérior est, sermó-
nibus fírmior, & verbó-
rum blandítiis fórtior. Cùm
ígitur Valens, instántibus
Ariánis, Basílium relegáre
statuisset, & jam exílii de-
créto esset subscriptúrus,
manum ejus Deus mirabí-
liter inhíbuit. Modestum,
ingravescente morbo, ut
sibi ignósceret deprecan-
tem, sanitáti restítuit.

℟. v. Ponam verba mea
in ore ejus, loqueturque
ómnia quæ præcépero illi :
* Qui autem verba ejus au-
díre nolúerit, ego ultor
exístam. ℣. Qui à semetipso
lóquitur, glóriam própriam
quærit : qui quærit glóriam
ejus qui misit eum, hic ve-
rax est. * Qui. *Deut.* 18.
Joan. 7.

Lectio vj.

E Cclésiæ Orientális ab
Ariánis vexátæ, & An-
tiochéno dissídio scissæ, ca-
lamitátibus permótus, egit
apud sanctum Athanásium ;
& álios Orientis Epísco-
pos, ut auxílium ipsi ab
Occidentálibus Epíscopis
postuláremt. Mónachis le-
ges sanctíssimas, totíque
Ecclésiæ probátas pósuit.
Nihil propter labóres con-
tínuos de vitæ austeri-
táte remísit. Stratus erat

humi lectulus : assíduæ vigíliæ, panis & sal pro obsónio, & aqua pro potu. Ex qua vivendi ratióne graves morbos contráxit: quibus confectus, óbiit primâ die Januárii, has inter voces: In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum. Illi paulò post óbitum, consecrátum festum diem refert ejus frater sanctus Gregórius Nyssénus.

℟. *vj*. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & † Non prævalébunt; quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & effloruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comedi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & fílios, & fratres, & soróres; adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homília sancti Basilii Epíscopi.

Regulis fusiùs tractatis, interrogatione 8. nov. edit. n. 1.

Arbitrámur hoc præceptum ad plura à quibus abalienáre oportet, pertinére. Nam & diábolo antè ómnia & carnis afféctibus renuntiámus, qui núntium remísimus occultis turpitudínibus, cognatiónibus corpóreis, hóminum amicítiis, & vitæ consuetúdini, quæ integritáti Evangélii salútis adversétur; & quod his magis necessárium est, sibi ipse renúntiat, qui éxuit véterem hóminem cum áctibus ipsíus, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris; ac étiam renúntiat ómnibus mundánis afféctibus, qui pietátis scopo impedimento esse possunt. Itaque, qui ejúsmodi est, veros parentes eos esse existimábit, qui ipsum in Christo Jesu per Evangélium genúerint: fratres verò eos qui accéperint eundem adop-

lritum; prætereá-
ibus divítiis tan-
ous aliénis, ut re
, intendet.
. Super salútem
:m diléxi sapién-
* Et propósui pro
ére illam : venè-
tem mihi ómnia
:iter cum illa. ℣.
ursùm est sapién-
íca est, pacífica,
sericórdiâ & fruc-
uis; * Et propó-
. 7. *Jac.* 3.
ectio viij.
.obrem in eo sita
/era renuntiátio,
nec ipsíus vitæ
veat, sed hábeat
m mortis, sic ut
confídat. Indè au-
um sumit, si vi-
ienémur à rebus
exempli causâ,
ónibus, ab ináni
à vitæ consuetú-
rerum inutílium
ic qui vehemen-
tum sequi desíde-
il quod ad hanc
íneat, curáre ám-
st, non ipsum pa-
ut propinquórum
, si Dómini præ-
/ersétur.
Optávi, & datus
ènsus; & invocá-
uit in me Spíritus
: & præpósui il-
s & sédibus, * Et
ihil esse duxi in
ióne illíus. ℣.
ómnia detrimen-

tum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

Lectio ix.

EST ígitur renuntiátio dissolútio simul vinculórum terrénæ hujus ac temporáriæ vitæ, & humanórum officiórum liberátio : quæ nos éfficit magis idóneos, qui iter ad Deum dedúcens incœptémus. Est & occásio impedimenti expers, quâ obtinétur posséssio ususque rerum pretiosárum : Super aurum & lápidem pretiósum multùm : & ut in summa dicam, est cordis humáni ad cœlestem conversatiónem translátio, sic ut dícere possímus : Nostra enim conversátio in cœlis est. Et quod máximum est, similitúdinis ejus quam cum Christo habére debémus, inítium est; Qui propter nos egénus factus est, cùm esset dives : quam nisi priùs consequámur, vivendi ratiónem Christi Evangélio consentáneam attíngere non póssumus.

℟. ix. Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico : infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo.

Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, ℣. & Ant. ad Benedictus. *ut in Communi Doctorum.* xxxij. *Oratio.* Excita. xxxiv.

Commem. de Virg. Deip. Ant. Péperit. ℣. Confiteantur. *Oratio,* Deus, qui. 315.

AD HORAS. Omnia ut Communi Doct. xxxiv. *præter Doxol. sequentem, quæ dicitur ad Horas in omni Officio, usque ad Septuagesimam.*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cùm patre, cùmque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℟℟℟. *brev. Tertiæ, Sextæ & Nonæ additur duplex* Allelúia.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Communi Doctorum. xxxiv.

Commem. de S. Genovefa, Ant. Complácuit. ℣. Audi. liv. *Oratio.* Effunde. *infrà, ad Laudes. Ultimò de Virgine Deipara, Ant.* Beátus. ℣. Benedixisti. *Oratio.* Deus, qui. 317.

AD COMPLETORIUM.

Ut in eodem Communi, xxx. *præter Hymnum,* Virgo Dei génitrix. 317.

DIE III. JANUARII.

In festo

S. GENOVEFÆ

Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis quæ sequuntur.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Vade, & clama in áuribus Jerúsalem, dicens: Hæc dicit Dóminus: Recordátus sum tuî, míserans adolescéntiam tuam, & caritátem desponsatiónis tuæ, quandò secúta es me in deserto, in terra quæ non seminátur. Sanctus Israël Dómino, primítiæ frugum ejus: omnes, qui dévorant eum, delinquunt: mala vénient super eos, dicit Dóminus. Audíte verbum Dómini domus Jacob, & omnes cognatiónes domûs Israël: Hæc dicit Dóminus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitátem, & vani facti sunt? [*] Et non dixérunt: Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de Terra Ægypti: qui tradúxit nos per desertum, per terram inhabitábilem & ínviam, per terram sitis, & imáginem mortis, per terram, in qua non ambulávit vir,

habitávit homo? Et
vos in terram Car-
ut comederétis fruc-
jus, & óptima il-
& ingressi contami-
terram meam, &
itátem meam posuis-
abominatiónem. Sa-
es non dixérunt: Ubi
minus? & tenentes
nescierunt me, &
es prævaricáti sunt in
prophétæ prophe-
nt in Baal, & idóla
sunt. Proptéreà ad-
dício contendam vo-
ait Dóminus, &
filiis vestris discep-
**] Transíte ad ínsu-
thim, & vidéte: &
lar mittite, & con-
e vehementer: & vi-
factum est hujuscé-
Si mutávit gens deos
& certè ipsi non sunt
pulus verò meus mu-
lóriam suam in idó-
Obstupéscite cœli su-
c, & portæ ejus de-
ni vehementer, di-
óminus. Duo enim
fecit pópulus meus:
ereliquérunt fontem
ivæ, & fodérunt sibi
as, cisternas dissipá-
iæ continére non va-
quas. Numquid ser-
Israël, aut verná-
quarè ergò factus
prædam?

Lectio ij.

novéfa in agro Pari-
nsi nata, magno vir-
lendóre à téneris an-
nis cláruit, Germánus Au-
tissiodorensis iter fáciens in
Británniam, ut Pelagiánæ
hærésеos relíquias profligá-
ret, Genovéfam vidit, &
Deo caram, ac vitæ sanc-
titáte illustrem fore præ-
séntiens, Ecclésiam fre-
quenti pópulo ingressus,
puellæ manus impósuit; &
inter crebros Psalmórum
concentus Vírginem Deo
consecrávit. Plúrima pro-
phético spíritu prædíxit; at-
que imprímis Attila Hun-
nórum rege Gállias inva-
dente, cives Parisienses ad-
hortáta est, ne relictis sé-
dibus fortúnas suas áliò
transferrent, affirmans ur-
bem vanâ trepidatióne cón-
cuti. Rei veritátem probá-
vit eventus, idque Ge-
novéfæ patrocínio datum.

Lectio iij.

GRassante deindè fame, & in máxima annónæ caritáte, urbem magnâ fru-
menti cópiâ, & páuperes
innúmeros, erogátis páni-
bus, sustentávit. Germá-
nus íterùm in Británniam
profectúrus, váriis eam im-
petítam calúmniis divíno
elóquio consolátus est. Abs-
tinéntiæ & jejúniis vacá-
bat impénsiùs. Miraculó-
rum dono & multitúdine
excélluit. Audítâ tot mi-
raculórum famâ, Símeon
Stylítes ejus se précibus
vóluit commendátum. Ad
annos octoginta in Christi
servitúte consénuit. Luté-

tiæ sepulta est in Basílica sanctórum Apostolórum Petri & Pauli, quæ subindè ipsíus Genovéfæ nomen accépit.

Oratio.

Effunde super nos, Dómine, Spíritum agnitiónis & dilectiónis tuæ, quo ancillam tuam Genovéfam implevisti; ut sédulâ ejus imitatióne tibi sincérè obsequentes, fide tibi & ópere placeámus; Per.

Fit Commem. de Virgine Deipara, ut suprà. 315.

℟℟. *brev. Horar. additur duplex* Allelúia.

AD VESPERAS, commemoratio S. Rigoberti Episc. Ant. Elégit. ℣. Beatus. xxiij. *Oratio.* Deus, fidélium. xxvij. *deindè de Virgine Deipara.* 317.

DIE IV. JANUARII.

In festo

S. RIGOBERTI Episcopi.

Simplex.

Omnia de Communi Pontificum, exceptis quæ sequuntur.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

Et dixit Dóminus ad me in diébus Josíæ regis: Numquid vidisti quæ fécerit aversátrix Israël? ábiit sibimet super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondóso, & fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecisset hæc ómnia: Ad me revértere: & non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo, quòd mœcháta esset aversátrix Israël, dimisissem eam, & dedissem ei libellum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus, sed ábiit, & fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram, & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me: Justificávit ánimam suam aversátrix Israël, comparatióne prævaricatrícis Judæ.

Lectio ij.

Vade, & clama sermónes istos contrà Aquilónem, & dices: Revértere aversátrix Israël, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non irascar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitátem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricáta es: & dispersisti vias tuas aliénis sub omni ligno frondóso, & vocem meam non audisti, ait Dóminus. Convertímini filii reverténtes, dicit Dóminus: quia ego vir vester: & assúmam vos unum de civitáte, & duos de cognatióne, & intro-

dúcam vos in Sion. Et dabo vobis pastóres juxtà cor meum, & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ. [*] Cùmque multiplicáti fuéritis, & crevéritis in terra in diébus illis, ait Dóminus: non dicent ultrà: Arca testamenti Dómini: neque ascendet super cor, neque recordabuntur illíus: nec visitábitur, nec fiet ultrà. In témpore illo vocábunt Jerúsalem Sólium Dómini: & congregabuntur ad eam omnes gentes in nómine Dómini in Jerúsalem, & non ambulábunt post pravitátem cordis sui péssimi. In diébus illis ibit domus Juda ad domum Israël, & vénient simul de terra Aquilónis ad terram, quam dedi pátribus vestris.

Lectio iij.

Rigobertus, Conspirántibus ómnium votis, Archiepíscopus Remensis Réolo suffectus, Cléricis amplíssimos réditus assignávit, ut eos ad Canónum ritum divíno cúltui mancipáret. Et quò facíliùs id assequerétur, à Dagoberto tértio Francórum rege obtínuit non mediócrem Ecclésiæ immunitátem. Sed Bello inter Ragenfrédum Majórem domûs Chilperici secundi & Cárolum Martellum exorto, cùm Remórum portas Martello occlusisset, hujus in se convertit ódium; dixitque furóre abreptus Martellus, si victor redíret, Episcopum non impúnè laturum. Devícto subindè Ragenfrédo, dictis stetit: & Rigobertum nullâ judiciórum formâ, nullo Episcopórum conventu damnátum, de sede dejécit; ac Milónem quemdam solâ tonsúrâ Cléricum intrúsit. Quarè Ecclésia Remensis pastóre destitúta, Bonifácio Moguntíno Apostólicæ Sedis Legáto commíssa est. Rigobertus verò secessit in Vascóniam: undè, Milóne restitutiónem sedis pollicente, Remos regressus, cùm exígeret Milo in jus próprium concédi sibi prædia quæ Rigobertus Ecclésiæ donáverat, iníquæ petitióni sanctus Póntifex haud assensus, altáre tantùm sanctæ Maríæ in quo sacrum fáceret, ab eo postulávit. Quo demùm obténto, réliquum vitæ cursum apud Gerniácam Cortem sanctíssimè absolvit circà médium octávi séculi. Sacrárum ejus reliquiárum pars in Cimélliis Ecclésiæ Parisiensis asservátur.

Oratio, Deus, Fidélium. xxvij. *Fit Commemoratio Virginis Deiparæ*. 315.

℟℟. *brev. Horar. additur duplex* Allelúia.

AD VESPERAS, *ut in Feriis à Circumcisione ad Septuagesimam*. *Oratio*, Deus, qui in unigénito

321. *deindè fit Commemoratio S. Simeonis Stylitæ, Ant.* Reliquisti. ℣. In umbra. xxxvij. *Oratio*, Omnípotens. xli. *ultimò fit Commemoratio Virg. Deip.* 317.

DIE V. JANUARII.
IN VIGILIA
EPIPHANIÆ.

¶ *Si hæc Vigilia occurrat in Dominica, Officium fit ut notatur suprà in Dominicis à Circumcisione ad Septuag. exceptis quæ sequuntur.*

IN I. NOCT. Tres Lectiones, ut infrà, & è duabus fiunt tres; ℟℟℟. *ut suprà*, 312. *in Dominicis.*

IN II. NOCT. Tres Lectiones & ℟℟℟. *ut suprà*, 313.

IN III. NOCTURNO.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

*Tres Lectiones infrà, di-divisione factâ pro viij. Lectione, ad * Asteriscum.*

℟. *vij.* Terra Zabúlon. *sine* Glória Patri. *infrà*, 334.

℟. *viij.* Dóminus dixit. *infrà.*

℟. *ix.* Ecce. *cum* Glória. 333.

Reliqua ut in Officio Vigiliæ]

[*Si autem Vigilia ista occurrat in Feriis, Officium fit ut sequitur.*]

AD OFFICIUM NOCT.
Simplex.

Invit. Dóminus rex magnus super omnem terram: * Veníte, adorémus. *Ps.* 46. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Fac, Christe. 311. *Psalmi de Psalter. Ant. ut dictum est suprà in Fer.*

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

SI revérteris Israël, ait Dóminus, ad me convértere: si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. Et jurábis: Vivit Dóminus in veritáte, & in judício, & in justítia: & benedícent eum gentes, ipsumque laudábunt. Hæc enim dicit Dóminus viro Juda, & Jerúsalem: Nováte vobis novále, & nolíte sérere super spinas: circumcidímini Dómino, & auferte præpútia córdium vestrórum viri Juda, & habitatóres Jerúsalem: ne fortè egrediátur ut ignis indignátio mea, & succendátur, & non sit qui extinguat, propter malítiam cogitatiónum vestrárum.

℟. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu. * Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, & possessiónem tuam términos terræ. ℣. Sic præ-

cœpit Dóminus : Pósui te in lucem géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ. * Póstula à me. Ps. 2. Act. 13.

Lectio ij.

VEntrem meum, ventrem meum dóleo, sensus cordis mei turbáti sunt in me : non tacébo, quóniam vocem búccinæ audívit ánima mea, clamórem prælii. Contrítio super contritiónem vocáta est, & vastáta est omnis terra : repentè vastáta sunt tabernácula mea, súbitò pelles meæ. Usquequò vidébo fugientem, áudiam vocem búccinæ? Quia stultus pópulus meus me non cognóvit : fílii insipientes sunt, & vecordes : sapientes sunt ut fáciant mala, benè autem fácere nesciérunt. [*] Aspéxi terram, & ecce vácua erat, & níhili : & cœlos, & non erat lux in eis. Vidi montes, & ecce movebantur : & omnes colles conturbáti sunt. Intúitus sum, & non erat homo : & omne volátile cœli recessit. Aspéxi, & ecce Carmélus desertus : & omnes urbes ejus destructæ sunt à fácie Dómini, & à fácie iræ furóris ejus. Hæc enim dicit Dóminus : Deserta erit omnis terra, sed tamen consummatiónem non fáciam.

℟. Ecce electus *meus*, dicit Dóminus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedi Spíritum meum super eum. * Judícium géntibus próferet ; & legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Notum sit vobis quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. * Judícium. [*Cum Officium fit in Dominica*, Glória Patri. * Judícium.] *Is.* 43. *Act.* 28.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore ; Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. *Cap.* 2.

MOrtuo Heróde, Joseph per Angelum monétur ut in Judæam cum Púero & matre ipsíus rédeat. Et revertens, cùm Archeláum Heródis fílium regnáre audisset, tímuit eò veníre ; & per Angelum monétur ut in Galilæam tránseat, & in regiónis ejus civitáte Názareth inhábitet. Reverti ergò ad Judæam monétur, & reversus timet. Et rursùm visu admónitus, transíre ad regiónem Géntium jubétur. Sed aut timére eum qui admónitus sit, non opórtuit, aut per Angelum de-

ferri admonítio mox mutanda non débuit. Verùm typica rátio serváta est. [*] Joseph enim Apostolórum habet spéciem, quibus Christus circumferendus est créditus. Hi, tanquàm Heróde mórtuo, id est, pópulo ejus & regno in passióne Dómini depérdito, Judæis prædicáre sunt jussi; missi erant ad oves pérditas domûs Israël: sed manente hæreditáriæ infidelitátis dominátu, métuunt & recédunt. Admóniti per visum, sancti scilicèt Spíritûs donum in Géntibus contemplantes, ad eas tránsferunt Christum, Judææ missum, sed vitam & salútem Géntium nuncupátum.

℟. Terra Zabúlon & terra Néphthali, via maris trans Jordánem Galilææ géntium: *Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam. ℣. Consúrgens Joseph accépit Púerum & matrem ejus, & venit in terram Israël; & admónitus in somnis, secessit in partes Galilææ. * Pópulus. [*Cùm Offic. sit in Feriis*, Glória. * Pópulus.] *Is.* 9. *Matth.* 2.

[*Si sit Dominica, legitur pro nona Lectione de S. Simeone Stylita, ut sequitur.*

Simeon apud Cílices natus, óvium pastor adhuc puer, ac pósteà mónachus, morum candóre céteros longè superábat, & hebdómadam totam sæpè jejúnus explébat. Vitæ severióris desidério, in cisterna sicca delítuit; ex qua edúctus, tres annos in céllula egit, oratiónibus ad Deum únicè intentus: eâque abstinéntiâ, ut quadraginta diébus sine cibo transáctis, penè exanimátus repertus fúerit; quam jejúnii quadragenárii ratiónem per octo & viginti annos servávit. Tùm septo quodam sibi in vértice montis extructo, ne ultrà prógredi posset, caténam férream ex una parte ad saxum affíxam, ex áltera ad dextrum pedem alligátam excogitávit; quam tamen, monente Melétio Epíscopo, depósuit. Cùm verò multi ad eum ex remotíssimis orbis pártibus conflúerent, omnesque illum tángere, & benedictiónem ab eo accípere conténderent, secessit à turba, & in columna statiónem fixit. Ibi dies nóctibus contínuans, expansis ad cœlum mánibus, Deum orábat, somni parcus & cibi; nec cessábat indè, aut fidéles ad pietátem adhortári, dissidéntium lites compónere, & Ecclésiæ curáre negótia; aut infidéles, Judæos & hæréticos confutáre. Tandèm miraculórum glóriâ & singulári vitæ sanctitáte il-

lustris, anno quadringentésimo sexagésimo óbiit Caléndis Januárii sub Leónis império; & Nonis ejusdem mensis, Antiochíæ in Ecclésia Cassiáni sepultus est. Tantam fuisse apud Romános ejus sanctitátis famam ex Theodoréto refert séptima Synodus, ut illíus imágines in officinárum vestíbulis in suî tutélam & præsídium collocárent.

℟. Ecce electus. *cum* Glória Patri. *suprà*, 333.] Te Deum.

℣. *Sacerd.* Omnes gentes, pláudite mánibus: ℟. Jubiláte Deo in voce exultatiónis. *Ps.* 46.

AD LAUDES.

& Hor. Semiduplex.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. g. MAgnificábor, & sanctificábor, & notus ero in óculis multárum géntium; & scient quia ego Dóminus. *Ezech.* 38.

Ant. 2. Vénient ab extrémis terræ, & dicent: Verè mendácium possedérunt patres nostri, vanitátem quæ eis non prófuit. *Jerem.* 16.

Ant. 6. Incurvábitur sublímitas hóminum, & elevábitur Dóminus solus in die illa, & idóla pénitùs conterentur. *Is.* 2.

Ant. 8. *G.* Reddam pópulis lábium electum, ut invocent omnes in nómine Dómini, & sérviant ei húmero uno. *Sophon.* 3.

Ant. 4. E. Mihi flectétur omne genu; & omnis lingua confitébitur Deo, allelúia. *Rom.* 14.

CAPITULUM. *Zach.* 2.

APplicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum; & habitábo in médio tuî: & scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te.

Hymnus, Divíne. 314.

℣. Deus, in sancto via tua: ℟. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam. *Ps.* 76.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Véniens Joseph habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas; Quóniam Nazaræus vocábitur. *Matth.* 2.

Oratio.

COrda nostra, quæsumus, Dómine, ventúræ festivitátis splendor illustret; quo mundi hujus ténebris carére valeámus, & perveníre ad pátriam claritátis ætérnæ; Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de sancto Simeone, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. *Oratio*, Omnípotens. *ut in Communi Monachorum*, xlj.

Ultimò, de Virgine Deipara, ut suprà, 315.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificábor.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus

es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Vénient.

CAPITULUM. *Isaïæ* 65.

QUæsiérunt me qui antè non interrogábant: invenérunt qui non quæsiérunt me. Dixi: Ecce ego, ecce ego, ad Gentem quæ non invocábat nomen meum.

℟. *br.* Pópulus quem ignóro, * sérviet mihi, * Allelúia, allelúia. Pópulus. ℣. Audítu auris * obédient mihi, * Allelúia. Glória Patri. Pópulus.

℣. Confitébor tibi, Dómine, in géntibus, ℟. Et nómini tuo cantábo. *Cant.* 2. *Reg.* 22.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Incurvábitur.

CAPITULUM. *Apoc.* 15.

QUis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in co[nspectu] tuo.

℟. *br.* Benedice[ntur in] ipso * omnes tribu[s] * Allelúia, allelúia [...] dicentur. ℣. Omn[es gen]tes * magnificábun[t eum,] * Allelúia. Glória [...] dicentur. *Ps.* 71.

℣. Magnificéntia [glo]riæ sanctitátis tuæ l[oquen]tur, ℟. Et mirab[ília tua] narrábunt. *Ps.* 144.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Mil[...]

CAPITULUM. *Sop[honiæ]*

ATtenuábit D[ominus] omnes deos ter[ræ: &] adorábunt eum viri [de loco] suo, omnes ínsul[æ gen]tium.

℟. *br.* Adorábunt [eum] omnes reges terræ, [* Al]lelúia, allelúia. Ado[rábunt.] ℣. Omnes gentes * s[ervient] ei, * Allelúia. Gló[ria Pa]tri. Adorábunt. *Ps.* [71.]

℣. Dómini est re[gnum,] ℟. Et ipse dominábit[ur gen]tium. *Ps.* 21.

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. Ecce ego declinábo super Jerúsalem quasi flúvium pacis, & quasi torrentem inundantem glóriam géntium. *Is.* 66.

Ant. 2. Quómodò ponam te in fílios, & tríbuam tibi hæreditátem præcláram exercítuum Géntium? *Jerem.* 3.

Ant. 3. a. Exurge, & vide collectos fílios tuos ab oriente sole usque ad occidentem, in verbo Sancti, gaudentes Dei memóriâ. *Baruch.* 5.

Ant. 5. a. Diláta locum tentórii tui; ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit. *Is.* 54.

Ant. 6. Vidébis, & áfflues; & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quandò convérsa fúerit ad te fortitúdo géntium. *Is.* 60.

CAPITULUM. *Isaïæ* 11.

IN die illa, radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur.

℟. Salutáre tuum parasti, Deus, ante fáciem ómnium populórum, * Lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Vidébunt gentes Justum tuum, Sion, & cuncti reges Inclytum tuum: * Lumen. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Salutáre. *usque ad* ℣. *Luc.* 2. *Is.* 62.

HYMNUS.

QUæ stella sole púlchrior
Coruscat? hæc Regis novi
Revélat ortus: hæc Dei
Præsignat ad cunas iter.

Stat vátibus priscis fides;
En stella surgit ex Jacob:
Arrectus ad spectáculum,
Eóus orbis émicat.

Dùm sidus ádmonet foris,
Lux fulget intùs clárior;
Suadetque vi blandâ Magos
Signi datórem quærere.

Segnes amor nescit moras:
Labor, perîcla, nil movent:
Domum, propinquos, pátriam,

Deo vocante, déserunt.
Micante dum nos állicis,
O Christe, stellâ grátiæ;
Ne tarda cœlesti sinas
Obstáre corda lúmini.
Qui lumen est, sit laus Patri,
Qui se revélat Géntibus,
Sit laus perennis Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Annuntiábunt cœli justítiam Dómini ℟. Pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Cívitas Dei, luce splén-didâ fulgébis: natiónes ex longinquo ad te vénient; & múnera deferentes, adorábunt in te Dóminum. *Tob.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Dictis secretò. Pater. Ave. Credo. *inchoatur absolutè ut sequitur.*

IN I. NOCTURNO.

Psalm. Afferte. 151.

Christus adorandus. Vox prædicationis evangelicæ.

Ant. 7. d. Afferte Dómino, fílii Dei; afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Christus Ecclesiam suam inhabitans exaltatur in gentibus.

Ant. 3. a. Vidéte quóniam ego sum Deus: exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Ps. Omnes gentes. 50.

Christus Rex omnis terræ: ipsi psallendum.

Ant. 2. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite; quóniam rex omnis terræ Deus.

℣. Deus dominábitur Jacob, ℟. Et fínium terræ. *Ps.* 58.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

Omnes sitientes, veníte ad aquas: & qui non habétis argentum, properáte, émite & comédite; veníte, émite absque argento & absque ulla commutatióne vinum & lac. Quarè appénditis argentum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audientes me, & comédite bonum; & delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra; & fériam vobíscum pactum sempiternum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce Gentem quam nesciébas, vocábis; & Gentes quæ te non cog-

novérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & Sanctum Israël, quia glorificávit te.

℟. Viri sublímes ad te, Sion, transíbunt, & * Tui erunt: te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. ℣. Est repromíssio ómnibus qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. * Tui erunt. *Is.* 45. *Act.* 2.

Lectio ij. Cap. 60.

SUrge, illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortûs tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longè vénient, & fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, & áfflues, & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quandò conversa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian & Epha: omnes de Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes.

℟. Vénient pópuli multi & gentes robustæ, * Ad quærendum Dóminum exercítuum in Jerúsalem, & deprecandam fáciem Dómini. ℣. Vénient ab Oriente, & Occidente, & Aquilóne, & Austro, * Ad quærendum. *Zach.* 8. *Luc.* 13.

Lectio iij. C. 61. & 62.

GAudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, & indumento justítiæ circúmdedit me quasi sponsum decorátum corónâ, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Super ipsum continébunt reges os suum: * Quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contempláti sunt. ℣. An Judæórum Deus tantùm? nonnè & Géntium? * Quia. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Super. *usque ad* ℣. *Is.* 52. *Rom.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Psalm. Jubiláte... psalmum. 8.

Christus adorandus & celebrandus per omnem terram.

Ant. 8. c. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ps. Deus, judícium. *cum sua divisione.* 59.

Christi regnum: ipsi reges gentium munera offerent.

Ant. 1. D. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum & Saba dona addúcent.

Ps. Inclína. *cum sua divisione.* 160.

Christus in cruce moriens, fidem gentium prænuntiat.

Ant. 4. E. Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine.

℣. Dábitur ei de auro Arábiæ; ℟. Et adorábunt de ipso semper. *Ps.* 71.

Sermo sancti Leónis Papæ. *In Epiph.* 2. *Lectio iv.*

GAudéte in Dómino, dilectíssimi; íterùm dico, Gaudéte, quóniam brevi intervallo témporis post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas Declaratiónis ejus illúxit: & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic suceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus, & credéntibus manifestus, & persequéntibus esset occultus. Jam tunc ergò cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram sonus veritátis exívit, quandò & pastóribus exércitus Angelórum, Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorandum prævia stella perdúxit; ut à solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cùm rerum fidem & regna Orientis per Magos díscerent, & Románum Impérium non latéret.

℟. Cùm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, * Ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam. ℣. Circúmspice, Jerúsalem, ad Orientem, & vide jucunditátem à Deo tibi venientem. * Ecce. *Matth.* 2. *Baruch.* 4.

Lectio v.

NAm & sævítia Heródis volens primórdia suspecti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat; ut dùm atróci intentus facínori, ignótum sibi púerum indiscrétâ infántium cæde persequitur, annuntiátum cœlitùs Dominatóris ortum insígnior ubíquè fama loquerétur; quam promptiórem ad narrandum diligentioremque

faciébat, & supernæ significatiónis nóvitas, & cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occultam grátiam vocarétur; & quæ nondùm ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Venérunt Magi, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? * Vídimus stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum. ℣. Oriétur stella ex Jacob, & consurget virga de Israël: de Jacob erit qui dominétur. * Vídimus. *Matth.* 2. *Num.* 24.

Lectio vj.

AGnoscámus ergò, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi vocatiónis nostræ fideíque primítias, & exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exindè enim in æternam hæreditátem cœpimus introíre: exindè nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur itaque à nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: & quem Magi infantem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipotentem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesauris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt; ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna promámus.

℟. Ecce stella quam víderant Magi in Oriente, antecedébat eos, usque dùm véniens staret suprà ubi erat Puer. * Videntes stellam, gavísi sunt gáudio magno valdè. ℣. Ambulábunt Gentes in lúmine tuo, Jerúsalem, & reges in splendóre ortûs tui. * Videntes. Glória Patri. *Repet.* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. *Matth.* 2. *Is.* 60.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Veníte.

Psalmus. 94. *sec. Vulg.*

Gentes & Judæi ad Christum vocantur.

VEníte, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * & in psalmis jubilémus ei;

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & rex magnus super omnes deos:

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ; * & altitúdines móntium ipsíus sunt:

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud; * & siccam manus ejus formavérunt.

Veníte, adorémus, & procidámus, * & plorée-

mus ante Dóminum qui fecit nos;

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * & nos pópulus páscuæ ejus, & oves manûs ejus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra,

Sicut in irritatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offensus fui generatióni illi, * & dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: * ut jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus eum; quia ipse est Dóminus Deus noster.

Ps. Cantáte. . . omnis terra. 49.

Familiæ gentium ad Christum vocatæ.

Ant. 6. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Ps. Dóminus regnávit, exultet. 64.

Christus Rex super omnem terram, ab Angelis adorandus.

Ant. 5. a. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes; ℟. Laudáte eum, omnes pópuli. *Ps.* 116.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Léctio vij. Cap. 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. *n.* 2. *in Evang.*

In ómnibus signis, quæ, vel nascente Dómino, vel moriente, monstráta sunt, considerandum nobis est quanta fúerit in quorumdam Judæórum corde durítia, quæ hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnóvit. Omnia quippè elementa auctórem suum venisse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar, Deum hunc cœli esse cognovérunt; quia prótinùs stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriente contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscondit. Saxa & paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Infernus agnóvit, quia hos quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem

Dóminum ómnia insensibília elementa sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínimè cognoscunt, & durióra saxis scindi ad pœniténdum nolunt. Qui étiam ad damnatiónis suæ cúmulum, eum quem natum despíciunt, nasciturum longè antè præscivérunt: & non solùm quia nascerétur nóverant, sed étiam ubi nascerétur; ut ipsa eórum sciéntia & illis fieret ad testimónium damnatiónis, & nobis ad adjutórium credulitátis.

℟. Intrantes domum, invenérunt Púerum cum María matre ejus: & * Procidentes, adoravérunt eum; & apertis thesauris suis, obtulérunt ei aurum, thus, & myrrham. ℣. De Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes: * Procidentes. *Matth.* 2. *Is.* 60.

n. 3. *Lectio viij.*

Nativitáte Regis nostri cógnitâ, Heródes ad cállida argumenta convértitur, ne terréno regno privarétur. Renuntiári sibi ubi Puer inveniretur póstulat: adoráre eum velle se símulat; ut, si hunc inveníre possit, extinguat. Sed quanta est humána malítia contrà consílium divinitátis? Scriptum quippè est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contrà Dóminum. Nam ea quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt; & ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonentur. Sicque fit ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persónâ, qui álii quàm hypócritæ designantur; qui, dùm fictè quærunt, inveníre Dóminum nunquam merentur?

℟. Obtulérunt Magi múnera; & * Responso accepto in somnis ne redírent ad Heródem, per áliam viam reversi sunt in regiónem suam. ℣. Réprobat Dóminus consília príncipum: consílium autem Dómini in æternum manet. * Responso. *Matth.* 2. *Ps.* 32.

n. 6. *Lectio ix.*

Magi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum quippè regi cóngruit: thus verò in Dei sacrifícium ponebátur: myrrhâ autem mortuórum córpora condiuntur. Eum ergò Magi quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant; auro, regem; thure, Deum; myrrhâ, mortálem. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíquè regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus quòd his qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offe-

rámus myrrham, ut eum quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuisse carne mortálem.

℟. Mystérium Christi, quod áliis generatiónibus non est ágnitum, nunc revelátum est: Gentes esse cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis Dei in Christo Jesu; * Ut innotescat multiformis sapiéntia Dei. ℣. Dicit Dóminus: Ultrà flúmina Æthiópiæ, indè súpplices mei; fílii dispersórum meórum déferent munus mihi; * Ut. Glória. *Repetitur* ℟. Mystérium, *usque ad* ℣.

Post ℟. *dicitur*, (*juxta morem antiquum*,) *Genealogia Domini nostri Jesu Christi secundùm Lucam, ut sequitur.*

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

[*Solus recitans incipit absolutè.*]

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Lucam. ℟. Glória tibi, Dómine.

FActum est, cùm baptizarétur omnis pópulus, & Jesu baptizáto & orante, apertum est cœlum, & descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum: &

annórum triginta, ut
bátur fílius Joseph,
fuit Heli, qui fuit Ma
qui fuit Levi, qui fuit
chi, qui fuit Janne
fuit Joseph, qui fuit
thathíæ, qui fuit A
qui fuit Nahum, qu
Hesli, qui fuit Nagge
fuit Mahath, qui fui
thathíæ, qui fuit Sé
qui fuit Joseph, qu
Juda, qui fuit Joa
qui fuit Resa, qui fu
róbabel, qui fuit Salá
qui fuit Neri, qui
Melchi, qui fuit Addi
fuit Cosan, qui fui
madan, qui fuit Her
fuit Jesu, qui fuit Eli
qui fuit Jorim, qu
Mathat, qui fuit Levi
fuit Símeon, qui fuit
qui fuit Joseph, qu
Jona, qui fuit Elíac
qui fuit Mélea, qui
Menna, qui fuit M
tha, qui fuit Nathan
fuit David, qui fuit
qui fuit Obed, qu
Booz, qui fuit Sal
qui fuit Naasson, qu
Amínadab, qui fuit A
qui fuit Esron, qui
Phares, qui fuit Juda
fuit Jacob, qui fuit I
qui fuit Abrahæ, qu
Thare, qui fuit Na
qui fuit Sarug, qui fu
gaü, qui fuit Phaleg

mech, qui fuit Mathúsale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, qui fuit Maláleël, qui fuit Caïnan, qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei. Jesus autem plenus Spíritu sancto, regressus est à Jordáne.

Posteà dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus; confiteantur tibi pópuli omnes: ℟. Lætentur & exultent gentes. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 6. BEnígnitas & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, allelúia. *Tit.* 3.

Ant. 2. Vita manifestáta est: & vídimus vitam ætérnam quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 7. *d.* Qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 1. *g.* Vóluit.

CANTICUM. *Isaïæ* 49.

Invitatio ad Deum laudandum propter Ecclesiæ dilatationem.

LAudáte, cœli; & exulta, terra: * jubiláte, montes, laudem.

Quia consolátus est Dóminus pópulum suum, * & páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, * & Dóminus oblítus est meî.

Numquid oblivísci potest múlier infantem suum, * ut non misereátur fílio úteri sui?

Et si illa oblíta fúerit, * ego tamen non oblivíscar tuî.

Ecce in mánibus meis descripsi te: * muri tui coram óculis meis semper.

Venérunt structóres tui: * destruentes te, & dissipantes à te exíbunt.

Leva in circúitu óculos tuos, & vide: * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi.

Vivo ego, dicit Dóminus, * quia ómnibus his velut ornamento vestiéris, & circúmdabis tibi eos quasi sponsa.

Quia desérta tua, & solitúdines tuæ, & terra ruínæ tuæ, nunc angusta erunt præ habitatóribus; * & longè fugabuntur qui absorbébant te.

Adhuc dicent in áuribus tuis fílii sterilitátis tuæ: * Angustus est mihi locus, fac spátium mihi ut hábitem.

Et dices in corde tuo: * Quis génuit mihi istos?

Ego stérilis & non páriens, transmigráta & captíva: * & istos quis enutrívit?

Ego destitúta & sola: * & isti ubi erant?

Ant. Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus in Géntibus: quod est Christus in vobis spes glóriæ, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. F. Grátia data est à Deo, ut fiat oblátio Géntium accepta, & sanctificáta in Spíritu sancto, allelúia. *Rom.* 15.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ, non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum, & grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária: manifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.

HYMNUS.

LInquunt tecta Magi principis urbis,
Et parvæ cúpidis mœnia Bethlem
Votis præcípiunt; jamque sub imo
Spe subnixa fides corde triumphat.
O qui lætitiæ sensus, ut illis
Signans rursus iter stella refulsit;
Incumbensque domo lámpade pronâ,
Infantem exhibuit matris in ulnis!
Non hic splendet ebur, non micat aurum;
Non velat [...]
pura corpus;
Horrens hic stab[...]
régia; nudum
Hic præsepe, th[...]
púrpura, pann[...]
Reges pompa alio[...]
adornet:
Regnantem mél[...]
probat ipse
In vili pálea, [...]
tultu,
Flectens império
potenti.
Ad cunas húmiles
curvo,
Præsens in Púer[...]
men adórant:
Et nos ad Púerum
propágo,
Patrum plenâ fid[...]
ferámus.
Regi castus amor p[...]
aurum;
Castigáta hómin[...]
pora myrrham
Instar thuris eru[...]
precesque:
Illo thure Deum
témur.
Qui fons lúminis e[...]
ria Patri:
Qui miro récr[...]
mine Gentes,
Æquális tibi sit [...]
Nate:
Ambórum simil[...]
sit Amóri. A[...]

℣. Pópulus qui [...]tur, laudábit Dón[...]

℟. Quia prospéxit [...] celso sancto suo. *P.*[...]

Ad Benedict[...]

Ant. 3. a. *duplicat*[...]

víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui hodierná die Unigénitum tuum Géntibus, stellâ duce, revelasti: concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplandam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia.

Qui te revélas géntibus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 6. Benígnitas.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui constitútus es * in caput géntium. *Ps.* 17.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Vita.

CAPITULUM. *Rom.* 3.

NUnc sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & prophétis: justítia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes & super omnes qui credunt in eum; non enim est distínctio.

℟. *br.* Benedícite, gentes, * Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. Benedícite. ℣. Et audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia. Glória. Benedícite. *Ps.* 65.

℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum; ℟. In conspectu géntium revelávit justítiam suam. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Qui dixit.

CAPITULUM. *Isaiæ* 49.

DEdi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas; ut díceres his qui vincti sunt, Exíte; & his qui in ténebris, Revelámini.

℟. *br.* Benedictus qui venit * in nómine Dómini, * Allelúia, allelúia. Benedictus. ℣. Deus Dóminus, * & illúxit nobis, * Allelúia. Glória. Benedictus. *Ps.* 117.

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Grátia.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DIco gentes super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptéreà confitébor tibi in géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterùm dicit: Lætámini, gentes, cum plebe ejus.

℟. *br.* Afferte Dómino, pátriæ géntium, * afferte

Dómino glóriam & honórem, * Allelúja, allelúia. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Allelúia. Glória Patri. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus univerſa terra; ℟. Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit. Pſ. 95.

AD II. VESPERAS.

Pſ. Dixit. 28.

Chriſti regnum inter gentes.

Ant. 1. D. MYſtérium quod abſcónditū fuit à ſæculis & generatiónibus, nunc manifeſtátum eſt, allelúia. Coloſſ. 1.

Pſ. Laudáte, púeri. 30.

Chriſtus excelſus ſuper omnes gentes. Eccleſiæ fæcunditas.

Ant. 2. Gentes quæ non ſectabantur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam; juſtítiam autem quæ ex fide eſt, allelúia. Rom. 9.

Pſ. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum à gentibus laudanda.

Ant. 3. E. In Chriſto Jeſu, vos qui erátis longè, facti eſtis propè; ipſe eſt enim pax noſtra, qui fecit útraque unum, allelúia. Epheſ. 2.

Pſ. Lætátus ſum. 74.

Eccleſia vera Jeruſalem ex diverſis tribubus congregata.

Ant. 4. E. Véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuiſtis, & pacem iis qui propè, allelúia. Epheſ. 2.

Pſ. Confitébor... niam. 115.

Omnes reges terræ Chriſti audient.

Ant. 5. C. Non eſt perſonárum acceptor Deus, ſed in omni gente, qui timet eum, & operátur juſtitiam, acceptus eſt illi, allelúia. Act. 10.

CAPITULUM. R

VOcávit nos Deus non ſolùm ex Judæis, ſed étiam ex Géntibus, ſicut in Oſée dicit: Vocábo non plebem meam, plebem meam; & non dilectam, dilectam; & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam. Allelúia, allelúia. ℣. Grátias deo Patri, qui eripuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum fílii dilectiónis ſuæ. Allelúia. Coloſſ. 1.

HYMNUS.

HUc vos, ô míſeri relínquite
Quæ cæci cólitis, que númina:
Se vobis áperit ſpl... cívitas,
Veri Núminis hóſ...
En veſtræ præeunt ... tiæ Magi:
Vatum dicta patent ... tiálibus

Errórum ténebris óbsita gens diù,
Miro lúmine spárgitur.
Ambo sic pópuli, dissociábilis
Quos dudùm páries sépa-rat, únicum
In corpus cóeunt. Hoc próprium modò
Ambóbus máneat decus!
O arcána Dei consília! ô tuo
Deturbáta gradu, primus amor Dei,
Plebs Judæa! tuis glória géntium
Damnis, vítaque náscitur.
Jam natíva óleæ bráchia décidunt,
Rami degéneres, germen adúlterum;
Miraturque novos fémine non suo
Arbor créscere súrculos.
Nos radix óleæ sústinet. Ah! cave,
Qui stas, ne stérili defícias fide.
Tu ramos véteres ínsere dénuò:
Tu serva, Deus, ínsitos.
Qui nos membra sacri córporis éfficit,
Sit laus summa Patri: laus quoque Fílio,
Cujus membra sumus: quo vigor ínfluit
Membris, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Pópuli confitebuntur tibi, Deus, ℞. In ætèrnum, & in séculum séculi. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. *duplicanda.* Manifestè magnum est pietátis sacramentum quod manifestátum est in carne, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, allelúia. 1. *Tim.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. *Is.* 60.

Capitulum de Dominica.

Hymnus, Virgo Dei. *suprà.* 317.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. c. Ego Dóminus dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium, allelúia. *Is.* 42.

¶ *De DOMINICA intra Octavam Epiph. in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut notatur infrà.*

Si verò Dominica intra Oct. Epiph. inciderit die 13. *Januar. Officium hujus Dominicæ fiet ut notatur infrà die* 12.

Sabbato præcedente, (nisi sit dies Epiph.) ad Vesperas dicuntur Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 1. g. Mystérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestá-

-tum est, allelúia. Coloss. 1.

CAPITULUM. Isaïæ 45.

Convertímini ad me, & salvi éritis, omnes fines terræ; quia ego Deus, & non est álius. In memetipso jurávi; egrediétur de ore meo justítiæ verbum, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua.

Hymnus, Huc vos. 348.

℣. Quærite Dóminum, & virtútem ejus: ℟. Quærite fáciem ejus semper. 1. *Paral.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quærétis me, & inveniétis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, & invéniar à vobis, ait Dóminus. *Jerem.* 29.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit Commem. Epiphaniæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Sabbato, cetera ut die. 349.

DOMINICA INTRA OCTAVAM *EPIPHANIÆ.*

AD OFFICIUM NOCT.

℣. Dómine, lábia, &c.

Invit. Verbum vitæ appáruit nobis: * Veníte, adorémus. 1. *Joan.* 1.

Ps. 94. Vénite. 2.

HYMNUS.

Quà lapsu tácito stella loquácibus
Scintillat rádiis, huc óculis Magi,
Huc desidériis, l[...]
pidis simul
Certant téndere p[...]
Ut ventum Sólyman[...]
sine númine
Lætam stella facen[...]
dolor! ócculit
Incertosque viæ, c[...]
dio vagam
Cursu, destítuit, [...]
Illi, nil rábiem pri[...]
ínvidas
Nil artes vériti, [...]
ánimis fides!)
Urbis per trépida[...]
pita prædicant
Regem quærere [...]
vum.
Nec vos írrita spe[...]
piet, Magi;
Quò divína voc[...]
gina, téndite:
Illic quem sua ple[...]
puit, éxteris
Regem nosse De[...]
tur.
Sit laus summa Patr[...]
maque Fílio;
Ambórum sit ide[...]
rítui decus,
Qui, dùm stella
prævia dírigit,
Dux mentem méli[...]
net. Amen.

Psalmi de Domi[...]

IN I. NOCTU[...]

Ant. 1. O Rex gé[...] inter cunctos sapien[...] in universis regnis est símilis tuî. *Jer[...]*

Ant. 7. *d.* Tua e[...]mine, magnificénti[...] poténtia, & glória: Dómine, regnum

es super omnes príncipes. 1. *Paral.* 29.

Ant. 3. *a.* Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile in ómnibus séculis: benedictus es in throno regni tui. *Dan.* 3.

℣. Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Lectiones de Dominica I. post Epiphaniam, quæ habetur infrà post Officium Octavæ.

℟℟℟. *de I. Nocturno diei Epiphaniæ.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hæreditátis tuæ. *Mich.* 7.

Ant. 6. Manus tua in cervícibus inimicórum tuórum: adorábunt te filii patris tui. *Gen.* 49.

Ant. 8. c. Relinquent gentes idóla sua, & vénient; & gaudébunt adorantes Regem Israël. *Tob.* 14.

℣. Adoravérunt omnes pingues terræ: ℟. In conspectu Dómini cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 1. *in Epiph.*

Lectio iv.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætandum. Ferunt enim hódiè Christum Dóminum nostrum, vel, stellâ duce, à Géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertisse; vel suscepto à Joanne baptísmate, consecrasse fluenta Jordánis, suumque simul purificasse Baptistam. Sed quid potíssimùm præsenti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit; nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. ℟. Cùm natus esset. 340.

Lectio v.

NAm quòd eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorandi. Quòd aquæ novo órdine sunt in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacramentum. Quòd autem baptizátus est Agnus Dei, regenerantis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum. Et quàm rectè tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicantur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergò mirácula Christus Dóminus, Redemptorque noster, óculis se vóluit reveláre mortálium, quáteniùs invisíbilis ejus divínitas quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

℟. Venérunt. 341.

Homil. 6. Lectio vj.

QUid ígitur, fratres, hoc lætius die? quid hâc solemnitáte sacrátius, in qua partum Vírginis qui latébat in cunis, stella fulgéntior coruscávit; in qua Unigénitum Dei, in sanctificatiónem suî, Jordánis unda suscépit, homo Spíritum sanctum vidit, Patrem mundus audívit; in qua étiam sóbrio illo vini mirábilis póculo, peccátis ébrium mortále genus visitasse se Christus ostendit? Ideò, caríssimi, in spirituálibus donis, lúbricæ carnis voluptáte depósitâ, spirituáliter gaudeámus; ut ténebras cordis nostri lumen stellæ cœlestis irrádiet, benedíctio patemæ vocis illustret, & salutáre nos vinum, Christo propinante, lætíficet.

℟. Ecce stella. 341.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. *Is.* 55.

Ant. 4. *a.* Convertentur quia nunc magnificábitur usquè ad términos terræ. *Mich.* 5.

Ant. 8. *G.* In médio pópuli sui gloriábitur, & in ecclésiis Altíssimi apériet os suum. *Eccli.* 24.

℣. Deus stetit in synagóga deórum; ℟. In médio autem deos d[...] *Ps.* 81.

Léctio sancti Evan[...] [...]cundùm Luc[...]

Lectio vij. C[...]

IN illo tempor[...] crescébat & c[...] bátur, plenus sa[...] & grátia Dei erat Et réliqua.

Homília sancti A[...] Epíscopi.

Lib. 2. in Luc.

A Duodécim[...] ut légimus ni[...]æ súmit tatiónis exórdium: prædicandæ fídei lizántium númerus tur. Nec otiósè í[...] suórum secundùm parentum, qui s[...] carnem útiquè [...] Dei implebátur & post tríduum rep[...] templo; ut esset quia post tríduum phális illíus pass[...] sede cœlesti, & ho[...] víno fídei nostræ [...] rectúrus offerret, [...] tuus credebátur.

℟. Remansit pu[...] in Jerúsalem; & n[...] novérunt parentes post tríduum * Inv[...] illum in templo s[...] in médio doctóru[...] dientem illos, & [...] gantem eos. ℣. L[...] in Dómino Deo quia dedit vobis D[...] justítiæ. * Invénéru[...] *sit Sabbatum*, Gl[...]

tri. * Invenérunt.] *Luc.* 2. *Joël.* 2.

n. 64. *Lectio viij.*

QUid est quòd me quærebátis ? Nesciebátis quia in própria Patris mei oportet me esse ? Duæ sunt in Christo generatiónes : una est paterna, áltera materna. Paterna illa divínior ; materna verò, quæ in nostrum labórem usumque descendit. Et ideò quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignanda virtútibus, sed divínis referenda sunt potestátibus. Alibi eum ad miráculum mater impellit : hìc mater argúitur ; quia adhuc quæ humána sunt exigat. Sed cùm hìc duódecim describátur annórum, illìc discípulos habére doceátur, vides matrem didicisse de fílio ; ut exígeret à validióre miráculum, quæ stupébat in junióre mystérium.

℞. Dixit mater Jesu ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic ? Ecce pater tuus & ego dolentes quærebámus te. * Quid est quòd me quærebátis ? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse ? ℣. Dixit mihi Dóminus : Servus meus es tu. Et ego dixi : Ergò opus meum cum Deo meo. * Quid est. *Luc.* 2. *If.* 49.

n. 65. *Lectio ix.*

ET venit Názareth, & erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi offícium pietátis impléret ? Et mirámur si Patri defert, qui súbditur matri ? Non útiquè infirmitátis, sed pietátis est ista subjéctio; attollat licèt sævis emissus látebris cóluber perfídiæ caput, & serpentínis évomat venéna pectóribus. Cùm dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appellat Patrem, ut imperfectum Fílium dicat, qui potest habére majórem ; ut aliénis auxíliis ásserat eum qui míttitur, indigére : numquid & humáno egébat auxílio, ut materno servíret império ?

℞. Descendit Jesus cum eis, & venit Názareth : & * Erat súbditus illis. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Erat. Glória. * Erat. *Luc.* 2. *Prov.* 15.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : ℞. Lætentur & exultent gentes. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Pss. & Antiphonæ cum Cantico, ut in die Epiphaniæ. 345.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

CIvitas non eget sole, neque luna, ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illuminávit eam, &

lucerna ejus est Agnus. Et ambulábunt gentes in lúmine ejus, & reges terræ ásferent glóriam suam & honórem in illam.

Hymnus, Linquunt. ℣. Pópulus. *suprà*, 346.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Stupébant omnes qui eum audiébant, super prudéntia & responsis ejus. *Luc.* 2.

Oratio.

DEus, qui húmilem Fílii tui puerítiam cœlesti claréscere sapiéntiâ voluisti : præsta, ut spíritu prudéntiæ repléti, sincérâ tibi humilitáte placeámus; Per eumdem.

Non fit alia commemoratio Epiphaniæ. 347.

AD HORAS, omnia ut in die Epiphaniæ.

AD VESPERAS.

(Nisi hæc Dominica concurrat cum I. Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ.)

Psalmi de Dominica, cum Ant. de II. Vesperis Epiphaniæ, 348.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CRescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compactum & connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secundùm operatiónem in mensúram uniuscujusque membri, augmentum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte.

Hymnus, Huc vos. ut *suprà*, 348. ℣. Pópuli. 349.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Jesus proficiébat sapiéntiâ, & ætáte, & grátiâ apud Deum & hómines. *Luc.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Non fit alia commemoratio Epiphaniæ.

COMPLETORIUM, *ut in die.* 349.

DIEBUS

Intra Octavam

EPIPHANIÆ.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Off.

AD NOCT. Invitatorium & Hymnus, 350. *Tres Antiph. & ℣. sumuntur de Nocturno Dominicæ intrà Octavam, juxta Feriam; id est, Feriâ ij. & v. è I. Noct. Feriâ iij. & vj. è II. Noct. Feriâ iv. & Sabbato, è III. Nocturno.*

Lectio j. ante Dominicam intrà Oct. sumitur ex his quæ sunt infrà intrà Octavam : post Dominicam verò, ex his quæ sunt infrà pro Hebdomada I. post Epiphaniam.

Lectio ij. & iij. habentur infrà pro unaquaque die.

℟℟. *sumuntur ex Nocturno diei Epiphaniæ, similiter juxta Feriam.*

AD LAUDES.

Canticum Epiphaniæ. 345.

Ant. sola. 1. g. Vóluit Deus notas fácere divítias

glóriæ sacramenti hujus in Géntibus, quod est Christus in vobis spes glóriæ, allelúia. *Coloss.* 1.

Antiphona ad Benedictus. *habetur infrà pro qualibet die.*

AD HORAS ut in die.

AD VESPERAS.

Ant. sola. 1. D. Mystérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestátum est, allelúia. *Coloss.* 1.

Antiph. ad Magníficat. *ut infrà pro qualibet die.*

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 349.

DIE VII.

DE OCTAVA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CIrcuíte vias Jerúsalem, & aspícite, & consideráte, & quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem: & propítius ero ei. Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint: & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem: percussísti eos, & non doluérunt: attrivísti eos, & renuérunt accípere disciplínam: induravérunt fácies suas supra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt & stulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis, ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui. Et ecce magis hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcircò percussit eos leo de sylva.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 4. *Lectio ij.*

JUstum & rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus qui divínæ ópera misericórdiæ protestantur toto corde gaudére, & honorificè ea quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre; vocante nos ad hanc devotiónem ipsá recurréntium témporum lege, quæ nobis post istum diem in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervallo Epiphániæ intulit festum ex apparitióne Dómini consecrátum: in quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constituit; ut, dùm solemni veneratióne cólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta probarétur veri hóminis in ipso orta natúra. Hoc enim est quod justíficat ímpios, hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodemque Dómino nostro Jesu Christo, & vera déitas, & vera credátur humánitas: déitas, quâ ante ómnia sécula in forma Dei

æquális est Patri; humánitas, quâ novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

Lectio iij.

AD roborandum ergò hanc fidem, quæ contrà omnes præmuniebátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii; ut gens in longinqua orientális plagæ regióne consistens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati Púeri qui supra omnem Israël esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, & intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquàm sibi créderent negligendum quod tanto nuntiabátur indício. Præerat autem, sicut res dócuit, huic miráculo grátia Dei: & cùm Christi nativitátem nec ipsa adhuc Béthlehem tota didicisset, jam illam creditúris Géntibus inferébat; & quod nondùm póterat humáno elóquio dísseri, cœlo faciébat evangelizante cognosci.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob: ecce dedi te in lucem géntium. *Is.* 49.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc Prophétæ locúti sunt & Móyses: Passíbilis Christus,

primus lumen an
rus est pópulo & (
allelúia. *Act.* 26

D I E V I
D E O C T
De Jeremía Pr
Lectio j.

E Rudíre Je
ne fortè re
ma mea à
fortè ponam te
terram inhabitábi
dicit Dóminus exe
Usquè ad racém
gent quasi in v
quias Israël: con
num tuam quasi v
tor ad cartallum
quar? & quem
bor ut áudiat? e
cumcísæ aures ec
audíre non possu
verbum Dómini f
eis in oppróbrium
suscípient illud. I
róre Dómini plen
De Sermóne sanc
Papæ.
In Epiph. 6. I

D Ies, dilectíssi
primùm Gén
vátor mundi Ch
páruit, sacro nob
venerandus est. Ne
ita ille emensus
ut virtus óperis,
est reveláta, tr
nihilque ad nos ni
tæ fama pervéneri
fides suscíperet, &
ria celebráret; cùi
plicáto múnere De
quotídiè nostra ex
témpora quidquid

buêre primórdia. Undè cùm cérnimus hómines mundánæ sapiéntiæ déditos, & à Jesu Christi confessióne longinquos, de profundo erróris sui edúci, & ad agnitiónem veri lúminis advocári, divínæ procul dúbio grátiæ splendor operátur: & quidquid in córdibus tenebrósis novæ lucis appáret, de ejusdem stellæ rádiis micat; ut mentes quas suo fulgóre contígerit, & miráculo móveat, & ad Deum adorandum præeundo perdúcat.

Lectio iij.

SI autem sollícito intelléctu velímus aspícere, quómodò étiam triplex illa spécies múnerum ab ómnibus qui ad Christum gressu fidei véniunt, offerátur, nonnè in córdibus rectè credéntium éadem celebrátur oblátio? Aurum étenim de thesauro ánimi sui promit, qui Christum regem universitátis agnoscit. Myrrham offert, qui Unigénitum Dei credit veram sibi hóminis uniisse natúram. Et quodam eum thure venerátur, qui in nullo ipsum paternæ majestáti ímparem confitétur.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis, allelúia. *Is.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Erátis vos aliquandò ténebræ, nunc autem lux in Dómino: ut fílii lucis ambuláte. *Ephes.* 5.

DIE IX.

DE OCTAVA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, dicens: Sta in porta domûs Dómini, & prædica ibi verbum istud, & dic: Audíte verbum Dómini omnis Juda, qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra: & habitábo vobíscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicentes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si benè direxéritis vias vestras, & stúdia vestra: si fecéritis judícium inter virum & próximum ejus, ádvenæ, & pupillo, & víduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocentem effudéritis in loco hoc, & post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetipsis: habitábo vobíscum in loco isto: in terra, quam dedi pátribus vestris à século & usquè in séculum.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 7. Lectio ij.

IN dispensatiónibus sacramentórum Christi & virtútes sunt grátiæ, & incitamenta doctrínæ; ut quem confitémur fídei spíritu, óperum quoque sequámur exemplo. Nam étiam ipsa primórdia, quæ Dei Fílius per matrem Vírginem nascendo suscépit, ad provectum nos pietátis instítuunt. Simul enim appáret córdibus rectis in una eademque persóna, & humána humílitas, & divína majestas. Quem cunæ testantur infantem, cœlum & cœléstia suum loquuntur auctórem. Sed in his nostrórum vúlnerum est curátio, & nostræ dejectiónis eréctio; quia nisi in unum tanta divérsitas conveníret, reconciliári Deo humána natúra non posset.

Lectio iij.

LEgem ergò vivendi remédia nobis nostra sanxérunt; & indè data est móribus forma, undè mórtuis est impensa medicína. Nec imméritò, cùm tres Magos ad adorandum Jesum novi síderis cláritas deduxisset, non eum imperantem dæmónibus, non mórtuos suscitantem, non cæcis visum, aut claudis gressum, aut mutis elóquium reformantem, vel in áliqua divinárum virtútum actióne vidérunt; sed púerum siléntem, quiétum, & sub matris sollicitúdine constitútum: in quo nullum quidèm appáret de potestáte signum, sed magnum præbétur de humilitáte miráculum. Ipsa itaque spécies sacræ infántiæ, cui se Deus Dei Fílius aptárat, prædicatiónem áuribus intimandam, óculis ingerébat; ut quod adhuc vocis non proferébat sonus, visiónis jam docéret effectus. Tota enim victória Salvatóris, quæ & diábolum superávit & mundum, humilitáte est concepta, humilitáte est confecta. Dispósitos dies sub persecutióne inchoávit, & sub persecutióne finívit; nec púero toleránta passiónis, nec passúro défuit mansuetúdo puerílis.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Vénient ad te, Sion, & adorábunt vestígia pedum tuórum, omnes qui detrahébant tibi. *Is.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *a.* Omnes gentes adorábunt in conspectu tuo, Dómine; quóniam judícia tua manifesta sunt. *Apoc.* 15.

Fit Commem. S. Pauli, Eremitæ. Ant. Recéde & abscóndere; de torrénte bibes: corvísque præcépi, ut pascant te. 3. *Reg.* 17.

ta super Dóminum
am, ℟. Et ipse te
Ps. 54.
Orémus.
, cujus grátiâ beá-
Paulus prudenti
iti suæ cónsulens,
cultátibus suis spo-
iàm Christo; quæ-
ut purificátis ab
rrenórum cupidi-
tibus, te solo dí-
e velímus; Per

DIE X.
OCTAVA.
emía Prophéta.
Cap. 8.
c dicit Dóminus:
umquid qui cadit,
on resurget? &
ùs est, non rever-
uarè ergò aversus
us iste in Jerúsa-
rsióne contentió-
ehendérunt men-
& noluérunt re-
tendi, & auscul-
mo quod bonum
ur, nullus est qui
niténtiam super
uo, dicens: Quid
nes conversi sunt
m suum, quasi
petu vadens ad
Milvus in cœlo
tempus suum:
k hirundo, & ci-
todiérunt tempus
sui: pópulus au-
non cognóvit ju-
ómini.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Mártyris, contrà hæreses.

Lib. 3. C. 10. *Lectio ij.*

Matthæus Magos ab Oriente venientes ait dixisse: Vídimus enim stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum; deductosque à stella in domum Jacob ad Emmánuël, per ea quæ obtulérunt múnera, ostendisse quis erat qui adorabátur: myrrha quidèm, quòd ipse erat qui pro mortáli humáno génere morerétur & sepelirétur; aurum verò, quóniam Rex cujus regni finis non est; thus verò, quóniam Deus qui & notus in Judæa factus est, & manifestus eis qui non quærébant eum.

De sancto Paulo, Eremita.
Lectio iij.

Paulus, Eremitárum auctor & magister, apud inferiórem Thebáidem natus, cùm quíndecim esset annórum, paréntibus orbátus est. Declinandæ causâ persecutiónis Décii & Valeriáni, & Deo libériùs inserviendi, in erémi speluncam se cóntulit; ubi palmâ ei victum & vestítum præbente, vixit ad centésimum & décimum tértium annum: quo témpore ab António nonagenário, Dei admónitu, invísitur. Quibus cùm própriis se nomínibus, licèt

ánteà ſibi ínvicem ignóti, ſalutaſſent, gratiaſque Dómino in commúne retuliſſent, corvus qui ab annis ſexaginta Paulo dimidiátum panem quotídiè afferébat, íntegrum détulit. Quarè, cum gratiárum actióne ad fontem capientes cibum, ubi tantiſper recreáti ſunt, noctem in divínis láudibus conſumpſérunt. Dilúculo Paulus, de morte quæ ſibi inſtáret, ádmonens Antónium, hortátur ut pállium quod ab Athanáſio accéperat, ad involvendum ſuum corpus afferret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum & Apoſtolórum cœtus, Pauli ánimam in cœlum aſcéndere. Cùmque ad ejus cellam perveniſſet, invénit génibus complicátis, eréctâ cervíce, extenſiſque in altum mánibus, corpus exánime; quod pállio obvolvens, hymnoſque & pſalmos ex chriſtiána traditióne decantans, in fóveam, à duóbus leónibus qui eò occúrrerant effoſſam, ſanctum corpus íntulit; & injectâ humo, túmulum ex chriſtiáno more compóſuit: túnicam verò Pauli, quam in ſportæ modum ex palmæ fóliis ille ſibi contexúerat, ſecum áuferens, eo veſtítu diébus ſolémnibus Paſchæ & Pentecoſtes, quoad vixit, uſus eſt.

Ad Benedictu
Ant. 8. *G.* Erun
nutrítii tui, Jeruſal
regínæ nutríces tuæ
in terram demiſſo
bunt te. *Iſaiæ* 49.
Fit Commem. S.
Ant. Bonum eſt vi
portáverit jugum a
leſcéntia ſua: ſedé
tárius, & tacébit
levávit ſuper ſe. *Tl*
℣. Elongávi fúgi
manſi in ſolitúdine:
pectábam eum, qui
me fecit. *Pſ.* 54.
Oratio, Deus, *u*
359.
Ad Magnífica
Ant. 7. G. Cun
pugnábunt reges,
nus vincet illos; q
Dóminus dominó
& Rex regum. *Ap*

DIE XI
DE OCTA
De Jeremía Prop
Lectio j. C

AUdíte mulíe
bum Dómi
aſſúmant au
træ ſermónem oris
& docéte fílias veſ
mentum: & una
próximam ſuam pl
Quia aſcendit mors
neſtras noſtras, ing
domos noſtras, di
párvulos déforis,
de platéis. Lóquere
dicit Dóminus: E
morticínum hómin
ſtercus ſuper fácien
nis, & quaſi fœn

tergum meténtis, & non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua, & non gloriétur fortis in fortitúdine sua, & non gloriétur dives in divítiis suis: sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire & nosse me, quia ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, & judícium, & justítiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dóminus.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 200. *de Tempore.*

Lectio ij.

AD partum Vírginis adorandum Magi ab Oriente venérunt: magnum sacramentum. In præsépi Christus jacébat, & Magos ab Oriente ducébat. Abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo manifestarétur in stábulo, & appellarétur Epiphánia dies iste, quod latíne Manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatemque commendans; ut qui in aperto cœlo signis sidéreis monstrabátur, in angusto diversório quæsítus invenirétur; inválidus infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adorarétur à Magis, timerétur à malis. Tímuit enim eum rex Heródes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum quem cognóverant, cœlo teste, jam natum. Quid erit tribúnal judicantis, quandò supérbos reges cunæ terrébant infantis?

Lectio iij.

HÆc Magórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant. Apud eos isti infantem invenérunt, quem illi apud se docentem negavérunt. In his terris de longinquo isti peregríni púerum Christum nondùm verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum agnovérunt, illi in factis magnis nec tanquàm hómini pepercérunt: quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgentem, quàm solem in ejus morte lugentem.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Fílii Dei viventis. *Osee* 1.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Dómine, redemisti nos Deo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum. *Apoc.* 5.

DIE XII.

DE OCTAVA.

[*Si sit Sabbatum, Officium fiet hoc modo.*

Invit. & Hymnus, ut in Dominica intrà Octavam. 350.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiph. & ℣. *tertii Noct. de eadem Dominica.* 352.

Lectio j. de Scriptura occurrente quæ sequitur; ij. erit prima de Sermone sancti Fulgentii, quæ incipit per hæc verba, Tráditum tenémus. *infrà; iij. de Evangelio Dominicæ, cum prima Lectione Homiliæ.* 352.

Duo priora ℟℟. *sumuntur è III. Noct. Epiph.* 343. *tertium verò* ℟. Remansit. *cum* Glória Patri. 352.

AD LAUDES, Psalmi de Sabbato, cum Cantico Epiph. sub Ant. Vóluit Deus. *ut diebus intrà Octavam.* 354.

Cetera ut notantur pro eadem Dominica, usque ad II. Vesperas exclusivè, quæ erunt integræ de die Octavæ, sine commemoratione Dominicæ.]

In quacumque alia Feria, scilicet post Dominicam, Lectio j. erit de Scriptura occurrente in hac Feria post Dominicam; ij. & iij. de S. Fulgentio, ut habentur infrà.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

QUi facit terram in fortitúdine sua, præparat orbem in sapiéntia sua, & prudéntiâ suâ extendit cœlos. Ad vocem suam dat multitúdinem aquárum in cœlo, & élevat nébulas ab extremitátibus terræ: fúlgura in plúviam facit, & edúcit ventum de thesauris suis. Stultus factus est omnis homo à sciéntia, confúsus est ártifex omnis in scúlptili: quóniam falsum est quod conflávit, & non est spíritus in eis. Vana sunt, & opus risu dignum: in témpore visitatiónis suæ períbunt. Non est his símilis pars Jacob: qui enim formávit ómnia, ipse est: & Israël virga hæreditátis ejus: Dóminus exercítuum nomen illi.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

In Epiph. 4. *Lectio ij.*

TRáditum tenémus à Pátribus quòd Unigénitus Dei, postquàm est secundùm carnem temporáliter natus, in isto die est Magis veniéntibus manifestátus; à quibus, oblátis munéribus, suppliciter est adorátus. Quid est, fratres, ut isti Magi Regem Judæórum adorandum quærerent, cùm ipsi Judæi non essent? Et quem Regem? Utiquè non Heródem, sed

Christum. De Heróde filii jam fúerant nati, qui erant, patre mórtuo, regnatúri. Mórtuo Heróde, Archeláus regnávit. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório: Archeláus natus, in lecto est argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus: & tamen ille natus in palátio, contémnitur; iste natus in diversório, quæritur: ille à Magis nullaténus nominátur; iste inventus, suppliciter adorátur.

Lectio iij.

QUis est iste Rex Judæórum, pauper & dives, húmilis & sublímis: qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus; párvulus in præsépio, immensus in cœlo; vilis in pannis, pretiósus in stellis? Quid est quòd sic turbáris, Heródes? Rex iste qui natus est, non venit reges pugnando superáre, sed moriendo mirabíliter subjugáre: nec ideò natus est ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit enim, non ut pugnet vivus, sed ut triumphet occísus. Puer qui nunc à Magis dícitur Rex Judæórum, idem creátor est & Dóminus Angelórum. Quapropter cujus times infántiam nascentis, magis timére debes omnipoténtiam judicantis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Qui redempti sunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia sempiterna super cápita eórum. *Is.* 51.

D I E X I I I.

OCTAVA EPIPHANIÆ, & Baptismus Domini.

Duplex - majus.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8.G. ERit fons patens habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris; & disperdam nómina idolórum de terra. *Zach.* 13.

Ant. 3. *a.* Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes; & effundam super vos aquam mundam. *Ezech.* 36.

Ant. 6. Mundabímini ab ómnibus inquinamentis vestris; & ab univérsis idólis vestris mundábo vos. *Ezech.* 36.

Ant. 4. E. Fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Eritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum; & salvábo vos. *Ezech.* 36.

CAPITULUM. *Joël.* 3.

E Rit Jerúsalem sancta; & aliéni non transíbunt per eam ámpliùs. Et erit in die illa: Stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte, & per omnes rivos Juda ibunt aquæ; & fons de domo Dómini egrediétur, & irrigábit torrentem spinárum.

℟. Qui post me ventúrus est, fórtior me est; cujus non sum dignus calceamenta portáre: * Ipse † Vos baptizábit in Spíritu sancto, & igni. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem; si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion in spíritu judícii & spíritu ardóris. * Ipse. Glória. † Vos. *Matth.* 3. *If.* 4.

HYMNUS.

C Lamantis ecce vox sonans
Deserta Judææ quatit:
Mox ad Joannem cónfluunt,
Quos críminum moles gravat.

En ipse permistus reis
Accédit Agnus ínnocens;
Agnus suo qui sánguine
Piábit orbis crímina.

Sub nube carnis at suum
Lucerna Solem détegit;
Lymphis nec audet tíngere,
A quo lavári débuit.

Parére sed fas est Deo,
Vel quandò sese déprimit:
Hunc omne virtútum genus
Implére nempè sic decet.

Agnosce, Præcursor, tibi
Intùs revélat quem Deus:
Tu mergis undis córpora,
Hic corda mundat Spíritu.

Mundi scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

℣. Flúmina plaudent manu, ℟. Simul montes exultábunt à conspectu Dómini. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Erit dies una quæ nota est Dómino: & exíbunt aquæ vivæ de Jerúsalem; & erit Dóminus rex super omnem terram. *Zach.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 349.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum qui baptízat in Spíritu sancto, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1. *Ps.* 94. Venite. 2.

HYMNUS.

N On ábluunt lymphæ Deum,
Sed ábluit lymphas Deus;
Carnisque contactu sacræ
Vim dat lavandi críminis.

Promissus ecce jam patet
Fons abluendis córdibus.
Res mira! tíngitur caro,
Mentisque labes tóllitur.

His tincta natti canális-
bus
Regis supremi purpura
Tinctos cruentat, & ni-
vis
Instar dat esse cándidos.
Fœcunda sancto Spíritu
Virgo Deum nobis parit:
Fœcunda sancto Spíritu
Nunc unda nos parit Deo.
Mundi scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Fuit Joannes in deserto, baptizans, & prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. *Marc.* 1.

Ant. 1. f. Egrediebátur ad Joannem omnis Judææ régio; & baptizabantur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta sua. *Marc.* 1.

Ant. 7. c. Baptizávit baptismo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui venturus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. *Act.* 19.

℣. Flumen Dei replétum est aquis. ℟. Parasti cibum illórum. *Ps.* 64.

Tres Lectiones sumuntur de Jeremia ex Feria in qua Octava Epiphaniæ occurrit, ut infrà.

Post j. Lect. ℟. Vox Dómini revelábit condensa, & in templo ejus omnes dicent glóriam. * Dóminus dilúvium inhabitáre facit, & sedébit Dóminus rex in æternum. ℣. In diébus Noë, octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam; quod & vos nunc símilis formæ salvos facit baptisma. * Dóminus. *Ps.* 28. 1. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Sapiéntia dedúxit justos in via mirábili: tránstulit illos per mare Rubrum; * Inimícos autem illórum demersit in mare, & ab altitúdine inferórum edúxit illos. ℣. Patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes in Móyse baptizáti sunt in nube & in mari; * Inimícos. *Sap.* 10. 1. *Cor.* 10.

Post iij. Lect. ℟. Ecce aquæ egrediebantur ad Orientem; & ait Dóminus: Aquæ istæ sanabuntur; * Et † Vivent ómnia ad quæ vénerit torrens, quia aquæ de sanctuário egredientur. ℣. Ostendit mihi Angelus flúvium aquæ vitæ, procedentem de sede Dei & Agni, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ; * Et vivent. Glória. † Vivent. *Ezech.* 47. *Apoc.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Venit Jesus à Galilæa in Jordánem ad Joannem, ut baptizarétur ab eo. *Matth.* 3.

Ant. 8. G. Joannes prohi-

bébat eum, dicens: Ego à te débeo baptizári, & tu venis ad me? *Matth.* 3.

Ant. 2. Respondens Jesus, dixit: Sine modò; sic enim decet nos impléré omnem justítiam. *Matth.* 3.

℣. Vidérunt te aquæ, Deus; ℟. Vidérunt te aquæ, & timuérunt. *Ps.* 76.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In S. Lumina. Orat. 39.

Lectio iv.

CHristi nativitátem priùs aptâ solemnitáte celebrávimus, cum stella cucúrrimus, cum Magis adorávimus, cum Pastóribus luce circumfúsi sumus, cum Angelis divínam glóriam prædicávimus. Nunc verò ália Christi áctio, áliud mystérium séquitur. Non possum cohibére ánimi voluptátem, divíni afflátûs ímpetu agor; ac propémodùm Joannis instar faustum núntium prófero, non quidèm ut ille, præcursor; céterùm à solitúdine véniens. Christus illuminátur, simul & nos illuminémur. Christus baptizátur; simul & nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Factum est, in diébus illis venit Jesus à Názareth Galilææ; * Et baptizátus est à Joanne in Jordáne. ℣. Dícite pusillánimis: Deus ipse salvábit vos, quia scissæ sunt in deserto aquæ; * Et baptizátus est. *Marc.* 1. *Is.* 35.

Lectio v.

JOannes baptízat, accédit Jesus; non admittit Baptistá, Jesus certat. Ego à te débeo baptizári, dicit lucerna Soli, vox Verbo, amícus Sponso; inter natos mulíerum major, Primogénito omnis creatúræ; is qui à materno ventre præsultáverat, ei qui in ventre adorátus fúerat; præcursor & præcursúrus, ei qui apparúerat & apparitúrus erat. Quid autem Jesus? Sine modò; hoc enim certo consílio & dispensatióne fit. Ascendit Jesus ex aqua; mundum enim secum in altum effert: ac cœlos quos Adam cláuserat & sibi & pósteris, quemádmodùm & flámmeo gládio paradísum, findi atque aperíri cernit. Ac Spíritus testimónium pérhibet divinitátis; ad símilem enim accurrit. Et vox cœlitùs míttitur: illinc enim erat is de quo testimónium perhibebátur. Et ut columba Spíritus appáret; à multis enim séculis columba dilúvii finem nuntiáre consuévit.

℟. Jesu baptizáto, & orante, apertum est cœlum; & * Descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum.

℣. Flos de radíce Jesse ascendet : & requiescet super eum Spíritus Dómini. * Descendit. *Luc.* 3. *Is.* 11.

Lectio vj.

NOs ígitur hódiè Christi baptísmum venerémur, ac festum honestè celebrémus; non ventris delíciis óperam dantes, sed spirituáliter nos oblectantes. Lavámini, mundi estóte. Si peccáto rubri estis, ac propè sanguínei, quasi nix dealbámini. Si coccínei estis, ac omnínò viri sánguinum, ad candórem lanæ pervenitóte. Purgámini, inquam; nullâ enim re Deus perindè delectátur, ut hóminis resipiscéntiâ ac salúte, pro quo omnis sermo & ómnia mystéria. Sic fiet ut sicut luminária in mundo, ita & vos áliis homínibus sitis vis quædam vivífica, & velut lúmina perfúsa, magno illi lúmini astantes, & à Trinitáte illumináti, cujus nunc rádium à divinitáte, quæ una est, emanantem accepistis in Christo Jesu Dómino nostro, cui glória in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Ecce vox de cœlis, dicens : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Hic est. Glória Patri. * Hic. *Matth.* 3. *Ps.* 28.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Venit per aquam Jesus Christus : & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1. *Joan.* 5.

Ant. 1. g. Joannes clamat : Hic erat quem dixi : Qui post me ventúrus est, ante me factus est; quia prior me erat. *Joan.* 1.

Ant. 6. Ego nesciébam eum; sed ut manifestétur in Israël, proptéreà veni ego in aqua baptízans. *Joan.* 1.

℣. Dominábitur à mari usquè ad mare; ℟. Et à flúmine usquè ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Vidit Joannes Jesum venientem ad se, & ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 4. *in Joan. Evang.* *n.* 12. & 13.

ACcépit ministérium baptísmatis Joannes in aqua pœniténtiæ, paráre viam Dómino, non exístens Dóminus. At ubi cógnitus est Dóminus, supérfluò ei via parabátur; quia cognoscéntibus se ipse factus est via. Itaque non durávit diù baptismus Joannis. Sed quómodò demons-

trátus est Dóminus? Húmilis; ut ideò accíperet baptísma Joannes, in quo baptizarétur ipse Dóminus. Et opus erat Dómino baptizári? Et ego intérrogans, citò respóndeo: Opus erat Dómino nasci? opus erat Dómino crucifígi? opus erat Dómino mori? opus erat Dómino sepelíri? Si ergò tantam suscépit pro nobis humilitátem, baptísmum non erat susceptúrus? Et quid prófuit, quia suscépit baptísmum servi? Ut tu non dedignaréris suscípere baptísmum Dómini.

℟. Vidit Joannes Jesum veniéntem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei; * Ecce qui tollit peccátum mundi. ℣. Justificábit ipse Justus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit: * Ecce. *Joan.* 1. *Is.* 53.

Tract. 6. *n.* 5. *&* 6.

Lectio viij.

ECce columba descendit super Dóminum, & super Dóminum baptizátum: & appáruit ibi sancta illa & vera Trínitas, quæ nobis unus Deus est. Ascendit enim Dóminus ab aqua, sicut in Evangélio légimus; & ecce aperti sunt ei cœli, & vidit Spíritum descendentem velut columbam, & mansit super eum; & statim vox consecúta est: Tu es Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. Appáret manifestíssima Trínitas; Pater in voce, Fílius in hómine, Spíritus in columba. In ista Trinitáte missi sunt discípuli, In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, ab illo de quo dictum est: Hic est qui baptízat; qui sibi ténuit hanc potestátem, ita ut in nullum ministrórum eam transferret, quamvis per ministros suos baptizáre dignátus sit. Per hanc potestátem stat únitas Ecclésiæ, quæ significátur in columba de qua dictum est: Una est columba mea. Si enim transferrétur potestas à Dómino ad minístrum, tot baptísmata essent, quot minístri essent; & jam non staret únitas baptísmi.

℟. Qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendentem, & manentem super eum, * Hic est qui baptízat in Spíritu sancto. ℣. Ecce servus meus, dedi Spíritum meum super eum: * Hic. *Joan.* 1. *Is.* 42.

n. 7. *Lectio ix.*

IN columba cognóvit Joannes quiddam próprium, cùm ei dictum esset: Super quem víderis Spíritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum, ipse est qui baptízat in Spíritu sancto. Jam nóverat Joannes, quia baptizatúrus erat Dóminus

:itu sancto. Ante-
enìret ad flúvium,
lti ad Joannem con-
at baptizári, ait il-
go quidèm baptízo
aqua; qui autem
e venit, ipse vos
bit in Spíritu sancto
Quid ergò per co-
a dídicit, nisi quam-
oprietátem in Chris-
a futúram, ut quam-
ti minístri baptiza-
ent, sive justi, sive
, non tribuerétur
is baptísmi, nisi illi
uem descendit co-
, de quo dictum est:
qui baptízat in Spí-
ncto? Petrus baptí-
ic est qui baptízat.
baptízet, hic est qui
it. Judas baptízet,
qui baptízat.
idi Spíritum descen-
i quasi columbam de
& mansit super eum.
, & testimónium
ii quia † Hic est Fí-
i. ℣. Deus osténdit
riam suam; audívit
um, & vocem ip-
Vidi. Glória. † Hic
an. 1. *Eccli.* 45.
Te Deum.
Sacerd. Benedícite,
, Dómino: ℟. Lau-
& superexaltáte eum
la. *Dan.* 3.

L A U D E S.

Psalmi de Feria.

NIsi quis renátus
fúerit ex aqua &
i sancto, *non potest*
intróire in regnum Dei. *Joan.* 3.

Ant. 6. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex spíritu, spíritus est: oportet vos nasci dénuò. *Joan.* 3.

Ant. 5. a. Ego recípiam vos, & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias. 2. *Cor.* 6.

Canticum, ut in die Epiphaniæ, 345.

Ant. 3. g. Docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii & Spíritûs sancti. *Matth.* 28.

Ant. 1. a. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. *Marc.* 16.

CAPITULUM. *Ezech.* 36.

DAbo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestrî; & áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum.

HYMNUS.

EMergit undis, & Deo
Fundit preces homo Deus:
Patet polórum régia,
Adest repentè Spíritus.
Instar columbæ, vértici
Illapsus ínsidet sacro;
Summi Patris vox pérsonat:
Diléctus hic est Fílius.
Christi dicáta córpore
Sic quem lavácra cónsecrant,
Hic náscitur proles Dei;
Cœlum precanti pánditur.

Castis fit, expers sórdium,
Columba simplex móribus:
Divínus hunc intùs regit,
Agit, fovetque Spíritus.
O Christe, sacri gúrgitis
Quos abluisti fóntibus,
Tuo cruóre cándidos
Fac nulla labes ínquinet.
Mundi scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus; ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Benedictus.

Ant. 4. D. Jesus Christus diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo: ipsi glória in sécula. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta, quæsumus, ut per eum quem símilem nobis foris agnóvimus, intùs reformári mereámur; Qui tecum vivit.

AD HORAS.

Doxologia, Mundi scelus qui díluis, *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Nisi quis renátus.

In ℟. *br.* ℣. Qui baptízas * in Spíritu sancto. *Joan.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Quod natum est.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

DEus salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs sancti quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ ætérnæ.

℟. *br.* Redémit eos * de manu inimíci, * Allelúia, allelúia. Redémit. ℣. Et opéruit aqua * tribulantes eos. * Allelúia. Glória Patri. Redémit. *Ps.* 105.

℣. Tu contribulasti cápita dracónum in aquis: ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ego.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

PEr Christum Deus máxima & pretiósa nobis promíssa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ, fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. *br.* Apud te, Dómine, * est fons vitæ, * Allelúia, allelúia. Apud te. ℣. Et in lúmine tuo * vidébimus lumen, * Allelúia. Glória. Apud te. *Ps.* 35.

℣. Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; ℟. Proptéreà unxit te, Deus,

Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. *Pf.* 44.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Qui credíderit.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

CHristus diléxit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habentem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi; sed ut sit sancta & immaculáta.

℟. *br.* Flúminis ímpetus * lætíficat civitátem Dei, * Allelúia, allelúia. Flúminis. ℣. Sanctificávit * tabernáculum suum Altíssimus, * Allelúia. Glória. Flúminis. *Pf.* 45.

℣. Rivos ejus inébria, Dómine: ℟. Multíplica genímina ejus. 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. UNus Dóminus, una fides, unum baptísma, unus Deus, & Pater ómnium. *Ephes.* 4.

Ant. 5. C. Omnes fílii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induístis. *Galat.* 3.

Ant. 2. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber; omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. *Galat.* 3.

Ant. 6. Ablúti estis, sanctificáti estis, *justificáti* estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. 1. *Cor.* 6.

Ant. 3. a. Caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore. *Coloff.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

OMnia membra córporis, cùm sint multa, unum tamen corpus sunt; ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Judæi, sive gentíles, sive servi, sive líberi.

Hymnus, Emergit. 369.

℣. Ego dixi: Dii estis, ℟. Et fílii Excelsi omnes. *Pf.* 81.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Jesus plenus Spíritu sancto, regressus est à Jordáne; & agebátur à Spíritu in desértum. *Luc.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde (si non sit Sabbatum) fit commem. S. Hilarii Episcopi & Ecclesiæ Doctoris. Ant. Beátus. ℣. Beátus homo. *ut in Communi Doct.* xxx.

Oratio.

PRosit nobis, Dómine, beáti Pontíficis Hilárii festíva solémnitas; ut sicut consubstantiális tibi Verbi fidem per univérsas Gállias servávit illæsam, ita

nos, ejus intercessióne, in eádem fide stábiles, ipsi soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nostro; Qui tecum vivit.

Posteà S. Felicis, Presbyteri. Ant. Notum fáciet. ℣. Oculi. *ut in Communi* xlv.

Oratio.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ paupertátis spíritum, quem sanctus Présbyter Felix tui nóminis conféssor religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promissa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 349.

In Feriis sequentibus post Octavam Epiphaniæ, omnia ut suprà in Feriis à Circumcisione Domini ad Septuagesimam.

Lectiones sequentes leguntur à Dominica intra Octavam Epiphaniæ & per Hebdomad.

DOMINICA PRIMA post Epiphaniam, quæ est intrà Octavam.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

VErbum quod factum est à Dómino ad Jeremíam, dicens: Audíte verba pacti hujus, & loquímini ad viros Juda, & habitatóres Jerúsalem, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Maledíctus vir, qui non audíerit verba pacti hujus, quod præcépi pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti, de fornáce férrea, dicens: Audíte vocem meam, & fácite ómnia, quæ præcípio vobis, & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum: ut súscitem juraméntum, quod jurávi pátribus vestris, datúrum me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen, Dómine.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad me: Vociferáre ómnia verba hæc in civitátibus Juda, & foris Jerúsalem, dicens: Audíte verba pacti hujus, & fácite illa: quia contestans contestátus sum patres vestros in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti usquè ad diem hanc: manè consurgens contestátus sum, & dixi: Audíte vocem meam: & non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam: sed abiérunt unusquisque in pravitáte cordis sui mali: & indúxi super eos ómnia verba pacti hujus, quod præcépi, ut fácerent, & non fecérunt.

Lectio iij.

ET dixit Dóminus ad me: Inventa est conjurátio in viris Juda, &

...ribus Jerúsalem.
...si sunt ad iniquitátes
...m, suórum prióres,
...oluérunt audíre verba
: & hi ergò abiérunt
...leos aliénos, ut ser-
...eis : írritum fecé-
...lomus Israël, & do-
...Juda pactum meum,
...pépigi cum pátribus
...Quam ob rem hæc
Dóminus : Ecce ego
...am super eos mala,
...ibus exíre non póte-
& clamábunt ad me,
...exáudiam eos.
...II. & III. Nocturno
...ur Lectiones de Do-
...intra Octavam. 351.
...ò dies Octava Epiph.
...t in Dominica, le-
...r de die Octava, su-
366.

...IA SECUNDA.
Jeremía Prophéta.
...o j. Cap. 12.

...Elíqui domũ meam,
dimísi hæreditátem
meam : dedi dilec-
...imam meam in manu
...órum ejus. Facta est
hæréditas mea quasi
sylva : dedit contrà
...cem, ídeò odívi eam.
...uid avis díscolor hæ-
...s mea mihi ? num-
...vis tincta per totum ?
..., congregámini om-
...éstiæ terræ, prope-
...d devorandum.
...ontingat fieri Officium
...ia in diebus ante Do-
...m. II. ℟℟℟. sumen-
...L. & II. Nocturno Of-
ficii Dominicarum à Cir-
cumcisione ad Septuagesi-
mam alternatim secundùm
Feriam, 312. & 313.

Lectio ij.

PAstóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam : dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me : desolatióne desoláta est omnis terra : quia nullus est qui recógitet corde. Super omnes vias desérti venérunt vastatóres ; quia gládius Dómini devorábit ab extrémo terræ usquè ad extrémum ejus : non est pax univérsæ carni. Seminavérunt tríticum, & spinas messuérunt : hæreditátem accepérunt, & non eis próderit : confundémini à frúctibus vestris, propter iram furóris Dómini.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus advérsùm omnes vicínos meos péssimos, qui tangunt hæreditátem, quam distríbui pópulo meo Israël : Ecce ego evellam eos de terra sua, & domum Juda evellam de médio eórum. Et cùm evúlsero eos, convertar, & miserébor eórum : & redúcam eos, virum ad hæreditátem suam, & virum in terram suam. Et erit : si erudíti didícerint vias pópuli mei, ut jurent in nómine meo : Vivit

nus, retrorsùm abiisti: & extendam manum meam super te, & interficiam te: laborávi rogans. Et dispergam eos ventilábro in portis terræ: interfeci & dispérdidi pópulum meum, & tamen à viis suis non sunt reversi.

Lectio iij.

MUltiplicátæ sunt mihi víduæ ejus super arénam maris: indúxi eis super matrem adolescentis vastatórem meridie: misi super civitátes repentè terrórem. Infirmáta est quæ péperit septem, defécit ánima ejus: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies: confúsa est, & erúbuit: & resíduos ejus in gládium dabo in conspectu inimicórum eórum, ait Dóminus.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 16.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Non accípies uxórem, & non erunt tibi fílii, & fíliæ in loco isto. Quia hæc dicit Dóminus super fílios & fílias, qui generantur in loco isto, & super matres eórum, quæ genuérunt eos: & super patres eórum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac: Mórtibus ægrotatiónum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilínium super fáciem terræ erunt: & gládio, & fame consumentur: & erit cadáver eórum in escam volatílibus cœli, & béstiis terræ.

Lectio ij.

HÆc enim dicit Dóminus: Ne ingrediáris domum convívii, neque vadas ad plangendum, neque consoléris eos: quia ábstuli pacem meam à pópulo isto, dicit Dóminus, misericórdiam & miseratiónes. Et morientur grandes, & parvi in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incídent, neque calvítium fiet pro eis. Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mórtuo: & non dabunt eis potum cálicis ad consolandum super patre suo & matre.

Lectio iij.

ET cùm annuntiáveris pópulo huic ómnia verba hæc, & díxerint tibi: Quarè locútus est Dóminus super nos omne malum grande istud? quæ iníquitas nostra? & quod peccátum nostrum, quod peccávimus Dómino Deo nostro? Dices ad eos: Quia dereliquérunt me patres vestri, ait Dóminus: & abiérunt post deos aliénos, & serviérunt eis, & adoravérunt eos: & me dereliquérunt, & legem meam non custodiérunt. Sed & vos pejus operáti estis, quàm patres vestri: ecce

induat unusquisque
pravitátem, cordis sui
ut me non áudiat.
iam vos de terra hac
am, quam ignorátis
& patres vestri: &
is ibi diis aliénis die
te, qui non dabunt
équiem.

ABBATO.

*uando Septuagesima
it in Dominicam se-
m, tunc hodiè Offi-
nisi occurrat Festum
uplex aut suprà) fit
bato, ut in Feriis à
cis. ad Septuagesi-
duæ priores Lectio-
nuntur è I. Nocturno
. VI. de initio libri
, tribus in unam
cum duobus priori-
℟. II. Nocturni Do-
rum: tertia verò Lec-
de Homilia in Evan-
om. II. cum ℟. vij.
litur* Glória Patri.
des Ant. ad Bene-
*& Oratio ex eadem
II. (quæ Oratio dici-
Horas,) cum Comm.
Deiparæ.*

*it de Festo Solemni-
el Duplici, Lectio-
Nocturni sumuntur
oct. Dom. VI. de Ba-
& ix. Lectio de Ho-
om. II. cum Comm.
in Laudibus ante
Virg. Deiparæ.*

*it de Festo Semidup.
Lectio erit de eodem
, tribus in unam
: ij. de Sanct. dua-
bus in unam junctis: iij.
verò de Homil. Dom. anti-
cipandæ, cum Comm. ejus-
dem Dom. ante Comm.
Virg. Deiparæ.*

*De Festo Simplici fit tan-
tùm Comm. ante Comm.
Virg. Deip.*

*Si fiat de Festo Annual. vel
Solem. maj. fit Comm. Do-
minicæ anticipandæ in Off.
Noct. tantùm per ix. Lectio-
nem Homiliæ in Evang. &
in Laudibus per Ant. ad*
Benedictus. *℣. & Orat.
Prætermittuntur in hoc casu
Lectiones de Baruch.*

*Hic porrò ritus servatur
in sequentibus Sabbatis, si
anticipandum sit Officium
alicujus Dominicæ.*

*Vesperæ ut in Sabbato
ante Septuagesimam; &
deinceps nihil fiat de Officio
à Circumcis. ad Septuag.
nisi Comm. Virg. Deip.*

*Si verò Septuagesima non
occurrat in sequentem Do-
minicam, fiet Officium ut
sequitur.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 17.

HÆc dicit Dómi-
nus: Maledictus
homo, qui confi-
dit in hómine, & ponit
carnem bráchium suum,
& à Dómino recédit cor
ejus. Erit enim quasi my-
rícæ in deserto, & non vi-
débit cùm vénerit bonum:
sed habitábit in siccitáte
in deserto, in terra salsú-
ginis, & inhabitábili. Be-

nedictus vir, qui confidit in Dómino, & erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: & non timébit cùm vénerit æstus. Et erit fólium ejus víride, & in témpore siccitátis non erit sollícitum, nec aliquandò désinet fácere fructum.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus ad me: Vade, & sta in porta filiórum pópuli, per quam ingrediuntur reges Juda, & egrediuntur, & in cunctis portis Jerúsalem: & dices ad eos: Audíte verbum Dómini, reges Juda, & omnis Juda, cunctíque habitatóres Jerúsalem, qui ingredímini per portas istas. Hæc dicit Dóminus: Custodíte ánimas vestras, & nolíte portáre póndera in die sábbati: nec inferátis per portas Jerúsalem. Et nolíte ejícere ónera de dómibus vestris in die sábbati, & omne opus non faciétis: sanctificáte diem sábbati, sicut præcépi pátribus vestris. Et non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam: sed induravérunt cervícem suam, ne audírent me, & ne accíperent disciplínam.

Lectio iij.

ET erit: Si audiéritis me, dicit Dóminus, ut non inferátis ónera per portas civitátis hujus in die sábbati: & si sanctificavéritis diem sábbati, ne faciátis in eo omne opus: ingrediéntur per portas civitátis hujus reges & príncipes, sedentes super sólium David, & ascendentes in cúrribus & equis, ipsi & príncipes eórum, viri Juda, & habitatóres Jerúsalem: & habitábitur cívitas hæc in sempitérnum. Et vénient de civitátibus Juda, & de circúitu Jerúsalem, & de terra Bénjamin, & de campéstribus, & de montuósis, & ab Austro, portantes holocaustum, & víctimam, & sacrifícium, & thus, & inferent oblatiónem in domum Dómini. Si autem non audiéritis me ut sanctificétis diem sábbati, & ne portétis onus, & ne inferátis per portas Jerúsalem in die sábbati: succendam ignem in portis ejus, & devorábit domos Jerúsalem, & non extinguétur.

AD VESPERAS.

Officium ut notatum est suprà in Sabbatis à Circumcisione ad Septuagesimam. 310.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum: quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Oratio, ut *infrà ad Laudes.*

DOMINICA II. post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominicis à Circumcis. ad Septuagesimam. 311. additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 18.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, dicens : Surge, & descende in domum fíguli, & ibi áudies verba mea. Et descendi in domum fíguli, & ecce ipse faciébat opus super rotam. Et dissipátum est vas, quod ipse faciébat è luto mánibus suis : conversúsque fecit illud vas álterum, sicut placúerat in óculis ejus ut fáceret. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Numquid sicut fígulus iste, non póterò vobis fácere, domus Israël, ait Dóminus? ecce sicut lutum in manu fíguli, sic vos in manu mea, domus Israël.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

REpentè loquar advérsum gentem, & advérsus regnum, ut eradícem, & déstruam, & dispérdam illud. Si pœniténtiam égerit gens illa à malo suo, quod locútus sum adversùs eam : agam & ego pœniténtiam super malo, quod cogitávi ut fácerem ei. Et súbitò loquar de gente, & de regno, ut ædíficem & plantem illud. Si fécerit malum in óculis meis, ut non áudiat vocem meam ; pœniténtiam agam super bono, quod locútus sum ut fácerem ei.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

NUnc ergò dic viro Juda, & habitatóribus Jerúsalem, dicens : Hæc dicit Dóminus : Ecce ego fingo contrà vos malum, & cógito contrà vos cogitatiónem : revertátur unusquísque à via sua mala, & dirígite vias vestras, & stúdia vestra. Qui dixérunt : Desperávimus : post cogitatiónes enim nostras íbimus, & unusquísque pravitátem cordis sui mali faciémus. Ideò hæc dicit Dóminus : Interrogáte gentes : Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israël?

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 2. Cap. 7. Lectio iv.

AUdíte verbum Dómini, omnis Juda, inquit Jeremías : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Nolíte confídere in verbis mendácibus, dicentes : Templum Dómini est : quóniam si benè dirigéritis vias vestras

habitábo vobiscum (sive habitáre vos fáciam), in isto loco. Præcépit & tunc pópulo Judæórum, & hódiè nobis qui vidémur in Ecclésia constitúti ne fidúciam habeámus in ædificiórum splendóre, & dicámus Templum Dómini est. Illud enim Templum Dómini est, in quo hábitat vera fides, sancta conversátio, omniumque virtútum chorus. Déniquè infert: Si rectas fecéritis vias vestras; & cogitátio vestra non abíerit post erróre m, & secúti fuéritis justítiam, & malum non fecéritis, neque effudéritis sánguinem innocentem, símplices quosquè non scandalizantes; & post deos aliénos non ambulavéritis, pervería adorantes dógmata, quæ de vestro corde simulastis in malum vobismetipsis: vel habitábo vobiscum in loco isto, quem vocátis Templum Dei; & in terram quam dedi pátribus vestris, Apóstolis scílicèt & Apostólicis viris: vel certè firmâ statióne habitáre vos fáciam à princípio usquè ad finem.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

ITe ad locum meum in Silo, ubi habitávit nomen meum à princípio, inquit Dóminus, & vidéte quæ fécerim ei propter malítiam pópuli mei Israël. Et prætéritis dócet præséntia; & dicéntibus: Templum Dómini, Templum Dómini, Templum Dómini est; & pretiósæ domûs fulgóre gaudéntibus, Silo, ubi primùm fuit tabernáculum Dei, recordátur históriæ, de quâ in Psalmo scriptum est, Et répulit tabernáculum Silo. Ut quómodò ille locus in ruinas cineresque collapsus est, ita & Templum córruat, cùm simílium habitátio fúerit peccatórum. Sicut ígitur Silo Templi exemplum est; ita Templum nobis, quandò tempus advénerit illíus testimónii: Putas véniens Fílius hóminis, invéniet fidem super terram?

℟. In diebus. 313.

Lectio vj.

ET nunc quia fecistis ómnia ópera hæc, dicit Dóminus: & locútus sum ad vos manè consúrgens & loquens, & non audistis: fáciam dómui huic, sicut feci Silo; & projíciam vos à fácie mea, sicut projéci omnes fratres vestros, universum semen Ephraïm. Comminátur eis simília se esse factúrum Templo in Jerosólymis, quæ fecit loco Silo, ubi primùm fuit tabernáculum: ut peccáta simília pari senténtiâ feriantur. Et quómodò projécit Dóminus semen Ephraïm, id est,

decem tribus quæ vocabántur Ifraël : & habébant príncipes propter Jeróboam fílium Nabat de tribu Ephraïm, sic étiam Jerúsalem & tribum Juda cum Bénjamin se abjectúrum esse testátur. Abjécit ígitur Silo, abjectúrus & Templum : abjécit decem tribus, abjectúrus & duas. Quidquid illi pópulo dícitur, intelligámus & de nobis, si símilia fecérimus.

℟. Adinvénit. 313.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi : vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 8. *in. Joan. n.* 1. *&* 3.

QUis est qui consíderat ópera Dei, quibus régitur & administrátur totus hic mundus, & non obstupéscit obruiturque miráculis? Sed quia hómines in áliud intenti perdidérunt consideratiónem óperum Dei, in qua darent quotídiè laudem Creatóri; servávit sibi Deus inusitáta quædam quæ fáceret, ut tanquàm dormiéntes hómines ad se coléndum mirabílibus excitáret. Prióra mirácula fecit per Verbum suum Deum apud se; postérióra fecit per ipsum Verbum suũ incarnátum. Cùm ergò tanta videámus facta per Deum Jesum, quid mirámur aquam in vinum convérsam per hóminem Jesum? Ipse fecit hoc, qui illa ómnia.

℟. Deus secundùm imáginem suam fecit hóminem : creávit ex ipso adjutórium símile sibi : * Justítiam & judícia sua osténdit illis, & magnália honóris ejus vidit óculus illórum. ℣. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi; vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias : * Justítiam. *Eccli.* 17. *Joan.* 2. *n.* 3. 4. 5. *&* 9. *Lectio viij.*

EXcepto miráculo, áliquid in ipso facto mystérii & sacraménti latet. Quid mirum si in illam domum ad núptias venit, qui in hunc mundum ad núptias venit? Verbum enim, sponsus; & sponsa, caro humána; & utrúmque unus Fílius Dei, & idem fílius hóminis. Uterus Vírginis Maríæ thálamus ejus; indè procéssit tanquàm sponsus de thálamo suo. Certi sacraménti grátiâ, vidétur matrem de qua sponsus procéssit, non agnóscere, & dícere illi : Quid mihi & tibi est, múlier? Mirácu-

ium exigébat mater : at ille non agnoscit víscera humána, operatúrus facta divína, tanquàm dicens : Quod de me facit miráculum, non tu genuisti; divinitátem meam non tu genuisti; sed quia genuisti infirmitátem meam, tunc te cognoscam, cùm ipsa infírmitas pendébit in cruce : hoc est enim, Nondùm venit hora mea.

℟. Deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Et dicit ei Jesus : Nondùm venit hora mea. Dicit mater ejus ministris : * Quodcumque díxerit vobis, fácite. ℣. Fácite quæ præcépit Dóminus Deus, ut benè fit vobis : * Quodcumque. *Joan.* 2. *Deut.* 5.

Tract. 9. *n.* 2. *Lectio ix.*

QUòd Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam exceptâ mysticâ significatióne, confirmáre vóluit quòd ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibentes núbere, & dicentes quòd malum essent núptiæ, & quòd diábolus eas fecisset. Nec illæ quæ virginitátem Deo vovent, quanquam ampliórem gradum honóris & sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt : nam & ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia ; in quibus núptiis sponsus est Christus. Ac per hoc ergò Dóminus invitátus venit ad núptias; ut conjugális cástitas firmarétur, & ostenderétur sacraméntum nuptiárum : quia & illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat.

℟. Ego Dóminus Deus eórum, & exáudiam eos; & * Lætábitur cor eórum quasi à vino, & † Exultábit cor eórum in Dómino. ℣. Dicit Jesus : Impléte hydrias aquâ. Et implevérunt. Et dicit eis Jesus : Hauríte nunc. * Lætábitur. Glória Patri. † Exultábit. *Zach.* 10. *Joan.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Ut gustávit architriclínus aquam vinum factam, vocat sponsum, & dicit ei : Servasti bonum vinum usquè adhuc. *Joan.* 2.

Oratio.

DOmine Deus, qui ut núptias sanctificáres, iis interesse voluisti; da nobis eárum intellígere mystérium, & ad illas núptias perveníre, in quibus ipse sponsus es castárum animárum : Qui vivis & regnas.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit inítium signórum Jesus in Cana Galilææ, & manifestávit glóriam suam; & credidérunt in eum discípuli ejus. *Joan.* 1.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

Omnia ut in Feriis à Circumcis. 317. & sic in Feriis seqq.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 19.

HÆc dicit Dóminus: Vade, & áccipe lagúnculam fíguli tésteam à junióribus pópuli, & à senióribus sacerdótum: & egrédere ad vallem filii Ennom, quæ est juxtà intróitum portæ fictilis: & prædicábis ibi verba, quæ ego loquar ad te. Et dices: Audíte verbum Dómini reges Juda, & habitatóres Jerúsalem: hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Ecce ego indúcam afflictiónem super locum istum, ita ut omnis, qui audíerit illam, tínniant aures ejus: eò quòd derelíquerint me, & aliénum fécerint locum istum: & libavérunt in eo diis aliénis, quos nesciérunt ipsi, & patres eórum, & reges Juda: & replevérunt locum istum sánguine innocentûm.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET cónteres lagúnculam in óculis virórum, qui ibunt tecum. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Sic cónteram pópulum istum, & civitátem istam, sicut contéritur vas fíguli, quod non potest ultrà instaurári: & in Topheth sepelientur, eò quòd non sit álius locus ad sepeliendum. Sic fáciam loco huic, ait Dóminus, & habitatóribus ejus: & ponam civitátem istam sicut Topheth. Et erunt domus Jerúsalem, & domus regum Juda sicut locus Topheth, immundæ: omnes domus, in quarum dómátibus sacrificavérunt omni milítiæ cœli, & libavérunt libámina diis aliénis.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

VEnit autem Jeremías de Topheth, quò míserat eum Dóminus ad prophetandum, & stetit in átrio domûs Dómini, & dixit ad omnem pópulum: Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Ecce ego indúcam super civitátem hanc, & super omnes urbes ejus universa mala, quæ locútus sum adversùm eam: quóniam induravérunt cervícem suam ut non audírent sermónes meos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 20.

ET audívit Phassur fílius Emmer sacerdos, qui constitútus erat princeps in domo Dómini, Jeremíam prophetantem sermónes istos. Et percussit Phassur Jeremíam prophétam, & misit eum in nervum, quod erat in

porta Bénjamin superióri, in domo Dómini. Cùmque illuxisset in crástinum, edúxit Phassur Jeremíam de nervo, & dixit ad eum Jeremías: Non Phassur vocávit Dóminus nomen tuum, sed pavórem úndiquè. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego dabo te in pavórem, te & omnes amícos tuos: & córruent gládio inimicórum suórum, & óculi tui vidébunt; & omnem Judam dabo in manum regis Babylónis: & tradúcet eos in Babylónem, & percútiet eos gládio. Et dabo universam substántiam civitátis hujus, & omnem labórem ejus, ómneque prétium, & cunctos thesauros regum Juda dabo in manu inimicórum eórum: & dirípient eos, & tollent, & ducent in Babylónem. Tu autem Phassur, & omnes habitatóres domûs tuæ íbitis in captivitátem: & in Babylónem vénies, & ibi moriéris, ibíque sepeliéris tu, & omnes amíci tui, quibus prophetasti mendácium.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

SEduxisti me Dómine, & seductus sum: fórtior me fuisti, & invaluisti: factus sum in derísum totâ die, omnes subsannant me. Quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem, & vastitátem clámito: & factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium, & in derísum totâ die. Et dixi: Non recordábor ejus, neque loquar ultrà in nómine illíus: & factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis: & deféci, ferre non sústinens.

℟. In diebus. 313.

Lectio iij.

AUdívi enim contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Persequímini, & persequámur eum: ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiátur, & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexérunt oppróbrium sempiternum, quod nunquàm delébitur. Et tu Dómine exercítuum probátor justi, qui vides renes & cor: vídeam, quæso, ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meã. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum: quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum.

℟. Adinvénit. 313.

IA QUARTA.
eremía Prophéta.
o j. Cap. 22.
ÆC dicit Dóminus:
Descende in domum
regis Juda, &
s ibi verbum hoc,
: Audi verbum Dó-
ex Juda, qui sedes
lium David: tu &
i, & pópulus tuus,
redímini per portas
æc dicit Dóminus:
judícium & justí-
& liberáte vi op-
t de manu calum-
: & ádvenam, &
n, & víduam nolí-
ristáre, neque op-
s inîquè, & sángui-
nocentem ne effun-
loco isto. Si enim
s fecéritis verbum
gredientur per por-
ûs hujus reges se-
le génere David su-
onum ejus, & as-
es currus & equos,
servi, & pópulus
Quòd si non audié-
ba hæc: in meme-
rávi, dicit Dómi-
uia in solitúdinem
nus hæc.
cce nos. 312.
Lectio ij.
dicit Dóminus ad
lum fílium Josíæ
Juda, qui regnávit
ía patre suo, qui
est de loco isto.
vertétur hùc am-
ed in loco, ad quem
i eum, ibi morié-
tur, & terram istam non videbit ámpliùs. Væ qui ædíficat domum suam in injustítia, & cœnácula sua non in judício: amícum suum ópprimet frustrà, & mercédem ejus non reddet ei. Qui dicit: Ædificábo mihi domum latam, & cœnácula spatiósa: qui áperit sibi fenestras, & facit laqueária cédrina, pingitque sinópide. Numquid regnábis, quóniam confers te cedro?

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus ad Jóakim fílium Josíæ regem Juda: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non concrepábunt ei: Væ Dómine, & væ ínclyte. Sepultúrâ ásini sepeliétur, putrefactus & projectus extrà portas Jerúsalem. Ascende Líbanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contríti sunt omnes amatóres tui. Locútus sum ad te in abundántia tua; & dixisti: Non áudiam: hæc est via tua ab adolescéntia tua, quia non audisti vocem meam: omnes pastóres tuos pascet ventus, & amatóres tui in captivitátem ibunt: & tunc confundéris, & erubésces ab omni malítia tua.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 23.

VÆ pastóribus, qui dispérdunt & dilácerant gregem páscuæ meæ, dicit Dóminus. Ideò hæc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres, qui pascunt pópulum meum: Vos dispersístis gregem meum, & ejecístis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum, ait Dóminus. Et ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris, ad quas ejécero eos illùc: & convertam eos ad rura sua: & crescent & multiplicabuntur. Et suscitábo super eos pastóres, & pascent eos: non formidábunt ultrà, & non pavébunt: & nullus quærétur ex número, dicit Dóminus.

℟. Ecce dies vénient 313.

Lectio ij.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo David germen justum: & regnábit rex, & sápiens erit: & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Israël habitábit confidenter: & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster. Propter hoc ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & non dicent ultrà: Vivit Dóminus, qui edúxit filios Israël de terra Ægypti: sed: vivit Dóminus, qui edúxit & addúxit semen domûs Israël de terra Aquilónis, & de cunctis terris, ad quas ejéceram eos illùc: & habitábunt in terra sua.

℟. In diebus. 313.

Lectio iij.

AD prophétas: Contrítum est cor meum in médio meî, contremuérunt ómnia ossa mea: factus sum quasi vir ébrius, & quasi homo mádidus à vino à fácie Dómini, & à fácie verbórum sanctórum ejus. Quia adúlteris repléta est terra, quia à fácie maledictiónis luxit terra, arefacta sunt arva deserti: factus est cursus eórum malus, & fortitúdo eórum dissímilis. Prophéta namque & sacerdos pollúti sunt: & in domo mea invéni malum eórum, ait Dóminus. Idcircò via eórum erit quasi lúbricum in ténebris: impellentur enim, & córruent in ea: áfferam enim super eos mala, annum visitatiónis eórum, ait Dóminus.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

IN princípio regni Jóakim fílii Josíæ regis Juda, factum est verbum istud à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus:

átrio domûs Dómi-
t loquéris ad omnes
es Juda, de quibus
it ut adórent in do-
ómini, univerfos fer-
, quos ego mandávi
t loquáris ad eos :
ubtráhere verbum,
è áudiant & conver-
unufquifque à via
ala : & pœníteat me
uod cógito fácere eis
er malítiam ftudió-
órum. Et dices ad
Hæc dicit Dóminus :
n audiéritis me ut
étis in lege mea,
dedi vobis, ut au-
fermónes fervórum
m Prophetárum,
ego mifi ad vos de
confúrgens, & dírí-
& non audiftis : Da-
num iftam ficut Silo,
em hanc dabo in ma-
ónem cunctis génti-
rræ.

Ecce nos. 312.

Lectio ij.

audiérunt facerdó-
s, & prophétæ, &
pópulus, Jeremíam
item verba hæc in
Dómini. Cùmque
effet Jeremías lo-
ómnia, quæ præcé-
ei Dóminus ut lo-
ur ad univerfum pó-
, apprehendérunt
facerdótes, & pro-
, & omnis pópulus,
: Morte moriátur.
prophetávit in nó-
Dómini, dicens : Si-
cut Silo erit domus hæc : & urbs ifta defolábitur, eò quòd non fit habitátor ? Et congregátus eft omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc, & afcendérunt de domo regis in domum Dómini, & fedérunt in introítu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti funt facerdótes & prophétæ ad príncipes, & ad omnem pópulum, dicentes : Judícium mortis eft viro huic : quia prophetávit adversùs civitátem iftam, ficut audiftis áuribus veftris.

℞. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes, & ad univérfum pópulum, dicens : Dóminus mifit me ut prophetárem ad domum iftam, & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audiftis. Nunc ergò bonas fácite vias veftras, & ftúdia veftra, & audíte vocem Dómini Dei veftri : & pœnitébit Dóminum mali, quod locútus eft adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus veftris fum : fácite mihi quod bonum & rectum eft in óculis veftris : verúmtamen fcitóte & cognófcite quòd fi occidéritis me, fánguinem innocentem tradétis contrà vofmetipfos, & contrà civitátem iftam, & habitatóres

ejus : in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut loquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes, & omnis pópulus ad sacerdótes & ad prophétas : Non est viro huic judícium mortis : quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos.

℟. Ecce dies véniunt, 312.

SABBATO.

[*Si hoc sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, omissis lectionibus sequentibus, legentur tres lectiones de libro Baruch quæ habentur in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legentur sequentes.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 25.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam de omni pópulo Juda in anno quarto Jóakim fílii Josíæ regis Juda, (ipse est annus primus Nabuchodónosor regis Babylónis.) Quod locútus est Jeremías prophéta ad omnem pópulum Juda, & ad universos habitatóres Jerúsalem, dicens : A tértio décimo anno Josíæ fílii Ammon regis Juda usquè ad diem hanc; iste tértius & vigésimus annus, factum est verbum Dómini ad me, & locútus sum ad vos de nocte consurgens, & loquens : & non audístis. Et misit Dóminus ad vos omnes servos suos prophétas, consurgens dilúculo, mittensque : & non audístis, neque inclinástis aures vestras ut audirétis, cùm díceret : Revertímini unusquísque à via sua mala, & à péssimis cogitatiónibus vestris : & habitábitis in terra, quam dedit Dóminus vobis, & pátribus vestris, à sǽculo & usquè in sǽculum. Et nolíte ire post deos aliénos ut serviátis eis, adoretísque eos : neque me ad iracúndiam provocétis in opéribus mánuum vestrárum, & non afflígam vos. Et non audístis me, dicit Dóminus, ut me ad iracúndiam provocarétis in opéribus mánuum vestrárum in malum vestrum.

[*Si fiat de Sabbato ℟℟. sumuntur de II. Nocturno Officii Dominicarum, ut suprà.*]

Lectio ij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus exercítuum : Pro eo quòd non audístis verba mea : Ecce ego mittam, & assúmam univérsas cognatiónes Aquilónis, ait Dóminus, & Nabuchodónosor regem Babylónis servum meum : & addúcam eos super terram istam, & super habitatóres ejus, & super omnes natiónes, quæ in circúitu illíus sunt : & interfíciam eos, & ponam eos in stu-

& in sibilum, & tudines sempiternas. mque ex eis vocem & vocem lætítiæ, sponsi, & vocem , vocem molæ, & lucernæ. Et erit sa terra hæc in soli- m & in stupórem: vient omnes gentes gi Babylónis septua- annis.

Lectio iij.

mque impléti fúerint ptuaginta anni, vi- super regem Baby- ; & super gentem il- dicit Dóminus, ini- em eórum, & su- rram Chaldæórum: iam illam in solitú- sempiternas. Et ad- super terram illam, verba mea, quæ lo- sum contrà eam, quod scriptum est in lto, quæcumque pro- rit Jeremías adver- mnes gentes: quia unt eis, cùm essent multæ, & reges : & reddam eis se- n ópera eórum, & um facta mánuum . Quia sic dicit Dó- exercítuum Deus Is- : Sume cálicem vini hujus de manu mea, pinábis de illo cunc- ntibus, ad quos ego n te. Et bibent, & untur, & insánient gládii, quem ego p itter eos.

Ad Magnificat.

Ant. 2. Ne tímeas, serve meus Jacob, ait Dóminus, neque páveas Israël; quia ecce ego salvábo te. *Jerem.* 30.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 35.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, dicens: Vade ad domum Rechabitárum: & lóquere eis, & introdúces eos in domum Dómini in unam éxedram thesaurórum, & dabis eis bíbere vinum. Et assumpsi Jezoníam fílium Jeremíæ fílii Habsaníæ, & fratres ejus, & omnes fílios ejus, & univérsam domum Rechabitárum: & introdúxi eos in domum Dómini ad gazophylácium filiórum Hanan, fílii Jegedelíæ hóminis Dei, quod erat juxta gazophylácium príncipum, super thesaurum Maasíæ fílii Sellum, qui erat custos vestíbuli. Et pósui coram fíliis domûs Rechabitárum scyphos plenos vino, & cálices: & dixi ad eos: Bíbite vinum. Qui respondérunt: Non bibémus vinum: quia Jo-

te, secútæ sunt eum turbæ multæ; & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 5. n. 1.

SEcundùm Matthæum primus hic post benedictiónes à Dómino sanátus indúcitur, ut quia díxerat Dóminus: Non veni sólvere legem, sed adimplére, ille qui excludebátur à lege, purgári se Dómini potestáte præsúmens, non ex lege, sed supra legem esse grátiam judicáret, quæ leprósi máculam posset ablúere. Verùm ut in Dómino potestátis auctóritas, ita in illo fídei constántia declarátur. Ille in fáciem prócidit, quod humilitátis est & pudóris; ut unusquisque de suæ vitæ máculis erubescat: sed confessiónem verecúndia non repressit. Ostendit vulnus, remédium postulávit; & ipsa religiónis & fídei plena conféssio est. Si vis, inquit, potes me mundáre. In voluntáte Dómini tríbuit potestátem: de voluntáte autem Dómini, non quasi pietátis incrédulus dubitávit, sed quasi colluviónis suæ cónscius, non præsumpsit.

℟. Cùm descendisset Jesus de monte, ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. ℣. Dómine Deus, non erit tibi diffícile omne verbum: * Si vis. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Lectio viij.

CUi morali quâdam Dóminus sanctitáte respondit: Volo; mundáre. Et contínuò lepra discessit ab eo. Nihil enim médium est inter opus Dei, atque præceptum; quia in præcepto est opus. Déniquè dixit, & facta sunt. Vidétis ígitur quòd dubitári non potest, quia voluntas Dei potestas est. Itaque statìm lepra discessit, ut intélligas medentis affectum qui veritátem óperi áddidit. Déniquè secundùm Marcum, miserátus est eum Dóminus: quod pulchrè est pósitum. Et pléraque tália posuérunt Evangelístæ, qui nos in utróque fundáre voluérunt, describentes signa potestátis ad fidem, exprimentes ópera virtútis ad imitatiónem. Undè & tangit non dedignátus, & ímperat non diffísus; hoc enim est indícium potestátis, quia quasi habens potestátem sanandi & jubendi auctoritátem, operandi testimónium non réfugit. Volo, ergò dicit propter Photínum, ímperat propter Aríum, tangit propter Manichæum.

℟. Jesus misertus ejus, extendit manum suam; & tangens eum, * Ait illi:

Vólo; mundáre: & statim mundátus est. ℣. Omne quod volúerit, fáciet; & sermo illíus potestáte plenus est. * Ait. *Marc.* 1. *Eccles.* 8.

Lectio ix.

SImul illud mirábile, quòd eo sanávit génere, quo fúerat obsecrátus. Si vis, potes me mundáre. Volo, inquit; mundáre. Habes voluntátem, habes étiam pietátis efféctum. Et extendens manum, tétigit illum. Lex tangi lepròsos próhibet; sed qui Dóminus legis est, non obséquitur legi, sed legem facit. Non ergò tétigit, quia sine tactu mundáre non póterat; sed ut probáret quia subjectus non erat legi, nec contágium timébat ut hómines; sed quia contaminári non póterat, qui álios liberábat: simul ut è contrário lepra tactu Dómini fugarétur, quæ solébat contamináre tangentem. Osténdere autem se sacerdóti jubétur, ut intellígeret sacerdos non legis órdine, sed Dei grátiâ super legem esse curátum; & dùm mundáto jubet offerre sacrifícium præceptū Móysi, osténderet Dóminus quia legem non sólveret, sed impléret, qui secundùm legem grádiens, supra legem sanáre eos quos remédia legis non sanáverant, viderétur. Et benè áddidit, Sicut præcépit Móyses. Lex enim spirituális est, ideóque vidétur sacrifícium spirituále mandasse.

℟. Ait Jesus: Vide, némini díxeris; sed vade, * Ostende te sacerdóti, & † Offer munus quod præcépit Móyses in testimónium illis. ℣. Hic est ritus lepròsi, quandò mundandus est: Adducétur ad sacerdótem, qui præcípiet ei ut ófferat. * Ostende. Glória Patri. † Offer. *Matth.* 8. *Levit.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, & curábo eum. *Matth.* 8.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque, ad protegendum nos, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Dixit Jesus Centurióni: Vade, & sicut credidisti fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora. *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 36.

ET factum est in anno quarto Jóakim filii Josíæ regis Juda-

factum est verbum hoc ad Jeremíam à Dómino, dicens: Tolle volúmen libri, & scribes in eo ómnia verba, quæ locútus sum tibi adversùm Israël & Judam, & adversùm omnes gentes: à die, quâ locútus sum ad te ex diébus Josíæ usquè ad diem hanc: Si fortè audiente domo Juda universa mala, quæ ego cógito fácere eis, revertátur unusquisque à via sua péssima: & propítius ero iniquitáti, & peccáto eórum. Vocávit ergò Jeremías Baruch fílium Neríæ: & scripsit Baruch ex ore Jeremíæ omnes sermónes Dómini, quos locútus est ad eum in volúmine libri.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET præcépit Jeremías Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec váleo ingredi domum Dómini. Ingrédere ergò tu, & lege de volúmine in quo scripsisti ex ore meo verba Dómini, audiente pópulo in domo Dómini in die jejúnii: insuper & audiente universo Juda, qui véniunt de civitátibus suis, leges eis: Si fortè cadat orátio eórum in conspectu Dómini, & revertátur unusquisque à via sua péssima: quóniam magnus furor & indignátio est, quam locútus est Dóminus adversùs pópulum hunc. Et fecit Baruch fílius Neríæ juxta ómnia quæ præcéperat ei Jeremías Prophéta, legens in volúmine sermónes Dómini in domo Dómini.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

FActum est autem in anno quinto Jóakim fílii Josíæ regis Juda, in mense nono: prædicaverunt jejúnium in conspectu Dómini omni pópulo in Jerúsalem, & universæ multitúdini, quæ conflúxerat de civitátibus Juda in Jerúsalem. Legitque Baruch ex volúmine sermónes Jeremíæ in domo Dómini, in gazophylácio Gamaríæ fílii Saphan scribæ, in vestíbulo superióri, in introitu portæ novæ domûs Dómini, audiente omni pópulo.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 24.

OStendit mihi Dóminus: & ecce duo cálathi pleni ficis, pósiti ante templum Dómini, postquàm tránstulit Nabuchodónosor rex Babylónis Jechoníam fílium Jóakim regem Juda, & príncipes ejus, & fabrum & inclusórem de Jerúsalem, & addúxit eos in Babylónem. Cálathus unus ficus bonas habébat nimis, ut solent ficus esse primi témporis: & cálathus unus

abébat malas nimis,
ómedi non póterant,
uòd essent malæ. Et
Dóminus ad me:
tu vides, Jeremía? Et
Ficus, ficus bonas,
valdè: & malas,
valdè, quæ cómedi
ossunt, eò quòd sint

cce dies vénient. 313.

Lectio ij.

factum est verbum
Dómini ad me, di-
Hæc dicit Dóminus
Israël: Sicut ficus hæ
: sic cognoscam transſ-
tiónem Juda, quam
de loco isto in ter-
Chaldæórum, in bo-
Et ponam óculos
super eos ad placan-
& redúcam eos in
n hanc: & ædificábo
& non déstruam, &
ibo eos, & non evel-
Et dabo eis cor ut
me, quia ego sum
nus: & erunt mihi
pulum, & ego ero
Deum: quia rever-
r ad me in toto corde

In diébus. 313.

Lectio iij.

sicut ficus péssimæ,
uæ cómedi non pos-
eò quòd sint malæ:
icit Dóminus, sic dabo
iam regem Juda, &
ipes ejus, & réliquos
úsalem, qui reman-
t in urbe hac, & qui
ant in terra Ægypti.
Et dabo eos in vexatiónem, afflictionemque ómnibus regnis terræ: in oppróbrium, & in parábolam, & in provérbium, & in maledictiónem in univérsis locis, ad quæ ejéci eos. Et mittam in eis gládium, & famem, & pestem: donec consumantur de terra, quam dedi eis, & pátribus eórum.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 29.

Et hæc sunt verba libri, quem misit Jeremías prophéta de Jerúsalem ad relíquias seniórum transmigratiónis, & ad sacerdótes, & ad prophétas, & ad omnem pópulum, quem tradúxerat Nabuchodónosor de Jerúsalem in Babylónem: postquàm egressus est Jechonías rex, & dómina, & eunúchi, & príncipes Juda, & Jerúsalem, & faber, & inclúsor de Jerúsalem: in manu Elása fílii Saphan, & Gamaríæ fílii Helcíæ, quos misit Sedecías rex Juda ad Nabuchodónosor regem Babylónis in Babylónem, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël omni transmigratióni, quã tránstuli de Jerúsalem in Babylónem: Ædificáte domos, & habitáte: & plantáte hortos, & comédite fruc-

tum eórum. Accípite uxóres, & generáte fílios & fílias: & date fíliis vestris uxóres, & fílias vestras date viris, & páriant fílios & fílias: & multiplicámini ibi, & nolíte esse pauci número.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET quærite pacem civitátis, ad quam transmigráre vos feci: & oráte pro ea ad Dóminum: quia in pace illíus erit pax vobis. Hæc enim dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Non vos sedúcant prophétæ vestri, qui sunt in médio vestrûm, & divíni vestri: & ne attendátis ad sómnia vestra, quæ vos somniátis: quia falsò ipsi prophétant vobis in nómine meo: & non misi eos, dicit Dóminus.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

QUia hæc dicit Dóminus: Cùm cœperint impléri in Babylóne septuaginta anni, visitábo vos: & suscitábo super vos verbum meum bonum, ut redúcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas ego cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, & non afflictiónis, ut dem vobis finem & patiéntiam. Et invocábitis me, & íbitis: & orábitis me, & ego exáudiam vos. Quærétis me, & inveniétis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro. Et inveniar à vobis, ait Dóminus: & redúcam captivitátem vestram, & congregábo vos de univérsis géntibus, & de cunctis locis, ad quæ éxpuli vos, dicit Dóminus: & reverti vos fáciam de loco, ad quem transmigráre vos feci.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 30.

HOc verbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Israël, dicens: Scribe tibi ómnia verba, quæ locútus sum ad te, in libro. Ecce enim dies véniunt, dicit Dóminus: & convertam conversiónem pópuli mei Israël & Juda, ait Dóminus: & convertam eos ad terram, quam dedi pátribus eórum: & possidébunt eam.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

ET hæc verba, quæ locútus est Dóminus ad Israël & ad Judam: quóniam hæc dicit Dóminus: Vocem terróris audívimus: formído, & non est pax. Interrogáte, & vidéte si génerat másculus: quarè ergò vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturientis, & con-

versæ sunt universæ fácies in aurúginem ? Væ, quia magna dies illa, nec est símilis ejus : tempusque tribulatiónis est Jacob, & ex ipso salvábitur.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

ET erit in die illa, ait Dóminus exercítuum : cónteram jugum ejus de collo tuo, & víncula ejus dirumpam, & non dominabuntur ei ámpliùs álieni : sed sérvient Dómino Deo suo, & David regi suo, quem suscitábo eis. Tu ergò ne tímeas, serve meus Jacob, ait Dóminus, neque páveas Israël : quia ecce ego salvábo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captivitátis eórum : & revertétur Jacob, & quiescet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet : quóniam tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te : fáciam enim consummatiónem in cunctis Géntibus, in quibus dispersi te : te autem non fáciam in consummatiónem : sed castigábo te in judício, ut non videáris tibi innóxius.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 31.

IN témpore illo, dicit Dóminus : Ero Deus universis cognatiónibus Israël, & ipsi erunt mihi in pópulum. Hæc dicit Dóminus : Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat à gládio : vadet ad réquiem suam Israël. Longè Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte perpétua diléxi te, ideò attráxi te, míserans. Rursúmque ædificábo te, & ædificáberis virgo Israël : adhuc ornáberis tympanis tuis, & egrediéris in choro ludéntium.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

QUia hæc dicit Dóminus : exultáte in lætítia Jacob, & hinníte contrà caput Géntium : personáte, & cánite, & dícite ; Salva, Dómine, pópulum tuum relíquias Israël. Ecce ego addúcam eos de terra Aquilónis, & congregábo eos ab extrémis terræ : inter quos erunt cæcus & claudus, prægnans & páriens simul, cœtus magnus reverténtium huc. In fletu vénient : & in misericórdia redúcam eos : & addúcam eos per torrentes aquárum in via recta, & non impingent in ea : quia factus sum Israëli pater, & Ephraim primogénitus meus est.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

AUdite verbum Dómini Gentes, & annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, & dícite : Qui dis-

perſit Iſraël, congregábit eum : & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum. Redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris. Et vénient, & laudábunt in monte Sion : & cónfluent ad bona Dómini ſuper frumento, & vino, & óleo, & fœtu pécorum & armentórum : eritque ánima eórum quaſi hortus irríguus, & ultrà non eſúrient. Tunc lætábitur virgo in choro, júvenes & ſenes ſimul : & convertam luctum eórum in gáudium, & conſolábor eos, & lætificábo à dolóre ſuo. Et inebriábo ánimam ſacerdótum pinguédine : & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

SABBATO.

[*Si hoc Sabbatum ſit ultimum ante Septuageſimam, legetur de libro Baruch, ut infrà in Officio Dominicæ VI. Si non ſit ultimum, legetur ut ſequitur.*]

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 27.

FActum eſt verbum iſtud ad Jeremíam à Dómino, dicens : Hæc dicit Dóminus ad me : Fac tibi víncula, & caténas : & pones eas in collo tuo. Et mittes eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiórum Ammon, & ad regem Tyri, & ad regem Sidónis : in manu nuntiórum, qui venérunt Jerúſalem ad Sedecíam regem Juda. Et præcípies eis ut ad dóminos ſuos loquantur : Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Iſraël : Hæc dicétis ad dóminos veſtros : Ego feci terram, & hómines, & jumenta; quæ ſunt ſuper fáciem terræ, in fortitúdine mea magna, & in bráchio meo extento : & dedi eam ei, qui plácuit in óculis meis. Et nunc itaque ego dedi omnes terras iſtas in manu Nabuchodónoſor regis Babylónis ſervi mei : inſuper & béſtias agri dedi ei, ut ſerviant illi. Et ſervient ei omnes gentes, & fílio ejus, & fílio fílii ejus : donec véniat tempus terræ ejus & ipsíus : & ſervient ei gentes multæ, & reges magni.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *ſumentur è II. Nocturno Dominicarum.*]

Lectio ij.

GEns autem & regnum, quod non ſervíerit Nabuchodónoſor regi Babylónis, & quicumque non curváverit collum ſuum ſub jugo regis Babylónis : in gládio, & in fame, & in peſte viſitábo ſuper gentem illam, ait Dóminus : donec conſúmam eos in manu ejus. Vos ergò nolíte audíre prophétas veſtros, & divínos, & ſomniatóres,

& augúres, & maléficos, qui dicunt vobis: Non serviétis regi Babylónis. Quia mendácium prophétant vobis: ut longè vos fáciant de terra vestra, & ejíciant vos, & pereátis. Porrò gens, quæ subjécerit cervícem suam sub jugo regis Babylónis, & servíerit ei; dimíttam eam in terra sua, dicit Dóminus: & colet eam, & habitábit in ea.

Lectio iij.

ET ad Sedecíam regem Juda locútus sum secundùm ómnia verba hæc, dicens: Subjícite colla vestra sub jugo regis Babylónis, & servíte ei, & pópulo ejus, & vivétis. Quarè moriémini tu & pópulus tuus gládio, & fame, & peste, sicut locútus est Dóminus ad gentem, quæ servíre nolúerit regi Babylónis? Nolíte audíre verba prophetárum dicéntium vobis: Non serviétis regi Babylónis: quia mendácium ipsi loquuntur vobis. Quia non misi eos, ait Dóminus: & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter: ut ejíciant vos, & pereátis tàm vos, quàm prophétæ, qui vaticinantur vobis.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitúdine tua magna & in bráchio tuo extento: non erit tibi diffícile omne verbum. *Jerem.* 32.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV. post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 34.

VErbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, postquàm percussit rex Sedecías fœdus cum omni pópulo in Jerúsalem, prædicans: Ut dimítteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suã, Hebræum & Hebræam líberos: & nequáquàm dominarentur eis, id est in Judæo & fratre suo. Audiérunt ergò omnes príncipes & univérsus pópulus, qui iníerant pactum ut dimítteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam líberos, & ultrà non dominarentur eis: audiérunt ígitur, & dimisérunt. Et conversi sunt deinceps: & retraxérunt servos & ancillas suas, quos dimíserant líberos, & subjugavérunt in fámulos & fámulas.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíam à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego percussi fœdus cum pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti de domo servitútis, dicens: Cùm compléti fúerint septem anni, dimittat

unusquisque fratrem suum Hebræum qui vénditus est ei, & serviet tibi sex annis: & dimittes eum à te líberum: & non audiérunt patres vestri me, nec inclinavérunt aurem suam. Et conversi estis vos hódiè, & fecistis quod rectum est in óculis meis, ut prædicarétis libertátem unusquisque ad amícum suum: & inistis pactum in conspectu meo in domo, in qua invocátum est nomen meum super eam. Et reversi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam, quos dimiserátis ut essent líberi & suæ potestátis: & subjugastis eos ut sint vobis servi & ancillæ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus: Vos non audistis me, ut prædicarétis libertátem unusquisque fratri suo, & unusquisque amíco suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dóminus, ad gládium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotiónem cunctis regnis terræ. Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum, & non observavérunt verba fœderis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vítulum quem concidérunt in duas partes, & transiérunt inter divisiónes ejus: príncipes Juda & príncipes Jerúsalem, eunúchi & sacerdótes, & omnis pópulus terræ, qui transiérunt inter divisiónes vítuli: & dabo eos in manus inimicórum suórum, & in manus quæréntium ánimam eórum: & erit morticínum eórum in escam volatílibus cœli, & béstiis terræ.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 4. c. 23. Lectio iv.

HÆc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres qui pascunt pópulum meum: Vos dispersistis gregem meum; ejecistis eos, & non visitastis. Ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum: & ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris: & suscitábo super eos pastóres, & pascent eos. Ad pastóres, sive de pastóribus, prophéticus sermo est: & quia de Jechonía penúltimo rege Judæórum, légimus scriptum: Non erit de sémine ejus vir qui sédeat super sólium David; omnisque spes regni Judáici fúerat amputáta, transit ad príncipes Ecclésiæ, & synagogâ cum suis pastóribus

derelictâ atque damnátâ, ad Apóstolos sermo fit, de quibus dícitur : Et suscitábo super eos pastóres, & pascent eos : non formidábunt ultrà, & non pavébunt, & nullus quærétur ex número. Apóstoli enim confidenter, & absque ullo timóre pascent ecclesiásticum gregem, & relíquiæ pópuli Israël salvabuntur de ómnibus terris, & convertentur ad rura, sive ad páscua sua, & crescent & multiplicabuntur : super malos autem pastóres, Scribas & Pharisæos, visitábit Dóminus propter malítiam studiórum ipsórum.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum, (sive Orientem justum,) & regnábit Rex, & sápiens erit, (sive intélliget,) & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Israël habitábit confidenter : & hoc est nomen quo vocábunt eum, (sive vocábit eum ;) Dóminus jústus noster, (sive justítia nostra.) Abjectis ergò pastóribus Synagógæ, Scribis vidélicèt & Pharisæis, & salvátis relíquiis ex Israël : Apostolisque Evangélii in locum priórum príncipum constitútis, indúcitur Pastor pastórum, & Princeps príncipum, & Rex regum, & Dóminus dominántium, Christus vidélicèt Salvátor noster, qui própriè est germen justum, sive Oriens justus, de quo légitur, Oriétur in diébus ejus justítia ; & in álio loco ecce vir, Oriens nomen ejus : ut quómodò in Isaía Emmánuel appellátur, hoc est, nobiscum Deus, sic in Jeremía nomen accípiat, Justítia nostra. Unde & Apóstolus lóquitur : Qui factus est sapiéntia nobis à Deo, & justítia, & sanctificátio, & redémptio. Et fáciet judícium & justítiam in terra. Non enim Pater júdicat quemquam ; sed omne judícium dedit Fílio. In diébus illis, & duæ & decem tribus, Juda & Israël páriter salvábuntur : & de duábus virgis, juxtà Ezéchiel, una virga fiet.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

PRopter hoc, ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & non dicent ultrà, Vivit Dóminus, qui edúxit fílios Israël de terrâ Ægypti ; sed, Vivit Dóminus, qui edúxit & addúxit semen domûs Israël de terra Aquilónis & de cunctis terris ad quas ejéceram eos illùc, & habitábunt in terra sua. Hujus capítuli hic sensus est, quòd nequáquàm per Móysen pópulus Dei

unusquísque fratrem suum Hebræum qui venditus est ei, & serviet tibi sex annis : & dimittes eum a te liberum : & non audiérunt patres vestri me, nec inclinavérunt aurem suam. Et conversi estis vos hódie, & fecístis quod rectum est in óculis meis, ut prædicarétis libertátem unusquísque ad amícum suum : & inístis pactum in conspéctu meo in domo, in qua invocátum est nomen meum super eam. Et reversi estis, & commaculástis nomen meum : & reduxístis unusquísque servum suum, & unusquísque ancillam suam, quos dimiserátis ut essent líberi & suæ potestátis : & subiugastis eos ut sint vobis servi & ancillæ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus : Vos non audístis me, ut prædicarétis libertátem unusquisque fratri suo, & unusquísque amíco suo : ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dóminus, ad gládium, ad pestem, & ad famem : & dabo vos in commotiónem cunctis regnis terræ. Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum, & non observavérunt verba fœderis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vítulum quem concidérunt in duas partes, & transiérunt inter divisiónes ejus : príncipes Juda, & príncipes Jerúsalem, eunúchi & sacerdótes, & omnis pópulus terræ, qui transiérunt inter divisiónes vituli : & dabo eos in manus inimicórum suórum, & in manus quæréntium ánimam eórum : & erit morticínum eórum in escam volatílibus cœli, & bestiis terræ.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremiam.

Lib. 4. c. 23. Lectio iv.

HÆc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres qui pascunt pópulum meum : Vos dispersístis gregem meum ; ejecístis eos, & non visitastis. Ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum : & ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris : & suscitábo super eos pastóres, & pascent eos. Ad pastóres, sive de pastóribus, prophéticus sermo est : & quia de Jechonía penúltimo rege Judæórum, légimus scriptum : Non erit de sémine eius vir qui sédeat super sólium David ; omnísque spes regni Judáici fúerat amputáta, tránsiit ad príncipes Ecclésiæ, & synagogâ cum suis pastóribus

ictâ atque damnátâ, ad
tolos sermo fit, de qui-
dícitur : Et suscitábo
eos pastóres, & pas-
eos : non formidábunt
, & non pavébunt, &
s quærétur ex número.
toli enim confidenter,
sque ullo timóre pas-
ecclesiásticum gregem,
eliquiæ pópuli Israël
buntur de ómnibus
, & convertentur ad
sive ad páscua sua, &
ent & multiplicabun-
uper malos autem pas-
, Scribas & Phari-
, visitábit Dóminus
er malítiam studió-
psórum.
Ecce dies vénient.

Lectio v.

Ecce dies véniunt, di-
cit Dóminus, & susci-
David germen jus-
(sive Orientem jus-
) & regnábit Rex,
iens erit, (sive intél-
,) & fáciet judícium
stítiam in terra. In
s illis salvábitur Juda,
raël habitábit confi-
r : & hoc est nomen
ocábunt eum, (sive
it eum,) Dóminus
noster, (sive justítia
.) Abjectis ergò pas-
is Synagógæ, Scribis
cèt & Pharisæis, &
is relíquiis ex Israël :
olisque Evangélii in
priórum príncipum
tútis, indúcitur Pas-
tor pastórum, & Princeps
príncipum, & Rex regum,
& Dóminus dominántium,
Christus vidélicèt Salvátor
noster, qui próprié est ger-
men justum, sive Oriens
justus, de quo légitur,
Oriétur in diébus ejus jus-
títia ; & in álio loco ecce
vir, Oriens nomen ejus :
ut quómodò in Isaía Em-
mánuel appellátur, hoc est,
nobiscum Deus, sic in Je-
remía nomen accípiat, Jus-
títia nostra. Undè & Apóst-
tolus lóquitur : Qui factus
est sapiéntia nobis à Deo,
& justítia, & sanctificátio,
& redémptio. Et fáciet ju-
dícium & justítiam in terra.
Non enim Pater júdicat
quemquam ; sed omne judí-
cium dedit Fílio. In diëbus
illis, & duæ & decem tri-
bus, Juda & Israël páriter,
salvàbuntur : & de duábus
virgis, juxtà Ezéchiel, una
virga fiet.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

PRopter hoc, ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & non dicent ultrà, Vivit Dóminus, qui edúxit fílios Israël de terrà Ægypti ; sed, Vivit Dóminus, qui edúxit & addúxit semen domûs Israël de terra Aquilónis & de cunctis terris ad quas ejéceram eos illùc, & habitábunt in terra sua. Hujus capítuli hic sensus est, quòd nequáquam per Móysen pópulus Dei

Lectio ij.

ERgò cùm recessisset exércitus Chaldæórum ab Jerúsalem propter exércitum Pharaónis, egressus est Jeremías de Jerúsalem ut iret in terram Bénjamin, & divíderet ibi possessiónem in conspectu cívium. Cùmque pervenisset ad portam Bénjamin, erat ibi custos portæ per vices, nómine Jerías, fílius Selemíæ fílii Hananíæ, & apprehendit Jeremíam prophétam, dicens: Ad Chaldæos prófugis. Et respondit Jeremías: Falsum est, non fúgio ad Chaldæos. Et non audívit eum: sed comprehendit Jerías Jeremíam, & addúxit eum ad príncipes. Quamobrem iráti príncipes contra Jeremíam, cæsum eum misérunt in cárcerem, qui erat in domo Jónathan scribæ: ipse enim præpósitus erat super cárcerem. Itaque ingressus est Jeremías in domum laci & in ergástulum: & sedit ibi Jeremías diébus multis. ℟. Dóminus. 3. 12.

Lectio iij.

MIttens autem Sedecías rex tulit eum: & interrogávit eum in domo sua abscóndité, & dixit: Putásne est sermo à Dómino? Et dixit Jeremías: Est: Et ait: In manus regis Babylónis tradéris. Et dixit Jeremías ad regem Sedecíam: Quid peccávi tibi, & servis tuis, & pópulo tuo, quia misísti me in domum cárceris? Ubi sunt prophétæ vestri, qui prophetábant vobis, & dicébant: Non véniet rex Babylónis super vos, & super terram hanc? Nunc ergò audi, óbsecro dómine mi rex: Váleat deprecátio mea in conspectu tuo: & ne me remíttas in domum Jónathan scribæ, ne móriar ibi. Præcépit ergò rex Sedecías ut traderétur Jeremías in vestíbulo cárceris: & darétur ei torta panis quotídiè, excepto pulmento, donec consumeréntur omnes panes de civitáte: & mansit Jeremías in vestíbulo cárceris. ℟. Ecce dies véniunt. 3. 11.

FERIA IV.

De Jeremiâ Prophéta.

Lectio j. Cap. 32.

FActum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Ecce ego Dóminus Deus univérsæ carnis: numquid mihi diffícile erit omne verbum? Proptéreà hæc dicit Dóminus: Ecce ego tradam civitátem istam in manus Chaldæórum, & in manus regis Babylónis, & cápient eam. Et vénient Chaldæi præliantes adversùm urbem hanc, & succéndent eam igni, & combúrent eam, & domos, in

...um domátibus sacrifi-
...nt Baal, & libábant
...liénis libámina ad ir-
...dum me. Erant enim
...Israël, & filii Juda jú-
... faciéntes malum in
...s meis ab adolescén-
...ia : filii Israël qui us-
... nunc exacerbant me
...pere mánuum suárum,
... Dóminus.
... Ecce dies vénient.

Lectio ij.

...Uia in furóre & in
... indignatióne mea fac-
...st mihi cívitas hæc, à
...quâ ædificavérunt eam,
...è ad diem istam, quâ
...erétur de conspectu
..., propter malítiam
...rum Israël, & filiórum
...a, quam fecérunt ad
...úndiam me provocan-
..., ipsi & reges eórum,
...icipes eórum, & sacer-
...es eórum, & prophétæ
...um, viri Juda & habi-
...óres Jerúsalem. Et ver-
...unt ad me terga & non
...ies : cùm docérem eos
...culo, & erudírem, &
...llent audíre ut accipe-
...t disciplínam. Et posué-
...t idóla sua in domo,
...qua invocátum est no-
...n meum, ut pollúerent
...n. Et ædificavérunt ex-
...sa Baal, quæ sunt in
...le filii Ennom, ut ini-
...rent filios suos & filias
...is Moloch : quod non
...ndávi eis, nec ascendit
...cor meum ut fácerent
abominatiónem hanc, & in peccátum dedúcerent Judam.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

ET nunc propter ista, hæc dicit Dóminus Deus Israël ad civitátem hanc, de qua vos dícitis quòd tradétur in manus regis Babylónis in gládio, & in fame, & in peste : Ecce ego congregábo eos de universis terris, ad quas ejéci eos in furóre meo, & in ira mea, & in indignatióne grandi : & redúcam eos ad locum istum, & habitáre eos fáciam confidenter. Et erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum. Et dabo eis cor unum, & viam unam, ut tímeant me univérsis diébus : & benè sit eis, & fíliis eórum post eos. Et fériam eis pactum sempitérnum, & non désinam eis benefácere : & timórem meum dabo in corde eórum ut non recédant à me.

℟. Adinvénit 313.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 33.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíam dicens : Hæc dicit Dóminus : Adhuc audiétur in loco isto (quem vos dícitis esse desértum, eò quòd non sit homo nec juméntum) in civitátibus Juda, & foris Jerúsalem,

quæ desolátæ sunt absque hómine, & absque habitatóre, & absque pécore) vox gáudii & vox lætítiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicéntium: Confitémini Dómino exercítuum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in æternum misericórdia ejus: & portántium vota in domum Dómini: redúcam enim conversiónem terræ sicut à princípio, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc erit in loco isto deserto absque hómine, & absque jumento, & in cunctis civitátibus ejus, habitáculum pastórum accubántium gregum. In civitátibus montuósis, & in civitátibus campéstribus, & in civitátibus, quæ ad Austrum sunt: & in terra Bénjamin, & in circúitu Jerúsalem, & in civitátibus Juda adhuc transíbunt greges ad manum numerantis, ait Dóminus.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo verbum bonum, quod locútus sum ad domum Israël & ad domum Juda. In diébus illis, & in témpore illo germináre fáciam David germen justítiæ: & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Jerúsalem habitábit confidenter: & hoc est nomen, quod vocábunt eam, Dóminus justus noster. Quia hæc dicit Dóminus: Non interíbit de David vir, qui sédeat super thronum domûs Israël. Et de Sacerdótibus & de Levítis non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat sacrifícium, & cædat víctimas ómnibus diébus.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Hæc dicit Dóminus: Si írritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in témpore suo: & pactum meum írritum esse póterit cum David servo meo, ut non sit ex eo fílius qui regnet in throno ejus, & Levítæ & Sacerdótes ministri mei. Sícuti enumerári non possunt stellæ cœli, & metíri aréna maris: sic multiplicábo semen David servi mei, & Levítas minístros meos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 21.

Verbum, quod factum est ad Jeremíam à Dómino, quandò misit ad eum rex Sedecías Phassur fílium Melchíæ, & Sophoníam fílium

æ sacerdótem, di-
Intérroga pro nobis
num, quia Nabucho-
or rex Babylónis præ-
adversùm nos : si for-
iat Dóminus nobis-
ecundùm ómnia mi-
a sua, & recédat à
Et dixit Jeremías ad
Sic dicétis Sedecíæ :
dicit Dóminus Deus
: Ecce ego conver-
a sa belli, quæ in má-
vestris sunt, & qui-
os pugnátis adversùm
Babylónis, & Chal-
qui óbsident vos in
tu murórum : & con-
bo ea in médio civi-
hujus. Et debellábo
os in manu extenta,
bráchio forti, & in
, & in indignatióne,
ra grandi. Et percú-
habitatóres civitátis
, hómines & béstiæ
ntiâ magnâ morien-

Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

post hæc ait Dómi-
nus : dabo Sedecíam
Juda, & servos ejus,
pulum ejus, & qui
cti sunt in civitáte
peste, & gládio, &
, in manu Nabucho-
sor regis Babylónis,
manu inimicórum eó-
& in manu quærén-
ánimam eórum, &
tiet eos in ore gládii,
on flectétur, neque
t, nec miserébitur.

Et ad pópulum hunc di-
ces : Hæc dicit Dóminus :
Ecce ego do coram vobis
viam vitæ, & viam mor-
tis. Qui habitáverit in urbe
hac, moriétur gládio, &
fame, & peste : qui au-
tem egressus fúerit, &
transfúgerit ad Chaldæos,
qui óbsident vos, vivet,
& erit ei ánima sua, quasi
spólium. Pósui enim fá-
ciem meam super civitá-
tem hanc in malum, &
non in bonum, ait Dómi-
nus : in manu regis Baby-
lónis dábitur, & exúret
eam igni.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio iij.

ET dómui regis Juda :
Audíte verbum Dó-
mini, domus David, hæc
dicit Dóminus : Judicáte
manè judícium, & erúite
vi oppressum de manu ca-
lumniantis : ne fortè egre-
diátur ut ignis indignátio
mea, & succendátur,
& non sit qui extinguat
propter malítiam studió-
rum vestrórum. Ecce ego
ad te habitatrícem vallis
sólidæ atque campestris,
ait Dóminus : qui dícitis :
Quis percútiet nos ? &
quis ingrediétur domos nos-
tras ? Et visitábo super vos
juxtà fructum studiórum
vestrórum, dicit Dóminus :
& succendam ignem in saltu
ejus : & devorábit ómnia
in circúitu ejus.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 38.

AUdívit Saphatías fílius Mathan, & Gedelías fílius Phassur, & Juchal fílius Selemíæ, & Phassur fílius Melchíæ, sermónes, quos Jeremías loquebátur ad omnem pópulum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Quicumque mánserit in civitáte hac, moriétur gládio, & fame, & peste: qui autem profúgerit ad Chaldæos, vivet, & erit ánima ejus sospes & vivens. Hæc dicit Dóminus: Tradendo tradétur cívitas hæc in manu exércitûs regis Babylónis, & cápiet eam. Et dixérunt príncipes regi: Rogámus ut occidátur homo iste: de indústria enim dissolvit manus virórum bellántium, qui remansérunt in civitáte hac, & manus universi pópuli, loquens ad eos juxtà verba hæc: síquidèm homo iste non quærit pacem pópulo huic, sed malum. Et dixit rex Sedecías: Ecce ipse in mánibus vestris est: nec enim fas est regem vobis quidquam negáre.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

TUlérunt ergò Jeremíam, & projecérunt eum in lacum Melchíæ fílii Amelech, qui erat in vestíbulo cárceris: & submisérunt Jeremíam fúnibus in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum: descendit ítaque Jeremías in cœnum. Audívit autem Abdémelech Æthiops vir eunúchus, qui erat in domo regis, quòd misissent Jeremíam in lacum: porrò rex sedébat in porta Bénjamin. Et egressus est Abdémelech de domo regis, & locútus est ad regem, dicens: Dómine mi rex, malefecérunt viri isti ómnia quæcumque perpetrârunt contrà Jeremíam prophétam, mittentes eum in lacum ut moriátur ibi fame, non sunt enim panes ultrà in civitáte.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

PRæcépit ítaque rex Abdémelech Æthíopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leva Jeremíam prophétam de lacu ántequàm moriátur. Assumptis ergò Abdémelech secum viris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellário: & tulit indè véteres pannos & antíqua, quæ computrúerant, & submísit ea ad Jeremíam in lacum per funículos. Dixitque Abdémelech Æthiops ad Jeremíam: Pone véteres pannos, & hæc scissa & pútrida sub cúbito mánuum tuárum, & super funes: fecit ergò Jeremías sic: & extraxérunt Jeremíam fúnibus, & eduxérunt

...de lacu : mansit
...remías in vestíbulo
...
...dies véniunt. 312.
...BBATO.
...sabbatum sit ulti-
...e Septuagesimam,
...le Libro Baruch,
...in Officio Domini-
...non sit ultimum,
...t sequitur.
...emía Prophéta.
... Cap. 39.
...no nono Sedecíæ
...gis Juda, mense
...cimo, venit Na-
...onosor rex Baby-
... omnis exércitus
...rúsalem, & obsi-
...m. Undécimo au-
...o Sedecíæ, mense
..., quintâ mensis
...st cívitas. Et in-
...t omnes príncipes
...ylónis, & sedé-
...orta média. Cùm-
...sset eos Sedecías
...i, & omnes viri
...i, fugérunt : &
...hit nocte de ci-
...r viam horti re-
...per portam, quæ
... duos muros, &
...nt ad viam deserti.
...is est autem eos
... Chaldæórum :
...ehendérunt Sede-
...ampo solitúdinis
...inæ, & captum
...nt ad Nabucho-
...regem Babylónis
...tha, quæ est in
...ath : & locútus
...n judícia.

Hiemalis. L

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicarum.*]

Lectio ij.

ET occídit rex Babylónis fílios Sedecíæ in Réblatha, in óculis ejus : & omnes nóbiles Juda occídit rex Babylónis. Oculos quoque Sedecíæ eruit : & vinxit eum compédibus ut duceretur in Babylónem. Domum quoque regis, & domum vulgi succendérunt Chaldæi igni, & murum Jerúsalem subvertérunt. Et relíquias pópuli, qui remánserant in civitáte, & perfugas, qui transfúgerant ad eum, & supérfluos vulgi, qui remánserant, tránstulit Nabuzardan magister mílitum in Babylónem. Et de plebe páuperum, qui nihil pénitus habébant, dimísit Nabuzardan magister mílitum in terra Juda : & dedit eis víneas, & cisternas in die illa.

Lectio iij.

PRæcéperat autem Nabuchodónosor rex Babylónis de Jeremía Nabuzardan magistro mílitum, dicens : Tolle illum, & pone super eum óculos tuos, nihilque ei mali fácias : sed, ut volúerit, sic fácias ei. Misit ergò Nabuzardan princeps milítiæ, & omnes optimátes regis Babylónis misérunt, & tulérunt Jeremíam de vestíbulo cárceris, & tradi-

dérunt eum Godolíæ fílio Ahicam fílii Saphan ut intráret in domum, & habitáret in pópulo.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Noli timére, serve meus Jacob, ait Dóminus: quia tecum ego sum. *Jerem.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V. post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

ACcessérunt omnes príncipes bellatórum, & Jóhanan fílius Cáree, & Jezonías fílius Osaíæ, & réliquum vulgus à parvo usquè ad magnum: dixerúntque ad Jeremíam prophétam: Cadat orátio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum pro univérsis relíquiis istis, quia derelícti sumus pauci de plúribus, sicut óculi tui nos intuentur: & annúntiet nobis Dóminus Deus tuus viam, per quam pergámus, & verbum, quod faciámus. Dixit autem ad eos Jeremías prophéta: Audívi: Ecce ego oro ad Dóminum Deum vestrum secundùm verba vestra. Omne verbum, quodcumque respónderit mihi, indicábo vobis: nec celábo vos quidquam.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

CUm autem compléti essent decem dies, factum est verbum Dómini ad Jeremíam. Vocavítque Jóhanan fílium Cáree, & omnes príncipes bellatórum, qui erant cum eo, & univérsum pópulum à mínimo usquè ad magnum. Et dixit ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël, ad quem misístis me, ut prostérnerem preces vestras in conspectu ejus: Si quiescéntes mansséritis in terra hac, ædificábo vos, & non déstruam: plantábo, & non evellam: jam enim placátus sum super malo quod feci vobis. Nolíte timére à fácie regis Babylónis, quem vos pávidi formidátis: nolíte metúere eum, dicit Dóminus: quia vobíscum sum ego, ut salvos vos fáciam, & éruam de manu ejus. Et dabo vobis misericórdias, & miserébor vestri, & habitáre vos fáciam in terra vestra.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

SI autem dixéritis vos: Non habitábimus in terra ista, nec audiémus vocem Dómini Dei nostri, dicentes: Nequáquam, sed ad terram Ægypti pergémus: ubi non vidébimus bellum, & clangórem tubæ non audiémus, & famem non sustinébi-

ginè : & ibi habitábimus. Propter hoc nunc audíte verbum Dómini relíquiæ Juda : Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël : Si posuéritis fáciem vestram ut ingrediámini Ægyptum, & intravéritis ut ibi habitétis : gládius, quem vos formidátis, ibi comprehéndet vos in terra Ægypti : & fames, pro qua estis sollíciti, adhærébit vobis in Ægypto, & ibi moriémini. Omnesque viri, qui posuérunt fáciem suam ut ingrediantur Ægyptum, ut hábitent ibi, morientur gládio, & fame, & peste : nullus de eis remanébit, nec effúgiet à fácie mali, quod ego ásferam super eos.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 5. *cap.* 26. *Lectio iv.*

IN princípio regni Jóakim, fílii Josíæ regis Juda, factum est verbum istud à Dómino, dicens : Hæc dicit Dóminus : Sta in átrio domûs Dómini, & loquéris ad omnes civitátes Juda, de quibus véniunt ut adórent in domo Dómini, universos sermónes quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos : Noli subtráhere verbum, si fortè áudiant & convertantur unusquisque à via sua mala, & pœníteat me mali, (sive, quiescam à malo) quod cógito fácere eis propter malítias studiórum eórum. Pulchrè stat in átrio atque vestíbulo Templi Dómini, ut per occasiónem oratiónis Dómini, & adorandi eum, sermónes Prophétæ audíre cogantur. Noli, inquit, subtráhere verbum : licèt triste sit, licèt adversùm te audiéntium rábies concitétur, tamen dícito quod tibi imperátum est, non formídans persecutiónes eórum qui adversùm te concitandi sunt, sed Dómini jubentis impérium.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio v.

SI fórsitan, inquit, aúdiant & convertantur. Verbum ambíguum, fórsitan, majestáti Dómini non potest convenire, sed nostro lóquitur affectu : ut líberum hómini servétur arbítrium ; ne ex præsciéntia ejus, quasi necessitáte vel fácere quid, vel non fácere cogátur. Non enim ex eo quòd Deus scit futúrum áliquid, idcircò futúrum est : sed quia futúrum est, Deus novit, quasi præscius futurórum. Et tamen sciendum juxtà hunc eumdem Jeremíam : & si mala prædíxerit Dóminus, & égerit pópulus pœniténtiam, quòd & ipse actúrus sit

unusquisque fratrem suum Hebræum qui venditus est ei, & serviet tibi sex annis: & dimittes eum à te líberum: & non audiérunt patres vestri me, nec inclinavérunt aurem suam. Et conversi estis vos hódiè, & fecistis quod rectum est in óculis meis, ut prædicarétis libertátem unusquisque ad amícum suum: & inistis pactum in conspectu meo in domo, in qua invocátum est nomen meum super eam. Et reversi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam, quos dimiserátis ut essent líberi & suæ potestátis: & subjugastis eos ut sint vobis servi & ancillæ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

PRoptereà hæc dicit Dóminus: Vos non audistis me, ut prædicarétis libertátem unusquisque fratri suo, & unusquisque amíco suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dóminus, ad gládium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotiónem cunctis regnis terræ. Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum, & non observavérunt verba fœderis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vítulum quem concidérunt in duas partes, & transiérunt inter divisiónes ejus, príncipes Juda & príncipes Jerúsalem, eunúchi & sacerdótes, & omnis pópulus terræ, qui transiérunt inter divisiónes vítuli: & dabo eos in manus inimicórum suórum, & in manus quæréntium ánimam eórum: & erit morticínum eórum in escam volatílibus cœli, & béstiis terræ.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremíam.

Lib. 4. c. 23. Lectio iv.

HÆc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres qui pascunt pópulum meum: Vos dispersistis gregem meum; ejecistis eos, & non visitastis. Ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum: & ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris: & suscitábo super eos pastóres, & pascent eos. Ad pastóres, sive de pastóribus, prophéticus sermo est: & quia de Jechonía penúltimo rege Judæórum, légimus scriptum: Non erit de sémine ejus vir qui sédeat super sólium David; omnísque spes regni Judáici fúerat amputáta, tránsit ad príncipes Ecclésiæ, & synagogâ cum suis pastóribus

eliĉtâ atque damnátâ, ad
ſtolos ſermo ſit, de qui-
dícitur : Et ſuſcitábo
er eos paſtóres, & paſ-
t eos : non formidábunt
à, & non pavébunt, &
lus quærétur ex número.
ſtoli enim confidenter,
bſque ullo timóre paſ-
t eccleſiáſticum gregem,
relíquiæ pópuli Iſraël
abuntur de ómnibus
is, & convertentur ad
, ſive ad páſcua ſua, &
cent & multiplicabun-
ſuper malos autem paſ-
s, Scribas & Phari-
s, viſitábit Dóminus
pter malítiam ſtudió-
ipſórum.

℟. Ecce dies vénient.

Lectio v.

Cce dies véniunt, di-
cit Dóminus, & ſuſci-
David germen juſ-
, (ſive Orientem juſ-
,) & regnábit Rex,
ípiens erit, (ſive intél-
t,) & fáciet judícium
uſtítiam in terra. In
us illis ſalvábitur Juda,
Iſraël habitábit confi-
er : & hoc eſt nomen
vocábunt eum, (ſive
bit eum,) Dóminus
s noſter, (ſive juſtítia
ra.) Abjectis ergò paſ-
bus Synagógæ, Scribis
icèt & Phariſæis, &
itis relíquiis ex Iſraël :
ſtoliſque Evangélii in
m priórum príncipum
itútis, indúcitur Paſ-
tor paſtórum, & Princeps
príncipum, & Rex regum,
& Dóminus dominántium,
Chriſtus vidélicèt Salvátor
noſter, qui próprié eſt ger-
men juſtum, ſive Oriens
juſtus, de quo légitur,
Oriétur in diébus ejus juſ-
títia ; & in álio loco ecce
vir, Oriens nomen ejus :
ut quómodò in Iſaía Em-
mánuel appellátur, hoc eſt,
nobiſcum Deus, ſic in Je-
remía nomen accípiat, Juſ-
títia noſtra. Undè & Apóſ-
tolus lóquitur : Qui factus
eſt ſapiéntia nobis à Deo,
& juſtítia, & ſanctificátio,
& redémptio. Et fáciet ju-
dícium & juſtítiam in terra.
Non enim Pater júdicat
quemquam ; ſed omne judí-
cium dedit Fílio. In diébus
illis, & duæ & decem tri-
bus, Juda & Iſraël páriter
ſalvabúntur : & de duábus
virgis, juxtà Ezéchiel, una
virga fiet.

℟. In diébus illis. 313.

Lectio vj.

PRopter hoc, ecce dies
véniunt, dicit Dómi-
nus, & non dicent ultrà,
Vivit Dóminus, qui edúxit
fílios Iſraël de terra Ægyp-
ti ; ſed, Vivit Dóminus,
qui edúxit & addúxit ſe-
men domûs Iſraël de terra
Aquilónis & de cunctis ter-
ris ad quas ejéceram eos il-
lùc, & habitábunt in terra
ſua. Hujus capítuli hic ſen-
ſus eſt, quòd nequáquàm
per Móyſen pópulus Dei

nè bonum semen seminasti in agro tuo? undè ergò habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut quæ in sola spe grátiæ cœlestis innítitur, tuâ semper protectióne muniátur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

FActum est autem, cùm complesset Jeremías loquens ad pópulum universos sermónes Dómini Dei eórum, pro quibus míserat eum Dóminus Deus eórum ad illos, ómnia verba hæc: Dixit Azarías fílius Osaíæ, & Jóhanan fílius Cáree, & omnes viri superbi, dicentes ad Jeremíam: Mendácium tu lóqueris: non misit te Dóminus Deus noster, dicens: Ne ingrediámini Ægyptum ut habitétis illìc. Sed Baruch fílius Neríæ íncitat te adversùm nos, ut tradat nos in manus Chaldæórum, ut interfíciat nos, & tradúci fáciat in Babylónem. Et non audívit Jóhanan fílius Cáree, & omnes príncipes bellatórum, & univérsus pópulus vocem Dómini, ut manérent in terra Juda.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio. ij.

SEd tollens Jóhanan fílius Cáree, & universi príncipes bellatórum, universos reliquiárum Juda, qui reversi fúerant de cunctis Géntibus, ad quas fúerant antè dispersi, ut habitárent in terra Juda: Viros, & mulíeres, & párvulos, & fílias regis, & omnem ánimam, quam relíquerat Nabuzardan princeps milítiæ cum Godolía fílio Ahicam fílii Saphan, & Jeremíam prophétam, & Baruch fílium Neríæ. Et ingressi sunt terram Ægypti, quia non obediérunt voci Dómini: & venérunt usquè ad Taphnis.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET factus est sermo Dómini ad Jeremíam in Taphnis, dicens: Sume lápides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro laterício in porta domûs Pharaónis in Taphnis, cernéntibus viris Judæis: & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Ecce ego mittam, & assúmam Nabuchodónosor regem Babylónis ser-

vum meum : & ponam thronum ejus super lápides istos, quos abscóndi, & státuet sólium suum super eos. Veniensque percútiet terram Ægypti ; quos in mortem, in mortem : & quos in captivitátem, in captivitátem : & quos in gládium, in gládium. Et succendet ignem in delúbris deórum Ægypti, & combúret ea, & captívos ducet illos : & amiciétur terra Ægypti, sicut amicítur pastor pállio suo : & egrediétur indè in pace. Et cónteret státuas domûs Solis, quæ sunt in terra Ægypti : & delúbra deórum Ægypti combúret igni.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 44.

VErbum, quod factum est per Jeremíam ad omnes Judæos, qui habitábant in terra Ægypti, habitantes in Mágdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in terra Phatúres, dicens : Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël : Vos vidistis omne malum istud, quod addúxi super Jerúsalem, & super omnes urbes Juda : & ecce desertæ sunt hódiè, & non est in eis habitátor : propter malítiam, quam fecérunt ut me ad iracúndiam provocárent, & irent ut sacrificárent, & cólerent deos aliénos, quos nesciébant & illi, & vos, & patres vestri.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

ET nunc hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël : Quarè vos fácitis malum grande hoc contrà ánimas vestras, ut intéreat ex vobis vir & múlier, párvulus & lactens de médio Judæ, nec relinquátur vobis quidquam resíduum : provocantes me in opéribus mánuum vestrárum, sacrificando diis aliénis in terra Ægypti, in quam ingressi estis ut habitétis ibi : & dispereátis, & sitis in maledictiónem, & in oppróbrium cunctis géntibus terræ ? Numquid oblíti estis mala patrum vestrórum, & mala regum Juda, & mala uxórum ejus, & mala vestra, & mala uxórum vestrárum, quæ fecérunt in terra Juda, & in regiónibus Jerúsalem ? Non sunt mundáti usquè ad diem hanc : & non timuérunt, & non ambulavérunt in lege Dómini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram pátribus vestris.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

IDeò hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Is-

raël : Ecce ego ponam fáciem meam in vobis in malum : & dispérdam omnem Judam. Et assúmam relíquias Judæ, qui posuérunt fácies suas ut ingrederentur terram Ægypti, & habitárent ibi : & consumentur omnes in terra Ægypti : cadent in gládio & in fame : & consumentur à mínimo usquè ad máximum, in gládio & in fame morientur : & erunt in jusjurandum, & in miráculum, & in maledictiónem, & in oppróbrium. Et visitábo super habitatóres terræ Ægypti, sicut visitávi super Jerúsalem in gládio, & fame, & peste. Et non erit qui effúgiat, & sit resíduus de relíquiis Judæórum, qui vadunt ut peregrinentur in terra Ægypti; & revertantur in terram Juda, ad quam ipsi élevant ánimas suas, ut revertantur & hábitent ibi : non reverten-tur nisi qui fúgerint.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 46.

Quod factum est verbum Dómini ad Jeremíam prophétam contrà Gentes, ad Ægyptum, adversùm exércitum Pharaónis Néchao regis Ægypti, qui erat juxtà flúvium Euphráten in Chárcamis, quem percussit Nabuchodónosor rex Babylónis, in quarto anno Jóakim filii Josíæ regis Juda. Præparáte scutum, & clypeum, & procédite ad bellum. Júngite equos, & ascéndite équites : state in gáleis, políte lánceas, indúite vos lorícis. Quid igitur? vidi ipsos pávidos, & terga verentes, fortes eórum cæsos : fugérunt cónciti, nec respexérunt : terror úndiquè, ait Dóminus. Non fúgiat velox, nec salvári se putet fortis : Ad Aquilónem juxtà flumen Euphráten victi sunt, & ruérunt.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

Verbum quod locútus est Dóminus ad Jeremíam prophétam, super eo quòd ventúrus esset Nabuchodónosor rex Babylónis, & percussúrus terram Ægypti. Annuntiáte Ægypto, & audítum fácite in Mágdalo, & résonet in Memphis, & in Taphnis, dícite : Sta, & præpara te, quia devorábit gládius ea, quæ per circúitum tuum sunt. Quarè computruit fortis tuus? non stetit : Quóniam Dóminus subvertit eum. Multiplicávit ruentes, cecidítque vir ad próximum suum, & dicent : Surge, & revertámur ad pópulum nostrum, & ad terram nativitátis nostræ, à fácie gládii columbæ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

DIxit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Ecce ego visitábo super tumultum Alexandríæ, & super Pharaónem, & super Ægyptum, & super deos ejus, & super reges ejus, & super Pharaónem, & super eos, qui confídunt in eo. Et dabo eos in manus quæréntium ánimam eórum, & in manus Nabuchodónosor regis Babylónis, & in manus servórum ejus: & post hæc habitábitur sicut diébus prístinis, ait Dóminus. Et tu ne tímeas, serve meus Jacob, & ne páveas Israël: quia ecce ego salvum te fáciam de longinquo, & semen tuum de terra captivitátis tuæ: & revertétur Jacob, & requiéscet, & prosperábitur: & non erit qui extérreat eum. Et tu noli timére, serve meus Jacob, ait Dóminus: quia tecum ego sum, quia ego consúmam cunctas gentes ad quas ejéci te: te verò non consúmam, sed castigábo te in judício, nec quasi innocenti parcam tibi.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 47.

QUod factum est verbum Dómini ad Jeremíam prophétam contra Palæstínos, ántequàm percúteret Phárao Gazam: hæc dicit Dóminus: Ecce aquæ ascéndunt ab Aquilóne, & erunt quasi torrens inundans, & opérient terram, & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus: clamábunt hómines, & ululábunt omnes habitatóres terræ à strépitu pompæ armórum, & bellatórum ejus, à commotióne quadrigárum ejus, & multitúdine rotárum illíus. Non respexérunt patres fílios mánibus dissolútis, pro advéntu diéi, in quo vastabúntur omnes Philísthiim, & dissipábitur Tyrus, & Sydon cum ómnibus réliquis auxíliis suis. Depopulátus est enim Dóminus Palæstínos, relíquias ínsulæ Cappadóciæ.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij. Cap. 48.

AD Moab, hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Væ super Nabo, quóniam vastáta est, & confúsa: capta est Cariáthaim: confúsa est fortis, & trémuit. Non est ultrà exultátio in Moab contrà Hésebon: cogitavérunt malum. Veníte & disperdámus eam de gente, ergò silens conticésces, sequetúrque te gládius. Vox clamóris de Orónaim: vástitas, & contrítio magna. Contríta est Moab: vo-

nuntiáte clamórem párvulis ejus.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij. Cap. 49.

AD fílios Ammon, hæc dicit Dóminus: Numquid non fílii sunt Israël? aut hæres non est ei? Cur ígitur hæreditáte possédit Melchom, Gad: & pópulus ejus in úrbibus ejus habitávit? Ideò ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & audítum fáciam super Rabbath filiórum Ammon frémitum prælii, & erit in túmulum dissipáta, filiæque ejus igni succendentur, & possidébit Israël possessóres suos, ait Dóminus. Ulula Hésebon, quóniam vastáta est Hai. Clamáte fílii Rabbath, accíngite vos cilíciis: plángite & circúite per sepes: quóniam Melchom in transmigratiónem ducétur, sacerdótes ejus & príncipes ejus simul.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 50.

VErbum, quod locútus est Dóminus de Babylóne, & de terra Chaldæórum in manu Jeremíæ prophétæ. Annuntiáte in Géntibus, & audítum fácite: leváte signum, prædicáte, & nolíte celáre: dícite: Capta est Bábylon, confúsus est Bel, victus est Mérodach, confúsa sunt sculptília ejus, superáta sunt idóla eórum. Quóniam ascendit contra eam gens ab Aquilóne, quæ ponet terram ejus in solitúdinem: & non erit qui hábitet in ea ab hómine usquè ad pecus: & moti sunt, & abiérunt. In diébus illis, & in témpore illo, ait Dóminus: vénient fílii Israël, ipsi & fílii Juda simul: ambulantes & flentes properábunt, & Dóminum Deum suum quærent.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

IN Sion interrogábunt viam, hùc fácies eórum. Vénient, & apponentur ad Dóminum fœdere sempiterno, quod nullâ obliviόne delébitur. Grex pérditus factus est pópulus meus: pastóres eórum seduxérunt eos, feceruntque vagári in móntibus: de monte in collem transiérunt, oblíti sunt cubílis sui. Omnes, qui invenérunt, comedérunt eos: & hostes eórum dixérunt: Non peccávimus: pro eo quòd peccavérunt Dómino decóri justítiæ, & expectatióni patrum eórum Dómino. Recédite de médio Babylónis, & de terra Chaldæórum egredímini: & estóte quasi hœdi ante gregem.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

QUia ecce ego suscito, & addúcam in Babylónem congregatiónem Géntium magnárum de terra Aquilónis: & præparabuntur adversùs eam, & inde capiétur: sagitta ejus quasi viri fortis interfectóris, non revertétur vácua. Et erit Chaldæa in prædam: omnes vastántes eam replebuntur, ait Dóminus. Quóniam exsultátis, & magna loquímini, diripientes hæreditátem meam: quóniam effúsi estis sicut vítuli super herbam, & mugístis sicut tauri. Confúsa est mater vestra nimis, & adæquáta púlveri, quæ génuit vos: ecce novíssima erit in Géntibus, desérta, ínvia, & árens.

℟. Ecce dies véniunt. 112.

SABBATO.

[*Si hoc Sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, legetur de libro Baruch, ut infrà in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legetur ut sequitur.*]

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super Babylónem, & super habitatóres ejus, qui cor suum levavérunt contrà me, quasi ventum pestiléntem. Et mittam in Babylónem ventilatóres, & ventilábunt eam, & demolientur terram ejus; quóniam venérunt super eam úndiquè in die afflictiónis ejus. Non tendat qui tendit arcum suum, & non ascendat lorícátus, nolíte párcere juvénibus ejus, interfícite omnem milítiam ejus. Et cadent interfecti in terra Chaldæórum, & vulneráti in regiónibus ejus. Quóniam non fuit viduátus Israël, & Juda à Deo suo Dómino exercítuum: terra autem eórum repléta est delícto à sancto Israël.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicárum.*]

Lectio ij.

FUgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam: nolíte tacére super iniquitátem ejus: quóniam tempus ultiónis est à Dómino, vicissitúdinem ipse retríbuet ei. Calix áureus Bábylon in manu Dómini, inébrians omnem terram: de vino ejus bibérunt Gentes, & ídeò commótæ sunt. Súbitò cécidit Bábylon, & contríta est: ululáte super eam, tóllite resínam ad dolórem ejus, si fortè sanétur. Curávimus Babylónem, & non est sanáta: derelinquámus eam, & eámus unusquísque in terram suam: quóniam pervénit usquè ad cœlos judícium ejus, & elevátum est usquè ad nubes.

Lectio iij.

PRótulit Dóminus justítias nostras: veníte, & narrémus in Sion opus Dómini Dei nostri. Acúite sagittas, impléte pháretras: suscitávit Dóminus spíritum regum Medórum: & contrà Babylónem mens ejus est ut perdat eam, quóniam últio Dómini est, últio templi sui. Super muros Babylónis leváte signum, augéte custódiam: leváte custódes, præparáte insídias: quia cogitávit Dóminus, & fecit quæcumque locútus est contrà habitatóres Babylónis.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Beáti sumus, Israël; quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis. *Baruch* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA SEXTA post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Baruch.

Lectio j. Cap. 1.

ET hæc verba libri, quæ scripsit Baruch fílius Neríæ, fílii Maasíæ, fílii Sedecíæ, fílii Sédei, fílii Helcíæ in Babylónia, in anno quinto, in séptimo die mensis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, & succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechoníæ fílii Jóakim regis Juda, & ad aures universi pópuli veniéntis ad librum, & ad aures poténtium filiórum regum, & ad aures presbyterórum, & ad aures pópuli, à mínimo usque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia, ad flumen Sodi. Qui audiéntes plorábant, & jejunábant, & orábant in conspéctu Dómini.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

ET collegérunt pecúniam secundùm quod pótuit uniuscujusque manus; & misérunt in Jerúsalem ad Jóakim fílium Helcíæ fílii Salom sacerdótem, & ad sacerdótes, & ad omnem pópulum, qui invénti sunt cum eo in Jerúsalem: cùm accíperet vasa templi Dómini, quæ abláta fúerant de templo, revocáre in terram Juda décimâ die mensis Sivan, vasa argéntea, quæ fecit Sedecías fílius Josíæ rex Juda, posteàquàm cepísset Nabuchodónosor rex Babylónis Jechoníam, & príncipes, & cunctos poténtes, & pópulum terræ ab Jerúsalem, & duxit eos vinctos in Babylónem. Et dixérunt: Ecce mísimus ad vos pecúnias, de quibus émite holocautómata, & thus, & fácite manna, & offérte pro peccáto ad aram Dómini Dei nostri.

℟. Dóminus, 312.

Lectio iij.

ET oráte pro vita Nabuchodónosor regis Ba-

Babylónis; & pro vita Balthásar filii ejus, ut sint dies eórum sicut dies cœli super terram: & ut det Dóminus virtútem nobis, & illúminet óculos nostros, ut vivámus sub umbra Nabuchodónosor regis Babylónis, & sub umbra Balthásar filii ejus, & serviámus eis multis diébus, & inveniámus grátiam in conspéctu eórum. Et pro nobis ipsis oráte ad Dóminum Deum nostrum: quia peccávimus Dómino Deo nostro, & non est avérsus furor ejus à nobis usquè in hunc diem. Et légite librum istum, quem mísimus ad vos recitári in templo Dómini, in die solémni, & in die opportúno: & dicétis: Dómino Deo nostro justítia, nobis autem confúsio faciéi nostræ; sicut est dies hæc omni Juda, & habitántibus in Jerúsalem, régibus nostris, & princípibus nostris, & sacerdótibus nostris, & prophétis nostris, & pátribus nostris.

℟. Ecce dies véniunt 312.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Lib. 3. cont. Fab. fragm. 11.

Lectio iv.

BEáti Cypriáni accipiámus & amplectámur útiquè senténtiam, qui scribens ad Quirínum, in libro secundo, capítulo sexto, sub título, Quòd Deus sit Christus; inter ália testimónia étiam hoc prótulit: Hic Deus noster, & non deputábitur álius absque illo: qui invénit omnem viam prudéntiæ, & dedit eam Jacob púero suo, & Israël dilécto sibi. Post hæc in terris visus est, & cum homínibus conversátus est. Agnósce testimónio tanti mártyris, de Christo dictum: Hic Deus noster, & non æstimábitur álius absque illo: & disce ut divína dicta rectè intélligas, & non advérsùs Dei Fílium rebéllis exístas.

℟. Ecce dies véniunt. 313.

Lectio v.

MYstérium enim divínæ Incarnatiónis beátus Prophéta volébat osténdere. Undè necesse eum fuit, ut & Deum nostrum, ad quem álius non æstimábitur, secundùm divinitátem Christum díceret, & eúndem in terris visum secundùm veram carnis substántiam prophetáret. A fidélibus enim non æstimátur, (id est, non créditur, non accípitur, non putátur) álius absque Dei Fílio Deus: quia Deus non persónæ nomen est, sed natúræ.

℟. In diébus. 313.

Lectio vj.

SI ergò natúram adténdimus, quia Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus,

unus est Deus, hoc est, una natúra; sicut absque Patre non æstimátur álius Deus, sic absque Fílio non æstimátur álius Deus, sic étiam absque Spíritu sancto non æstimátur álius Deus. Ideò ergò absque Dei Fílio non potest álius Deus à fidélibus æstimári, quia extrà natúram Fílii Dei, quæ illi cum Patre & Spíritu sancto una est, nullátenùs potest álius Deus inveníri.

℟. Adinvénit. 313.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

REgnum cœlórum, prædicátio Evangélii est, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judæos: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. Símile est ergò hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, à plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet. Ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetipso, & in corde suo.

℟. Locútus est Jesus in parábolis ad turbas, ut implerétur quod dictum est per Prophétam: * Eructábo abscóndita à constitutióne mundi. ℣. Apériam in parábolis os meum; loquar propositiónes ab inítio: * Eructábo abscóndita. *Matth.* 13. *Ps.* 77.

Lectio viij.

QUis est iste qui séminat, nisi sensus noster & ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens sementem humóre fídei, facit in agro sui péctoris pullulare? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippè doctrínam fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Deum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum; & vidébis quantò minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Dimíssis turbis, venit Jesus in domum; & * Accessérunt ad eum discípuli ejus, dicentes: Edíssere nobis parábolam. ℣. Cor sapiéntis quærit doctrí-

nam. * Accessérunt. *Matth.* 13. *Prov.* 15.

Lectio ix.

SEd illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demonstrat: sed totum fláccidum marcidumque & mollítum ebullit in ólera, & in herbas quæ citò arescunt & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánimâ credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

℞. Quæ semináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: * Qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. ℣. Qui séminat iniquitátem, metet mala: * Qui autem. Glória. * Qui autem. *Galat.* 6. *Prov.* 22.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidèm est ómnibus semínibus: cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut semper rationabília meditantes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Símile est regnum cœlórum fermento quod acceptum múlier abscondit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. *Matth.* 13.

FERIA SECUNDA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

STátuit Dóminus Deus noster verbum suum, quod locútus est ad nos, & ad júdices nostros, qui judicavérunt Israël, & ad reges nostros, & ad príncipes nostros, & ad omnem Israël, & Juda: ut addúceret Dóminus super nos mala magna quæ non sunt facta sub cælo, quemádmodùm facta sunt in Jerúsalem, secundùm quæ scripta sunt in lege Móysi, ut manducáret homo carnes fílii sui, & carnes fíliæ suæ. Et dedit eos sub manu regum ómnium, qui sunt in circúitu nostro, in impropérium, & in desolatiónem in ómnibus pópulis, in quibus nos dispersit Dóminus. Et

facti sumus subtùs, & non suprà : quia peccávimus Dómino Deo nostro, non obaudiendo voci ipsíus.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

DOmino Deo nostro justítia : nobis autem, & pátribus nostris confúsio faciéi, sicut est dies hæc. Quia locútus est Dóminus super nos ómnia mala hæc, quæ venérunt super nos : & non sumus deprecáti fáciem Dómini Dei nostri, ut reverterémur unusquísque nostrûm à viis nostris péssimis. Et vigilávit Dóminus in malis, & addúxit ea super nos : quia justus est Dóminus in ómnibus opéribus suis, quæ mandávit nobis : & non audívimus vocem ipsíus ut irémus in præceptis Dómini, quæ dedit ante fáciem nostram.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

ET nunc Dómine Deus Israël, qui eduxisti pópulum tuum de terra Ægypti in manu válida, & in signis, & in prodígiis, & in virtúte tua magna, & in bráchio excelso, & fecisti tibi nomen sicut est dies iste : peccávimus, ímpiè égimus, iníquè géssimus, Dómine Deus noster, in ómnibus justítiis tuis. Avertátur ira tua à nobis : quia derelícti sumus pauci inter gentes, ubì dispersísti nos. Exaudi Dómine preces nostras, & oratiónes nostras, & educ nos propter te : & da nobis inveníre grátiam ante fáciem eórum, qui nos abduxérunt : ut sciat omnis terra quia tu es Dóminus Deus noster, & quia nomen tuum invocátum est super Israël, & super genus ipsíus.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA TERTIA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

AUdi Israël mandáta vitæ : áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est Israël quòd in terra inimicórum es? Inveterasti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis : deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquisti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses útiquè in pace sempitérna. Disce ubì sit prudéntia, ubì sit virtus, ubì sit intelléctus : ut scias simul ubì sit longitúrnitas vitæ & victûs, ubì sit lumen oculórum, & pax.

℟. Ecce dies véniunt. 313.

Lectio ij.

QUis invénit locum ejus? & quis intrávit in thesáuros ejus? Ubì sunt príncipes Géntium, & qui dominantur super béstias, quæ sunt super terram? Qui in

stríbus cœli ludunt, qui argentum thesaurízant, & aurum, in quo confídunt hómines, & non est finis acquisitiónis eórum? qui argentum fábricant & sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Exterminati sunt, & ad ínferos descendérunt, & álii loco eórum surrexérunt.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

JUvenes vidérunt lumen, & habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, à fácie ipsórum longè facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquisiérunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, & Theman, & fabulatóres, & exquisitóres prudéntiæ & intelligéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA QUARTA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

O Israël, quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, & non habet finem: excelsus & immensus. Ibi fuérunt gigantes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúrâ magnâ, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptéreà periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam.

℟. Ecce nos. 312.

Lectio ij.

QUis ascendit in cœlum, & accépit eam, & edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, & invénit illam, & áttulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, & adinvénit eam prudéntiâ suâ.

℟. Dóminus. 312.

Lectio iij.

QUi præparávit terram in ætérno témpore, & replévit eam pecúdibus, & quadrupédibus: qui emittit lumen, & vadit: & vocávit illud, & obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, & lætátæ sunt: vocátæ sunt, & dixérunt: Adsumus: & luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, & non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilécto suo. Post hæc in

terris visus est : & cum homínibus conversátus est.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

FERIA QUINTA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex, quæ est in æternum: omnes, qui tenent eam, pervénient ad vitam : qui autem dereliquérunt eam, in mortem. Convértere Jacob, & apprehende eam, ámbula per viam ad splendórem ejus contrà lumen ejus. Ne tradas álteri glóriam tuam, & dignitátem tuam genti aliénæ. Beáti sumus Isráël : quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis.

℟. Ecce dies vénient. 313.

Lectio ij.

ANimæquior esto pópulus Dei, memorábilis Isráël : venúndati estis Géntibus non in perditiónem : sed propter quòd in ira ad iracúndiam provocastis Deum, tráditi estis adversáriis. Exacerbastis enim eum, qui fecit vos, Deum æternum, immolantes dæmóniis, & non Deo. Oblíti enim estis Deum, qui nutrívit vos, & contristastis nutrícem vestram Jerúsalem.

℟. In diébus. 313.

Lectio iij.

VIdit enim iracúndiam à Deo venientem vobis, & dixit : Audíte confínes Sion, addúxit enim mihi Deus luctum magnum : vidi enim captivitátem pópuli mei, filiórum meórum, & filiárum, quam superdúxit illis ætérnus. Nutrívi enim illos cum jucunditáte : dimísi autem illos cum fletu & luctu. Nemo gáudeat super me víduam, & desolátam: à multis derelicta sum propter peccáta filiórum meórum, quia declinavérunt à lege Dei. Justítias autem ipsíus nesciérunt, nec ambulavérunt per vias mandatórum Dei, neque per sémitas veritátis ejus cum justítia ingressi sunt.

℟. Adinvénit. 313.

FERIA SEXTA.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

VÉniant cõfínes Sion, & memorentur captivitátem filiórum, & filiárum meárum, quam superdúxit illis æternus. Addúxit enim super illos gentem de longinquo, gentem ímprobam, & altérius linguæ : qui non sunt revériti senem, neque puerórum miserti sunt, & abduxérunt dilectos víduæ, & à fíliis únicam desolavérunt. Ego autem quid possum adjuváre vos ? Qui enim addúxit super vos mala, ipse vos erípiet de mánibus inimicórum vestrórum.

℟. Ecce nos. 312.

ectio ij.
quióres estóte fi-
clamáte ad Dó-
& erípiet vos de
icipum inimicó-
enim sperávi in
alútem vestram :
mihi gáudium à
er misericórdia ,
t vobis ab ætér-
ri nostro. Emísi
cum luctu & plo-
dúcet autem vos
ainus cum gáudio
itáte in sempiter-
ut enim vidérunt
ion captivitátem
i Deo , sic vidé-
n celeritáte salú-
am à Deo , quæ
et vobis cum ho-
no , & splendóre

minus. 312.
ectio iij.
atienter sustinéte
, quæ supervénit
ersecútus est enim
us tuus , sed citò
erditiónem ipsíus,
cervíces ipsíus as-
Delicáti mei am-
nt vias ásperas :
nt enim ut grex
ab inimícis. Ani-
es estóte fílii , &
áte ad Dóminum :
n memória vestra
ii duxit vos. Sicut
it sensus vester ut
à Deo : déciès
iterùm converten-
iirétis eum. Qui
lúxit *vobis mala* , ipse rursùm addúcet vobis sempiternam jucunditátem cum salúte vestra.

℟. Ecce dies véniunt. 312.

SABBATO.

De Baruch Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

ANimæquior esto Jerúsalem , exhortátur enim te , qui te nominávit. Nocentes períbunt , qui te vexavérunt : & qui gratuláti sunt in tua ruína , punientur. Civitátes , quibus serviérunt fílii tui , punientur : & quæ accépit fílios tuos. Sicut enim gavísa est in tua ruína , & lætáta est in casu tuo , sic contristábitur in sua desolatióne. Et amputábitur exultátio multitúdinis ejus , & gaudimónium ejus erit in luctum. Ignis enim supervéniet ei ab ætérno in longitúrnis diébus , & habitábitur à dæmóniis in multitúdine témporis.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *Sumentur è II. Nocturno Dominicarum.*]

Lectio ij. Cap. 4. & 5.

CIrcúmspice Jerúsalem ad Orientem , & vide jucunditátem à Deo tibi veniéntem. Ecce enim véniunt fílii tui , quos dimisísti dispersos , véniunt collecti ab Oriente usquè ad Occidentem , in verbo sancti gaudentes in honó-

rem Dei. Éxue te Jerúsalem stolâ luctûs, & vexatiónis tuæ: & índue te decóre, & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempiternæ glóriæ. Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, & impónet mitram cápiti honóris æterni. Deus enim ostendet splendórem suum in te omni, qui sub cœlo est. Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum: Pax justítiæ, & honor pietátis.

Lectio iij. Cap. 5.

Exurge Jerúsalem, & sta in excelso: & circúmspice ad Orientem, & vide collectos fílios tuos ab Oriente sole usquè ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes Dei memóriâ. Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis: addúcet autem illos Dóminus ad te portátos in honóre sicut fílios regni. Constítuit enim Deus humiliáre omnem montem excelsum, & rupes perennes, & convalles replére in æqualitátem terræ: ut ámbulet Israël diligenter in honórem Dei. Obumbravérunt autem & sylvæ, & omne lignum suavitátis Israël ex mandáto Dei. Addúcet enim Deus Israël cum jucunditáte in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia, & justítia, quæ est ex ipso.

SABBATO.
Ante Septugesimam.
AD VESPERAS.

[*Ab hac Hora usque ad Nonam Feriæ IV. majoris Hebdomadæ, initio cujuscumque Horæ Officii, loco* Allelúia, *dicitur* laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ. *Si Vesperæ sint de Festo, dicitur* Allelúia *in principio & ad Antiph. ad* Magníficat, *& ampliùs non dicitur.*]

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Fide, intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei, ut ex invisibílibus visibília fíerent. *Hebr.* 11.

CAPITULUM. *Exod.* 31.

Custódiant fílii Israël sábbatum, & célebrent illud in generatiónibus suis. Pactum est sempiternum inter me & fílios Israël, signumque perpétuum; sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram, & in séptimo ab ópere cessávit.

HYMNUS.

Te læta, mundi Cónditor,
Unum manet semper quies:
Festíva cœlestes choros
Semper decent præcónia.
Nos, sanctitáte pérditâ,
Pœnális expectat labor:
Hymnos ne dulces pátriæ
Mœsti canámus éxules!
Qui te piis placábilem
Spondes futúrum flétibus,

Lugére da longè, Pater,
Delicta, causas exilî.
Verùm salúbrem témperet
Spe nixa mœrórem fides;
Tu mox quiéti nos tuæ,
Lætisque reddes cánticis.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui corda nostra cónsecras,
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis, ℟. A século & usquè in séculum tu es, Deus. *Ps.* 89.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dóminus Deus noster fecit terram in fortitúdine sua, præparávit orbem in sapiéntia sua, & prudéntiâ suâ extendit cœlos. *Jerem.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà in Dominicis.*

DOMINICIS à Septuagesima ad Quadragesimam,

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Dóminum Deum Abraham, Deum Isaac, & Deum Jacob: * Veníte, adorémus. *Exod.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Rebus creátis nil egens,
Temet beátus, nunc tuo
Prodis ab arcáno, Deus,
Mundóque das primórdia.
Tu cuncta quæ non sunt vocas,
Et illa se sistunt tibi;
Miróque concentu, suo
Dant conditóri glóriam.
At mundus è sinu tuo
Dùm prodit aspectábilis,
Augustiórem cógitas
Mundum, Creátor, álterum.
Illum Redemptor ártifex
Virtútibus condet suis,
Sparsóque terris ómnibus
Verbi potentis sémine.
Illum, peractis séculis,
Cœlo locábit; & throni
Mensǽque consortem suæ
Deo redonábit Patri.
Utríque mundo qui præes,
Utrumque conserva, Pater;
Utrumque, Fili, dírige;
Utrumque, Flamen, cónsecra.
Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Fide, plúrimam hóstiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo: per quam testimónium consecútus est esse justus. *Hebr.* 11.

Ant. 2. Fide, Henoch translátus est ne vidéret mortem; & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus. *Hebr.* 11.

Ant. 3. a. Fide, Noë, responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in salútem domûs suæ. *Hebr.* 11.

℣. Memor fui óperum

Dómini ; ℟. Quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum, Dómine. *Pſ.* 76.

Lectiones ut infrà.

℟. *j.* In princípio creávit Deus cœlum & terram : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valdè bona. ℣. Omnis domus fabricátur ab áliquo : qui autem ómnia creávit, Deus eſt. * Et vidit. *Gen.* 1. *Hebr.* 3.

℟. *ij.* Creávit Deus hóminem inexterminábilem, & ad imáginem ſimilitúdinis ſuæ fecit illum : * Invídiâ autem diáboli, mors introívit in orbem terrárum. ℣. Deus, qui fecit mundum, fecit ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ. * Invídiâ. *Sap.* 2. *Act.* 17.

℟. *iij.* Omnis caro corrúperat viam ſuam : factumque eſt dilúvium ; & delévit Deus omnem ſubſtántiam quæ erat ſuper terram : * Remanſit autem ſolus Noë, & qui cum eo erant in arca. ℣. In arca pauci, id eſt octo ánimæ, ſalvæ factæ ſunt per aquam. * Remanſit. Glória. * Remanſit. *Gen.* 6. *&* 7. 1. *Petr.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *a.* Fide, qui vocátur Abraham, obedívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. *a.* Fide, & de futúris benedíxit Iſaac, Jacob & Eſaü. *Hebr.* 11.

Ant. 6. Fide, Jacob móriens ſíngulos filiórum Joſeph benedíxit, & adorávit faſtígium virgæ ejus. *Hebr.* 11.

℣. Meditábor in ómnibus opéribus tuis, Dómine, ℟. Et in adinventiónibus tuis exercébor. *Pſ.* 76.

Lectiones ut infrà.

℟. *iv.* Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo, dicens : Quia non pepercíſti fílio tuo unigénito propter me, * Benedicentur in ſémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Abrahæ promittens Deus, jurávit per ſemetipſum dicens : Niſi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te. * Benedicentur. *Gen.* 22. *Hebr.* 6.

℟. *v.* Appáruit Iſaac Dóminus, & ait : Benedícam tibi complens juramentum quod ſpopondi Abraham patri tuo ; * Et benedicentur in ſémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Non omnes qui ex Iſraël ſunt, ii ſunt Iſraëlítæ ; neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes fílii ; ſed in Iſaac vocábitur tibi ſemen. * Et benedicentur. *Gen.* 26. *Rom.* 9.

℟. *vj.* Vidit Jacob Dóminum dicentem ſibi : erit ſemen tuum quaſi pulvis terræ, & * Benedicentur

in semine tuo cunctæ tribus terræ. ℣. Abrahæ dictæ sunt promissiónes & sémini ejus. Non dicit, & semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno, & sémini tuo, qui est Christus. * Benedicentur. Glória. * Benedicentur. Gen. 28. Gal. 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Fide, Joseph móriens, de profectióne filiórum Israël memorátus est, & de óssibus suis mandávit. *Hebr.* 11.

Ant. 7. d. Fide, Móyses relíquit Ægyptum, non véritus animositátem regis: invisíbilem enim tamquàm videns sustínuit. *Hebr.* 11.

Ant. 8. e. Fide, transiérunt mare rubrum tanquàm per áridam terram: quod experti Ægyptii, devoráti sunt. *Hebr.* 11.

℣. Memor fui diérum antiquórum: ℟. Meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, Dómine. *Ps.* 142.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus & laudábilis nimìs; ℟. Et magnitúdinis ejus non est finis. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. f. Creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum. *Gen.* 1.

Ant. 2. Per unum hóminem peccátum in mundúm intrávit & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. *Rom.* 5.

Ant. 3. g. Misericórdiæ Dómini quia non sumus consumpti; quia non defecérunt miseratiónes ejus. *Thren.* 3.

Ant. 5. F. Cogitáte.

CANTICUM. *Eccli.* 44.

Laus Sanctorum qui ante Christum vixerunt.

Laudémus viros glorió-sos & parentes nostros * in generatióne sua.

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adepti sunt, * & in diébus suis habentur in láudibus.

Qui de illis nati sunt, * reliquérunt nomen narrandi laudes eórum.

Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: * cum sémine eórum pérmanent bona.

Hæréditas sancta nepótes eórum, * & in testaméntis stetit semen eórum.

Et filii eórum propter illos, usquè in æternum manent: * semen eórum & glória eórum non derelinquétur.

Córpora ipsórum in pace sepulta sunt, * & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem.

Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, * & laudem

eórum núntiet ecclésia.

[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Ant. Cogitáte per generatiónem & generatiónem, quia omnes qui sperant in Dóminum, non infirmantur. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. a. Nihil odisti eórum quæ fecisti: parcis autem ómnibus; quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11.

CAPITULUM. *Eccli.* 18.

QUi vivit in æternum, creávit ómnia simul. Deus solus justificábitur, & manet invictus Rex in æternum. Quis súfficit enarráre ópera illíus? Quis enim investigábit magnália ejus?

HYMNUS.

QUi nos creas solus,
Pater,
De prístino lapsos statu
Non solus instauras: simul
Nostros labóres éxigis.

Delicta pœniténtibus
Clemens reláxas; ímprobos
Vocas morantes, & viam
Erróris urges línquere.

Scelus remordet; íntimo
Pectus dolóre scínditur:
Ultóris & partes Dei
Exercet in semet nocens.

Vitáre plagas ádmonet
Ægrè recepta sánitas,
Et arctiórem sénsuum
Hortátur ad custódiam.

Divína non scrutábilis
O altitúdo cónsilî!
Sic vel malórum próvidus
Edúcis è sinu bona.

At obstinátis vindicem
Iram reservas; mérgitur
Scelestus orbis; únicus
Noë superstes éffugit.

Hic, præco pœniténtiæ,
Novi sequester fœderis,
Servátor orbis & parens,
Christi figúram prætulit.

Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Magnus est Deus noster præ ómnibus diis: ℟. Omnia quæcumque vóluit, fecit. *Ps.* 134.

Ant. ad Benedictus, & *Oratio, ut in qualibet Dominica.*

Ante Præsentationem fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut supra, 315.

AD HORAS.

Doxologia, Qui semen Abræ súscipis, *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Creávit Deus.

In ℟. *br.* ℣. Qui semen Abrahæ * apprehendisti. *Hebr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Per unum hóminem.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

FRatres, Tímeo ne sicut serpens Hevam sedúxit astútiâ suâ, ita corrumpantur sensus vestri, & excidant à simplicitáte quæ est in Christo.

℟. *br.* Salvum me fac, Dómine, * Quóniam defecit

nctus. Salvum. ℣.
tæ sunt veritátes à
óminum. * Quó-
lória. Salvum. *Ps.*

)mnes declinavé-
simul inútiles facti
. Non est qui fáciat
, non est usquè ad
Ps. 13.

S E X T A M.

3. g. Misericórdiæ
:.

ULUM. *Sap.* 10.
ntia illum qui pri-
formátus est à Deo
rbis terrárum, cùm
set creátus, custo-
& edúxit illum à
suo, & dedit illi
n continendi óm-

. Quómodò mise-
ter filiórum, * Mi-
st Dóminus timén-
e. Quómodò. ℣.
m ipse cognóvit *
um nostrum. * Mi-
est. Glória. Quó-

ecordátus est quó-
ulvis sumus: ℟.
sicut fœnum dies
. 102.

N O N A M.

4. a. Nihil odisti.
TULUM. *Sap.* 1.
s mortem non fe-
, nec lætátur in
ne vivórum; creá-
a ut essent ómnia,
biles fecit natiónes
rrárum.
. Deus, tu conver-
s Hiemalis. *L.*

sus * Vivificábis nos. Deus. ℣. Et plebs tua * lætábitur in te. * Vivificábis nos. Glória. Deus. *Ps.* 84.

℣. Dómine, misericórdia tua in séculum: ℟. Opera mánuum tuárum ne despícias. *Ps.* 137.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Domine Deus ómnium creátor, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos, custódi partem tuam, & sanctífica. 2. *Mach.* 1.

Ant. 4. E. Ne áuferas misericórdiam tuam à nobis, propter Abraham diléctum tuum, & Isaac servum tuum, & Israël sanctum tuum. *Dan.* 3.

Ant. 2. Juxtà fidem defuncti sunt isti, non acceptis repromissiónibus, sed à longè eas aspicientes, & salutantes, & confitentes quia peregríni & hóspites sunt super terram. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Deus non confúnditur vocári Deus eórum; parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11.

Ant. 3. a. Móyses secùs rubum dicit Dóminum, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Jacob: Deus autem non est mortuórum, sed vivórum. *Luc.* 20.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 2.

Mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis; &

accipiétis glóriam magnam, & nomen ætcrnum.

HYMNUS.

VOs, ante Christi témpora,
Christi fidéles ássecle,
Verenda justórum cohors,
Primíque credentûm patres.

Vestram quis, ô, dignis queat
Efferre láudibus fidem?
Crebros anhelantis spei
Quis éxplicet suspíritus?

Hic éxules, hic ádvenæ,
Mundi figúram spérnitis:
Non lítterâ, sed spíritu,
Promissa pensátis bona.

Intenta mens uni Deo
Respectat æternas domos:
Fac, Christe, nos veram quoque
Desiderare pátriam.

Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Cogitávi dies antíquos, ℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Ps.* 76.

Ant. ad Magníficat, *& Oratio, ut in qualibet Dominica.*

Ante Præsentationem Domini fit comm. de Virgine Deipara, ut suprà, 317.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium: in hac enim testimónium consecúti sunt senes. *Hebr.* 11.

HYMNUS.

QUæ legis ante témpora
Sub lege fecit & Patres
Justos fides; sub grátia
Tot Christiános párturit.

Nunc ergò nubem téstium,
Quæ lucis ostendit viam,
Spectémus; & veram fidem
Sanctis probémus móribus.

Agnoscit auctórem suum,
O Christe, nostra te fides:
Nobis eam da créscere;
Nobis eam da pérfici.

Dum corpus ággravat sopor,
Cor clamet ad te líberum;
Amémus usquè; cáritas
Numquàm precári désinat.

Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Capitulum & ℟. br. ut in Psalterio.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. A. Moriátur ánima mea morte justórum, & fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Cetera ut in Psalterio.

FERIIS

à Septuagesima ad Diem Cinerum.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Dóminum Deum Israël, * Veníte, adorémus. *Exod.* 5.

Ps. 94 Veníte. 2.

Hymnus. Rebus creátis, *ut suprà* 419.

ni ut in Psalterio.
phonæ, ℣. & ℟℟℟.
icio Dominicarum
nti : scilicet,
II. IV. & VI. è pri-
turnoDominicarum.
III. V. & Sabbato,
lo Nocturno.
dicitur Te Deum.
acerd. ut suprà in
cis.

LAUDES.

ni de Psalterio, *cum*
Laudémus, *ut su-*
Dominicis sub sola
na Cogitáte. *quar-*
lum Dominicarum.
ulum, *Hymnus &*
uprà in Dominicis.
d Benedictus.
z Deus ab inítio
it hóminem, & re-
llum in manu con-
: adjécit mandáta
epta sua. *Eccli.* 15.
o Dominicæ præce-

Præsent. Domini,
n. sola de Virgine
, *ut suprà*, 315.
ræsentationem, *Suf-*
onsueta.

) HORAS.

logia, Qui semen
íscipis, *ut suprà in*
cis.
ır etiam in Offic.
ım ad Horas, *præ-*
in Offic. B. Ma-

i de Psalt. Antipho-
prà in Dominicis.
rimam, *in* ℟. *br.*
semen Abrahæ *

apprehendisti. *Hebr.* 11.
[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Ad Tertiam, *Sextam & Nonam*, *Capitula*, ℟℟℟. *brevia &* ℣℣℣. *ut suprà in Dominicis.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona Dominé Deus. *prima Vesperarum Dominicarum.*

Capitulum, *Hymnus &* ℣. *ut suprà in Dominicis.*

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Ante hóminem vita & mors, bonum & malum; quod placúerit ei, dábitur illi. *Eccli.* 15.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentationem Domini, *commem. sola de Virgine Deipara*, *ut suprà* 317.

Post Præsentationem, *Suffragia consueta.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.

Ant. & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Capitulum & ℟. *br. ut in Psalterio.*

Ad Nunc dimittis, *Ant. ut suprà in Dominicis.*

Cetera ut in Psalterio.

DOMINICA
SEPTUAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuagesima ad Quadragesimam, *suprà*, 429. *additis quæ sequuntur.*

accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum.

H Y M N U S.

VOs, ante Christi témpora,
Christi fidéles ásseclæ,
Verénda justórum cohors,
Primíque credentûm patres.

Vestram quis, ô, dignis queat
Efferre láudibus fidem?
Crebros anhelantis spei
Quis éxplicet suspíritus?

Hic éxules, hic ádvenæ,
Mundi figúram spérnitis:
Non litterâ, sed spíritu,
Promíssa pensátis bona.

Intenta mens uni Deo
Respectat ætérnas domos:
Fac, Christe, nos veram quoque
Desideráre pátriam.

Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna séc[...]
Amen.

℣. Cogitávi d[...]
quos, ℟. Et a[...]
nos in mente há[...]

Ant. ad M[...]
Oratio, *ut in* [...]
minica.

Ante Pra[...]
mini fit [...]
Dei[...]

mónium
senes. *Hei*[...]

H Y[...]

QUæ le[...]
Sub le[...]
Justos fides[...]
Tot Christ[...]
Nunc er[...]
tium
Quæ lucis [...]
Spectémus; [...]
Sanctis prob[...]
Agnoscit a[...]
O Christe, n[...]
Nobis eam [...]
Nobis eam [...]
Dum cor[...]
sopor
Cor clamet [...]
Amémus u[...]
Numquàm [...]
Qui seme[...]
Jesu, tibi
Cum Patr[...]
In sempi[...]
Ame[...]

Capit[...]
Psalter[...]
Ad[...]
An[...]
ma r[...]
& f[...]
m[...]

&
&
véſ-
ræ ,
ové-
Deus
ginem
m Dei
áſculum
cávit eos.
is Deus , &
& multipli-
pléte terram ,
m ; & domi-
bus maris &
eli , & uni-
ántibus quæ
uper terram.

Dixitque Deus : Ecce dedi
obis omnem herbam af-
rentem ſemen ſuper ter-
am , & univerſa ligna quæ
bent in ſemetipſis ſe-
entem géneris ſui , ut ſint
bis in eſcam , & cunc-
animántibus terræ , om-
que vólucri cæli , & uni-
rſis quæ moventur in
ra , & in quibus eſt áni-
vivens , ut hábeant ad
ſcendum. Et factum eſt
. Viditque Deus cuncta
æ fécerat ; & erant val-
bona. Et factum eſt véſ-
ere & mane , dies ſextus.
itur perfecti ſunt cæli &
rra , & omnis ornátus eó-
um. Complevítque Deus
die ſeptimo opus ſuum
quod fécerat ; & requiévit
die ſeptimo ab univerſo
ópere quod patrárat. Et
benedíxit diéi ſeptimo , &
ſanctificávit illum ; quia in
ipſo ceſſáverat ab omni
ópere ſuo quod creávit
Deus ut fáceret.

℟. Omnis caro. 430

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi , de Civitáte Dei.

Lib. 14. *C.* 15. §. 1.

Lectio iv.

Quia contemptus eſt Deus jubens , qui creáverat , qui ad ſuam imáginem fécerat , qui céteris animálibus præ-poſúerat , qui in paradíſo conſtitúerat , qui rerum ómnium cópiam ſalutiſque

AD OFFICIUM NOCT.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Génesis.

Lectio j. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant super fáciem abyssi; & Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quòd esset bona: & divísit lucem à ténebris. Appellavitque lucem, Diem; & ténebras, Noctem. Factumque est véspere & mane dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in médio aquárum; & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum; divisitque aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmentum, Cœlum. Et factum est véspere & mane, dies secundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ quæ sub cœlo sunt, in locum unum; & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram; congregationesque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam virentem & facientem semen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxtà genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam virentem, & facientem semen juxtà genus suum, lignumque fáciens fructum, & habens unumquodque sementem secundùm spéciem suam. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies tértius.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

DIxit autem Deus: Fiant luminária in firmamento cœli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & témpora, & dies & annos, ut lúceant in firmamento cœli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminária magna: luminare majus, ut præesset diéi; & luminare minus, ut præesset nocti; & stellas. Et pósuit eas in firmamento cœli, ut lucérent super terram, & præessent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile super terram, sub firmamento cœli. Creavitque Deus cete grándia, & omnem ánimam viventem atque motábilem, quam prodúxerant

aquæ in spécies suas, & omne volátile secundùm genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Créscite, & multiplicámini, & repléte aquas maris; avesque multiplicentur super terram. Et factum est véspere & mane, dies quintus.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij. Cap. 1. & 2.

DIxit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam viventem in génere suo, jumenta, & reptília, & béstias terræ secundùm spécies suas. Factumque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxtà spécies suas, & jumenta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quòd esset bonum, & ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cœli, & béstiis, universæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum: másculum & féminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Créscite, & multiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam; & dominámini píscibus maris & volatílibus cœli, & universis animántibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & universa ligna quæ habent in semetipsis sementem géneris sui, ut sint vobis in escam, & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & universis quæ moventur in terra, & in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat; & erant valdè bona. Et factum est véspere & mane, dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat; & requiévit die séptimo ab universo ópere quod patrârat. Et benedíxit diéi séptimo, & sanctificávit illum; quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret.

℟. Omnis caro. 430

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 14. *C.* 15. §. 1.

Lectio iv.

QUia contemptus est Deus jubens, qui creáverat, qui ad suam imáginem fécerat, qui céteris animálibus præposúerat, qui in paradíso constitúerat, qui rerum ómnium cópiam salutísque

præstíterat, qui præceptis nec plúribus, nec grándibus, nec difficílibus oneráverat; sed uno brevíssimo atque levíssimo ad obediéntiæ salubritátem adminiculáverat, quo eam creatúram cui líbera sérvitus expedíret, se esse Dóminum commonébat; justa damnátio subsecúta est, talísque damnátio, ut homo qui custodiendo mandátum, futúrus fúerat étiam carne spirituális, fíeret étiam mente carnális: & qui suâ supérbiâ sibi placúerat, Dei justítiâ sibi donarétur; nec sic ut in sua esset omnímoda potestáte, sed à se ipse quoque dissentiens, sub illo cui peccando consensit, pro libertáte quam concupívit, duram miserámque ágeret servitútem; mórtuus spíritu volens, & córpore moritúrus invítus; desértor ætérnæ vitæ, étiam ætérnâ, nisi grátia liberáret, morte damnátus.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio v.

QUisquis hujúsmodi damnatiónem vel nímiam vel injustam putat, metíri profectò nescit quanta fúerit iníquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facílitas. Sicut enim Abrahæ non immeritò magna obediéntia prædicátur; quia, ut occíderet fílium, res difficíllima est imperáta; ita in paradíso tantò major inobediéntia fuit, quantò id quod præceptum est, nullíus difficultátis fuit. Et sicut obediéntia secundi hóminis eò prædicabílior est, quò factus est obédiens usquè ad mortem; ita inobediéntia primi hóminis eò detestabílior, quò factus est inobédiens usquè ad mortem. Ubi enim magna est inobediéntiæ pœna propósita, & res à Creatóre fácilis imperáta; quisnam satis éxplicet, quantum malum sit non obedíre in re fácili, & tantæ potestátis império, & tanto terrenti supplício?

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio vj.

DÉniquè, ut bréviter dicátur, in illíus peccáti pœna, quid inobediéntiæ, nisi inobediéntia retribúta est? Nam quæ hóminis est ália miséria, nisi adversùs eum ipsum inobediéntia ejus ipsíus; ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non potest velit? In paradíso enim, etiamsi non ómnia póterat ante peccátum, quidquid tamen non póterat, non volébat; & ideò póterat ómnia quæ volébat: nunc verò, sicut in ejus stirpe cognóscimus, & divína Scriptúra testátur: Homo vanitáti símilis factus est. Quis enim enúmeret quàm

multa quæ non potest velit, dùm sibi ipsi, id est, voluntáti ejus, ipse ánimus ejus, eóque inférior caro ejus, non obtémperat? Ipso namque invíto, & ánimus plerúmque turbátur, & caro dolet, & veteráscit, & móritur.

℟. Vidit Jacob. 430.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. de verbis Evang.

TAnquàm primâ horâ vocantur, qui recéntes ab útero matris incípiunt esse Christiáni; quasi tértiâ púeri, quasi sextâ júvenes, quasi nonâ vergentes in sénium, quasi undécimâ omnínò decrépiti; unum tamen vitæ ætérnæ denárium omnes acceptúri. Sed atténdite & intelligite, fratres mei, ne ideò quisque dífferat veníre ad víneam, quia secúrus est; quóniam, quandocumquè vénerit, ipsum denárium acceptúrus est. Secúrus est quidèm quòd ipse denárius illi promíttitur; sed differre non jubétur.

℟. Paterfamílias éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam; & circà horam tértiam vidit álios in foro otiósos, & dixit: * Ite in víneam meam, & quod justum fúerit dabo vobis. ℣. Quid adhuc retardátis? operámini opus vestrum, & Dóminus dabit vobis mercédem vestram in témpore suo. * Ite. *Matth.* 20. *Eccli.* 51.

Lectio viij.

QUid ille datúrus sit, & quid factúrus sit, penès ipsum consílium est. Tu quandò vocáris, veni: merces enim cunctis æquális promíttitur; sed de ipsâ hora operandi magna quæstio est. Si illi enim, verbi grátiâ, qui vocáti sunt horâ sextâ, in hac ætáte córporis constitúti, ubi juveníles anni fervent, sicut ipsa hora sexta fervet; si dícerent illi júvenes vocáti, Expecta; audívimus enim in Evangélio, quia omnes unam mercédem acceptúri sunt; cùm senes facti fuérimus, horâ undécimâ veniémus, tantumdèm acceptúri; quarè ámpliùs laboratúri? responderétur eis, & dicerétur: Laboráre non vis, qui utrùm vivas usquè ad senectam nescis? Sextâ horâ vocáris, veni.

℟. Circa undécimam in-

vénit álios ſtantes, & dicit illis : Quid hìc ſtatis totâ die otióſi ? * Ite & vos in víneam meam. ℣. Non diſſolvantur manus veſtræ ; erit enim merces óperi veſtro. * Ite. *Matth.* 20. 2. *Paral.* 15.

Lectio ix.

PAter famílias tibi quidèm étiam undécimâ venienti denárium promíſit ; ſed utrùm vivas uſquè ad ſéptimam, nemo tibi promíſit. Non dico uſquè ad undécimam, ſed uſquè ad ſéptimam. Quarè ergò differs vocantem te, certus de mercéde, incertus de die ? Vide ne fortè quod tibi ille datúrus eſt promittendo, tu tibi áuferas differendo. Si hoc rectè dícitur de infántibus, tanquàm ad horam primam pertinéntibus ; ſi rectè dícitur de púeris, tanquàm ad horam tértiam pertinéntibus ; ſi rectè dícitur de juvénibus, tanquàm in horæ ſextæ flagrántia conſtitútis ; quantò magìs rectè de decrépitis dícitur : Ecce jam hora undécima eſt, & adhuc ſtas, veníre piger es ?

℟. Dicit dóminus víneæ procuratóri ſuo : Redde operáriis mercédem, incípiens à novíſſimis. Primi murmurábant ; at ille uni eórum dixit : * Non fácio tibi injúriam ; volo huic noviſſimo dare ſicut & tibi. ℣. Ego miſerébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit. * Non fácio. Glória. *Repet.* ℟. Dicit. *uſque ad.* ℣. *Matth.* 20. *Exod.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Amíce, nonnè ex denário conveniſti mecum ? Tolle quod tuum eſt. Non licet mihi quod volo fácere ? An óculus tuus nequam eſt, quia ego bonus ſum ? *Matth.* 20.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæſumus, Dómine, clementer exaudi ; ut qui juſtè pro peccátis noſtris afflígimur, pro tui nóminis glória miſericórditer liberémur ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Erunt novíſſimi primi, & primi novíſſimi ; multi enim ſunt vocáti, pauci verò electi. *Matth.* 20.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 2.

IStæ ſunt generatiónes cœli & terræ, quandò creáta ſunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum & terram ; & omne virgultum agri, ántequàm orirétur in terra ; omnemque herbam regiónis, priuſquàm germináret : non enim plúerat Dóminus Deus ſuper terram, & homo non erat qui operaré-

tur terram. 5 sed fons ascendébat è terra, írrigans univérsam superfíciem terræ. Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam viventem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis à princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui indè divíditur in quátuor cápita.

℞. In princípio. 430.

Lectio ij.

Tulit ergò Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur & custodíret illum; præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede; de ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas: in quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adjutórium símile sibi. Formátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ; & univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omnè enim quod vocávit Adam ánimæ viventis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & univérsa volatília cœli, & omnes béstias terræ.

℞. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis ejus. Immísit ergò Dóminus Deus sopórem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem; & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Erat autem utérque nudus, Adam scílicèt, & uxor ejus; & non erubescébant.

℞. Omnis caro 430.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

Sed & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui

dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respondit múlier : De fructu lignórum quæ sunt in paradíso, véscimur ; de fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquàm morte moriémini ; scit enim Deus quòd in quocumque die comedéritis ex eo, aperientur óculi vestri, & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum óculis, aspectúque delectábile : & tulit de fructu illíus, & comédit ; deditque viro suo, qui comédit. Et aperti sunt óculi ambórum.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

CUmque cognovissent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulantis in paradíso ad auram post merídiem, abscondit se Adam, & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavitque Dóminus Deus Adam, & dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso, & tímui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedisti? Dixitque Adam : Múlier quam dedisti mihi sóciam, dedit mihi de ligno ; & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quarè hoc fecisti? Quæ respondit : Serpens decépit me, & comédi.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpentem : Quia fecisti hoc, maledictus es inter ómnia animántia & béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærumnas tuas & conceptus tuos : in dolóre páries fílios, & sub viri potestáte eris ; & ipse dominábitur tuî. Adæ verò dixit : Quia audisti vocem uxóris tuæ, & comedisti de ligno ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledicta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudóre vultûs tui vescé-

m', donec revertáris
am de qua sumptus
ûia pulvis es, & in
am revertéris. Et vo-
Adam nomen uxóris
Heva; eò quòd mater
unctórum viventium.
'idit Jacob. 430.

IA QUARTA.

e libro Génefis.

) j. Cap. 3.

Ecit Dóminus Deus
Adæ & uxóri ejus
túnicas pellíceas, &
eos; & ait: Ecce
quafi unus ex nobis
eft, fciens bonum
um; nunc ergò ne
íttat manum fuam,
mat étiam de ligno
& cómedat, & vi-
æternum. Et emífit
óminus Deus de pa-
voluptátis, ut opera-
erram, de qua fump-
. Ejecitque Adam,
locávit ante paradí-
)luptátis Chérubim,
nmeum gládium at-
rsátilem, ad cufto-
m viam ligni vitæ.
In princípio. 430.

) ij. Cap. 4.

am verò cognóvit
:órem fuam Hevam;
oncépit, & péperit
dicens: Poffedi hó-
ı per Deum. Rur-
s péperit fratrem ejus
Fuit autem Abel paf-
ium, & Caïn agrí-
'aftum eft autem poft
: dies ut offerret Caïn

de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis fui, & de adípibus eórum: & refpéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus; ad Caïn verò, & ad múnera illíus non refpéxit: iratufque eft Caïn vehementer, & cóncidit vultus ejus. Dixitque Dóminus ad eum: Quarè irátus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonnè fi benè égeris, recípies? fin autem malè, ftatim in fóribus peccátum áderit? Sed fub te erit appetítus ejus, & tu dominábéris illíus.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

Dixitque Caïn ad Abel fratrem fuum: Egrediámur foràs. Cùmque effent in agro, confurréxit Caïn advérsùs fratrē fuum Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubi eft Abel frater tuus? Qui refpondit: Néfcio; num cuftos fratris mei fum ego? Dixitque ad eum: Quid fecifti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris fuper terram, quæ apéruit os fuum, & fufcépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus fuos: vagus & prófugus eris fuper terram.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 4.

DIxit Caïn ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódiè à fácie terræ, & à fácie tua abscondar, & ero vagus & prófugus in terra; omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixitque ei Dóminus: Nequáquàm ita fiet; sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplùm puniétur. Posuitque Dóminus Caïn signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenisset eum. Egressúsque Caïn à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

COgnóvit autem Caïn uxórem suam, quæ concépit & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocavitque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíaël, & Mavíaël génuit Mathúsaël, & Mathúsaël génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres: nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus, Jubal: ipse fuit pater canéntium cítharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor, & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn, Noéma.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij.

DIxitque Lamech uxóribus suis, Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: Quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum. Séptuplùm últio dábitur de Caïn; de Lamech verò septuágiès séptiès. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam; & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel quem occídit Caïn. Sed & Seth natus est fílius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 5.

HIc est liber generatiónis Adam. In die quâ creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum & féminam creávit eos, & benedíxit illis; & vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis, & génuit ad imáginem & si-

militúdinem suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquàm génuit Seth, octingenti anni; genuitque fílios & fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixitque Seth, postquàm génuit Enos, octingentis septem annis; genuitque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annórum, & mórtuus est. Vixit verò Enos nonaginta annis, & génuit Cáinan. Post cujus ortum vixit octingentis quíndecim annis, & génuit fílios & fílias. Factíque sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mórtuus est.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

VIxit quoque Cáinan septuaginta annis, & génuit Maláleël; & vixit Cáinan postquàm génuit Malálëel, octingentis quadraginta annis, genuitque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Cáinan nongenti decem anni, & mórtuus est. Vixit autem Malálëel sexaginta quinque annis, & génuit Jared. Et vixit Malálëel, postquàm génuit Jared, octingentis triginta annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Malálëel octingenti nonaginta quinque anni, & mórtuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duóbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared postquàm génuit Henoch, octingentis annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexaginta quinque annis, & génuit Mathúsalam. Et ambulávit Henoch cum Deo: & vixit, postquàm génuit Mathúsalam, trecentis annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo; & non appáruit, quia tulit eum Deus.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

VIxit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquàm génuit Lamech, septingentis octoginta duóbus annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongenti sexaginta novem anni, & mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octoginta duóbus annis, & génuit fílium. Vocavitque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus má-

annum nostrárum, in terra cui maledíxit Dóminus. Vixitque Lamech, postquàm génuit Noë, quingentis nonaginta quinque annis; & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni, & mórtuus est.

℟. Omnis caro. 430.

AD VESPERAS, à Capitulo de beata Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum semid. Commemoratio de Simplici, si occurrat.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 5. & 6.

NOë cùm quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham & Japheth. Cùmque cœpissent hómines multiplicári super terram, & fílias procreassent, videntes filii Dei fílias hóminum quòd essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus quas elégerant. Dixitque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in æternum, quia caro est: eruntque dies illíus centum viginti annórum. Gigantes autém erant super terram in diébus illis. Postquàm enim ingressi sunt fílii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt potentes à século viri famósi.

Lectio ij.

VIdens autē Deus quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quòd hóminem fecisset in terra. Et tactus doló recordis intrínsecùs, Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à fácie terræ, ab hómine usquè ad animántia, à réptili usquè ad vólucres cœli: pœnitet enim me fecisse eos. Noë verò invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noë: Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiónibus suis: cum Deo ambulávit; & génuit tres fílios, Sem, Cham & Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, & repléta est iniquitáte.

Lectio iij.

CUmque vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippè caro corrúperat viam suam super terram,) dixit ad Noë: Finis universæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte à fácie eórum, & ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínsecùs & extrínsecùs. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum la-

titúdo, & triginta cubitórum altitúdo illíus. Fenestram in arca fácies, & in cúbito consummábis summitátem ejus ; óstium autem arcæ pones ex látere : deorsùm, cœnácula & trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem in qua spíritus vitæ est subter cœlum. Univérsa quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum ; & ingrediéris arcam tu & fílii tui, uxor tua & uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum, masculíni sexûs & feminíni.

AD VESPERAS.

Antiph. Fide. *ut suprà in Sabbato ante Septuagesimam.*

CAPITULUM. *Sap.* 14.

AB inítio cùm perírent supérbi gigantes, spes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remísit sæculo semen nativitátis, quæ manu tuâ, Pater, erat gubernáta.

Hymnus & ℣. ut in Sabbato ante Septuages. 428.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis : cum Deo ambulávit. *Gen.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 6. & 7.

FEcit Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Dixítque Dóminus ad eum : ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam ; te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolle septéna & septéna, másculum & féminam ; de animántibus verò immúndis duo & duo, másculum & féminam. Sed & de volatílibus cœli septéna & septéna, másculum & féminam ; ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus ; & delébo omnem substántiam quam feci, de superfície terræ. Fecit ergò Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

CUmque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secundo, séptimo-décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cœli apertæ sunt : & facta est plúvia super terram quadraginta diébus

& quadraginta nóctibus. In artículo diéi illíus ingressus est Noë, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus, uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam; ipsi, & omne ánimal secundùm genus suum, univérsaque jumenta in génere suo, & omne quod movétur super terram in génere suo, cunctumque volátile secundùm genus suum, universæ aves, omnesque vólucres, ingressæ sunt ad Noë in arcam, bina & bina ex omni carne in qua erat spíritus vitæ. Et quæ ingressa sunt, másculus & fémina, ex omni carne introiérunt, sicut præcéperat ei Deus; & inclúsit eum Dóminus deforìs.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

FActumque est dilúvium quadraginta diébus super terram; & multiplicátæ sunt aquæ, & elevavérunt arcam in sublíme à terra. Vehementer enim inundavérunt; & ómnia replevérunt in superfície terræ: porrò arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimìs super terram; opertíque sunt omnes montes excelsi sub universo cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniumque reptílium quæ reptant super terram, universi hómines, & cuncta in quibus spiráculum vitæ est in terra, mórtua sunt. Et delévit omnem substántiam quæ erat super terram, ab hómine usquè ad pecus, tàm réptile quàm vólucres cœli; & deléta sunt de terra. Remansit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquaginta diébus.

℟. Omnis caro. 430.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de catechizandis rúdibus.

Cap. 18. *Lectio iv.*

QUidquid homo fécerit, laudábilem in suis factis ínvenit Deum: si rectè égerit, laudábilem ínvenit per justítiam præmiórum: si peccáverit, laudábilem ínvenit per justítiam suppliciórum: si peccáta conféssus ad rectè vivendum redíerit, laudábilem ínvenit per misericórdiam indulgentiárum. Cur ergò non fáceret Deus hóminem, quamvìs eum peccatúrum prænósceret, cùm & stantem coronáret, & cadentem ordináret, & surgentem adjuváret; semper & ubíque ipse gloriósus bonitáte, justítiâ, cleméntiâ! máximè quia & illud præs-

t,de propágine morta-
: ejus futúros sanctos.
Vocávit Angelus. 430.
, 19. *Lectio v.*
ænuntiabátur dilúvii
cramento, quo per
n justi liberáti sunt,
ı Ecclésia, quam Rex
c Deus Christus mys-
suæ crucis ab hujus
submersióne suspen-
Neque enim Deus ig-
at quòd étiam ex illis
erant in arca serváti,
úri erant mali: sed
ı & exemplum futúri
i dedit, & sanctórum
tiónem ligni mystério
ıntiávit. Nam & post
ıon cessávit repullu-
alítia per supérbiam,
ıídines, & illícitas
:átes. Neque tunc
efuérunt justi, quos
:i ventúra humílitas
ıíritum reveláta saná-
dorum sanctórum,
ræcessérunt témpore
tátem Dómini, non
sermo, sed étiam
& conjúgia, & fílii,
a, prophetía fuit hu-
nporis, quo per fidem
nis Christi ex génti-
ongregátur Ecclésia.
Appáruit Isaac. 430.
Lectio vj.
illos sanctos Patriar-
as & Prophétas car-
ópulo Israël & visi-
benefícia ministra-
:, quæ carnáliter à
ıo desiderábant, &
:iónes pœnárum cor-
porálium, quibus pro tém-
pore terrerentur, sicut eó-
rum duritiéi congruébat.
Et in his tamen ómnibus
mystéria spiritália signifi-
cabantur, quæ ad Chris-
tum & Ecclésiam pertiné-
rent: cujus Ecclésiæ mem-
bra erant étiam illi sancti,
quamvìs in hac vita fúe-
rint ántequàm secundùm
carnem Christus Dóminus
nascerétur. Ipse enim uni-
génitus Dei Fílius, Ver-
bum Patris, æquále & coæ-
ternum Patri, per quod fac-
ta sunt ómnia, homo prop-
ter nos factus est, ut totíus
Ecclésiæ tanquàm totíus
córporis caput esset. Sed
velut totus homo dùm nás-
citur, etiamsi manum in
nascendo præmittat, ta-
men universo córpori sub
cápite conjuncta atque
compacta est, quemádmo-
dùm etiam nonnulli in ip-
sis Patriarchis ad hujus
ipsíus rei signum manu
præmissâ nati sunt: ita
omnes sancti qui ante Dó-
mini nostri Jesu Christi na-
tivitátem in terris fuérunt,
quamvìs antè nati sunt,
tamen universo córpori,
cujus ille caput est, sub
cápite cohæsérunt.
℟. Vidit Jacob. 430.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témore; Cùm
turba plúrima conveni-

rent, & de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 15. *in Evang. habita in Basilica S. Pauli, Dominicâ Sexagesimæ. n.* 1.

LÉctio sancti Evangélii, quam modò, fratres caríssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetipsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmit. Sed est quod sollícitè in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeátis: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus; ad credendum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Undè & idem Dóminus per semetipsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam quæ per semetipsum nóluit explanáre.

℟. Dixit Jesus per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum; & áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. ℣. Sic erit verbum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum. * Semen. *Luc.* 8. *Is.* 55.

Lectio viij.

EXponendo ergò quod dixit, figurátè se loqui innótuit: quátenùs certos vos rédderet, cùm vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquàm créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem; máximè cùm illæ pungant, istæ deléctent? & tamen spinæ sunt; quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: & cùm usquè ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruentant. Quas benè hoc in loco, álio Evangelístâ attestante, nequáquàm Dóminus divítias, sed falláces divítias appellat.

℟. Vobis datum est nosse mystéria regni cœlórum; illis autem non est datum. * Ideò in parábolis loquor eis; quia videntes non vident, & audientes non áudiunt. ℣. Dixit Dóminus: Excæca cor pópuli hujus, & óculos ejus claude; ne fortè vídeat óculis suis, & sanem eum. * Ideò. *Matth.* 13. *Is.* 6.

n. 1. *&* 2. *Lectio ix.*

FAlláces enim sunt, quæ nobiscum diù permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expellunt. Solæ autem divítiæ veræ

sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergò, fratres caríssimi, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœleste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa superna Angelórum cúria ascríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei; & quasi acceptus cibus stómacho languente rejícitur, quandò audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profectò vita desperátur.

℟. Sicut exaltantur cœli à terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris. * Et quómodò descendit imber, & inébriat terram, & dat semen serenti, & panem comedenti; sic erit verbum meum. ℣. Sic est regnum Dei, quemádmodùm si homo jáciat semen in terram, & semen gérminet & increscat. * Et. Glória Patri. Repet. ℟. Sicut, usque ad ℣. Is. 55. Marc. 4.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui secus viam, hi sunt qui áudiunt; & diábolus tollit verbum de corde eórum: qui autem supra petram, hi radíces non habent; ad tempus credunt, & in témpore tentatiónis recédunt. *Luc.* 8.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius, ut contrà advérsa ómnia, grátiæ tuæ protectióne muniámur. Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 1. Quod in spinas cécidit, hi sunt qui à sollicitudínibus, & divítiis, & voluptátibus vitæ eúntes suffocantur: quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono & óptimo audientes verbum rétinent, & fructum áfferunt in patiéntia. *Luc.* 8.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. 8.

REcordátus Deus Noë, cunctorúmque animántium, & ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractæ cœli; & prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversǽque sunt aquæ de terra, euntes & redeuntes; & cœpérunt minui post centum quinquaginta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ. At verò aquæ ibant & decrescébant usque ad décimum mensem; décimo

enim mense, primâ die mensis, apparuérunt cacúmina móntium.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

CUmque transissent quadraginta dies, apériens Noë fenestram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, & non revertebátur, donec siccarentur aquæ super terram. Emísit quoque columbam post eum, ut vidéret si jam cessassent aquæ super fáciem terræ. Quæ cùm non invenisset ubi requiésceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam; aquæ enim erant super universam terram. Extenditque manum, & apprehensam íntulit in arcam. Expectátis autem ultrà septem diébus áliis, rursùm dimísit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergò Noë quòd cessassent aquæ super terram: expectavitque nihilóminùs septem álios dies, & emísit columbam, quæ non est reversa ultrà ad eum.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

IGitur sexcentésimo primo anno, primo mense, primâ die mensis, imminútæ sunt aquæ super terram: & apériens Noë tectum arcæ, aspéxit, viditque quòd exsiccáta esset superfícies terræ. Mense secundo, séptimo & vigésimo die mensis, arefacta est terra. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu & uxor tua, fílii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tàm in volatílibus, quàm in béstiis, & universis reptílibus quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite, & multiplicámini super eam. Egressus est ergò Noë, & fílii ejus, uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, jumenta, & reptília quæ reptant super terram secundùm genus suum, egressa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino; & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocausta super altáre. Odoratusque est Dóminus odórem suavitátis, & ait: Nequáquàm ultrà maledícam terræ propter hómines; sensus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 9.

BEnedíxit Deus Noë & fíliis ejus; & dixit ad eos: Créscite, &

multiplicámini, & repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, & super omnes vólucres cœli, cum universis quæ moventur super terram. Omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt; & omne quod movétur & vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia, excepto quòd carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum; & de manu hóminis, de manu viri & fratris ejus, requíram ánimam hóminis. Quicumque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus; ad imáginem quippè Dei factus est homo.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

HÆc quoque dixit Deus ad Noë, & ad fílios ejus cum eo: Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos: & ad omnem ánimam viventem quæ est vobíscum, tàm in volúcribus quàm in jumentis & pecúdibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca, & univérsis béstiis terræ. Státuam pactum meum vobíscum, & nequáquàm ultrà interficiétur omnis caro aquis dilúvii, neque erit deinceps dilúvium díssipans terram. Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam viventem quæ est vóbiscum in generatiónes sempiternas: Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus, & recordábor fœderis mei vobíscum, & cum omni ánima vivente quæ carnem végetat: & non erunt ultrà aquæ dilúvii ad delendum universam carnem.

℟. Appáruit Isaac. 430.

Lectio iij.

ERant ergò fílii Noë, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham & Japheth: porrò Cham ipse est pater Chánaan. Tres isti fílii sunt Noë, & ab his disseminátum est omne genus hóminum super universam terram. Cœpitque Noë vir agrícola exercére terram, & plantávit víneam. Bibensque vinum inebriátus est, & nudátus in tabernáculo suo. Quod cùm vidisset Cham pater Chánaan, verenda scílicèt patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foràs. At verò Sem & Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, & incedentes retrorsùm, operuérunt verenda patris sui; faciesque eórum avérsæ erant,

& patris virília non vidérunt. Evígilans autem Noë ex vino, cùm didicisset quæ fécerat ei fílius suus minor, ait: Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixitque: Benedíctus Dóminus Deus Sem; sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, & hábitet in tabernáculis Sem; sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilúvium trecentis quinquaginta annis: & impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquaginta annórum, & mórtuus est.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 11.

Erat terra lábii uníus, & sermónum eorúmdem. Cùmque proficisceréntur de oriente, invenérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixitque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cæmento, & dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, & turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum; & celebrémus nomen nostrum ántequàm dividámur in universas terras. Descendit autem Dóminus ut vidéret civitátem, & turrim quam ædificábant fílii Adam, & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum lábium ómnibus; cœperúntque hoc fácere, nec desístent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in universas terras, & cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcircò vocátum est nomen ejus, *Babel*, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ: & indè dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

Hæ sunt generatiónes Sem. Sem erat centum annórum quandò génuit Arphaxad biénnio post dilúvium.... Arphaxad génuit Sale.... Sale génuit Heber..... Heber génuit Phaleg.... Phaleg génuit Reü....Reü génuit Sarug.... Sarug génuit Nachor.... Nachor génuit Thare.... Vixitque Thare septuaginta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in

ativitátis suæ, in
dæórum. Duxérunt
Abram & Nachor
: nomen uxóris
, Sáraï; & nomen
Nachor, Melcha
an, patris Melchæ,
s Jeschæ. Erat au-
raï stérilis, nec ha-
beros. Tulit itaque
Abram fílium suum,
fílium Aran fílium
, & Sáraï nurum
uxórem Abram fílii
t edúxit eos de Ur
órum, ut irent in
Chánaan: vene-
: usque Haran, &
érunt ibi. Et facti
es Thare ducentó-
inque annórum, &
s est in Haran.
reávit Deus. 430.

iij. Cap. 12.

it autem Dóminus
l Abram: Egrédere
a tua, & de cog-
: tua, & de domo
ui, & veni in ter-
am monstrábo tibi;
que te in gentem
m, & benedícam
& magnificábo no-
um, erísque bene-
Benedícam benedi-
is tibi, & maledí-
aledicéntibus tibi;
in te benedicentur
æ cognatiónes ter-
gréssus est ítaque
, sicut præcéperat
ninus, & ivit cum
. Septuaginta quin-
nórum erat Abram,

cùm egrederétur de Haran. Tulítque Sáraï uxórem suam, & Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, & ánimas quas fécerant in Haran; & egressi sunt, ut irent in terram Chánaan.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 13.

FActa est rixa inter pastóres gregum Abram & Lot. Eo autem témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergò Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos; fratres enim sumus: ecce universa terra coram te est; recéde à me, óbsecro. Si ad sinistram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinistram pergam. Elevátis itaque Lot óculis, vidit omnem circà regiónem Jordánis, quæ universa irrigabátur, ántequàm subvérteret Dóminus Sódomam & Gomorrham, sicut paradísus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circà Jordánem, & recessit ab Oriente.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij.

ABram habitávit in terra Chánaan: Lot verò

morátus eſt in óppidis quæ erant circà Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péſſimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, poſtquàm divíſus eſt ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad aquilónem & merídiem, ad orientem & occidentem. Omnem terram quam cónſpicis, tibi dabo & sémini tuo uſquè in ſempiternum. Faciamque ſemen tuum ſicut púlverem terræ: ſi quis poteſt hóminum numeráre púlverem terræ, ſemen quoque tuum numeráre póterit. Surge, & perámbula terram in longitúdine & in latitúdine ſua; quia tibi datúrus ſum eam.

℟. Appáruit Iſaac. 430.

Lectio iij. Cap. 14.

CUm audiſſet Abram, captum vidélicèt Lot fratrem ſuum, numerávit expedítos vernáculos ſuos trecentos decem & octo; & perſecútus eſt uſque Dan. Et divíſis ſóciis, írruit ſuper eos nocte; percuſſitque eos, & perſecútus eſt eos uſque Hoba, quæ eſt ad lævam Damaſci. Reduxitque omnem ſubſtántiam, & Lot fratrem ſuum cum ſubſtántia illíus, mulíeres quoque & pópulum. Egreſſus eſt autem rex Sodomórum in occurſum ejus, poſtquàm reverſus eſt à cæde Chodorláhomor, & regum qui cum eo erant in valle Save, quæ eſt vallis regis. At verò Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum, (erat enim Sacerdos Dei altíſſimi,) benedíxit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelſo, qui creávit cœlum & terram: & benedictus Deus excelſus, quo protegente hoſtes in mánibus tuis ſunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Vidit Jacob. 430.

FERIA SEXTA

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 17.

POſtquàm Abram nonaginta & novem annórum eſſe cœperat, appáruit ei Dóminus, dixitque ad eum: Ego Deus omnípotens: ámbula coram me, & eſto perfectus. Ponamque fœdus meum inter me & te, & multiplicábo te vehementer nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixitque ei Deus: Ego ſum, & pactum meum tecum, eriſque pater multárum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram, ſed appellaberis Abraham; quia patrem multárum géntium conſtitui te. Faciamque te créſcere vehementíſſimè, & ponam te in géntibus, regeſque ex te egredientur.

℟.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij.

DIxit íterùm Deus ad Abraham : Et tu ergò custódies pactum meum , & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos , & semen tuum post te : Circumcidétur ex vobis omne masculínum , & circumcidétis carnem præpútii vestri , ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis , omne masculínum in generatiónibus vestris ; tàm vernáculus quàm emptítius circumcidétur , & quicumque non fúerit de stirpe vestra : eritque pactum meum in carne vestra in fœdus ætérnum. Másculus cujus præpútii caro circumcísa non fúerit , delébitur ánima illa de pópulo suo ; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

DIxit quoque Deus ad Abraham : Sáraï uxórem tuam non vocábis Sáraï , sed Saram. Et benedícam ei , & ex illa dabo tibi fílium , cui benedictúrus sum : eritque in natiónes , & reges populórum oriéntur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem suam , & risit , dicens in corde suo : Putásne centenário nascétur fílius ? & Sara nonagenária páriet ? Dixitque ad Deum : Utinam Ismaël vivat coram te ! Et ait Deus ad Abraham : Sara uxor tua páriet tibi fílium , vocabísque nomen ejus Isaac , & constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum , & sémini ejus post eum. Super Ismaël quoque exaudívi te : ecce benedícam ei , & augébo , & multiplicábo eum valdè : duódecim duces generábit , & fáciam illum in gentem magnam. Pactum verò meum statuam ad Isaac , quem páriet tibi Sara témpore isto in anno áltero.

℟. Omnis caro. 430.

VESPERÆ , à Capitulo de Beata Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum semiduplex. Commemoratio de Simplici occurrente.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 19.

VEnérunt duo Angeli Sódomam véspere , & sedente Lot in fóribus civitátis. Qui cùm vidisset eos , surréxit , & ivit óbviàm eis , adoravítque pronus in terram , & dixit : Obsecro , dómini , declináte in domum púeri vestri , & manéte ibi ; laváte pedes vestros ; & manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt : Mínimè , sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad

eum : ingressísque domum illíus fecit convívium, & coxit ázyma ; & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis vallavérunt domum à púero usquè ad senem, omnis pópulus simul. Vocaveruntque Lot, & dixérunt ei : Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte ? Educ illos huc, ut cognoscámus eos.

Lectio ij.

VImque faciébant Lot vehementíssimè : jamque propè erat ut effríngerent fores. Et ecce misérunt manum viri, & introduxérunt ad se Lot, clauseruntque óstium : & eos qui foris erant, percussérunt cæcitáte à mínimo usquè ad máximum, ita ut óstium inveníre non possent. Dixérunt autem ad Lot: Habes hìc quémpiam tuórum ? génerum, aut fílios, aut fílias, omnes qui tui sunt, educ de urbe hac : delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino, qui misit nos ut perdámus illos. Egressus ítaque Lot, locútus est ad géneros suos, qui acceptúri erant fílias ejus, & dixit : Súrgite, egredímini de loco isto ; quia delébit Dóminus civitátem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cùmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicentes ; Surge, tolle uxórem tuam, & duas fílias quas habes ; ne & tu páriter péreas in scélere civitátis. Dissimulante illo, apprehendérunt manum eius, & manum uxóris, ac duárum filiárum ejus ; eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxeruntque eum, & posuérunt extra civitátem.

Lectio iij.

IGitur Dóminus pluit super Sódomam & Gomorrham sulphur & ignem à Dómino de cœlo : & subvertit civitátes has, & omnes circà regiónem, universos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Respiciensque uxor ejus post se, versa est in státuam salis. Abraham autem consurgens manè, ubi stéterat priùs cum Dómino, intúitus est Sódomam & Gomorrham, & universam terram regiónis illíus : viditque ascendentem favillam de terra quasi fornácis fumum. Cùm enim subvérteret Deus civitátes regiónis illíus, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de subversióne úrbium in quibus habitáverat.

AD VESP. Antiph. Fide. *ut suprà in Sàbbato ante Septuagesimam.*

CAPITULUM. *Eccli.* 44.

A Braham magnus pater multitúdinis géntium, & non est inventus símilis illi in glória ; qui consérvávit legem Excelsi, & fuit

amento cum illo.
nus &. ℣. ut in Sab-
ıte Septuagesimam,

'd Magníficat.
7. G. Abraham in
óne inventus est fidé-
:ò jurejurando dedit
us glóriam in gente
:cli. 44.
,ut infrà ad Laudes.
OMINICA
NQUAGESIMÆ.
NOCTURNO.
: libro Génesis.
) j. Cap. 21.
Isitávit Dóminus
Saram sicut promí-
serat, & implévit
cútus est. Concepit-
k péperit fílium in
ıte sua, témpore quo
erat ei Deus. Voca-
Abraham nomen
i quem génuit ei
saac; & circumcídit
távo die, sicut præ-
ei Deus, cùm cen-
set annórum. Hâc
ætáte patris natus
ıc. Dixitque Sara :
fecit mihi Deus :
que audíerit, corri-
ıihi. Rursùmque ait:
ıuditúrum créderet
m, quòd Sara lac-
ium, quem péperit
eni ?
ı princípio. 430.
ij. Cap. 22.
távit Deus Abra-
n, & dixit ad eum :
m, Abraham. At
ondit : Adsum. Ait
illi : Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, & vade in terram visiónis; atque ibi ófferes eum in holocaustum super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit ásinum suum, ducens secum duos júvenes, & Isaac fílium suum. Cùmque concidisset ligna in holocaustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul, dixitque ad púeros suos : Expectáte hic cum ásino; ego & puer illùc usque properantes, postquàm adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, & impósuit super Isaac fílium suum; ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo : Pater mi. At ille respondit : Quid vis, fili. Ecce, inquit, ignis & ligna; ubi est víctima holocausti ? Dixit autem Abraham : Deus providébit sibi víctimam holocausti, fili mi.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

PErgébant ergò páriter, & venérunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, & désuper ligna compósuit. Cùmque alligasset Isaac fi-

lium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extenditque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixitque ei: Non extendas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quòd times Deum, & non pepercisti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum aríetem inter vepres hærentem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaustum pro fílio.

℟. Omnis caro. 430.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei. *Libr. 16. C. 31. & 32.*

Lectio iv.

NAtus est Abrahæ, secundùm promissiónem Dei, de Sara fílius. Tentátur Abraham de immolando dilectíssimo fílio ipso Isaac; ut pia ejus obediéntia probarétur, séculis in notítiam proferenda, non Deo. Nunquàm sanè créderet Abraham quòd víctimis Deus delectarétur humánis, quamvis, divíno intonante præcepto, obediendum sit, non disputandum. Verúmtamen Abraham confestìm fílium, cùm fuisset immolátus, resurrectúrum credidisse laudandus est. Postrémò quia Isaac occídi non oportébat, postéaquàm est pater feríre prohíbitus; quis erat ille áries, quo immoláto implétum est significatívo sánguine sacrifícium? Nempè, quandò eum vidit Abraham, córnibus in frútice tenebátur. Quis ergò illo figurabátur, nisi Jesus, ántequàm immolarétur, spinis Judáicis coronátus? sed divína per Angelum verba pótiùs audiámus. Per memetipsum jurávi, propter quod fecisti verbum hoc, & non pepercisti fílio tuo dilecto propter me, nisi benedícens benedícam te; & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. Hoc modo est illa de vocatióne géntium in sémine Abrahæ, post holocaustum quo significátus est Christus, étiam juratióne Dei firmáta promíssio. Sæpè enim promíserat; sed nunquàm juráverat. Quid autem est Dei veri veracísque jurátio, nisi promissi confirmátio, & infidélium quædam increpátio?

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio v. Cap. 36.

ACcépit étiam Isaac orá culum tale quale pater ejus; de quo oráculo sic scriptum est: Státuam juramentum meum quod jurávi Abrahæ patri tuo, & multiplicábo semen tuum

ıàm stellas cœli, &
séminî tuo omnem
m hanc, & benedi-
ır in sémine tuo om-
gentes terræ, pro eo
obaudívit Abraham
tuus vocem meam.
'atriarcha nec uxórem
it áliam, nec áliquam
ıbínam; sed pósteri-
duórum geminórum
ıo concúbitu procrea-
n contentus fuit. Nec
tamen istum patri
præferre debémus,
iste nullam féminam
:r unam cónjugem nó-
. Erant enim procul
› paternæ fídei & obe-
iæ mérita potióra, in
ın ut propter illum
Deus huic se fácere
quæ facit, ut nové-
s non ex bonis síngu-
ter se hómines com-
e; sed in unoquó-
onsiderémus univérsa.
enim potest, ut há-
áliquid in vita & in
bus quíspiam quo sú-
álium, idque sit lon-
ræstabílius quàm est
ındè ab álio superátur.
Appáruit Isaac. 430.
› *vj*. Cap. 37. & 38.
Jo Isaac fílii, Esaü
& Jacob, páriter cres-
Primátus majóris
fúnditur in minórem
acto & plácito inter
Senescit Isaac, ejus-
›culis per senectam
aufertur. Vult bene-
: fílium *majórem*, &
pro illo néfciens benedícit minórem. Míttitur Jacob à paréntibus in Mesopotámiam, ut ibi ducat uxórem. Patris mittentis hæc verba sunt: Deus meus benedícat te, & áugeat te, & multíplicet te; & eris in congregatiónes géntium; & , Det tibi benedictiónem Abrahæ patris tui, tibi & sémini tuo post te. Hìc jam intellígimus segregátum semen Jacob ab álio sémine Isaac, quod factum est per Esaü. Quandò enim dictum est, in Isaac vocábitur tibi semen, pértinens útiquè semen ad Civitátem Dei; separátum est indè áliud semen Abrahæ, quod erat in ancillæ fílio, & quod futúrum erat in fíliis Cethúræ. Sed adhuc erat ambíguum de duóbus géminis fíliis Isaac, an ad utrumque, an ad unum eórum illa benedíctio pertinéret; & si ad unum, quisnam esset illórum. Quod nunc declarátum est, cùm prophéticè à patre benedícitur Jacob, & dícitur ei, Et eris in congregatiónes géntium; & , Det tibi benedictiónem Abrahæ patris tui.

℟. Vidit Jacob. 430.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Assúmpsit Jesus duódecim &

ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabuntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 2. in Evang. habita in Basilica S. Petri, Dom. Quinquagesimæ. n. 1.

REdemptor noster prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbandos, eis longè antè & ejusdem passiónis pœnam, & resurrectiónis suæ glóriam prædícit; ut cùm eum morientem, sicut prædictum est, cérnerent, étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen récipit : ut qui cœlestis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cœléstia facta solidárent.

℟. Cæcus quidam sedébat secùs viam, mendícans. Dixérunt autem ei quòd Jesus transíret. Et clamávit, dicens : * Jesu, fili David, miserére meî. ℣. Dóminus firmamentum virtútis, & adjutórium casûs, exaltans ánimam, & illúminans óculos : * Jesu. *Luc.* 18. *Eccli.* 34.

Lectio viij.

SEd mirácula Dómini & Salvatóris nostri sic accipienda sunt, fratres caríssimi, ut & in veritáte credantur facta, & tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippè ejus & per poténtiam áliud ostendunt, & per mystérium áliud loquuntur. Ecce enim, quis juxtà históriam cæcus iste fúerit, ignorámus; sed tamen, quem per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcus quippè est genus humánum, quod in parente primo à paradíso gáudiis expulsum, claritátem supernæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur : sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur; ut ætérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Stans Jesus, jussit cæcum addúci ad se; & interrogávit illum, dicens : Quid tibi vis fáciam? At ille dixit : * Dómine, ut vídeam. ℣. Deus meus, illúmina ténebras meas : * Dómine. *Luc.* 18. *Ps.* 17.

Lectio ix. n. 2. 3. & 4.

QUisquis ergò cæcitátis suæ ténebras agnoscit, quisquis hoc quod sibi deest lumen æternitátis intélligit; clamet medullis cordis, clamet & vócibus mentis, dicens : Jesu fili David, miserére meî. Sed quid, clamante cæco, subjúngitur, audiámus : Et qui

præíbant, increpábant eum ut tacéret. Quid autem designant isti qui Jesum veniéntem præcédunt, nisi desideriórum carnálium turbas, tumultúsque vitiórum? qui, priúsquàm Jesus ad cor nostrum véniat, tentatiónibus suis cogitatiónem nostram díssipant, & voces cordis in oratióne perturbant. Sed quid ad hæc illuminandus iste cæcus fecit, audiámus. Séquitur: Ipse verò multò magis clamábat: Fili David, miserére meî. Ecce quem turba íncrepat ut táceat, magis ac magis clamat; quia quantò gravióri tumultu cogitatiónum carnálium prémimur, tantò oratióni insístere ardéntiùs debémus.

℟. Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit: * Et sequebátur illum, magníficans Deum. ℣. Statim visum recépit, dicebatque: Benedíco te, Dómine Deus Israël. * Et. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Jesus dixit. *usquè ad* ℣. *Luc.* 18. *Tob.* 11.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Assúmpsit Jesus duódecim, & ait: Ecce ascéndimus Jerosólymam; & consummabúntur ómnia quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. *Luc* 18.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exaudi; atque à peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Fílius hóminis tradétur géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conspuétur; & postquàm flagelláverint, occídent eum: & tértiâ die resúrget. *Luc.* 18.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De Libro Génesis.

Lectio j. Cap. 25.

HÆ sunt generatiónes Isaac fílii Abraham: Abraham génuit Isaac; qui cùm quadraginta esset annórum, duxit uxórem Rebeccam fíliam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Laban. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quòd esset stérilis; qui exaudívit eum, & dedit concéptum Rebéccæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si sic mihi futúrum erat, quid necésse fuit concípere? Perrexítque ut consúleret Dóminum. Qui respóndens, ait: Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividéntur; populúsque pópulum superábit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariéndi advénerat, & ecce gémini in útero ejus repérti sunt. Qui prior egress-

sus est, rufus erat & totus in morem pellis híspidus: vocatumque est nomen ejus, Ésaü. Prótinùs alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu; & idcircò appellávit eum Jacob.

℟. In princípio. 430.

Lectio ij. Cap. 27.

DIxit Rebecca filio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquentem cum Ésaü fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam; & benedícam tibi coram Dómino, ántequàm móriar. Nunc ergò, fili mi, acquiesce consíliis meis; & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter véscitur: quas cùm intúleris, & comederit, benedícat tibi priusquàm moriátur. Cui ille respondit: Nosti quòd Ésaü frater meus homo pilósus sit, & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo ne putet me sibi voluisse illúdere, & indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Ésaü valdè bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum; pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Deditque pulmentum; & panes quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi. At ille respondit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixitque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Ésaü.

℟. Creávit Deus. 430.

Lectio iij.

DIxitque Isaac: Accéde hùc, ut tangam te, fili mi, & probem utrùm tu sis fílius meus Ésaü, an non. Accessit ille ad patrem; & palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidèm, vox Jacob est; sed manus, manus sunt Ésaü. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expréfferant. Benedícens ergò illi, ait: Tu es fílius meus Ésaü? Respondit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi; ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedisset, óbtulit ei étiam vinum; quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accessit, & osculátus est eum. Statìmque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni,

cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam frumenti & vini. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, & incurventur ante te filii matris tuæ: qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus; & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Omnis caro. 430.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27. & 28.

ODerat semper Ésaü Jacob pro benedictióne quâ benedíxerat ei pater; dixitque in corde suo: Vénient dies luctûs patris mei, & occídam Jacob fratrem meum. Nuntiáta sunt hæc Rebeccæ; quæ mittens & vocans Jacob fílium suum, dixit ad eum: Ecce Ésaü frater tuus minátur ut occídat te. Nunc ergò, fili mi, audi vocem meam; & consurgens, fuge ad Laban fratrem meum in Haran; habitabísque cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, & cesset indignátio ejus, obliviscaturque eórum quæ fecisti in eum: pósteà mittam, & addúcam te indè huc. Cur utróque orbábor fílio in uno die? Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter fílias Heth; si accéperit Jacob uxórem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. Vocávit ítaque Isaac Jacob, & benedíxit eum, præcepitque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan; sed vade, & profícíscere in Mesopotámiam Syriæ, ad domum Báthuel patris matris tuæ, & áccipe tibi indè uxórem de filiábus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet, ut sis in turbas populórum.

℟. Vocávit Angelus. 430.

Lectio ij. Cap. 28.

IGitur egressus Jacob de Bersabée, pergébat Haran. Cùmque venisset ad quemdam locum, & vellet in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant; & suppónens cápiti suo, dormívit in eódem loco. Viditque in somnis scalam stantem super terram, & cacúmen illíus tangens cœlum, Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dóminum innixum scalæ, dicentem sibi: Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac; terram in qua dormis, tibi dabo & sémini tuo. Eritque semen tuum quasi pulvis terræ: dilatáberis ad occidentem & orientem, & septen-

triónem & merídiem ; & benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quocumque perréxeris, & redúcam te in terram hanc ; nec dimittam, nisi complévero universa quæ dixi.

℟. Appáruit. 430.

Lectio iij. Cap. 35.

ERant autem fílii Jacob duódecim. Fílii Liæ, primogénitus Ruben, & Símeon, & Levi, & Judas, & Issachar, & Zabúlon : fílii Rachel, Joseph & Bénjamin : fílii Balæ ancillæ Rachélis, Dan & Néphthali : fílii Zelphæ ancillæ Liæ, Gad & Aser. Hi sunt fílii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotámia Syriæ. Venit étiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitátem Arbée, hæc est Hebron : in qua peregrinátus est Abraham & Isaac. Et compléti sunt dies Isaac centum octoginta annórum. Consumptusque ætáte, mórtuus est : & appósitus est pópulo suo senex & plenus diérum ; & sepeliérunt eum Ésaü & Jacob fílii sui.

℟. Vidit Jacob. 430.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

Per Adventum, id est, à Vesperis Sabbati ante Dominicam I. Adventûs usquè ad Laudes Vigiliæ Natalis Domini inclusivè, fiat Commemoratio sequens, de Virgine Deum paritura, exceptis Festis Solemnibus & suprà, eorumque Octavis.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce virgo concípiet & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. *Is.* 7.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: ℟. De fructu ventris tuï ponam super sedem tuam. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut, qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

AD LAUDES.

Ant. María, ecce concípies in útero, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus; ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio, Deus, qui de beátæ Maríæ. *ut suprà.*

A Circumcisione ad Præsentationem Domini, fiet Commem. de Virgine Deipara, ut habetur in Proprio de Tempore, & Sanctorum; nisi de ea fiat Officium.

Post Præsentationem verò, in Vesperis Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati cujusvis Hebdomadæ, fiet de B. Virgine Commem. tanquàm de Festo Simplici, ut infrà in Officio de B. in Sabbato; nisi de ea fiat Officium.

V vj

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

VESPERÆ de Sabbato ante Dominicam I. Adventûs, ut in Proprio de Temp.

Pro Commem. S. Lini, Papæ & Mart. Ant. Justum. ℣. Pósuisti. xv. *in Comm. unius-Mart.*

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte sancti Spíritûs, & ad credendum fáciles, & ad confitendum fortes effícias, qui beáto Lino Pontífici, propter verbum tuum & testimónium Jesu, ánimam suam pónere tribuisti; Per eumdem Christum.

Deindè fit Commemoratio de Virgine Deum paritura.

¶ *Festa Semiduplicia (nisi cum simili Officio aut suprà concurrant) habent primas Vesperas integras, hoc modo: Psalmi dicuntur sub unica Antiphona, quæ est prima è primis Vesperis in Communi, vel propria, si adsit.*]

DIE XXIX.

IN FESTO SANCTI SATURNINI, MARTYRIS, TOLOSANORUM APOSTOLI ET PROTOPRÆSULIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. MIttam ex eis qui salvári fúerint ad gentes, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam. *Is.* 66.

Ant. 2. Seminábo eos in pópulis, & confortábo eos in Dómino; & in nómine ejus ambulábunt. *Zach.* 10.

Ant. 3. a. Scient germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedíxit Dóminus. *Is.* 61.

Ant. 4. E. Annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino. *Is.* 66.

Ant. 5. a. Incurvábitur sublímitas hóminum; & elevábitur Dóminus solus in die illa; & idóla pénitùs conterentur. *Is.* 2.

CAPITULUM. *Is.* 49.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum. Et ásferent fílios tuos in ulnis, & fílias tuas super húmeros portábunt.

℟. Dóminus Deus nunc magnificábitur usquè ad términos terræ:* Et erit in die illa, dicit Dóminus, períre fáciam sculptília tua, & non adorábis ultrà ópera mánuum tuárum.

℣. Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. * Et. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Dóminus. *usquè ad* ℣. *Mich.* 5. *Act.* 28.

HYMNUS.

Lux redit terris, tibi sacra, Præsul,
Lux Tolosánæ celebranda genti:
Tu bonus nostros, (tua nos propágo,)
Éxcipe cantus.

Nostra gens per te modò Christiána
Se tibi debet, tibi cessit error,
Luce lustrasti pópulos sub alta
Nocte jacentes.

Dæmonum cultus, simulácra divûm
Sacra cum fanis, & adhuc madentes
Sórdido, vili pécudum cruóre
Díruis aras.

Hic labor magnus, sed enim feróces
Et reluctantes pópulos docéri,
Et jugo Christi, tibi pœna major
Súbdere gentes.

Impias gentes tenet obstinátus
Error, & densis frúitur tenébris:
Fers diem; vulsis melióra spinis
Sémina mandas.

Cáritas urget: malè contumáces
Increpas audax; hóminem Deumque
Prædicas Christum, nece qui piávit
Crímina mundi.

Hunc Deum ligno crucis in probróso
Mórtuum rident, resonáre Christum
Non tamen cessas, cúpidus vicíssim
Fúndere vitam.

Laus tibi, cuncti moderátor orbis,
Præmiis duros récreans labóres,
Quem fides veri studiósa, trinum
Credit & unum.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplic.* Ecce super montes pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem. Célebra Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua. *Nahum* 1.

Oratio, Deus, qui. *ut infrà ad Laudes.*

Fit sola Commem. Adventûs.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum, * Venite, adorémus. 1. *Petr.* 2. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Vos, unánimes Tectósagum chori,
Justis Pontíficem tóllite láudibus;
Cujus tincta fuit sánguine cívitas
Sancto pláudite Mártyri.
Hùc de sede Petri, sic píetas jubet,
Desertâ pátriâ, venit Apóstolus;
Nostris mortíferâ nocte jacéntibus
Portat lúmina pátribus.
Cæcis qui pópulis attúlerat diem,
Tetro nil méritus cárcere cláuditur;
Sed prodest hóminum quid furor ímpotens?
Ultrò víncula cóncidunt.
Liber, plùs pópulis quàm sibi rédditus,
Cœlesti ténebras lúmine díscutit;
Et quos dura premit, lóngaque sérvitus,
Hos Christi súbigit jugo.
Crescit sancta fides, fana solo ruunt:
Hinc sævit rábies in ténerum gregem
Inter mille lupos diræ ávidos necis
Jus pastóris erat mori.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambobúmque sacro máxima Flámini
Cujus præsídio prælia sústinet
Fortis Tectósagum parens. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Audívi vocem Dómini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. *Is.* 6.

Ant. 3. a. Dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te hódiè super gentes, ut evellas & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 6. Dóminus dixit mihi: In gentes nunc ego mitto te, aperíre óculos eórum, ut convertántur à ténebris ad lucem. *Act.* 26.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes: ℟. Laudáte eum, omnes pópuli. *Ps.* 116.

Lect. de Script. occurr.

Post j. Lect. ℟. Factum est verbum Dómini ad eum, dicens: * Surge, & vade in civitátem magnam, & prædica in ea prædicatiónem quam ego loquor ad te. ℣. Dixit Spíritus mihi ut irem nihil hæsitans. * Surge. *Jon.* 3. *Act.* 11.

Post ij. Lect. ℟. Cùm venissem propter Evangélium Christi, & óstium mihi apertum esset in Dómino, non hábui réquiem: * Deo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco. ℣. Dóminus vóluit ut sanctificáret pópulum suum, & magnificáret legem, & extólleret: * Deo. 2. *Cor.* 2. *Is.* 42.

Post iij. Lect. ℟. Usquè ad vos pervénimus in Evangélio Christi, *Non gloriantes in aliénis labóribus; spem autem habentes crescentis fídei vestræ, in vobis magnificári, étiam in illa quæ ultrà vos sunt evangelizáre. ℣. Dóminus Deus oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra: exultábimus & lætábimur in salutári ejus; * Non. Glória Patri. * Non. *2. Cor.* 10. *Is.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Fide obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. a. Surréxit, & ábiit juxtà verbum Dómini; & cœpit introíre in civitátem. *Jonæ* 3.

Ant. 8. c. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololátriæ déditam civitátem. *Act.* 17.

℣. Omnes dii géntium, dæmónia; ℟. Dóminus autem cœlos fecit. *Ps.* 95.

Ex passióne sancti Saturníni Tolosáni Epíscopi & Mártyris.

Lectio iv.

Apud Ruinardum, è variis Cod. Mss.

Témpore illo, quo post corpóreum Salvatóris Dómini nostri adventum, exortus in ténebris sol justítiæ splendóre fídei illumináre occidentálem plagam cœperat, Décio & Grato consúlibus, primum & summum Christi Tolósa cívitas sanctum Saturnínum habére cœpit Sacerdótem. Cùmque dicto Epíscopo ad Ecclésiam id témporis párvulam juxtà Capitólium, quod inter domum suam & Domum Dei, frequens itus esset & réditus; sancti viri præséntiam sustinére fallax dæmonum turba non pótuit: & ut erant multa simulácra nonnullis adumbráta phantásiis ad sacrílega obséquia, & sollícita consuléntium vota, cœpérunt in siléntio permanére. Cuncti ítaque sacrílegæ superstitiónis antístites consulentes undè in númina sua venísset inusitáta taciturnitas, áudiunt à quodam religiónis nostræ inimíco, novam néscio quam surrexísse sectam superstitiónis gentilitátis inimícam, quæ Christiána appellátur, & in Deórum suórum excídium nitetétur: hujus fídei esse Epíscopum Saturnínum, cujus ad conspectum deórum suórum ora siluíssent.

℟. Dixit Dóminus illi: Lóquere, & ne táceas; propter quod ego sum tecum, * Quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte. ℣. Verbum meum non revertétur ad me vácuum; sed fáciet quæcumque vólui, & prosperábi-

tur. * Quóniam. *Act.* 18. *Is.* 55.

Lectio v.

INter hæc, cùm magna fuisset hóminum multitúdo congregáta, & paráto ad víctimam tauro, deos suos litatióne tàm ingentis hóstiæ vel redúcere cúperent, vel propitiáre, ecce ipsum Saturnínum ad officium solemne veniéntem, unus è turba áuimalis agnóscit, & dicit: En ipsum adversárium cúltibus nostris: nostram pátriam deorúmque nostrórum vindicémus injúriam, quod jam nunc aut sacrificando placet, aut moriendo lætificet. Ad tàm sacrílegæ vocis impulsum, sanctum virum omnis insaniéntium turba circumdat, & presbytero uno, ac duóbus diáconis, per fugam lapsis, ad Capitólium solus attráhitur. Cùmque immoláre dæmóniis cogerétur, clarâ voce testátur: Unum & verum Deum novi; huic laudis hóstias immolábo. Deos vestros dæmones scio, quos incassùm non tàm hóstiis pécudum, quàm animárum vestrárum mórtibus honorátis. Quómodò vultis ut eos ego tímeam à quibus, ut áudio, dícitis me timéri?

℟. Circumdántibus eum discípulis, surgens intrávit civitátem; * Cùmque evangelizássent civitáti, & docuissent multos, confirmábant ánimas discipulórum, exhortantes ut permanérent in fide. ℣. Adjuvábant eum fratres ejus; & directa est salus in manu ejus; * Cùmque. *Act.* 14. 1. *Mach.* 3.

Lectio vj.

AD sancti Epíscopi vocem, tauro illo qui fúerat víctimæ præparátus fune circumacto post terga demisso, pedes sancti viri illigant, actumque stímulis acrióribus taurum de superióri Capitólii parte in plana præcípitant. Nec mora, inter primos descensûs ipsius gradus cápite collíso, cerebróque excusso, & omni córpore laceráto, dignam Deo ánimam Christus excépit. Exánime verò corpus usquè ad eum locum tauro furente perductum est, ubi duæ muliérculæ sexûs infirmitátem fidei virtúte vincentes, & viris ómnibus fortióres beáti viri córpus condidérunt.

℟. Cùm sumpsisset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excelsa & lucos ábstulit, * Et † Misit de suis ut docérent in civitátibus. ℣. Credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam: disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem; * Et. Gló-

ria. † Misit. 2. *Paral.* 17. *Act.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa. 1. *Thess.* 1.

Ant. 4. E. Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum; nam signáculum Apostolátûs mei vos estis in Dómino. 1. *Cor.* 9.

Ant. 5. C. Quæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonnè vos ante Dóminum Jesum? vos enim estis glória nostra & gáudium. 1. *Thess.* 2.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: ℟. Facti sumus lætantes. *Ps.* 125.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Euntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 233. *al.* 86. *n.* 1. & 3.

AUdistis, quid díxerit Dóminus discípulis suis post resurrectiónem. Misit eos ad Evangélium prædicandum, & factum est: prædicátum est Evangélium, pervénit ad nos. Bréviter constítuit nobis, loquens discípulis suis, quid faciámus, quid sperémus. Ait enim: Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. Exígitur à nobis fides, offertur salus. Erígite fidem, evígilet cor vestrum: recordámini hóminem, in quo decepti sumus: recordámini hóminem, à quo redempti sumus. Ille homo numquid Fílius hóminis? Adam homo erat, fílius hóminis non erat. Ideò Dóminus Christus assíduè se dicit Fílium hóminis, ut fáciat nos recordári hóminem qui non fuit fílius hóminis: ut recordémur in illo mortem, in isto vitam; in illo peccátum, in isto remissiónem peccatórum; in illo vínculum, in isto libertátem; in illo damnatiónem, in isto absolutiónem.

℟. Scitis quáliter unumquemque vestrûm (sicut pater fílios suos) deprecantes vos & consolantes, testificáti sumus ut ambularétis dignè Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. ℣. Oculi vestri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut custodiátis universa mandáta illíus, * Qui. 1. *Thess.* 2. *Deut.* 11.

Lectio viij. *n.* 4. & 5.

SAlvátor venit: mórtuus est, sed mortem occi-

dit: finívit in se quam timebámus; suscépit illam, & occídit illam. Ubi est mors? Quære in Christo, jam non est; sed fuit, & mórtua est ibi. O vita mors mortis! Bono ánimo estóte; moriétur & in nobis. Quod præcessit in cápite, reddétur in membris: moriétur & in nobis mors. Sed quandò? In fine séculi, in resurrectióne mortuórum quam crédimus: qui enim credíderit, & baptizátus fúerit, ipse salvus erit. Séquere quod tímeas: Qui autem non credíderit, condemnábitur. Ergò mors moriétur in nobis, victúra est in damnátis. Ubi mors néscìet mortem, sempiterna mors erit; quia ætterna tormenta erunt. In nobis moriétur, & non erit. Vultis nosse? Dico vobis pauca verba triumphántium, ut habeátis quod meditémini, quod corde cantétis, quod toto ánimo sperétis, quod fide & bono ópere requirátis.

℟. Cùm apud vos essémus, prædicebámus vobis passúros nos tribulatiónes, sicut & factum est, & scitis: * Ideò consoláti sumus in omni necessitáte & tribulatióne nostra per fidem vestram. ℣. Vos scitis quanta ego & fratres mei fécimus, & angústias quales vídimus: * Ideò consoláti. *1. Thess. 3. 1. Mach. 13.*

Lectio ix. *n. 5.*

Audíte verba triumphántium, quandò non erit mors. Paulus Apóstolus dicit: Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ista est mors mortis: absorbébitur, ut non appáreat. Gáudeant triumphantes, gáudeant; dicant quod séquitur: Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, acúleus tuus? ubi est? Nonnè confrégit illum Dóminus meus? O mors, quandò Dómino meo hæsisti, tunc & mihi periisti. Istâ salúte salvus erit qui credíderit, & baptizátus fúerit: qui autem non credíderit, condemnábitur. Fúgite condemnatiónem, amáte & speráte salútem ætérnam.

℟. Non in vácuum cucurri, neque in vácuum laborávi; * Sed etsi ímmolor supra sacrifícium, & obséquium fídei vestræ, gáudeo, & congrátulor ómnibus vobis; idipsum autem & vos gaudéte, & congratulámini mihi. ℣. Non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis; * Sed. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Non in vacuum. *usquè ad* ℣. *Philip 2. 1. Mach. 13.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dóminus dabit voci suæ vocem virtútis : ℟. Date glóriam Deo. *Ps.* 67.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. VEnérunt qui cógerent immoláre, & accéndere thura, & à lege Dei discédere, & dixérunt ei. Accéde & fac sicut omnes gentes. 1. *Mach.* 2.

Ant. 5. C. Respondens, ait: Non colo idóla manufacta, sed viventem Deum, qui creávit cœlum & terram, & habet potestátem omnis carnis. *Dan.* 14.

Ant. 7. *d.* Levavérunt vocem suam dicentes : Tolle de terra hujúsmodi; non enim fas est eum vívere. *Act.* 22.

Ant. 4. E. Vir ætáte provectus.

CANTICUM. *Baruch* 5.

Prophetia de Gentium vocatione ab oriente sole usquè ad occidentem.

EXue te, Jerúsalem, stolâ luctûs & vexatiónis tuæ ; * & índue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempiternæ glóriæ.

Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, * & impónet mitram cápiti honóris æterni.

Deus enim ostendet splendórem suum in te * omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum : * Pax justítiæ, & honor pietátis.

Exurge, Jerúsalem, & sta in excelso, * & circúmspice ad orientem ;

Et vide collectos fílios tuos ab oriente sole usquè ad occidentem, * in verbo Sancti gaudentes Dei memóriâ.

Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis: * addúcet autem illos Dóminus ad te, portátos in honóre sicut fílios regni.

Ant. Vir ætáte provectus, & vultu decórus, gloriosíssimam mortem compleCtens, voluntáriè præibat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Intuens quemádmodum oportéret accédere, patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SIcut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra : sive autem tribulámur, pro vestra exhortatióne & salúte; sive consolámur, pro vestra consolatióne.

HYMNUS.

HEu ! te, sancte Senex, quis furor ímpetit.
Cur plebs imméritam te rapit ad necem ?

rum grávitas, nil
rábilis
i caníties movet.
ba fremens alli-
ffero
; moxque gradus
Capitólii
s dejiceris, non
dus mori
risto móreris du-

er médiam, victi-
nóbilis,
ris lácero córpore
hrior.
fers tanta, siles;
oris ímmemor
n mente præóccu-

cunquè furor bár-
us ábripit,
vulnéribus signat
cruor,
spárso véluti sémi-
lætior
t Christíadum se-

uos génuit Pontí-
s cruor,
ô Tectósages, fún-
e sánguinem,
dò pace datâ non
t, hunc juvet
m móribus ássequi,
ne, tibi tóllimus,
manus;
nostra movent, ás-
e súpplices:
, ô sancte Pater, te
pidos sequi
, regnas ubi, fi-
s.
, summe Pater, tól-
e láudibus;

Da te, Christe, sequi,
láurea Mártyrum;
Per te, Numen Amor,
frígida péctora
Sacris ígnibus árdeant.
Amen.

℣. In memória ætérna erit justus; ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111.

Ad Benedictus.

Ant. 6. duplicanda. Ad supplícium trahebátur: sed cùm plagis perimerétur, ingémuit & dixit: Dómine, manifestè tu scis quia duros córporis sustíneo dolóres, secundùm ánimam verò propter timórem tuum libenter hæc pátior. 2. *Mach.* 6.

Oratio.

Deus, qui beáti Saturníni Mártyris tui atque Pontíficis prædicatióne, de incredulitátis ténebris, nos vocasti in admirábile Evangélii lumen; fac ut ejus intercessióne, crescámus in grátia & cognitióne Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui; Qui tecum.

Fit solùm Commem. de Adventûs.

AD HORAS.

Doxologia.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Venérunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui es autor fídei, * & consummátor. *Hebr.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 5. C. Respondens.

CAPITULUM. *Act.* 17.

GEnus cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argento, aut lapídi sculptúræ artis, & cogitatiónis hóminis, divínum esse símile.

℟. *br.* Magnus Dóminus, * & laudábilis nimis, * Allelúia, allelúia. Magnus. ℣. Terríbilis est * super omnes deos. * Allelúia. Glória Patri. Magnus. *Ps.* 95.

℣. Confundantur omnes qui adórant sculptília, ℟. Et qui gloriántur in simulácris suis. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Levavérunt.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

NEmo mihi áffuit; sed omnes me dereliquérunt: non illis imputétur. Dóminus autem mihi áffitit, & confortávit me.

℟. *br.* Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos. * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 117.

℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea: quem timébo? ℟. Dóminus protector vitæ meæ; à quo trepidábo? *Ps.* 26.

AD NONAM.

Ant. 1. D. Intuens.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NIhil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. *br.* In Deo * faciémus virtútem, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et ipse ad níhilum dedúcet * tribulantes nos. * Allelúia. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 59.

℣. In nómine tuo, Dómine, ℟. Spernémus insurgentes in nobis. *Ps.* 43.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. HIc est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7.

Ant. 3. E. Ipse est directus divinitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. *Eccl.* 49.

Ant. 6. Máximus in salútem electórum Dei: quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. C. Ossa ipsius visitáta sunt, & post mortem prophetavérunt. *Eccl.* 49.

Ant. 4. E. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Hebr.* 13.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Allelúia, allelúia. ℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum; exáudiet illum de cœlo sancto suo. Allelúia. *Ps.* 19.

HYMNUS.

CHristo dùm frúitur pars mélior tuî,
Dùm subjecta tibi sídera déspicis,
Vix hic indécori relíquias tegit
Tellus ímpia céspite.
Ignótus pópulis non eris ámpliùs
Quo tellus húmili te ténuit loco,
Surgunt templa tuo dédita nómini,
Altis æmula núbibus.
Iltor nempè Deus córpora mártyrum
Condi pulvéreo non pátitur situ
Tristes exúvias, oppróbrium necis
Summis pensat honóribus.
dulcis píetas, dígnaque láudibus,
Ultári médio quæ pósuit tui
Urnam, sancte Pater, córporis hóspitam,
Urbi præsídium & decus!
Quorum te méritis consóciat fides,
Illis te sócium martyrium dedit;
Illórum túmulo nunc quoque cónderis,
Numquàm dispar Apóstolis.
Hic stas perpétuus Martyr, & immolas
Tritum corpus adhuc; non satis est tibi
Unâ morte mori, jugis ut hóstia
Christo júngeris hóstiæ.
Talis depósiti nos sumus, & tuæ
Custódes fidei; nos super éxcuba
Ex illa spécula; de cáthedra doce
Plenus Númine Póntifex.
Da te, summe Pater, tóllere láudibus
Da te, Christe, sequi, láurea Mártyrum
Per te, Numen Amor, frígida péctora
Sacris ígnibus árdeant.
Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. I. *duplicanda.* Hic est fratrum amátor & pópuli; hic est qui multùm orat pro pópulo & universa civitáte. 2. Mach. 15.

Orat. Deus, qui. *ut suprà.*
Pro Commem. S. Andreæ Apostoli.

Ant. Invénit Andréas fratrem suum Simónem, & dicit ei: Invénimus Messíam; & addúxit eum ad Jesum. *Joan.* 1.

℣. Dóminus virtútum nobiscum; ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

Oratio, Majestátem. *ut infrà ad Laudes.*

Ultimò fit Commemor. Advent. tantùm.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. Occupábit salus muros tuos, & portas tuas laudátio; & erit tibi Dóminus in lucem sempiternam. *Is.* 60.

Hymnus, In noctis. *cum Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Consolátus est Dóminus pópulum suum: parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.

DIE XXX.

In Festo

S. ANDREÆ, APOST.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evangelio & Historia Ecclesiastica.

ANdréas Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater *Petri*, discípulus Joannis Baptistæ, cùm eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei, secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eumdem perdúxit. Cùm pósteà unà cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo à prætereunte Christo vocáti illis verbis, Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponentes moram, & relictis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus resurrectiónem & ascensiónem, Andréas in Scythia prædicávit. Cùmque in Græciam pervenisset, multis ab idolórum cultu ad Christum colendum adductis, urbem Patras in Achája, suâ morte nobilitávit. Ejus relíquias Constántius Imperátor, ex voto Constantíni patris, anno vigésimo regni sui Constantinópolim transferri, & in augustíssimo Apostolórum templo collocári curávit; undè pósteà decerpta pígnora diversis locis quasi vitæ sémina dispersa sunt.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Sermo 133. *Lectio v.*

BEátus Andréas hódiè moriendo pro Dómino, toto virtútis gradu Domínicis incumbit hærére vestígiis. Nec eum cursus fáciat díssparem fratri, quem natúra símilem, vocátio sócium,

ſum, parem grátia ipſa
erfécerat. Ad unam vo-
em Dómini, ſicut ille,
atrem, pátriam, cenſum
elíquit. Solum eſt quòd
émpore Domínicæ paſſió-
iis fugit; ſed neque hoc
mpar, quia non eſt grá-
ius fúgere quàm negáre.
ed æquávit fratres vénia,
uos ſic diſcréverat culpa.
Nam crucem quam refú-
erant, póſteà conjunctis
ribus, ardenter invá-
lunt; ut undè reátum
úmpſerant, indè conſcén-
lerent cœlum, indè præ-
nium ſúmerent & coró-
am. Petrus namque cru-
em, árborem conſcendit
Andréas; ut qui Chriſto
ómpati geſtiébant, in ſe-
netipſis figúram, formam-
ue ipsíus exprímerent paſ-
iónis, & redempti ligno
onſummarentur ad pal-
nam. Sic Andréas noſter,
tſi cedit órdini, præmio
amen non cedit & labóri.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Sermo 2. de S. Andrea. n. 1.

Lectio vj.

BEáti Andréæ Apóſtoli ſolémnitas hódie cele-
ratur: quam ſi piâ ſolli-
itúdine perſcrutémur,
nulta invenímus in ea,
uæ ædíficent ánimas noſ-
ras. In ipſo síquidèm con-
erſiónis ſuæ inítio, mag-
um nobis perfectæ obe-
liéntiæ præſtat exemplum:
uod quidèm Chriſtiánis
ómnibus neceſſárium. Sola
enim eſt cáritas quæ obe-
diéntiam gratam facit &
acceptábilem Deo; hílarem quippè datórem dílí-
git Deus. Undè autem in
Andréa jamjam moritúro
tàm ſpirituális mens fuit,
tàm fervens cáritas, áni-
mus tàm robuſtus? Planè
Spíritus erat qui adjuvábat
infirmitátem ejus, per
quem diffundebátur in cor-
de ipsíus cáritas fortis ut
mors, imò & fórtior mor-
te. Cujus ô ſi & nos par-
tícipes inveniámur! Et ſi-
cut beáto Andréæ crucem
& mortem ipſam, ſic no-
bis quoque labórem, &
pœniténtiam noſtram fáce-
ret, non ſolùm non mo-
leſtam, ſed étiam deſide-
rábilem atque omnínò de-
lectábilem eſſe.

IN III. NOCTURNO.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore: Ambulans Jeſus juxtà mare
Galilææ, vidit duos fra-
tres, Simónem qui vocá-
tur Petrus, & Andréam
fratrem ejus, mittentes rete
in mare. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

5. in Ev. habita in Baſ. S. Andreæ, die nat. ejus. n. 1.

AUdiſtis, fratres caríſſimi, quia ad
unius juſſiónis vo-
cem Petrus & Andréas,

relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem; & ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbantur, oblíti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fídei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquantem denúntiat: & tamen superba mens nostra non vult hoc sponte deséreré, quod quotídiè perdit invíta. Quid ergò, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis séculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

Lectio viij. *n.* 2.

SEd fortassè áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicit: Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantùm dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótiùs pensáre quàm censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit; multum relíquit, qui quantúmlibèt parùm, totum deséruit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multum ergò Petrus, & Andréas, dimísit, quandò uterque étiam desidéria habendi derelíquit.

Lectio ix. *n.* 4.

QUia ergò, fratres caríssimi, beáti Andréæ Apóstoli natalítia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Ostendat nostræ obséquium devotiónis, immutátæ solémnitas mentis: despiciámus quæ terréna sunt: relíctis temporálibus, mercémur ætema. Si autem necdùm póssumus relínquere própria, saltèm non concupiscámus aliéna. Si necdùm mens nostra accénditur igne caritátis, in ambitióne sua hábeat frenum timóris; ut profectûs sui pássibus vegetáta, dùm ab alienórum appetítu compéscitur, quandóque ad própria contemnenda perducátur, adjuvante Dómino nostro Jesu Christo.

A D L A U D E S.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Erant Petrus & Andréas piscatóres, & ait illis Jesus: Veníte post me, & fáciam vos fieri piscatóres hóminum. At illi contínuò, relíctis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóst-

solus éxtitit prædicátor & rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, &c.

Fit Commemoratio Adventûs & Virg. Deum pariturœ.

AD VESPERAS.

℣. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. *Philipp.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Eligii, *Episcopi, ut in Communi Pontificum. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Oratio*, Deus, fidélium. xxvij. *Deindè Adventûs & Virginis Deum pariturœ.*

FESTA DECEMBRIS.

Die I.

In Festo

SANCTI ELIGII,

Noviomensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex ejus vita à S. Audoeno Rothomag. scripta.

Elígius Lémovix, aurífaber indústrius, Parísios se cóntulit, ubì perítiæ suæ famâ Clotário secundo innótuit. Sanctióris vitæ desidério accensus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologésim fecit coram sacerdóte, & exindè in ópera pietátis omni stúdio incúbuit. Nam étiam cùm artem exercébat, subindè in sacros códices óculos intendébat; ita ut mens Deo vacáret, dùm manus úsibus serviébant humánis. Quidquid arte suâ comparábat, id totum fovendis egénis, & captívis, rerum étiam sibi necessariárum dispéndio, redimendis erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concursus, ut quærenti domum Elígii dicerétur: ubì páuperum cœtum conspéxeris, illìc & Elígium repéries. Intrà domum autem vacábat oratióni cum familiáribus, qui diù noctúque in ejus cámera canónicum cursum solémniter adimplébant. Non minùs acceptus Dagoberto quàm Clotário patri, & ab illo ad Aremoricórum regem pacis componendæ

causâ missus, reges ambos felíci fœdere sociávit.

Lectio iij.

VAria ejus hortatu, & impensis extructa sunt templa & monastéria. Solemniacense in Lemovícibus cœnóbium cóndidit. Paríssiis ædificávit monastérium vírginum, ad quarum córpora sepelienda, Ecclésiam Sancti Pauli extra civitátem constrúxit. Instaurávit in eódem Monastério Basílicam Sancti Martiális, quam ejus quoque dítávit relíquiis. Plúrima diversis tempóribus auro, argento & gemmis ornávit sepulcra Sanctórum. Mausoléum imprímis Mártyris Dionysii miro artifício decorávit. De Ecclésiæ disciplína sollícitus, simoníacam labem, quæ altas in Gállia radíces égerat, extirpávit. Tandèm ad Noviomensem Episcopátum assumptus, non modò salúti gregis sibi commissi invigilávit, sed & Flandros & Frísios, aliosque ad septentriónem pópulos, non sine magno labóre ac vitæ discrímine ad christum addúxit. Sedit in Concílio Cabilonensi sub Clodovéo secundo. Multa præclárè scripsit, ejécit dæmones, futúra divínitùs prædíxit; aliisque miráculis illustris, óbiit septuagenárius, desinente die últimâ Novembris, anno sexcentésimo quinquagésimo nono, horâ primâ noctis, & Noviómi sepultus est.

AD LAUDES, fit Commem. Adventûs, & Virginis Deum paritura.

VESPERÆ, à Capitulo de sancto Francisco Xaverio, ut in Communi Justorum pro Sacerdot. Oratio, Deus, qui.

Fit Commemor. sancti Eligii. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xxviij. *Oratio*, Deus, Fidélium. xxvij. *Deindè Adventûs & Virginis Deum pariturae.*

DIE II.

In Festo

SANCTI FRANCISCI XAVERII,

Presbyteri. *Semiduplex.*

Omnia de Communi Justorum pro Presbyteris.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Turselinum scripta.

FRanciscus Xavérius, nóbilis Cántaber, Paríssiis emenso philosóphico stádio, magistérium ártium consecútus, mox Philosóphiæ Professor, ac deindè Baccaláureus, Theológiæ cursum abrúpit, ut se beáto Ignátio sócium adjúngeret. Tùm sanctióris vitæ genus profitéri cœpit, non jejúniis modò aliisque córporis afflictatiónibus, & páuperum, præsertìm infirmórum curâ, quibus in xenodóchiis minis-

bat; sed & singulári re-
ónis propagandæ stú-
, summâ in Epíscopos
Presbyteros observán-
, eóque in Deum fer-
e caritátis, ut ejus in-
dium in oratiónibus
i ferens, sæpiùs excla-
ret: Satìs est, Dómine,
s est.

Lectio iij.

Recurante Joanne Lu-
sitániæ rege, à Paulo
io Indiæ destinátus,
ltos passìm toto Orien-
Christiános ad melió-
t frugem revocávit,
mèm plúrimos pópulos
orántiæ ténebris invo-
s ad Christi fidem ad-
it: nam præter Indos,
chmánes & Malábares,
primus Parávis, Má-
, Jaiis, Acénis, Min-
ais, Malacénsibus &
ónibus, multis éditis
áculis & exantlátis la-
ibus, Evangélii lucem
lit. Perlustrátâ tandèm
ónià, ad Sinas profec-
s, in ínsula Sanciána
t, anno ætátis qua-
gésimo-quinto, Christi
ésimo quingentésimo
quagésimo secundo.
pus ejus post menses
decim íntegrum & in-
uptum, Goam delá-
est. Hunc, Indiárum
stolum toto orbe ap-
lrum, Gregórius dé-
us-quintus Sanctis ad-
sit, anno millésimo
sexcentésimo vigésimo se-
cundo.

Oratio.

Deus, qui Indiárum gentes, beáti Francísci prædicatióne & mirác-
ulis, Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exempla; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. Adventûs, & Virginis Deum paritura.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, ut in Communi Doctorum. Oratio, Omnípotens. xxxiij.

Fit Commem. præcedentis, ut in Communi Justorum pro Sacerd. Deindè Adventûs & Virg. Deum paritura.

Die III.

In Festo

S. PETRI CHRYSOL.

Episcopi & Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex ejus Oper. Hier. Rub. Lib. 2. Hist. &c.

Petrus Chrysólogus Foro Cornélii, quod Immolam vocant, in Æmília natus, à sancto Cornélio illíus civitátis Epíscopo, sanctíssimis móribus ac disciplínis institútus, & in Diáconum ordinátus, non ita multò pòst, Deo annuente, Ecclésiæ Ravennensis Epíscopus electus est. Annis círciter sexaginta Pontíficio

múnere præstantíssimè perfunctus est. Quantùm áureâ quâdam ingénii atque eloquéntiæ ubertáte præstíterit, undè & Chrysólogi nomen est adeptus., ex ejus oratiónibus existimáre licet, quæ præclárè dictis & rebus illústribus refertæ sunt.

Lectio iij.

DUóbus Concíliis, quorum álterum Ravennæ, Romæ álterum, Symmachi Pontíficis Máximi, itemque Theodoríci Ostrogothórum regis jussu, indictum est, intérfuit, subscripsítque. Illíus ætáte novas de Incarnatióne quæstiónes movit Eutyches; & ad hæresis suæ patrocínium, Petri suffrágia tentávit per lítteras: quibus veritátis & unitátis amans Petrus sic respondit: Tristis legi tristes lítteras tuas; & scripta mœróre débito percurri, quia sicut nos pax Ecclesiárum, Sacerdótum concórdia, tranquíllitas plebis gaudére fácit gáudio cœlesti: ita nos afflígit & déjicit fraterna dissénsio. Tùm Eutychen hortátur ut se in his quæ à beatíssimo Papa Románæ civitátis scripta sunt, obedienter atténderet. Obiit Immolæ circà médium quinti séculi.

Oratio, Omnípotens. xxxiij. *Fit Commem. Adv.* & *Virginis* Deum parituræ.

VESPERÆ, *à Capitulo de sequenti*, *ut in Communi Virginum pro Martyre*, *Oratio*, Deus coróna. *infrà. Fit Commem. præcedentis & Adventûs, ultimò Virginis Deum parituræ.*

DIE IV.

In Festo

SANCTÆ BARBARÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Tillemont.

BArbara Virgo & Martyr légitur in orientáli Chrónico Martyrium subiisse tempóribus Heráclii Alexandríæ Epíscopi discípuli Orígenis; qui Póntifex óbiit anno ducentésimo quadragésimo octávo. Cultus sanctæ Mártyris cœpit apud Latínos versùs nonum séculum, ut ex Martyrológiis Adónis & Usuardi collígitur: antíquior verò est & celebérrimus apud Græcos. Versùs finem noni séculi, Constantinópoli extábat Ecclésia sub invocatióne sanctæ Bárbaræ ab Imperatóre Leóne Philósopho dicto ædificáta. In constitutióne Imperatóris Manuélis Comnéni qui século duodécimo regnábat, festum sanctæ Bárbaræ diébus festis à pópulo observandis annumerátur.

mo sancti Máximi Epíscopi.

Lectio iij.

natali sanctæ Agnetis.

quàm imitábile Virgínibus, Virgo, tui óris tradidisti exemn. O quàm sanctum óribus dandum Virgí, tribuisti responsum, temnendo mundi divi, execrando carnis cupiscéntias, & so- Christi pulchritúdinem mando. Accédite ad llam, puellæ, & dis- in annis infántiæ, les in péctore suo circa irem Christi flammas endit. Veni jam, Virgo, thálamum quem quæ, ut sponsam te Virgí. s immaculáta cómpro- Christi. Felix caterva inum, quibus stúdium tuæ sequi confessiónis gia. Habébunt enim m corónam in cœlo tecum superavérunt ícum in mundo. Nam tibi vestígia Maríæ equenti participátio næ remuneratiónis ap- it; ita eis te imitán- s ætérna crédimus gáu- non neganda. Itaque léndida Christo, pul- Dei fílio, & ómni- Angelis atque Archán- grata, ut nostri memi- dignéris, quibus pré- s póssumus exorámus, obis ille tríbuat pec- rum indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

Oratio.

Deus, coróna Vírginum, qui beátam Bárbaram Vírginem & Mártyrem tuam mérito passiónis ætérnâ glóriâ coronasti; in hora mortis nos ejus protectióne vísita, & ab ignis ætérni flammis propítius defende; Per Christum.

Fit Commem. Adventûs & Virginis Deum paritura, & sic ad Vesperas.

D I E V I.

In Festo

SANCTI NICOLAI

Myrensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Pridiè ad VESP. Psal. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Deus qui. *infrà.*

Fit Commemoratio Adventûs & Virg. Deum parituræ.

Lectio ij.

Ex historia ejus apud Surium, Tillemont, &c.

Nicoláus Myræ, quæ Lyciæ Metrópolis est, Epíscopus, pópulis ómnibus véteri & vulgátâ famâ notus est. Quanto honóre fúerit hábitus à Græcis, vel una testátur precário inserta Litúrgiæ, quæ sancti Joannis Chrysóstomi nómine inscríbitur. Multæ sub ejus nómine erectæ sunt Constantinópoli Basílicæ. Illíus præséntem opem sen-

fisse se Theodórus, qui Myrensem ejus sedem tenébat, coram Pátribus in Nicæna secunda Synodo contestátus est ad asserendam & confirmandam, quam priùs impugnáverat, débitam Sanctórum imagínibus venerationem. Cùm anno octingentésimo séptimo dux quidam Arabum, Chumid nómine, Myrâ occupátâ, sacram urnam in qua sancti Nicolái corpus asservabátur, confríngere tentáret; & in vicínam ex erróre vim & ictus inferret, eum, ut scribit Theóphanes, sanctus & Thaumaturgus Nicoláus manifestâ ultióne exagitávit: extemplò enim, inquit, immánis ventórum procella, marinórum fluctuum ímpetus, tonítruum fulgurumque promíscua tempestas ádeò classem jactávit, ut pleræque naves conquassátæ submergerentur; ipseque Dei hostis Chumid, Sancti virtútem expertus, vix ac præter spem potúerit effúgere.

Lectio iij.

EX ejus sepulcro stillábat óleum depellendis váriis morbórum genéribus salúbre, quod penículo extractum ex urna fidélibus distríbui solébat in váscu-lis. Eórum nonnullis in Occidentem allátis, cœpit apud Latínos nóminis & miraculórum ejus fama celebrári quam prædicant nono século Martyrológia Usuardi & Adónis. In Gálliis jam ad annum millésimum trigésimum Robertus rex in palátio régio Parísiis Basílicam sub nómine sancti Nicolái condíderat. Aucta est autem imprímis sancti Pontíficis venerátio, ex quo, devastátâ à Turcis Myrâ, allátum est corpus ejus Bárium in Apúlia, anno salútis millésimo octogésimo séptimo. Ibi enim extructa est impensis civitátis Basílica, quam in honórem sancti Nicolái Urbánus Papa secundus, post biénnium in Apúliam véniens, dedicávit; in eáque sacrum corpus cóndidit.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorasti miráculis: tríbue, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónum suárum salutárem consequantur efféctum; Per Dóminum.

Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura, & sic ad Vesperas.

DIE VIII. DECEMBRIS.
IN FESTO
CONCEPTIONIS
B. MARIÆ VIRGINIS.
SOLEMNE MINUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

Ant. A Muliere inítium I. G. factum est peccáti, & per illam omnes mórimur. *Eccli.* 25.

Ant. 6. Dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quarè hoc fecisti ? Quæ respondit : Serpens decépit me. *Genes.* 3.

Ant. 3. *a.* Ait Dóminus Deus ad serpentem : Quia fecisti hoc, inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illius. *Genes.* 3.

Ant. 1. D. Ipsa cónteret caput tuum ; & tu insidiáberis calcáneo ejus. *Gen.* 3.

Ant. 2. Dómine, erit hoc memoriále nóminis tui, cùm manus féminæ dejécerit eum. *Judith* 9.

CAPITULUM, *Sophon.* 3.

LÆtáre & exulta in omni corde, fília Jerúsalem : ábstulit Dóminus judícium tuum ; avertit inimícos tuos : Rex Israël Dóminus in médio tuî.

℟. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, *Qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. ℣. Fecit poténtiam in bráchio suo : dispersit superbos mente cordis sui. * Qui. Glória. *Repet.* ℣. Benedictus. *usquè ad* ℣. *Judith* 13. *Luc.* 1.

HYMNUS.

DÉbitam morti sóbolem creârat
Eva peccátrix : nova destinâtur,
Quæ sacro partu scelus atque mortem
Déstruat, Eva.

Victa serpentis fuit illa fraude ;
Intimis virus récipit medullis :
Vulnus hæc sanat, tumidíque colla
Cónterit anguis.

Quò dolus cessit ? Dómitâ parente,

Tótius sperat sóbolis ruínam :
Omnibus reddet Sóboles parentis
Una salútem.
Sic lucro cedunt, Dómino volente,
Damna, dùm gratâ vice per Maríam
Delet antíquam nova vita mortem,
Grátia culpam.
Díceris mater quoque nostra, Virgo ;
Te probâ nostram, pia Virgo, matrem,
Éfficax blandis précibus sevérum
Fléctere Numen.
Laus sit ætérnæ sua Trinitáti,
Quæ laborantem miseráta mundum,
Próximos Christi, præeunte matre,
Núntiat ortus.
Amen.

℣. Deus rex noster operátus est salútem : ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ant. 5. C. *duplic.* Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit tantùm Commem. de Adventu.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capit. de Fer. Reliqua, ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

LÆtis terra sonet pláusibus; huic Dei
Mater virgo datur : múnere quo nova
Se rerum fácies prótinùs éxerit,
Mundo pax redit áurea.
Hæc est illa domus, quâ Deus ádvena
In terris hábitat, digna Deo domus ;
Templum grande, sibi quod própriâ manu
Summus cóndidit Artifex.
Aureis arca vetus fúlserit úndiquè
Scintillans rádiis : hæc vácuas decent
Umbras : intérior Núminis ípsius
Arcam nobílitas decet.
Non hìc manna latet, légifer aut lapis,
Non ramus stérilis : flos viget hìc ferax
Virtútum ; sacer hìc panis, homo Deus ;
Hìc legis résidet dator.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio :
Ambórum sit idem Spirítui decus,
Arcánis hábilem qui thálamum modis
Christo præparat hóspiti.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine Dóminus noster. 46.

Verbum incarnatum, Angelis per mortalitatem minoratum, per divinitatem superexaltatum.

Ant. 1. g. Sanctificábo tabernáculum testimónii; & habitábo in médio filiórum Israël, eróque eis Deus. *Exod.* 29.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione.* 58.

Cælum, Apostoli: sol, Christus: Lex, Evangelium.

Ant. 5. a. Opus grande est: neque enim hómini præparátur habitátio, sed Deo. 1. *Paral.* 29.

Ps. Eructávit cor meum. 152.

Christus, Rex: Regina, Virgo Mater.

Ant. 2. Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum. *Ezech.* 37.

℣. Hæc réquies mea: ℟. Hic habitábo, quóniam elégi eam. *Ps.* 131.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 44.

LAudáte, cœli, quóniam misericórdiam fecit Dóminus: jubiláte, extréma terræ: resonáte, montes, laudatiónem, saltus & omne lignum ejus; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Israël gloriábitur. Hæc dicit Dóminus, redemptor tuus & formátor tuus ex útero: Ego sum Dóminus fáciens ómnia, extendens cœlos solus, stabíliens terram, & nullus mecum. Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & salvi éritis. *Nihil respondetur.*

℟. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus: Dóminus virtútum nobíscum, suscéptor noster Deus Jacob. ℣. Virgo in útero habébit, & páriet fílium; & vocábunt nomen ejus Emmánuel, quod est interpretátum, Nobíscum Deus. * Deus. *Ps.* 45. *Matth.* 1.

Lectio ij. Cap. 45.

EGo Dóminus, & non est alter, formans lucem, & creans ténebras, fáciens pacem, & creans malum: ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte, cœli, désuper; & nubes pluant Justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem; & justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum. Hæc dicit, &c.

℟. Elégit Dóminus eam, * Elégit eam in habitatiónem sibi. ℣. Perficiéntur ea quæ dicta sunt à Dómino. * Elégit eam. *Ps.* 131. *Luc.* 1.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & Sabaïm viri sublímes, ad te transíbunt, & tui erunt;

post te ambulábunt; vincti mánicis pergent, & te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te estDeus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël salvátor. Confúsi sunt & erubuérunt omnes: simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israël salvátus est in Dómino salúte ætemâ. Hæc dicit, &c.

℟. Descendet sicut plúvia in vellus: * Benedictum nomen majestátis ejus in æternum, & † Replébitur majestáte ejus omnis terra. ℣. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis; & ipse Deus cum eis erit eórum Deus. * Benedictum. Glória Patri. † Replébitur. *Ps.* 71. *Apoc.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

Ant. 7. *d.* Ipsa est múlier quam præparávit Dóminus Fílio Dómini mei. *Gen.* 24.

Ps. Deus, judícium tuum regi da. *cum sua divisione.* 99.

Incarnati verbi ortus ineffabilis & immensa potestas.

Ant. 8. *G.* Benedícam ei, & ex illa dabo Fílium cui benedictúrus sum. *Gen.* 17.

Ps. Benedixisti Dómine, terram tuam. 63.

Terra Israël hostibus liberata dat fructum suum Christum.

Ant. 1. *D.* Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitemum, & sémini ejus. *Gen.* 17.

℣. Benedicentur in ipso omnes tribus terræ: ℟. Omnes gentes magnificábunt eum. *Ps.* 71.

Absol. & Benedict. de B. M. V.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi advérsus Hæreses.

Hær. 78. *Lectio iv.*

MAría significátur per Evam, quæ vivéntium mater ænígmatis involúcro nuncupátur. Illìc enim mater vivéntium appelláta est, cùm jam illud audísset, Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Idque mirum est, quòd post offensiónem ádeò magnum cognómen ei attribútum fuit. Ac secundùm id quod sénsibus óbvium est, ab illa Eva totíus géneris humáni orígo in terra deducta est: hìc verò à María vita ipsa verè in mundum introducta est, ut viventem páriat, & fit María mater vivéntium. Per ænigma ígitur María mater vivéntium vocáta est.

℟. Ecce draco stetit ante mulíerem quæ erat paritúra Fílium qui rectúrus erat omnes gentes: * Et

projéctus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui sedúcit universum orbem. ℣. Per manum féminæ percussit illum Dóminus Deus noster ; * Et. Apoc. 12. Judith. 13.

Lectio v.

EVa homínibus causam mortis áttulit : per eam quippè mors intrávit in mundum. María verò vitæ causam præbuit, per quam vita nobis nata est. Atque ideò Fílius Dei in mundum advénit ; & ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia : & undè mors áccidit, vita illinc accessit, ut in mortis locum vita succéderet, & illátam à mulíere mortem, ille qui è mulíere, vita ut esset nostra, natus erat, exclúderet. Et quia illic quidèm Eva, cùm esset virgo, in transgressióne inobediéntiæ éxtitit ; rursùs per vírginem facta est obediéntia grátiæ, cùm evangelizátus est de cœlo adventus vitæ æternæ secundùm carnem.

℟. In multitúdine fortitúdinis suæ dixit se júvenes occisúrum, infantes dare in prædam & vírgines : * Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. ℣. Irátus est draco in mulíerem ; & ábiit fácere prælium cum réliquis de sémine ejus : * Dóminus. Judit. 16. Ap. 12.

Lectio vj.

NAm illic aït ad serpentem Deus : Inimicítias ponam inter te & inter illam, inter semen tuum & semen illíus. Atqui nusquàm semen mulíeris invenítur : undè non áliter, quàm per adumbratiónem ad Evam illas inimicítias referuntur, quas cum hujus stirpe serpens, atque in eo diábolus & invídia exercent. Et perfectè quidèm accommodári ad illam universa néqueunt ; verè autem implentur in sémine sancto, exímio, ac singulári, quod à sola María vírgine sine ullo viri consórtio propagátum est.

℟. Deus noster adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómui Israël ; * Et † Interfécit in manu mea hostem pópuli sui. ℣. Suscépit Deus Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ : * Et interfécit. Glória. † Interfécit. Judith 13. Luc. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta ejus. 154.

Glória civitatis Dei, in qua natus est Christus.

Ant. 3. c. Ego sum Deus Abraham patris tui ; noli timére, quia ego tecum sum : benedícam tibi. Genes. 26.

Ps. Dóminus regnávit, exultet terra. 64.

Regnat Christus ; indè lætatur Sion , exultantque filiæ Judæ.

Ant. 6. Ponam thrónum regni super Israël in sempitérnum , sicut locútus sum David patri tuo. 3. *Reg.* 9.

Ps. Cantáte Dómino. . . quia. 50.

Christi Salvatoris manifestatio : indè universæ terræ gaudium.

Ant. 4. *E.* Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus , donec veníret desidérium cóllium æternórum. *Gen.* 49.

℣. Dispósui testaméntum eléctis meis : ℟. Jurávi David : In ætérnum præparábo semen tuum. *Ps.* 88.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi , fílii David , fílii Abraham. Abraham génuit Isaac , Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. *de consensu Evang. Cap.* 1.

MAtthæus Evangelista sic orsus est : Liber generatiónis Jesu Christi , fílii David , fílii Abraham. Quo exórdio suo satìs ostendit , generatiónem Christi secundùm carnem se suscepisse narrandam. Secundùm hanc enim Christus fílius hóminis est , quod étiam se ipse sæpissimè appellat , commendans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa superna & ætetna generátio , secundùm quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram , quia ómnia per ipsum facta sunt ; ita ineffábilis est , ut de illa dictum à Prophéta intelligátur : Generatiónem ejus qui enarrábit ?

℟. Abrahæ dictæ sunt promissiónes , & sémini ejus. * Non dicit : Et semínibus , quasi in multis ; sed , quasi in uno , Et sémini tuo , qui est Christus. ℣. Dixit Abraham Deus : Státuam pactum meum , ut sim Deus tuus , & séminis tui post te, dabóque tibi & sémini tuo possessiónem ætérnam. *Non dicit. *Galat.* 3. *Gen.* 17.

Lectio viij.

EXéquitur ergò humánam generatiónem Christi Matthæus , ab Abraham generatóres commémorans , quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ , de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat , ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ separandum putáret , quòd non ex ejus concúbitu , sed virgo péperit Christum. Hoc enim exemplo magníficè insinuátur fidélibus conjugatis , étiam

... pari consénsu conservatá, posse permanére ...arísque conjúgium, non mixto córporis sexu, custodíto mentis afféc...; præsertim quia nasci étiam fílius pótuit sine complexu carnáli, propter solos gignen... fílios adhibendus est.

℟. Deus Israël eréxit ...nu salútis nobis in do... David púeri sui, * Ad ...iendam misericórdiam ...n pátribus nostris, & ...morári testamenti sui ...cti; quod jurávit ad ...raham. ℣. Jurávit Dó...nus David veritátem, & ...n frustrábitur eam, * Ad ...iendam. *Luc.* 1. *Ps.* 131.

Lectio ix. *Cap.* 2.

Um evidenter dicat Apóstolus Paulus ex ...ine David secúndùm ...nem Christum, ipsam ...que Maríam de stírpe ...vid áliquam consangui...átem duxisse, dubitáre ...què non debémus. Cujus ...inæ quóniam nec sa...dotále genus tacétur, ...nuante Lucâ, quòd ...náta ejus esset Elísa...h, quam dicit de filiá... Aáron; firmíssimè te...ndum est carnem Christi ...tróque génere propagá...n, & regum scílicèt & ...erdótum, in quibus per...is apud illum pópulum ...bræórum étiam mystica ...tio figurabátur, id est, ...íssima, undè Christi nomen elícet.; tantò antè étiam illâ evidentíssimâ significatióne præmuntiárum.

℟. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus: * Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. ℣. Cogitáte per generatiónem & generatiónem, quia omnes qui sperant in eum, non infirmantur; * Et misericórdia. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Fecit mihi. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. 1. *Mach.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Adjuvábit eam Deus ℟. Manè dilúculo. *Ps.* 45.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. 8. G. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith* 13.

Ant. 3. a. Dóminus fáciens & formans te; ab útero auxiliátor tuus *Is.* 44.

Ant. 1. f. Ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israël; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Canticum, Incípite. *ut in Psalterio.* 149.

Ant. 2. Soror nostra es; crescas: & possídeat semen tuum portas inimicórum suórum. *Gen.* 24.

Ant. 4. a. In te benedicentur univérsæ cognatiónes terræ. *Gen.* 12.

CAPITULUM. *Rom* 15.

ERit radix Jesse, & qui exurget régere gentes: In eum gentes sperábunt.

HYMNUS.

MOrtále, cœlo tolle, genus, caput:
En noctis horror défiit; en jubar
Nascentis auróræ propinquum
Admónuit properáre Solem.
Sacro tumentes gérmine jam polus
Terras amícis ímbribus írrigat:
De stirpe Jesse virga surgit,
Conspícuum paritúra florem.
Cœlestis illum grátia Spíritûs
Inunget: illi Justítia & Fides,
Timorque castus, Veritasque
Et Píetas cómites præíbunt.
Hunc ergò, quem tot secla fidélibus
Votis anhélant; quem místero Deus
Promísit orbi, spem salútis,
Accélera, pia Virgo, fructum.
Sit Trinitáti perpétuum decus,
Inflicta mundo quæ míserans mala,
In matre pignus nascitúri
Non dúbium dat habére Christi. Amen.

℣. Semèl jurávi David in sancto meo: ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. 6. *duplicanda.* In me ancilla sua adimplévit Dóminus Deus noster misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël. *Judith* 13.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cœlestis grátiæ munus impertíre; ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat incrementum; Per Dóminum.

Fit sola Comm. de Adv.

ADHORAS,

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

Ant. 8. G. Benedicta es.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo

& dixit mihi : In
inhábita , & in If-
ereditáre , & in elec-
s mitte radíces.
r. De ventre matris
Deus meus es tu ,
lúia , allelúia. De
℣. Spes mea * ab
us matris meæ , * Al-
Glória. De ventre.

Tu possedisti , Dó-
renes meos : ℟.
isti me de útero ma-
æ. Ps. 138.

SEXTAM.

1. f. Ex te mihi
tax.

PITULUM. Mal. 3.
e ego mitto Ange-
m meum , & præ-
t viam ante fáciem
: & statim véniet ad
m suum Dominátor
vos quæritis , & An-
estamenti quem vos
: ecce venit , dicit
ius exercítuum.
br. Propè timentes
um * salutáre ip-
* Allelúia , allelúia.
℣. Ut inhábitet gló-
terra nostra. * Al-
Glória. Propè.
Dóminus dabit be-
item , ℟. Et terra
dabit fructum suum.

NONAM.

nt. 4. a. In te.
ULUM. Judith 13.
men tuum Dómi-
us ita magnificávit ,
a recédat laus tua

de ore hóminum , qui mé-
mores fúerint virtútis Dó-
mini in ætérnum.

℟. br. Ipse est Dóminus
Deus tuus , * & adorábunt
eum , * Allelúia , allelúia.
Ipse. ℣. Vultum tuum de-
precabuntur * omnes dívi-
tes plebis , * Allelúia. Gló-
ria. Ipse.

℣. Pópuli confitebuntur
tibi in ætérnum ; ℟. Mé-
mores erunt nóminis tui.
Ps. 44.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 2. Sicut lílium inter
spinas , sic amíca
mea inter fílias. Cant. 2.

Ant. 4. E. Tota pulchra
es , amíca mea ; & mácula
non est in te. Cant. 4.

Ant. 1. f. Hortus con-
clúsus soror mea sponsa ;
hortus conclúsus , fons si-
gnátus. Cant. 4.

Ant. 5. C. Fons hortó-
rum , púteus aquárum vi-
véntium , quæ fluunt ím-
petu de Líbano. Cant. 4.

Ant. 7. d. Surge , amíca
mea , speciósa mea ; &
veni. Cant. 2.

CAPITULUM. If. 62.

Vocábitur tibi nomen
novum , quod os Dó-
mini nominábit : & eris
coróna glóriæ in manu
Dómini , & diadéma regni
in manu Dei tui.

Allelúia , allelúia. ℣. Af-
ferentur Regi vírgines post
eam ; próximæ ejus affe-
rentur tibi. Allelúia. Ps. 44.

HYMNUS.

UNus bonórum fons, Deus, ómnium,
Quàm liberáli fundis opes manu!
Non antè concessis Maríam
Quot próperas cumuláre donis!
Inter rigentes, ceu rosa, cláuditur
Spinas, & acres vincit acúleos;
Præsens amáram virulenti
Grátia vim frúticis retundit.
Quantùm pudícas ínclyta vírgines
Præstat remóto quæ dóminam gradu
Sequuntur, & Regis parentem
Sidéreâ comitantur aulâ!
Nec Angelórum par decus: hi Deo
Adstant sedenti; fert hóminem Deum
María, nomen dulce matris
Virgíneo sócians honóri.
Regína mundi, Virgo cliéntium
Tutéla, mœstis perfúgium reis,
Fer nostra Nato vota: tristem
Non pátitur génitrix repulsam.
Sit Trinitáti perpétuum decus,
Inflicta mundo quæ mísserans mala,
In matre pignus nascitúri
Non dúbium dat habére Christi. Amen.

℣. Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs: ℟. In fímbriis áureis circumamicta varietátibus. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Una est columba mea, perfecta mea: vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt. *Cant.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit sola commem. de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Domin.

Ant. 2. Ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos; super te autem oriétur Dóminus. *Is.* 60.

Hymn. Virgíneis. lxxxviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. In splendóre ortûs tui, omnes vénient, laudem Dómino annuntiantes. *Is.* 60.

DIE XI.

In Festo

SANCTI DAMASI,

Papæ. *Semiduplex.*

Omnia ut in Comm. Pontif. Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Dírige. *infrà, cum Commem. Advent. & Virginis Deum parituræ.*

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, & variis Scriptor. Ecclesiast.

DAmasus, post Libérium, Románus Póntifex, testante sancto Ambrósio, manifesto Dei ju-

lício eléctus, & tandèm onfirmátus est, dejecto n Synodo Romána Ursicío, qui quorumdam factióne pseudoepíscopus ordinátus fúerat. Hic in írri.im misit Ariminensem onventum, in quo Cahólicis structa fraus, Va-ntis potíssimùm & Ursái perfídiâ; detectamque Synodo Apollináris hæsim primus anathémate ercussit. Accépit lítteras Pátribus in Concílio secundo œcuménico Constantinópoli congregátis, ejus decréta pro fide rata abuit. Priscillianistas in ynodo Cæsaraugustána somni judício proscriptos, um purgandæ fidei suæ écie, Romam ad ipsum enissent, ne ad conspecm quidèm admíttere vóit. Sanctum Hierónyum ad se vocávit, ut eo conscribendis epístolis, respónsiónibus synodáous uterétur. Ejus quoe jussu idem Hierónyus novum Testamentum ræcæ fidei réddidit, & altérium quo Románaebátur Ecclésia juxtà ptuaginta intérpretum nflatiónem, emendávit. egans in componendis rsibus ingénium hábuit: rsu, & solútâ orátione alta scripsit. Tandèm nis octódecim in Ponicátu exactis, Theoósio imperante, decessit, & viâ Ardeatínâ sepultus est.

De libro Apologétiæ sancti Hierónymi pro libris suis contrà Joviniánum.

Circa finem.

Lectio iij.

DUm advíveret sanctæ memóriæ Dámasus, librum contrà Helvídium de beátæ Maríæ virginitáte perpétua scrípsimus; in quo necesse fuit nobis ad virginitátis beatitúdinem prædicandam multa de moléstiis dícere nuptiárum. Nùm vir egrégius & erudítus in Scriptúris, & virgo, Ecclésiæ vírginis doctor, áliquid in illo sermóne reprehendit? In libro quoque ad Eustóchium, multò duriόra de núptiis díximus, & nemo super hac re læsus est. Amátor quippè castitátis, præcónium pudicítiæ intentâ aure captábat. Lege Tertulliánum, lege Cypriánum, lege Ambrósium; & cum illis me vel accúsa, vel líbera.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam salútis æternæ, quam beáti Pontíficis Dámasi vita cum doctrína monstrávit; & fac nos, eódem intercedente, sic ejus súbsequi vestígia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis, & Adventûs, necnon Virginis Deum parituræ.

DIE XII.

In Festo SANCTI PAULI, primi Narbonensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Actis ejus, Usuardo, Adone & Galllia Christiana.

PAulus primus Narbonensis Epíscopus, quarto & quinto século in Ecclésia célebris, juxtà véterem Narbonensis & Viennensis Gálliæ traditiónem, téstibus Usuardo & Adóne, ipsórum Apostolórum fuit discípulus, & à beáto Paulo Apóstolo in Hispániam pergenti, Narbónæ ad prædicandum Evangélium, sicut & Areláte Tróphimus, Viennæque Crescens, relictus. Si verò Actis ejus credátur, Romæ jam pro Christi fide multa passus fuerat, cùm in Gállias indè missus, iter ad provínciam Narbonensem diréxit: in quibus Galliárum pártibus apostólicum munus exercens propagandæ religióni Christiánæ totus incúbuit, multosque ab idolórum cultu felíciter revocávit. Cùm ad civitátem Biterrensem pervenisset, altáre Dómino consecrávit; primusque ibi cáthedram episcopálem tenuisse tráditur. Conciliátâ sibi póstmodùm per totam latè regiónem exímiæ virtútis famâ, missam ad eum ferunt legatiónem à Narbonénsibus, Paulum ad suscipiendam Christi fidem in Epíscopum postulántibus: quorum votis eò libéntiùs ánnuit, quòd ex hac urbe, quæ tunc témporis incolárum multitúdine, advenárum frequéntiâ, notíssima erat, in álias civitátes Christi Evangélium propagári commódiùs posse existimávit.

Lectio iij.

PAulus, ordináto, ut fertur, in locum suum Biterris Aphrodísio Epíscopo, Narbónam se cóntulit; cujus adventûs memória quotannis undécimo Calendas Aprílis peculiári devotióne Narbónæ celebrátur. Ibi íllicò parvum oratórium constrúxit; deindè salútis doctrínâ sensim convalescente, ac crescente in dies discipulórum número, trans pontem álteram ecclésiam, sub invocatióne beátæ Maríæ Vírginis ædificári curávit. Demùm, cùm in summa sanctitátis laude vixisset Paulus, multis clarus miráculis, hinc indè acquisítis Eccle-

pulis, & fide sum-
... pacífico
... Narbonæ se-
est in ea Ecclésia,
trans pontem const-
it, ubi sacrum ejus
religiósè asservá-
váriis ægrotántium
nitáti redduntur; vo-
itur & honorátur.

Oratio.

...us, qui per beátum
Paulum Pontíficem
es pópulos de téne-
l lucem veritátis ve-
ribuisti; da nobis,
ntercessióne, in fide
s & à spe Evangélii
prædicávit, immó-
permanére; Per.
commem. de Advent.
Virgine Deum pari-

VESPERAS, fit à
ulo de sequenti, cum
em. præcedentis, &
t. ac Virginis Deum
ræ.

DIE XIII.

In Festo
CTÆ LUCIÆ,
ginis & Martyris.
Semiduplex.

nia de Communi Vir-
Martyrum, additis
sequuntur. Oratio,
éctio. infrà.
...ro sancti Adelmi Sa-
...riensis Epíscopi de
libus sanctæ virgini-
s.

...o ij. Cap. 23.
...t Catanense muni-
pium, præ céteris
Trinácriæ úrbibus, Agathæ martyrio felíciter coronátur; ita famosíssimæ Christi tirúnculæ Lúciæ prærogatívâ, Syracúsæ, óppidum Sicíliæ, prósperis succéssibus sublimantur. Quæ genitrícem prolíxâ valetúdine fatigátam, & méritis Agathæ à rivo cruóris curátam, cùm alternátim confabularentur, hujuscémodi précibus interpellans: Per ipsam, inquit, te déprecor, quæ te servávit, ne tu mihi sponsum nómines, nec de mea posteritáte fructum immortalitátis inquíras; sed ómnia quæ mihi eunti ad corruptiónis meæ auctórem hóminem moritúrum eras datúra, da mihi eunti ad integritátis meæ auctórem Dóminum nostrum Jesum Christum. Matre ígitur consentiente, fit rerum repentína distráctio, arcárum cistellæ reserantur, mancórum marsúpia replentur, sponsália erogantur crepúndia, & cœli comparantur triclínia; ac dùm carnále dissipátur patrimónium, spirituále exercétur matrimónium.

Lectio iij.

VErùm pro hujúsmodi negótio sponsus iracúndiæ fácibus inflammátur. Paschásius Consul tribunítiá potestáte fretus, facti angóre afficitur, eò quòd Christi tirúncula, nec

sermónum severitáte castigáta, nec lenónum falláci lenocínio trádita, à rígido virginitátis propósito pénitùs infléсti váluit. Quamvis réstibus constríctam, ad detestábile prostíbulum & invísum lupánar scortórum trúdere niterentur Sanctam; sed ab omni magórum máchina illæsam, & arúspicum superstitióne incontaminátam Christi tutéla protéxit. Postrémò furibundus Consul flammívomis assandam tórribus trádidit; ita ut atræ picis & resínæ fomentum cum scintillante óleo, rogórum incéndia cumulárent. Sed hæc divínæ potestátis ímbribus sopíta, dicto cítiùs tabuérunt. Igitur beáta Lúcia, salvo pudóris signáculo, & consummáto vitæ currículo, gloriósum martyrii triumphum méruit; dùm mucróne confossa, máluit purpúreum sánguinem fúndere, quàm pretiósam pudicítiam pérdere.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, sanctæ Lúciæ Mártyris tuæ votíva confóveat; ut ejus sacra natalítia & temporáliter frequentémus, & conspiciámus ætérna; Per Dóminum.

Commem. de Adventu, & de Virg. Deum paritura.

VESPERÆ integræ de sequenti, cum Commem. præcedentis & Adventûs, Virginisque Deum pariturae.

DIE XIV.

In Festo

SANCTI HONORATI, Tolosani Episcopi.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Omnípotens. *infrà.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Gallia Christ. Martyrol. Gallic. & Tolosana traditione.

HOnorátus secundus Tolósæ Epíscopus, natióne Cántaber, à beáto Saturníno baptizátus, cùm Pampilónem urbem Cantabrórum præcípuam, docendi verbi Dei grátiâ proféctus esset, tantos in Christiánæ vitæ instituto fecit progressus, ut sancto Saturníno de médio subláto, ejus pontificális dignitátis honóre sit donátus. Cujus vitam móribus expressit, & cum beáto Honesto Nemausensi, quem Sanctus Saturnínus in itínere sibi sócium & labórum partícipem assúmpserat, ómnia Oriéntis pia loca visitávit.

Lectio v.

... autem Honorátum ... lósis óptimi Pastó... es obíret, Honestum Saturnínum presn regéndæ Pampi... Ecclésiæ instituéd ipsum mittit Fir..., quem tanquàm ...rem suum Pampi...s exímiè colunt, ...næ vitæ præceptis, ...ísque piis instituen... tanto magistro dig... cípulus evásit, pro... e indústriâ, ab Ho... initiátur sacris Or..., & várias in par... lliæ legátur: quas cœlesti Evangélii ...líciter collustrávit.: ...rque fundasse Ec... Ambianensem, & ...imus Episcopáli po... obtinuisse.

Lectio vj.

...norátus tandèm quã ...úrimis rerum benè ...m méritis illustris, ...hanc mortálem cum ... commutávit Toló... ...ibi cónditus jacet. ...cùm excitáta esset ...icra sancto Saturní...n eam corpus ejus ...n, & in eádem póst... ...i inventum, juxtà ... per quos ad sancti ...íni monumentum est ...is, in lapídeo túmu... collocátum; præter ...quod argénteâ thecâ ...sum, in eádem æde ... & honorátur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Exposit. in Psalm. 118. Octon. 14. n. 11.

DIctum est tibi: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ vestræ ardentes. Quia multa sunt ténebræ, multæ sunt lucernæ necessáriæ; ut meritórum nostrórum in tantis ténebris lumen elúceat. Istas lucernas lex significávit semper lucére debére in tabernáculo testimónii, non illas quas Judæi accendunt quotídiè. Illæ sub umbra lucent & extinguuntur quotídiè; quia quod fáciunt non vident, quod legunt nésciunt, accipientes secundùm lítteram quod præcípitur secundùm spíritum. Tabernáculum enim testimónii corpus hoc nostrum est, in quo Christus advénit, per ámplius & perféctius tabernáculum, sicut scriptum est, ut per sánguinem suum intráret in sancta, & consciéntiam nostram ab omni ópere mortuórum & labe mundáret; quò in corpóribus nostris

quæ suórum testimónio & qualitáte factórum cogitatiónum nostrárum abscóndita & occulta testantur, lucernárum modo luceat nostrárum lux clara virtútum.

Lectio viij. n. 11. & 12.

IStæ sunt lucernæ ardentes, quæ die ac nocte in templo Dei lucent. Si templum Dei in córpore tuo servas, si membra tua membra sunt Christi, lucent virtútes tuæ, quas nullus extinguit, nisi eas tuum crimen extínxerit. Hoc lúmine castæ mentis & piæ devotiónis solemnitátis nostræ festa resplendeant. Lúceat ergò semper lucerna tua. Arguit Christus étiam eos qui utuntur lucernâ, si non semper utantur, dicens: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes. Non ad horam exultémus in lúmine. Ad horam exultat, qui audit verbum in Ecclésia, & gaudet; egressus autem obliviscitur quod audívit & négligit. Iste est qui sine lucerna in domo sua ámbulat; ideóque in ténebris ámbulat, qui opera tenebrárum facit.

Lectio. ix.

NUmquàm ergò negligámus verbum Dómini, ex quo nobis ómnium orígo virtútum est, universorumque óperum quidam processus. Si membra córporis nostri sine luce operári rectè non queunt, (nàm pedes vacillant sine lúmine, & manus errant,) quantò magis ad verbi lumen dirigenda sunt ánimæ nostræ vestígia, atque mentis incessus? Sunt & manus ánimæ, quæ benè tangunt, (ut tétigit Thomas Domínicæ resurrectiónis indícia,) si verbi præsentis nobis lumen lúceat. Hæc lucerna accensa sit in omni verbo, in omni ópere. Ad hanc lucernam gressus noster forensis internúsque moveátur. Fiat pédibus meis lucerna verbum Dei & sémitis meis lux.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum Honorátum Pontíficem æternæ glóriæ concessisti fieri partícipem: concéde nobis, ipso intercedente, áditum regni cœléstis, cujus ad benè vivendum informámur exemplis; Per Dóminum.

Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura, & sic ad Vesperas.

DIE XVIII.

SANCTI GATIANI, primi Turonensis, Episc.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS,

Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Deindè commem. de Virgine Deum paritura.

Ex

: sancto Gregório Turonensi.

Lectio iij.

[H]ist. Franc. l. 10. c. 31.

Rimus Turónicus Epíscopus Gatiánus, anno [Imp]érii Décii primo, à [Ro]nánæ sedis Papa transfsus est. In qua' urbe [mul]titúdo paganórum ido[la]triis dédita commora[bat]ur: de quibus nonnullos [præ]dicatióne suâ converti[t] ad Dóminum. Sed [inte]rdùm occulébat se ob [im]pugnatiónem potentûm, [q]uòd sæpiùs eum injúriis [c]ontuméliis, cùm repé[riss]ent, affecissent: ac cryptas & latíbula cum cis christiánis per eum[i]n convérsis, mystérium [sole]mnitátis diéi Domínici [occ]ulò celebrábat. Erat [enim] valdè religiósus, & [tim]ens Deum: ut nisi [fuis]set talis, non útiquè nos, parentes & pá[tria]m ob Domínici amóris [dili]géntiam reliquisset: in urbe sub tali conditió[ne] ut ferunt, annos quinginta commorátus, [ob]it in pace, & sepultus [i]n ipsius vici cœmetério [qu]od erat Christianórum.

[A]D LAUDES, pro [Com]mem. ejusd. Ant. Ego [su]m. ℣. Elégit. xxvj.

Oratio.

Deus, qui per beátum Gatiánum Pontíficem infidéles pópulos de [ten]ebris ad lucem veritátis veníre tribuísti: da nobis, ejus intercessióne, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Christúm.

Deindè Commem. de Virg. Deum paritura.

DIE XXI.

In Festo

S. THOMÆ APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Post Hymnum.

℣. Adhæsit ánima mea post te, Dómine: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Dixit Jesus Thomæ: Ego sum via, véritas, & vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. *Joan.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura.

AD OFFIC. NOCT.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evangelio & Histor. Eccles.

Thomas, qui & Dídymus, unus fuit ex Duódecim quos Christus è discípulis suis elégit & Apóstolos nominávit. Dóminum, audîtâ

morte Lázari, in Judæam proficísci voléntem cùm discípuli objécto lapidatiónis perículo deterrére conaréntur, dixit Thomas: Eámus & nos, ut moriámur cum eo. Cùm autem Christus transitúrus ad Patrem dixísset discípulis, Vado paráre vobis locum; sciscitátus Thomas quò váderet & quam iníret viam, his ab eo verbis edóctus est: Ego sum via, véritas & vita; nemo venit ad Patrem, nisi per me.

Lectio v.

POst octo à Resurrectióne dies vidit stantem Dóminum in médio discipulórum; & qui priùs eum resurrexísse non credíderat, præséntem intúitus, exclamávit: Dóminus meus & Deus meus. Erat autem cum Petro & Nathanaéle & fíliis Zebedæi, & duóbus áliis discípulis, quandò manifestávit se íterùm Jesus ad mare Tiberíadis. Post acceptum Spíritum sanctum, Parthis & Medis Evangélium annuntiávit. Tùm ad Indos se cóntulit: quibus in Christiána religióne erudítis, apostolátûs honórem martyrii corónâ cumulávit.

Lectio vj.

MAximo in honóre apud fidéles fuit; cujus plúrima olìm extitére monuménta. In Indiæ loco in quo corpus ejus primùm cónditum fuit, extructum est monastérium, & templum miræ magnitúdinis, in quo Deus multis miráculis Apóstoli sui glóriam declarávit. Edessæ in Mesopotámia quò ejus relíquiæ translátæ sunt, ædificáta est Basílica insignis ejusque nómine dicáta; in qua propter loci sanctitátem collectæ sine intermissióne celebrabantur. Hujus spectandæ causâ Valens Imperátor Edessam proféctus, cùm pulsos ex ea orthodóxos úndiquè in campum vicínum conflúere ægrè ferret, extréma quæque licèt minátus, frustrà prohibére tentávit, & parátos omnes invénit ad mortem pro fide oppeténdam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore: Thomas unus ex Duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quandò venit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 1.

QUid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut electus ille discípulus tunc deesset, pòst autem véniens audíret,

iens dubitáret, dúbi-
palpáret, palpans cré-
t? Non hoc casu, sed
nâ dispensatióne gest-
est. Egit namque miro
lo superna cleméntia,
iscípulus ille dúbitans,
in magistro suo vúl-
palpáret carnis, in no-
vúlnera sanáret infide-
is. Plùs enim nobis
mæ infidélitas ad fi-
, quàm fides credén-
discipulórum prófuit;
dùm ille ad fidem pal-
do redúcitur, nostra
s, omni dubitatióne
pósitâ, in fide solidátur.

Lectio viij. *n.* 8.

c quippè discípulum
Dóminus post resurrec-
em suam dubitáre per-
t, nec tamen in dubi-
óne deséruit; sicut ante
vitátem suam habére
sam sponsum vóluit,
tamen ad ejus núptias
pervénit. Nam ita fac-
est discípulus dúbitans
alpans, testis veræ re-
ectiónis, sicut sponsus
ris fúerat custos inte-
imæ virginitátis. Pal-
t autem, & exclamá-
: Dóminus meus &
s meus. Dicit ei Jesus:
vidisti me, Thoma,
idisti. Cùm Paulus
stolus dicat: Est au-
fides sperandárum
ántia rerum, argu-
tum non apparéntium;
ectò liquet quia fides
um rerum argumen-
tum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

Lectio ix. *n.* 9.

DUm ergò vidit Thomas, dùm palpávit, cur ei dícitur, Quia vidisti me, credidisti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippè hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergò vidit, & Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Videndo ergò crédidit, qui considerando verum hóminem, hunc Deum esse quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valdè quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírùm senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus, sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exercet operando quod credit.

AD LAUDES.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: ℟. Quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei? *Ps.* 41.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incrédulus, sed fidélis. Joan. 20.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári; ut ejus semper & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngruâ devotióne sectémur; Per Dóminum.

Fit Comm. de Adv. & de Virgine Deum paritura.

AD II. VESPERAS.

℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi; ℟. Deus meus es tu, & exaltábo te. *Ps.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt. *Joan.* 20.

Pro Comm. de Adv. Ant. O. ℣. *& Orat. Dominicæ præc. Deinde Commem. de Virgine Deum paritura.*

DIE XXIII.

SANCTÆ ANASTASIÆ Viduæ & Martyris,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS

Ant. Deus cœlórum. ℣. Factus es. lxij. *Oratio*, Mártyris tuæ. *infrà.*

Deindè Comm. de Virgine Deum paritura.

Ex Martyrológio Sancti Adónis Viennensis Epíscopi.

Lectio iij.

OCtávo Calendas Januárii, natális sanctæ Anastásiæ, quæ témpore Diocletiáni, primò diram & immítem custódiam à viro suo perpessa est; in qua tamen à Chrysógono confessóre Christi multùm consoláta & confortáta est. Deindè à Præfecto Illyrici in gravíssima æquè atque diútina custódia maceráta est: in qua duóbus ménsibus refecta est cœléstibus escis per sanctam Theódotem, quæ martyrium priùs passa est. Deindè navi impósita cum ducentis viris & quingentis féminis, ut demergerétur in mare, perláta est ad ínsulas Palmárias: ubi per manus & pedes extensa, & ligáta ad palos fixos, circà média ejus ignis accensus est, in quo martyrium consummávit, & omnes qui cum illa vénerant, váriis interfectiónibus martyrium celebrárunt. Tunc Apollónia Christiána matróna, tollens corpus beátæ Anastásiæ, exosculabátur; & aromátibus cóndiens, dignísque linteamínibus obvolvens, intrà viridárium domûs suæ fabricátâ Basílicâ, ut décuit Mártyrem, sepelívit.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Invocávi. ℣. Adhæsit. lxv.

Oratio.

MArtyris tuæ Anastásiæ, nos, Dómine, conféssio sancta commúniat: & fragilitáti nostræ contínuum ímpetret subsídium; Per Christum.

Deindè Comm. de Virgine Deum paritura.

FESTA JANUARII.

¶ *Officium Festi sancti Basilii, & aliorum quæ usquè ad diem decimam quartam hujus mensis occurrunt, habentur in Proprio de Tempore.*]

In omni Officio à die II. Januarii usquè ad Præsentationem Domini, exceptis Festis Solemnibus & suprà, (si quæ occurrant) eorumque Octavis, fit Comm. de Virgine deipara, ut sequitur.

AD LAUDES.

Ant. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

℣. Confiteantur tibi, Deus, pópuli omnes: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ humáno géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD VESPERAS.

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. Quinimmò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Oratio ut suprà.

DIE XIV.

In Festo

S. HILARII, EPISCOPI, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur.

In I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex scriptis ejus, & ex vita ipsius per Fortunat. ap. Bolland.

HIlárius Pictávis in Gállia Aquitánica nóbili génere natus, doctríná & eloquéntiá excélluit. Ætáte matúrâ in cathólica consubstantiális Trinitátis fide renátus, hanc ita dídicit ac ténuit, ut áliter crédere se nec posse, nec velle constanter asséreret. Adhuc láïcus & uxorátus à Cathólicæ religiónis hóstibus abhorrébat. Electus Pictavórum Epíscopus, quo témpore terróribus, bonórum spoliatióne, aliáque omni sævítiâ Constántius Cathólicos vexábat, nihil

ad Ariánas partes transírent, Hilárius tanquàm firmíssimum murum Ariánis se fórtiter oppósuit, & à Saturníni Arelatensis, Ursácii & Valentis communióne se unà cum Gallicánis Epíscopis sejunxit. Itaque multis expetítus insídiis, tandèm ejusdem Saturníni factióne ad Biterrensem Synodum ire compulsus, cùm vel impietátis, vel exílii necéssitas imponerétur; exílium ampléxus, de ipsa Synodo in Phrygiam relegátus est, ubi duódecim libros de Trinitáte scripsit. Quarto exílii anno, cùm Constántius Imperátor Concílium apud Seléuciam Isáuriæ urbem convocasset, quo témpore celebrabátur in Occidente Ariminensis Synodus, dicto Concílio adesse compulsus est Hilárius. Illic interrogátus quæ esset Gallórum fides, expósitâ fide suâ juxtà ea quæ à Pátribus Nicænis conscripta fúerant, Occidentálibus perhíbuit testimónium, eosque à Sabelliánæ hæréseos criminatióne vindicávit.

Lectio v.

SOlúto Concílio, legátos ejus decem Constantinópolim secútus, per scelus victos Seleuciensis Synodi Epíscopos, Ariminenses verò per fraudem deceptos advertit. In tanto fídei discrímine popóscit Imperatóris audiéntiam, ut de fide coram adversáriis disceptáret. Id annuente Constántio, libellum edit, quo Arianórum impietátem, delusamque fraude ac mendáciis Príncipis religiónem ostendens, enixè rogat ut nutantis fídei integritátem restítuat. Sed Arianórum factiónibus effectum est, ut quasi discórdiæ seminárium, & perturbátor Orientis, manente tamen exílii pœnâ, redíre ad Gállias juberétur. Antequàm verò se itíneri accíngeret, de Orientálium Antístitum céleri resipiscéntiâ cértior factus, lítteras quas statìm ab ipsis accéperat, ante se præmittendas ad Gallos Epíscopos judicávit, ut per eas edocti, Ariminenses legátos à sua communióne contínuò removérent, & frátribus per Orientem exulántibus, quòd Usiæ vocábulo constanter uterentur, quamprímùm subvenírent. His accéptis lítteris, Synodus apud Parísios congregátur; in qua, ex mente Hilárii qui à Pátribus fidélis Domínici nóminis prædicátor appellátur, abrogátis Ariminensis Synodi gestis, ejus legáti totíus fraudis architecti, communiónis exsortes declarantur, pax adímitur erróris consórtibus, & cum Orientálibus sancítur; suf-

léniquè sédibus exu-
m intrà Gálliasprof-
itur,

Lectio vj.

reà Hilárius permen-
orbem penè terrá-
dùm redit in Gál-
omam venit; eóque
s Martínus ex ora
Ligústici, illi ut oc-
et, accessit: sed cùm
im præteriisse audí-
ad Gállias usquè se-
ft. Tunc Galliárum
ia, ut ait sanctus
iymus, Hilárium
lio revertentem com-
ft: qui per frequen-
iodos & Epístolas in
s incúbuit, ut detec-
ninensis Synodi frau
quæ ibi gesta fúe-
ab ómnibus tandèm
pís damnarentur, &
liæ ab hæresis conta-
ervarentur; frustrà
tas artes opponente
íno, qui propter hæ-
& ália nefanda crí-
ab Ecclésia ejectus
Itália quoque &
instaurandis Eccle-
im sancto Eusébio
ensi, natúrâ lénior,
rsuadendum áptior,
ávit Hilárius. Me-
Auxéntium Ariá-
n pública disputa-
coégit ut Christum
Deum profiterétur.
im Auxéntii, qui
o fídei libello Va-
inum Imperatórem
at, dolis obsísteret;

Medioláno pulsus, quod
ibi gestum esset, scriptâ
ad omnes Orthodóxos epis-
tolâ, expósuit. Demùm in-
númeris ad Cathólicam fi-
dem tuendam labóribus
perfunctus, multísque édi-
tis miráculis conspícuus,
óbiit Pictávis circà annum
trecentésimum sexagési-
mum octávum, Valenti-
niáno & Valente regnánti-
bus. Quos scripsit libros,
inoffenso pede decurri pos-
se testátur sanctus Hieró-
nymus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Circumdedérunt Jesum Judæi, & dicébant ei: Quousquè ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi.

Lib. contr. Const. Aug.

TEmpus est loquendi, quia jam prætériit tempus tacendi. Clament pastóres, quia mercenárii fugérunt. Ponámus ánimas pro óvibus; quia fures introiérunt, & leo sæviens círcuit. Ad martyrium exeámus, & commoriámur Christo, ut Christo conregnémus. Ultériùs enim tacére diffidéntiæ signum est, non mo-

déstiæ rátio ; quia non minùs perículi est semper tacuisse, quàm nunquàm. Ego, fratres, ut mihi omnes qui me vel áudiunt, vel familiaritáte cógnitum habent, testes sunt, gravíssimum fídei perículum longè ánteà prævidens, quinto ab hinc anno à Saturníni, & Ursácii, & Valentis communióne me cum Gallicánis Epíscopis separávi, indultá cetéris consórtibus eórum resipiscendi facultáte ; atque exindè toto hoc témpore in exílio detentus, neque decedendum mihi esse de Christi confessióne decrévi, neque honestam áliquam ac probábilem ineundæ unitátis ratiónem státui respuendam. Nunc mihi non ália ad dicendum causa quàm Christi est, cui & hoc débui quòd usque nunc tácui, & ex réliquo me intélligo debére ne táceam.

[*Si Festum transferatur, ex sequenti Lectione duæ fiunt, divisione factâ ad asteriscum*, * Nunc.]

Lectio viij.

ATque útinam illud pótiùs, omnípotens Deus & universórum creátor, sed & unius Dómini nostri Jesu Christi Pater, ætáti meæ & témpori præstitisses, ut hoc confessiónis meæ in te atque in Unigénitum tuum, ministérium Neroniánis Decianísve tempóribus explessem ! Nec ego per misericórdiam Dómini, & Dei Fílii tui Jesu Christi, calens Spíritu sancto, equúleum metuissem ; nec ignes timuissem, nec crucem, & fragmenta crurum meórum vitassem, nec profundum maris trepidassem. Pugnarémus enim palàm & cum fidúcia contrà negantes te, contrà torquentes, contrà jugulantes ; & nos pópuli tui tanquàm duces suos ad confessiónis religiónem intelligéntiâ persecutiónis públicæ, comitarentur. * Nunc pugnámus contrà persecutórem fallentem, contrà hostem blandientem. Sed me ipse Unigénitus Deus quem in me perféqueris, admónuit ne tibi créderem, neque me hoc fallax in te ementitumque nomen illúderet. Vide tu si præferens nomen Dómini in verbis, voluntátem effícias Dei Patris in rebus. Clamat ille : Hic est Fílius meus dilectus ; & tu decernis non esse Fílium, neque esse Patrem, sed adoptiónis nómina. Clamat Fílius : Ego & Pater unum sumus ; &, Opéribus meis crédite, quia Pater in me, & ego in Patre : tu Christum objurgas veritátis, tu Patrem árguis professiónis, & orbem terræ profánâ simultáte com-

, negans hoc de Deo
ipse de se professus

Sancto Felice,
Lectio ix.
. *Paulin. Nol. & S.*
Greg. Tur.
ix, Présbyter Nolá-
is, à Máximo Episc-
qui declinandæ per-
ónis causâ, juxtà
ni præceptum secés-
pascendi gregis cu-
ad tempus accépit.
múnere dùm fúngitur,
qui Pontíficem quæ-
t, conjícitur in cár-
: sed ab Angelo educ-
Máximum in monte
item adit, exánimem
& humi jacentem
, uvâ divínitùs repertâ
llat, revectumque
ris commendat ánui
ola ex Præsulis famu-
supérerat. Felix do-
reversus, in ea lá-
donec pax Ecclésiæ
rétur. Exortâ rursùs
cutióne, ab iis étiam
am quærébant ad ne-
concionantemque au-
nt & alloquebantur,
ci non pótuit; atque
dírutos paríetes per
tum ingressus est ádi-
quem repentè ex rú-
córruens agger præ-
; & aránea sic telis
it, ut némini recen-
tebræ suspício relicta
i sicca deindè cisterna
menses delitescentem
stus ministério cujus-
dam mulíeris mirabíliter
pavit. Finítâ tandèm per-
secutióne, oblátum sibi
post Máximi mortem Episcopátum
constanter recúsans,
obtínuit ut Quinto
deferrétur, qui septem ante
se diébus Présbyter fúerat
ordinátus. Quintus dignitáte
major Felícem ut sanctitáte
potiórem semper
obsérvávit, eíque prædicandi
munus injunxit. Céterùm
Felix paupertátem
exímiè cóluit: nec prædia
amplíssima in persecutióne
proscripta vóluit repétere;
sed tribus terræ jugéribus,
iisque conductis, & hórtulo
próprii juris contentus,
labóre mánuum víctum
quærébat, parte frúctuum
paupéribus erogátâ.
Tot virtútibus insignis migrávit
in cœlum: ejusque
sepulcrum crebris nobilitátum
est miráculis.

Oratio.

PRosit nobis, Dómine, beáti Pontíficis Hilárii festíva solémnitas; ut sicut consubstantiális tibi Verbi fidem per universas Gállias servávit illæsam, ita nos, ejus intercessióne, in eádem fide stábiles, ipsi soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nostro; Qui tecum vivit.

Fit Commem. sancti Felicis, *Presb. Ant.* Fidúciam habémus. ℣. Emítte. *ut in Communi Justorum*, xlix.

Oratio.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ paupertátis spíritum, quem sanctus Présbyter Felix tui nóminis conféssor religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promíssa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur; Per Christum.

Ultimò, de Virg. Deipara.

AD VESP. fit Commem. S. Mauri, Abbatis. Ant. Egrédere. ℣. Potens. *ut in Communi Abbatum*, xxxvij. *Oratio*, Da nobis. xlj.

Deindè Virg. Deiparæ.

DIE XV.

In Festo

SANCTI MAURI, Abbatis.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Magno, & Odone Abb. Glannof.

MAurus Diáconus, qui à multis séculis, ut ex libro miraculórum sancti Benedicti constat, is créditus est quem jussu ejúsdem patris Benedicti super aquas cucurrisse ut púerum Plácidum eríperet, narrat in Diálogis beátus Gregórius; cùm in Gálliam venísset, Glannofoliense monastérium in Andegavénsium solo ad Lígerim sub título Salvatóris constrúxit. Cœnóbium illud Theodebertus Austrasiórum rex, ejúsque succéssor Theodevaldus ac Clotárius primus multis prædiis locupletárunt. Cùm autem Maurus annis plúribus Mónachos ibi sanctíssimè rexísset, suffecto in locum suum Bertulfo, ábiit ad Dóminum; & in ea è quátuor monastérii basílicis quæ sancti Martíni dicebátur, sepultus est, ad austrálem altáris partem.

Lectio iij.

ANno Dómini octingentésimo quadragésimo quinto, Mártii die duodécimâ, ossa beáti Mauri è suo loco subláta, ad partem orientálem, ponè scílicèt altáre in arca férrea cóndita sunt. Tùmque in túmulo membránula vetustíssima inventa est, hæc verba cóntinens: Hìc requiéscit corpus Mauri Mónachi & Levítæ, qui témpore Theodeberti regis in Gálliam venit, & octávo-décimo Calendárum Februariárum migrávit à século. Vigésimo post translatiónem hanc anno, corpus idem propter Normannórum incursiónem, ad pagum Sagiensem Hildebrando antístite delátum est; & in villa quæ Mérula nuncupátur, in Ecclésia sancti Juliáni depósitum, indè post annum in Burgúndiam, tandèm jubente Cárolo Calvo, ad monastérium Fossatense agri Parisiensis ad Mátronam flu-

vium illátum est: undè anno millésimo septingentésimo quinquagésimo ad monastérium sancti Germáni apud Paríssios fuit translátum.

Fit Commem. Virg. Deip.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti. Oratio, Deus, pro. *infrà.*

Fit Commem. S. Mauri, Ant. Atténdite. ℣. Justus. xliij. *Oratio*, Da nobis. xlj.

Deindè Virginis Deiparæ.

DIE XVI.

In Festo SANCTI FULGENTII, Episcopi & Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Doctorum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex ejus vita per discipulum scripta.

FUlgéntius parentes hábuit in Senátu Carthagínensi præcípuos. Ingénio præstans simul & índole, magnos in lítteris, in pietáte majóres progressus fecit. Vix annum attígerat ætátis suæ vigésimum, cùm, jam régii procuratóris múnere in Byzacéna Província fungerétur. Sed non multò pòst mundi pertæsus, in monastérium se cóntulit, ut ibi totus Deo vacáret & cœléstibus. Ab Ariáno presbytero cæsus immániter, Confessóris Christi nomen adeptus est & glóriam. In Epíscopum Ruspensem præter spem & mentem raptus, mox Trazimundi Regis Ariáni jussu, exul in Sardíniam deportátus est.

Lectio iij.

IN Sardíniam jam exulábant Præsules plusquàm sexaginta: quibus licèt ætáte & ordinatióne postrémus, ipsis tamen ad propugnanda tùm grátiæ divínæ, tùm Incarnatiónis dógmata, lingua fuit & ingénium. Hinc ádeò percrébuit Fulgéntii nomen, ut ipsum Trazimundus Carthaginem evocáverit, qui tantum virum de fácie cognósceret. Verùm ibi diù quiéscere non lícuit: quòd enim multa & præclára pro fide scríberet, secundò in Sardíniam exílio depéllitur. Mórtuo Trazimundo, Ecclésiæ suæ restitútus, cùm hanc per annos adhuc decem summis curis pavisset & exemplis, móritur calendis Januárii anno quingentésimo trigésimo tértio. Longâ ante óbitum ægritúdine, acerrimisque fatigátus dolóribus, hæc sæpiùs iterábat verba, digna sanè quæ pósteris in patiéntiæ & humilitátis commendentur exemplum: Da mihi, Dómine, hìc patiéntiam, pósteà indulgéntiam.

Oratio.

DEus, pro cujus verbo beátus Fulgéntius Conféssor tuus, Póntifex &

Doctor, vexatiónes invictâ fide sustínuit; da nobis ejus exemplo magis elígere afflígi in hoc século, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Per Dóminum.

Commem. Virg. Deip.

VESPERÆ de sequenti, cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

DIE XVII.

In Festo

SANCTI ANTONII, Abbatis.

Duplex - majus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per S. Athanasium scripta.

ANtónius, nóbilis Ægyptius, cùm circà annum ætátis vigésimum ingressus Ecclésiam, ex Evangélio audiisset: Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus; tanquàm ea sibi dicta essent, amplíssima quæ habébat prædia partítus est inter vicános, totiusque vénditæ supelléctilis prétium paupéribus erogávit, ac primùm secessit haud procul à vico suo, ubi rebus ómnibus abdicátis, non déstitit ex labóris emolumento assuétis eleemósynis páuperes fovére, non áliud sibi servans ad victum quàm undè panem émeret, quo non ante solis occásum vescebátur, adhíbito tantùm sale ad condimentum, & aquâ ad sitim temperandam.

Lectio v.

ARctióris posthàc solitúdinis desidério, in monumento occlúsus remansit, familiári cuídam mandans ut panem sibi statútis diébus afferret. Anno ætátis trigésimo quinto erémum pétiit, undè post annos propè viginti, Spíritûs sancti impulsu éxiit, ut Cœnobítas moderarétur. Sæviente deindè Maximíno, martyrii desidério flagrans, Mártyres usquè ad Alexandríam, quò ducebantur, secútus est. Sed cùm votis non respondéret successus, finítâ persecutióne, in cœnóbium rédiit. Tantam suî venerationem sensim ubíque concitávit Antónius, ut ab ipsis gentílibus homo Dei nuncuparétur. Magnum Athanásium ab Ariánis penè oppressum crebrò invísit. Ejus grátiâ ad Constantínum non semèl scripsit. Ab hæreticórum congressu semper abstínuit. Ariános ejus auctoritátem tuentes, público sermóne damnávit.

Lectio vj.

DÆmones, quorum conflíctibus jam indè ab adolescéntia frequenter lacessítus fúerat, vicit semper ac fugávit, ac docens quibus armis illi su-

perarentur : Mihi crédite, dicébat, fratres; pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam & humilitátem, máximè verò ardentem amórem in Christum, cujus único sanctíssimæ crucis signo debilitátus áufugit. Morti próximus, inter ália mónita hæc frátribus inculcávit: Custodienda est pia fides in Christum, & Patrum servanda tradítio. Paulum Anachoretárum primum, quem senex adíerat, sepelívit. Vixit annos quinque supra centum. Scripsit Ægyptíacè septem Epístolas, quæ in Græcam linguam translátæ sunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te : quid ergò erit nobis ? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matthæum, Cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat : & tamen lóquitur confidenter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit quod perfectum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicantes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia : hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

Lectio viij.

IN regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quandò & mórtui de corruptióne resurgent incorrupti) sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnantes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, & vitam æternam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem à patre suo, & matrem à fília, & nu-

rum à socru : & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergò propter fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias, & séculi voluptátes : isti céntuplum recípient, & vitam æternam possidébunt.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam intro-dúcunt mille annos post resurrectiónem, dicentes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, & vitam æternam esse reddendam : non intelligentes, quòd, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo : ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergò iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet : quæ comparatióne & mérito suî ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Oratio.

DEus, cujus verbo foris sonante, & grátiâ intùs movente, excitátus Antónius, ut perfectus esset, ómnia relíquit : da cunctis, Evangélicæ perfectiónis stádium ingressis sic cúrrere, ut bravíum ætérnæ felicitátis accípiant. Per Dóminum.

Commem. de Virgine Deipara.

AD VESP. fit Commem. sequentis, ut sequitur.

Ant. Súscitat Dóminus de púlvere egénum, & de stércore élevat páuperem, ut sédeat cum princípibus, & sólium glóriæ téneat. 1. *Reg.* 2.

℣. Humília réspicit Dóminus in cœlo & in terra, ℟. Súscitans à terra ínopem. *Ps.* 112.

Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Deindè Virginis Deiparæ.

DIE XVIII.

In Festo

PONTIFICATUS,

seu CATHEDRÆ S. PETRI, Apostoli,

Quâ primùm Antiochiæ sedit, tùm Romæ.

Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ephes.* 5. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SAcri senátûs, Petre, caput, gregis
Verende pastor; grande tuæ decus
Dùm prædicámus dignitátis,
Fer súpero pia vota Regi.
Christo vocanti promptus ades: ratem
Tu deserendo déseris ómnia :
Temet relinquis, paupérisque

Non dúbitas comes ire
pauper.
Cœléstis intùs te Pater ád-
docet,
Hinc voce certâ progé-
nitum Deo
Parente Christum confi-
téris,
Ingénito símilemParenti.
Nunc ergò Petro nomen
erit tibi:
Inníxa petram quam su-
per árdua
Fundátur ædes veritátis,
Tartáreas domitúra por-
tas.
Dùm, Christe, Patri nos
quoque te parem
Cantámus, auge quam
tríbuis fidem;
Infunde sacrum, quo
vigémus,
Pectóribus, Deus alme,
Flamen. Amen.

Psalmi de Feria, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 8. *G.* Addúxit Andréas fratrem suum Simónem ad Jesum. Intúitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon fílius Jona; tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1.

Ant. 2. Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant in captúra píscium quam céperant. Et ait illi Jesus: Noli timére; ex hoc jam eris hómines cápiens. *Luc.* 5.

Ant. 1. D. Vocávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. Primus Simon qui dícitur Petrus. *Luc.* 6. *Matth.* 10.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii, ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

Lectio j. de Scriptura occurr. tribus in unam junctis.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dicit Jesus discípulis suis, Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Ait Jesus: Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; & ex lápide pretióso omnis circuitus murórum ejus. * Ait Jesus. *Matth.* 16. *Tob.* 13.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Serm. 80. *Cap.* 3.

Lectio ij.

Cum duódecim Apóstoli, acceptâ per Spíritum sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuendum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepissent, beatíssimus Petrus princeps apostólici órdinis ad arcem Románi destinátur Impérii; ut lux veritátis quæ in ómnium géntium revelabátur salutem, efficáciùs se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem

natiónis hómines in hac tunc urbe non essent ? aut quæ usquàm gentes ignorárent quod Roma didicísset ? Hìc conculcandæ philosóphiæ opiniónes, hìc dissolvendæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hìc confutandus dæmonum cultus, hìc ómnium sacrificiórum impíetas destruenda, ubì diligentíssimâ superstitióne habebátur collectum quidquid usquàm fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergò urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis; & consorte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, sylvam istam fremèntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis. Nec mundi dóminam times Romam, qui in Cáiphæ domo expáveras sacerdótis ancillam. Numquid aut Judício Piláti aut sævítiâ Judæórum minor erat, vel in Cláudio potestas, vel in Neróne crudélitas? Vincébat ergò matériam formídinis vis amóris; nec æstimábas terróri cedendum, dùm horum salúti cónsulis, quos suscéperas diligendos.

℟. Tibi dabo claves regni cœlórum; * Et quodcumque ligáveris super terram, erit ligátum & in cœlis; & quodcumque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. ℣. Vocábo servum meum, & dabo clavem domûs David super húmerum ejus; & erit in sólium glóriæ dómui patris ejus. * Et. *Matth.* 16. *Is.* 22.

Lectio iij.

Hunc autem intrépidæ caritátis affectum jam tunc profectò concéperas, quandò proféssio tui amóris in Dóminum trinæ interrogatiónis est solidáta mystério. Nec áliud ab hac mentis tuæ intentióne quæsítum est, quàm ut pascendis ejus quem dilígeres óvibus, cibum quo ipse eras opimátus, impénderes. Augébant quoque fidúciam tot signa miraculórum, tot dona charísmatum, atque experimenta virtútum. Jam pópulos qui ex circumcisióne crediderant, erudíeras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubì primùm Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras; jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provectu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quò te

: præordinatiónibus
ant, & honor po-
s, & glória passiónis.
Dixit Dóminus Pe-
Quis, putas, est fidé-
pensátor & prudens,
constítuit Dóminus
famíliam suam ? *
lico vobis quóniam
ra ómnia quæ póssi-
constítuet illum. ℣.
hómines misericor-
ocantur; virum au-
délem quis invéniet?
è. Glória Patri. † Su-
Luc. 12. Prov. 20.
Te Deum.
Sacerd. Pópulus Dó-
& oves páscuæ ejus,
ntroíte portas ejus in
ssióne. Ps. 99.
LAUDES.

Ait Dóminus: Si-
mon, Simon,
sátanas expetívit vos
bráret sicut tríticum;
iutem rogávi pro te.
22.
t. 2. Ego rogávi ut
defíciat fides tua;
aliquandò convérsus,
rma fratres tuos. Luc.

t. 3. a. Dicit Jesus
ni Petro: Simon
nis, díligis me plùs
Dicit ei: Etiam, Dó-
; tu scis quia amo
Dicit ei: Pasce agnos
. Joan. 21.
nt. 4. E. Dicit ei íte-
: Simon Joannis, dí-
me ? Ait illi: Etiam,
nine; tu scis quia amo
te. Dicit ei: Pasce agnos
meos. Joan. 21.

Ant. 6. Dicit ei tértiò: Simon Joannis, amas me? Contristátus est Petrus, & dixit: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. Joan. 21.

CAPITULUM. 1. Petr. 5.

Senióres qui in vobis sunt óbsecro, consénior & testis Christi passiónum, qui & ejus, quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor, páscite qui in vobis est gregem Dei.

HYMNUS.

Qualis potestas, Petre,
quis terris honos,
Cui jura Christus ipse
concessit sua!
Quidquid ligábis, quid-
quid & solves solo,
Hoc & ligábit, solvet
& polo Deus.
Tui probáto cordis affec-
tu, suum
Pastor suprémus crédidit
tibi gregem:
Serva, tuére, pasce nos,
Pastor bone:
Illíus & nos, Petre,
pars gregis sumus.
Patri suprémo sit supréma
glória:
Tibíque laudes totus or-
bis cóncinat,
Æterne Fili, quem Pe-
trus conféssus est:
Compar sit almo laus
decúsque Flámini.
Amen.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ecclésia ædificabátur, ámbulans in timóre Dómini, & consolatióne sancti Spíritûs replebátur: Petrus autem pertransíbat universos. *Act.* 9.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœlestis, ánimas ligandi atque solvendi pontifícium tradidisti: concéde ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

Fit Commem. de Virg. Deipara.

AD HOR. Doxologia de Tempore, sive ante sive post Septuagesimam.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Ait Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Pastor, & Epíscopus * animárum nostrárum. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Ego.

CAPITULUM. *Jerem.* 15.

COnvertam te, & ante fáciem meam stabis; & si separáveris pretiósum à vili, quasi os meum eris: convertentur ipsi ad te, & tu non convertéris ad eos: & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt; quia ego tecum sum, ut salvem te & éruam te, dicit Dóminus.

℟. *br.* Dómine, * Lábia mea apéries. Dómine. ℣. Et os meum * annuntiábit laudem tuam. * Lábia. Glória. Dómine. *Ps.* 50.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: ℟. In médio Ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Dicit Jesus.

CAPITULUM. 1. *Paral.* 11.

TU eras, qui educébas & introducébas Israël; tibi enim dixit Dóminus Deus tuus: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris princeps super eum.

℟. *br.* Accépit eum, * Páscere Jacob servum suum. Accépit. ℣. Et Israël * hæreditátem suam, * Páscere. Glória Patri. Accépit. *Ps.* 77.

℣. Qui regis Israël, inténde: ℟. Qui dedúcis velut ovem Joseph. *Ps.* 79.

AD NONAM.

Ant. 6. Dicit ei.

CAPITULUM. *Ezech.* 34.

IPse erit eis in Pastórem, ego autem Dóminus ero eis in Deum, & servus meus princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus sum.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * dedúxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit. *Ps.* 77.

pópulus tuus, &
æ tuæ, ℟. Con-
tibi in sǽculum.

VESPERAS.

)quente Petro in
domo Cornélii,
ritus sanctus su-
s qui audiébant
Act. 10.
. Obstupuérunt
cisióne fidéles,
n natiónes grátia
ancti effúsa est.

a. Cùm ascen-
us Jerosólymam,
nt adversùs il-
spiens autem Pe-
onébat illis órdi-
. 11.
. Si eamdem grá-
illis Deus, sicut
ui credídimus in
Jesum Christum;
eram, qui pos-
bére Deum? *Act.*

a. Tacuérunt, &
runt Deum, di-
rgò & Géntibus
am dedit Deus ad
ct. 11.
LUM. *Act.* 15.
n nobis elégit per
eum audíre Gen-
m Evangélii, &
& qui novit cor-
, testimónium
, dans illis Spí-
ctum, sicut &

HYMNUS.

PRome commissas tibi, Petre, claves;
Nam tibi tradit sua jura Christus:
Quæ polum claudunt, scélerum, precámur,
Víncula solve.

Prima te sedes Orientis oris
Éxtulit: cunas ibi Christiánum
Obtinet nomen; simul indè toto
Spárgitur orbe.

Roma mox sortis melióris hæres,
Éxtitit mundi fideíque centrum,
Quam tuo, Pastor pariterque Martyr,
Sánguine claras.

Qui fidem Petro stábilem rogasti,
Ne sinas, Jesu, titubáre nostram:
Vita fac concors fídei sit omen
Dulce salútis.

Qui revelávit Génitum, supréma
Laus Parenti sit; Genitóque compar,
Quem revelávit Pater; æqua detur
Laus tibi, Flamen.
Amen.

℣. Exaltent eum in ecclésia plebis, ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Simon narrávit quemádmodùm primùm

Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant vérba Prophetárum. Notum à sǽculo est Dómino opus suum. *Act.* 15.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio sancti Sulpitii Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà. Deindè Virginis Deiparæ.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, inquit Christus; sed Pater meus qui in cœlis est. *Matth.* 16.

Hymnus Temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

DIE XIX.

In Festo SANCTI SULPITII, Episcopi. *Semiduplex.*

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum, & ex Gallia Christ.

SUlpítius, secundus nómine, cognomento pius, à púero pietáti déditus, cùm Ecclésiis & Monastériis construendis, ac misericórdiæ opéribus esset intentus, ab Austregísilo Bituricensi Epíscopo ad Diaconátum promótus est, ut in Ecclésia offícium docendi exercéret: jamque à Deo in morbos & in dæmones potestátem accéperat. Présbyter factus, à Clotário secundo postulátus est, ut in ejus castris Abbátis offício fungerétur; regemque ipsum morbo gravíssimo laborantem, septem diérum oratióne & jejúnio, sanitáti restítuit. Austregísilo succéssor datus, óptimi Prǽsulis partes implévit, tàm virtútibus, quàm miráculis ómnium in se óculos convertens. Diœcesánas sæpè Synodos, interdùm étiam Provinciáles celebrávit. Judæos omnes in Biturígibus degentes, ad Christi fidem addúctos, baptizávit. Cùm ad Ecclésiam noctu oratiónis causâ veníret, non antè recedébat, quàm Psalmórum librum íntegrum recitásset. Indicto trídui jejúnio, suis précibus obtínuit à Dagoberto ut vectígal insólitum quod plebi Bituricensi imposúerat, abrogáret.

Lectio iij.

SEdit Sulpítius in Concílio Remensi sub Sonnátio Remórum archiepíscopo. Anno octávo Dagoberti Regis sanctum Desidérium, pópuli clerique

is ad Episcopátum
ensem éleĉtum, con-
provínciæ suæ Epís-
autoritáte metro-
i, ordinávit invitá-
is lítteris. Intercef-
ier arĉta necessitúdo
ılpítium & Desidé-
quam mútuis fovére
ant epístolis. Coad-
ı sibi in seneĉtúte
ensu regis Volfolen-
ooptávit: tuncque
se dedit levandis &
ıdis paupéribus. Ple-
dèm diérum, quié-
Dómino die décimâ
ı Januárii, circà an-
excentésimum qua-
n quartum; & in ur-
ıricensi sepultus est.

Oratio.

us, qui sacrum mi-
stérium fidéliter exe-
s in gáudium Dómi-
ríbus benignus in-
da nobis, intercef-
eáti Sulpítii Pontí-
i, ut in módico fi-
nercédem magnam,
se es, cónsequi me-
; Per Dóminum.
mem. Virg. Deip.
P. de sancto Sebas-
Oratio, Vide Dó-
infrà. Fit Commem.
itii, *Ant.* Sacerdó-
℣. Salvum. xxviij.
, Deus, qui. *suprà.*
dè S. Fabiani, Papæ
rtyris, *Ant.* Ecce.
Deo. ix. *Oratio*,
otens. xiij.
mò Virg. Deiparæ,

DIE XX.

In Festo

SANCTI SEBASTIANI,

Martyris.

Duplex-majus.

Omnia de Communi unius Mart. additis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne sanĉti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum oĉtávum.

Serm. 20. n. 43. & 44.

Leĉtio iv.

NOn unus persecútor est, multos minístros habet; sed non te térreant. Per multas enim tribulatiónes oportet nos introíre in regnum Dei. Si multæ persecutiónes, multæ probatiónes; ubi multæ corónæ, multa certámina. Tibi ergò próficit quòd multi persecutóres sunt; ut inter multas persecutiónes facíliùs invénias quemádmodùm coronéris. Utámur exemplo Sebastiáni mártyris, cujus hódiè natális est. Hic Mediolanensis oriundus est. Fortassè aut jam discésserat persecútor, aut adhuc non vénerat in hæc pártium, aut mítior erat. Advertit hic aut nullum esse, aut tepére certámen. Romam profectus est, ubi propter fídei stúdium persecutiónis acerba fervébant: ibi passus est, hoc est, ibi coronátus. Itaque illic, quò hoſ

pes advénit, domicílium immortalitátis perpétuæ collocávit.

Lectio v. *n.* 45.

SI unus persecútor fuísset, coronátus hic Martyr útiquè non fuísset. Sed quod pejus, non hi solùm persecutóres sunt qui videntur, sed étiam qui non videntur; & multò plures persecutóres. Sicut enim unus persecútor rex multis persecutiónis præcepta mittébat, & per síngulas vel civitátes, vel províncias, erant diversi persecutóres; ita étiam diábolus multos minístros suos dírigit, qui non foris tantúmmodò, sed étiam intùs fáciant persecutiónes in ánimis singulórum. De his dictum est persecutiónibus: Omnes qui volunt piè vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiuntur. Omnes dixit, nullum excépit. Quis enim exceptus potest esse, cùm ipse Dóminus persecutiónum tentamenta toleráverit? Perséquitur avarítia, perséquitur ambítio, perséquitur luxúria, perséquitur supérbia, perséquitur fornicátio. Undè & Apóstolus ait: Fúgite fornicatiónem. Nam quâ causâ fúgeres, nisi illa te persequerétur? Est enim malus spíritus fornicatiónis, est malus spíritus avarítiæ, malus spíritus supérbiæ.

Lectio vj.

ISti sunt persecutóres graves, qui sine gládii terróre mentem hóminis frequenter elídunt, qui illécebris magis quàm terróribus ánimos expugnant fidélium. Hi tibi hostes cavendi, hi gravióres tyranni, per quos Adam captus est. Multi in persecutióne públicâ coronáti, occultâ hâc persecutióne cecidérunt. Foris, inquit, pugnæ, intùs timóres. Advertis quàm grave certámen sit, quod est intrà hóminem; ut secum ipse conflígat, cum suis cupiditátibus prælietur. Ipse Apóstolus flúctuat, hæret, astríngitur, captivári se ásserit in lege peccáti, & mortis córpore debellári, nec potuísse evádere, nisi esset Dómini Jesu grátiâ liberátus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore: Dicébat Jesus discípulis suis: Injícient vobis manus suas, & persequentur tradentes in synagógas & custódias, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 35. *in Evang*, *n.* 3.

POnite in córdibus vestris non præmeditári quemádmodùm res-

pondeátis. Ego enim dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. Ac si apertè membris suis infirmántibus dicat : Nolíte terréri, nolíte pertiméscere : vos ad certámen accéditis, sed ego prælior : vos verba éditis, sed ego sum qui loquor.

Lectio viij.

SEd quia dura sunt quæ prædicuntur de afflictióne mortis, prótinùs consolátio súbditur de gáudio resurrectiónis, cùm dícitur : Capillus de cápite vestro non períbit. Scimus, fratres, quia caro incísa dolet, capillus incísus non dolet. Ait ergò Martyribus suis : Capillus de cápite vestro non períbit ; vidélicèt apertè dicens : Cur timétis ne péreat quod incísum dolet, quandò & illud in vobis períre non potest quod incísum non dolet ? Séquitur : In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. Idcircò posséssio ánimæ in virtúte patiéntiæ pónitur ; quia radix ómnium custósque virtútum patiéntia est.

Si Festum transferatur.

Lectio ix.

PEr patiéntiam possidémus ánimas nostras ; quia dùm nobis ipsis dominári díscimus, hoc ipsum incípimus possidére quod sumus. Patiéntia verò est aliéna mala æquanímiter pérpeti ; contrà eum quoque qui mala írrogat, nullo dolóre mordéri. Scriptum quippè est : Cáritas pátiens est, benigna est. Pátiens namque est, ut aliéna mala tóleret ; benigna verò est, ut ipsos étiam quos portat, amet. Hinc namque per semetipsam Véritas dicit : Dilígite inimícos vestros ; benefácite his qui odérunt vos : oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. Virtus ítaque est coram homínibus adversários toleráre, sed virtus coram Deo dilígere ; quia hoc solum Deus sacrifícium áccipit, quod ante ejus óculos in altári boni óperis flamma caritátis incendit.

De sancto Fabiano.

Lectio ix.

FAbiánus, post mortem Anterótis, qui Románam sedem mensis uníus spátio ténuit, ad Pontificátum, præter ómnium expectatiónem, divínitùs vocátus est. Nam, ut refert Eusébius, cùm de electióne Románi Pontíficis agerétur, ac nemo de Fabiáno cogitáret, columba è sublími delapsa, repentè cápiti ejus insedisse fertur. Quo spectáculo permóti omnes, simul exclamáre cœpérunt Fabiánum dignum esse ; statim

que Pontificáli cáthedræ imposuérunt. Per lítteras ácriter reprehendit Privátum hæréticum, in Concílio nonaginta Episcopórum Africanórum, ob multa & grávia delícta condemnátum. Ad ipsum Orígenes epístolam de sua fide conscripsit. Passus est autem in persecutióne Décii. De cujus agóne sanctus Cypriánus per epístolam Cleri Románi cértior factus, sic rescripsit: Plúrimùm grátulor quòd ejus memóriam tàm célebri & illustri testimónio persequámini; ut & per vos innotésceret nobis, quod & vobis esset circà præpósiti memóriam gloriósum, & nobis quoque fídei ac virtútis præbéret exemplum. Fabiáno suffectus est Cornélius.

Oratio.

VIde, Dómine, infirmitátes nostras; & intercedente beáto Sebastiáno Mártyre tuo, céleri nobis pietáte succurre; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. de S. Fabiano, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. xij. *Oratio*, Omnípotens. xiij.

Ultimò, de Virg. Deipara.

AD VESP. fit Commem. S. Agnetis, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. *ut in Comm.* liv. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

Ultimò, de Virg. Deipara.

DIE XXI.

In Festo

SANCTÆ AGNETIS,

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus.

Ad Marcellinam sororem, Lib. 1. Cap. 2. Lectio ij.

HOdiè natális est sancta Agnês. Hæc trédecim annórum martyrium fecisse tráditur. Quò detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepercit ætáti: immò magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuitne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quò ferrum recíperet, hábuit quò ferrum vínceret. Hæc inter cruentas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furentis mucróni mílitis totum offerri corpus, mori adhuc néscia, sed paráta; vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis tropæum Dómini signáre victóris; nunc ferrátis colla manusque ambas insérere néxibus. Sed nullus tàm tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus! Nondùm idónea pœnæ, & jam matúra victóriæ: certáre difficilis, fácilis coronári, magistérium

magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

Lectio iij.

NOn sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta successu, gradu festína virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerique quòd tàm fácilè vitæ suæ pródiga, quam nondùm háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi quòd jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc árbitra suî per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota ut sibi ad núptias proveníret! At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúrum. Qui me sibi prior elégit, accípiet. Quid, percussor, moráris? Péreat corpus quod amári potest óculis quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre cárnificem, quasi ipse addíctus fuisset; trémere percussóris déxteram; pallére ora alieno timentis perículo, cùm puella non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris & religiónis. Et virgo permansit, & martyrium obtínuit.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confundas: concéde propítius; ut qui beátæ Agnétis, vírginis & mártyris tuæ, solémnia cólimus, ejus in fide constántiam subsequámur; Per.

Commem. de Virgine Deipara.

VESPERÆ de sequenti, cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

DIE XXII.

In Festo

SANCTI VINCENTII,

Diaconi & Martyris.

Duplex - majus.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ sequuntur. Oratio, Da nobis. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Actis ejus apud Boll. & Ruin.

VIncéntius Diáconus in persecutióne Diocletiáni apud Valéntiam Hispániæ civitátem ad Daciánum præsidem ductus, quòd palàm Christum prædicáret, vinctus retortis bráchiis, extensus est, donec ossa membrátim divellerentur. Deindè férreis únguibus semèl atque iterùm excarnificátus. At ille torménta contempsit; nec addúci pótuit, ut libros sacros tráderet igni comburendos. Quaproptér in cratícula subjectis prunis ardéntibus impósitus, & candéntibus lá-

minis exustus est, arvinæ guttis, & sale perfúsus. Post hæc trûditur in cárcerem stratum testáceis fragmentis, ut ejus nudum corpus testárum acúleis cruciarétur, divaricátis étiam in nervo crúribus.

Lectio v.

VErùm illustráto coelitùs cárcere, ab Angelo ad martyrium accénditur: illumque cárceris custos ruptis caténis ambulantem conspíciens, spectáculo stupefactus, Christum conféssus est. Eductus indè, collocátur in molli cúlcitra, ut recreátus aliquántulùm, ácriùs dénuò torquerétur; sed exhaustus víribus, ánimam exhalávit. Corpus ejus cùm projectum esset inhumátum, corvus & à volúcribus & à lupo, únguibus, rostro, alis mirabíliter defendit. Quâ re cógnitâ, Daciánus insútum cúleo, saxóque illigátum, in mare demergi jubet; sed indè étiam divínitùs ejectum ad littus Christiáni sepéliunt.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 276. in natali S. Vincentii, 3. C. 4.

Lectio vj.

QUæ hódiè régio, quæve província ulla, quousquè vel Románum Impérium, vel Christiánum nomen exténditur, natálem non gaudet celebráre Vincéntii Diáconi? Quis autem hódiè Daciáni vel nomen audísset, nisi Vincéntii passiónem legísset? Quòd verò tantâ curâ servávit Dóminus Mártyris corpus, quid áliud demonstrávit, nisi se gubernasse vivéntem, quem non relíquit exánimem? Vicit ergò Daciánum vivens Vincéntius: vicit & mórtuus. Vivens tormenta calcávit, mórtuus mária transnatávit. Sed ipse inter undas gubernávit cadáver extinctum, qui inter úngulas ánimum donávit invictum. Non flexit flamma tortóris cor ejus, non mersit aqua maris corpus ejus. Sed in his & hujúsmodi ómnibus nihil est áliud, nisi pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére eos qui occídunt corpus; ánimam autem non possunt occídere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 277. in nat. S. Vincent. 4.

OCulis fídei certantem spectávimus Mártyrem, & amávimus totum invisibíliter

chrum. Qualis enim de-
-is habébat spíritum,
us fuit & cadáver in-
tum? Dóminum con-
-ūs est vivus; inimícum
-erávit & mórtuus. Quid
-ámus, fratres, quòd
im honórem providén-
omnipotentis Creató-
, cùm étiam defuncto
-pori détulit, Mártyri
quid præstitit? Quid
m, si non sepelirétur,
orábat ille undè suíci-
étur? Illi, & in victória
-óna, & in resurrectió-
servátæ est vita ætérna.
l de córpore ejus Ecclé-
præstita est consolatió-
memória. Sic plerùm-
e Deus de servis suis
estat servis suis quâdam
-natióne, donans quod
gis prosit ei cui datur,
àm ei de quo datur. Siç
am Deus per avem pas-
-bat; míttitur tamen pas-
-dus ad víduam, ut fidé-
vídua benedictiónem
-rerétur.

Lectio viij.

Ræstitit Deus sanctórum Mártyrum cór-
-a Ecclésiis suis ad me-
-rias oratiónum, non
glórias Mártyrum. Illi
m habent íntegram gló-
m suam apud Creató-
n suum: nec ipsi cór-
ri áliquid timent, quó-
m non est quod tímeant.
-gis si parcant córpori,
cent & córpori. Si au-
n per fidem non parcant
córpori, præstant & cór-
pori. Ecce hoç atténdite,
& fidem vestram interro-
gáte. Sanctus Vincéntius
si formídine tormentórum
negáret Christum, vide-
rétur córpori pepercisse:
quâdam autem conditióne
mortáli, córpore solve-
rétur. Quid ágeret in re-
surrectióne, cùm in ætér-
num ignem præcipitaré-
tur? Negans Christum,
negátur à Christo: Qui
negáverit me, inquit, co-
ram homínibus, negábo
eum coram patre meo qui
est in cœlis.

Lectio ix.

Ecce negáret, quiésce-
rent illi tortóres; &
vulneráto ánimo, sanum
esset corpus: imò, occíso
ánimo, víveret corpus.
Quid prodesset in ætérnum
mórtuo brevis córporis vi-
ta? Veníret dies quam
commémorat Dóminus,
quandò omnes qui in mo-
numentis sunt, áudient vo-
cem ejus, & procédent,
sed cum magna differéntia.
Omnes procédent, sed
non omnes ad eamdem rem
procédent. Omnes surrec-
túri, sed non omnes im-
mutandi. Qui enim benè
fecérunt, inquit, in resur-
rectiónem vitæ; qui au-
tem malè, in resurrectió-
nem judícii. Et ibunt justi
in vitam ætérnam, ímpii
verò in ignem ætérnum.
Ibi cum córpore torque-

buntur, qui córpori pepercérunt. Timendo enim torménta córporis, córpori pepercérunt; & parcendo córpori, Christum negavérunt: & negando Christum, pœnas ætérnas étiam córpori distulérunt. Si distulérunt, numquid abstulérunt? Ergò prudenter Mártyres Christi non sua córpora contemplérunt. Perversa est ista & mundána philosóphia eórum qui non credunt córporum resurrectiónem. Videntur enim sibi quasi magni córporis contemptóres; quia ipsa córpora quasi pro carcéribus se habére arbitrantur, quò detrúsas putant ánimas, quòd álibi antè peccavérunt.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, advérsa mundi invíctâ mentis constántiâ toleráre, qui beátum Levítam Vincéntium nec minis terréri, nec pœnis passus es superári: Per Dóminum.

Fit Comm. Virg. Deip.

AD VESP. fit Commem. sequentis. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Deindè Virginis Deiparæ.

DIE XXIII.

In Festo

SANCTI CYRILLI, Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Doctorum, exceptis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex Hist. Eccles. Scriptor. & ex Actis Conc. Ephes.

CYrillus Theóphili Patriarchæ Alexandríni soróris filius, ingénio perspicax & ánimo fortis, ab infántia sacris lítteris imbútus; cùm esset doctrínâ & zelo cathólicæ fídei insignis, ad sedem Alexandrínam divíno nutu provectus est. Episcopátum vix adeptus, Novatiános schismáticos Alexandriâ éxpulit; & deindè Judæos, propter eórum adversùs Christiános injúrias & cædes. Oresti urbis ejusdem Præfecto, sibi valdè infenso, eò quòd autoritátem suam usurpátam ab eo créderet, non injúrias injúriis rependit; sed eum per Christi Evangélium obtestando, ut ódium omne depóneret, sibi conciliáre curávit. Sanctum Joannem Chrysóstomum, quem aliquándò in sacra díptycha avúnculi sui judício præoccupátus, reférre nolúerat, ipse veritátis cértior factus, coacto Synodo, sanctórum Episcopórum catálogo inséruit. Cyrilli zelus imprímis enítuit adversùs Nestórium Patriarcham Constantinopolitánum, qui Christi personam cum duábus suis natúris dívidens, beátam Vírginem Maríam,

Dei matrem legítimè dici negábat.

Lectio iij.

PRavæ Nestórii doctrínæ se constanter Cyrillus oppónens, primùm eam confutávit per epístolam quam scripsit ad solitários, réticens nomen Nestórii; quem scriptis ad eum amíco stylo litteris de senténtia concepta dimovére conátus est. Verùm cùm nihil proficeret, adversùs hanc ipsam doctrínam duódecim anathematismos cóndidit. Exindè Cœlestíni summi Pontíficis autoritáte, & illíus vices gerens, Concílio generáli Ephesíno, eádem de causa convocáto, præfuit: ubì hæresis Nestoriána pénitùs proscripta est. Quantis calúmniis, injúriis & persecutiónibus hac ex causa Cyrillus impetítus fúerit, per Nestórium & ejus ásseclas, éxprimi non potest: sed mirum quàm sanctè & generósè eas toleráverit; ita ut de sola fidei doctrína sollícitus, atrocióres injúrias & calúmnias nequíssimas quas adversùs eum excogitábant hærétici, nihili omnínò fáceret. In Ecclésiam suam reversus Cyrillus cum iisdem lætítiæ signis, quibus áliàs sanctus Athanásius regrédiens à debelláta hæresi Ariána, à pópulo Alexandríno receptus est. Omnium schismaticórum in Ecclésiam réditum modis ómnibus procurávit. Tandèm post tot labóres pro fide cathólica exantlatos, óbiit, anno Episcopátûs sui trigésimo secundo.

Oratio.

DEus, qui ad debellandos incarnáti Verbi tui Virginísque Deíparæ hostes, beátum Cyrillum Epíscopum & Doctórem exímium mirâ virtúte præcinxísti; da ut ejus fídei vestígiis inhæréntes, integrâ tanti mystérii confessióne salvémur; Per eúmdem Dóminum.

Commem. Virg. Deip.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti.

DIE XXIV.

In Festo

SANCTI TIMOTHEI, Ephesini Episc. & Mart.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris, exceptis quæ sequuntur.

Pridiè AD VESPERAS, post Hymnum, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut sédeant mecum. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Ecce discípulus quidam erat lystræ nómine Timótheus: huic testimónium bonum reddébant fratres: hunc vóluit Paulus secum profícisci. *Act.* 16.

Oratio, Deus, qui beátum. *infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. Titi Cretensis Episcopi, ut sequitur.

Ant. Grátias Deo, qui dedit eamdem sollicitúdinem pro vobis in corde Titi, quóniam exhortatiónem quidèm suscépit, sed cùm sollicítior esset, suâ voluntáte profectus est ad vos. 2. *Cor.* 8.

℣. Accépit eum Dóminus páscere Jacob servum suum, ℟. Et Israël hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio, Deus, qui per. *infrà ad Laudes.*

Deindè fit Commem. S. Cyrilli, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus. xxxv. *Oratio*, Deus, qui. *suprà.*

Ultimò Virginis Deip.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio ij.

Ex Actis Apost. Epist. S. Pauli, Eusebio, S. Joan. Chrysost. Theodor.

TImótheus Lystris in Lycaónia natus patre gentíli, & matre Judæa fidéli, christiánam colébat religiónem, cùm in ea loca venit Paulus Apóstolus. Ab infántia sacras lítteras didícerat, & testimónium illi reddébant, qui in Lystris erant & Icónio fratres. Hinc factum est ut illum Paulus adhibúerit sibi sócium suæ peregrinatiónis; sed propter Judæos qui se ad Christum convérterant, sciente Timóthei patrem esse gentílem, eum circumcídit. Cùm igitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Ecclésiam, imò ut totam Asiam minórem gubernáret. Ad eum Apóstolus duas epístolas scripsit, primam è Macedónia, álteram Româ, quibus in pastorális offícii cura ipsum confirmat. Ipse créditur esse hunc Angelum Ephesi Ecclésiæ, quem commendat & ádmonet Christus in Joannis Apocalypsi. Sic verò post hanc admonitiónem profécit, ut cùm pópulum Ephesínum in quadam celebritáte diis immolantem, ab illa impietáte removére conarétur, fústibus & lapídibus, ut fert Græcórum tradítio, óbrutus, inter discipulórum manus paulò pòst reddíderit spíritum.

De S. Tito Cretensi Episcopo.

Lectio iij.

Ex Epist. S. Pauli, & variis Scriptor. Ecclesiast.

ALter dilectíssimus sancti Pauli discípulus fuit Titus, ad quem scripsit Epístolam, quæ duárum ad Timótheum Epistolárum quasi compéndium est. Interpres fuisse in Evangélio à Sancto Hierónymo scríbitur. Corinthum ab eódem missus est ad componendas illíus Ecclésiæ controvérsias; & deindè in insula Creta relictus, ut

ea quæ deessent, corrígeret, & Epíscopos per civitátes constitúeret. Undè ab Eusébio vocátur Cretæ Ecclesiárum Epíscopus. Constat ipsum, jubente Paulo, ad prædicandum Evangélium Dalmátiam profectum esse. Tandèm Cretam redux, in pace, ut tráditur, quiévit.

AD LAUDES, post Hymnum,

℣. Ambulans in via immaculáta, ℟. Hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Spero in Dómino Jesu Timótheum me citò míttere ad vos: néminem enim hábeo tàm unánimem, qui sincérâ affectióne pro vobis sollícitus sit. Sicut patri filius, mecum servívit in Evangélio. *Philip.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Timótheum verbis fídei & bonæ doctrínæ enutrítum, fidélem Evangélii minìstrum effecisti; da nobis, ejus intercessióne, dívites fíeri in opéribus bonis; ut ejus exemplo, justítiam sectantes, veram vitam aprehendámus; Per Dóminum.

Fit Commem. S. Titi, ut sequitur.

Ant. Relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, & constítuas per civitátes presbyteros; sicut & ego dispósui tibi. *Tit.* 1.

℣. Pavit eos in innocéntia cordis sui, ℟. Et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos. *Ps.* 77.

Oratio.

DEus, qui per apostólicos beáti Titi labóres Ecclésiam tuam propagári voluisti; quæsumus, ut contínuo ejus præsidio muníta, spirituálibus semper profíciat increméntis; Per Christum.

Ultimò de Virgine Deip.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XXV.

In Festo Conversionis SANCTI PAULI, Apostoli.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 2. EGo Israelíta sum, ex sémine Abraham, de tribu Bénjamin. *Rom.* 11.

Ant. 6. Si quis álius vidétur confídere in carne, ego magis, circumcísus octávo die, Hebræus ex Hebræis. *Philipp.* 3.

Ant. 1. a. Sum natus in Tarso Cilíciæ, nutrítus autem in civitáte Jerúsalem secùs pedes Gamáliel. *Act.* 22.

Ant. 3. c. Eram secundùm legem Pharisæus, secundùm justítiam quæ in lege est, conversátus sine queréla. *Philip.* 3.

Ant. 7. d. Supra mo-

dum perſequébar.. Eccléſiam Dei, & expugnábam illam, abundántiùs æmulátor exiſtens paternárum meárum traditiónum. *Galat.* 1.

CAPITULUM. *Geneſ.* 49.

BÉnjamin, lupus rapax, manè cómedet prædam, & véſpere dívidet ſpólia.

℟. Ut quid, Dómine, víneam tuam extermınávit aper de ſylva, & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam? * Deus virtútum, convértere; réſpice de cœlo, & vide, & † Víſita víneam iſtam. ℣. Audívi quanta mala fecit ſanctis tuis in Jerúſalem: & hic habet poteſtátem alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum. * Deus. Glória Patri. † Víſita. *Pſ.* 79. *Act.* 9.

HYMNUS.

PAſtóre percuſſo, minas
Spirábat & cædes lupus;
Sparſúmque vaſtábat gregem,
Te, Chriſte, Saulus néſciens.
Et jam caténas ſtríngere
Ferox parábat, jam cruces;
Sed ô! repentè ſternitur,
Verbóque perculſus ruit.
Quid, Saule, Saule, quid ſtruis?
Agnoſce victrícem manum:
Cœlo reluctári nefas;
Abſiſte Jeſum pérſequi.
Jam tendit imbelles manus;
Jam colla ſubmittit jugo:
Stupens jacet, clamat tremens:
Quid, Chríſte, quid victor jubes?
Ex hoſte miles, ex lupo
Agnus, gregi ſe dévovet;
Et raptor ipſe nóbili
Raptus triumpho dúcitur.
O celſa cedrórum, Deus,
Qui voce vertis cúlmina!
O qui potenti ſúbjicis
Mentes ſuperbas grátiæ!
Tu, Paſtor, infenſas tuo
Vires ovíli cóntere;
Et noſtra, ſi quid dévium,
Ad te reflecte péctora.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Uſquequò, Deus, improperábit inimícus? ℟. Irrítat adverſárius nomen tuum in finem? *Pſ.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Egreſſum tuum & intróitum tuum cognóvi, cùm fúreres adversùm me: ponam ergò frenum in lábiis tuis, & redúcam te in viam per quam veniſti. *Iſ.* 37.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Timothei, ut ſequitur.

Ant. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam

tuam: ſed hábeo adversùm te quòd caritátem tuam primam reliquiſti: age pœniténtiam; & prima ópera fac. Vincenti dabo édere deligno vitæ, quod eſt in paradíſo Dei mei. *Apoc.* 2.

℣. Juſtus, cùm cecíderit, non collidétur; ℟. Quia Dóminus ſuppónit manum ſuam. *Pſ.* 36.

Oratio, Deus, qui beátum, *ſuprà.*

Fit Commem. S. Titi, ut ſequitur.

Ant. In ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte; verbum ſanum, irreprehensíbile. *Tit.* 2.

℣. Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; ℟. Quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico *Pſ.* 36.

Oratio. Deus, qui per. *ut ſuprà.*

Ultimò de Virgine Deipara.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui vocávit Paulum per grátiam ſuam, * Veníte, adorémus. *Gal.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Quos in hoſtes, Saule, tendis?
Quo furóre pércitus?
Immoláre quid tot ardes
Innocentes víctimas?
Inſequendo quem laceſſis,
Sénties mox víndicem.

Chriſtus inſtat, & impoténtem
Cæcat, urget, déjicit:
Ille cedit imperanti,
Seque totum ſúbjicit;
Inſecútor antè Chriſti,
Præco Chriſtum pérſonat.

Antè plenus qui minárum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam rebellis,
Per manus dedúcitur:
Qui lupus rapax furébat,
Nunc in agnum vértitur.

Dura, Chriſte, quàm potenti
Corda verſas déxterâ!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum ſánguine,
Univerſum mox per orbem
Ipſe clarábit ſuo.

Sit ſupréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ:
Par & illi, cujus almo
Confovémur hálitu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Lapidábant Stéphanum: & teſtes depoſuérunt veſtimenta ſua ſecùs pedes adoleſcentis, qui vocabátur Saulus. *Act.* 7. & 8.

Ant. 1. a. Saulus erat conſéntiens neci ejus: facta eſt autem in illa die perſecútio magna in Eccléſia quæ erat Jeroſólymis. *Act.* 7. & 8.

Ant. 3. a. Omnes diſperſi ſunt præter Apóſtolos: Saulus autem devaſtábat Ecclésiam. *Act.* 8.

* ℣. Quanta malignátus eſt inimícus in ſancto! ℟. Et gloriáti ſunt qui odérunt te. *Pſ.* 73.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Exiſtimáveram me adversùs nomen Jeſu Nazaréni debére multa contrária ágere: * Quod & feci Jeroſólymis, & multos ſanctórum ego in carcéribus inclúſi; & cùm occiderentur, détuli ſenténtiam. ℣. Dixit inimícus: Pérſequar, & comprehendam; dívidam ſpólia, implébitur ánima mea: * Quod. *Act.* 26. *Exod.* 15.

Poſt. ij. Lect. ℟. Eram conclúdens in cárcerem, & cædens eos qui credébant in te: & * Cùm fundcrétur ſanguis Stéphani teſtis tui, ego aſtábam, & conſentiébam, & cuſtodiébam veſtimenta interficiéntium illum. ℣. Caſtigaſti me, & erúditus ſum, quaſi juvénculus indómitus: * Cùm. *Act.* 22. *Jerem.* 31.

Poſt iij. Lect. ℟. Ego ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam * Perſecútus ſum Ecclésiam Dei; † Grátiâ autem Dei ſum id quod ſum. ℣. Hæc mutátio déxteræ Excelſi: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * Perſecútus ſum. Glória Patri. † Grátiâ. 1. *Cor.* 15. *Pſ.* 76.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Saulus perdomos intrans, & trahens viros ac mulíeres, tradébat in cuſtódiam. *Act.* 8.

Ant. 7. c. Spirans minárum & cædis in diſcípulos Dómini, acceſſit ad príncipem Sacerdótum. *Act.* 9.

Ant. 2. Pétiit ab eo epíſtolas in Damaſcum ad ſynagógas; ut ſi quos inveniſſet hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúſalem. *Act.* 9.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus: ℟. Longánimis & multùm miſéricors. *Pſ.* 102.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio iv. Cap. 9.

SAulus adhuc ſpirans minárum & cædis in diſcípulos Dómini, acceſſit ad príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo epíſtolas in Damaſcum ad ſynagógas; ut ſi quos inveniſſet hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúſalem. Et cùm iter fáceret, contigit ut appropinquáret Damaſco; & ſúbitò circumfulſit eum lux de cœlo. Et cadens in terram, audívit vocem dicentem ſibi: Saule, Saule, quid me perſéqueris?

Qui dixit : Quis es, Dómine ? Et ille : Ego ſum Jeſus, quem tu perſéqueris. Durum eſt tibi contrà ſtímulum calcitráre. Et tremens ac ſtupens dixit : Dómine, quid me vis fácere ? Et Dóminus ad eum : Surge, & ingrédere civitátem ; & ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, ſtabant ſtupefacti, audientes quidèm vocem, néminem autem videntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertiſque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahentes, introduxérunt Damáſcum. Et erat ibi tribus diébus non videns ; & non manducávit, neque bibit.

℟. De cœlo circumfulſit me lux copióſa ; & décidens in terram, audívi vocem dicentem mihi : * Saule, Saule, quid me perſéqueris ? ℣. Audívi vocem ſermónum ejus, & áudiens tacébam conſternátus ſuper fáciem terræ : * Saule. *Act.* 22. *Dan.* 10.

Lectio v.

ERat autem quidam diſcípulus Damaſci, nómine Ananías ; & dixit ad illum in viſu Dóminus : Ananía. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, & vade in vicum qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarſenſem ; ecce enim orat. (Et vidit virum, Ananíam nómine, introeuntem, & imponentem ſibi manus, ut viſum recípiat.) Reſpondit autem Ananías : Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit ſanctis tuis in Jerúſalem ; & hic habet poteſtátem à princípibus Sacerdótum alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis eſt mihi iſte, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Iſraël ; ego enim oſtendam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et ábiit Ananías, & introívit in domum; & impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via quâ veniébas, ut vídeas, & impleáris Spíritu Sancto. Et confeſtìm cecidérunt ab óculis ejus tanquàm ſquamæ, & viſum recépit, & ſurgens baptizátus eſt. Et cùm accepiſſet cibum, confortátus eſt. Fuit autem cum diſcípulis qui erant Damaſci per dies áliquot. Et contínuò in Synagógis prædicábat Jeſum, quóniam hic eſt Fílius Dei.

℟. Ego reſpondi ei qui loquebátur mecum : Quis es, Dómine ? Dixitque

ad me: Ego ſum Jeſus Nazarénus, quem tu perſéqueris. Et dixit: * Quid fáciam, Dómine? ℣. Tu terríbils es, & quis reſiſtet tibi? de cœlo audítum feciſti judícium. * Quid. *Act.* 22. *Pſ.* 75.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 279. de Paulo Apoſt.

Lectio vj.

IN præclára prophetía, cùm Jacob ſanctus Patriarcha benedíceret fílios ſuos, præſentes tangens, futúra proſpíciens, prædictum erat quod in Paulo cóntigit. Erat enim Paulus, ſicut ipſe teſtátur, de tribu Bénjamin. Cùm autem Jacob benedícens fílios ſuos veniſſet ad Bénjamin benedicendum, ait de illo: Bénjamin, lupus rapax, manè rápiet, & ad véſperum dívidet eſcas. Hoc in Apóſtolo Paulo complétum eſt, quia & de illo prædictum erat. Jam, ſi placet, inſpiciámus illum manè rapientem, & ad véſperum eſcas dividentem. Manè & véſperum pósita ſunt pro eo ac ſi dicerétur, Priùs & póſteà. Sic ergò accipiámus, Priùs rápiet, póſteà dívidet eſcas. Atténdite raptórem: Saulus, ſicut Actus Apoſtolórum teſtantur, ibat ſpirans & anhélans cædes. Hic eſt ille manè rápiens. Nam & quandò lapidátus eſt Stéphanus primus Martyr pro nómine Chriſti, evidentiùs áderat & Saulus. Audívimus, Manè rápiet: videámus, Ad véſperum dívidet eſcas. Voce Chriſti de cœlo proſtrátus audívit: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Membris adhuc in terra pósitis, caput in cœlo clamábat; & non dicébat: Quid perſéqueris ſervos meos? ſed, Quid me perſéqueris? Et ille: Quid me vis fácere? Jam parat ſe ad obediendum qui priùs ſæviébat ad perſequendum. Jam informátur ex perſecutóre prædicátor, ex lupo ovis, ex hoſte miles. Ut interióre luce fulgéret cor ejus, extérior ad tempus erepta eſt; & eo tamen témpore quo cétera non vidébat, Jeſum vidébat. Ita & in ipſa ejus cæcitáte myſtérium informabátur credéntium; quóniam qui credit in Chriſtum, ipſum intuéri debet, cétera nec nata computáre; ut creatúra vileſcat, & Creátor in corde dulceſcat.

℟. Exurge, & ſta ſuper pedes tuos; * Ad hoc enim appárui tibi, ut conſtítuam te miniſtrum & teſtem eórum quæ vidiſti, & eórum quibus apparébo tibi. ℣. Intéllige verba quæ ego loquor ad te, & ſta in gradu tuo, & noli metúere. * Ad hoc. Glória

Patri. * Ad hoc. Act. 26. Dan. 10.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. Dóminus dixit ad me : Surgens, vade Damascum, & ibi dicétur tibi de ómnibus quæ te opórteat fácere. Act. 22.

Ant. 6. Cùm non vidérem præ claritáte lúminis illíus, ad manum deductus à comítibus, veni Damascum. Act. 22.

Ant. 2. Qui mecum erant, lumen quidèm vidérunt, vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. Act. 22.

℣. Tu illúminas lucernam meam, Dómine : ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas. Ps. 17.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis: Non vos me elegistis, sed ego elégi vos, & pósui vos ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 86. Ed. Bened.

HÆc eléctio grátiæ est, de qua dicit Apóstolus: Sic ergò & in hoc témpore relíquiæ per electiónem grátiæ salvæ factæ sunt. Unde subjungit : Si autem grátiâ, jam non ex opéribus ; alióquin grátia jam non est grátia. Audi, ingráte ; ingráte, audi : Non vos me elegistis, sed ego elégi vos. Non est ut dicas, Ideò electus sum, quia jam credébam ; si enim credébas in eum, jam elégeras eum. Sed audi : Non vos me elegistis. Quid ergò dictúri sumus audiendo, non vos me elegistis, nisi quia mali erámus, & electi sumus, ut boni per grátiam nos eligentis essémus ? Non est enim grátia, si præcésserant mérita ; est autem grátia : hæc igitur non invénit, sed effécit mérita.

℟. Ananía, surge, & vade in vícum qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarsensem ; * Quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus ; ego enim ostendam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. ℣. Abiit vagus in via cordis sui : vias ejus vidi, & sanávi eum, & redúxi eum ; * Quóniam. Act. 9. Is. 57.

Lectio viij.

Serm. 168. Edit. Ben. C. 3. 4. & 7.

ITerùm dicit Apóstolus : Misericórdiam consecútus sum. O conféssio ! Non ait, Misericórdiam consecútus sum, quia fidélis eram ; sed, Ut fidélis essem, misericórdiam consecútus

ſum. Veniámus ad ejus primórdia. Date mihi mérita ejus. Si mérita quæris, damnatiónis ſunt, non liberatiónis. Ibat ſævíre in membra Chriſti; ibat ſánguinem fúndere; ibat lupus, paſtor futúrus. Sic ibat. Non enim póterat áliter ire ad illa, propter quæ ibat. Et cùm ſic ámbulat, cógitat, anhélat cædes: cùm ducit pedes ejus ira, movet membra ódium; dùm pergit & ámbulat, obtémperat mancípium crudelitáti; & ecce vox de cœlo: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Ecce quarè dixit, Miſericórdiam conſecútus ſum. Non ſum, inquit, dignus vocári Apóſtolus, quia perſecútus ſum Eccléſiam Dei; ſed grátiâ Dei ſum id quod ſum.

℟. Abiit Ananías in domum, & impónens Saulo manus, dixit: Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via, ut vídeas, & impleáris Spíritu ſancto. Et * Confeſtim cecidérunt ab óculis ejus tanquàm ſquamæ; & viſum recépit. ℣. Obturátus eſt óculus hóminis, qui viſiónem Omnipotentis intúitus eſt; cadit, & ſic aperiuntur óculi ejus. * Confeſtìm. *Act.* 9. *Num.* 24.

Lectio ix.

ET grátia ejus, inquit, vácua in me non fuit. Ecce evangelízat fidem, quam aliquandò vaſtábat; nec grátia ipſa vacat in illo, qui ait, In me vácua non fuit, ſed plùs ómnibus illis laborávi. Obſerva; erígere te cœpiſti: Plùs ómnibus illis laborávi. Dic undè. Quid enim habes, quod non accepiſti? Statìm reſpéxit; & cùm dixiſſet, Plùs ómnibus illis laborávi, quaſi expávit ad verba ſua, & mox ſubjécit ſe húmilem Paulum: Non autem ego, ſed grátia Dei mecum. Nemo ſe extollat: nemo ſibi árroget, quaſi ſibi áliquid déderit. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℟. Véniens ad me Ananías dixit: Saule frater, Deus præordinávit te ut vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus; quia eris teſtis illíus ad omnes hómines: * Et nunc quid moráris? exurge, baptizáre, & áblue peccáta tua. ℣. Inſíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis, & mutáberis in virum álium. * Et nunc. Glória Patri. * Et. *Act.* 22. 1. *Reg.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. BAptizátus eſt Saulus: fuit autem
1. ſ.

cum discípulis qui erant Damasci, per dies áliquot; & contínuò in synagógis prædicábat Jesum. *Act.* 9.

Ant. 2. Stupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonnè hic est qui expugnábat in Jerúsalem eos qui invocábant nomen istud? *Act.* 9.

Ant. 5. a. Dámasci consílium fecérunt Judæi, & custodiébant portas die ac nocte, ut eum interfícerent. Accipientes autem eum discípuli nocte, per murum dimisérunt eum, submittentes in sporta. *Act.* 9.

Ant. 7. a. Cùm venisset in Jerúsalem, Bárnabas duxit illum ad Apóstolos; & narrávit illis quómodò in via vidisset Dóminum. *Act.* 9.

Ant. 3. a. Erat cum illis intrans & éxiens in Jerúsalem, & fiduciáliter agens in nómine Dómini; loquebátur quoque Géntibus, & disputábat cum Græcis. *Act.* 9.

CAPITULUM. *Act.* 26.

Non fui incrédulus cœlesti visióni; sed his qui sunt Damasci, primùm & Jerosólymis, & in omnem regiónem Judææ, & Géntibus annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converteréntur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera facientes.

HYMNUS.

Quæ gloriósum tanta cœlis évocat
Te, Christe, causa? tune rursùm vísere
Mundum redemptor? tune Judex séculi?
Novum-ne prodis ultor hostem pérdere?
Heu quàm cruentus persecútor! quàm ferox
Insurgit! horret, ac fugit grex quà premit;
Humána tanto nulla par hosti manus,
Te, Christe, sparsæ víndicem poscunt oves.
Hunc ergò voce victor unâ súbjicis,
Totum sed uno súbdis in Saulo tibi,
Vincisque mundum; sternis ut mox érigas,
Agnisque prædam dívidat lupus tuis.
Sit Trinitáti sempiterna glória,
Honor, potestas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum sécula. Amen.

℣. Misericórdias Dómini in æternum cantábo:
℟. In generatiónem & generatiónem annuntiábo veritátem tuam. *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Eram ignótus fácie Ecclésiis Judææ; tantùm autem audítum habébant: Quóniam qui persequebátur nos aliquandò,

nunc evangelízat fidem quam expugnábat ; & in me clarificábant Deum. *Galat.* 1.

Oratio.

DEus omnípotens & clemens, qui virtútem & misericórdiam tuam magnam in peccatórum conversióne manifestas : quæsumus, ut illa nos ad te grátia convertat, quæ beátum Apóstolum Paulum de persecutóre vas electiónis effécit ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Fit Commem. de Virg. Deipar.

AD HORAS, Doxologia de Tempore, sive ante sive post Septuagesimam.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Baptizátus est.

In ℟. *br.* ℣. Qui apparuisti Paulo, * ut constitúeres illum ministrum tuum. *Act.* 26.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Stupébant omnes.

CAPITULUM. *Galat.* 1.

CUm plácuit ei qui me segregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in Géntibus ; contínuò non acquiévi carni & sánguini.

℟. *br.* Deus, docuisti me ; * Pronuntiábo mirabília tua. Deus. ℣. Dómine, * memorábor justítiæ tuæ solíus. * Pronuntiábo. Glória Patri. Deus. *Ps.* 70.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Damasci.

CAPITULUM 2. *Cor.* 11.

SI gloriári opórtet, quæ infirmitátis meæ sunt, gloriábor : Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quòd non méntior. Damasci præpósitus gentis Arétæ regis custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet : & per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & sic effúgi manus ejus.

℟. *br.* Liberátor meus * De inimícis meis iracundis. Liberátor. ℣. A viro iníquo * erípies me, * De inimícis. Glória Patri. Liberátor.

℣. Quis Deus præter Dóminum ? ℟ Quis Deus præter Deum nostrum ? *Ps.* 17.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Erat cum illis.

CAPITULUM. *Act.* 22.

FActum est reverténti mihi in Jerúsalem, & oranti in templo, fieri me in stupóre mentis, & vidére Jesum dicentem mihi:

Festína, & exi velóciter ex Jerúsalem ; quóniam non recípient testimónium tuum de me : vade, quóniam ego in natiónes longè mittam te.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * Et benedictus Deus meus. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ.* Et benedictus. Glória Patri. Vivit.

℣. Erípies me de contradictiónibus pópuli ; ℟. Constítues me in caput géntium. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. Fidélis sermo, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério ; qui priùs blasphémus fui, & persecútor, & contumeliósus. 1. *Tim.* 1.

Ant. 6. Misericórdiam consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. C. Superabundávit grátia Dómini nostri, cum fide & dilectióne quæ est in Christo Jesu 1. *Tim.* 1.

Ant. 8. G. Grátia ejus in me vácua non fuit ; sed abundántiùs ómnibus laborávi non ego autem, sed grátia Dei mecum. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Galat.* 2.

Vivo, jam non ego ; vivit verò in me Christus : quòd autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me.

Hymnus, Pastóre percusso. *ut in I. Vesperis*, 536.

℣. Psallam tibi in natiónibus, Dómine ; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua. *Ps.* 107.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Ideò misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi, in vitam æternam. 1. *Tim.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. sanctæ Paulæ, Viduæ. Ant. Exultávit. ℣. Averte. lxij. *Oratio*, Deus, in quem sperat. lxvj.

Ultimò de Virg. Deipara.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit, ait Dóminus. *Exod.* 33.

Hymnus temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Ecce sicut lutum in manu fíguli, sic vos in manu mea, domus

Israël, inquit Dóminus. *Jerem.* 18.

DIE XXVI.

In Festo

SANCTÆ PAULÆ,

Viduæ. *Simplex.*

Lectio iij.

Ex Vita ejus per S. Hieron. scripta.

PAula Romána, ex Scipiónum & Gracchórum génere, post mortem Toxótii cónjugis, ex quo quátuor fílias, Blæsillam, Paulínam, Eustóchium cognomento Júliam, & Rufínam, filiumque unum Toxórium suscéperat, divítias penè omnes in páuperes erogávit. Episcopórum autem Paulíni Antiochíæ, & Epiphánii Salamínæ, qui tunc Romam vénerant, virtútibus accensa, post annos à morte Toxótii cónjugis quinque, Eustóchio solâ cómite, pátriam relíquit, ut loca sancta invíseret ac venerarétur: & apud Béthlehem consédit, ubi tria vírginum monastéria, virorumque unum constrúxit. Illic Hierónymo disserente, vetus & novum Testamentum cum Eustóchio perlégit, magnam adepta Hebráicæ linguæ perítiam. Elapsis annis viginti, mortem jam imminentem séntiens, quasi ad suos pérgeret, alienosque deséreret, has voces, Déficit ánima mea in átria Dómini, aliosque ejusdei
mi versículos ad ex
usquè spíritum assi
petébat; digitumq
tenens, crucis sign
primébat in lábiis
anno Dómini quac
tésimo quarto, &
est apud Béthle
médio Ecclésiæ s
Salvatóris.

Oratio, Deus, i
sperat. lxvj.

Commem. de Deipara.

VESPERÆ de

DIE XXV

In Festo

SS. MARTYI

Qui pro sacris
interierunt.

Semiduplex.

*Omnia ut in Cc
plurium Martyrum
tis quæ sequuntur.*

*Pridiè AD V
Psalmi sub sola An
hora.* xv.

Post Hymnum,
Dómini immaculát
vertens ánimas; l
timónium Dómini
sapiéntiam præsta
vulis. *Ps.* 18.

Ad Magnífic

Ant. 8. G. Quæ
scripta sunt, ad
doctrínam scripta
per patiéntiam &
tiónem scripturáru
habeámus. *Rom.* 1

Oratio. Præsta,
mus. *infrà.*

Fit Comm. *de Vi*

Lecti ij.
Martyrologio Romano,
roniique in ipsum notis.
Omnæ commemorátio
plurimórum sanctó-
i Mártyrum, qui spre-
Diocletiáni Imperató-
edicto, quo tradi sacri
ices jubebantur, pótiùs
pora carnificibus, quàm
cta dare cánibus malué-
t. Sunt hi ex vetéribus
numentis in martyroló-
restitúti. Quod spectat
dictum Diocletiáni Im-
atóris de tradendis cre-
ndisque religiósis Chris-
iórum codícibus, scribit
ctus Augustínus in libris
de baptismo, promul-
um illud fuisse post pas-
iem beáti Cypriáni an-
quadraginta & quod
urrit. Numerátur is an-
promulgáti edicti dé-
us nonus impérii Dio-
iáni, quandò, inquit
ébius, mense Mártii
cletiánus & Maximiá-
Imperatóres de diruen-
cunctis Christianórum
lésiis, sacrisque codíci-
igne cremandis pro-
lgárunt edictum. Depló-
ejusmodi sacrórum li-
rum conflagratiónem
óbius in libris suis ad-
sùs gentes. Optátus Mi-
tánus in suis libris con-
Parmeniánum frequen-
méminit ejusdem edic-
sicut & sanctus Au-
tínus in epístolis & áliis
nmentáriis *adversùs Do-natistas* conscriptis. Acta prætéreà pública sanctórum Mártyrum de eódem edicto sæpiùs agunt.

Ex Actis sanctórum Saturníni, Datívi & aliórum plurimórum Mártyrum in Africa.

Lectio iij.
Apud Ruinart.

TEmpóribus Diocletiáni & Maximiáni, bellum diábolus Christiánis indíxit isto modo, ut sacrosancta Dómini testamenta, Scripturasque divinas ad exuréndum péteret, basílicas Domínicas subvérteret, & ritus sacros, cœtusque sanctíssimos celebrári Dómino prohibéret. Sed non tulit exércitus Dómini Dei tàm immáne præceptum. Et quamvis tradendo Gentílibus Scriptúras Domínicas, atque Testamenta divína profánis ígnibus comburenda cecidêre nonnulli; conservando tamen eas, & pro ipsis libenter suum sánguinem effundendo fórtiter finiére quàm plúrimi. Quique pleni Deo, devicto atque prostráto diábolo, victrícem palmam in passióne gestantes, senténtiam in traditóres, atque in eórum consortes, quâ illos ab Ecclésiæ communióne rejécerant, cuncti Mártyres próprio sánguine consignábant. Fas enim non fúerat, ut in Ecclé-

sia Dei simul essent Mártyres & Traditóres.

AD LAUDES, post Hymnum.

℣. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine! ℟. Totâ die meditátio mea est. *Ps.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Omnis Scriptúra divínitùs inspiráta útilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justítia. 2. *Tim.* 3.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Deus miséricors; ut recolendo sánctos Mártyres, qui pótiùs elegérunt mortem subíre, quàm Scriptúras sacras comburendas trádere, eórum æmulandó fidem & constántiam, in ómnibus advérsis habeámus solátio sanctos libros qui sunt in mánibus nostris; Per.

Fit Commèm. Virg. Deiparæ.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, ut in Communi Justorum, Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Deindè fit Commemor. de præcedentibus Martyribus, ut sequitur.

Ant. Non voluntáte humánâ alláta est aliquandò prophetía; sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines. 2. *Petr.* 1.

℣. Bonum mihi lex oris tui, Dómine, míllia auri & a 118.

Oratio Præst mus. *ut suprà.*

Ultimò de Vi para.

DIE XX

In Fe

S. CAROLI

Imperatoris

Franci

Semidup

Omnia de Co torum, addit quuntur.

Lectio

Ex variis auth chesn

CArolus Re rum, c Magnus, à Sté unctus & coro quo regnáre cœ Ecclésia, sed p sede Románа t non déstitit. M déles ad christi convertit, libe liæ, pacem E didit. Ecclésia jura seculária c nóvaque áddidi summum Pont manórum facti tum, in seden & ab eo imper est creátus. A evectus, Capítu sanctis Concíli mórum Pontífi tis cólligi jussi que dedit ut sa ligentíssimè se

ánis fóntibus pé-
, ut quæ Ecclésia
ilis mater est, dig-
esset Ecclesiásticæ
ratiónis. Sed &
gnárum virtútum
multa præbuit :
ssílicas extrúere ,
e, ditáre, divínis
nteresse, mensam
ctióne condíre ,
álere, peregrínos
excípere, captí-
ímere, afflíctis &
gitántibus succúr-
more hábuit.

Lectio iij.

ique ætáte provéc-
r , vitæ anteactæ
pœniténtiâ absterr-
cuti Davidem secú-
it peccantem, secú-
pœnitentem : áli-
nnos ántequàm è
scéderet magnam
ri partem Ecclésiæ
: ut fílii supérstites
fensiónem suscípe-
testamento cavit :
udovíco Pio, cùm
ronáret , ipse suo
cépit. Itaque abdi-
mnibus curis terré-
: cœlesti regno sé-
itáre instítuit, ora-
tudiósiùs vacáre ,
synis lárgiùs indul-
ibros sacros die nóc-
vólvere, ut in Gal-
nódi frequentióres
itur , satágere ; ni-
prætermíttere, quod
imum Ecclésiæ sta-
ectáre posse viderétur, ut ei móriens consú-
leret, de qua dùm víxerat, semper fúerát óptimè mé-
ritus. Tandèm Aquisgráni, sacrâ communióne per-
ceptâ, facto signo Crucis, dictóque versu, In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum : in cœlum migrávit, ætátis anno septuagésimo secundo, quinto calendas Februárii : eodemque die in Basílica sanctíssimæ Vírginis, quam ædificáverat sepultus est. Cujus natálem Aquisgranensis Ecclésia inprímis celebrávit, quam Remensis, aliæque quam plúrimæ, summórum Pontíficum assensu, secútæ sunt.

Oratio.

DEus, qui beátum Cárolum confessórem tuum, de terréno regno ad cœlestis regni glóriam transtulísti : ejus, quæsumus, méritis & intercessióne Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consortes ; Per eumdem Dóminum.

Commemor. Virg. Deip.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis & Virg. Deiparæ.

DIE XXIX.

In Festo

S. FRANCISCI SALESII, Episcopi. *Semiduplex.*

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Deus, qui, *infra.*

Lectio ij.

Ex variis vitæ ejus Scriptoribus.

FRanciscus Salésius è stirpe nóbili in Sabáudia, Parísiis Philosóphiæ ac Theológiæ incúbuit, ibíque in Ecclésia sancti Stéphani de Gréssibus coram imágine Vírginis Deíparæ supplex votum virginitátis emísit. Tùm Patávii Jurisprudéntiæ óperam dédit, índeque Romam pietátis grátiâ se cóntulit. In pátriam reversus, abjectis forénsibus stúdiis quibus sese déderat ut paréntibus obsequerétur, presbyterátu initiátus, & Annecéii quò sedes Genevensis transláta fúerat, Præpósitus majóris Ecclésiæ electus est. Hoc in múnere, Calviniánam hæresim in Cabalíacis grassantem, Garnéro Epíscopo jubente, adortus, post incredíbiles labóres felíciter expugnávit. His in locis, Thunóne máximè, cùm sacrum fácere non licéret, in arcem Ablingiánam quátuor milliáribus distantem se recípere, ibíque amnículum, innixus trabi quæ glácie plerùmque obrigúerat, pédibus & mánibus reptans, trajícere cogebátur. Calúmniis & inimicórum insídiis appetítus, látuit sæpè in sylvis, in furnis & rudéribus; nec idcircò suscéptos pro extirpanda hæresi labóres deséruit; complurésque doctrínâ célebres viros ad veritátis lumen addúxit. Suscepto regímine Paróchiæ quam Thunóne eréxerat, cùm eam regiónem dira lues depopularétur, ómnia ómnibus córporis & ánimæ subsídia amanter, constanter atque indústriè procurávit.

Lectio iij.

IN Coadjutórem ascítus à Garnéro Genevensi Epíscopo, Annecéii Seminárium Clericórum instítuit. Apud Regem Christianíssimum perfécit, ne quid à Genevénsibus, qui tùm Gallis adversùs Sabaudos auxílio erant, in religiónis negótio innovarétur; utque ejecti Párochi Ecclésiis suis restituerentur. Garnéro mórtuo, coégit Synodum; & ecclesiásticæ disciplínæ leges Clero sanxit. Multùm étiam Ecclésiæ prófuit, tùm libris sincérum Dei amórem spirántibus conscriptis; tùm sermónibus quos públicè ac privátim, étiam extra diœcésim, Divióne potíssimùm, Gratianópoli & Parísiis hábuit; tùm Congregatiónis Moniálium Visitatiónis sub régula sancti Augustíni institutióne. Dùm autem, recusáto Coadjutóris Parisiensi múnere, ad diœcésim lustrandam revértitur,

Lugdúni apopléxiâ correptus, munítus sacraméntis, óbiit die vigésimâ octávâ Decembris, anno ætátis quinquagésimo sexto, Christi millésimo sexcentésimo vigésimo secundo. Quem miráculis clárum Alexander séptimus Sanctórum albo insêruit; ejúsque colendam memóriam státuit quarto Calendas Februárii, quo die Annecéii sepultus fúerat.

Oratio.

DEus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Salésium Pontíficem ómnibus ómnia fieri voluisti: concéde propítius, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

Commem. de Virg. Deipara.

VESP., *à Capitulo de sequenti*, *Oratio*, Deus, in quem. *ut infrà*, *cum Commem. præcedentis & Viginis Deiparæ.*

DIE XXX.

In Festo

SANCTÆ BATHILDIS,

Reginæ Francorum, Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctarum Mulierum.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

BAthildis in Anglia, Sáxonum génere orta, á prædónibus Ercunvaldo Majóri domûs régiæ véndita, ab eo ad porrigenda sibi pócula adhíbita est; ac demùm mórtuâ cónjuge, in uxórem expetíta. Quas illa ut vitáret núptias, látebras quæsívit; sed póstmodùm ob exímias córporis & ánimi dotes, ad Clodovéi secundi conjúgium insperátò pertráhitur. Tùm páuperes & Ecclésias Clodovéo studiósè commendávit; quod ádeò gratum fuit príncipi, ut Genésium Abbátem, póstea Lugdunensem Epíscopum, Regínæ piis opéribus exequendis adjutórem déderit. Mórtuo Clodovéo, trium filiórum, Clotárii, Childeríci, & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit; regnumque ac palátium, consíliis Chrodoberti Parisiensis Epíscopi, & Audoéni Rotomagensis, sapientíssimè moderáta est.

Lectio iij.

MUlta præclárè sanxit. Simoníacas Ordinatiónes obolévit hortátu Sacerdótum: prohíbuit ne quis Christiános vénderet exteris, aut áliò vendendos abdúceret; plures

étiam à servitúte suis sùmptibus redémit. Effécit ut, Pontíficum & Abbátum stúdio, reguláris disciplína in monastériis sanctórum Dionysii, Germáni, Petri, Medardi, Aniáni, Martíni, & áliis, aut servarétur, aut restituerétur. Corbéiæ ad Summónam cœnóbium extrúxit; aliudque Calæ ad Mátronam, in quo, relictâ Clotário jam adulto regni administratióne, ipsa, suscepto religiónis hábitu, sub obediéntia Bertillæ Abbatissæ, ómnibus exemplo & admiratióni fuit; ibíque mórtua est ætátis suæ anno quinquagésimo quinto.

Oratio.

Deus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ Bathildis nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Commemor. Virginis Deiparæ.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti; cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

DIE XXXI.

In Festo

S. PETRI NOLASCI, San-Papulensis, institutoris Ordinis B. Mariæ de Mercede.

Semiduplex.

Omnia de Communi Justorum exceptis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui, infrà.

Lectio ij.

Petrus Nolascus, propè Carcassónam in paróchia sancti Pápuli, nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Adoléscens paréntibus orbátus, jamque milítiæ matúrus, prima arma tulisse fertur advérsùs Albigenses hæréticos; & in castris sub Simóne de Monteforti aliquándiù meruisse. Deindè cùm idem hujus belli dux, devicto propè Murétum interfectóque Petro Aragóniæ rege, Jacóbum ejus filium, eâ quâ par erat ratióne educári exoptáret, delectus ab eo, ob virtútis Viri famam, missúsque Nolascus; ut Jacóbi adhuc júvenis, qui paulò antè obses à patre tráditus, tùm Carcassónæ in custódia detinebátur, institutióni præficerétur. Quo in múnere omnes curas ad id potíssimùm cóntulit, ut viri príncipis mens animusque ad pietátem

colendam, eamdem- aliquandò tutandam rmarentur. Datâ póst- lùm Jacóbo regi in Hif- iam redeundi cópiâ, . eo Nolafcus Barcinó- ı venit.

Lectio iij.

Um fumma Nolafci cáritas præcípuè ení- , in liberandis à fer- te infidélium captívis. m in rem cùm patri- ium abfúmere cogitá- novum Ordinem, fub lo beátæ Maríæ de Mer- , Barcinónæ inftítuit, in iis mifericórdiæ opé- s totam inpófterum íret óperam. Cùm au- Nolafcus in redimen- captívis multùm labó- ofuiffet; ac patiéntiâ, ilitáte, abftinéntiâ, táte, ceterifque virtú- s mirum in modum lluiffet; tandèm annis, itifque plenus obdor- mívit in Dómino ipsâ nocte médiâ Nativitátis Dómini anno millésimo ducentéfi- mo quinquagéfimo fexto. Ab Urbáno octávo in Sanc- tórum número relátus eft; ejufque feftivitáti hanc últimam Januárii diem af- fignávit Alexander féptimus.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro zelum fidéles redimendi captívos infudifti; da fervis tuis illam córporis & ánimæ libertátem, quâ Chriftus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs fancti Deus, per ómnia fécula feculórum.

℟. Amen.

Commemor. Virg. Deip.

AD VESP. fit à Capitulo de fequenti cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

ESTA FEBRUARII.

DIE. I.

In Fefto
NCTI IGNATII,
ıtiocheni Epifcopi,
& Martyris.
Semiduplex.

mnia de Communi s Martyris, additis fequuntur. Oratio Om- tens. xiij.

Ex libro fancti Hierónymi Prefbyteri, de Scriptóribus Ecclefiáfticis.

Lectio ij. Cap. 16.

IGnátius Antiochénæ Ecclésiæ tértius poft Petrum Apóftolum Epífcopus, commovente perfecutiónem Trajáno, damnátus ad béftias, Romam

vinctus míttitur. Cùmque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycarpus audítor Joannis Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallenses, quartam ad Romános: & indè egrédiens scripsit ad Philadélphios & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem Ecclésiam, in qua & de Evangélio, quod nuper à me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium, dicens: Ego verò & post resurrectiónem in carne eum vidi.

Lectio iij.

Dignum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere: De Syria usquè ad Romam pugno ad béstias in mari & in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopardis, hoc est, milítibus qui me custódiunt, quibus & cùm beneféceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est; sed non idcircò justificátus sum. Utinam fruar béstiis quæ mihi sunt præparátæ, quas & oro mihi velóces esse ad intéritum & ad supplícia & állici ad comedendum me; ne, sicut & aliórum Mártyrum, non áudeant corpus meum attíngere. Quòd si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli: quid mihi prosit, ego scio. Nunc incípio Christi esse discípulus; nihil de his quæ videntur desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, & totíus córporis contrítio, & tota tormenta diáboli in me véniant; tantùm Christo fruar. Cùmque jam damnátus esset ad béstias, & rugientes audíret leónes, ardóre patiendi ait: Frumentum Christi sum: déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam, in cœmetério.

Commem. de Virgine Deipara.

VESPERÆ de sequenti.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO

RÆSENTATIONIS

DOMINI,

ET PURIFICATIONIS

EATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MAJUS.

N I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.
t. EXulta, filia Sion:
1. ecce Rex tuus vé-
t tibi justus, & salvá-
. *Zach.* 9.
Int. 1. f. Véniet Desi-
átus cunctis géntibus;
implébo domum istam
riâ, dicit Dóminus.
g. 2.
Int. 5. C. Magna erit
ria domûs istíus novíf-
æ plusquàm primæ; &
loco isto dabo pacem.
g. 2.
Int. 6. Qui adhærent
mino, ut colant eum,
úcam eos, & lætificábo
in domo orationis meæ.
56.
Int. 7. a. Aperíte portas,
ingrediátur gens justa,
tódiens veritátem. *Is.* 26.

CAPITULUM. *Malach.* 3.
ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Ex Sion spécies decóris ejus; Deus manifestè véniet. * Congregáte illi sanctos ejus, qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. ℣. Umbram habens lex futurórum bonórum, hóstiis quas ófferunt, nunquàm potest accedentes perfectos fácere: * Congregáte. Glória Patri. *Resumitur* ℟. Ex Sion. *usquè ad* ℣. *Ps.* 49. Hebr. 10.

HYMNUS.

TEmpli ſacrátas pande,
Sion, fores;
Chriſtus ſacerdos intrat
& hóſtia:
Cedant inánes veritáti
Quæ ſe ánimis áperit, figúræ.
Non immolandi jam pécudum greges;
Fumábit ater non cruor ámpliùs:
Et ipſe placando Parenti
Ipſe ſuis Deus aſtat aris.
Virgo latentis cónſcia Núminis,
Demiſſa vultus, quem péperit Deum,
Hunc geſtat ulnis; pauperumque
Múnera fert, téneras volúcres.
Hìc omnis ætas, omnis & áſtitit
Sexus propinquo Número plénior:
Omnes anhelantis tot annos
Nunc fídei prétium reportant.
Teſtes tot inter magnánimo, Deus,
Tibi litábat firma ſiléntio
Verbi ſilentis muta mater:
Cuncta ánimo pénitùs premébat.
Sit ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Ecce Dominátor quem quæritis, & purgábit fílios Levi quaſi aurum: & erunt Dómino offerentes ſacrifícia in juſtítia; & placébit Dómino ſacrifícium. *Malach.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Nulla ſit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM, *Pſalmi & Capit. de Feria; cetera ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ecce venit ad templum ſuum dominátor Dóminus: * Veníte, adorémus. *Malach.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FUmant Sabæis templa vapóribus;
Nos ſacra poſcunt: jam præit hóſtia:
Sequámur omnes, & viciſsim
Puro ánimo mémores litémus.
Lumen miniſtret ſplendídior fides:
Miniſtret ignes flámmea cáritas;
Fundatque divínos odóres
Innócuæ bona fama vitæ.
Vitæ nocentis quid trahimus moras?

Sit fas beáto cum sene
cómmori;
Ut quem sub aris immo-
látum
Vídimus, hoc étiam fruá-
mur.
Sit summa Patri, súmma-
que Fílio,
Sanctóque compar gló-
ria Flámini:
Sanctæ litémus Trini-
táti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Expectans. *cum sua divisione*, 130.

Christus victoriam suam prænuntiat, primitivam suî oblationem recolens.

Ant. 2. Ecce vénio, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam: Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Ps. Eructávit. 152.

Carmen de Christi & Ecclesiæ ejus sponsæ dotibus.

Ant. 5. a. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Christus verus Emmanuel Ecclesiam suam sanctificat & tuetur.

Ant. 1. g. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

℣. Deus in dómibus Sion cognoscétur, ℟. Cùm suscípiet eam. *Ps.* 47.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 13.

Ait Móyses ad pópulum: Cùm introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam, separábis omne quod áperit vulvam Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis: quidquid habúeris masculíni sexûs, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quòd si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis prétio rédimes. Cùmque interrogáverit te fílius tuus cras, dicens: Quid est hoc? respondébis ei: In manu forti edúxit nos Dóminus de terra Ægypti, de domo servitútis. Nam cùm indurátus esset Phárao, & nollet nos dimíttere, occídit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito hóminis usquè ad primogénitum jumentórum: idcircò ímmolo Dómino omne quod áperit vulvam masculíni sexûs, & ómnia primogénita filiórum meórum rédimo.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: *Sanctífica mihi omne primogénitum in fíliis Isräel. ℣. Tulérunt Jesum in Jerúsalem,

ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini : * Sanctífica. *Exod.* 13. *Luc.* 2.

De libro Levítici.

Lectio ij. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, & dices ad eos : Múlier, si suscepto sémine, pepérerit másculum, immunda erit septem diébus, juxtà dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus : ipsa verò triginta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in sanctuárium, donec impleantur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immunda erit duábus hebdomádibus juxtà ritum fluxûs ménstrui, & sexaginta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Cùmque expléti fúerint dies purificatiónis suæ pro fílio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocaustum, & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii ; & tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea ; & sic mundábitur à proflúvio sánguinis sui. Ista est lex parientis másculum aut féminam. Quòd si non invénerit manus ejus, nec potúerit offerre agnum ; sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocaustum, & álterum pro peccáto ; orabitque pro ea sacerdos, & sic mundábitur.

℞. Múlier, cùm expléti fúerint dies purificatiónis suæ, déferet agnum annículum in holocaustum, & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto : quòd si non potúerit offerre agnum, sumet * Par túrturum, aut duos pullos columbárum. ℣. Postquàm impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, dedérunt hóstiam secundùm quod dictum est in lege Dómini, * Par. *Levit.* 12. *Luc.* 2.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 2.

LAuda, & lætáre, fília Sion ; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî ; & scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te. Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta, & éliget adhuc Jerúsalem. Sileat omnis caro à fácie Dómini, quia consurréxit de habitáculo sancto suo.

℞. Majestas Dómini ingressa est templum per viam

portæ quæ respiciébat ad oriéntem; * Et ecce replȩ́ta erat glóriâ Dómini domus. ℣. Induxérunt púerum Jesum in templum paréntes ejus; * Et ecce. Glória. *Resumitur* ℟. Majestas. *usquè ad* ℣. *Ezech.* 43. *Luc.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Magnus Dóminus. 154.

Ecclesia Dei frustrà impugnabitur; in Christo suscepit Dei misericordiam.

Ant. 8. G. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ps. Quàm dilecta. 110.

Desiderio videndi Deum ardet anima : & ipse in Christo se præsentat videndum.

Ant. 6. Benedictiónem dabit legislátor; ibunt de virtúte in virtútem : vidébitur Deus deórum in Sion.

Ps. Benedixisti, Dómine. 63.

Israël è captivitate liberatus, Redemptorem exposcebat, quem in Christo excipit.

Ant. 4. F. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: justítia & pax osculátæ sunt.

℣. Propè timentes Dóminum salutáre ipsíus; ℟. Ut inhábitet glória in terra nostra. *Ps.* 84.

Absol. & Bened. de B. M. Virg.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

De Occursu Domini.

Lectio iv.

QUandò circà primitívum præsentis festi tempus, is qui in forma divína existens, formam servi assúmpserat, Dei & hóminum mediátor factus, legále præceptum éxequens, quadraginta dies natus infans, sempitérnum illud Verbum, unà cum Genitríce conveniéntem atque præscriptam hóstiam portante, ad templum pergébat; incorporeórum spirítuum órdines, servíliter cervícem flecténtes, invisibíliter Deo conveniéntem pompam parábant, & ineffábilis sapiéntiæ pélagus venerabantur; atque ejus quæ óbvia est, legális lítteræ constitutiónis expletiónem, pro mystérii in Deo ómnium creatóre abscónditi manifestatióne, expectábant. Cujus nos mystérii memóriam hódiè celebrantes, spirituálibus speculatiónibus, incorporeárum méntium more, nosmet oblectémus.

℟. Hóstiæ non possunt perféctum fácere serviéntem, solúmmodò in justítiis carnis usquè ad tempus correctiónis impósitis: nunc autem * Ad destitutiónem peccáti per hóstiam suam Christus appáruit.

℣. Quò mihi multitúdinem victimárum, dicit Dóminus? plenus sum; ne offerátis ultrà sacrifícium frustrà: * Ad destitutiónem. *Hebr.* 9. *Is.* 1.

Lectio v.

JAm quidèm carnem indútus Deus primogénitam diáboli sóbolem, id est peccátum, enecârat páriter ac aboléverat; atque simul ac carne natus est, malítiæ damnatiónem decernens, ejusque in se omnímodam abolitiónem fáciens, adversárias virtútes lamentis oppléverat, tanquàm vasa quædam ab iis áuferens, Magos ab Oriente profectos; suíque eos domínii adoratióne ac agnitióne, vasa apta Dómino reddens, in subsídium ædificatiónis Ecclésiæ, à Deo revérà confecti tabernáculi illíus, quod Dóminus fixit, & non homo.

℟. Sacrifícium & oblatiónem noluisti, aures autem perfecisti mihi: * Holocaustum & pro peccáto non postulasti; tunc dixi, Ecce vénio. ℣. Impossíbile est sánguine taurórum & hircórum auferri peccáta; ideò Christus ingrédiens mundum dicit: * Holocaustum. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Lectio vj.

DEo & Patri, nedùm primogénita hóminum, sed & universum ipsum sanctíficat genus, per eas quas in se assumpsit massæ nostræ primítias, id est, per carnem ánimâ intelligente præditam, à nobis acceptam; totam humánæ natúræ massam ad sanctificatiónem novo velut fermento conspergens. Nam & ego nunc méritò díxerim, sicut divínus ait Apóstolus: Si primítiæ sanctæ, & massa. Ac quemádmodùm olìm legis sermo tribum illam, cui sacerdótii munus obtígerat, pro primogenitórum primítiis typicè Deo offerebat; ita nunc in spléndido veritátis charactére Pontíficem & Apóstolum nostræ confessiónis sanctum illum & innocentem, impollutumque, ac segregátum ab ómnibus sórdibus & cogitatiónibus peccatóris, Deo & Patri corporáliter, pro ea quæ ei per fidem sanctificáta est humána natúra, oblátum esse intellígimus.

℟. Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne, * Ut justificátio legis implerétur in nobis. ℣. Oblátus est: justificábit ipse Justus multos: & ipse peccáta multórum tulit; * Ut. Glória. *Resumitur* ℟. Deus. *usquè ad* ℣. Rom. 8. *Is.* 53.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Cantáte. . . . omnis terra. 49.

Christus Deus excelsus, Rex universæ terræ, in templo suo adorandus.

Ant. 7. c. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Ps. Dóminus regnávit, exultet. 64.

Christus Rex universæ terræ, ab Angelis adorandus, in Sion cum gaudio excipitur.

Ant. 3. *a.* Adoráte Deum, omnes Angeli ejus, audívit, & lætáta est Sion.

Ps. Cantáte. . . . mirabília fecit. 50.

In Christo innotuit salutare Dei, per quod implebuntur divina promissa.

Ant. 5. C. Notum fecit Dóminus salutáre suum: recordátus est misericórdiæ suæ & veritátis suæ dómui Israël.

℣. Sicut audívimus, sic vídimus, ℟. In civitáte Dómini virtútum. *Ps.* 47.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Postquàm impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secundùm legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et *réliqua.*

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 2. *C.* 2. *n.* 55.

FActus est sub lege Christus, ut eos qui sub lege essent, lucrifáceret. Sístitur in Jerúsalem. Vides omnem legis véteris fériem fuisse typum futúri. Omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur; verbis enim legis promittebátur Vírginis partus, & verè sanctus, quia immaculátus. Solus enim per ómnia ex natis de fœmina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partûs novitáte non sénserit, & cœlesti majestáte depúlerit. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon; & homo iste justus & timorátus, expectans consolatiónem Israël. Non solùm ab Angelis & Prophétis, à pastóribus & paréntibus, sed étiam à senióribus & justis generátio Dómini áccipit testimónium. Omnis ætas, & uterque sexus, eventorumque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus Joannes exultat, vídua confitétur, justus expectat.

℟. Homo erat in Jerúsalem, cui nomen Si-

meon : * Et iste justus & timorátus respónsum accéperat à Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi priùs vidéret Christum Dómini. ℣. Véniet, & non tardábit ; justus autem in fide sua vivet. * Et. *Luc.* 2. *Habac.* 2.

Lectio viij. *n.* 58. & 59.

ET benè justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ víncu-lis fragilitátis absolvi, sed expectans vidére promissum ; sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et accépit eum in mánibus suis, & benedíxit Deum, & dixit : Nunc, Dómine, dimitte servum tuum in pace. Vide justum velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissolvi. Dissolvi enim multò mélius est. Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expectet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei : compleciátur, velut quibusdam fídei suæ bráchiis, opéribus suis : tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam.

℟. Cùm indúcerent púerum Jesum parentes ejus, ut fácerent secundùm consuetúdinem legis pro eo, Símeon * Accépit eum in ulnas suas. ℣. Desidérium cordis ejus tribuisti ei, Dómine, & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum. * Accépit. *Luc* 1. *Ps.* 20.

Lectio ix. *n.* 60.

VIdes úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & resurrectiónem plurimórum venisse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discernat, & pro nostrórum qualitáte factórum, Judex verus & justus aut supplícia decernat, aut præmia.

℟. Benedíxit Deum Símeon, & dixit : * Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace ; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ℣. Expectans expectávi Dóminum, & inténdit mihi ; & exaudívit preces meas, & immísit in os meum cánticum novum : * Nunc. Glória Patri. *Resumitur* ℟. Benedíxit. *usquè ad* ℣. *Luc.* 2. *Ps.* 39.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitáte Dei nostri, ℟. In monte sancto ejus. *Ps.* 47.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. ERat pater Jesu & mater mirantes

super his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Ant. 3. *a.* Benedíxit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, & in resurrectiónem multórum in Israël. *Luc.* 2.

Ant. 4. E. Pósitus est in signum cui contradicétur; (& tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius;) ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Erat Anna.

CANTICUM. *Sophon.* 3.

Laudandum & exultandum propter Christi adventum & præsentiam.

LAuda, fília Sion; júbila, Israël: * lætáre, & exulta in omni corde, fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judícium tuum, * avertit inimícos tuos.

Rex Israël Dóminus in médio tuî: * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem: Noli timére; * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuî, fortis; * ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætitia, silébit in dilectióne sua, * exultábit super te in laude.

Ant. Erat Anna prophetissa; & hæc vídua usquè ad annos octoginta quátuor: & *hæc ipsâ horâ superveniens*, confitebátur Dómino. *Luc.* 2.

Ant. 6. Loquebátur de Jesu ómnibus qui expectábant redemptiónem Israël. *Luc.* 2.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

MYstérium quod abscónditum fuit à séculis & generatiónibus, nunc manifestátum est sanctis ejus, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus.

HYMNUS.

QUi sacris hódiè sístitur aris,
Stat signum pópulis ómbus Infans;
Idem Judáicæ glória gentis,
Et toti nova lux áddita mundo.

Plausus insólitos audit uterque,
Miraturque parens: vota faventûm
Votis excípiunt, & sua lætis
Gratantûm omínibus gáudia miscent.

Afflátæ súbitò Númine mentes
Vix sese cápiunt; spesque salútis
Hàc inclúsa tenùs corde sub imo,
Ipsis jam mánibus prensa tenétur.

Quem vidêre procul mente Prophétæ,
Nunc te das óculis,
Christe, fruendum;

Mox ìdem féries, ora resolvens,
Dictis attónitas grándibus aures.
Si nostris modò te sénsibus aufers,
Horum firma fides súppleat usum;
Hâc te, Christe, manu tángere fas est:
In templis résides nunc quoque nostris.
Æterno sit honor lausque Parenti:
Qui placáre paras víctima Patrem,
Æquális tibi sit glória, Nate:
Ambórum símilis laus sit Amóri. Amen.

℣. Annuntient in Sion nomen Dómini, ℟. Et laudem ejus in Jerúsalem. *Ps.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Ut perfecérunt pater Jesu & mater ómnia secundùm legem Dómini, reversi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. *Luc.* 2.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus, ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiernâ die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus, ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, in fine *Hymnorum dicitur Doxologia:*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *a.* Erat.

Non dic. Symb. Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matt.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Benedíxit.

CAPITULUM. *Isaiæ* 8.

DOminum exercítuum ipsum sanctificáte: ipse pavor vester, & ipse terror vester: & erit vobis in sanctificatiónem; in lápidem autem offensiónis, & in petram scándali duábus dómibus Israël; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem.

[*Temp. Septuag. omisso* Allelúia. *in* ℟. *br. resumptio fit ad primum Asteriscum* *; *& sic ad Sextam & Nonam.*

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt, * Factus est in caput ánguli, * Allelúia, allelúia. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud; * & est mirábile in óculis nostris, * Allelúia. Glória Patri. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Benedicentes ei hæreditábunt terram; ℟. Ma-

:s autem ei dispe-
Ps. 36.

SEXTAM.

. E. Pósitus est.
ILUM. *Isaiæ* 42.
iinus sicut fortis
ediétur, sicut vir
r suscitábit zelum:
bitur, & clamábit;
.imícos suos con-
ır.
Sagittæ tuæ acú-
Pópuli sub te ca-
Allelúia, allelúia.
℣. In corda * ini-
ı regis, * Alle-
ıria Patri. Sagittæ.

licábit in natióni-
plébit ruínas; ℟.
sábit cápita in ter-
rum. *Ps.* 109.

NONAM.

5. Loquebátur.
ILUM. *Isaiæ* 12.
.te Dómino, quó-
ı magnífice fecit.
áte hoc in universa
culta & lauda, ha-
ion; quia magnus
o tuî Sanctus Is-

Vidérunt * In-
ıos, Deus, * Al-
ılelúia. Vidérunt.
ssus Dei mei, * re-
qui est in sancto,
a. Glória. Vidé-
s. 67.
cant nunc qui ti-
óminum, ℟. Quó-
séculum miseri-
jus. *Ps.* 117.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 4. E. IN Christo Jesu inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloss.* 2.

Ant. 5. C. De plenitúdine ejus nos omnes accépimus, & grátiam pro grátia. *Joan.* 1.

Ant. 1. D. Lex per Móysen data est, grátia & véritas per Jesum Christum facta est. *Joan.* 1.

Ant. 6. Finis legis Christus ad justítiam omni credenti: omnis qui credit in illum, non confundétur. *Rom.* 10.

Ant. 8. G. Lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. *Gal.* 3.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

CUm essent qui offerrent secundùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléstium; nunc Christus mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testamenti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est.

[*Ante Septuagesimam, dicitur*
Allelúia, allelúia. ℣. Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & fériam dómui Israël & dómui Juda fœdus novum. Allelúia. *Jerem.* 31.]

HYMNUS.

STupéte, gentes: fit Deus hóstia;
Se spontè legi Légifer óbligat:
Orbis Redemptor nunc redemptus;
Seque piat sine labe mater.

De more matrum, Virgo puérpera
Templo statútos abstínuit dies.
Intráre sanctum quid pavébas,
Facta Dei priùs ipsa templum?

Arâ sub unâ se vovet hóstia
Triplex; honórem virgíneum ímmolat
Virgo sacerdos, parva mollis
Membra puer, seniorque vitam.

Eheu! quot enses transádigent tuum
Pectus! quot altis nata dolóribus,
O Virgo! Quem gestas cruentam
Imbuet hic sacer agnus aram.

Christus futúro, corpus adhuc tener,
Prælúdit insons víctima fúneri:
Crescet; profúso vir cruóre,
Omne scelus móriens piábit.

Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Sanctificáti per oblatiónem córporis Jesu Christi, accedámus & ipsi, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. *Hebr.* 10. 1. *Petr.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Blasii, Episc. & Mart. Oratio, Deus, cujus. xiij.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capit. de Dominica.

Ant. 2. In ipso vita erat, & vita erat lux hóminum, & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Hymnus, Virgo, Dei génitrix. 317.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutáre tuum parasti, Dómine, lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. *Luc.* 2.

¶ *De B. Maria Virgine, fiet Commem. tanquàm de Festo Simplici, in Vesperis Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati cujusvis Hebdomadis, usquè ad Quinquagesimam, ut infrà in Officio de B. Maria in Sabbato, nisi de* ea fiat Officium.]

D I E III.
In Festo
[SA]NCTI BLASII
Episcopi & Martyris.
Semiduplex.
[O]mnia de Communi unius [Ma]rtyris, additis quæ se[qu]untur. Oratio, Deus, [qui nobis ann]us. xiij.

Lectio ij.
Ex Bollando.

[B] Lásius, Epíscopus Se[b]asténus in Arménia [pro] Christo Martyr occú[bu]it. Illíus cultum apud [Ori]entáles Ecclésias cele[be]rrimum jam ab antíquis [te]mpóribus fuisse patet ex [vet]ustíssimis eórum meno[lo]giis. Non minùs céle[ber]s fuit per omnes occi[den]tis, & máximè Galliá[rum]n Ecclésias sancti Blásii [me]mória, pópulis úndiquè [ad] ejus patrocínium con[fu]giéntibus, ex eo máxi[mè] témpore quo sancti [Ma]rtyris relíquiæ hùc illùc [per] Itáliam & Gálliam vá[rie] translátæ sunt.

[Ex] expositióne sancti Am[b]rósii Epíscopi in psalmum centésimum décimum octávum.
Serm. 21. n. 7.
Lectio iij.

[P]Ríncipes persecúti sunt me gratìs: & à verbis [tu]is trepidávit cor meum. [Be]nè hoc Martyr dicit, [qu]òd injustè persecutió[ne]m tormenta sustíneat: [qu]i nihil rapúerit, nullum [vio]lentus oppréssérit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violandum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justa, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur; ut possit dícere: Cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs. Gratìs ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cùm sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm píetas virtútum ómnium fundamentum sit. Verè frustrà impugnátur, qui apud ímpios & infídos impietátis arcéssitur, cùm fídei sit magister.

VESPERÆ, à Cap. de sequenti, cum Commem. præcedentis.

D I E IV.
In Festo
SANCTI GILBERTI,
Sempringhamensis Abbatis.
Semiduplex.
Omnia de Communi Abbatum. Oratio, Adsit nobis. infrà.

Lectio ij.
Ex vita ejus apud Bollandum.

GIlbertus Sempringhamensis in Anglia Lincólnio oriundus, ab ado-

lescéntia Deo consecrátus est, & in Gállias missus ut ibi stúdiis vacáret. In Anglia redux, seminárium Roberti Lincolniensis Epíscopi ingressus est. Scholam deindè apéruit ad erudiendos júvenes. Ab Alexandro, Roberti successóre, sacerdos ordinátus, ad Ecclésiæ ejus pœnitentiárium munus evectus est. Tunc novum instítuit in Lincolniensi comitátu vírginum órdinem, ex domûs patérnæ nómine Sempringhamensem dictum. In Gállias revértitur ad consulendum sui séculi oráculum sanctum Bernardum Claræ vallis Abbátem, cui suum committi desiderávit órdinem. Eugénius autem Papa tértius huic propósito nolens acquiéscere, Gilbertum adhortátus est, ut incœptum opus constanter perfíceret.

Lectio iij.

RUrsùs in Anglia redux Gilbertus tanto successu profécit, ut mox institúti sui vírginum monastéria octo, virórum verò duo, cóndita vidéret, præter hospítia quorum & ipse fundátor fuit. Quædam tamen adversa hoc novum institútum commovérunt; querélæ ad Alexandrum Papam tértium delátæ sunt; láici fratres adversùs ipsum institutórem suum insurrexérunt: sed hos motus compéscuit autóritas summi Pontíficis & Henríci secundi Angliæ regis. Iterùm tamen cum Epíscopo Cantuariensi sancto Thoma vexátus est; constans nihilóminùs permansit. Sub vitæ suæ finem onus superioritátis depósuit, & suî loco Rogérium ex discípulis suis abbátem éligi fecit, cui & ipse per réliquum vitæ suæ obedívit. Diem suprémum óbiit, annos natus sex supra centum, exeunte século duodécimo, & jam ineunte décimo tértio, in martyrológiis nomen ejus scriptum invenítur.

Oratio.

ADsit nobis, Dómine, quæsumus, beáti Gilberti Abbátis sancta precátio; quæ nos à terrénis afféctibus ineffabíliter expedítos, cœléstia desideráre perfíciat; Per.

VESP. à Capit. de sequenti, cum Commem. præc.

DIE V.

In Festo
SANCTÆ AGATHÆ,
Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Vírginum Martyrum, exceptis quæ sequuntur. Oratio, Deus. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Actis apud Bollandum, & Hymno Damasi Papæ.

AGatha virgo, quam Panormitáni & Catí-

: civem suam fuisse
ıdunt, glorióſi mar-
corónam ſub Décio
atóre conſecúta eſt.
ɜn ſcripſit de ea ſanc-
Dámaſus Papa, qui
ferè ſéculo quarto
Quo in cármine vír-
: exímiam canit gé-
claram, elegantem
, móribus elegantió-
t fide, terréna próſ-
nihil reputaſſe, ut
iuſſis obtemperáret:
: illam trúcibus for-
n viris, membra ſua
: exposuiſſe, acer-
namillæ tortæ doló-
válido péctore tole-
; cùmque à Beáto
recreáta in cárcere
:, lætiórem indè ac
flagrantem, ad fla-
cuncta alácriter cu-
ſe. Addit ſanctus Pón-
beátæ Mártyris ope
am ab igne fuiſſe
:órum turbam. Lé-
in Actis ejus pagá-
anno vertente à mar-
ſanctæ vírginis, con-
ɜ ad ejus túmulum,
o quo túmulus obte-
ur oppóſito, ignem
iſſe, qui ab Æthna
ɜ exundábat. Cátinæ
ı illud aſſervári cré-
: moſque ſolemnis ac
ivitátis eſt, ubì Æthna
ignes évomit, flam-
:rumpéntibus id ve-
objícere, quo non ſe-
ɜdátæ leguntur.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 11. *Lectio iij.*

DE cæleſtis vitæ dilectióne rectè per Salomónem dícitur: Fortis eſt ut mors diléctio. Quia vidélicèt, ſicut mors corpus intérimit, ſic ab amóre rerum corporálium æternæ vitæ cáritas occídit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódiè natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuiſſet in córpore, ſi priùs à terrénis deſidériis mórtua non fuiſſet in mente. Erectus namque in virtútis cúlmine ánimus tormenta deſpéxit, præmia contempſit. Ante armátos reges & præſides ducta ſtetit, feriente robúſtior, judicante ſublímior. Quid inter hæc nos bárbari & débiles dícimus, qui ire ad regna cœléſtia puellas per ferrum vidémus? quos ira ſúperat, ſupérbia inflat, ambítio perturbat, luxúria ínquinat. Qui ſi adipiſci regna cœlórum per bella perſecutiónum non póſſumus, hoc ipſum nobis turpe ſit, quòd Deum nólumus per pacem ſequi. Ecce nulli noſtrûm hoc témpore dicit Deus: Pro me mórere; ſed: Illícita tantùm deſidéria in te occíde. Qui ergò in pace ſubígere carnis deſidéria nólumus, quómodò in bel-

lo pro Dómino ipsam carnem domémus?

Oratio.

DEus, sanctæ puritátis amátor, qui beátæ Agathæ castum virginitátis propósitum infudisti: da nobis, quæsumus, sic ejus agónem gloriósum venerári, ut perpétuis ejusdem mereámur fovéri præsídiis; Per Dóminum nostrum.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE VI.

In Festo

SANCTI AMANDI,

Trajectensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Deus, qui per. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland.

AMandus, in agro Nannetensi natus, sacris lítteris à pueritia erudítus, secessit in Ogiam ínsulam nunc diœcésis Rupellensis; undè Túrones petens sancti Martíni sepulcrum veneratúrus, tonsis capillis Clero ascriptus est. Hinc Bitúrigum, deindè Romam pétiit. Undè reversus in Gálliam, non ad certam Diœcésim gubernandam, sed ad fidem géntibus nondùm Christiánis prædicandam, Tréviris ordinátus est Epíscopus. Primùm Brabantínis, deindè Sclavis Evangélium annuntiávit. In exílium pulsus à Rege Dagoberto, ob reprehensam vivendi licéntiam, Váscones Christo acquisívit, & iis qui Pyrenæos montes íncolunt Evangélii lucem íntulit: sic disponente Deo ut regis malè infensi vindicta occásio fíeret fidei Christiánæ propagandæ.

Lectio iij.

MOx, à Rege revocátus Amandus, consentiente Epíscopo Noviomensi, Gándavis prædicávit fidem. Undè, promovente Sigiberto qui ab eo baptismum suscéperat, ad Trajectensem sedem assumptus est anno sexcentésimo quadragésimo nono. Ob depravátos Cleri mores, quibus reprimendis impar sibi videbátur, de sede deserenda cógitans, scripsit ad sanctum Martínum Papam, qui, missis decrétis quæ Concílium Lateranense contrà Monothelítas nuper ediderat, eum ad perseverántiam hortátus est. Sed Romam íterùm profectus, & liber à sede Trajectensi dimissus, várias, prædicandi causâ, regiónes peragrávit. Multa in Gálliis monastéria constrúxit, quorum præcípuum est Elnonense ad Scarpam, in quo dénique sénio conféctus & clarus miráculis

ım Deo réddidit. Ip-
olunt eumdem esse ac
ım Ecclésiæ Cathe-
Vaurensis Patrónum,
ıo équidèm habétur
ia ab autóre Aqui-
anónymo conscripta,
nutáto nómine éadem
ália inter has quæ de
› Amando Trajec-
Epíscopo traduntur.

Oratio.

Eus, qui per beátum
Amandum Pontíficem
les pópulos de téne-
d lucem veritátis ve-
ribuisti : da nobis,
nterceſſióne, in fide
ɔs, & à spe Evangé-
ıod prædicavit, im-
es permanére ; Per.
SPERÆ à Capitulo
quenti cum Comme-
ione præcedentis.

D I E V I I.

In Festo
CTI VEDASTI,
ebatensis Episcopi.

Semiduplex.

nia de Communi Pon-
n, exceptis quæ se-
ur. Oratio, Da nobis.

Lectio ij.

ta ejus apud Bollan-
& Gallia Christiana.
Edastus, relictis ab
dolescéntia paréntı-
prædiis amplíſſimis,
·iam Tulli Leucó-
itam ducébat, cùm
véus, devictis Ger-
, Remos ad beátum
gium baptizandus vé-
niens, eum cómitem ascí-
vit, ut in itínere fídei
rudimentis ab ipso imbue-
rétur. Remis aliquándiù
commorátus, atque à Re-
mígio Atrébatum Epísco-
pus factus, multos Ethni-
cos Christo acquisívit. Ec-
clésias eréxit, in quibus
constítuit Presbyteros &
Diáconos. In páuperes li-
berális fuit, divítibus af-
fábilis. Jam per decén-
nium Atrebatensem réxe-
rat Ecclésiam, cùm ei
subjécit Remígius & Ca-
meracensem ; ambasque
piíſſimè per triginta annos
gubernávit. Exactis ígitur
in pontificátu annis qua-
draginta, febre correptus,
& sacro córporis & sán-
guinis Christi viático con-
firmátus, clarus mirácu-
lis ánimam Deo réddidit.

Lectio iij.

POst mortem suam sanc-
tus Vedastus sepultus
fuit in Ecclésia beátæ Ma-
ríæ, si Alcuíno fides ha-
beátur, non in oratório
suo propè Crientiónem rí-
vulum, quamvis id fíeri
petiiſſet ; sæpiùs enim díxe-
rat, intrà muros úrbium
néminem esse sepeliendum.
Sed quia locus ubi cons-
trúxerat oratórium suum
erat húmilis & palúde ób-
situs, sancto Scopilióne
archidiácono suadente,
delátum est ejus corpus ad
Ecclésiam beátæ Maríæ,
ubi habébat cáthedram ;

nec nisi témpore sancti Auberti Atrebatensis & Cameracensis Epíscopi fuit translátum ad célebre monastérium ejus nómine nobilitátum, cujus ipse fundamenta primùm in céllula lígneis tábulis compacta ad Orientiónem pósuit, quod póstea auxit sanctus Aubertus ac tandèm Theodorícus Francórum rex amplíssimè dotávit; ibídem cum uxóre Doda tumulátus.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, fámulis tuis inviolábilem fídei firmitátem; ut beáti Vedasti Pontíficis tránsitum celebrantes, méritis ipsíus interveniéntibus, regni cœléstis gáudia consequámur; Per Dóminum.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, cum Commem. præced.

DIE VIII.

In Festo

S. JOANN. DE MATHA, Presbyteri, Instit. Ord. SS. Trinit.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Just. Sacerd. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Gaquino, Spondano, Macedone, & aliis vitæ ejus Scriptoribus.

JOannes, cui de Matha cognómen, in província Narbonensi secunda, Falcóne natus est à paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Séxtias, & pósteà Parísios profectus, emenso Theológiæ currículo, Magistérii láuream adeptus est. In Clerum Parisiensem ab Epíscopo Maurítio ascriptus, & tandèm Présbyter ordinátus, cùm in ejus sacello primum sacrifícium offerret, divínitùs inflammátum se sensit ad rediméndos ab infidélium servitúte captívos Christiános. Ut tamen matúriùs in re tanta procéderet, in solitúdinem quamdam Vadensis pagi intrà límites Meldensis Episcopátûs secessit; ibíque ínitâ societáte cum Felíce Eremíta, qui illic jam ab annis plúribus vitam agébat ascéticam, per triénnium, oratióne & jejúnio, humilitáte & obediéntiâ se exércuit. Romam cum Felíce proféctus, ab Innocéntio tértio recèns elécto Pontífice, facultátem impetrávit sese & suos redimendis captívis devovendi: céterùm Parísios ad Odónem Epíscopum qui Mauritio succésserat, & Absalónem Abbátem sancti Victóris remissus, ut communicáto cum eis consílio, vitæ órdinem institutumque selígeret, regulamque sóciis, quam sequerentur, perscríberet.

Lectio iij.

ITaque Felíce in prístinam pagi Vadensis solitúdinem remeante, ut sócios congregáret, & exemplis rNameégeret, Joannes Paríſios ad Epíſcopum, de modo ordinandæ famíliæ tractatúrus, accédit; ac tandèm compóſitis ex senténtia rebus ómnibus, ad Felícem revértitur. Tunc ædificátâ conjunctis curis Eccléſiâ cum qualicumque domo, aliiſque ædifíciis, primum Ordinis monastérium in loco dicto Cervo frígido sub nómine & cliente̓la sanctíſſimæ Trinitátis constítuit. Régula autem, ut eam ipse perſcrípſerat, paucis adjectis, statìm ab Apostólica Sede confirmáta est; nec multò pòst institútum Paríſiis, annuente Epíſcopo & Capítulo Pariſienſi, in domo sancti Maturíni receptum. Ab eo témpore Joannes innúmera per Itáliam, Gálliam & Hiſpánias ædificávit cœnóbia, & captivórum immenſam multitúdinem per se & per Ordinis alumnos in libertátem asséruit. Déniquè Romæ plenus opéribus bonis, óbiit die vigésimâ-primâ Decembris anno milléſimo ducentéſimo décimo tértio.

Oratio.

DEus, qui beáto Joanni Presbytero, ac sóciis ejus, zelum fidéles redimendi captívos infudísti: da servis tuis illam córporis & ánimæ libertátem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit & regnat.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE IX.

In Festo

S. APOLLONIÆ,

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. Mart. Oratio, Deus, qui inter. *in Communi*, lviij.

Ex Epístola sancti Dionyſii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Lectio ij.

Euſ. Hiſt. Lib. 6. Cap. 41.

NEquáquàm ex Décii Imperatóris edicto persecútio apud nos cœpta est, sed íntegro anno antevérterat. Nam infaustus quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur stimuláti, hanc solam pietátem cultumque dæmonum suórum existimábant, si cædibus adversùs nostros sævírent. Primùm ítaque senem quemdam Metram nómine, correptum ímpia verba proferre jubent. Quod cùm ille abnúeret, fústibus hóminem verberantes, & acútis arundínibus vultum ejus, oculóſque pungentes, deductum in su-

búrbium lapídibus obruérunt. Post hæc fidélem quamdam mulíerem Quintam nómine, ad idóli templum perductam, adoráre illud coëgérunt. Quod cùm illa aversarétur atque execrarétur constrictis pédibus eam per totíus civitátis vicos áspero sílice constrátos rapientes, saxis illísam moláribus, flagris ínsuper verberantes, ad subúrbium ítidèm abdúcunt, ibíque lapídibus interfíciunt.

Lectio iij.

OMnes deindè uno ímpetu in domos Christianórum irrúere cœpérunt; & quos quisque sibi vicínos nóverat, eos íllicò properantes agébant, spoliábant ac diripiébant: ea quidèm quæ máximè prætiósa essent, in sinum suum congerentes, vilióra autem & lígnea quæque disjiciébant, ac per vias concremábant. Fratres verò declinábant & subducébant se fugâ; ac direptiónem bonórum suórum perindè ac illi de quibus Paulus testificátus est, cum gáudio excepérunt. Nec eórum quisquam, quod équidèm sciam, nisi fortassè unus áliquis, in illórum manus íncidens, hàctenùs quidèm Deum negávit. Sed & admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidèm ejus percutientes, cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem extra urbem rogo, minabantur vivam se illam combustúros, nisi unà cum ipsis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulisper visa, atque ínterìm dimissa, celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.

AD VESP. fit Comm. sanctæ Scholasticæ, Virginis. Ant. Compláciut. ℣. Audi. liv. *Oratio,* Tribue. *infrà.*

DIE X.

In Festo

S. SCHOLASTICÆ,

Virginis. *Simplex.*

Lectio iij.

Ex S. Gregorio magno & Mabill.

SCholástica Benedicti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiésceret, insertas digitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tántaque súbitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Bene-

dictus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervígilem in spiritáli collóquio transígerent. Hinc reversus ad cellam Benedictus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejusdem sorôris suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hac visióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, & in sepulcro quod sibi paráverat, pónerent.

Oratio.

TRíbue, quæsumus, virtútum cœléstium Deus, ut sancta Vírginis tuæ Scholásticæ exempla terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre sempiterna; Per Dóminum.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BENEDICTI, Anianensis Abbatis.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Psal. sub sola, Ant. Quid prodest xxxvj. *in Communi Abbatum. Oratio.* Deus, qui beátum. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ipsius per S. Ardonem ejus discipulum & Monach. Anian.

BEnedictus Anianensis disciplínæ monásticæ per totum ferè Occidentem instaurátor, patre Magalonensi Cómite natus, in aula Pipíni Regis disciplínis liberálibus institútus; sub ejus fílio Cárolo magno, aliquándiù in castris & in aula, cum summa laude méruit. Fratri suo undis penè submerso cùm tentáret opem ferre, periclitátus & ipse, memor voti quod jam pridem concéperat, spopondit rerum ómnium abdicatiónem. Nec multò pòst ad sancti Séquani monastérium in Burgundiónibus se cóntulit. Ibi, suscepto religiónis hábitu, abstinéntiâ, humilitáte, patiéntiâ, paupertátis amóre, régulæ observántiâ, rerum cœléstium contemplatióne, ómnibus præfulsit. In Abbátis defuncti locum, ob singulárem doctrínam & eloquéntiam, jam substituendus, abscessit in pátriam: & in paterno solo excitátâ céllulâ ad rivum Aniánum propè sacellum sancti Saturníni, (quod nunc vocant sancti Lauréntii,) cum frátribus áliquot sanctissimè vixit. Verùm confluéntibus ad eum úndiquè discípulis, monastérium áliud in loco spatiosióre, (nunc in urbe Aniána) ædificáre coactus est. In quo trecenti mónachi & ámpliùs congregáti, divínæ Psalmódiæ & Scripturárum intelligéntiæ vacábant: ex quibus plúrimi in Epíscopos & Abbátes delecti sunt.

Lectio iij.

COllabentem in Occitánia, Aquitánia, & tota Gállia meridionáli disciplínam monásticam, ope divínâ adversùs malévolos adjútus, restituendam curávit Benedictus. A Ludovíco Pio imperatóre & Francórum rege accítus, ductis ab Anianensi Cœnóbio mónachis, tránstulit se in monastérium sancti Cornélii ad Indum, non longè ab Aquisgráno, quod imperátor ædificandum curáverat, ut ejus ope & consíliis uterétur. Plúrima monastéria in Gálliis & Germánia, Imperatóris jussu reformávit, quædam de novo fundávit. In concílio Aquisgranensi genúinum régulæ sensum, éditis exímiis statútis, explícuit. Plura erudítè scripsit, inter quæ éminet concórdia regulárum. Offícii divíni recitatiónem nunquàm intermísit, étiam acutíssimâ febre correptus, & ipsâ instante morte. Psallensque cum frátribus ad hæc verba: Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam; annum agens septuagésimum, ánimam Deo réddidit, in Indensi monastério, ubi corpus ejus requiescit.

Oratio.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem Spíritûs tui fervóre & disciplínæ zelo replétum, reguláris observántiæ instauratórem stténuum effecisti; da nobis, ejus méritis & intercessióne, ut reformáti in novitáte sensûs nostri, & in sancta conversatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

DIE XVII.

In Festo
SANCTI SYLVINI,
Episcopi, Tolosæ nati.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Suscitábo. xxii. *in Communi Pontificum. Oratio*, Misericórdiam. *infrà*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

SYlvínus século séptimo nóbili génere natus, relictâ uxóre, quam juvenis dúxerat, Christo soli, adhæsit. Várias peregrinatiónes suscépit, ut, intercedéntibus sanctis quorum sepulcra visitábat, consequerétur grátiam fidéliter in sua vocatióne perseverandi. Visitátis celebrióribus Európæ sanctis locis, in Palæstínam tránsiit, ut passiónem Salvatóris efficáciùs in memóriam revocáret. Has omnes páuperi apparátu, interióris humilitátis indício, perfécit peregrinatiónes

nes páuperi apparátu, interióris humilitátis indício, perfécit peregrinatiónes. Regrédiens Romam venit, ubi consecrátus est Epíscopus, nullíus quidèm certi loci, sed ut quocumque loco utíliùs ad propagandam Christi fidem laboráret.

Lectio iij.

IN Gállias redux Sylvínus, ad Morínos, seu in Artésiam, ut vocant, se cóntulit, multosque verbo & exemplo ibi ad Christum addúxit. Miris virtútibus, imprímis fídei ardóre, caritáte in páuperes, vitæ austeritáte, paupertátis amóre, fastûs contemptu, eximiâque vigilántiâ ac sedulitáte enítuit. In Teruanensi præsertim diœcési diversátus est, ubi amplum excolendum invénit agrum, non solùm apud infidéles hujus regiónis pópulos, sed apud ipsos étiam Christiános, qui cum ipsis negótia exercébant. Consúmptis in divíno ministério víribus, méritis clarus & miráculis, Alciaci óbiit, anno circiter vigésimo supra septingentésimum. Corpus ejus Audomarópolim ad sancti Bertíni monastérium translátum, ibi relígiósè asservátur.

Oratio.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti Sylvíni Pontíficis intercéssio beáta concíliet; ut qui incessábili culpâ offéndimus, ejusdem assíduis précibus, ab omni reátu liberémur; Per.

VESPERÆ, à Capit. de seq. Commem. præced.

DIE XVIII.

In Festo
SANCTI SIMEONIS,
Episcopi Hierosolymitani, & Mart.
Semiduplex.

Omnia Communi unius Mart. Oratio, Deus, cujus.

xiij

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesíppi Historiógraphi.

Eus. Hist. L. 3. Lectio ij.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbíssimis torméntis excruciátus, fidem Christi constantíssimè professus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulísset. Tandèm verò senténtiâ júdicis cruci affixus est.

Lectio iij.

AD hæc usque témpora Ecclésia virgo pura & incorrupta permansit, in

obscúro adhuc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Postquàm autem sacer Apostolórum cœtus vário mortis génere extinctus est, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre merúerant; tunc demùm exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicèt ámpliùs ex Apostolis supérstite.

Die xxiv.

[*In Anno Bissextili, die xxv.*]

In Festo

SANCTI MATTHIÆ, Apostoli.

Duplex - majus.

[*Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Feriam II. post Dominicam Quinquag.*]

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis quæ sequuntur.

Pridiè post Hymnum, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut sédeant mecum. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Oportet ex his viris qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, testem resurrectiónis ejus nobiscum fíeri unum ex istis. *Act.* 1.

Oratio Deus, qui. infrà.

In I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio. iv. Cap. 1.

IN diébus illis, exurgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul ferè centum viginti:) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram quam prædíxit Spíritus sanctus per os David, de Juda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum, qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidèm possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspensus crépuit médius, & diffúsa sunt omnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem; ita ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum deserta, & non sit qui inhábitet in ea, & episcopátum ejus accípiat alter. Oportet ergò ex his viris qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobiscum fíeri

unum ex istis. Et statuérunt duos: Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; & Matthíam. Et orantes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus & apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; & cécidit sors super Matthíam; & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Actus Apostolórum.

Homil. 3. *Lectio v.*

IN diébus illis, exurgens Petrus. Tanquàm férvidus, & tanquàm is cui à Christo grex commissus fúerat, & tanquàm chori princeps, ubíquè primus íncipit loqui. Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram. Illud consídera quòd Petrus agit ómnia ex commúni senténtia, nihil ex autoritáte, nihil cum império. Oportet ígitur ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Quamóbrem commúnicat hoc negótium cum illis? Ne delaberentur in contentiónem: nam si his ipsis hoc accidit, multò magis accidisset illis. Proptéreà ait: Viri fratres, oportet elígere è nobis. Multitúdini permittit judícium; simul eos qui eligebantur reddens venerandos, & seipsum líberans ab ódio ceterórum. Ex quibus autem facienda sit eléctio, ipse interpretátur, dicens: Ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Etenim si dixisset, Modestos oportet adesse; céteros affecisset contumélia. Et statuérunt duos: Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; & Matthíam. Quarè non multos? Ne major fieret animórum dejéctio, neve res in multos distraherétur.

Lectio vj.

ET verò omnes commúniter precantur dicentes: Tu, Dómine, qui nosti corda ómnium, osténde. Tu, ínquiunt, non nos. Aptè córdium cognitórem appellant; hinc enim eléctio erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixérunt, Élige; sed, Osténde electum, hoc est quem tu elegisti; sciéntes ómnia præfiníta esse à Deo. Et dedérunt eis sortes. Nondùm judicábant se esse idóneos ut rem ipsi sibi permítterent. Ideóque cúpiunt áliquo signo edocéri. Alióqui, si illic ubi nec erat precátio, neque viri probi, tantùm váluit sors eò quòd recto ánimo fieret super Jona; multò magis hic explévit chorum, ac

perfécit órdinem. Nec alter ille dóluit; non enim celassent Apóstoli próprios defectus, qui de ipsis primóribus non vériti sunt dícere, quòd álibi commóti fúerint indignatióne: idque non semèl, sed sæpiùs. Hos ígitur & nos imitémur. Non jam ómnibus loquor, sed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei esse electiónem, ne indignéris: illi enim indignáris, & irritáris adversùs illum. Ille est qui elégit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 13.

ANte diem festum Paschæ dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; non est servus major dómino suo, neque Apóstolus major est eo qui misit illum. Si hæc scitis, beáti éritis si fecéritis ea. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 59. in Joan. n. 1.

CUm hæc Dóminus præmisisset, adjunxit: Non de ómnibus vobis dico, ego scio quos elégerim. Notum est de quo loquátur: Judas ille tráditor ejus attíngitur. Ergò ipsum non elégerat; undè ab eis quos elégit, isto sermóne secernit. Quid est ergò quod álio loco dicit: Nonnè ego vos duódecim elégi, & unus ex vobis diábolus est? An & ipse ad áliquid est eléctus, ad quod útiquè erat necessárius: non autem ad beatitúdinem, de qua modò ait: Beáti éritis si fecéritis ea? Hoc non de ómnibus dicit; scit enim quos ad satietátem beatitúdinis hujus elégerit. Non est ex eis iste qui panem illíus sic edébat, ut super eum leváret calcáneum.

Lectio viij.

Tract. 27. n. 10.

ELecti in laude solent dici. An electus est & iste, de quo nolente & nesciente magnum áliquid boni fíeret. Hoc est próprium Dei; contrárium iníquis. Omnibus bonis Dei malè útitur malus: contrà, malis hóminum malórum benè útitur bonus. Et quid tàm bonum quàm unus Deus? Quandóquidèm ipse Dóminus dixit: Nemo bonus nisi unus Deus. Quantò ergò ille mélior, tantò méliùs útitur & malis nostris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus benè usus est Dóminus. Tradi se pértulit, ut redímeret nos. Ecce malum Judæ in bonum conversum est. Potest & sic intélligi quod ait: Duódecim elégi, quia sacrátus est númerus. Non enim quia périit indè unus,

ideò illíus número honor demptus est : nam in locum pereuntis álius subrogátus est.

Lectio ix.

Tract. 50. *n.* 10.

Ecce audíte quia Judas iste non tunc perversus factus est, quandò à Judæis corruptus Dóminum trádidit. Pleríque enim incurióſi Evangélii exístimant tunc periísse Judam, quandò accépit à Judæis pecúniam, ut Dóminum tráderet. Non tunc périit : jam fur erat, & Dóminum pérditus sequebátur, quia non corde, sed córpore sequebátur. Duodenárium númerum Apostolórum implébat, Apostólicam beatitúdinem non habébat, ad imáginem fúerat duodécimus : quo decedente & álio succedente, & suppléta est Apostólica véritas, & númeri permansit intégritas.

AD LAUDES.

℣. Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, ℟. Scrutans corda & renes, Deus. *Ps.* 7.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, ostende quem elégeris accípere locum ministérii hujus. *Act.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociasti : tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circà nos pietátis semper víscera sentiámus : Per.

AD II. VESPERAS.

℣. Funes cecidérunt mihi in præcláris ; ℟. Etenim hæréditas mea præclára est mihi. *Ps.* 15.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Dedérunt sortes eis : & cécidit sors super Matthíam ; & annumerátus est cum úndecim Apóstolis. *Act.* 1.

DIE XXVIII. [*vel* XXIX.]

In Festo

SS. MARTYRUM

Qui obierunt in caritatis Officio erga pestilentiâ afflictatos Alexandriæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Psálmi sub sóla Ant. Venit hora. xv.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

SIcut in uno córpore multa membra habémus ; ómnia autem membra non eundem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra.

HYMNUS.

FEstus dies non éxhibet,
Quos sanguis ornet Mártyres,
Sed Númini quos ígneæ
Vis caritátis ímmolat.

Mortis ferax cùm plúrimæ
Lues per urbem ſpárgitur;
Ægros amant invíſere,
Et cómmori, dùm ſúblevant.
Jam qui juvârunt lánguidos,
Lethále virus ópprimit:
Adſunt & his, qui própriæ
Vitæ miniſtrent pródigi.
Quos péſtifer tenet vapor,
Verſant, in ulnis cónfovent;
Et mox humandi déferunt
Humanda collo córpora.
A caritátis múnere,
Non mors repellit ímminens;
Quot morbus ater prærípit,
Ardens fides tot ſúſcitat.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Quo dante, mortis néſcia,
Afflat fidéles cáritas.
Amen.

℣. Propter fratres meos & próximos meos, ℟. Loquébar pacem de te, Jerúſalem. *Pſ.* 121.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. In hoc cognóvimus cáritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit, & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3.

Oratio, Da, quæſumus. *infrà*.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Dóminum, qui ánimam ſuam pro nobis póſuit, * Veníte, adorémus. 1. *Joan.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Feſtus Dies. *ut ſuprà ad I. Veſperas.*

Ex Epíſtola ſancti Dionyſii Alexandríni Epíſcopi de peſte quæ Alexandriæ graſſabátur.

Lectio ij.

Apud Euſeb. Hiſt. l. 7. c. 22.

MUlta quidèm & acerba nobis contigérunt. Primùm enim nos urbe expulérunt. Cùmque ſoli ab ómnibus fugarémur atque opprimerémur, nihilóminus tunc quoque feſtos égimus dies. Quivis déniquè locus in quo várias ærumnas ſingillátim pertúlimus: ager, inquam, ſolitúdo, navis, ſtábulum, carcer, inſtar templi ad ſacros conventus peragendos fuit. Sed ómnium lætíſſimam feſtivitátem egérunt conſummáti Mártyres, qui in cœlo epulári ſunt. Poſt hæc bellum & fames excépit: quæ quidèm nos cum Gentílibus junctìm pertúlimus. Et ea quidèm mala quibus nos attrivérunt, ſoli ſuſtinúimus: quæ autem ipſi ſibi viciſsim intulérunt ac paſſi ſunt, eórum partem tolerávimus. Sed rursùs oblectávit nos pax illa quam Chriſtus nobis ſolis induſit. Cùm autem breviſſimo témporis ſpátio nos & illi reſpiraſſémus, repentè in-

gruit lues illa: ipsis quidèm res ómnium formidolosíssima, & calamitosíssima; & quæ sola, ut próprius quidam ipsórum scriptor lóquitur, ómnium spem opiniónemque superávit. Nobis verò non ejúsmodi fuit; sed pótius exercitamentum quoddam ac probamentum perindè ac cétera. Neque enim à nobis abstinuit lues illa, licèt plúrimùm in Gentíles grassáta sit.

Lectio iij.

PLúrimi quidèm ex frátribus nostris ob nímiam caritátem, curam omnem própriæ salútis abjicientes, sibíque mútuò adhæréscentes; dùm ægros secúrè atque audacter invísunt, eísque assíduè ministrant, & curatiónem adhibent in Christo, unà cum illis mórtui sunt libentíssimè: aliórum ægritúdine sese implentes, & proximórum morbum in semetipsos quodámmodò attrahentes, doloresque eórum sponte suâ exprimentes atque extergentes. Multíque étiam qui álios ægrotantes curáverant, & in prístinam valetúdinem restitúerant, ipsi interiérunt, mortem illórum in seipsos traducentes; verbumque illud vulgáre quod officiósæ duntaxat comitátis háctenùs visum fuerat, reipsâ adimplentes, cùm aliórum peripséma effecti ex hac vita migrárent. Et hoc quidèm pacto óptimi quique ex frátribus nostris quorum nonnulli presbýteri erant ac diáconi, & ex pópulo laudatíssimus quisque mortem oppetiérunt: ádeò ut genus hoc mortis ob pietátem fideíque constántiam nequáquàm inférius martyrio censeátur.

AD LAUDES.

CAPITULUM. 1. Cor. 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra: sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

DElapsa cœlo cáritas,
O quale robur méntibus,
Pulsu superno quas moves,
Sensusve quales íngeris!
Non ulla te discrímina,
Non damna te terrent: tuî
Secúra, tantùm próximi
Palles perîclis ánxia.
Insána dùm furit lues,
Urbesque vastat, fers opem:
Ades, paráta pro tuis
Vitam pacisci frátribus.
Ætas beáta, quâ manu,
Pióque fratrum péctore,
Certum sibi solátium
Afflictus æger réperit!
Nunc ô sacrátos, cáritas,
Ignes per orbem súscita.

Amóris & fac mútui
Accendat ardor péctora.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Quo dante, mortis néscia
Afflat fidéles cáritas.
Amen.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, Dómine, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sicut corpus unum est, & membra habet multa; ómnia autem membra, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. 1. *Cor.* 12.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, intercedéntibus sanctis Martyribus tuis, qui frátribus dirâ lue afflictis cum vitæ dispéndio ministráre non timuérunt, nos eódem spíritu ferventes, necessitátibus Sanctórum communicáre; Per Dóminum.

Ad Primam, *in* ℟. *br.* ℣. Qui nobis mandasti, * Ut diligámus ínvicem. *Joan.* 15.

VESPERÆ, à Capit. de sequenti, Oratio, Famulos. *infrà. Fit Commem. præc. ut sequitur*,

Ant. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus; & omnes in uno Spíritu potáti sumus. 1. *Cor.* 12.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum, ℟. Habitáre fratres in unum! *Ps.* 132.

Oratio, Da, quæsumus, *ut suprà.*

FESTA MARTII.

DIE I.

In Festo
SANCTI ALBINI,
Andegavensis Episcopi.
Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, exceptis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex Fortunato apud Bollandum.

ALbínus, Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relictis à púero paréntibus, in Cincillacense monastérium ingressus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ cœnóbium administrávit annis quinque & viginti. Undè invítus ad cáthedram Andegavensem evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris visitandis, captívis rediméndis, incúbuit. Ecclesiásticæ disciplínæ vindex fuit acérrimus; ádeò ut nec précibus nec minis poten-

ı moverétur : quod
ltórum invídiam con-
. Váriis in Synodis,
ræcípuè in Aurelia-
tértia, plúrimùm
ívit, ut incestæ núp-
mnarentur. Cæsárium
ıe Arelatensem super
consultúrus ádiit unà
sancto Leobíno tùm
:e Brajacensi, pós-
arnutensi Epíscopo.

Lectio iij.

ùs ab Epíscopis Al-
ıus quosdam à se ex-
ıunicátos absólvere,
: sacerdotáli judício;
que rogátus ut & ipse
et eulógias quas ad
ex illis dirigendas be-
erant, respondit: Etsi
périum vestrum signá-
ıpellor, dùm vos cau-
Dei recusátis defénde-
e potens est vindicáre.
:, nondùm acceptis eu-
, intériit. Explétis de-
Episcopátûs annis vi-
, ménsibus sex, ætátis
inta, mortalitátem
. Corpus ejus primùm
asílica sancti Petri,
gavi, sepultum, póst-
ım ab Eutrópio ejus
ssóre & à sancto Ger-
ı Parisiensi, aliisque
opis, in novam Basí-
. translátum est. Quæ-
sancti Albíni Epíscopi
ıiæ Rivis coluntur.

Oratio.

ımulos tuos, quæsu-
nus, Dómine, inter-
ınte beáto Albíno Pon-
', tibi fácias toto cor-
de subjectos; ut tuæ cari-
tátis spíritu repléti, à ter-
rénis mundémur cupiditá-
tibus, & cœlesti beatitúdi-
ne, te donante, digni effi-
ciámur; Per Dóminum...
in unitáte ejusdem.

VESP. de seq. ut in Comm. Pontif. Oratio, Deus, qui. *infrà cum Commem. præc.*

DIE II.

In Festo

TRANSLATIONIS
SANCTI MAJANI,
Epíscopi. *Duplex-majus.*

[*Si occurr. in Quadrag. anticipabitur in Feriam III. post Dominicam Quinquag.*]

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii
Nisséni Epíscopi.

Orat. de S. Theodoro.

Lectio iv.

SAncti hujus ánima ex
quo sublímis ábiit in
suo loco acquiescit,
& córpore solúta, cum suî
simílibus unà vivit: corpus
verò venerandum & imma-
culátum illíus instrumen-
tum, quod suis vítiis &
afféctibus illíus inhabitan-
tis incorruptibilitátem non
læsit, cum multo honóre
& cultu compósitum atque
ornátum, in augusto sacró-
que loco situm est: quod
véluti res cara magníque
æstimáta, atque recóndita
in tempus regeneratiónis
reservátur, multis singulá-
ribus & exímiis rebus præ-
ditum, propter quas ad-

ália córpora, quæ commúni ac vulgári morte dissolúta sunt, ne comparandum quidem est... Ex his, ô pópule pie, díscite, quòd pretiósa ac honoráta coram Dómino sit mors sanctórum ejus.

Lectio v.

CUi regum talis honor habétur? Quis ex iis, qui supra modum inter hómines excéllere visi sunt, tali memóriâ celebrátur? Quis Imperatórum qui urbes munítas cepérunt, natiónes innúmeras subegérunt, ádeò decantátus & famâ celebrátus est, ut hic quem Christus coronávit? Ipse quidem præcláro ac beáto itínere ábiit ad Deum; nobis verò memóriam relíquit, pópulos cóngregans, Ecclésiam erúdiens, Dæmonas arcens & fugans, Angelos pacíficos redúcens, rogans à Deo pro nobis utília, variórum morbórum medicínæ officínam hunc locum effíciens, portum eórum qui afflictiónum tempestátibus jactantur, páuperum abundans & copiósum ærárium, viatórum quiétum diversórium.

Lectio vj.

TU verò hùc jam ades ad nos, ô beáte. Veni ad hos qui te honórant, invisíbilis amícus. Multórum beneficiórum indigémus: intercéde ac deprecáre pro pátria apud commúnem Regem & Dóminum. Timémus afflictiónes, expectámus perícula. Etiamsi superasti séculum, at nosti affectus & usus necessitatesque humánæ conditiónis: pete pacem, ut hi públici conventus non désinant: ne debacchétur atque grassétur adversùs templa altaríave rabiósus & scelerátus bárbarus: ne concúlcet sancta profánus & ímpius. Ne hæreses sicut spinæ víneæ succréscant: ne zizánium éditum súffocet tríticum: sed virtúte tuæ deprecatiónis, ô vir admirande, Christianórum respública campus ségetum reddátur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 108. de verb. Evang. Luc. 12.

DE hoc audistis modò Evangélium, quid monúerit nos, cautos nos fáciens, & volens esse expedítos & parátos ad expectanda novíssima; ut, post novíssima quæ sunt in hoc século métuenda, succédat réquies quæ non habet finem. Beáti qui partícipes facti fúerint

t autem tunc secúri,
modò non sunt secúri:
orùm tunc timébunt,
modò timére nolunt.
anc expectatiónem,
opter hanc spem Chris-
facti sumus. Nonnè
nostra non est de hoc
o? Non amémus sé-
a. Ab amóre hujus
i vocáti sumus, ut
séculum sperémus &
mus. In hoc abstinére
debémus ab ómnibus
is concupiscéntiis;
st, lumbos accinctos
re debémus: & fervé-
& lucére in ómnibus
; hoc est, lucernas
ntes habére,

Lectio viij.

Ixit enim ipse Dómi-
nus discípulis suis álio
Evangélii: Nemo ac-
t lucernam, & ponit
sub módio, sed super
labrum; ut lúceat
bus qui in domo sunt.
osténderet undè dicé-
subjécit & ait: Sic
t lumen vestrum co-
omínibus, ut vídeant
facta vestra, & glo-
nt Patrem vestrum
n coelis est. Ideò lum-
nostros accinctos esse
t, & lucernas arden-
Quid est, Lumbos
ctos? Declína à malo.
est, Lucére? Quid
lucernas ardentes ha-
? Hoc est, Et fac
m. Quid est quod ad-
r & ait, Et vos sími-
les estóte homínibus expec-
tántibus dóminum suum,
quandò véniat à núptiis,
nisi quod in illo Psalmo
séquitur, Inquíre pacem,
& persequere eam?

Lectio ix.

HÆc tria, hoc est, abs-
tinéntia à malo, &
operátio boni, & spes præ-
mii æterni, commemoráta
sunt in Actibus Apostoló-
rum, ubi scriptum est,
Quia docébat eos Paulus
de continéntia, de justítia,
& spe vitæ ætérnæ. Ad
continéntiam pértinet,
Sint lumbi vestri accincti.
Ad justítiam pértinet, Et
lucernæ ardentes. Ad ex-
pectatiónem Dómini pérti-
net, quæ est spes vitæ ætér-
næ. Ergò, Declína à malo,
hæc est continéntia, hi
sunt lumbi accincti. Et fac
bonum, hæc est justítia,
hæ sunt lucernæ ardentes.
Quære pacem, & séquere
eam, hæc est expectátio
futúri séculi. Ergò símiles
estóte homínibus expectán-
tibus dóminum suum quan-
dò véniat à núptiis. Ha-
bentes autem ista præcepta
& promissa, quid quæri-
mus in terra dies bonos,
ubi eos inveníre non pós-
sumus?

Oratio.

DEus, qui hunc diem
honorábilem nobis in
beáti Majani Pontíficis
Translatióne tribuisti; da,
quæsumus, Ecclésiæ tuæ ut

hac celebritáte lætítiam, ut cujus membra pio amóre venerátur in terris, ejus intercessiónibus sublevétur in cœlis; Per Dóminum.

DIE VII.

In Festo

SS. PERPETUÆ & FELICITATIS, Martyrum. *Semiduplex.*

Omnia de Communi SS. Mulierum.

Pridiè ad VESPERAS, Psalmi sub sola Ant. Dómine. lxj. *post Hymnum.*

℣. Deus noster, refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis. *Ps.* 45.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. *Eccli.* 1.

Oratio, Deus, fortitúdo. *infrà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

I. in Nat. Mart. Perpet. & Felicit. qui est 280.

Lectio ij.

HOdiernus dies nobis in memóriam révocat, & quodam modo repræsentat, diem quo sanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas, corónis martyrii decorátæ, perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Christi in prælio, & simul invenientes étiam suum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphosque passiónum, cùm legerentur, audívimus; éaque ómnia verbórum digesta & illustráta lumínibus, aure percépimus, mente spectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur tamen étiam à nobis tàm devótæ celebritáti sermo solemnis, quem si méritis eárum ímparem prófero, ímpigrum tamen affectum gáudio tantæ festivitátis exhíbeo. Quid enim gloriósius his féminis quas viri mirantur faciliùs quàm imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtiùs? quid hâc victóriâ gloriósius?

Lectio iij.

TUnc cùm béstiis sancta objicerentur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos, & Dóminus subsannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum ímpiè sæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concursu hóminum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta est, quanto nunc ad eos honorandos Ecclésia pietátis implétur. Omni

anno spectat cum religióne cáritas, quod uno die cum sacrilégio commíſſit impíetas. Spectavérunt & illi, sed voluntáte longè dissímili. Illi clamando faciébant, quod mordendo béstiæ non implébant. Nos autem & quod fecérunt ímpii, miserámur, & quod pii passi sunt venerámur. Illi vidérunt óculis carnis, quod cordis immanitáti refúnderent: nos aspícimus óculis, quod illis ereptum est, ne vidérent. Illi mórtua lætáti sunt córpora Mártyrum; nos mentes mórtuas dolémus illórum. Illi sine lúmine fídei Mártyres putavérunt extinctos; nos fidelíssimo intúitu cérnimus coronátos. Déniquè illórum insultátio facta est nostra exultátio: & hæc quidèm religiósa & sempitérna; illa verò tunc ímpia, nunc planè jam nulla.

AD LAUDES.

Post Hymnum.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Ps.* 96.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1, *Cor.* 1.

Oratio.

Deus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roborasti: quæsumus, ut sicut eárum nos triumpho lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Post Hymnum.

℣. Confitébimur tibi, Deus, ℟. Confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Neque vir sine muliere, neque múlier sine viro in Dómino. Nam sicut múlier de viro, ita & vir per mulíerem: ómnia autem ex Deo. 1. *Cor.* 11.

Oratio, Deus. *ut suprà.*

DIE IX.

In Festo

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum.

Pridiè ad VESPERAS, Psalmi sub sola Ant. Venit. xv. *Oratio*, Præsta. *infrà.*

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Lectio ij.

Homil. in 40. *Mart.*

Quadraginta Christi mílites magnitúdine córporis, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti sunt; & propter mi-

litárem experiéntiam animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum est ne quis Christum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm considerasset regiónis natúram quòd esset frígida, & anni tempus quòd hibernum, & noctem, in qua bóreas máximè spiráret, jussit omnes nudos sub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco summa cum lætítia conspecto, últimum étiam amictum alácriter abjicientes, ad mortem properârunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in stádium ingressi sumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur.

Lectio iij.

Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam, desertor ábiit, luctum inconsolábilem sanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas esse non permísit. Étenim custos Mártyrum rei éxitum observábat, mílites eos qui ad ipsum confúgerent, suscípere parátus. Nam & hoc quoque excogitátum fúerat, ut in propinquo bálneum esset, quo remédium promptum senténtiam mutántibus denuntiarétur. Cùm autem hi decertárent, ille verò eventum observáret, mirum vidit spectáculum: Virtútes quasdam è cœlis descendentes, & tanquàm à Rege magna dona milítibus distribuentes, unum verò solum indonátum dimisérunt, qui statim dolóres detrectans, ad adversários transfúgit. Lictor autem ut illum defecisse vidit, & ad bálneum accurrisse, seipsum in desertóris locum substítuit; & abjíciens vestes, nudis se permíscuit, eamdemque cum sanctis vocem emísit: Christiánus sum. Hic baptísma suscépit, non ab ullo, sed à própria fide; non in aqua, sed in próprio sánguine. Sicque illucescente die, adhuc spirantes igni tráditi sunt; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus; Per Dóminum.

EXCERPTA QUÆDAM E RUBRICIS
usum Communis Sanctorum contingentia.

¶ *Officium Duplex, & suprà, nisi cum æquali aut digniori concurrat, habet I. & II. Vesperas integras; & ad Matutinum tres Nocturnos, & Psalmos Feriales, vel de Dominica, vel proprios pro qualitate Festorum, ut fusè dicitur in Communi Apostolorum.*

Officium Semiduplex habet etiam I. Vesperas integras, sed isto modo: quinque Psalmi dicuntur sub unica Antiphona, quæ est prima è I. Vesperis de Communi, nisi adsit propria. Unico verò ad Matutinum constat Nocturno, in quo dicuntur tres Antiphonæ super novem Psalmos, scilicèt unaquæque Antiphona super tres Psalmos; deindè Versiculus, tres Lectiones & tria Responsoria. Lectio j. semper est de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ij. & iij. habentur in Proprio Sanctorum: tres autem Antiphonæ, ℣. & ℟℟. sumenda sunt secundùm Feriarum ordinem, id est, Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feriâ III. & VI. de secundo; Feriâ IV. & Sabbato de tertio Nocturno. Quinque habet Antiphonas ad Laudes & ad II. Vesperas, nisi aliter fieri debeat propter Octavam, ut suis locis notatur.

Officium Simplex incipit à Capitulo I. Vesperarum, unicam habet Antiphonam ad Laudes, quæ semper est quarta ex assignatis. Hoc Officium desinit ad Nonam inclusivè. Unico ad Matutinum constat Nocturno, quod ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ tamen Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occurrente, è tribus duæ: scilicèt j. legitur sola, ij. & iij. in unam junguntur; Lectio verò iij. ut assignatur in Proprio Sanctorum.

Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio variatur pro gradu Festorum. In solemnibus & suprà, Invitatorium ante Psalmum Venite. *bis dicitur, & post singulos ejus versus repetitur integrum: post* Gloria. *cum* Sicut erat. *repetitur ab Asterisco, id est, à medio, ac posteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus quibuscumque & Dominicis, idem servatur ritus, nisi quod post II. & IV. versum repetitur dumtaxat à medio. In Semiduplicibus & infrà, semèl tantùm dicitur*

ante Psalmum Venite. *repetitur integrum post I. versum &* Glória. *cum* Sicut erat. *à medio autem post alios versus ; licèt aliter notetur in Psalterio.*

Responsorium in I. Vesperis assignatum dicitur tantum in Duplcibus-majoribus , & suprà , licet aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibusvis , post Glória Patri. *omissâ reclamatione , repetitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *In Annualibus post* Glória. *dicitur reclamatio , post quam resumitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor.* ℟. *IX. omissâ reclamatione post* Glória. *repetitur usquè ad* ℣. *In Solemnibus-major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo supradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *sed ad III. VI. & IX. post ultimam reclamationem , resumitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣.

Ab Adventu usquè ad Quadragesimam , loco Doxologiarum unicuique Communi assignatarum ad Horas , dicuntur Doxologiæ in Proprio de Tempore assignatæ ; præterquàm in solemnibus & suprà , eorumque Octavis. Excipiuntur tamen intrà Octavas , Dominicæ Adventûs , Septuagesimæ , Sexag. & Quinquag. quæ cùm sint privilegiatæ , in his semper dicitur Doxologia de Tempore.

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Festo , de quo dictæ sunt Vesperæ , vel de quo factum est à Capitulo.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HYEMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi , & cæteris , ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. VOcávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus, præcípiens eis : Ite ad oves quæ periérunt domûs Israël. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes : Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes, & curantes ubíquè. *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

CUm inítium accepisset salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

℞. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci : * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére : † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis : * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

HYMNUS.

LÆtáre, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis :
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.
Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis :
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.
Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.
Potente qui nutu graves

Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus.
Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.
¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros,& sanábant. *Marc.* 6.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM,

(*In quo semper dicuntur Ps. Feriales.*)

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi: lúceat lux vestra coram homínibus. *Matth.* 5.

Doxologia, ¶ Uni sit & trino Deo, *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion; parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

SUpréme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant: versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum.
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondàm mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Vesperas, Psalmi sunt proprii, prout designantur in*

Proprio Ecclesiarum: vel, si nulli sunt ejusmodi, sumuntur de Dominica: ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica; & sic in omni alio Communi.

In Solemnibus-minoribus & infrà, Psalmi in toto Officio semper sunt de Feria.]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. Præcípiens, dicébat eis: Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite: gratìs accepistis, gratìs date. *Matth.* 10.

Ant. 3. g. Nolíte possidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis vestris: dignus enim est operárius cibo suo. *Matth.* 10.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus & Solemnibus - majoribus, Lectiones sunt propriæ; & sic in omni alio Communi.*]

℟. *j.* Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum: * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes simplíciter: * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis; & morte affícient ex vobis, & capillus de cápite vestro non períbit: * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipse consolábor vos: * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini: * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére: * Non. Glória. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure

audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum eléctis meis: * Et ego. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fíeri, sit vester minister: sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

℟. ix. Pater Sancte, serva

eos in nómine tuo quos dedisti mihi. Sicut tu me misísti in mundum, ego misi eos in mundum; & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Isräël prædicábunt: * Pro. Glória Patri. * Pro. *Joan.* 17. *Is.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* JEsus locútus est úndecim discípulis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes serváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sǽculi. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

CŒlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:

Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur:
Quos vanus error hæserat,
Illustrat alma véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.

Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.

Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Príncipes populórum congregáti sunt. ℟. Cum Deo Abraham. Ps. 46.

[In Solemnibus minori-

bus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum : & sic in cæteris communibus.]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos judicantes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19.

Oratio, ut in Proprio.

AD HORAS,

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur : & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Jesus.

Capitulum & cætera indè sumuntur, undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Apóstolos dedisti. *Ephes.* 4.

Cetera ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Prædicáte.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus-*minori*bus & suprà, ac per Octav. Annualium (nisi aliter notetur) in* ℟℟. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Oratio, ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Quorum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem suam: * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem æternam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda

vestra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono.

℟. br. Confitébimur tibi, Deus : * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua : * Invocábimus. Glória Patri. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem. ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. INjecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. Cæsis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & ángelis, & homínibus.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Exulta, cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

[*Omittitur post Septuagesimam : & sic in aliis communibus.*]

HYMNUS.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos :
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundaméntis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni : & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ ut pridiè, Capitulum & cætera indè sumuntur undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8.G. FOrtitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit ; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confídens ; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus ; & firmábit illum. *Eccl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis ; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Cepérunt me inimíci mei gratis : dixi, Périi ; vocem meam, Dómine, audísti : * Dixísti, Ne tímeas : † Judicásti causam ánimæ meæ, Redémptor vitæ meæ. ℣. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu : * Dixísti. Glória Patri. † Judicásti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuáque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

ırmátas manus
ſat júdice;
ſis qui cadit
us ſit fórtior.
iſte, tanti mí-

ta fórtia:
: pro tuo,
ıe durum, nó-

s Patri; laus

, quo duce
'incunt Márty-

us, Spíritus.

xologia dicitur
orium, & ad
s.]
perávi, ℟. Non
d fáciat mihi
5.
agníficat.
G. Ecce Deus
ıs, fiduciáliter
non timébo;
do mea, &
Dóminus, &
ihi in ſalútem.

t infrà ad Lau-
propria.

'LETORIUM.

, Qui ſéquitur
nbulat in téne-
ɔébit lumen vi-
minus. *Joan.* 8.
ıc dimittis.
Ego ad Dómi-
ım: expectábo
atórem meum.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas fidem!
Pœnis victa quibus deffíceret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilē ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Patri máxima laus; máxima Fílio;
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Cujus róbore freti,
Vincunt fúnera Mártyres.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. Tob. 3.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam; irruérunt in me fortes: ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Ps.* 58.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem transit: * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoscendum Christum, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus: * Vestígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Custodívit illum Dóminus ab inimícis: * Descendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * Descendit. *Glória.* † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defúnctus effúgiam; quamóbrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honestâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberasti me * A rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me; & liberátus sum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia cùm à morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò, propter timórem tuum, libenter hæc

itior. ℣. Gáudeo in afflióníbus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea; * Du-ros córporis. 2. Mach. 6. Coloss. 1.

℟. vj. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo, * Et salvum fáciet in regnum suum cœleste. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excelsa dedúcet me victor. * Et salvum. Glória. * Et. 2. Tim. 4. Habac. 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. *Apoc.* 2.

Ant. 4. a. Scient omnes quia ego dilexi te: quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3.

Ant. 3. g. Qui vícerit, & custodíerit usquè in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. viij. Esto fidélis usquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda. ℣. Usquè ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. ix. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut affligant eum sicut priùs, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Dominus mecum est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus se pugil exhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.

I nunc, sancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia militem:
Præsens Christus adest: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.

Frustrà barbáries explícuit cruces;
Nil tormenta movent, ore serénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat suas.

Reges ante feros impávidus volat,
Testatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, virésque, sui pollíciti memor
Præsens suppéditat Deus.

Æternum cita mors vívere Mártyri
Quod spondet, próperas, Martyr ovans mori;
Palmam dum moriens conséqueris tibi,
Firmas, nósque mori doces.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambonúmque sacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis: Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in

ta fide & sinceritáte consentiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte ivellámur; Per.

Si sit Pontifex, Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuisti: fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui solus vera vita es, perveníre; Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si sit Sacerdos tantùm, Oratio.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Is.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes advérsùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est, * Et. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant advérsùm me castra, * Non timébit cor meum. Si. ℣. Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Non. Glória Patri. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. Ps. [illegible]

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sǽcula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suscéptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Suscéptor. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8.G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2 *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam, custódit eam. Allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlituum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes ;
Tu liber súperûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet ;
Confundísque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,

Cujus róbore freti
Vincunt fúnera Mártyres.
Amen.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magnificat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus suas, & persequentur, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent fílii in parentes, & morte eos affícient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usquè in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

In Duplicibus, & suprà:

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philipp.* 1. 2. *Paral.* 15.

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi sprenit opes, flúxaque gáudia:
Vitæ quin etiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces:

Fœtas suppliciis despíciunt manus :
Enses, flágra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres.
Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte : ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur dies luctûs tui, Sion : non óccidet ultrà sol tuus : pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

Doxologia, ¶ Testis fidélis, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus ; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legitimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit :
Per tot neces læso Patri

ta Christus hóstia.
tis fidélis, quo duce
ita vincunt Márty-
,
bi sit glória
itre, cumque Spí-
. Amen.
NOCTURNO.
3. g. Convenérunt
n nos, ut nos dis-
: quómodò potéri-
osístere, nisi tu,
ádjuves nos? 1.
.
5. a. Séquimur te in
de, & timémus te,
mus fáciem tuam:
s, & da glóriam
tuo, Dómine.

8. G. Omnes qui
nt servis tuis mala,
antur in omnipo-
ua; & sciant quia
ominus Deus solus.

i nobis auxílium de
óne, ℟. Quia vana
minis. *Ps.* 59.
nes de Scriptura oc-
.
Nos stulti propter
n: maledícimur,
lícimus: * Perse-
n pátimur, & sus-
: blasphemámur,
rámus. ℣. Propter
iine, mortificámur
: æstimáti sumus
s occisiónis: * Per-
em. 1. *Cor.* 4.

Quis nos separábit
e *Christi? Tribu-*
látio? an angústia? an fa-
mes? an persecútio? an
gládius? * Neque mors, ne-
que vita póterit nos sepa-
ráre à caritáte Dei. ℣. Hæc
ómnia venérunt super nos,
nec oblíti sumus te, Dó-
mine; * Neque mors. *Rom.*
8. *Ps.* 43.

℟. iij. Deus omnis grá-
tiæ, qui vocávit nos in
æternam suam glóriam in
Christo Jesu, * Módicùm
passos ipse perfíciet: ipsi
glória & impérium † In
sécula sæculórum. ℣. Rex
mundi defunctos nos pro
suis légibus in æternæ vitæ
resurrectióne suscitábit:
Módicùm. Glória Patri.
† In sécula. 1. *Petr.* 5. 2.
Mach. 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem
trádimur propter Jesum,
ut & vita Jesu manifesté-
tur in carne nostra mortáli.
2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus
mori, magis quàm pátrias
Dei leges prævaricári. 2.
Mach. 7.

Ant. 6. Propítius sit no-
bis Deus: non est nobis
útile relínquere legem &
justítias Dei, ut eámus ál-
terâ viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus vir-
tútem; ℟. Et ipse ad ní-
hilum dedúcet tribulantes
nos. *Ps.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Absit à nobis, ut
relinquámus Dóminum,

& serviámus diis aliénis: * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Et si sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus: * Dómino. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. v. Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. vj. Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória Patri. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem inveníerent resurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Ludíbria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. viij. Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: * Proptereà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento ætérnæ vitæ effecti sunt: * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. ix. Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sǽculum. *Ps.* 43.

LAUDES.

) Atum est béstiæ
bellum fácere
tis, & víncere eos.

d. Elegérunt ma-
, & noluérunt in-
legem Dei sanc-
trucidáti sunt. 1.

f. Si coram homí-
menta passi sunt,
um immortalitáte
. *Sap*. 3.
. In paucis vexá-
nultis benè dispo-
uóniam Deus ten-
, & invénit illos
. *Sap*. 3.
. d. Tanquàm au-
rnáce probávit il-
asi holocausti hós-
épit illos; & in
erit respectus illó-
. 3.

ULUM. *Jac*. 1.
gáudium existi-
, fratres mei, cùm
iónes várias inci-
cientes quòd pro-
lei vestræ patién-
rátur; patiéntia
us perfectum ha-

YMNUS.
, Christe, signasti
m
profúso sánguine,
ui te fórtiter
equuntur mílites.
manus, fossus pe-

astra tránsvolas;
ra trunci Márty-

Addunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt;
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
¶ Testis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps*. 33.

Ad Benedictus. *Ant*. J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth*. 5.

Oratio.

Deus, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N*. & *N*. gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritatísque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, profíciámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * In plebem suam. Dóminus. ℣. Et super * sanctos suos. * In. Glória. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua; * In exultatióne. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

D. Stabant antè
in conspectu Ag-
ilmæ in mánibus
Apoc. 7.
G. Venérunt de
ne magna, & la-
olas suas & deal-
eas in sánguine
oc. 7.
t. D. Antè thro-
sunt, & sérviunt
nocte in templo
qui sedet in thro-
itábit super illos.

a. Non esúrient,
ient ámpliùs, nec
er illos sol, nequè
is. Apoc. 7.
ULUM. Apoc. 21.
get Deus omnem
mam ab óculis
& mors ultrà non
què luctus, nequè
nequè dolor erit
ia prima abiérunt.
mnibus & Annua-
llelúia, Allelúia.
secunda mors non
testátem; sed erunt
es Dei & Christi,
unt cum illo. Al-
poc. 20.

YMNUS.

to, morte sacrâ
uos tibi dévoves,
, Christe, tuos
re mílites!
menta rapit, non
dos mori,
das, ígnea cáritas.
rábies sæviat ím-
ns;

Addat carcéribus férrea
víncula;
Constanti púgiles péctore
prælia,
Trunco córpore sústinent.
Alto de sólio nunc; Deus,
áspice,
Non indigna tuo númine
múnera;
Quot prostráta jacent
córpora Mártyrum,
Astant tot tibi víctimæ.
Ad te lethífero vúlnere
saucii,
Vectantur róseo flúmine
sánguinis:
Emensi, duce te, Chris-
te, pericula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia
próficit?
Non hæc Christiádas vúl-
nera déprimunt:
Gens exorta sacro fúnere
Núminis,
Crescit sánguine Márty-
rum.
Patri máxima sit, máxima
Fílio,
Sit par Spirítui, laus ti-
bi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pró-
diga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In ætemum exultá-
bunt, ℟. Et habitábis in
eis. Ps.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Datæ sunt il-
lis síngulæ stolæ albæ; &
dictum est illis ut requiés-
cerent, donec compleán-
tur conservi eórum, qui

interficiendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. Suscitábo mihi sa- 3. a. cerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempitérnum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israël. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum secundùm órdinē Melchísedech.

In duplicibus, & suprà:

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Mànus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit: Invéni virum secundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriste, Pàstórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

Doxologia, ¶ Supréme Christe Póntifex, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Christe, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat perículis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam benè olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe, Pastórum bonus
ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam filios Israël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lectiones de Script. occurrente.

℟. *j.* Rectórem te posuérunt, noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium minister: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israël: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis: * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 1. a. Dedit illis legem, ne obliviscerentur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os suum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipse díriget consílium ejus & disciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus; ℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta & legem vitæ & disciplínæ, * Docére Jacob testamentum suum, & judícia sua Israël. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis,

* Docere.

* Docére. *Eccli.* 45. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritátis fuit in ore ejus; & iníquitas non est invénta in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in tota domo ejus, tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: * Lex. *Malach.* 2. *Hebr.* 3.

℟. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avértit ab iniquitáte: * Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; † Quia ángelus Dómini exercítuum est. ℣. Oportet Epíscopum ampleсti eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana: * Lábia. Glória Patri. † Quia. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. d. Erogávit pecúnias multas: justítiam & fidem conservávit genti suæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. *Justítia ejus manet in* sæculum sæculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. viij. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum: * Omni autem cui multùm datum est, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. ix. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.
Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.
Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.
Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.
¶ Supréme, Christe, Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis regendis vicários caritátis tuæ præficis minis-

tros : da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, Spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ, ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna pastórum; Per... in unitáte ejusdem Spíritûs.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & Pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésia posuisti, ut oves tuas verbo páscerer, & informáret exemplo : da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam dócuit, & viam sequi quam exemplo monstrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confessiónis nostræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipso sperávi. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me, * In ipso. Glória Patri. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustrà vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxtà cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectã. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam. Glória Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univérso gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónẽ Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiá-

rem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia.

℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præsul, súperis recepte,
Advola terris: sacra te reposcunt,
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resultant.

Pro Deo vitam cúpidus pacísci,
Otium durus tibi denegasti;
Prælium Christi benè præliári
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti:
Et Deum, jugis grege pro tuendo
Víctima placas.

Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus sacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad salúbrem
Cóntrahis usum.

Laude non unâ, memorande Præsul,
Nos ama patris stúdio benigni;
Et laborantem médiis perículis
Dírige plebem.

Christe, pro nobis, Patre sic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exsúdiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: meménto misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà *ad Laudes.*

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia : & in ore fidéli abundábit ; & Dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur ; & continébit illum, & non confundétur ; & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, & adimplébit illum Spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum ; & nómine æterno hæreditábit illum. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

ANimam meam direxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam : possédi cum ipsa cor ab inítio ; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam : * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súfficis!

Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.

Infámes ábolent rellíquias deûm :
Erróres ábigunt, crímina dédocent :
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides :
Quæ sunt prisca, docent ; quæ nova, súbruunt :
Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Pátrum quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem

tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pf.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël. *Eccli.* 45.

In fine Hymni,

¶ Jesu, Magister únice
Tibi decus, laus, glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter. *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pf. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Relígio, caput:
Quot sunt nóta tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndiquè críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenū révehunt diem.
Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixère tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit suprêma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, per-

manet usque ad conspectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tanquàm inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens apériet os suum in oratióne: * Si enim Dóminus magnus volúerit, Spíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluentèr. * Si. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: * Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Isräél convertet ad Dóminum Deum ipsórum. * Ipse. *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. *iij.* Omnis scriba doctus in regno cœlórum * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesauro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiéscit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet. * Símilis. Glória. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 1. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & opposítiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet sermónem meum, loquátur sermónem meum verè. * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognoscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ómnia quæ præcépero illi: * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor existam. ℣. Qui à semetipso lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui misit eum, hic ve-

rax est. * Qui. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & † Non prævalébunt; quia ego tecum sum. ℣. Exúrgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem, diléxi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdia & fructibus bonis: * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me Spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in osténsióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri

atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

HYMNUS.

VOs succensa Deo splén-
dida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo
sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, mó-
ribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relligio, tútaque
Véritas,
Per vos virgíneis fulget
honóribus:
Per vos Christus amat
pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura ca-
nálibus;
Christi floret ager; mun-
da nitet seges:
Lac aptum púeris, & só-
lidum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui
tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædí-
ficant domos:
Unâ docta cohors arma
tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus
hæreses,
Hæc nos accípimus tela
supérstites:
His pugnámus adhuc,
nec dúbio éxitu;
His armis quoque vínci-
mus.
Sit supréma tibi glória,
Véritas,
Quæ per scripta Patrum
quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda
doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis intercessióne beáti *N*, quem eis ætérnæ salútis minis-

trum tribuisti, ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequéndi; Per.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit: ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per .... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* Qui Magister noster * unus es. *Matth.* 23.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine; * Et. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiéscit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, supérbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se,

parávit cor suum, ut invefligáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlorum. Allelúia. *Matth.* 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náscitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Ecclésiam!

Sanctis eam Doctóribus
Indesinenter ínstruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His stat fides, his véritas
Intamináta pérmanet;
Ab hisque, quam nos vis sequi,
Doctrína sana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister única,
Sit laus tibi, sit laus Patri,
Sancto simul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti, & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

Exíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Suscéptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magister, sequar te quocumquè íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

Felíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óculis ádvolant:
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

Fac nos, summe Deus, quæ
pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima
Fílio,
Amborumque sacro máxima
Flámini,
Quo deserta petívit
Quondàm ductus homo
Deus. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Genes.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

Doxologia, ¶ Qui sponte desertum petis, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempiternum. *Is.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum, qui ductus est in desertum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matt.* 4. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cástraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis questibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.
Hæc vis grata Deo: sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quandò die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet: cætera dum tacent,

Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non résides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína suî mens quoque súbditur,
Rectorísque studet nútibus óbsequi:
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Quo desérta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. ç. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicùm, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desértum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. *iij.* Exeámus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portantes: * Non enim habémus hîc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram. * Non. Glória Patri. * Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. ç. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam;

℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet : * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum : sic pugno, non quasi áerem vérberans ; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam : colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum. * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo : * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu ; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant persevérantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ! *Ps.* 136.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur ; & in locis desertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflicti ; quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Ps.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deserta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis, * Et constítuit super excelsam ter-

ram. ℣. Confitentes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam melíorem áppetunt: ídeò parávit illis civitátem; * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErfectio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non sedi in concílio ludéntium: solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Isaïæ* 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Qui sponte desertum petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Isräël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem persevérávit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò aspíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam ætérnam apprehendant; Per eumdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salutis impendas; Per.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódiè tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne festináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre século, & sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus es in desértum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus: qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Mansi. Glória. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas: ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis. * Ego. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum labórávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * Laudem dixi tibi. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in univérsa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquàm nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & considerémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. Deus &c.

HYMNUS.

QUas ferat pœnas pia turba flentûm,
Turba crudélis sibi quis renarret?
Prævenit læsi nimis ah! timendas
Júdicis iras.

Próferunt longas vigilando noctes,
Et dies ducunt sólidos canendis
Láudibus sacris, precibusque juncti
Astra lacessunt.

Frígidos temnunt, calidosque soles:
Quæ tegit nudos malè vestis artus
Urit, intonsis & acúta figit
Spícula setis.

Invidet cœlum, próprios reposcit,
Mente qui regnant super astra, cives:
Dum novos terris hómines iníquus
Déspicit orbis.

Sic ad æternas datur ire sedes;
Nullus intrábit, nisi durus ultor
Expiet fletu, crucianda sævis
Crímina flammis.

Ipse desertum petis, ô Redemptor,
Factus exemplum: decus hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus & tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum; & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jesus ad omnes: *Si quis vult post me veníre*, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me. Luc. 9.

Ant. 2. Dico vobis:

Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi convérsi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

In Duplicibus, & suprà:

℞. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. * Qui. Eccli. 2. Rom. 13.

Si sit Sacerdos;

HYMNUS.

JAm satis fluxit cruor hostiárum;
Prístinæ cessent holocausta legis;
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra Ministri.

Orat Elías; celer ignis astat:
Mysta nunc major jubet; & potenti
Obsequens verbo, Deus astat aris,
Hóstia factus.

Pingue libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur:
Se, manu Mystæ, litat incruento
Fúnere Christus.

Tale nil priscis pátribus tribútum;
Angelis nusquàm data par potestas:
Se, manu Mystæ, Deus ipse cunctis
Præbet in escam.

Christe, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibusque puris;
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

culi mei ad fidéles
ut sédeant mecum ;
ambulans in via immaculata,
hic mihi ministrábat.
. 100.
Ad Magníficat.
. c. Notū fáciet Dóminus qui ad se pertíneant,
os applicábit sibi,
elégerit, appropinquabit ei. *Num.* 16.
ut infrà ad Laudes.
n sit Sacerdos ,
HYMNUS.
i pusillus grex Pa-
is ,
mentem sólvite :
ernus vos amor
e regni cómpotes.
gnat inter Cœlites,
it olim século
, exósus sibi,
per, & sciens pati.
sta pœniténtiæ
s, & viam crucis,
Christum prælia,
na non timet sequi.
m terit jejúniis ;
n domat siléntio :
erum, parcus sibi,
lit & spargit sinu.
e verbi páscitur ;
e legem péctore
s, orat pérvigil :
lsa versátur polo.
rgit ad cœlum viâ :
eâdem da, Pater,
te, da cum Spíritu,
níre sémitâ. Amen.
perent in te qui
t nomen tuum ;
niam non dereli-
quærentes te, Dó-
Ps. 9.

Ad Magníficat.

Ant. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiescent illi ; quóniam donum & pax est eléctis ejus. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & estóte paráti ; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est. *Matth.* 24.

Si sit Sacerdos ,
In fine Hymni.

¶ Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória ,
Cum Patre, & almo Spíritu,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si non sit Sacerdos, Ætérna Justórum quies, *ut infrà ad Officicium Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si sit Sacerdos ,

Invitatorium. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5.

Psalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Christe, cùm per te légitur Sacerdos

Ille, qui primum decus, & ministris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedet ad tribúnal:
Súblevat tristes miseráta casus
Cáritas, clemens, aliisque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Si non sit Sacerdos,

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides:
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Cùm ingressus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur gressus tui; & currens, non

habébis offendículum. *Proverb.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia, & prótéget te sit sempitérnum; & in die agnitiónis invénies firmaméntum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabúntur. *Ps.* 88.

Lect. de Script. occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus vestris; jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea: * Et inveniétis. *Matth.* 11. *Jerém.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini: * Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Si quis mihi minístrat, me sequátur; & ubi sum ego, illîc & miníster meus erit. * Glória magna. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, osténdam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & póſuit fundaméntum super petram. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Derid étur justi simplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; & in hora velóci procéssus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabúntur in te ómnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces justo. *Ps.* 5.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam! sed * Non est super timéntem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritûs, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui invéntus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec

speràvit in pecúnia & thesauris : * Qui probátus est in illo, & perfectus est, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio fídei multò pretiósior auro. * Qui. Glória. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem : current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient. *Is.* 40.

Ant. 2. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, conféstim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine : * Satiábor, cùm appparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus; & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino : ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus sum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec súperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur

ditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura!
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, reserantque nobis
Atria cœli.

Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.

Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non litterâ, sed spíritu. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti: præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ampliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me *est*; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus; quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

Si fiat de Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Ps.* 109.

Si fiat de non Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui exemplum * dedisti nobis. *Joan.* 13.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Timentes. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Verbum. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec súperest.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & successum habébunt usquè ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * Justítia in ætérnum. Justítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas. * Justítia. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. ECce verè Israëlíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Si sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Induit eum Deus stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturisti Númini,

Te filii nunc ámbiunt :
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

Christus tuum sit præmium ,
Quem consecrasti víctimam ;
Dehinc , aperto Númine ,
Te pascet escâ Cœlitûm.

Adhuc Sacerdos , hóstiam
Gratam Deo , nos dévove ;
Undisque mersos naúfragis,
Duc ad salútis littora.

Jesu , Sacerdos máxime ,
Jugis tibi sit glória ,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári : ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt, *Ps*, 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini ; fecitque , & prosperátus est. 2, *Paral*. 31.

Oratio , ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos ,

In Solemnibus & Annualibus : Allelúja , allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis , & in die defunctiónis suæ benedicétur. Allelúia. *Eccli*, 1.

HYMNUS.

TUâ beandos glóriâ ;
Miris , Deus , probas modis ;
Qui dum lates præsentior
Votis amantûm pásceris.

Procul remóti , súpplices
Tendunt manus , & pátrium ,
Per vota , per suspíria ,
Cœlum salútant éxules.

Te sola mors cùm det frui ,
Sese necant labóribus ,
Sese necant jejúniis ,
Et , quâ licet , vellent mori.

Quam , morte promptâ , férvidi
Emêre palmam Mártyres ;
Hic doctus in dies mori ,
Longo reportat fúnere.

Æterna justórum quies ,
Tibi beáta Trínitas ,
Sit summa laus , summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde , ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps*. 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7, G. Tu fecisti, Dómine , cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte , & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg*. 3.

Oratio , ut suprà ad Laudes,

ꞏOMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dómini bonum est, & quid ꞏrum ejus, nisi frumen- electórum, & vinum inans vírgines? *Zach.*

t. 6. Laudábunt, & ꞏient ad bona Dómini; rà non esúrient: tunc ꞏitur virgo in choro. ꞏ. 31.

t. 5. a. Non dicat: ego lignum áridum; hæc dicit Dóminus: ꞏnúerint fœdus meum, eis in domo mea lo- *Is.* 56.

t. 1. D. Dabo eis no- mélius à fíliis & filiá- nomen sempiternum ꞏis, quod non períbit.

ꞏ. 7. a. Non omnes ꞏt verbum istud, sed s datum est. *Matth.* 19.

ꞏTULUM. 1. *Cor.* 7.

ꞏusquisque próprium onum habet ex Deo: quidem sic, álius verò ꞏico autem non nup- ꞏ víduis: Bonum est si sic pérmáneant. ꞏplicibus, & suprà: ꞏescítis quóniam cór- ꞏestra membra sunt ꞏi? membra vestra ꞏm sunt Spíritûs sanc- in vobis est. * Glori- ꞏ & † Portáte Deum ꞏore vestro. ℣. Po- nam tabernáculum meum in médio vestrî: ambulábo inter vos, & ero Deus vesteri. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levít.* 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympána,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Véstris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent.

Spreto fúnere, Vírgines. Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

Vos ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos: ut semèl óbligat
Sese fida suo, quem benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ímmemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.
Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus sit Deus ómnia.
Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viá:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.
Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum:
Fac incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Compláchuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. *Is.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni.

¶ Æterne Sponse Vírginum,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem sequuntur Virgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte. 2.

Si sit Martyr, HYMNUS.

VIrginum robur, Deus, atque custos:
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus:
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem:
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

Omnis à Recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

CŒlestis aula pánditur:
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

Hunc propter unum vìluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?

O virginales núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Oleum effúsum nomen tuum; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. g. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Filii Dei qui dilexit me. * Non. *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo. * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt: * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attraxi te, míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. *E.* Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequandò obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deuter.* 4.

℣. Concupiscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempiternum: * Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.* Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecisti in regnum, quia perfecta eras in decóre meo. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; * Quia † Fortis est ut mors diléctio. ℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei; * Quia. Glória Patri. † Fortis est. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Chri-

num in incorruptióne. *Ephes.* 6.

Ant. 3. *a.* Incorrúptio facit esse próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et incoinquináta. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cantic.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

Scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; & hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr.

HYMNUS.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoste triumphum.
Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, va-

riterque blandos
Vincis amóres.
Líliis Sponsus récubat, rosísque:
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meũ: liberávit me, quia complácui ei: secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut, nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit sǽculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicissìm tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isaiæ* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituisti : concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis exemplo sequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, & tuâ semper suavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre prævaleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

In ℟. *br.* ℣. Quem sequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

MUlier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vólui super terram? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum.* Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne: despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes ac-

cepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suás. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus ; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumquè ierit : sine mácula enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei ; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

Adeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis, pars óptima :
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.

Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre láuream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur ;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus ;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei :
℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus !

Non te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus

Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlítûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Ætérne sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquàm lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther* 14.

Ant. 2. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquàm cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther.* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere : * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sǽcula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacúmquè confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
Hoc præstet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum; quia lætáta sum in salutári tuo. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

Doxologia, ¶ Divína proles féminæ, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. *Baruch* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.
Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit;

Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.
Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.
Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.
¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
Nunc & per omne séculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, & cum electis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. Sápiens múlier ædíficat domum: múlier gratiósa invéniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. *a.* Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius; ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui: reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. ℣. Vir imágo & glória Dei est: múlier autem glória viri est. * Confídit. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum: * Disciplína illíus datum Dei est. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, discat domum suam régere; hoc enim acceptum est coram Deo. * Disciplína. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia super grátiam; múlier sancta & pudoráta: * Fundamenta ætérna supra petram sólidam, mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℣. Venérunt flúmina, & flavérunt venti; & irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat super petram. * Fundamenta. Glória. * Fundamenta. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noster es solus, ádjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor álius. *Esther* 14.

Ant. 5. a. Osténde quóniam non derelínquis præsumentes de te; & præsumentes de se, & de sua virtúte gloriantes humílias. *Judith* 6.

Ant. 6. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non sit glória mea. *Genes.* 49.

℣. Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non diréxit in

conspectu oculórum meórum. *Ps.* 100.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritáte tua: non sedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Ps.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. v. Dilexi, Dómine, mandáta tua super aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptéreà. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

℟. vj. Ego in Dómino sperávi: * Exultábo & lætábor in misericórdia tua; † Quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítia, & silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornàbant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. viij. Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris: * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedicta in æternum. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. ix. Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 8.

LAUDES.
Icut sol óriens mundo in altíssimis Dei,
lieris bonæ spécies in
entum domûs ejus.
26.
. 2. Múlier fortis
it virum suum; &
vitæ illíus in pace
it. Eccli. 26.
3. g. Múlier sensá-
tácita : non est im-
o erudítæ ánimæ. Ec-

4. a. Os suum apé-
piéntiæ, & lex cle-
e in lingua ejus. Prov.

5. a. Non discedébat
plo, jejúniis & obse-
ibus sérviens nocte
Luc. 2.

TULUM. 1. Petr. 3.
lléres súbditæ sint vi-
is suis; ut & si qui
redunt verbo, per
um conversatiónem
rbo lucrifíant, con-
ites in timóre castam
satiónem vestram.

HYMNUS.
let Deo quæ Fémina,
atére frustrà cógitat:
ndigos hæc súblevat,
róditur præcónibus.
desse quærit ómni-
is,
honestis ánxia;
ia custos vírginum,
la mater órphanis.
nis latentem vílibus
um fovébat hóspi-
m:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. Eccli. 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra : & beátæ N. précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit Vidua, Oratio.

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam : tríbue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ N. nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

In ℟. *br.* ℣. Cui ministravérunt * sanctæ mulíéres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ : ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Múlier.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut non. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, Suscéptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávit. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suã. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in omnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.
℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perenniòribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo;
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuvisti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet: ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(Ipso die Dedicationis, *ANNUALE.)*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1.D. SErnitis quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit: præbéte igitur corda vestra, ut quærátis Dóminum; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergo ei necessária. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos: quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi: * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei? Ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUisquis ô! sacram próperas ad ædem,
Dírigat gressus piétas fidésque;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta:
Incápax claudi, latet hospes, arcta

- Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
Prístinæ cessent holocausta legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

Doxologia, Qui nos tibi templum facis, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce sedes hìc Tonantis;
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsíus capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hìc latére sústinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inserit se córdibus!
Hìc amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter fílios.
Hinc facesse, quem profána

Pólluit contágio ;
Neu sacrum transíre límen
Inquinátus aúdeas :
Ultor astat cum flagellis,
Púniens sontes Deus.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio :
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Verba mea. *p.* 85. *Ant.* 6. Salvábit Dóminus Deus gregem pópuli sui, quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. *Zach.* 9.

In Ps. Dómini est terra. 63. *Ant.* 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornandum locum sanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Is.* 60.

In Ps. Júdica me, Dómine. 68. *Ant.* 2. Dabo sanctificatiónem meam in médio eórum, & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi : ℟. In domum Dómini íbimus. *Ps.* 121.

De libro secundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, & devorávit holocausta & víctimas : & majestas Dómini implévit domum ; nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Israël vidébant descendentem ignem, & glóriam Dómini super domum : & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum : *Quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus.* Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias ; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia : & dedicávit domum Dei rex, & univérsus pópulus.

℟. Non mansi in domo usque ad diem hanc, dicit Dóminus ; sed fui semper in tentório manens cum omni Israël : * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo ; plantábitur, & ultrà non commovébitur. ℣. Tabernáculum testimónii fuit cum pátribus in deserto usque in diébus David ; Sálomon autem ædificávit Dómino domum : * Nunc. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

Lectio ij.

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David

sic ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis antè eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocausta & ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustinére holocausta & sacrificia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus; & omnis Israël cum eo, ecclésia magna valdè, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicasset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrasset diébus septem.

℟. In templo hoc ponam nomen meum in sempitérnum, & ultrà non fáciam commovéri pedem Israël, * Si tamen custodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ℣. Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, * Si. 4. *Reg.* 21. 2. *Cor.* 6.

Lectio iij.

Omplevitque Sálomon dómum Dómini, & domum regis, & ómnia quæ posúerat in corde suo, fáceret in domo Dómini, & in domo sua; & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum illum mihi in domum sacrificii. Si claúsero cœlum, & plúvia non flúxerit; & mandávero & præcépero locustæ ut dévoret terram; & misero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégi locum istum mihi in domum sacrificii: * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ † Ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. ℣. De omni re quamcumque petíerint fiet; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum. * Oculi. Glória. † Ad oratiónem. 2. *Paralip.* 7. *Matth.* 18.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dómino. 151.

Ant. 1. *f.* Sanctificávi dómum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Ps. Deus noster. 153.

Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea : sanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in médio filiórum Israël. *Exod.* 29.

In Ps. Magnus Dóminus. 154.

Ant. 4. *E.* Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio iv.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes : hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra : magìs autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritûs sunt; ut sciat unusquisque vas suum possidére in sanctificatióne? Itaque *sanctæ* sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis : sancta sunt córpora propter ánimas : sancta est étiam propter córpora domus.

℟. Mactávit hóstias, & dedicávit domum Dei rex, & universus pópulus; Sacerdótes autem stabant & Levítæ ad laudandum Dóminum : * Quóniam in æternum misericórdia ejus. ℣. Christus dilexit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret : * Quóniam. 2. *Paral.* 7. *Ephes.* 5.

N. 3. & 4. *Lectio v.*

QUando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri necesse est, quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt : aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem *in* hac

hæc visibili domo fecêre Pontífices; hæc Christus assistens Póntifex futurórum bonórum invisibíliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confessióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat sudóre pœnitentiæ: magìs autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est, ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam, non jam in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum.

℟. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, lætificábo eos in domo oratiónis meæ; * Quia domus mea, domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. * Quia. *Is.* 56. *Joan.* 2.

N. 4. 5. 6. *Lectio vj.*

BEáti, inquam, qui docti & mémores sunt mandatórum ejus, sed ad faciendum ea: alióquin scienti bonum & non facienti, peccátum est illi; & servus sciens voluntátem dómini sui, & non fáciens, plagis vapulábit multis. Undè necesse est, ut únctio spirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem nostram, observantiárum & multímodæ pœnitentiæ cruces devotiónis suæ grátiâ líniens; quia nec est sine cruce sequi Christum; & sine unctióne, crucis asperitátem ferre quis posset? Hinc est quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam, crucem quidem videntes, sed non étiam unctiónem. Vos qui experti estis, ecce ipsi scitis quia verè crux nostra inuncta est, & per grátiam Spíritûs adjuvantis, suávis & delectábilis est pœniténtia nostra. At postquàm únctio grátiæ hujus præcésserit, jam lucernam suam Christus non ponit sub módio, sed super candelábrum; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum suam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant: in benedictióne sunt præ-

mia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis, quandò jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis: * Et nunc, Sancte Sanctórum, Dómine, † Conserva in æternum impollútam domum istam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, disperdet illum Deus: templum enim Dei sanctum est. * Et. Glória Patri. † Conserva. 2. *Mach.* 14. 1. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Te decet hymnus. 86. *Ant.* 1. g. Majestas Dómini implévit domum; nec póterant Sacerdótes íngredi domum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. 2. *Paral.* 7.

In Ps. Quàm dilecta. 110. *Ant.* 6. Verè Dóminus est in loco isto: quàm terríbilis est locus iste! Non est hic áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Genes.* 28.

In Ps. Fundamenta. 154. *Ant.* 3. g. Ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor & adjútor est loci; & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 3.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEcessária est adorátio, non ea quæ fit extrà Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perfícitur. Ne mihi *privátas* aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum desérta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves *hábeo*, quæ non sunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam próprium præter Judæórum aulam ostendit. Non ígitur extrà sanctam hanc aulam adoráre oportet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitútus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Inter-

sunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis ; nec sunt tamen in aula ob mentis evagatiónem , & ánimi eórum aberratiónem , ex vanis ac inutílibus curis nascentem.

℟. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxtà præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt : sic lúceat lux vestra coram homínibus : * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5. *n.* 7.

Lectio viij.

IN templo adstant sancti Angeli : adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujúsque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu , quis scitè exquírat cœléstia ; quis perfunctoriè & extrémis labris verba pronúntiet, cor verò ipsíus procul à Deo sit. Quòd si orat ; carnis sanitátem, opesque terrestres, & humánam glóriam exquirit. Oportet autem nihil horum quærere , ut Scriptúra docet : sed in templo ejus unusquisque dicit glóriam. Creatúra omnis tum silens, tum loquens , tum cœlestis, tum terréna, dat glóriam Conditóri : miserábiles verò hómines, postquàm , ædibus suis relictis , ad templum concurrérunt, quasi quidpiam consecutúri emolumenti , tamen Dei verbis aures non præbent , suam ipsórum natúram non séntiunt : præoccupáti peccáto, non affliguntur : non mœrent, dum reminiscuntur peccatórum ; non timent judícium ; sed arridentes, & inter se jungentes dextras , precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit ; & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur : * Necesse est ergo exemplária quidèm cœléstium his mundári ; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum ómni supelléctili sua : óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

[*Si sit Dominica , loco sequentis Lectionis , legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix.

CAve ne quandò ábeas unà cum iis qui ímpia & contumeliósa verba in Dei nomen évomunt, condemnátus , cùm debuisses mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Psalmum, habes Prophetíam, præcepta Evangélica , Apostolórum prædicatiónes. Lingua psal-

lat : mens eórum quæ dicta sunt, scrutétur intelligéntiam ; ut psallas spíritu, psallas item & mente. Deus enim mínimè índiget glóriâ : sed te vult esse dignum, quî glóriam consequáre. Quapropter quod séminat homo, hoc & metet. Sémina glorificatiónem, ut corónas, honoresque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeò dicta sunt, quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo nunquàm fáciant, ac inutíliter ingrediantur. Utinàm inutíliter, non cum detrimento !

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est : adoráte in monte sancto ejus, * Quóniã sanctus Dóminus Deus noster. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte : nam & Pater tales quærit qui adórent eum : * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum : ℟. Laus ejus in ecclésia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. DOmus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis. 1. Tim. 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipsi tamquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Ecclesia Prophetia.

JErúsalem cívitas Dei, luce spléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient : & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt ;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te ; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te ; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in filiis tuis ; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum ; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatió-

jus Dóminus Deus

ıs ero si fúerint re-
ëminis mei * ad vi-
claritátem Jerúsa-

: Jerúsalem ex sap-
: smaragdo ædifica-
, * & ex lápide pre-
ınis circúitus muró-
s.
de cándido & mun-
es platéæ ejus ster-
* & per vicos ejus
cantábitur.
lictus Dóminus qui
t eam; * & sit reg-
ıs in sécula sæculó-
er eam. Amen.
a Patri, &c.
Omnis ædificátio
ta in Christo Jesu,
ı templum sanctum
ino; in quo & vos
ámini in habitácu-
: in Spíritu. *Ephes.*

. a. Dei ædificátio
ndamentum pósui:
que vídeat quó-
ıperædíficet; fun-
m enim Christus
Cor. 3.

ULUM. 1. *Cor.* 6.

ıescítis quóniam
ıbra vestra tem-
nt Spíritûs sancti
bis est, quem ha-
)eo, & non estis
Empti enim estis
ıgno: glorificáte
:e Deum in cór-
ro.

HYMNUS.

PAtris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hîc sacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hîc & infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hîc suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.

Hîc salus ægris ánimis parátur:
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hîc adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.

Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs:
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.

Laus Deo, qui nos sibi consecrávit:
Una sit Patri, parilíque Proli:
Par sit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos tibi templum facis,
Ter sancte, ter potens Deus,
Jugis tibi sit glória,
Per cuncta semper sǽcula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in introítu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟.

n tibi vota mea.

· *Octavam Anniver-* *omisso* Allelúia. *re-*) *sit ad primum aste-* * ; *& sic ad alias*]

SEXTAM.

. c. Ad Dóminum.

TULUM. *Apoc.* 3. vícerit, fáciam il- n columnam in tem- i mei, & foràs non tur ámpliùs : & scri- per eum nomen Dei & nomen civitátis i novæ Jerúsalem, scendit de cœlo à o, & nomen meum .

r. Beátus * quem & assumpsísti, * Al- allelúia. Beátus. ibitábit * in átriis * Allelúia. Glória. *Ps.* 64.

eáti qui hábitant in ua, Dómine : ℟. In eculórum laudábunt 83.

NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

'ULUM. 2. *Cor.* 5. us quóniam si ter- ris domus nostra hu- tatiónis dissolvátur, lificatiónem ex Deo is, domum non ma- m, ætemam in cœ- m & in hoc inge- is, habitatiónem ı, quæ de cœlo est, lui cupientes.

. Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum ! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætatus sum. 74.

Ant. 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 96.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Meménto. *cum sua divisione*, 157. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 55.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 107. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti

sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Isaiæ* 33.

RЕſpice Sion civitátem ſolemnitátis noſtræ : óculi tui vidébunt Jerúſalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquam transferri póterit : nec auferentur clavi ejus in ſempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia ſolúmmodò ibi magníficus eſt Dóminus noſter.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúſalem ſancta, & alièni non transíbunt per eam ámpliùs, allelúia. *Joël.* 3.

HYMNUS.

Urbs beáta, vera pacis
Víſio Jerúſalem,
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus :
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus ſuis Deus.

Síngulis ex margarítis
Singulæ portæ nitent :
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus :
Anguláris petra Chriſtus
Fundat urbis mœnia.

Ejus eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus :
Æmulantes hìc beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè ſunt aperta
Civitátis óſtia :
Quiſquis ambit huc veníre,
Inferíque mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chriſma cujus nos inungens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei : ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio eſt in te. *Pſ.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Greſſus rectos fácite pédibus veſtris; acceſſiſtis enim ad civitátem Dei viventis Jerúſalem cœleſtem : ítaque regnum immóbile ſuſcipientes, ſerviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, lxix.

[¶ *De Dominica (ſi occurrat intra Octav. Anniverſarii Dedic.) ſit Officium ut in Pſalterio, cum Commem. Octavæ in utriſque Veſp. & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno Feſti, juxtà* Feriam.

j. de Script. occ. è
una : ij & iij. ut ha-
·à pro qualibet die.
L A U D E S.
la 5. a. Omnis ædi-
›nstructa in Christo
·escit in templum
in Dómino ; in
vos coædificámini
ículum Dei in Spí-
›hes. 2.
Jerúsalem. lxxvj.
ORAS, omittitur
in ℟℟℟ brevibus.
E S P E R A S.
›la 4. E. Unus de
Angelis sústulit me
, & ostendit mihi
ı sanctam Jerúsa-
:ndentem de cœlo
Apoc. 21.
N D A D I E.
sancti Augustíni
Epíscopi.
›. in Dedic. Tom. 5.
Lectio ij.
·itas hujus congre-
›nis, dedicátio est
·ratiónis. Domus
rárum oratiónum,
domus Dei, nos
›mus Dei nos ipsi,
›c século ædificá-
in fine séculi dedi-
:difícium, imò æ-
ıabet labórem, de-
:ultatiónem. Quod
, quandò ista sur-
ıoc fit modò, cùm
ntur credentes in
. Credendo enim,
ylvis & móntibus
lápides præcidun-
verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicèm, cohærendo sibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Déniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicèm amáte.

T E R T I A D I E.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. *Lectio ij.*

DUm novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; inveními à nobis debéri, & Deo nostro máximam lau-

dem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium; inspirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccles. C. 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliū de suâ temporáli terrenâque substántiâ, cùm in thesauris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædifícia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus, ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti: ubi sa-

piens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem angulárem; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

CHristus simul est & lapis fundamentális, quia ipse nos regit; & anguláris, quia ipse conjungit. Ipsa est petra suprà quam vir sápiens ædíficans domum suam, contrà omnes hujus séculi tentatiónes tutíssimus persevérat; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante subvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipse est & pax nostra, qui fecit útraque unum: in ipso enim neque circumcísio quidquam valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverso venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo síbimet copuláti sunt.

Cap. 2. Lectio iij.

ITaque sicut hoc ædifícium visíbile factum est nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipsi sumus, Deo spirituáliter habitatúro construítur. Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus, sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc nostrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc nostrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis nostræ conformábit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulorum formam retinentes: ideòque communíter ómnibus, statìm atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo igitur socórdiâ tórpeat, némo secuiáribus rebus suspensum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdotes intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidèm míllies [illegible] tiùs malim in domum [illegible] cújusvis vestrûm ingressus [illegible]

títui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quàm illud; quandóquidèm hæc magis próprie domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hìc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiósior est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magìsque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hîc & léctulus est valdè illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut qui non frustrà sementem fécerim, ut qui non incassùm labóres pertúlerim. Undè ígitur hoc lucrum conjício, undè perspício sermónes ad ópus profícere? Nimírùm, ex hoc concursu; ex eo quòd Ecclésiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuáque statióne; ex eo quòd angelicórum órdinum statiónem imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Ecclésiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléstium, tum terréstrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ nostræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Ecclésia congregári. In Ecclésia, gaudéntium conservátur gáudium. In Ecclésia, ánimo dejectórum est recreátio. In Ecclésia, doléntium est voluptas. In Ecclésia, defatigatórum est respirátio. In Ecclésia, laborántium est réquies. Veníte enim, inquit, post me, qui laborátis & oneráti estis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce potest esse desiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Ecclésiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Vesperis Festi.

OCTAVA
DEDICATIONIS.
Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lect.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cæsárii Epíscopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui est in Dedic. Ecclesiæ. *Lectio iv.*

QUotiescumquè, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus; quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; & íterùm: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritûs sancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei; quantùm póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat: sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur; claudátur diábolo, & aperiátur Christo.

Serm. 230. *Lectio v.*

QUia, fratres, habitáre desíderat in nobis Deus, cum ipsíus adjutório ita cor nostrum studeámus bonis semper cogitatiónibus occupáre, & córpora nostra ab omni sorde luxúriæ munda custodíre, ut Deum in nobis delectet habitáre. In templo enim à Salomóne ædificáto légimus duo altária fuisse constitúta, unum forìs, áliud intùs: in illo quod forìs erat, animálium celebrabátur sacrifícium; in illo verò quod intùs erat, thymiámatis offerebátur incensum. Videámus ergo ne fortè in nobis duo sint altária constitúta; córporis scílicet, & cordis nostri. Déniquè duplex à nobis sacrifícium quærit Deus: unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus.

Lectio vj.

IN illo altári, quod à Salomóne légitur dedicátum, júgiter quotidiánus ignis ardébat: quod útinàm & in nobis píetas divína perfíciat! Undè non solùm oratiónibus; sed étiam bonis opéribus placandus est Deus; ut in altári cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni míttere in terram; & quid volo nisi ut accendátur? Quia duo sunt ignes; cupiditátis scí-

licèt, & caritátis: & unus de parte Dei, alter de parte diáboli: unus dévorans ómnia mala, alter universa bona consúmens. Consíderet unusquisque consciéntiam suam: & si in se videt ignem cupiditátis ardére, cum Dei adjutório festínet extínguere; quia nihil in illo boni remanére póterit, quem ignis cupiditátis accénderit; sicut è contrário nihil in eo mali remanébit, in quo ignis árserit caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat: & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima síquidem ejusdem templi dedicátio à Salomóne, témpore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis est facta; quandò speciáliter constitútum esse légitur, ut eádem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur officiis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis obsérváta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi moderno témpore dignóscitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jesus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magìs nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sánguinis sacramenta celebrantur visitáre gaudébit. Si perambuláre non despexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvìs potentíssimus ac sapientíssimus, ad orandum stare solébat; quantò magìs penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat: si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit?

in Dominicam inciderit, loco sequentis Lectionis legitur Evangelium cum Homilia Dominicæ occurrentis.]

Lectio ix.

NEque enim putandum est, quia domus solúmmodò in qua ad orandum, vel ad mystéria celebranda convenímus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & simus; cùm maniféstè dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

OFFICIUM B. MARIÆ
IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ sextæ præcedentis,

CAPITULUM. *Genes.* 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus tibi, Christe,
Cujus Virgo parens:
Laus par sit & Patri,
Sit par tibi, Flamen. Amen.

Ante Præsentationem.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam; ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Beátus venter, qui te portávit, & úbera quæ suxisti. Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio Beáta témpora. *ut infrà ad Laudes.*

Post Præséntationem.

℣. Deus operátus est sa-

lútem in médio terræ : ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13.

Oratio , Concéde nos, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

HYMNUS.

Virgíneis títulis matris quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benigna tuos.
Fúlgida stella maris, fecli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens, própiùs res áspice nostras.
Dicáris pópuli vita salusque tui.
Cujus Virgo parens, sit laus tibi summa Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

Cùm in Vesperis Feriæ sextæ facta est tantùm commemoratio de B. M. tunc ad Complerorium dictæ Feriæ vj. In fine Hymni dicitur Doxologia.

Qui natus es de Vírgine; *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm gloríficâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória

Patri:

Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 2. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones ut ordinantur post Psalter.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: *Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in æternum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Benedictionem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. *Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psal. de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras.
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olýmpo,
Quæ non dona memor reddet olympus!

Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Ante Præsentationem.

℣. Ipse tanquàm sponsus, ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

Oratio.

Beáta témpora celebrantes, quæ per temporálem Unigéniti tui Nativitátem, & partum Maríæ Vírginis consecrasti; quæsumus, Dómine, ut ejusdem Dei genitrícis intercessióne, & in illo renasci, & tanti mystérii fructum júgiter in nobis conserváre mereámur; Per eumdem Dóminum.

Post Præsentationem.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

Dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. br. Deus in médio

ejus ; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo : * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Iſraël, & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari uſque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * uſque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Manifeſtum eſt quòd ex Juda ortus sit Dóminus noſter. *Hebr.* 7.

Capitulum. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege ; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. *Justítia &* pax * oſculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

Mense Januario.

Ex libro Epiſtolárum sancti Cyrilli Alexandríni.

Conc. Eph. part. 1. *cap.* 9.

Lectio iij.

QUòd Verbum caro factum perhibétur, id áliud nihil eſt, quàm quòd, perindè ac nos, carni & sánguini communicávit, noſtróque córpore sibi adjuncto, ex muliére prodíerit, deitáte intérim, aut ex Patre nativitáte non abjectâ : mansit enim in ipsa quoque carnis aſſumptióne quod priùs erat. Hoc exactióris fídei doctrína ubíquè prædicat : hoc sanctos Patres sanxiſſe, eâque de causâ sacram Vírginem Deíparam appelláre mínimè dubitaſſe conſtat ; non quòd Verbi natúra, ipsiúsve divínitas, ortûs sui princípium ex sancta Vírgine súmpserit ; sed quòd sacrum illud corpus ánimâ intelligente perfectum, ex ea tráxerit ; cui & Dei Verbum secundùm hypóſtasim unítum, secundùm carnem natum dícitur.

MENSE FEBRUARIO.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

Orat. in Nativ. Christi.

Lectio iij.

AUdi pudícam Vírginis vocem. Angelus partum núntiat: at illa virginitáti inhæret, & integritatem angélicæ demonstratióni anteponendam júdicat: nec Angelo fidem non habet, nec à propósito recédit suo. Interdixi, inquit, mihi consuetúdine viri. Quómodò istud erit mihi, quóniam virum non cognosco? Hæc Maríæ vox, demonstrátio est eórum quæ in occulta históría referuntur. Si enim nuptiárum causâ ducta fuisset à Joseph, quómodò paritúram Angelo prænuntianti se rem novam & aliénam audíre præ se tulisset, cùm ipsa quoque sese obstrinxisset natúræ lege ut aliquandò mater esset? Verùm quia carnem Deo consecrátam, tanquàm sanctum áliquod oblátum munus, oportébat intactam integramque præstáre; idcircò, Licèt, inquit, Angelus sis, licèt è cœlo vénias, licèt id quod osténditur, natúram súperet humánam; tamen me virum cognóscere nefas est: quómodò sine viro mater ero? Joseph enim sponsum novi, sed virum non cognosco.

MENSE MARTIO.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, adversùs hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio iij.

IN sua própria veniente Dómino; & suâ própriâ eum bajulante conditióne, quæ bajulátur ab *ipso*; & recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciente; & seductióne illâ solútâ quâ seducta est malè illa quæ jam viro destináta erat virgo Eva: per veritátem evangelizáta est benè ab Angelo jam sub viro Virgo María. Quemádmodùm enim illa per angélicum sermónem seducta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, uti vírginis Evæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodùm astrictum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem; æquâ lance dispósita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

)FFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Dicitur in Choro secundùm consuetudinem locorum · Ecclesiarum , & ut præscribitur parte 3. Rubricarum eneralium.*]

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offi-:um Nocturnum , Laudes & Vesperæ dicuntur intrà uffragia. Prima post Primam diei , antè Officium Capi-ıli : Tertia post Benedicámus. *Tertiæ ; & sic de ceteris Ioris.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María na-um , * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm gloríficâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles ;
Sublímis résidens, Virgo María ,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne ;
A quo , te précibus subveniente ,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit , glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda,. tibi glória , Flamen. Amen.

Ant. sola Ave.

PSALMUS 44.

Christus , Rex ; Regina , Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in ætcrnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & căsia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Divisio Psalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: *

dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones de B. Mi post Psalterium.

Lectio j. Isaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nómen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxxxix.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. Ps. 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 108. Dóminus regnávit; decórem. 11. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2.
De adventu Christi Prophetia.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *sub sola Ant.* Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus?
Inter perpétuos Numinis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

Oratio.
, qui de beátæ Ma-
vírginis útero Ver-
n , Angelo nun-
carnem suscípere
præsta supplícibus
qui verè eam geni-
ei crédimus , ejus
ntercessiónibus ad-
, Per eumdem Dó-
nostrum.
fragium de omni-
tis.
P R I M A M.
Y M N U S.
ento, de Deo Deus,
od matre natus Vír-
,
issertus , pérditi
edemptor véneris.
:, Dei Virgo pa-
,
nigno réspice :
em tuâ prece
nobis Fílium.
itus es de Vírgine ,
bi sit glória
tre , cumque Spí-
,
terna sécula.
en.
Dómine Dóminus
16. Fundamenta.
itáte. . . quia mi-
:o. *sub Ant.* Fílius
is est ei ex sémine
secundùm carnem.

ULUM. *Isaiæ* 11.
liétur virga de ra-
Jesse , & flos de
is ascendet , & re-
super eum Spíritus

Hyemalis.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo , * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in séculum séculi semen ejus , ℟. Et thronum ejus sicut dies cœli. *Ps.* 88.

Oratio.

PRótege , Dómine , fámulos tuos subsídiis pacis ; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes , à cunctis hóstibus & perículis redde secúros ; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus , Memento , de Deo Deus. *ut suprà.*

Ps. Crédidi propter. 114. Ad te levávi. 95. Nisi quia. 54. *sub Ant.* De María natus est Jesus , qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum : Ecce Virgo concípiet , & páriet fílium ; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus ; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo : * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus , qui salútis ætérnæ , beátæ Máríæ virginitáte fœcundâ , humáno

géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij.

Ps. Qui confídunt. 96. In convertendo. 55. Beáti omnes. 157. *sub Ant.* Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij.

Ps. Memento. 157. *Divisio hujus Ps.* Juravit. 158. Ecce quàm bonum, 75, *sub Ant.* Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justitia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ps. Dixit Dóminus. 28. Laudáte, púeri. 30. Lætátus sum. 74. Nisi Dóminus. 96. Lauda Jerúsalem. 107. *sub sola Ant.* In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo

suo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus, Ave, maris stella. lxxxvij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

CORdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 135. De profundis. 96. Dómine non est exaltátum. 97. *sub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera,
factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula
cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, hónores:
Annue, sollícitâ quam
prece poscit, opem.
Cujus Virgo parens, laus sit
tibi summa, Redemptor;
Compar sit Patri, Spiri-
rituíque decus.
Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætermum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de mórte. *Esther* 15.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætemam; Per Dóminum nostrum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INviolàta, íntegra & casta es, María:
Quæ es effécta fúlgida cœli porta.
O mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per sécula.
O benigna! O benigna! O benigna!
Quæ sola inviolàta permansisti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Christum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum generalium.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dó-

minus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino ; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ

sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimìs: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stétérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me: * inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum: Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & ma-

lum coram te feci ; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útiquè ; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta ; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adversa spes in Dei Verbo, per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt sicut firmus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus

sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

PSALMUS 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de se, omnia de Deo misericorde præsumentis instantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te; * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Beatórum Spirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Pápule, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Tauríne, ora.
Sancti Nicáſi & Mellóne, oráte pro nobis.
Sancte Irenæe cum *sóciis* tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionyſi cum *sóciis* tuis, ora pro *nobis.*
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Sylvi, ora.
Sancte Orienti, ora.
Sancte Germéri, ora.
Sancte Majáne, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Sylvíne, ora.
Sancte Eremberte, ora.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora pro nobis.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.
Sancte Martíne, ora pro nobis.
Sancte Nicoláe, ora pro nobis.
Sancte Cárole, ora pro nobis.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Honeste, ora pro nobis.
Sancte Benedicte, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora pro nobis.
Sancte Domínice, ora pro nobis.
Sancte Francisce, ora pro nobis.
Sancte Ludovíce, ora pro nobis.
Sancte Roche, ora.
Sancte Raymunde, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Margaríta, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Ursula, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Therésia, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Quitteria, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
Ab ira tua, líbera nos.
A subitánea & improvísa morte, líbera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
Per Adventum tuum, líbera nos, Dómine.

Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptísmum & sanctum Jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem & Sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per adventū Spíritûs sancti paracléti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætemam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiã ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, éleison. Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipentur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, & ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assistens manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem in sécula seculórū. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ], precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, eam in pace suscípias, & in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, *Dómine* Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Ecclesiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvisti. *Delicta* juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: sed memento miseratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te sperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem suum unà cum Patre & Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui *tribulant* me? * multi insúrgunt adversùm me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sáncto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus, * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. *Ps.* 68.

℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte salútis tuæ. *Ps.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum. *Ps.* 68.

℣. Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat super me púteus os suum. *Ps.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. *Ps.* 34.

℣. Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me. *Ps.* 85.

Orémus.

Unigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluisti in præsépio nasci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, sputis fœdári, spinis coronári, cruci affígi, cum sceleráris deputári, & inter acerbíssimos dolóres expiráre: quæsumus ut per has sanctíssimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum N. [*vel* fámulam tuam N.] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxisti latrónem tecum crucifixũ; Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Posteà legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem secum; & cœpit pavére & tædére, contristári & mœstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem; susti-

néte hîc, & vigiláte mecum. Et progressus pusillùm, pósitis génibus, orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fíeri posset, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste: ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu, * Dómine, ne moreris.

Glória Patri, &c.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me: ℟. *Et formído mortis cécidit super me. Ps.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt super me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine; ℟. *Dixi:* Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes *meæ. Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequandò dicat inimícus mus: Præválui adversùs eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubescam; quóniam speravi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem, & per agóniam quam, instante passióne, pertulisti, quandò factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram: succur-

ré * fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne mortis * constitúto [*vel* constitútæ] : tuére * eum [*vel* eam] in hac hora contrà diabólicos incursus : líbera * eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus ; & de peccatórum suórũ conscientia formidantem, fac * eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immensa largitáte * secúrum [*vel* secúram] : Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me ; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine ; * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam ; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me ; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte univérsa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax ; ℟. Réspice in me, & miserére mei. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine ; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? ℟. Et volábo & requiéscam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attráxi te, míserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offérre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus [illegible]

ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de córpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabacthání? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Pósteà, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et continuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? & íterùm: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosíssimam mortē quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas. ℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egressâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, proùt necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 133.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 67.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 124.

Ps. 56. Miserére meî, Deus..... quóniam in te confídit. 145.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 124.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 160.

Ps. 87. Dómine Deus salútis. 150.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório. 33.

Ps. 138. Dómine, probasti me. 135.

Egressâ autem animâ, dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemísti me, Dómine Deus veritátis: illustra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam]; * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemísti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos, &c.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine;

℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiscū, &c.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] século, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de córpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabacthánì? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Pósteà, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et continuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illius horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? & íterùm: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosíssimam mortē quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis *in æternum* cantet misericórdias tuas. ℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egresâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, proùt necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 133.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 67.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 124.

Ps. 56. Miserére meî, Deus..... quóniam in te confídit. 145.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 124.

5. Inclína, Dómine,
tuam. 160.
7. Dómine Deus sa-
50.
10. Qui hábitat in
io. 33.
38. Dómine, pro-
e. 135.
ſtâ autem animâ ,
℟. In te, Dómi-
erávi; non confun-
æternum : accélera
as me : in manus
ommendo spíritum
: * Redemisti me,
e Deus veritátis :
fáciem tuam super
m tuum [*vel* ancil-
iam] ; * salvum
lvam] me fac in mi-
dia tua. ℣. Dómi-
u, súscipe spíritum
: * Redemisti me.
Act. 7.
e, eléison. Christe,
. Kyrie, eléison.
stò, Pater. *Altâ vo-*
. Et ne nos, &c.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi : ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiscū, &c.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Psalmus*, Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depositione corporis, & in Anniversariis solemniter celebratis.*] *Vigiliæ in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis dicuntur cum unico Nocturno sic : die Dominicâ primum : Feriâ II. & V. dicitur etiam primum ; Feriâ III. & VI. secundum ; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.*

Cæterùm Vigiliæ dicunt. cùm unico, vel cùm tribus Nocturnis secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei : si verò celebrentur vespere, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 58. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua : propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Miserére. 56. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

In Ps. Usquequò Dómine. 77. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, sine Benedictionibus & sine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. *Quid* est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi : quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsíeris, non subsístam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt : * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * *Dies. Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ : dimittam

ìm me elóquium
, loquar in amari-
ánimæ meæ. Dicam
Noli me condem-
índica mihi cur me
ices. Numquid bo-
ɔi vidétur, si calum-
ne, & ópprimas me
ıánuum tuárum, &
ım impiórum ádju-
Numquid óculi cár-
i sunt? aut ficut vi-
mo, & tu vidébis?
ıid ficut dies hómi-
s tui, & anni tui
umána sunt témpo-
quæras iniquitátem
& peccátum meum
is? Et scias quia
ıpium fécerim, cùm
.o qui de manu tua
erúere. Manus tuæ
ıt me, & plasmavé-
e totum in circúitu;
repentè præcípitas
lemento, quæso,
icut lutum féceris
in púlverem redúces
onnè ficut lac mul-
, & ficut cáseum me
ıfti? Pelle & cárni-
tifti me; óssibus &
compegisti me. Vi-
misericórdiam tri-
ıihi, & visitátio tua
rit spíritum meum.
eccávi valdè; sed
or, Dómine, ut
as iniquitátem ser-
quia stultè egi ni-
. Deus, propítius
ii peccatóri. * Pre-
ómine. 2. Reg. 24.

Lectio iij. Job 10.

Quarè de vulva eduxisti me? qui útinàm consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam; expectábo Deum salvatórem meum; consurgam, cùm sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 111. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 48. *Ant.* 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 48. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me; non erubescam, quóniam sperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestiméntum quod comméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiámsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiámsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonnè tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; númerus ménsium ejus apud te est; constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundaméntum, & opus ejus árserit, detriméntum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinume-

xaſti ; ſed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * Audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël: noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum: ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo: * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. Dóminus illuminátio: 109. *Ant.* 1. e. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

In Diviſionem ejuſd. Pſ. Exaudi, Dómine. 110. *Ant.* 1. g. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

In Pſ. Quemádmodum deſíderat. *cum ſua diviſione* 90. *Ant.* 3. c. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei!

℣. Quarè triſtis es, ánima mea? & quarè conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 42.

Lectio vij. Job 16. & 17.

BReves anni tránſeunt; & ſémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur; dies mei breviabuntur, & ſolum mihi ſúpereſt ſepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxtà te; & cujuſvis manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem; * Et in carne. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei tranſiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt; & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; Mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergò nunc præſtolátio mea? & patiéntiam meam quis conſíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam æternam; & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. ℣. Omnes quidèm reſurgémus; ſed non omnes immutábimur: * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum; & derelícta ſunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tetigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem ætemam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. 159.

Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miseratiónū tuá-

rum dele iniquitátem meã.
In Ps. Te decet. 86. *Ant.* 3. b. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.
In Ps. Dómine, exaudi oratiónem meam; aúribus. 151. *Ant.* 5. e. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.
Ant. 2. e. Miserére.
CANTICUM. *Baruch* 3.
Misericordia Dei in angustiis animæ humiliter obsecranda.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te :
Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; * & miserére nostrî, quia peccávimus ante te.
Quia tu sedes in sempiternum; * & nos períbimus in ævum?
Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël,
Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui : * & agglutináta sunt nobis mala.
Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto :
Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.
Ant. Miserére nostri, Dómine; quia peccávimus ante te.
In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 66. *Ant.* 7. b. Omnis spíritus laudet Dóminum.
Ad Benedictus.
Ant. 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.
Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, excepto quòd loco Psalmi* Lauda. *dicitur Ps.* De profundis. 96.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrũ nostrórum, sed * Memento manûs tuæ & nóminis tui.
℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

fatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Misericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquàm sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & inólita benignitáte, clementiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testamenti tui Míchaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Ps. In éxitu. 30. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum sanctis & electis tuis æternis sédibus præcípias sociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas, viamque illi justítiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor

mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insigníta, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

In Psalm. Dilexi. 53. Crédidi. 114. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. Confitémini. 15. *&* Beáti immaculáti. 16. *integrè*, *Ant. sola*, 4. g. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculsi, & quodámmodò córdibus sauciáti; misericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari nostri *N.* [*vel* caræ nostræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem blandè leniterque suscípias; & quas ex carnáli commoratióne contráxit máculas, tu Deus, inólita bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen : Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen : Oblivióni in perpétuum tradas, *Chorus*. Amen : Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóquè reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hæréditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem : præsta, quæsumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

BEátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit mensam, dicit:

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro universis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 159. *Si verò non procedatur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *Qui Psalmus semper dicitur, quando absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

.edícam Dóminum
:émpore ; ℟. Sem-
ejus in ore meo.

Dómino laudábi-
ıa mea : ℟. Au-
ınſuéti , & læten-
33.
agnificáte Dómi-
:um ; ℟. Et exal-
ɔmen ejus in idip-
33.
: nomen Dómini
um , ℟. Ex hoc
k uſque in ſécu-
112.
búere dignáre, Dó-
ıe , ómnibus nobis
:iéntibus , propter
ánctum tuum , vi-
rnam.
nen.
edicámus Dómino.
grátias.
iori voce , Fidélium
per miſericórdiam
ıieſcant in pace.
nen.

ɔICTIO MENSÆ
ˈE CŒNAM.

:dícite. ℟. Dómi-
.
a à te expectant ut
eſcam in témpore:
illis cólligent ; ape-
:e manum tuam ,
implebuntur boni-
ſ. 103.
a Patri , &c.
:, eléiſon. Chriſte ,
Kyrie , eléiſon.
, Pater. *Clarâ voce* ,
ıos , &c.

Orémus.

Benedic , Dómine , dona † tua , quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri ; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

Beáti qui vocáti ſunt ad cœnam nuptiárum Agni. *Apoc.* 19.

Glória Patri , &c.

Qui benedixit menſam , dicit :

Benedictus Deus in donis ſuis , & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis ; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua , ut ſuprà.

¶ In Jejuniis , *ad refectionem fit Benedictio menſæ & Gratiarum actio , ut notatum eſt pro Cœna.*

AD UTRAMQUE refectionem.

A NATALI DOMINI , ad Vigiliam Epiphaniæ.

BENEDICTIO.

Benedícite. ℟. Dóminus.

Verbum caro factum eſt , allelúia , & habitávit in nobis , allelúia. *Joan.* 1.

Glória Patri , &c.

Kyrie , eléiſon. Chriſte , eléiſon , Kyrie , eléiſon. *Et reliqua , ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

NOtum fecit Dóminus, allelúia, salutáre suum, allelúia: Ps. 97.

Glória Patri. Et reliqua, ut suprà, excepto quòd loco Psalmi Miserére. dicitur Psalmus, Cantáte.... quia mirabília fecit. 50.

IN EPIPH. DOMINI, ET PER OCTAVAM.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Omnes de Saba vénient, allelúia, aurum & thus deferentes, allelúia. Is. 60.

Glória Patri. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Et reliqua, ut suprà.

GRATIARUM ACTIO.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, allelúia; reges Arabum & Saba dona addúcent, allelúia. Ps. 71.

Glória Patri. Et reliqua, ut suprà, excepto quod loco Ps. Miserére. dicitur Ps. Deus, judicium. cum sua divisione. 59.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cantic. Benedictus. 14.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò. Pater. *usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. Ps. 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. Ps. 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. Ps. 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. Ps. 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. Ps. 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. Ps. 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! Ps. 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad ætèrnæ salútis portum, pervenîre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naúfrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 110. Benedixisti. 63. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 160. Crédidi. 114. De profundis clamávi. 96.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére meî: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Convértere, Dómine; úsquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

Sacerdótes tuî induantur justítiam, & sancti tui exultent. *Ps.* 131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in ómnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus sem-

per consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitando puríficа; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me. 111. Benedícam Dóminum. *cum sua divisione*, 112. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum sua divisione*, 92.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, divites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum misericors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

COgnóscimus, Dómine, tuæ circà nos cleméntiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè sibi

ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium ſacerdotále ſuſcépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi fervéntiùs de cétero deſervíre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

Amen.

CANONES PARTIS HIEMALIS.

De Adventûs Tempore. De reverentia sacris Scripturis debita, & de sacrorum Canonum auctoritate atque observantia.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

Ex Synodo Trecensi * & ** Litterâ sancti Caroli de Adventûs tempore.

* *Anno* 1459.

** *An.* 1573.

† IN Adventu Dómini est multùm commendábile jejúnium illis quibus Dóminus déderit voluntátem páriter & facultátem, & máximè Cléricis. . . . . Jejúnium toto Adventu à multis olìm fidélibus observátum; útpotè quibus totum hoc tempus sit instar Natalitiórum Dómini vigíliæ; quod lóngius vidéri non debet, considerátâ Festi illíus excelléntiâ. Tu autem, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *Cap.* 25.

SCiant Sacerdótes Scriptúras sanctas, & Cánones mediten tur; ut omne opus eórum in prædicatióne divína & doctrína consistat; atque ædíficent cunctos, tàm fídei sciéntiâ, quàm óperum disciplínâ.

FERIA TERTIA.

Ex Epístola Leónis Papæ quarti, ad Epíscopos Británniæ.

Script. post ann. 847. *tom.* 8. *Conc.*

NOn cónvenit áliquem judicáre, & sanctórum Conciliórum Cánones relínquere, vel Decretálium régulas quæ habentur apud nos simul cum illis in Cánone; quia qui illórum sanctórum Patrum Statúta quæ apud nos Cánones prætitulantur, non recéperit, ipse se convincit nec Cathólicam & Apostólicam fidem, nec sancta Christi Evangélia quátuor utíliter & efficáciter, & ad effectum suum retinére vel crédere.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Nicæno secundo.

Ann. 787. *C.* 1.

CAnones ampléctimur non solùm qui ab almis Apóstolis & universálibus Synodis, sed qui étiam in áliis Concíliis quæ locáliter per Províncias & regiónes sunt collecta, in expositiónem hujúsmodi De-

cretórum promulgáti sunt, & qui à sanctis Pátribus nostris prolàti fuisse probantur. Ab uno enim omnes eodemque Spíritu illumináti, quæ erant utília definiérunt.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Meldensi.
Anno 845. *C.* 34.

CAnonum statúta ab ómnibus custodiantur; & nemo in actiónibus vel judíciis Ecclesiásticis suo sensu, sed eórum auctoritáte ducátur.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Sess.* 25. *de Ref.* *C.* 18.

SCiant universi sacratíssimos Cánones exactè ab ómnibus & quoad fieri póterit indistinctè observandos. Quòd si urgens jústaque rátio, & major quandóquè utílitas postuláverit, cum alíquibus dispensandum esse; id, causâ cógnitâ, ac summâ maturitáte, atque gratìs à quibuscumque, ad quos dispensátio pertinébit, erit præstandum: àliterque facta dispensátio, surreptítia censeátur.

SABBATO.
Ex Epístola Innocéntii Papæ primi, ad Macédones Epíscopos.
Scripta anno 416. *n.* 3.

QUod pro remédio ac necessitáte témporis statútum est, constat prímitùs non fuisse, ac fuisse régulas véteres quas ab Apóstolis, aut Apostólicis viris tráditas Ecclésia Romána custódit, custodiendásque mandat his qui audíre eam consuevérunt. Ergò quod pro remédio necéssitas réperit, cessante necessitáte, debet útiquè cessáre; quia álius est ordo legítimus, ália usurpátio quam ad præsens tantùm fieri tempus impellit.

De tyrocinio Clericali, Tonsura & minoribus Ordinibus.

DOMINICA II. ADVENTUS.
Ex Concílio Sardicensi.
Ann. 347. *Can.* 13.

COnvéniens non est, nec rátio, vel disciplína pátitur, ut témerè ordinétur, aut Epíscopus, aut Présbyter, aut Diáconus; máximè cùm & magister Géntium beátus Apóstolus, ne hoc fieret, denuntiasse & prohibuisse videátur; sed hi quorum per longum tempus examináta sit vita, & mérita fúerint comprobáta.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Sess.* 23. *de Reform.* *C.* 4.

PRimâ tonsúrâ non initientur qui Sacramentum Confirmatiónis non suscéperint, & fídei rudi-

docti non fúerint, légere & scríbere , & de quibus pro- :onjectúra non sit Deo fidélem cul- stent, hoc vitæ ge- isse.

A TERTIA.
ncílio Tridentíno.
1563. Sess. 23.
Reform. C. 11.

óres Ordines iis i saltèm intélligunt Latínam, per m interstítia, nisi píscopo expedíre débitur, conferan- it eò accurátiùs n sit hujus disciplí- lus possint edocéri, noquóque múnere præscriptum Epísc. exérceant, idque i ascripti erunt Ec- nisi fortè ex causa m absint.

A QUARTA.
ncílio Tridentíno.
1563. Sess. 23.
Reform. C. 11.

gradu in gradum dant Clérici minó- n eis cum ætáte vi- um & doctrína ma- escat: quod & bo- orum exemplum, uum in Ecclésia ium, atque major sbyteros & supe- rdines reveréntia, ior quàm ánteà Christi Commú- ximè comprobá-

FERIA QUINTA.
Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.
Ann. 1531. Tit. 37.

INhibémus, ne quis promoveátur, vel ei lítteræ dimissóriæ ad sacrum Subdiaconátûs Ordinem concedantur, nisi sub benefícii título, vel próprii patrimónii, super quo per Vicários nostros, aut Officiálem nostrum, aut álios à nobis delegandos, fiat díligens inquisítio, per testes omni exceptióne majóres.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. Sess. 23.
de Reform. C. 13.

SUbdiáconi & Diáconi ordinentur habentes bonum testimónium, & in minóribus Ordínibus jam probáti, ac lítteris & iis quæ ad Ordinem exercendum pértinent, instructi. Qui sperent, Deo auctóre, se continére posse, Ecclésiis quibus ascribentur, insérviant; sciantque máximè decére, si saltèm diébus Domínicis & solémnibus, cùm altári ministráverint, sacram Communiónem percéperint.

SABBATO.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. Sess. 23.
de Reform. C. 14.

QUi ad Presbyterátûs Ordinem assumuntur, bonum hábeant testimó-

nium. Non modò in Diaconátu ad minus annum íntegrum, nisi ob Ecclésiæ utilitátem ac necessitátem áliud Epíscopo viderétur, ministráverint, sed étiam ad pópulum docendum ea quæ scire ómnibus necessárium est ad salútem, ac ad ministranda Sacramenta, diligenti exámine præcedente, idónei comprobentur; atque ita piétate ac castis móribus conspícui, ut præclárum bonórum óperum exemplum & vitæ mónita ab eis possint expectári.

De Jejuniis quatuor Temporum, & de Ordinationibus.

DOMINICA III. ADVENTUS.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 7.

DOmínico die qui solemnem Ordinum collatiónem antecédet, hábitâ Conciúnculâ, Párochi jejúnium eâ potissimùm de causâ ab Ecclésia indictum esse pópulum dóceant, ut ritè Ordinátio ministrétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. *de Refor. C.* 12.

SCiant Epíscopi, non síngulos in ætáte constitútos, debére ad Ordines assúmi, sed dignos duntáxat, & quorum probáta vita senectus sit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.

Anno 1576. *Part.* 2. *Tit.* 7.

IMpedimento irretítus ne ad sacram Ordinatiónem contrà sacrórum Cánonum & Conciliórum præscriptum accédat. Impedimento irretíti hi sunt; minóres natu, Sacramento Chrísmatis non confirmáti, rudes & ignári, criminósi, solémniter pœnitentes, neóphyti, ebrietáti & gulæ déditi, impudíci, lapsi post Ordinem susceptum, perjúri, usurárii manifesti, infámes, ratiocíniis obligáti, servi, córpore vitiáti, insígniter *deformes*, illegítimè nati, peregríni & ignóti, bígami, irreguláres, suspensi, interdicti, excommunicáti, morbo cadúco laborantes, energúmeni, non examináti, & non probáti.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. *Part.* 1. *Cap.* 5. *de Feriis iv. Temp.*

SAcra quátuor jejunióśrum Témpora, sicut olìm solemni celebritáte & religióso supplicatiónum offício colebantur; *ita* ad illórum cultum, pastoráli curâ erudítis fidélium méntibus, in usum antíquæ pietátis revocanda sunt.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Coloniensi.

Ann. 1536. *Part.* 1. *Cap.* 21.

QUo affectu ac propósito accédant Ordinandi, videndum accuratéque investigandum est, nùm vidélicèt Dei causâ tantùm, an pótiùs suæ commoditátis grátiâ ad Ordines capessendos aspírent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. *Part.* 2.

ANte sacræ Ordinatiónis tempus Párochi intrà Missárum solémnia pópulum ad illud éxcitent, ut Dei Sanctorumque ope piis fidélium precatiónibus impetrátâ, Epíscopus Ordines iis cónferat quos útiles operários Ecclésia Dei póstulat.

SABBATO.

Ex Epístola sancti Leónis, Papæ, ad Dióscorum Epíscopum Alexandrínum.

Anno 445. *C.* 1.

QUod à Pátribus nostris propensióre curâ nóvimus esse servátum, à vobis hoc vólumus custodíri; ut non pafsim diébus ómnibus Sacerdotális, vel Levítica Ordinátio celebrétur; sed post diem Sábbati, ejus noctis quæ in prima Sábbati lucescit, exórdia deligantur in quibus his qui consecrandi sunt, jejúniis, & à jejunántibus sacra benedíctio conferátur.

De Functionibus & officiis sex Ordinum inferiorum.

DOMINICA IV.

ADVENTUS.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Sess.* 23. *de Ord.* 1. *Cap.* 2.

NOn solùm de Sacerdótibus, sed & de Diáconis sacræ líttcræ apertam mentiónem fáciunt; & quæ máximè in illórum Ordinatióne attendenda sunt, gravíssimis verbis docent: & ab ipso Ecclésiæ inítio sequéntium Ordinum nómina, atque uniuscujusque eórum própria ministéria, Subdiáconi scilicèt, Acólythi, Exorcistæ, Lectóris & Ostiárii in usu fuisse cognoscuntur, quamvis non pari gradu. Nam Subdiaconátus ad majóres Ordines à Pátribus & à sacris Concíliis refertur, in quibus & de áliis inferióribus frequentíssimè légimus.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *L.* 1. *C.* 7.

DIaconórum Ordo à tribu Levi accépit exórdium, in Evangélio autem primórdia eórum & in Ac-

tibus Apoſtolórum leguntur. Ex hinc jam decrevérunt Apóſtoli Apoſtolorumque ſucceſſóres per omnes Eccléſias Diáconos ordinandos eſſe, qui ſublimióri gradu céteris circà aram Chriſti quaſi columnæ aſſiſterent.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Anno 816. *L.* 1. *C.* 6.

SUbdiáconi in Eſdra inveniuntur, appellanturque ibi Nathinæi, id eſt, in humilitáte Dómino ſervientes: iſti oblatiónes in templo Dómini ſuſcípiunt à pópulis: iſti obédiunt offíciis Levitárum: iſti quoque vaſa córporis & ſánguinis Chriſti Diacónibus ad altária Dómini offérunt. De quibus quidèm plácuit Pátribus, ut quia ſacra myſtéria contrectant, caſti & continentes ſint ab uxóribus.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 3. *Cap.* 3.

QUi ſubdiaconátûs Ordini aſcriptus eſt, cùm ſtatìm lege aſtrictus ſit Canonicárum horárum offícium recitandi; nemo ad eum Ordinem capeſſendum recipiátur, qui horárii illíus Offícii cujus lege devinctus tenétur, rectè ac ritè recitandi perítus non ſit.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1576. *Part.* 3. *Cap.* 3.

UNuſquiſque eórum qui ſacris Ordínibus initiabuntur, diligenter admoneátur, quàm ſanctum munus ſuſceptúrus eſt. Verùm ejus ſermónis vis in Subdiáconis potiſſimùm monendis verſétur, quò réctiùs, dùm íntegrum eſt, deliberáre poſſint, an caſtitátem quæ perpétua illi Ordini eſt annéxa, profitéri velint; ne in eo Eccleſiáſtico ſpiritualíque múnere ſuſcipiendo quidquam agnatórum vel hujúſmodi aliénâ voluntáte, ſed ſuâ ſpontáneâ deliberatióne agant; nec verò in ſacri ejuſdem Ordinis ſuſceptióne vitæ hujus cómmodum aut áliud quidquam ejúſmodi, ſed Dei honórem ſibi propóſitum hábeant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Reform. Cap.* 4.

QUi cujuſcumque Ordinis offícia ac quælibet Benefícia in Eccléſiis óbtinent, aut impóſterùm obtinébunt, quibus vária ónera ſunt annéxa, videlicèt ut álii Miſſas, álii Evangélium, álii Epiſtolam dicant ſeu cantent: quocumque ii privilégio, exemptióne, prærogatívâ,

géneris nobilitáte sint insigníti, teneantur justo impedimento cessante, infra annum Ordines suscípere requisítos.

DIE XXIV. DECEMBRIS.
IN VIGILIA
NATALIS DOMINI.
Ex Concílio Bituricensi.
Anno 1584. *C.* 1.

† SErvétur Vigília Nativitátis Dómini, ad imitandum pietátem Pastórum, qui Christo Dómino eá nocte adoratiónis munus impendérunt.

DIE XXV. DECEMBRIS.
IN NATALI DOMINI.
Ex Concílio Toletáno.
Anno 684. *Cap.* 10.

SI quis Jesu Christo Dei Fílio, ex útero Maríæ Vírginis nato, áliquid aut Divinitátis immínuit, aut de suscepta humanitáte subdúcit, exceptâ solâ lege peccáti, & non eum verum Deum; Hominemque perfectum in una Persóna subsistentem sinceríssimè credit; anáthema sit.

DIE XXVI. DECEMBRIS.
In Festo
SANCTI STEPHANI.
Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ primi ad Clerum populumque Constantinopolitánum.
Lect. in Conc. Eph. 1. *An.* 431.

PAtiéntiæ vobis atque constántiæ forma, Stéphanus primus Christi testis existat. Plebs in hunc prædicantem strídui perfidórum: nec tamen idóneus Christi comes tácuit, quod vidébat.

DIE XXVII. DECEMBRIS.
In Festo
S. JOANNIS EVANG.
Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ primi ad Concílium Ephesínum.
Lecta in Conc. Ephes. Actione II. Ann. 431.

VOs hortor, fratres beatíssimi, respiciátur illa sola diléctio, in qua útiquè secundùm vocem Joannis Apóstoli, cujus relíquias præsentes venerámini, manére debémus.

De solemni Presbyterorum officio, & partibus muneris eorum ordinarii, ac operis.

DIE XXVIII. DECEMB.
Ex Decrétis Præsulum Ecclésiæ Gallicánæ Melodúni congregatórum.
An. 1579. *Tit. de Sacr. Ordin.*

DUóbus constat totum Presbyterórum ministérium, quorum álterum est ut in commissum sibi pópulum Deum réddere propítium nitantur piis précibus ac sacris sacrifíciis; álterum, ut sint religiónis magistri, meditantes in lege Dómini die ac nocte.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Anno 747. *Can.* 8.

PResbyteri sciant se necessáriò pro Dei intúitu debére à seculáribus negótiis causisque, in quantum præváleant, vacáre; altáris officium divinísque cultûs obséquium summâ intentióne persólvere; Oratórii domum & cuncta ad cultum ipsíus pertinéntia sub sua cura conserváre; Lectióni, Oratióni, Missárum celebratióni, Psalmisque canendis invigiláre.

DIE XXX. DECEMBRIS.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 4.

QUandò vita Sacerdótum cum doctrína non concordat, & auditóribus infirmis scándalum, & animárum provenire perículum non est dúbium. Proindè summóperè cavendum Sacerdótibus, ne offendículum fiant his quibus præsunt: tunc enim offendículum fiunt illis, quandò quod verbis prædicant, móribus impugnant.

DIE XXXI. DECEMBRIS.
Ex Capítulis *Herardi, Turonensis Epíscopi, atque ex **Concílio Parisiensi.
**An.* 858. ***An.* 1429. *C.* 22.

PResbyteri, sicut órdine sanctióres, ita verbo, incessu & actu sint reverentióres; quia celsitúdo gradúum graviórem peccáti facit cúmulum.... Quantò Ecclesiástici viri perfectióris statûs & majóris dignitátis honóre illustrantur, tantò majórem Dómino tenentur exhibére reveréntiam, & ab ómnibus illícitis diligéntiùs abstinére.

DIE I. JANUARII.
In Festo CIRCUMCISIONIS DOMINI.
Ex Concílio Lugdunensi secundo œcuménico.
Anno 1274. *Constit.* 25.

† QUod generáliter scríbitur ut in nómine Jesu omne genu flectátur, sínguli singuláriter in seipsis implentes, præcípuè dùm aguntur *Missárum* sacra mystéria, gloriósum illud nomen quandocumquè recólitur, flectant génua cordis sui, quod vel cápitis inclinatióne testentur.

DIE II. JANUARII.
Ex Capitulàribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.
Anno 797. *C.* 2.

OPortet (Sacerdótes) & assiduitátem habére legendi, & instántiam orandi; quia vita viri justi lectióne instrúitur & ornátur, & assiduitáte lectiónis munítur homo à peccáto, juxtà illum qui dicébat: In corde meo abscondi eló-

ua, ut non peccem
Hæc sunt enim arma,
vidélicèt & orátio,
s diábolus expugná-
ıæc sunt instrumenta
s æterna beatitúdo ac-
ur, vítia comprimun-
virtútes nutriuntur.

III. JANUARII.
apituláribus Theodul-
, Aurelianensis Episc-
i.
Anno 797. *C.* 3.
quandò à lectióne ces-
tur, debet operátio
qui; quia otiósitas
ca est ánimæ: & an-
s hostis, quem à lec-
sive ab oratióne va-
m invénerit, fácilè
ítia rapit. Per usum
que lectiónis discétis
ter & vos vivátis, &
doceátis. Per usum
ónis, & vobis & his
us in caritáte conjuncti
prodesse valébitis. Per
atiónem & córporis
eratiónem, & vítiis
enta negábitis, & ves-
necessitátibus subvenié-
& habébitis quò neces-
em patiéntibus porri-
s.

E IV. JANUARII.
Ex sancto Ambrósio.
3. *de Offic.* *C.* 20.
Empora quibus ab Ec-
clésia vacas, (ô Sa-
los,) lectióni impen-
Cur non Christum re-
s, Christum alloquá-
Christum áudias? Il-
allóquimur, cùm orá-
mus; illum audímus, cùm
divína légimus orácula.
Quid nobis cum aliénis dó-
mibus? Illi pótiùs ad nos
convéniant, qui nos re-
quírunt. Quid nobis cum
fábulis? Ministérium altá-
ribus Christi, non obsé-
quium homínibus deferen-
dum recépimus. Húmiles
decet esse, mites, man-
suétos, graves, patientes.
Modum nos tenére in óm-
nibus, vel tácitus vultus,
vel sermo annúntiet.

DIE V. JANUARII.
IN VIGILIA EPIPHAN.
Ex Concílio Aurelianensi
quarto.
Anno 541. *C.* 1.
† PLácuit Deo propítio, ut sanctum Pascha, ab ómnibus Sacerdótibus uno témpore celebrétur: quæ féstívitas annis síngulis Epiphaniórum die in Ecclésia pópulis denuntiétur.

DIE VI. JANUARII.
IN EPIPHANIA
DOMINI.
Ex Concílio Ephesíno.
Anno 431. *Part.* 2.
QUóniam Christus Rex & Deus est, & mortem ob passiónis dispensatiónem gustávit, múnera mysteriórum sunt indícia. Offerunt Magi aurum, recognoscentes ipsum esse Regem: ófferunt thus, noverant enim se Deo offerre: ófferunt myrrham propter mortem in mystério Passiónis.

De hierarchicis Presbyterorum functionibus Episcoporum auctoritati specialiter subordinatis.

DIE VII. JANUARII.
Ex Concílio Tridentíno.
Sess. 23. *Cap.* 4.

QUóniam in Sacramento Ordinis sicut & in Baptísmo & Confirmatióne caracter imprímitur, qui nec deléri nec auferri potest; méritò sancta Synodus damnat eórum senténtiam, qui ásserunt novi Testamenti Sacerdótes temporáriam tantúmmodò potestátem habére; & semèl ritè ordinátos, íterùm láicos fíeri posse, si verbi Dei ministérium non exérceant. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.
℟. Deo grátias.

DIE VIII. JANUARII.
Ex Concílio Hispalensi secundo.
Anno 619. *Can.* 7.
Præerat sanctus Isidorus Hispal.

PRæcipiente Dómino, solus Móyses in tabernáculo Dei eréxit altáre, solus ipse unxit; útiquè quia summus Sacerdos Dei erat, sicut scriptum est: Móyses & Aáron in Sacerdótibus ejus. Ideóque id quod tantùm fácere princípibus Sacerdótum jussum est, quorum typum Móyses & Aáron tenuérunt, Presbyteri qui filiórum Aáron gestant figúram, arrípere non præsúmant.

DIE IX. JANUARII.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Sess.* 23.
Cap. 4. *de Ord.*

SAcrosáncta Synodus declárat, præter céteros Ecclesiásticos gradus, Epíscopos qui in Apostolórum locum successérunt, ad hierárchicum órdinem præcípuè pertinére, & pósitos, sicut Apóstolus ait, à Spíritu sancto régere Ecclésiam Dei; eosque Presbyteris superióres esse, ac Sacramentum Confirmatiónis conferre, ministros Ecclésiæ ordináre, atque ália pléraque perágere ipsos posse, quarum functiónum potestátem réliqui inferióris órdinis nullam habent.

DIE X. JANUARII.
Ex Diálogo sancti Hierónymi, Presbyteri advérsùs Luciferiános.
Script. ann. 384.

ECclésiæ salus in summi Sacerdótis dignitáte pendet: cui si non exsors quædam & ab homínibus éminens detur potestas, tot in Ecclésiis efficiéntur schísmata quot Sacerdótes. Indè venit ut sine chrísmate Epíscopi, neque Présbyter, neque Diáconus jus hábeant baptizandi; quod frequenter, si tamen necéssitas cogit, scimus étiam licére láicis.

XI. JANUARII.
oncílio Tridentíno.
ı. 1563. *Seff.* 23.
Reform. Cap. 15.
Jamvis Presbyteri in
ua ordinatióne à pec-
absolvendi potestá-
ccípiant; decernit ta-
áncta Synodus nullum
regulárem posse con-
ies secularium, étiam
dótum, audíre, nec
dóneum reputári, nisi
ırochiále Benefícium,
b Epíscopis per exá-
si illis vidébitur esse
ārium, aut áliàs idó-
judicétur, & appro-
nem quæ gratis de-
btíneat, privilégiis &
ietúdine quâcumque,
ı immemorábili, non
ntibus.

:XII. JANUARII.
oncílio Burdigalensi.
ın. 1582. *Tit.* 20.
)s Evangélicæ & Apos-
:ólicæ régulæ inniten-
statúimus atque præcípimus ne quis, sive sit seculáris, sive regulúris, públicè ad pópulum verba fácere de Religióne áudeat, nisi ab Epíscopo facultátem & mandátum id speciátim munus obeundi habúerit. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XIII. JANUARII.

OCTAVA
EPIPHANIÆ,
ET BAPTISMUS CHRISTI.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1547. *Seff.* 7.
Can. 1. 7. & 12.

† SI quis dixerit Baptismum Joannis eamdem vim habuisse cum Baptismo Christi; baptizátos per Baptismum ipsum, solíus tantùm fídei debitóres, non autem univérsæ legis Christi servandæ; & néminem esse baptizandum, nisi eâ ætáte quâ Christus baptizátus est, vel in ipso mortis artículo, anáthema sit.

rtutibus Clero necessariis, ac primùm de obedientia
a superiores præscripta, & unitate in ministerio
servanda & insinuanda.

)MINICA PRIMA
Epiphaniam, quæ est
ıntra Octavam.
Ab hac die Canones
:dentes qui nondùm
sunt, deseruntur,
:pto Canone diei Oc-
Epiphaniæ, qui nun-
omittitur,) & su-
:ır sequentes.]
Pars Hiemalis.

Ex Concíliis Toletáno
quarto & undécimo.
Anno 633. & 675.
Can. 27. & 10.

QUandò Presbyteri vel Diácones per Paróchias constituuntur, oportet eos primùm profesśiónem Epíscopo suo fácere, ut castè & purè vi-

vant sub Dei amóre...... ut unusquisque fidem Cathólicam sincérâ cordis devotióne custódiens, in nullis opéribus suis canónicis régulis contradícat; débitum per ómnia honórem atque obséquii reveréntiam præeminenti sibi dependat.

FERIA SECUNDA.

Ex Epístola sancti Hierónymi ad Nepotiánum.

Script. ann. 394. num. 7.

ESto subjectus Pontífici tuo, & quasi ánimæ parentem súscipe. Amáre filiórum, timére servórum est. Epíscopi Sacerdótes se esse nóverint, non dóminos. Honórent Cléricos quasi Cléricos; ut & ipsis à Cléricis quasi Epíscopis honor deferátur. Quod Aáron & fílios ejus, hoc esse Epíscopum & Presbyteros novérimus. Unus Dóminus, unum templum, unum sit étiam ministérium.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Calcedonensi.

Ann. 451. Can. 8.

QUi præficiuntur Paróchiis, vel qui ordinantur in Monastériiis & Basílicis Mártyrum, sub Episcopórum qui in unaquáque civitáte sunt, secundùm sanctórum Patrum traditiónes, potestáte permáneant, nec per contumáciam ab Epíscopo suo dissíliant: qui verò audent evértere ejúsmodi formam quocumque modo, nec próprio subjiciuntur Epíscopo, Cánonum correptiónibus subjáceant.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Carthaginensi sexto.

Anno 419. C. 10.

SI quis Présbyter à Præpósito suo correptus, & supérbiâ (quod absit) inflátus secernendum *se ab* Epíscopi sui communióne dúxerit, ac separátim cum alíquibus schísma fáciens, sacrifícium Deo obtúlerit; anáthema habeátur, & locum amittat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Carthaginensi sexto.

Temp. Cœlestini Papæ, ann. 419. C. 31.

QUicumque Clérici vel Diáconi pro necessitátibus Ecclesiárum non obtemperáverint Epíscopis suis voléntibus eos ad honórem amplióorem in Ecclésia sua promovére, nec illi ministrent in gradu suo undè recédere noluérunt.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 398. Can. 59.

DIscordantes Cléricos Epíscopus, vel ratióne, vel potestáte ad concórdiam trahat; inobedientes Synodus per audiéntiam damnet.

ABBATO.
ónibus Apostolórũ.
Can. 38.
›yteri & Diáconi voluntáte Epíscopi ciant. Is étenim est dei pópulus Dómini s est, & à quo pro ›us rátio exigétur.

MINICA II.
ã Epiphaniam.
oncílio Parisiensi.
:12. Part. 2. Can. 12.
nóperè cavendum est litis ne inobediéntiæ incurrant: sed Præis, in his quæ secun:um sunt, humíliter ıt & devótè.

IA SECUNDA.
›ncílio Lugdunensi secundo.
ın. 567. Can. 1.
:tátem Sacerdótum, ıam & Dóminus dí& Scriptúra comt, & concórdia caexpościt, cónvenit nibus custodíri; ita mni tractátu & deıe, uno spíritu, unâ :iâ, Sacerdótum consperseveret.

IA TERTIA.
›ro séptimo sancti ti, Epíscopi, de schísDonatistárum.
circa ann. 370. n. 3.
›istus omnes discípus suos vóluit in uno ›ùm nollet se negári, ıt se apud Patrem rum esse qui se ne& tamen bono unitátis beátus Petrus cui satis erat, si post quod negáverat saltèm véniam consequerétur, claves regni cœlórum communicandas céteris solus accépit. Bono unitátis sepelienda esse peccáta multa hinc intélligi datur.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Arelatensi sexto.
Ann. 813. C. 12.

DEfiníre nos oportet de pacis bono atque concórdia, ut ab ómnibus omnínò indisrupta teneátur inter Epíscopos, inter Cléricos & Mónachos, & omnem pópulum Christiánum, ut beátus Apóstolus dócuit, dicens: Sectámini caritátem & sanctimóniam sine qua nemo vidébit Deum.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Arelatensi sexto.
Ann. 813. C. 12.

QUidquid illud est, quod nos ad veræ pacis stúdium & caritátis perfectiónem próvocat; totis víribus nostris sectandum est: quidquid nos ab illa disjungit, ut venénum mortíferum à nobis cavendum est.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Ann. 747. Can. 2.

SIt concórdia in ómnibus viris Ecclesiásticæ Religiónis, in sermóne, in ópere, in judício sine cujusquam adulatióne persónæ,

ítporè, uníus Dómini ministri, uniusque ministérii conservi. Licèt sédibus sint divísi per diversa loca, tamen méntibus conjuncti in uno spíritu, Deo in fide & spe & caritáte desérviant; orantes diligenter pro ínvicèm, ut sui certáminis cursum fidéliter unusquisque consummáre possit.

SABBATO.

Ex Statútis Provinciálibus sancti Edmundi, Cantuariensis Epíscopi.

Ann. 1236. Cap. 5.

MAgna nobis (ô Sacerdótes) injuncta est necéssitas pacis observandæ, cùm Deus ipse pacis sit auctor & amátor, qui non solùm cœléstia, sed étiam terréstria venit ad ínvicèm pacificáre. Pacem, quantùm in vobis est, cum ómnibus habentes, Parochiános vestros moneátis, ut in unitáte fidei & pacis vínculo unum corpus sint in Christo: inimicitias, si exortæ fúerint in Paróchia vestra, diligenter sedantes, amicítias copulantes, discordantes à discórdia revocantes; quantùm in vobis est non permitténtes quòd sol óccidat super iracúndiam Parochianórum vestrórum.

De spiritu paupertatis & modestiâ Ecclesiasticâ in possessione, usu, vel acquisitione rerum temporalium.

DOMINICA III. post Epiphaniam.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. Part. 3. Monit.

PAupertátem diléxit & dócuit Cœlestis Magister Christus, qui nascens in præsépio pónitur, & nudus in Cruce móritur. Scitóte paupertáti sócias adjungi sobrietátem, abstinéntiam & réliquas virtútes quibus prælucére oportet Ministros Dei.

FERIA SECUNDA.

Ex libro secundo sancti Isidóri, Hispalensis Epíscopi, de Officiis Ecclesiásticis.

Circa annum 630. Cap. 1.

CLéricos vocári aiunt Doctóres nostri, eò quòd in sortem *hæreditátis* Dómini dentur, vel pro eò quòd ipse Dóminus sors illórum est. Undè oportet ut qui Deum hæreditáte pósslident absque ullo impedimento séculi, Deo servíre stúdeant, & páuperes spíritu esse contendant; ut cóngruè illud Psalmistæ dícere possint: Dóminus pars hæreditátis meæ. Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex sancto Isidóro Hispalensi.

L. 2. de Off. Ecclesiast. Cap. 4.

ESt in Cléricis tonsúra signum quoddam quod in córpore figurátur, sed in ánimo ágitur; scílicet,

c signo vítia in reli-
resecentur, & cri-
ɪus carnis nostræ quasi
ɪus exuámur.

RIA QUARTA.

ɔro sancti Ambrósii
ffíciis Ministrórum.

Lib. 1. Cap. 36.

nsídera quemádmo-
ım eos qui ad offícia
iæ accédunt, despi-
am rerum humaná-
abére dóceat Apósto-
ibi contemptum di-
ım suádet, nihil per-
ıs nisi quod te exér-
ad pietátem. Exér-
ergò te píetas ad jus-
, continéntiam,
ıetúdinem. Non te
es negótiis seculári-
quóniam Deo míli-

RIA QUINTA.

ermóne sancti Au-
íni de Pastóribus
Ecclésiæ.

in Concilio Aquisg.
n. 816. Lib. 1.
Cap. 12.

óstolus dicit sic Dó-
ninum dispofuisse,
Evangélium annún-
de Evangélio vi-
non tanquàm ve-
t Evangélium, ut
t prétium ejus, quod
t qui annúntiant,
ívant. Si enim sic
ıt, magnam rem vili
ıt. Accípiant sus-
ónem necessitátis à
, mercédem dispen-
s à Dómino.

FERIA SEXTA.

Ex libro Juliáni Pomérii de vita contemplatíva.

Script. circa ann. 491.
Cap. 10.

SI Apóstolus qui nihil habébat, nóluit de Evangélio, ubì laborábat, sed suis mánibus vívere, ne mercédem amítteret; quid nos qui & própria nólumus, amóre possidendi, non vivendi necessitáte, relínquere, & accípere ínsuper vólumus, non undè vivámus, sed undè censum nóstrum damnabílibus incrementis augeámus?

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. Part. 3.

EXemplo sanctórum vos, paupertáte, sobrietáte, ac parcimóniâ ita ágite; ut non modò à supervacaneárum rerum úsibus abstinentes, sed vestro étiam defraudantes victu, Ecclésias vestras & altária exornétis, aliénis item necessitátibus subveniátis & paupéribus opitulémini.

DOMINICA IV.

post Epiphaniam.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. Cap. 20.

SAcerdótis prædicátio opéribus confirmanda est, ita ut quos docet verbo, ínstruat exemplo. Vera enim illa doctrína, quam vivendi séquitur forma.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Valentíno.

Ann. 855. *C.* 15.

SAcerdos maturitáte morum, & repudiatióne ómnium levitatum ac vanitátum, ómnibus sibi adhæréntibus, seque intuéntibus formam disciplínæ & verecúndiæ, ac modéstiæ infundat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

*An.*1562.*Sess.*22.*de Ref.C.*1.

SIc decet omnínò Cléricos in sortem Dómini vocátos, vitam moresque suos omnes compónere, ut hábitu, gestu, incessu, sermóne, aliisque ómnibus rebus nihil nisi grave, moderátum, ac religióne plenum præ se ferant.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 49.

QUóniam hábitûs extrínseci decéntia, intrínsecam morum honestátem osténdit, sancímus & ordinámus, ut Sacerdótum vestis sit taláris, in qua Clericális órdinis honestas & modéstia deprehendátur, non autem fastûs jactántia, vel elatiónis vítium.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Parisiensi.

Ann. 1528. *Cap.* 23.

In Decretis morum.

OMnes Clérici, máximè in sacris constitúti, cùm in loco Sanctórum sint, ópera Sanctórum exérceant: insuper professiónem suam probent; hábitu scilicèt, ut per decéntiam hábitûs extrínseci intrínsecam morum honestátem osténdant.

FERIA SEXTA.

Ex sancto Bernardo.

Apol. ad Guillelm. Abb. C. 9. *script. vers. ann.* 1125.

MOllia induménta ánimi mollítiem índicant. Non tantò curarétur córporis cultus, nisi priùs neglecta fuisset mens inculta virtútibus.

SABBATO.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1583. *Tit.* 21. *de vit. & morib. Cleric.*

IN omni vestítu & hábitu Clericáli, nec affectáta & immoderáta cultûs & elegántiæ diligéntia, nec sordes & nimis abjecta incúria appáreant.

DOMINICA V.

post Epiphaniam.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *C.* 29.

SUnt multa divínæ legis præcepta & sanctórum Patrum dicta; quæ Sacerdótes Dómini à terrénis & seculáribus negótiis expedíri, cœlestíque milítiæ líberè sánciunt servíre. Quisquis ígitur Presbyterórum se ab his cohibére detrectáverit, dignum est ut ab

suo rígidâ corri-
ectióne.
SECUNDA.
liis * Carthagi-
rtio & ** Cabi-
secundo.
388. *Cap.* 15.
n. 813. *C.* 5.
t ut Epíscopi &
yteri, & Diáco-
rici non sint con-
& procuratóres,
) turpi vel inho-
ótio victum quæ-
. A túrpibus lu-
súris non solùm
t, verùm étiam
i súbditas absti-
eant.
A TERTIA.
cto Bernardo.
. *vit. S. Malach.*
das mihi conten-
necessáriis, con-
n superfluórum ?
amen præfíxa ab
Apostolórum suc-
. Victum & vestí-
ntes, ínquiunt,
nti sumus. Ubi
? in libris cérni-
, sed non in viris.
QUARTA.
mentário sancti
ymi in Epístolam
m.
t. ann. 387.
tur inter dispen-
es, ut fidélis
inveniátur. Tur-
e lucri appetítus
Epíscopus (sive
) futúrus est,
: aliénus. Sunt

enim multi docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ; qui totas domos subvertunt, & putant quæstum esse pietátem. Mélior est autem, juxtà Salomónem, módica accéptio cum justítia, quàm multa genímina cum iniquitáte; & magis eligendum in paupertáte nomen bonum, quàm in divítiis nomen péssimum. Turpis lucri appetítio est plusquàm de præséntibus cogitáre.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 50.

Cum scriptum habeátur: Nemo potest Deo servíre & mammónæ; statúimus & districtè præcípimus, quòd nullus in sacris Ordínibus constitútus, vel Benefícium assecútus, per se, vel per álium negotiatiónem exérceat.

FERIA SEXTA.

Ex libro Juliáni Pomérii de vita contemplatíva.

Script. circa ann. 497.

Lib. 2. *C.* 13.

Eis qui mílitant Deo fugiendæ sunt ex toto corde divítiæ, quas qui habére volunt, sine labóre non quærunt, sine difficultáte non invéniunt, sine cura non servant, sine anxia delectatióne non póssident, sine dolóre non perdunt.

g iv.

SABBATO.
Ex Synodo Ebroicensi.
Ann. 1576.

IN primis cáveant omnes Ecclesiástici ab illis vítiis propter quæ irritátur Deus, & nomen ejus blasphemátur inter gentes, atque Ecclésia Dei afflígitur. Sint mores eórum sine avarítia; pro quocumque offício contenti his quæ sibi vel jus ipsum, vel laudábilis consuetúdo constítuit: ac ne quidèm avídiùs sive inhumániùs quod sibi debétur éxigant, atque in ómnibus pauperiórum ratiónem hábeant.

De castitate, verecundia, & temperantia Clericali.

DOMINICA VI.
post Epiphaniam.
Ex Concílio Toletáno quarto.
Ann. 633. *C.* 21.

INoffensos & immaculátos decet Dei Sacerdótes exístere, nec ullo eos fornicatiónis contágio póllui: sed castè viventes, mundos semetipsos celebrandis exhíbeant Sacramentis.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Turonensi primo.
Ann. 451. *Can.* 1.

SI univérsis fidélibus, secundùm Apostólicam doctrínam, cástitas custodienda indícitur; ut qui habent uxóres, ita sint quasi non habentes: quantò magis Sacerdótes Dei ac Levítæ, divíno mancipáti altári, custodíre debent, ut non solùm cordis, verùm étiam córporis puritátem servantes, pro plebe supplicatúri, ad divínum introíre mereantur audítum. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Toletáno quarto.
Ann. 633. *C.* 21.

ABstineámus nos ab omni ópere malo, & ab omni inquinamento carnis líberi maneámus; ut mundi córpore, purgáti mente, possímus ad sacrificium Christi digni accédere, & Deum pro delictis ómnibus deprecári. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Toletáno quarto.
Ann. 633. *Cap.* 22.

QUamvis consciéntiam nos habére puram apud Deum opórteat, tamen apud hómines famam óptimam custodíre cónvenit; ut, juxtà præceptum Apostólicum non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus vitæ sanctæ testimónium habeámus.

A QUINTA.
...liis * Agathensi,
... Turonensi.
...6. *Cap.* 10. *Ade-*
...*raclianus Episc.*
** *Ann.* 567. *C.*

... Clericórum ex-
...eæ féminæ quâli-
...aritâte jungátur,
...ium illíus extrá-
...r non accédat.....
... est, dùm non est
...ut soror, aut fí-

...A SEXTA.
...ola sancti Hieró-
...resbyteri, ad Ne-
...m.
... *ad ann.* 394.
...íolum tuum, aut
..., aut nunquàm
... pedes. terant.
...uellas & vírgines
... aut æquáliter ig-
... æquáliter dílige.
...ódem tecto mán-
... in prætérita cas-
...ifídas. Nec Sam-
...tior, nec Davíde
..., nec Salomóne
... sapiéntior.
...BBATO.
...ola sancti Hieró-
...resbyteri, ad Ne-
...m.
... *ad ann.* 394.
...um sola, secretò
...sque árbitro, vel
...n sédeas. Cavéto
...piciónes, & quid-
...abíliter fingi po-
...fingátur, antè dé-

DOMINICA
SEPTUAGESIMÆ.
Ex Concílio Mediolanensi tértio.
Ann. 1573. *Tit.* 1.

† STúdeat Epíscopus, ut, quo témpore in Septuagésimæ, Sexagésimæ, & Quinquagésimæ, hebdómadis Ecclésia mater pópulum Dei ínstruit ac præparat ad sanctè recolendam Christi Dómini passiónem & crucem, fidéles spectácula, ludos scénicos, & ália tunc præsertim morum corruptélis introducta, tanquàm à sanctíssimis Ecclésiæ institútis abhorréntia, omnínò fugientes, ad pietátis christiánæ stúdia, & ad oratiónem attentióres sint, propósitâ omni christianárum actiónum exercitatióne.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Cameracensi.
Ann. 1565. *Canone* 50. *quem sanctus Carolus an.* 1576. *suis Decretis ascivit.*

NE pastóres & Clérici libros apud se téneant aut legant, ex quibus corrumpi Relígio, boníque mores, ac stúdium boni óperis, timorque & amor Dómini languére possit: ut sunt libri qui lascíva, scurrília, vana & impúra cóntinent. Instruant autem bibliothécas suas bonórum & piórum auctórum libris; ex quibus doctrínam háu-

riant, quam salúbriter suis populáribus possint effúndere. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Lib. I. Can.* 38.

CUm ab ómnibus Christiánis, juxtà Apóstoli documentum, stultilóquium & scurrílitas sit cavenda; multò magìs à Sacerdótibus Dómini, qui áliis exemplum & condimentum salútis esse debent, cavéri oportet. Hæc quippè à sanctis viris pénitùs sunt propellenda, quibus magìs cónvenit lugére, quàm ad scurrilitátes & stultilóquia, & céteras vanitátes quæ ánimum christiánum à rigóre suæ rectitúdinis emollíre solent, in cachinnos ora dissólvere. Tu autem, Dómine. &c.

FERIA QUARTA.

Ex sancto Bernardo.

Lib. 2. *de Consid. Cap.* 13.

INter seculáres nugæ, sunt in ore Sacerdótis blasphémiæ. Consecrasti os tuum Evangélio: tálibus jam aperíre illícitum, assuéscere sacrilégium est. Lábia Sacerdótis custódiunt sciéntiam; & legem requírent de ore ejus, non nugas profectò vel fabulas. Verbum scúrrile, quod facéti urbaníve nómine colórant, non súfficit peregrinári ab ore; procul & ab aure relegandum. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Libro secundo sancti Isidóri, Hispalensis Epíscopi, de Offíciis Ecclesiásticis.

Cap. 2. *de Regulis Clericorum. Ann.* 630.

Extat in Concilio Moguntino, ann. 813. *C.* 10.

CLéricis lege Patrum cavétur ut à vulgári vita sechúsi, à mundi voluptátibus sese abstíneant, nec spectáculis nec pompis intersint, seculária negótia fúgiant, non vagis óculis, non infræni linguâ, aut petulanti tumidóque gestu incédant; sed pudórem ac verecúndiam mentis símplici hábitu incessúque ostendant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Turonensi tértio.

Ann. 813. *Can.* 7. & 8.

AB ómnibus quæcumque ad áurium & ad oculórum pértinent illécebras, undè vigor ánimi emollíri posse credátur, Dei sacerdótes abstinére debent; quia per áurium oculorumque illécebras vitiórum turba íngredi solet. Sacerdótibus non éxpedit seculáribus & túrpibus quibúslibet interesse jocis: venatiónes quoque ferárum vel ávium mínimè sectentur.

SABBATO.
Ex Concílio Londinensi.
Ann. 1268. *Can.* 4.

QUóniam in armis virtútum consistit secúrítas innocéntiæ christiánæ, docet Apóstolus ut induámur armatúram Dei, & gládio spíritûs accingámur; eò quòd non sit nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem; sed adversùs príncipes tenebrárum, qui non armis férreis, sed oratiónibus, & lácrymis, & virtútum opéribus expugnantur. Cléricis ígitur qui ad præcláram Christi hæreditátem assumpti sunt, usus armórum sit omnínò prohíbitus.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.
Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.
Cap. 36.

†HEbdómadâ ante inítium Quadragésimæ, Confessiónes Sacerdótibus dandæ sunt, pœniténtia accipienda, discordantes reconciliandi, & ómnia júrgia sedanda: & dimíttere debent débita ínvicèm de córdibus suis, ut libériùs dicant: Dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris; & sic ingredientes in beátæ Quadragésimæ tempus, mundis & purificátis méntibus ad sanctum Pascha accédant; & per pœniténtiam se rénovent, quæ est secundus baptismus.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Turonensi primo.
Ann. 461. *Can.* 1.

CUm Láico abstinéntia imperétur, ut possit oratióni vacans, & Deum déprecans, exaudíri: quantò magìs Sacerdótibus vel Levítis, qui omni momento paráti esse Deo debent in omni mundítia & puritáte secúri; ne aut sacrifícium offerre aut baptizáre, si id témporis necéssitas popóscerit, cogantur? Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Aquileiensi.
Ann. 1596. *Tit.* 11.

COnvívia, & nímiam Laicórum familiaritátem multárum offensiónum & scandalórum oríginem, debent Clérici in quocumque gradu constitúti declináre ac fúgere. Meminísse verò debent non aliundè Clericális órdinis dignitátem gráviùs fuisse offensam, quàm à nímia Laicórum familiaritáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Parisiensi.
Ann. 1429. *Cap.* 20.

CUm morum grávitas & vitæ honestas in Ecclesiásticis viris præcípuè débeant relucére, Epíf-

copi & álii ad quos spectat inferiórum mores reformáre, diligenter servent & curent à suis súbditis observári quæ in sanctórum Patrum Decrétis & canónicis institutiónibus de vita & honestáte Clericórum fuérunt laudabíliter institúta: máximè autem provídeant circà Cléricos qui tabernas, quod non cónvenit, adíre & frequentáre non verentur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Valthéri, Aurelianensis Epíscopi.

Ann. 858. *Can.* 16.

PResbyteri vel réliqui Ordinis Ecclesiástici in tabernis non bibant, nec scurrilitátibus cachinnum movéntibus consuescant; sciéntes quòd de omni verbo otióso rationem reddent, hi máximè quorum sermo omni témpore sale debet esse condítus; ut verbo & ópere, exemplo sint & forma cunctis cernéntibus; præstentque grátiam audiéntibus.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Ebroicensi.

Ann. 1576.

SEculáribus homínibus nec Joannis Baptistæ austéritas, nec Christi in victu populáritas probári pótuit. Proindè sátius est Ecclesiásticos viros fúgere promíscua contubérnia seculárium, ac pótiùs hospitalitátem inter se exercére.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentino.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Reform.* *C.* 1.

QUæ áliàs à summis Pontifícibus & à sacris Concíliis de Clericórum vita, honestáte, cultu, doctrináque retinenda, ac simul de luxu, comessatiónibus, choréis, *áleis, lúsibus*, ac quibuscumque crimínibus, necnon seculáribus negótiis fugiendis copiósè ac salúbriter sancíta fuérunt, éadem in pósterum iísdem pœnis vel majóribus arbítrio Ordinárii imponendis observentur; nec appellátio executiónem hanc quæ ad morum correctiónem pértinet, suspendat.

De præparatione ad Quadragesimalem Pænitentiam.

DOMINICA

QUINQUAGESIMÆ.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 7.

† PArochus die Domínico qui Fériam aspersiónis Cínerum próximè præcédit, pópulum salutáres utilitátes dóceat quas in eórum benedictióne multis oratiónibus Ecclésia petit. Hæ quidèm præter céteras sunt, ut fidéles qui sacro cínere aspergúntur, ad íntimam

cordis humilitátem adjuventur; ut in eos benedíctio cœlestis descendat, quâ adjúti verè intiméque toto ánimo peccáta dóleant, hoc mente reputantes ad hóminis peccátum terram maledíctam fuisse, nosque omnes in cínerem ac terram reditúros.

FERIA SECUNDA.

Ex venerábili Guillelmo Arverno, Parisiensi Epíscopo.

Ann. 1230. *Sermon.* 1. *Domin. Quinquag. n.* 1.

SIcut ille qui ingressúrus est Religiónem, prætentat áliqua quæ sunt Religiónis, & eis ante ingressum assuescit; sic ante Quadragésimam áliquid pœniténtiæ inchoandum esset. Contrárium verò hómines fáciunt, qui in delíciis hoc témpore excédunt, quasi néściant quòd quantò magìs tálibus assuevérunt, tantò difficíliùs eis carébunt. Hoc (ígitur) témpore multùm conandum est ad sobrietátem.

FERIA TERTIA.

Ex Líttera sancti Cároli de témpore Septuagésimæ.

Ann. 1574.

QUantò magìs mundus suis ómnibus dissolutiónibus, profánis lúsibus, dæmonisque opéribus insaníre vidébitur; tantò magìs ex caritátis débito cæcitáti eórum (qui ad convívia, festa, alíaque vétita oblectamenta læti & álacres currunt,) debétis unà cum Ecclésia condolére, & ardentióribus oratiónibus Dóminum deprecári, nolit ad tot ingráti nostri erga ipsum ánimi vítia respícere; sed pro immensa sua misericórdia his dignétur, útpotè frátribus nostris, licèt obcæcátis, compunctiónis spíritum, nobisque emendatiónem impertíri.

CANONES PROPRII PRO QUIBUSDAM FESTIS.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI SATURNINI, TOLOSANORUM APOSTOLI ET MART.

Ex antíquis Constitutiónibus Ecclesiárum Orientálium.

Tom. 2. *Conc. Labb. p.* 350. *C.* 62.

SAnctórum Mártyrum qui bonum certámen pro Christo, ejusque orthodóxa fide certârunt, ossa deponantur in Ecclésiis & monastériis; ut emánent ex iis sanitátes, & utilitátes ægrótis, infirmis, paralyticis, & indigéntibus áliis. Eórum fiat quotannis commemorátio ab univérsa Christiána plebe: nec reputentur ut réliqui mórtui, sed máximus deferátur illis honor; quóniam amíci Dei, & Ecclésiæ diadéma & coróna: suo quippè pretióso sánguine cornu Christiánæ Religiónis extulérunt præ cunctis géntibus & pópulis.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO CONCEPTIONIS B. M. V.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Sess.* 5. *Decr. de peccato originali.*

DEclárat sancta Synodus, non esse suæ intentiónis comprehéndere in decréto ubi de peccáto originali ágitur, beátam & immaculátam Vírginem Maríam Dei genitrícem; sed observandas esse Constitutiónes Sixti Papæ quarti, sub pœnis in eis Constitutiónibus contentis, quas ínnovat.

DIE II. FEBRUARII.

IN PRÆSENTATIONE DOMINI ET PURIFICATIONE B. MARIÆ VIRGINIS.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 7.

DIe sacro (Præsentatiónis Dómini, &) Purificatiónis beátæ Maríæ usus ritusque benedictiónis candelárum cereorumve cùm plenus mysteriórum est, tùm salutárium utilitátum; cùm illíus benedictiónis precátio ad mul-

ta referátur, tùm ad hæc imprímis ut mentes & corda fidélium igne & splendóre sancti Spíritûs accendantur illustrenturque; ac depulsis vitiórum ténebris, vídeant quæ sint Deo grata & salúti utília; ut ignis caritátis cum lúmine fidei in ánimis accendátur, quo ad lumen æternum vitæ cœlestis perducámur: hæc à Christo Dómino, qui est Deus verus & splendor lucis æternæ, sibi concédi precantur fidéles.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

Ubi deest proprius Canon.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.
Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ, uniuscujusque Paróchiæ festum diem cólant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cum sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem.

IN DEDICTIONE ET ANNIVERS. DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Parisiensi sexto.
Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúsmodi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;) dignosque se aspéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitantur, exhíbeant.

OCTAVA
DEDIC. ET ANNIVERS.
DEDIC. ECCLESIÆ.
Ex Concílio Coloniensi primo.
Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem. Ipsa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum est. Quòd si Dei Templum sumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit sacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum ascendunt: ad cor enim réspicit Deus. Quamóbrem, nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extériùs aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accésserit. Tu autem, *Dómine*.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,
Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Constantinopolitáno secundo, œcuménico.
Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis sanctam gloriósam semperque Vírginem Maríam, non própriè & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipse qui ante sécula ex Patre natus est Deus Verbum, in últimis diébus ex ipsa incarnátus & natus est: *talis* anáthema sit.

IN FESTIS SANCTORUM RITU SOLEMNI CELEBRATIS,
Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Sess.* 25.
De invocatione Sanctorum.

OMnes docendi munus sustinentes, fidéles diligenter ínstruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos esse; aut qui ásserunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis étiam síngulis orent, invocatiónem esse idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adversaríque honóri uníus mediatóris Dei & hóminum Jesu Christi; ímpiè sentíre. Tu autem.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
ANTE COMPLETORIUM DICENDÆ.
PARS HIEMALIS.

SABBATO
Ante Dominicam I. Adv.
Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Cap. 1.

PAulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei : . . ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Primùm quidèm grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis : quia fides vestra annuntiátur in universo mundo. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 1.

TEstis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quòd sine intermissióne memóriam vestrî fácio, semper in orationibus meis : óbsecrans, si quómodò tandèm aliquandò prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniendi ad vos. Desídero enim vidére vos : ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmandos vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicèm est, fidem vestram, atque meam.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 1.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpè propósui veníre ad vos, (& prohíbitus sum usque adhuc,) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, sicut & in céteris géntibus. Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum : ita (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis evangelisáre.

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 1.

NOn enim erubesco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credenti Judæo pri-

mùm, & Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo super omnem impietátem, & injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent: quia quod notum est Dei, manifestum est in illis, Deus enim illis manifestávit.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 1.

INvisibília enim ipsíus, à creatúra mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque ejus virtus, & divínitas: ita ut sint inexcusábiles. Quia cùm cognovissent Deum, non sicut Deum glorificavérunt, aut grátias egérunt: sed evanuérunt in cogitatiónibus suis, & obscurátum est insípiens cor eórum: dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. Tu autem, &c.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 1.

ET mutavérunt glóriam incorruptíbilis Dei in similitúdinem imáginis corruptíbilis hóminis, & vólucrum, & quadrúpedum, & serpéntium. Propter quod trádidit illos Deus in desidéria cordis eórum, in immundítiam: ut contuméliis afficiant córpora sua in semetipsis: qui commutavérunt veritátem Dei in mendácium: & coluérunt, & serviérunt creatúræ pótiùs quàm Creatóri, qui est benedictus in sécula: Amen.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es, ô homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teipsum condemnas: eádem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secundùm veritátem in eos qui *tália* agunt. Exístimas autem hoc, ô homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO

De Epístola ad Romános.

Cap. 2.

AN divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contemnis? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? Secundùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis justi judícii Dei, *qui* reddet unicuíque secundùm ópera ejus. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

MINICA II.
DVENTUS.
pístola ad Romános.
Cap. 2.
Tibulátio, & angúſ-
ia in omnem ánimam
iis operantis malum,
primùm & Græci :
autem, & honor,
t omni operanti bo-
Judæo primùm, &
). Non enim eſt ac-
perſonárum apud
i. Quicumque enim
ge peccavérunt, ſine
eríbunt : & quicum-
n lege peccavérunt,
gem judicabuntur :
nim auditóres legis
unt apud Deum, ſed
es legis juſtificabun-

RIA SECUNDA.
pístola ad Romános.
Cap. 2.
i álium doces, teip-
um non doces : qui
cas non furandum,
s : qui dicis non mœ-
um, mœcháris : qui
ináris idóla, ſacrilé-
facis : qui in lege glo-
, per prævaricatió-
egis Deum inhonó-
Nomen enim Dei per
blaſphemátur inter
s, ſicut ſcriptum eſt.
RIA TERTIA.
ístola ad Romános.
Cap. 5.
ificáti ex fide, pacem
beámus ad Deum per
num noſtrum Jeſum
um : per quem & ha-
bémus acceſſum per fidem
in grátiam iſtam, in qua
ſtamus, & gloriámur in
ſpe glóriæ filiórum Dei.
Non ſolùm autem, ſed &
gloriámur in tribulatióni-
bus : ſcientes quod tribulá-
tio patiéntiam operátur :
patiéntia autem probatió-
nem, probátio verò ſpem,
ſpes autem non confundit.

FERIA QUARTA.
De Epíſtola ad Romános.
Cap. 5.

Commendat caritátem ſuam Deus in nobis : quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecundùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt : multò ígitur magìs nunc juſtificáti in ſánguine ipsíus, ſalvi érimus ab ira per ipſum. Si enim cùm inimíci eſſémus, reconciliáti ſumus Deo per mortem Fílii ejus : multò magìs reconciliáti, ſalvi érimus in vita ipsíus.

FERIA QUINTA.
De Epíſtola ad Romános.
Cap. 5.

Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes hómines mors pertranſívit, in quo omnes peccavérunt.... Sed non ſicut delíctum, ita & donum. Si enim unius delícto multi mórtui ſunt : multò magìs grátia Dei & donum in grátia unius hóminis Jeſu Chriſti in plu-

res abundávit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 6.

NOn regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto: sed exhibéte vos Deo, tanquàm ex mórtuis viventes: & membra vestra arma justítiæ Deo.

SABBATO.

De Epístola ad Romános.

Cap. 6.

HUmánum dico, propter infirmitátem carnis vestræ: sicut enim exhibuístis membra vestra servíre immundítiæ, & iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. Cùm enim servi essétis peccáti, líberi fuístis justítiæ. Quem ergò fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est.

DOMINICA III. ADVENTUS.

De Epístola ad Romános.

Cap. 6.

NUnc verò liberáti à peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem verò vitam ætérnam. Stipéndia enim peccáti mors. Grátia autem Dei, vita ætérna, in Christo Jesu Dómino nostro.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 7.

COndelector legi Dei secundùm interiórem hóminem: vídeo autem áliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccáti, quæ est in membris meis. Infélix ego homo, quis me liberábit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 8.

QUi secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt, sápiunt; qui verò *secundùm* spíritum sunt, quæ sunt spíritûs séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est: prudéntia autem spíritûs, vita & pax..... Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu: si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Romános.

Cap. 8.

FRatres: debitóres *sumus* non carni, ut secùndùm carnem vivámus. Si enim secundùm carnem vixéritis, moriémini; si au-

ritu facta carnis
ivéritis, vivétis.
que enim Spíritu
itur, ii sunt fílii
on enim accepistis
servitútis íterùm
re, sed accepistis
adoptiónis filió-
i quo clamámus:
Pater.)
IA QUINTA.
ola ad Románus.
Cap. 8.
íritus testimónium
spíritui nostro
mus fílii Dei. Si
ilii, & hærédes:
quidèm Dei, cohæ-
item Christi: Si
ompátimur, ut &
ficémur. Exístimo
iòd non sunt con-
ssiónes hujus tém-
futúram glóriam,
elábitur in nobis.
m, Dómine, mise-
rî.
eo grátias.
IA SEXTA.
tola ad Romános.
Cap. 8.
is quòd omnis crea-
ingemiscit, & pár-
e adhuc. Non so-
em illa, sed & nos
nítias Spíritûs ha-
& ipsi intrà nos
s adoptiónem fi-
Dei expectantes, re-
nem córporis nos-
enim salvi facti su-
autem, Dómine,
nostrî.
eo grátias.

SABBATO.
De Epístola ad Romános.
Cap. 8.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis, qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit conformes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit.

DOMINICA IV.
ADVENTUS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 8.

SI Deus pro nobis, quis contrà nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit adversùs electos Dei? Deus qui justíficat, qui est qui condemnet?

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 8.

QUis ergò nos separábit à caritáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an perículum? an persecútio? an gládius? . . . Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos.

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 8.

CErtus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

OBsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic século, sed reformámini in novitáte sensûs vestri: ut probétis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplácens, & perfecta. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

DIco enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plùs sápere quàm oportet sápere, sed sápere ad sobrietátem: & unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

DIléctio sine simulatióne. Odientes malum, adhærentes bono: caritáte fraternitátis invicèm diligentes: honóre ínvicèm prævenientes: sollicitúdine non pigri: spíritu ferventes: Dómino servientes: spe gaudentes: in tribulatióne patientes: oratióni instantes: necessitátibus sanctórum communicantes: hospitalitátem sectantes. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XXIV. DECEMBRIS.
IN VIGILIA
NATALIS DOMINI.
De libro Apocalypsis beáti Joannis, Apóstoli.
Cap. 22.

† QUi justus est, justificétur adhuc: & sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò..... Ego sum radix & genus David, stella spléndida, & matutína. Et Spíritus, & sponsa dicunt: Veni.... *Etiam* vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jesu. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XXV. DECEMBRIS.
IN NATALI DOMINI.
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.
Cap. 2.

✝ HOc sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo.

DIE XXVI. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

BEnedícite persequéntibus vos: benedícite, & nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: idipsum ínvicèm sentientes: non alta sapientes, sed humílibus consentientes: nolíte esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malum pro malo reddentes: providentes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus.

DIE XXVII. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 12.

SI fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes: Non vosmetipsos defendentes, caríssimi, sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindicta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

OMnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit: Non est enim potestas nisi à Deo: quæ autem sunt, à Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resistit potestáti, Dei ordinatióni resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt: nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

VIs autem non timére potestátem? Bonum fac: & habébis laudem ex illa. Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideò necessitáte súbditi estóte non solùm propter iram, sed étiam propter consciéntiam.

DIE XXX. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

IDeò enim & tribúta præstátis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Réddite ergò

ómnibus débita : cui tribútum, tribútum : cui vectígal, vectígal : cui timórem, timórem : cui honórem, honórem. Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XXXI. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

QUi díligit próximum, legem implévit. Nam : Non adulterábis : Non occídes : Non furáberis : Non falsum testimónium dices : Non concupísces : & si quod est áliud mandátum in lege, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teipsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergò legis est diléctio. Tu autem, Dómine, &c.

DIE I. JANUARII.
IN CIRUMCISIONE DOMINI.
De Epístola ad Romános.
Cap. 13.

ABjiciámus ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. Sicut in die honestè ambulémus : non in comessatiónibus, & ebrietátibus : non in cubílibus, & impudicítiis : non in contentióne, & æmulatióne : sed induímini Dóminum Jesum Christum, & carnis curam ne fecéritis in desidériis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DIE II. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 14.

NEmo nostrûm sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergò vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit, ut & mortuórum & vivórum dominétur.

DIE III. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

DEbémus nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, & non nobis placére. Unusquísque vestrûm próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim *Christus* non sibi plácuit, sed sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

DIE IV. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus. Deus autem patiéntiæ & solátii, det vobis idipsum sápere in altérutrum secundùm Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

DIE

DIE V. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

SCriptum est : . . . Laudáte omnes gentes Dóminum : & magnificáte eum omnes pópuli. Et rursùs Isaías ait : Erit radix Jesse, & qui exurget régere gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio, & pace in credendo : ut abundétis in spe, & virtúte Spíritûs sancti.

DIE VI. JANUARII.
IN EPIPH. DOMINI.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

AUdáciùs scripsi vobis, fratres, ex parte, tanquàm in memóriam vos redúcens : propter grátiam, quæ data est mihi à Deo, ut sim minister Christi Jesu in géntibus : sanctíficans Evangélium Dei, ut fiat oblátio Géntium accepta, & sanctificáta in Spíritu sancto.

DIE VII. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

PRobavérunt Macedónia & Achája, collatiónem áliquam fácere in páuperes sanctórum, qui sunt in Jerúsalem. Plácuit enim eis : & debitóres sunt eórum. Nam si spirituálium eórum partícipes facti sunt Gentíles : debent & in carnálibus ministráre illis.

DIE VIII. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 15.

OBsecro vos, fratres, per Dóminum nostrum Jesum Christum ; & per caritátem sancti Spíritûs, ut adjuvétis me in oratiónibus vestris pro me ad Deum, ut líberer ab infidélibus, qui sunt in Judæa, & obséquii mei oblátio accepta fiat in Jerúsalem sanctis, ut véniam ad vos in gáudio per voluntátem Dei, & refrígerer vobiscum.

DIE IX. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

SAlutáte. . . . adjutóres meos in Christo Jesu ; qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt : quibus non solus ego grátias ago, sed & cunctæ Ecclésiæ Géntium. . . Salutáte ínvicèm in ósculo sancto. Salútant vos omnes Ecclésiæ Christi.

DIE X. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

ROgo vos, fratres, ut obscrvétis eos, qui dissensiónes, & offendícula præter doctrínam, quam vos didicistis, fáciunt, & declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino non sérviunt, sed suo ventri : & per dulces sermónes sedúcunt corda innocéntium.

DIE XI. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

VEstra obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & símplices in malo. Deus autem pacis cónterat Sátanam sub pédibus vestris velóciter. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobíscum. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℞. Deo grátias.

DIE XII. JANUARII.
De Epístola ad Romános.
Cap. 16.

EI autem, qui potens est vos confirmáre juxtà Evangélium meum, & prædicatiónem Jesu Christi, secundùm revelatiónem mystérii tempóribus ætérnis táciti (quod nunc patefactum est per Scriptúras Prophetárum secundùm præceptum æterni Dei, ad obeditiónem fídei) in cunctis Géntibus cógniti, soli sapienti Deo, per Jesum Christum, cui honor, & glória in sécula seculórum: Amen. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℞. Deo grátias.

DOMINICA PRIMA
post Epiphaniam, quæ est intrà Octavam.

[*Ab hac die Lectiones præcedentes quæ nondùm lectæ sunt, deseruntur, & sumuntur sequentes.*]

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
Cap. 1.

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corinthi:... Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quòd in ómnibus dívites facti estis in illo, . . . ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA SECUNDA.
De Epístola *prima* ad Corínthios.
Cap. 1.

FIdélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu *Christi* Dómini nostri. *Obsecro* autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi: ut idipsum dicátis omnes, & non sint in vobis schísmata: sitis autem perfecti in eódem sensu, & in eádem senténtia.

FERIA TERTIA.
De Epístola prima ad Corínthios.
Cap. 1.

SIgnificátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloës, quia contentiónes sunt in

ter vos. Hoc autem dico, quod unusquisque vestrûm dicit: Ego quidèm sum Pauli: ego autem Apollo: ego verò Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

FERIA QUARTA.
De Epístola prima ad Coríntbios.
Cap. 1.

NOn misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre: non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. Verbum enim crucis, pereúntibus quidèm stultítia est: iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam sapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo.

FERIA QUINTA.
De Epístola prima ad Coríntbios.
Cap. 1.

NOs prædicámus Christum crucifíxum: Judæis quidèm scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam: quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus: & quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.
De Epístola prima ad Coríntbios.
Cap. 1.

VIdéte enim vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapientes secundùm carnem, non multi potentes, non multi nóbiles: sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia: & ignobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus.

SABBATO.
De Epístola prima ad Coríntbios.
Cap. 2.

ET ego, cùm venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifíxum. Tu autem, &c.

DOMINICA II.
post Epiphaniam.
De Epístola prima ad Coríntbios.
Cap. 2.

SApiéntiam lóquimur inter perfectos: sapiéntiam verò non hujus séculi; . . . sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abs-

cóndita est, quam prædestinávit Deus ante sécula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus séculi cognóvit: si enim cognovissent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixissent.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

NOs non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs, spirituálibus spirituália comparantes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

ANimális autem homo non pércipit ea, quæ sunt Spíritûs Dei: stultítia enim est illi, & non potest intellígere: quia spirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia: & ipse à némine judicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui ínstruat eum? Nos autem sensum Christi habémus.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

ET ego, fratres, non pótui vobis loqui quasi spirituálibus, sed quasi carnálibus. Tanquàm párvulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam: nondùm enim poterátis: sed nec nunc quidèm potestis: adhuc enim carnáles estis. Cùm enim sit inter vos zelus, & conténtio: nonnè carnáles estis, & secundùm hóminem ambulátis?

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

CUm enim quis dicat: Ego quidèm sum Pauli: Alius autem: Ego Apollo: nonnè hómines estis? Quid ígitur est Apollo? quid verò Paulus? Ministri ejus, cui credidistis, & unicuíque sicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apollo rigávit: sed Deus incrementum dedit.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

ITaque neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat Deus. Qui autem plantat, & qui rigat unum sunt. Unusquisque autem próprium mercédem accípiet secundùm suum labórem. Dei enim sumus adjutóres: Dei agricultúra estis, Dei ædificátio estis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epístola prima ad Coríńthios.

Cap. 3.

NEscítis quia templum Dei estis, & Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei violáverit, disperdet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. Nemo se sedúcat: si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc século, stultus fiat ut sit sápiens. Sapiéntia enim hujus mundi, stultítia est apud Deum. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA III. *post Epiphaniam.*

De Epístola prima ad Coríńthios.

Cap. 4.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apollo, propter vos: ut in nobis discátis, ne suprà quàm scriptum est, unus adversùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobiscum regnémus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Coríńthios.

Cap. 4.

PUto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Coríńthios.

Cap. 5.

OMnínò audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis: & non magìs luctum habuistis, ut tollátur de médio vestrûm qui hoc opus fecit. Ego quidèm absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi.... trádere hujúsmodi Sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Coríńthios.

Cap. 5.

NOn est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum fermentum totam massam corrumpit?...

Scripsi vobis. . . si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut maledicus, aut ebriósus, aut rapax: cum ejúsmodi nec cibum súmere. . . Auferte malum ex vobismetipsis.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 6.

AUdet áliquis vestrûm habens negótium adversùs álterum, judicári apud iníquos, & non apud sanctos? . . . Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? . . . . Jam quidèm omnínò delictum est in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quarè non magìs injúriam accípitis? Quarè non magìs fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis: & hoc frátribus.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 6.

AN nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre: Neque fornicárii, neque idólis servientes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 6.

NEscítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergò membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus effícitur? . . . Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem. Omne peccátum, quodcumque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA IV.

post Epiphaniam.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 6.

AN nescítis quóniam membra vestra, templum sunt Spíritûs sancti, qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: bonum est illis si sic permáneant, sicut & ego. Quòd si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quàm uri.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

HOc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquàm non habentes sint: & qui flent, tanquàm non flentes: & qui gaudent, tanquàm non gaudentes: & qui emunt, tanquàm non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tanquàm non utantur: prӕterit enim figúra hujus mundi.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quӕ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quӕ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innupta, & virgo, cógitat quӕ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, & spíritu. Quӕ autem nupta est, cógitat quӕ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

NOn sum liber? Non sum Apóstolus? Nonnè Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonnè opus meum vos estis in Dómino? Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum: nam signáculum Apostolátûs mei vos estis in Dómino... Quis mílitat suis stipéndiis unquàm? Quis plantat víneam, & de fructu ejus non edit? Quis páscit gregem, & de lacte gregis non mandúcat?

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

NEscítis quóniam qui in sacrário operantur, quӕ de sacrário sunt, edunt: & qui altári desérviunt, cum altári partícipant? Ita & Dóminus ordinávit iis, qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vívere. Ego autem nullo horum usus sum. Non autem scripsi hӕc ut ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quàm ut glóriam meam quis evácuet.

SABBATO.

De Epístola prima ad Coríuthios.

Cap. 9.

NAm si evangelizávero, non est mihi glória: necéssitas enim mihi incumbit: væ enim mihi est, si non evangelizávero. Si enim volens hoc ago, mercédem hábeo: si autem invítus, dispensátio mihi crédita est. Quæ est ergò merces mea? Ut Evangélium prædicans, sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar potestáte meâ in Evangélio.

DOMINICA V. *post Epiphaniam.*

De Epístola prima ad Coríuthios.

Cap. 9.

CUm liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci, ut plures lucrifácerem. Et factus sum Judæis tanquàm Judæus, ut Judæos lucrárer.... Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifácerem. Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. Omnia autem fácio propter Evangélium; ut párticeps ejus effíciar.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Coríuthios.

Cap. 9.

OMnis, qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet, & illi quidèm ut corruptíbilem corónam accípiant: nos autem incorruptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans: sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo: ne fortè cùm áliis prædicáverim, ipse réprobus effíciar.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Coríuthios.

Cap. 10.

NOlo enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, . . . & omnes eandem escam spiritálem manducavérunt, & omnes eundem potum spiritálem bibérunt; . . . sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo: nam prostráti sunt in desérto.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Coríuthios.

Cap. 10.

HÆc autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt autem ad correptiónem nostram; in quos fines seculórum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprehendat nisi humána: fidélis autem Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id, quod potestis, sed fáciet étiam cum tentatióne proventum, ut possitis sustinére.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

DE spirituálibus autem, nolo vos ignoráre, fratres. Scitis quóniam cùm Gentes essétis, ad simulácra muta proùt ducebámini euntes. Ideò notum vobis fácio, quòd nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

DIvisiónes verò gratiárum sunt, idem autem Spíritus: & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spirítûs ad utilitátem.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

SIcut enim corpus unum est, & membra habet multa, ómnia autem membra córporis cùm sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus; . . . & omnes in uno Spíritu potáti sumus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA VI.

post Epiphaniam.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

NAm & corpus non est unum membrum, sed multa. . . Quòd si essent ómnia unum membrum, ubi corpus? Nunc autem multa quidèm membra, unum autem corpus. Non potest autem óculus dícere mánui: Operâ tuâ non indígeo: aut íterùm caput pédibus: Non estis mihi necessárii. Sed multò magìs quæ videntur membra córporis infirmióra esse, necessarióra sunt. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 12.

DEus temperávit corpus, . . . ut non sit schisma in córpore, sed idipsum pro ínvicèm sollícita sint membra. Et si quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra: sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

SI linguis hóminum loquar, & Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophétiam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam: & si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, & si tradídero corpus meum ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CAritas pátiens est, benigna est: Cáritas non æmulátur, non agit pérperàm, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Tu autem, Dómine, miserére *nostrî.*

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CAritas nunquàm éxcidit: sive prophétiæ evacuabuntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perfectum est, evacuábitur quod ex parte est.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CUm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quandò autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, cáritas; tria hæc, major autem horum est cáritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 16.

VIgiláte, state in fide, viríliter ágite, & confortámini. Omnia vestra in caritáte fiant. . . . Si quis non amat Dóminum nostrum Jesum Christum, sit

anáthema, Maran Atha. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobíscum. Cáritas mea cum ómnibus vobis in Christo Jesu; Amen.

DOMINICA

SEPTUAGESIMÆ.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Coríntios.

Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi. . . . Ecclésiæ Dei, quæ est Corinthi. . . Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus & ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, quâ exhortámur & ipsi à Deo.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 1.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos: qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit: in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei: & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo: abundántiùs autem ad vos. . . Spero autem quòd usque in finem cognoscétis, . . . quòd glória vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Dómini nostri Jesu Christi. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Coríntios.

Cap. 2.

STátui hoc ipsum apud me, ne íterùm in tristítia venírem ad vos. Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætíficet, nisi qui contristátur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cùm vénero, tristítiam super tristítiam hábeam, de quibus oportúerat me gaudére: confídens in ómnibus vobis, quia meum gáudium, ómnium vestrûm est. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

hvi

FERIA QUINTA.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 2.

EX multa tribulatióne, & angústia cordis scripsi vobis per multas lácrymas: non ut contristémini: sed ut sciátis, quam caritátem hábeam abundántiùs in vobis. Si quis autem contristávit, non me contristávit: sed ex parte, ut non ónerem omnes vos.

FERIA SEXTA.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 2.

SUfficit illi, qui ejúsmodi est, objurgátio hæc, quæ fit à plúribus: ita ut econtrárió magis donétis, & consolémini, ne fortè abundantióri tristítiâ absorbeátur qui ejúsmodi est. Propter quod óbsecro vos, ut confirmétis in illum caritátem.

SABBATO.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 2.

IDeò enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in ómnibus obedientes sitis. Cui autem áliquid donastis, & ego: nam & ego quod donávi, si quid donávi, propter vos in persóna Christi, ut non circumveniámur à sátana: non enim ignorámus cogitatiónes ejus. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 2.

DEo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus Deo in iis qui salvi fiunt, & in iis qui péreunt: áliis quidèm odor mortis in mortem: áliis autem odor vitæ in vitam.

FERIA SECUNDA.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 2. & 3.

NOn sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur. Incípimus íterùm nosmetipsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis?

FERIA TERTIA.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 3.

EPístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur, & légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quòd epístola estis Christi, ministráta à nobis, & scripta non atramento, sed Spíritu Dei vivi: non in tá

bulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 3.

FIdúciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quòd sufficientes simus cogitáre áliquid à nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti: non lítterâ, sed Spíritu: líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 4.

NOn nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 4.

HAbémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 4.

PRopter quod non desícimus: sed licèt is, qui foris est, nostèr homo corrumpátur: tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur temporália sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

SCimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est

ſuperíndui cupientes: ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 5.

NAm & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti: eò quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri, ut abſorbeátur quod mortále eſt, à vita. . . . Audientes ígitur ſemper, ſcientes quóniam dùm ſumus in córpore, peregrinámur à Dómino, . . . bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præſentes eſſe ad Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 5.

ET ídeò conténdimus, ſive abſentes, ſive præſentes, placére illi. Omnes enim nos manifeſtári oportet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquiſque própria córporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive malum. Tu autem, &c.

INDEX PSALMORUM.

Index Canticorum Psalterii.

FINIS.

